Joannis Raii Synopsis methodica avium et piscium; opus posthumum, quod vivus recensuit et perfecit ipse ... / author. [Ed. by W. Derham].

Contributors

Ray, John, 1627-1705. Derham, W. 1657-1735.

Publication/Creation

Londini: Impensis Gulielmi Innys ..., 1713.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/z55hqgj3

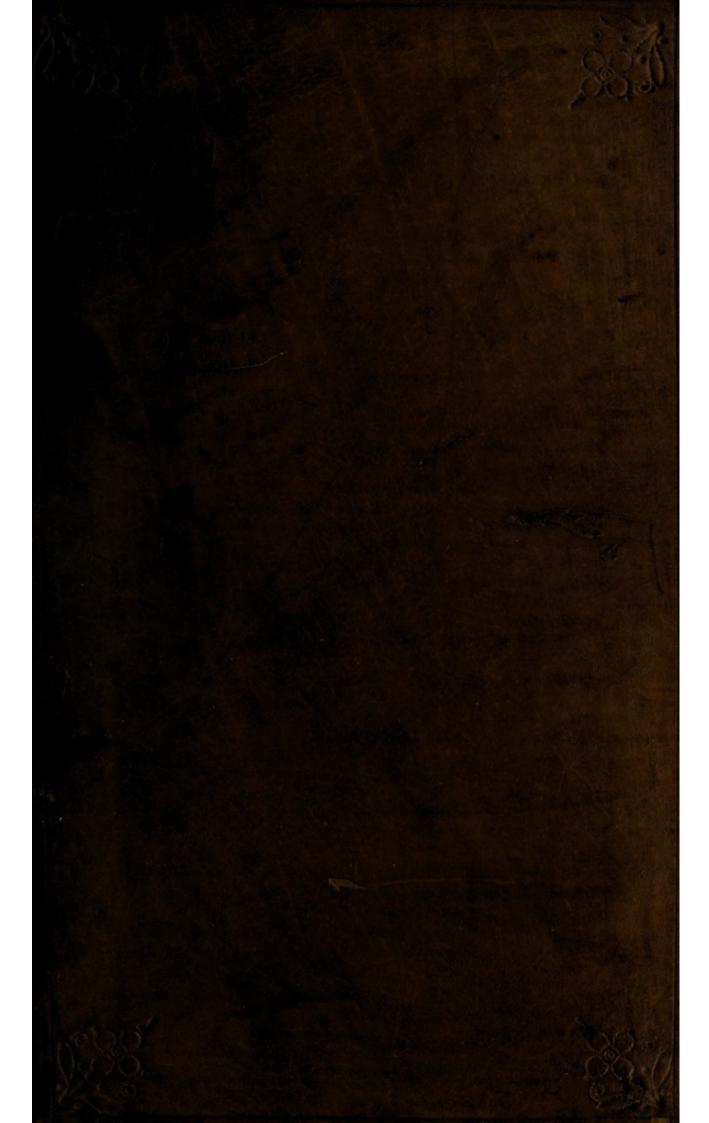
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

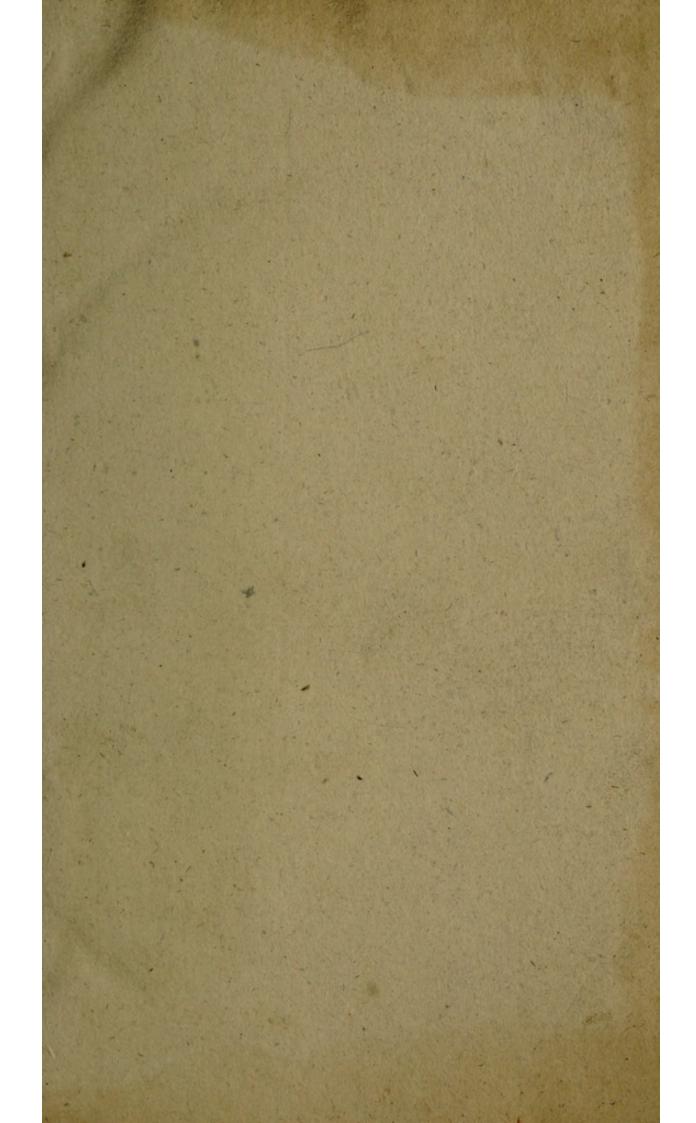
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

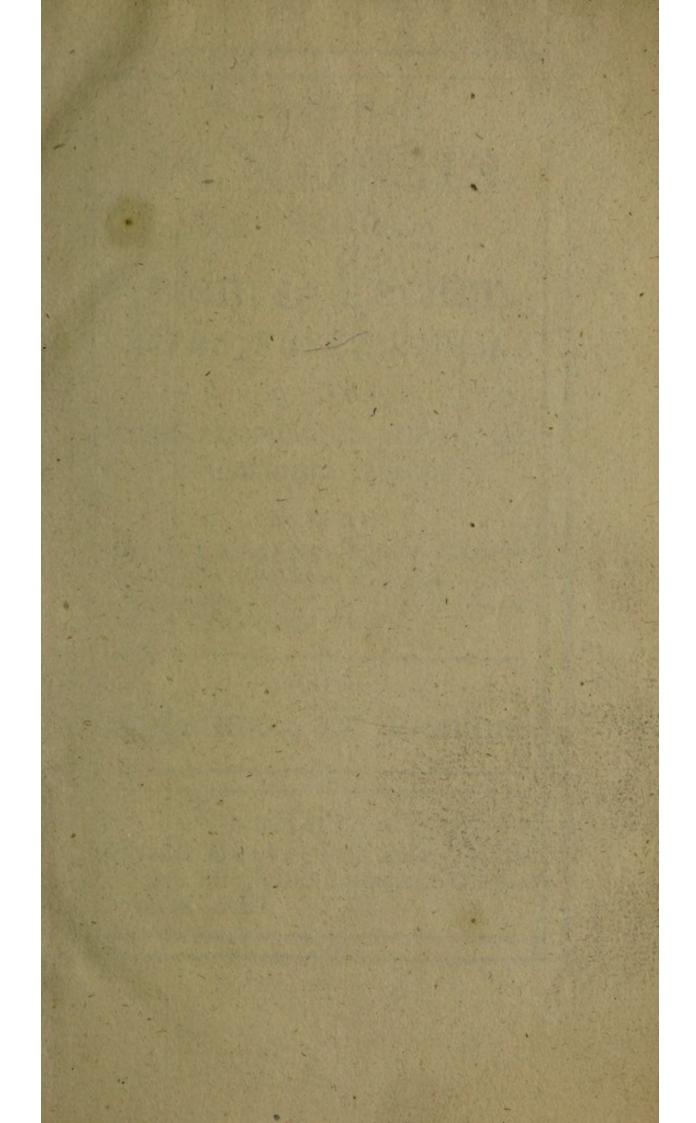
43102/3

JOANNIS RAII

SYNOPSIS

METHODICA

Avium & Piscium;

QUOD

Vivus recensuit & perfecit ipse insignissimus Author;

IN QUO

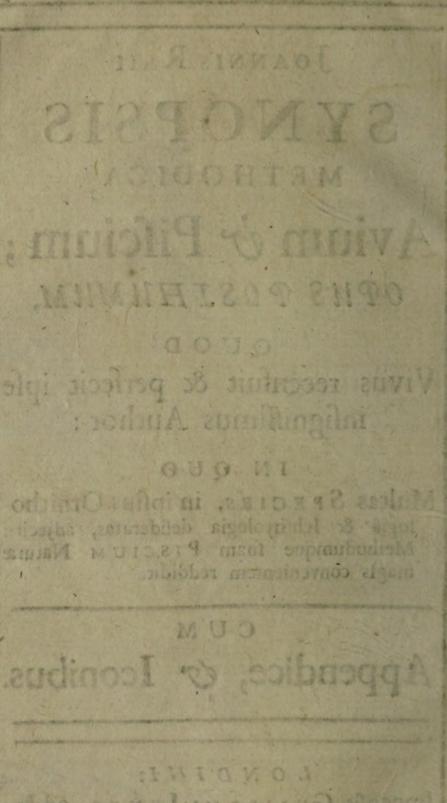
Multas SPECIES, in ipsius Ornithologia & Ichthyologia desideratas, adjecit: Methodumque suam Piscium Natura magis convenientem reddidit.

CUM

Appendice, & Iconibus.

LONDINI:

Impensis Gullelmi Innys, ad Insignia Principis in Cometerio D. Pauli. MDCCXIII.

impends Gulle intelled its, ad integral Principle in Cometerio D. Phil.
MDOCKIII

JOANNIS RAII

SYNOPSIS

METHODICA

AVIUM.

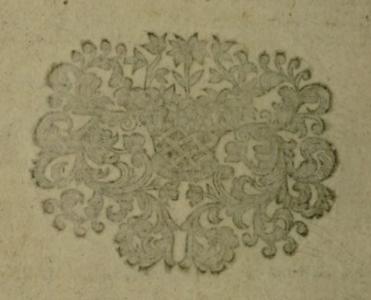
LONDINI:
Anno MDCCXIII.

JOANNIS RAIL

SYNOPSIS

METHODICA

MUIIVA

LONDINI:

Anno MDCCXIII.

Ad Lectorem.

IC Liber, insignis licet, & clarissimum superiore seculo Scriptoris nomen primà fronte gerens, in cujusdam Bibliopola scrinio, forte fortuna paulo abbinc reper-

tus est. Ibi pulvere obrutus, & cum tineis certans, Bibliopolæ culpâ, diu delituit. Quem ut Autographum remitteret, nec prece, nec præmio, nec minis RAII amici moverent: id quod ex eorum Epistolis, jam penes me asservatis, nuper-

rime intellexi.

Opus ideireo Posthumum habes, benevole Lector; at ab ipsius magni RAII manu, diu ante obitum ejus, limatum & persectum. Quippe summorum & doctissimorum ejus amicorum, D. TANCREDI ROBINSONI, M. D. aliorumque rogatu, inchoatum est boc Opusculum; quod ut absolutius ederetur, bnic suas Jamaicentes, aliasque Observationes & Collectiones impertivit clarissimus SLOANIUS. Ita tandem ad sinem perductum est circa annum 1693 aut 1694, ut ex RAII Epistolis patet, & de hâc re me certiorem fecit D. DALE Braintreensis Vir curiosus, ac RAII vicinus & amicus.

In utrâque bujus Synopsews parte, plurimæ additæ sunt Species; ac in posteriore Metho-

Ad Lectorem.

dus alia est, & Naturæ magis conveniens quam in Clarissimi WILLUGHBE1 Ich-

thyologia, d R A10 nostro edita.

Quamvis igitur immortale magni W 11-10GHBE1 nomen, & opera sint laude dignissima, aliorumque facile superantia ejusdem Ornithologia & Ichthyologia, si tamen Historias excipias, hic Liber non tantum mole minor, ideoque ad circumferendum aptior, verum

etiam auctior multo est & emendatior.

Cum primo Willughbei Raiique mentionem feci, in animo fuit quadam de tam illustrium virorum institutis. & exantlatis laboribus dicere, prout ab ipso RA10, WILLUGHBE1 item filià (sui sexus ornamento) aliisque accepi. Hac vero si aggrederer, necesse esset, aut plura dicere quam quæ in Prafatiuncula enumerari possunt, aut pauciora quam tantorum Virorum meritis debeantur. De his autem alius erit dicendi locus, cum Epistolas, cæteraque R AIANA edidero; quod molior, si modo vitam otiumque dederit Deus. Obnixe igitur omnes, qui de re literaria cum Clarissimo RA10 egerunt, peto, fiqua ejusmodi RAIANA habeant, ut pro sua humanitate mibi velint impertire: quod beneficium, ut omnes rei literariæ studiosi, grata memorià & summa laude prosequentur, ita præ aliis

Upminstri prope Rumfordiam, Essexiæ. Dec. 19. 1712.

W. DERHAM.

ronunciet. Landami zar atte a radion Vales

SYNOPSIS

METHODICA

A VIUM.

AVIUM Divisio generalis.

VES sunt vel terrestres, vel aquatica.

Terrestres vocamus que aquas minime frequentant, sed in siccioribus plerumque

degunt, & in terra victum quærunt.

Hæ vel sunt rostro & unguibus aduncis, rau foruxes Græcis dictæ, vel rostro & unguibus rectio-

rap-lorozes vel sunt frugivora ut Psittaci, vel carnivora & rapaces, ut reliqua. Rapacium in genere, sed
pracipue Diurnarum, Nota sunt, Caput habere grande,
collum breve; Rostrum & ungues (ut diximus) aduncos; Linguam latam, crassam, & humana similem.
Pennas in cauda 12, quod & multis praterea avibus
commune est; Remiges in utravis ad 24. Ventriculum
membranosum, non musculosum; Appendices seu Intestina coeca gemina, brevissima, quaque adultis saltem nullius usus esse videntur; semora valida & musculosa, ad pradam seriendam; Insigni visus acumine
pollere, ad eam è longinquo dispiciendam: Solitarias
esse, non gregarias. Quamvis autem Aristoteles in genere
pronunciet,

Pronunciet, Γαμφωνύχων έδεν αγελούον. Vultures excipis endi videntur, quos B. llonius catervatim volare, so aut 60 fimul, observavit : Pennis plumifue pro corporis mole capiosissimis vestiri, ut Aves majores esse videantur, quam pennis exutæ reverà sunt: Longævas esse, & quidem præ aliis Avibus; de quo quamvis dubitem; Aves tamen in genere omnes pro corporum mole Quadrupedibus vivaciores esse certissimum est. Inediam diutissime tolerare, quod pro victus ratione, qui non semper in promptu, iis fere necessarium est. Faminas maribus corporis mole majores effe, formà speciosiores, viribus fortiores, indole generofiores ferocioreive; quod fobolis alendæ cura ils præcipue incumbit. Quod Rostri basis aliquousque cute nuda, (ceram Accipitrarii vocant) obducatur. Quod uncus Mandibulæ superioris ætate augetur, & in longum producitur. Quòd denique excrementa fluida ferè sunt lactis instar. Hæ prædå & rapina plerunque victitant, Quadrupeda minora & Aves invadentes & dilaniantes; nonnullæ ignaviores cadaveribus forte repertis non abstinent, sed discerptis vescuntur, ut Vultures. Tau Lovuyes rapaces & carnivora funt vel Nocturna, qua internoctu evolant & prædantur, capitibus magnis & velut Felinis, Bubones & Noctue dicta; vel Diurne, ut Reliquæ, quæ interdiu prædantur.

Uncungues rapaces seu carnivoræ Diurnæ sunt vel Majores, vel Minores. Majores sunt vel Generosiores, ut

Aquila ; vel Ignaviores, ut Vultures.

Aquilæ nonnullæ Accipitres quosdam, (ut v.g. Gyrofalconem dictum,) magnitudine non superant, quin potius ab hisce superantur. Differunt ergò Aquilæ ab
aliis rapacibus, non tantum quòd magnitudine excellunt, sed quòd naturâ feræ & indomitæ sunt, nec insti-

tutionis & tractationis patientes.

Minores itidem sunt vel generosiores, ad aucupium institui solitæ, Hawks nostratibus dictæ, Latinis Accipitres, quas Accipitrarii optima ratione distinguunt in Macropteras, h. e. Alis longis & ad caudam fere extremam extensis donatas, Long-winged Hawks; quales sunt Falco, Lanerius, &c. & Brachypteras, Short-winged Hawks, i. e. præditas; uti sunt Accipiter Fringillarius & Palumbarius: vel Ignaviores & Sylvestres, ab Accipitrariis serè neglectæ, ut Buteo, Milvus, &c. quibus addi possunt Lanii seu Colluriones; in hoc genere minimæ, rostro aliquousque recto, extremo adunco. Aves rostro & unguibus rectioribus minúsque hamatis sunt vel 1. Maximæ, singulares & sui generis, ob corporum molem & alarum parvitatem volatui inidoneæ, ut Struthio-camelus, Emeu seu Cassoarii, & Dodo.

2. Mediæ magnitudinis, seu majores, quæ vel sunt Rostris magnis crassis validis & oblongis; vel Rostris minoribus & brevioribus, nonnibil incurvis, saltem in Gal-

linaceo genere.

Priores in duo genera distinguimus. Primum Genus Corvinum vocamus à similitudine Corvi Avis notissimæ: quarum notæ funt, Rostrum magnum, crassum, rectum, aut modice inflexum; victus ex carne, insectis & frugibus promiscuus; nonnullæ tamen carnivoræ tantum funt, morticinis & cadaveribus præcipue inhiantes, quin & aves vivas aliáque animalia rapiunt & dilaniant, unde à nonnullis Semirapaces appellantur. Corvos etiam à quibusdam ad aucupium institutos audivimus. Secundum, Picorum genus est, quod plurimis & infignibus notis ab alio quocunque Avium genere differt, & cognitu facillimum est. Earum præcipuæ, & maxime characteristicæ sunt, 1. Linguam habere teretem, in spinulam offeam, acutam, utrinque dentatam definentem, quam longissime exserere & evibrare potest in arborum rimas aliave foramina, ad insecta ibidem latitantia lancinanda & extrahenda. 2. Digitos in pedibus anticos tantum duos, & posticos totsdem, ad arbores commodius scandendum. 3. Intestinis cœcis carere; quod nulli alii quam hactenus novimus avi convenit.

Posteriores in duo genera subdividuntur, 1. Gallinaceum, quarum notæ sunt 1. Rostrum breve validum & nonnihil incurvum, ad grana, quibus præcipuè victitat hoc genus, colligenda. 2. Ventriculus crassis musculis B 2 instructus 4

instructus ad eadem, calculorum (quos deglutit) ope comminuenda. 3. Corpus crassum & ponderosum, carne multa. 4. Alæ breves & concavæ, unde minime altivolæsunt, & breves volatus faciunt hæ aves. 5. Intestina cæca longissima. 6. Caro, præcipue musculorum pectoris, alba, qui color à coctione se prodit manifestius. 7. Humi nidissicare, quia sci. pulli recens exclusi in nido non jacent, nec à matribus aluntur; sed densa lanugine vestiti, huc illuc cursitare, matres sequi, inscrue sibum rostellis colligere possure.

ipfique cibum rostellis colligere possunt.

2. Columbinum, cujus notæ sunt 1. Figura corporis peculiaris, Cuculum referens. 2. Tibiæ breves, & in omnibus quas novimus speciebus unà cum pedibus rubræ. 3. Alæ longæ, & volatus pernix. 4. Rostrum rectum, tenue, angustum & longiusculum; excipiendæ hic sunt columbæ nonnullæ exoticæ, quæ rostrum brevius & crassius habent. 5. Vox gemebunda. 6. Bina duntaxat unâ vice ova ponere; quem desectum sæpiùs in anno pariendo compensant. 7. Cibum pullis ex ingluvie sua in os eructare maceratum & emollitum ad faciliorem concoctionem.

3. Minores; quarum notæ, magnitudo inter Columbas & Alaudas media: Rostrum longitudinis & crassitiei mediocris, deorsum modice inslexum, cauda longa; victus è baccis & insectis promiscuus. Hoc genus Avium à similitudine cum Turdo Ave notissima Turdinum vocamus.

4. Minime, quas Aviculas dicimus, & in tenuirostras

& crassirostras dividimus.

Aves aquatica funt vel quæ circa aquas versantur & in aquosis plerumque victum quærunt, aquis tamen non innatant, quæ omnes sissipedes sunt, pleræque etiam longicruræ, tibiis quoque supra genua vulgò credita aliquousque nudis, ut aquas vadosas commodius ingrediantur: vel quæ aquis innatant, quarum pleræque Palmipedes sunt, & crura breviuscula maximam partem obtinent.

Oux circa aquas versantur sunt vel Maxima, singulares & sui generis, ut Grus, &c. vel Minores. Minores funt vel Piscivora; vel Insectivora aut Limosuga, five ut utrasque eodem nomine comprehendam, non Piscivoræ. Non piscivoras pro rostrorum longitudine dividimus in I. Rostris longissimis donatas, seu rectis, ut Scolopaces, &c. five curvis, ut Arquatæ, &c. 2. Roftris media longitudinis, cujusmodi sunt Himantopus, &c. 3. Roftris brevissimis, hoc est, Digirum & dimidium

non excedentibus, ut Vannellus, Pluvialis, &c.

Aves aquis innatantes, funt vel fiffipedes, digitis in nonnullis, ut Fulica, ad larera membranis auctis: vel Palmipedes; exque vel longicrura & anomalx; Phanicopterus, Avosetta, Trochilus; vel cruribus brevioribus donatæ. Hæ vel Tridadyle funt, digito postico carentes; ut Penguin, Alka, Lomwia, Lunda: vel Tetrada-Ayle: quibus vel digiti omnes membranis intercedentibus connexi funt, ut, Onocrotalus, Anser Beffanus, Corvus aquaticus, &c. vel tres tantum, postico soluto; atque hæ iterum vel I. Angustirostræ; seu rostro in extremo acuto, recto aut modice tantum inflexo, que duum generum sunt 1. Brachyptere & urinatrices, Colymbi dictæ, quorum nonnulli digitos habent divisos membranis tantum lateralibus auctos. 2. Macroptera & volatica Lari dicta: five Roftro in extremo adunco, quæ duum pariter generum funt, nimirum 1. Rostro serrato seu ad latera utrinque dentato; Mergi: 2. Rostra Levi seu dentium experte, Puffinus Anglorum, Avis Diomedea, &c. vel II. latirostræ; quæ dividi possunt in genus Anserinum, quarum notas inferius dabimus : & Anatinum, cujus generis Aves sunt vel marina & uringtrices : vel fluviatiles & lacuftres. audin and and and cadaveribus unius agmis lepons,

li puliorium. Hvat auteni nidus ifto quadratus, dunt nas large, pulla in medio escitare e vertina plante equalis. Pollus fere adulms erar, 8c ad folloridam

near Mondier parimber hand and colored

Aves rapaces diurna: & primo MAJORES qua duûm Generum sunt.

Primo Generosiores, seu A QUILE.

A Quilæ magnitudine insigni, quâ earum plerisque antecellunt, necnon seritate innata, ut difficulter admodum cicurari & ad aucupium institui possint, à reliquis Avibus rapacibus disserunt; generositate & Rostri aduncitate à Vulturibus, quibus Rostrum non confessim atque è fronte enascitur in hamum curvatur, verum post duorum digitorum seu medii palmi continuam rectitudinem, observante Gesnero.

1. Chrysaëtos Aldrov. Ornithol. lib. 2. cap. 2. i. e. Aquila fulva seu aurea. Magnitudine inter Aquilas excellit, & colore in toto corpore sulvo à reliquis distinguitur; à proxime sequente caudæ totius colore susco, quódque crura ad pedes usque plumosa habeat. Aldro-

vando appensa 12 libras æquabat.

2. Aquila fulva seu Chrysaëtos, caudâ annulo albo cinctâ. Hujus nidus Anno 1668. in sylvosis propè Derwentiam sluvium in Pecco Derbiensi inventus est, è bacillis seu virgis ligneis grandioribus compositus, quorum altera extremitas rupis cujusdam eminentiæ, altera duabus betulis innitebatur. Bacillis junci insternebantur, juncis Ericæ, Ericis iterum junci; in quibus jacebat pullus unicus cum uno ovo urino, adjacentibus cadaveribus unius agni, unius leporis, & trium Grygalli pullorum. Erat autem nidus iste quadratus, duas ulnas latus, nulla in medio cavitate; verum planus & æqualis. Pullus sere adultus erat, & ad volandum idoneus, Accipitris palumbarii sigurâ; dorso Subbuteonis instar nigricante; Anseris propè pondere; tibiis ad pedes usque plumosis; annulo seu zonâ in cauda albâ.

Aquilæ

Aquilæ speciem quandam in præruptis rupibus seu clivis montis Snowdon in Wallia quotannis nidificare aiunt.

3. Haliæëtus seu Ossifraga, The Osprey. In sluminibus nostris non rato pisces prædatur; at vero pedem alterum planum, digitis membranis intercedentibus connexis, Anseris aliúsve Avis palmipedis in modum, alterum divisum ad instar aliarum Rapacium habere (ut vulgo persuasum) proculdubio falsum & fabulosum est. Ob magnitudinem insignem Aquilis annumerari meretur; cum Balbusardus Anglorum, The bald Buzzard, (qui à multis pro Haliæëto habetur) nonnullis etiam ex Accipitrino genere avibus magnitudine cedat.

4. Melanæêtos seu Aquila Valeria. A colore nigro, & viribus quibus valet dicta. Hujus generis Avem in Curia Medioburgensi Zelandia enutritam vidimus, Corvi magnitudine dupla; Capite, collo, pectore, nigris; in interscapulio macula magna triangulari ex albo rususcente notatam, item area alba transversa in alis. Sexus tam in hac specie quam in aliis Aquilis coloribus multum

variant.

5. Pygargus, Albicilla Gazæ, quibusdam Hinnularia. Magnitudine quâ ei cedit, colore luteo rostri & pedum, capitis albicante aut cinerascente, caudæ vel totius, vel alterius medietatis albo, à Chrysaëto dissert. Nobis ad stateram examinata 8½ libras pendebat. Aldrovando descripta multò minor erat, & colore diversa. Venetiis nacti sumus ab Aucupibus occisam, & in soro venum oblatam.

6. Morphnos Gesn. & Aldrev. non alia avis est quam Balbusardus Anglorum, ipso Turnero fatente, qui descriptionem ejus sub Morphni appellatione ad Gesnerum transmist.

7. Morphus congener Aldrov. Galli gallinacei magnitudine erat, Cerâ rostri luteâ, colore totius ferrugineo, maculis tamen aliquot albis hinc inde sparsis; cruribus totis hirsutis ad digitos usque.

8. Aquila Brasiliensis cristata, Urutaurana Indigenis dicta Marcgrav. Crista è quatuor pennis nigris componitur, duabus mediis 2 digitos alris, lateralibus parvis. Ro-

B 4

strum nigrum cum cera ad basin slava. Pedes etiam slavi. Color in capite, alarum remigibus, & tota sere supina parte suscus: in pectore, ventre, & semoribus cruribusque ad pedes usque albus, nigris pennis squamatim variegatus.

9. Urubitinga Brasiliensibus Marcgrav. A præcedente differt 1. colore, qui huic per totum corpus suscus est & nigricans; 2. Oculis Aquilinis, cum illi eleganter aurei sint; 3. Cruribus nudis luteis; 4. Cauda bicolore, inferiore parte ad duas tertias alba, reliqua nigra.

5. Cristæ denique absentiâ.

dicta. Hujus Avis tres seu species seu varietates proponit Aldrovandus, quarum descriptiones apud ipsum vide. Nos hujus generis Avem Venetiis in ædibus cujusdam Nobilis Veneti enutritam vidinus & descripsimus An.

1664.

Magnitudine Aquilam æquat superátve. Caput & collum plumis destituta, alba duntaxat lanugine vestiebantur. Imum collum infra lanuginem quidam veluti torquis plumarum albentium cingebat. Plumæ ferè omnes corpus tegentes dilute ferruginez. Remiges alarum & cauda nigra. Rostrum magnum, Lari quam Aquilæ fimilius, extremo albicans : Nares cute nigra tegebantur. A rostro ad oculos cutis nuda erat, colore cœruleo. Oculorum irides ex rubro Avellanea. E naribus continue guttatim humor stillabat. Crura paulo infra genua plumis tecta, ex interiore parte alba. Pedes plumbei: medius digitus reliquis multo longior: extimus ad primum articulum membrana medio annexus: Ungues nigri, minores minusque incurvati quam in Aquilis. Ingluvies tanquam faccus propendebat. Semper fere alis expansis sterit, eodem situ quo Vultur Leporarius à Gesnero depingitur.

Avis hæc primæ ab Aldrovando descriptæ eadem esse videtur, à qua secundam ejusdem specie diversam non esse suspicor; cum Aldrovandus ipse secundam suam Gypaëton Gesneriana non dissimilem esse fateatur. Quòd verò Gesneriana & nostra eadem Avis sint, vel u-

nica

nica illa nota humoris è rostro stillantis ad probandum sufficere videtur, quantumvis colores discrepent: Gesmeriana enim colore Ciconiam referebat. Sexus autem in hoc genus Avibus coloribus aliisque accidentibus plurimum disserunt.

Avis hæc ob ignaviam suam, rostrique & pedum fi-

guram, Aquilis minime accenferi debet.

De Vulturibus.

TIUlturum notæ characteristicæ quibus ab aliis Rapacibus Avibus, Aquilis præcipue, differunt, funt, 1. Quòd Rostrum eis non confestim atque è fronte enascitur in hamum curvetur, sed post duorum digitorum continuam rectitudinem. 2. Quod Aquilà ignaviores fint, & cadaveribus vescantur, à quibus illæ abstinent : nec tamen cadaveribus folis vescuntur, sed etiam vivas volucres, hædos, lepores, hinnulos infectantur & rapiunt. 3. Collum fere implume habere. 4. Turmatim volare, observante Bellonio, quod solis inter Rapaces diurnas Vulturibus convenit. 5. Ingluviem ante ventriculum velut sacculum propendentem habere, quod in Gypaëto dicto Venetiis vilo observavimus. 6. Quod marem fœmina, præter morem aliarum Rapacium, magnitudine non superet. 7. Quòd alarum incumbens corpori pars leni tota vellere, quod soli inter Rapaces peculiare, integitur. 8. Quod sub gutture spatium habeat palmi latitudine non tam plumis quam pilis, qui Vitulinis simillimi funt, vestitum.

Verum Crura ad pedes usque plumosa habere, quâ notâ Vultures ab aliis Rapacibus distingui existimat Bellonius, nec omnibus commune est nec solis proprium.

Vulturum species a Bellonio & Gesnero proponuntur

1. Vultur cinercus. a supply assertation be 38 .mus

2. Vultur niger. Quorum Bellonius nullas neque de-

scriptiones integras, neque notas characteristicas adhi-

ber, sed nudas duntaxat icones ponit.

3. Vultur Bæticus à Bœtico seu castaneo totius corporis colore dictus. Alarum & caudæ pennæ nigræ sunt: Plumæ verticis breviusculæ & curtæ: Cauda brevis alarum longissimarum respectu: Crura brevia, plumis undique contecta ad digitos usque.

4. Vultur Leporarius Gesn. Colore est in rutilo nigricante, pedibus slavis. Stans aut sedens cristam quasi cornuta in capite erigit, quæ in volante non apparet. Minor

est, nec pectore adeò fulvo ac proximè lequens.

5. Vultur aureus Gesn. Pars prona tota russa, versus caudam dilutior. Dorsum nigrum: Alæ & cauda susceen. Aquilæ est magnitudine. Digiti pedum susce aut corneo colore sunt.

6. Vultur albus, quem cum cinereo Bellonius eunde facit.

7. Vultur fulvus, Bætico Bellonii congener. Dorsum ei & alæ sulvæ: Cauda brevis alarum respectu, quo cum Bætico Bellonii convenit. Rostrum nigrum, extremo aduncum. Caput & collum ad pectus usque, ut & media pars pectoris, plumis destituta, brevi, molli, densaque lanugine alba vestiuntur. Oculi torvi, iridibus croceis. În cervicis ima parte, seu dorsi summa, congeries pennularum angustarum, reliquis multò longiorum, ut in Perenoptero Aldrovandi, collum cingit. In Ornithotropheo Regio, in: Vivario S. Jacobi dicto enutritum vidimus & descripsimus, unde allatum nescimus.

8. Vultur Brasiliensis aut Mexicanus, Urubu Marcgr. Tzopiloth Fr. Ximen. Aura Nieremb. Corvi magnitutidine est; caudâ longâ, alis tamen ea longioribus. Pennæ totius corporis nigræ: caput parvum, cute tectum paulum rugosa, mira colorum diversitate: nam in sinistro latere infra oculum crocei est coloris, supra oculum cœrulei, item in summitate; reliqua parte subrunni; in dextro latere circa oculum superne & inferne crocei coloris, in summitate itidem; reliquâ parte ex croceo albicantis. Rostrum satis longum, extremo aduncum, & ad medietatem usque à capite cute obtectum è croceo cœrulescente. In medietate rostri superiore nari-

um foramen unum, amplum, transversim positum. Extremitas rostri quæ cute caret alba est. Fætet ejus caro instar cadaveris; nam & cadaveribus vescuntur. Fæda avis est, semper macra, nunquam satura. Ximenes Corvi speciem facit: Verum Rostri extremitas adunca & Caput implume Vulturibus accensendum suadent.

Avis hæc Jamaycensibus nostris the Carrion-Crow dicitur, in superiore: à rostri mandibula duo narium foramina ampla habet, non unum transversim positum, ut salso Hernandez. Volat ut Milvus: Animalia viva non aggreditur aut rapit, sed mortuorum duntaxat cadaveribus vescitur, ut nos certiores secit doctissimus Amicus noster & naturalis Historiæ callentissimus D. Hansius

Sloane, autorins.

9. Hujus generis esse videtur Avis illa ingens Chilensis, Cuntur dicta, quam ego ob magnitudinem enormem & pene incredibilem, pro sicta & sabulosa olim habui, ideoque Ornithologiæ D. Willughby inserere non sum aufus. Jam verò dari hujusmodi Avem sidem mihi secit Amicus noster summus, & in Historia Naturali versatissimus D. Hansius Sloane M. D. Historia ejus, quam ab an in sidem mid dignissimo, D. Joanne Strong, Nauarcho, qui per tretum Magellanicum in Oceanum Australem navigavit, una cum penna Alæ remige, accepit, communicata.

Ad oram, inquit D. Strong, maritimam Chilensem, circa tricesimum tertium latitudinis Meridionalis gradum, non procul à Mocha insula, antequam locum Herradura dictum accederemus, Alitem hanc offendimus, Clivo maritimo excelso prope littus insidentem. Glande plumbea trajectæ & occisæ spatium & magnitudinem socii navales attoniti mirabantur. Quippe ab extremo ad extremum alarum extensarum commensurata 13 pedes latitudine æquabat. Hispani Regionis istius incolæ quænam Avis esset interrogati Cuntur dictam assirmabant, seque ab illis valde timere, ne liberos suos raperent & dilaniarent, vel aliquam eis noxam inferrent.

Penna quam mihi (verba funt D. Sloane) dono dedit Capitaneus prædictus, duos pedes & quatuor infuper digitos longa erat. Scapus nudus seu pars sistulosa 5½ dig. longa, ambitu serè sesquidigitali, ab uno latere non-nihil concava, ab alterò convexa, colore tota susco seu obscuro, 3iij.gr. 17½ pondere. Avis ipsa, ex descriptione rudi, qualem ab imperitis & in Historia Animalium minime versatis extorquere potui, quin Vultur suerit ex Aurarum dictarum genere minime dubito. A nautis ob caput calvum seu implume pro Gallo pavone per errorem initio habita est, ut & Aura à primis nostræ gentis Americæ colonis ob eandem rationem, unde & carnem ejus comederunt, idque sine ullo nocumento.

Avis hujus à Josepho Acosta mentionem factam invenio lib. 4. cap. 37. Econtra (De Tomineiis sermonem habuit) Quas Condores vocant magnitudinis sunt ingentis, earum-rumque virium, ut non solim Ovem eviscerare & comede-

re valeant, sed & vitulum integrum.

Garcilasso de la Vega de iis hæc haber, Aliæ adhuc Alites habentur, quas Rapacibus annumerare possimus, magnitudine vasta & immani, Cuntur dictæ, Hispanis corrupte Condor. Harum nonnullæ ab Hispanis occisæ ab extremo ad extremum alarum extensarum mensura sumptâ 15 aut 16 pedes, hoc est 5 ! ulnas latitudine implebant. Natura ad carum ferociam viresque in parte temperandas aut irritas reddendas, unques iis aduncos, quos Aquilæ concessit, denegavit, pedum digitis in rectiores & Gallinaceorum æmulos definentibus. strum tamen iis satis validum indulsit ad Boum etiam tergora perforanda & diripienda, visceráque abdomine discisso dilanianda. Binæ earum vaccam taurumve adoriri audent, & vorare solent. Nec ab hominibus abstinent; quin fingulæ pueros decennes duodecennésve aggrediuntur & occidunt. Infigni Naturæ providentia, tum pecudum tum indigenarum fecuritati cautum eft, ne multæ nascerentur; nam si numerosæ essent, magnam armentis stragem, & incolis damnum inferrent, nec quicquam fere ab earum rapinis tutum foret. Color varius est ex albo & nigro, Picæ caudatæ instar. Cristam in capite parilem seu æqualem habent instar Novaculæ, non serratum ad modum Gallinaceæ. Cum ex aëre 112

in terram devolant forti alarum agitatione aërem verberando strepitum susurrumve adeò vehementem & terrisicum edunt, ut vel attonitum vel surdum reddat audiente.

Accipitres macropteri generosiores ad aucupium institui soliti, Hawks nostratibus dicti.

1. F A L CO peregrinus: niger Aldrovando descriptus vertice erat plano & depresso; Rostro pulchrè cœruleo, cum cera intensè lutea. Caput, cervix, dorsum, alæ suscæ & propemodum nigræ: Pectus, venter & semora alba, lineis latiusculis nigris transversis distincta. Cauda minùs susca, lineis nigris transversim ductis [cross Bars] insignita. Crura pedésque lutea; tibiæ breves.

2. Falco Sacer. Angl. The Sacre. Omnium præter Gyrfalconem maximus est, colore Milvino, seu inter rustum & suligineum medio; cruribus brevibus, digitis cœruleis; rostro etiam brevi & cœruleo: Corpore

longiusculo, alis & cauda songis.

3. Gyrfalco, The Jerfalcon, cujus mas five Tertiarius (Anglicé Tarcel.) The Jerkin dicitur, Gyr. Germanis Vulturem fignificat. Sola magnitudine sua, Aquilæ æmulâ, ab aliis quibuscunque Falcionibus satis distinguirur; quamvis aliæ notæ non desint Vertex planus, Rostrum cæruleum, item tibiæ & pedes; Color plumarum in corpore toto albus, verum dorsi & alarum pennæ nigra macula cordiformi notatæ; cauda breviuscula notis nigristransversis variegata: Gula, pectus & venter albedine pura tincta. Gruibus & Ardeis inprimis infesta est.

4. Falco montanus, The Mountain Falcon. Peregrino minor est, vertice fastigiato seu leniter elevato: Rostro crasso, brevi, nigro, cera lutea; corpore leucophæo;

pedibus croceis.

5. Falco gentilis i. e. nebilis dictus. a Peregrino & Germanico parum admodum differt vel corporis forma, vel indole & moribus, ut nonnifi oculatissimus quifque & in arte exercitatissimus Accipitrarius eos possit distinguere.

2. 6. Falco

14 SYNOPSIS METHODICA

6. Falco gibbosus, The Haggard Falcon. Sic dictus est, quod ob brevitatem caput vix appareat ante juga alarum, dum eas supra latera dorsi componit; ita ut gibbum gestare videatur. Anglici nostri Rei Accipitrariæ scriptores Falconem hunc gibbosum seu Haggard Falcon, & Peregrinum dictum pro eodem habent, nomina hæc promiscue usurpantes.

7. Falco albus, The White-Falcon. Colore totius corporis & alarum albo à reliquis speciebus abunde distin-

guitur.

8. Lithofalco & Dendrofalco. De his nihil notatu dignum invenimus. Lithofalco Alberto mediæ magnitudinis est, & vigoris inter peregrinum & gibbosum. Dendrofalci plenissimam descriptionem apud Gesnerum habemus, quam Subbuteoni convenire D. Willughby existimat.

9. Falco Tunet anus, The Tunis or Barbary Falcon. Qui nostratibus hoc nomine venit hujus generis reliquis, Peregrino dicto, Montano, & Gentili minor est. Bellonius ad Lanarii magnitudinem & similitudinem accedere scribit.

nore Aldrovandus ex Alberto habet apud ipsum vide : nos an detur hujusmodi species à reliquis distincta dubitamus.

quem fœminam esse putavit, major erat, vertice lato & fere plano. Rostrum cinereum, cerâ luteâ. Supina pars tota cinerea ad fuscum tendens. Ab exteriore oculorum cantho macula longa ducitur, eodem quo pectus colore imbuta. Pectus autem & prona superfici es pene tota rubet cinnabarino remisso; inspersis anterioristerno maculis rarioribus cinereis. Alter, quem marem putavit, minor erat. Color autem rubeus in prona superficie saturatior erat: Dorsum & supina facies prorsus nigra.

12. Falco Indicus cirratus. Magnitudine ad Afturem accedit. Caput ei planum, nigrum, cirratum, crista bisida ab Occipite retro dependente. Collum rubrum.

Pectus & venter ex albo & nigro varia, lituris seu lineis transversis alternis perquam lucidis & pulchris.
Irides oculorum slavæ. Rostrum obscurè cœruleum,
& propemodum nigrum; præcipuè versus apicem, nam
basis lutea membrana obducitur. Crura plumis ad pedes usque vestita: Pedes lutei, ungues nigerrimi. Minores pennarum alæ ordines simbriis albicant. Cauda
areolis seu zonis nigris & cinereis alternis varia. Cætera nigricat. Avem hanc ex India Orientali advectam
in Ornitrophio Regio in vivario S. Jacobi dicto enutritam vidimus.

The Lanneret dicitur. Notæ hujus diagnosticæ sunt, Quòd rostrum cruráque cum pedibus habeat cœrulea; plumas anteriores albo & nigro varios maculis non transversis, sed plumas in longum distinguentibus, contrariâ atque in Falconibus ratione. Supina pars tota susce Alarum prona notis rotundis ac instar exiguorum nummulorum per superficiem disseminatis picta. Galliæ

perpetuus est Lanarius.

A. 14. Subbuteo Bellon. & Aldrov. The Hobby. Parvitate sua à præcedentibus distinguitur, appendicibus angularibus utrinque ad superiorem Rostri mandibulam cum Balbusardo, Æsalone, Tinnunculo & Laniis dictis convenit; ab insectandis Alaudis, quibus præcipue insectus est, Accipiter Alaudarius dici meretur. Ejus autem conspectum & præsentiam, instinctu quodam naturæ, adeô horret & expavescit Alauda, ut ad eum evitandum vel in hominis ipsius sinum consugere, vel in carpentum quo vehitur apertum, velut in Asylum, quamvis non satis tutum, se recipere non vereatur.

jus generis omnium minima est, Merula non multo major, animosa tamen & audax. Rostrum cœruleum:
Torquis sub occipite ex albo lutescens. Dorsum ferrugineo & nigricante cœruleo colore varium. Prona
pars corporis albo ferrugineo, cum maculis nigro-ferrugineis deorsum à capite caudam versus tendentibus, non

transversis,

Stannell, or Stonegall. nonnullis, The Windhover. Magnitudine est Columbæ; capite cinereo, lineolis nigris vario; Supina pars corporis ad uropygium usque (quod cinereum) rusta cum maculis nigris in extremis plumis versus apices; Prona pars rusta cum lineis nigris secundum longitudinem pennarum ductis. Windhover dicitur quod aërem quasi ventilet, alas motitando, unde in eodem loco diutius hæret.

Solent non rarò Tinnunculi à nostratibus cicurari, & ad aucupium institui, aliarum Avium rapacium more. Cenebris seu Miliaria dicitur hæc Avis, quòd pun-

ctis nigris Milii æmulis infignis fit. Gefn.

Aves Rapaces diurna minores, macroptera, sylvestres & ignaviores, ab Accipitrariis neglecta.

1. BUteo vulgaris sive Triorches quod tres testiculos habere vulgò sed falsò creditus sit. Notæ hujus Avis sunt, Color dorsi è serrugineo nigricans, cum maculis interdum albis in alarum vestitricibus: Pectoris ex albo slavicans, cum maculis oblongis ferrugineis in singulis plumulis, non transversis sed deorsum tendentibus. Rostrum quoque nudum, è cœruleo nigricans, basi cute nuda lutea (quam Ceram à colore, ut puto, vocant) tecta. Cuniculis insesta est hæc Avis.

2. Buteo apivorus sive vespivorus, The Honey-Buzzard, A Buteone vulgari differt membrana ad rostri basin [the Cere] nigricante; capite cinereo, iridibus oculorum slavis; pedibus brevioribus & crassioribus; cauda longiore; zona cinerea transversa in alis &

cauda.

Insectis victitat, & vesparum nymphis pullos nutrit.
3. Balbusardus Anglorum, Halizetus Aldrov. The Bald-Buzzard; nonnullis, the Sea-Eagle. A Buteone vulgari

vulgari differt Occipite albo, unde nomen Anglicum Bald-Buzzard, i. e. Buteo calvus: 2. Pondere & magnitudine, quâ eum superat. 3. Alarum longitudine.

4. Digito anticorum extimo retrorsum versatili seu sexili,
5. Appendicibus seu processibus angularibus in superi-

ore rostri mandibula. 6. Victu è piscibus.

A. 4. MIL VUS æruginosus Aldrov. Circus Bellonii, The Moor-Buzzard. Ad Buteones potius quam Milvos referri debet, cum caudam non habeat forcipatam, quæ Milvi nota est. Colore undique tam prona quam supina parte ferrugineo seu Aquilino, excepto summo capite quod ex sulvo albicat; magnitudine infra Buteonem; pedibus longis, tenuibus, slavis, à congeneribus differt.

A. 5. PYGARGUS Accipiter, Subbuteo Turn. The Ringtail: Mas Hen-harrow seu Henharrier dicitur, à laniandis gallinis. Ab aliis differt uropygio albo, unde nomen; torque plumularum arrectarum circa aures,

ceu corona, caput cingente.

A. 6. Milvus, The Kite, or Glead. Nota hujus characteristica, quâ solâ ab aliis Rapacium speciebus facile distinguitur, est cauda forcipata; ut alias conquirere non sit opus: est tamen pulchre colorata. Pullis gallinaceis & anatinis insesta est. Alis expansis in aëre se librat: quin nulla vel rara alarum agitatione de loco in locum provehitur velut sluxu aut lapsu quodam. Hinc Anglis Glead dicitur à verbo glide, quod labi motu velut insensibili & tranquillo absque agitatione aliqua aut subsultu significat, ut slumen super planitiem sensim declivem.

6. Milvus Brasiliensis CARACARA distus Gaviaon Lusitanis Marcgrav. Magnitudo Milvi: Cauda 9 diglonga, Alæ 14, quæ tamen nondum ad sinem caudæ pertingunt. Color totius ravus cum albis & slavis punctulis. Cauda albo & susception function, rostro adunco, mediocriter magno, nigro. Pedes lutei, unguibus semilunaribus nigris.

Aves Rapaces brachypteræ, i. e. alis cauda brevioribus, seu ab extrema cauda cum componuntur multum desicientibus.

Ujus generis duas tantum præter Lanios species no

vimus. Eæ funt,

1. Accipiter Palumbarius Aldrov. & aliorum, Astur Gallorum. The GOSHAWK. Magnitudine insigni quâ Buteonem vulgarem superat à Niso Recentiorum seu Accipitre Fringillario differt. Supina corporis pars tota susca, Buteonis colore, prona alba, transversis lineolis nigris

creberrimis undulatis pulcherrime variegata.

A. 2. FRINGILLARIUS Accipiter, Recentiorum Nifus & Sparverius, The SPARROW-HAWK. Hujus mas The Musket nomine Gallico dicitur. Magnitudo ei Columbæ. Pars corporis fupina fusca; prona lineolis transversis crebris, albis & fuscis ferrugineisve undulatis varia; Alæ breves, quâ notâ ab antedictis omnibus excepto præcedente distinguitur; cauda longa, fasciis transversis (bars vocant) nigricantibus distincta. Columbas prædatur & vastat mirum in modum.

His adde Aves Lanios dictas,

A. 3. LANIUS seu Collurio cinereus major, The greater BUTCHER-BIRD or Mattagasse, Eboracensibus & Derbiensibus Wereangel, nomine cum Germanis communi. Magnitudine est Merulæ, colore, exceptis alis & caudæ pennis, (quæ ex albo & nigro variæ) & ductu nigro à rictu oris utrinque per oculos ad occiput, cinereo. Ad Avicularum aucupium interdum instituitur.

A. 4. LANIUS minor ruffus seu tertius Aldrov. The lesser red-backt BUTCHER-BIRD. Dorsum huic ruffum, uropygium tamen cinereum, ut & caput. A rostro per oculos ultra aures linea lata nigra extenditur. Gula & pestus alba.

A 5.

A. 5. LANIUS minor lineis albis & nigris semicircularibus variegatus, The lesser variegated BUTCHER-BIRD. Hæc species linea illa nigra à rostro utrinque per oculos ducta caret.

A. 6. LANIUS minor cinerafcens seu russo cinereus cum macula in scapulis alba, The lesser Ash-coloured BUTCHER-BIRD with a white Spot on each Shoulder:

The Wood-chat.

Lanii omnes rostro sunt longitudinis mediocris, aliquousque recto, in extremitate tantum adunco: & barbulas seu setas nigricantes circa rostrum habent: præterea mandibula superior prope curvaturam appendices duas angulosas obtinet inferiori superincumbentes, cui nullæ cavitates ad eas excipiendas insculptæ sunt, ut in Subbuteone & Tiununculo, &c.

Varietates omnes antedictas sæpius observavi; specie revera distinctas esse non ausim sidenter asserere, cum noverim quantum sexus in hoc genus Avibus colore inter

se differant.

Avium rapacium species adbuc tres apud Du Terre & Rochefort invenio in Historia Naturali Insularum Antillarum.

1. Mansfeny dictam forma & pennis Aquila, sola magnitudine, (qua ei cedit nec Falconem superat) discrepantem. Aves tantum imbelles, Turdos, Hirundines marinas, Alaudas marinas, Turtures, &c. prædatur. Serpentibus etiam & Lacertis victitat.

2. Le Pescheur, Piscator, Præcedenti per omnia similis, nisi quod plumas in ventre albas habeat, & in summo capite nigras. Solos pisces invadit; nec quadrupedia aut

Aves aggreditur, iisve ullatenus infestus eft.

3. L'esmerillon Grygry, a voce seu clamore sic dicta. Turdo non multo major est, Supina pars tota russa, nigris

gris maculis picta; prona alba, armellino variegata. Lacertulas solas insectatur, sed interdum pullos parvos.

Aves Rapaces minores exoticæ & anomalæ, Manucodiatæ & Aves Paradisi dictæ.

AS non Apodes effe, ut olim vulgo persuasum, oculatis testibus & Avibus integris alatis constat. Apposite Bontius lib. 5. cap. 12. 'Tantum abest has Paradisis aves vel pedibus carere, vel aëre nutriri, ut unguibus incurvis & peracutis parvas Aviculas, Chlorides Fringillas, & similes venentur, easque mox, sicut relique rapaces Aves devorent: ut nec illud verum sit, eas nonniste mortuas inveniri, cum & arboribus insideant, & sagittis à Ternacensibus sigantur, unde etiam à celeri & reciproso volatu Hirundineo Hirundines Tarnacenses ab Indis vocantur.

Sunt autem Aves hæ aspectu pulcherrimæ, & singulari pennarum forma & situ ab aliis omnibus avibus diversæ; siquidem è pectoris lateribus pennæ longissimæ hinc inde magno numero enascuntur, quæ tum ultra caudam in longum aliquousque procurrunt, tum in latum disfunduntur: & è nonnullarum, non tamen omnium, uropygiis, cirri bini seu pennarum scapi, plumulis seu villis destituti, enati, lougissimè ultra reliquas pennas protenduntur.

Harum Avium 5 species describit Aldrovandus; plures

addunt Clusius & Marcgravius.

1. Corporis magnitudine & formâ Hirundinem pæne æquabat; capitis plumagine purissimi auri colore e-gregiè relucente; menti tegetibus colore ex cyaneo viridi serici instar splendentibus: Alarum pennæ susce inter nigrum & russum fulgebant: reliqui corporis sulvæ in russum vergebant. Cirri illi gemini nigri.

2. A reliquis maxime diversa erat, quod binas in uropygio pennas haberet cæteras duorum palmorum longitudine excedentes; linguam rubicundam, longiusculam,
acutam, Picorum non plane dissimilem. Cirris cauda geminis longissimis carebat. Pennarum etiam colore à reliquis plurimum differebat.

3. Hippomanucodiata dista ab infigni trium dodrantum à principio rostri ad caudam extremam longitudine. Rostrum aduncum: color totius albus, præter collum & ventrem, quæ castanea. Vertex ferrugineus, quem colo-

rem flavus excepit, ut hunc viridis.

4. Seu Cirrata; rostro longissimo, nigro adunco. Capitis, colli, & alarum pennæ nigrescebant. Cirrus 3. dig. altus, rigidus, slavus, prope cervicem, velut ex setis compositus.

5. Seu vulgaris Aldrov. Gesn. quartæ speciei valde similis, nisi quòd cirro careret, rostroque ab inseriore parte

curvo & exiguo effer.

- 6. Manucodiata Rex Marcgrav. Hirundinem corporis magnitudine æquabat : capite & oculis parvis, rostro a recto acuminato, pedibus satis crassis, unguibus lunatis seu aduncis : pennulis ad rostrum holosericeis, superne viridi & susce mixtis, inferius nigris : Collum superne aureum, inferius viride ex aureo splendens : pe. Aus saturate brunneum : reliquum corpus, alæ, & cauda eleganter brunnea. Pennæ longæ lateribus adnascentes, propè exortum aureæ suere, reliquæ ex albo slavescentes. Cirros binos habuit prælongos ad exortum aureos, versus extremum incurvatos & obscure brunnos.
- 7. Manucodiata altera, Marcgr. Magnitudine Hirundinem superabat: Caput depressum, Oculi perexigui grani Milii magnitudine, Rostrum præcedentis simile. Ad exortum rostri pennulis nigerrimis holosericeis ornata erat. Guttur totum & collum inferius ad oculos usque & genas pennis holosericeis è viridi aureis, splendentibus vestitum; caput superius holosericeis itidem obscure luteis, sed ad tactum durioribus. Collum cingunt plumæ breves, holosericeæ, ex aureo splendentes. Dorsi tegetes è stavo

flavo aureæ splendentes, inferius dilute ex albo brunneæ.

Alæ & cauda brunneæ.

Hæ duæ descriptiones vel unius & ejusdem speciei Avis sunt, vel duarum valde similium, cumque prima Aldro-

vandi in multis conveniunt.

8. Paradisa avis majoris generis Clusii à precedente non multum differt, ut eandem plane putem; vertice à rostro ad oculos & collo holosericeis pennulis slavi coloris superna parte, insima suscis vestito.

9. Paradisea minoris generis ejusdem, primæ Marcgravii eadem videtur. Guttur tamen pennis viridibus splendentibus tectum erat ad modum Aldrovandinæ primæ.

Aliis Manucodiatis minor erat. Alæ toto aviculæ corpore longè majores. Rostrum album, unciale, ima parte villis rubris, ceu staminibus holosericeis, tecta, ut & tota capitis parte anteriore. Media pars capitis circa oculos parvis maculis nigris punctata erat. Collum cum pectore pennulis sature nigris, velut holosericeis staminibus, tectum. Supina pars tota fere, [dorsum, alæ, cauda] unicolor erat, è slavo susca. Sub pectore velut torque atro digitum minimum lato insignita erat. Pennæ ventrem tegentes albæ, sed quæ alis proximæ nigræ. Cirri caudæ tenues, nigri, extremo in orbem convoluti, & ab uno latere villis tenuissimis præditi, supina parte viridi saturo colore splendentibus, pronà susci.

Cæterum Avium Paradisearum duo genera sunt, referente Clusio, unum Majorum quæ elegantiores, cujusmodi in insula Arou duntaxat reperiuntur alterum minorum & minus elegantium, quas insulæ (Papuæ insulæ Cilolo vicinæ) producunt. Hæ nervis illis prælongis seu cirris ex uropygio exeuntibus carent, quibus alterum genus donatur.

Utrique generi suum Regem esse aiunt, peculiarem & colore differentem, qui supra reliquas perpetuò subli-

miùs volar.

MANUCODIATA Zeylanica, cauda longissimâ forcipata bipenni, Waluhora Zeylanensibus i. e. Gossipium furens Mus. Leyd.

AVIBUS RAPACIBUS diarnis congener CUCU-

LUS, Konnug Gracis.

Aucupes nostri Bononienses (inquit Aldrovandus) uno ore affirmant & Cuculos majores reperiri, & minores; & illos præterea duorum esse generum, sed quæ solius coloris differentia inter se distinguuntur. Minores verò a majoribus non alia ratione quam magnitudine discrepare.

Majoris utriusque icones dat Aldrovandus: minorem

nunquam vidit.

Prima Aldrov.à nostrate Cuculo differt figura R stri Palumbi simili, cum nostratis rostrum Turdi aut Merulæ rostrum, potius referat: deinde lineis transversis in pectore & ventre interruptis, cum in nostrate integræ & continuæ sint.

Rostro & unguibus est minoribus & debilioribus quàm cæteræ rapaces. Notæ ejus characteristicæ sunt Nares rotundæ supra rostri supersiciem eminentes, cujusmodi in nulla præterea ave hactenus observavimus. Avium ova sorbere dicitur, aut pullos duntaxat tenellos nec dum nido egressos prædari; ideó que exacta æstate, cum ejusmodi victus ei non amplius suppetit, torpere & obdormire creditur. Verum nos in dissecti ventriculis Erucas aliáque insecta invenimus, & aviculas Cuculi pullos insectis nutrire certissimum est: non ergo ob desectum alimenti vel se abscondit, vel alio transfert, quacunque tandem de causa id faciat: sortè quia frigoris hyberni minus patiens est.

In Ave Anno 1693 observata Prona pars corporis albicabat cum aliqua flavi tinctura lineis transversis nigricantibus, in gutture & summo pectore crebrioribus, inferius
rarioribus, variegata, Accipitrum modo: imus venter lineis hujusmodi carebat. Supina pars tota cum capite &
alis, lineis seu ductibus sulvis & nigris transversis pulcherrime distincta. In summo capite maculæ aliquot albæ;
quin & apices pennarum in imo dorso supra uropygium
albent: interior etiam limbus exteriorum alæ remigum

designation our Cu4senb

maculis albis majusculis transversis pingitur: Cauda prælonga, ductibus transversis nigris & sulvis, maculisque ad scapum & extimos pennarum margines albis varia, 8 pennis composita, mediis duabus longissimis, exterioribus utrinque ordine brevioribus. Tibiæ brevissimæ, & ad pedes usque plumis velatæ. Pedes debiles slavicantes, unguibus propemodum concoloribus. Digiti 4, exteriores duo postici seu retrorsum siti, medii antrorsum; interiores autem exterioribus breviores & minores sunt. Rictus oris amplus; os intus croceum 2. Cuculus Indicus. Muj. Leyd.

Aves Rapaces nocturnæ.

Capitis & oculorum magnitudine & protuberantia, quodque no Etu evolent & prædentur à reliquis Rapacibus diurnis differunt.

Noctuæ auritæ Horn-Owls, id est, Cornutæ, Anglis.

1. BUBO. Cujus tres species proponit Aldrovandus. NaEtua omnium maxima, aut Anserem ut quæ Aquilam
adæquet; Secunda à Gesneriana seu prima disserebat
cruribus minus torosis supra genu, & gracilioribus; Colore per totum corpus sulvo seu ferrugineo ex cinereo,
pestore subnigris maculis in longum ductis instar Accipitrum pulchre minutimque distincto, nec colores in dorso
respondent. Tertia Aldrov. cum secunda in omnibus convenit, præterquam tibiis, quas minime hirsutas habet, sed,
quem-

quemadmodum & pedes, debiles. 2. Bubo Brasiliensis Marcgravii Jacurutu dicta aded similis est huic Avi, ut

eandem dicere non verear.

Duas hujus generis Aves vidimus in Ornithotrophio Regio in vivario S. Jacobi prope Westmonasterium Aquilæ magnitudine, pedibus ad ungues usque hirsuis, iridibus oculorum ex rubro flavicantibus; colore totius Bœtico, Ardeæ stellari simili, lituris longis nigris deorsum per medium plumarum ductis: lineis circa ventrem transversis.

A. 2. Or us five Noctua aurita, AfioiLatinis Plinio, The Horn Owl. A pennulis in capite extantibus, cornuum aut auricularum æmulis, ita dicitur. Hanc D. Jessop ex agro Eboracensiad nos transmist: cæterum in Anglia rarior est.

3. Scops Aldrov. Omnium rapacium nocturnarum prope minima. Aures dictæ seu cornua una duntaxat pennula con-

stant.

Noctuæ non auritæ, seu pennulis aurium instar extantibus carentes.

A.I. A LUCO minor Aldrov. The common white Owl, or Barn-Owl, and by some The Church-Owl, quo nomine quandam Noctuæ speciem Belgæ etiam appellant. The white Owl, i. e. Noctua alba dicitur à colore albo qui in eâ præcipuè eminet, quamvis maculis & lineolis sul-

vis pulchre variegata fit.

A. 2. STRIX Aldrov. The common brown or Ivy-Owl, à stridore etiam Screech-Owl dicta. Dissert à præcedente colore obscuriore, è serrugineo & nigricante vario: quódque extima alæ penna exigua sir, & plus palmo brevior tertia quartâque; secunda digito brevior tertia; quarta & quinta omnium longissimæ; cum in illa secunda & tertia longissimæ sint, extima autem utrâvis vix digito dimidio brevior.

A. 3. STRIX cinerea, fortè Ulula Aldrovandi, The Grey Owl. A præcedente differt, quòd hæc cinerea sit, aut grisea, ut vocant, illa susca aut brunnea; quòd hæc maculis longis in pectore donetur, quibus illa caret; quódque interior peplus circa caput tantum susca & albo varius sit.

4. ULULA Latinis, Owl five Howlet Anglis, Gallis Hulot, Germanis Ulfive Eulà voce quam edit lugubri & flebili proculdubio denominata est hæc Avis, siquidem Howl Anglis & Germanis idem valet quod ululo & ejulo Latinis. Owl auteu Anglis generale nomen est omnium Avium nocturnarum. Ulula Aldrov. Strix no tra cinerea esse videtur.

5. Ulula Gesneri, Gallina magnitudine aut supra; colore russo nigro resperso; pinnulis inter oculos & dorsum multis, densis, cinereo fere colore: cruribus albicantibus, punctis conspersis lividis, nobis incognita est.

6. NOCTUA minor. The little Owl. Parvitate sua, ut quæ Merula minor sit, nec Alaudam magnitudine multum excedat, ab aliis nocturnis Rapacibus Avibus distert. In Sylvis Austriacis invenitur, sed rarius; Rome

etiam venalem vidimus.

7. Noctua Brafiliensis CABURE dicta Marcgr. Magnitudo Turdela, Rostrum & oculorum irides flavæ; Crura brevia hirsuta; ungues nigri; cauda lata, umbræ dilutæ, colore albo undata. Pars supina tota, caput, dorsum, alæ Umbræ pariter dilutæ colore, maculis albis, in capite & collo minimis, in alis majoribus, variegata. Pectus & venter albicant, Umbræ dilutæ maculis variegata.

Aves nocturnæ anomalæ, Cuculi colore, rictu Hirundinis apodis, CAPRIMULGI dictæ.

A. I. CAPRIMULGUS nostras vulgaris & Aldrow. Salopiensibus, The Fern-Owl, Eboracensibus, The Churn-Owl, à strepitu quem inter volandum edit.

edit. The Goat-sucker. Pulcherrima est avis, corporis figura & coloribus Cuculo quam Noctue similior. Rostro minimo nigro, Rictu oris ingenti, Pedibus brevibus exilibus ab aliis quibuscunque Noctuis abunde distinguitur. In ventriculo semina & scarabeos invenimus. Est autem Avis anomala, nocturna quidem, verum cum Rapacibus nullo modo conveniens. Caput proportione corporis magnum, verum mulco minus quam reliquis Avibus nocturnis. In solvis præcipue montosis, in Pecco Derbiensi, Eboracensi comitatu, Salopia, & alibi invenitur.

2. CAPRIMULGUS Americanus, IBIJAU Brasiliensibus, Noitibo Lusitanis Marcgr. Magnitudo Hirundinis; Caput latum & depressum; oculi magni, pupilla elliptica, iride slavescente. Rostellum minimum, os amplissimum, lingua minima. Crura alba parva. Medii digiti unguis velut pinnatus. Pars supina nigricat punctulis albis inspersis. Pennæ in toto inferiore corpore ex albo & nigro mixtæ, ut in Niso. Reperitur

& species hujus magnitudine Noctuæ.

3. GUIRAQUEREA Brasiliensis ad Caprimulgum accedens Marcgr. Magnitudo Alaudæ. Capitis, oculorum, oris, rostri figurâ ad præcedentem accedit. Setas crassas habet ad latera rostri. Alæ longæ sunt, sed caudæ multo longior, cùm in præcedente Alæ ad caudæ extremitatem fere pertingant; duæ in caudæ pennæ reliquis longiùs excurrunt. Tota avis ex susco cinerei coloris est, cum maculis obscure slavis aut albicantibus mixtis, more Nisi. Circa totum collum pone caput annulum habet obscure aureum. Crura cinerea seu susca. Reliqua vide apud Marcgravium, nam hæc ad distinctionem sussicient.

An Aves hæ nocturnæ sint nécne, Autor non prodidit, utcunque externa specie Caprimulgum exacté referunt. Cum autem Caprimulgi & Hirundines apodes in multis conveniant, annon Aves hæ Brasilienses Hirundinei potius geueris sint considerandum. Pedum sigura Hirundini apodi non respondet.

Supina pulchre corrulea. Canda duos dedrantes

Aves Rostro & unguibus aduncis frugivoræ, seu Psittaci.

DSITTACI capite sunt prægrandi, Rostro ac cranio duro; Coloribus pulcherrimis, unguibus aduncis, digitis binis ante, totidem retro sitis. Rostro inter scandendum ceu hamo injecto corpus sublevant. Lingua lata, Cucurbite seminis siguram referens, notante Scaligero. Humani sermonis imitatione olim celebres. In omnibus quas hactenus observavi Psittacis nares rotundæ suere, in superiore parte mandibulæ superioris propè plumaginem sitæ, sibique vicinæ.

Psittaci magnitudinis ratione in tria genera dividi posfunt, nimirum in maximos, mediocres, minimos. Maximi Corvo nostrati, aut etiam Caponi bene saginato magnitudine pares sunt, cauda prælonga, Macaos & Cockatoons

Anglice dicti.

Mediocres & vulgatissimi, Columbo domestico æquales sunt, aut paulò majores, minorésve, cauda brevi, Parrets & Potpinjays nostratibus.

Minimi, Merulæ aut Alaudæ magnitudine, cauda lon-

gistima Perokeets dicti, Peroqueto Italis.

Psittaci maximi Macaos & Cockatoons dicti.

1. PSITTACUS maximus Cyano-croceus Aldrov. ARARAUNA Brasiliensibus Marcgrav. Canide Lerü. Magnitudo Caponis bene saginati; Longitudo bicubitalis. Rostrum nigrum, prælongum. Cutis circa oculos nigris pennis variegata; Vertex planus & viridis: Guttur veluti torquis nigra ambit. Prona pars tota crocea; supina pulchrè cœrulea. Cauda duos dodrantes longa

longa. Crura brevissima, tibiæ & pedes fusci, unguibus

nigris.

2. P SITTACUS maximus alter Aldrov. Superiore nihilo minor est, eadémque longitudine; Rostro breviore, mandibula superiore alba, inferiore nigra. Albet oculorum regio & tempora. Totum corpus, alæ incipientes, & cauda tota pulcherrime punicea; ut & alarum remiges parte interiore; exteriore sature cœruleæ sunt, una cum uropygio inferno. Remigum tegetes secundo in alis ordine luteæ sunt, puniceis marginibus, cœruleo velur ocello in apice ordatæ. Cruscula brevia & pedes susci.

In Psittaco hujus generis, quem Londini observavimus, Alæ & cauda miniaceæ, cœruleo & slavo coloribus variæ erant; caudæ mediæ duæ pennæ reliquas longitudine multum excedebant, in acutos mucrones desinentes,

colore cœruleo.

3. ARARACANGA Maregrab hac non diversa avis esse videtur: Notæ enim pleræque conveniunt; differt quòd per medietatem alæ pennis tectæ sunt viridibus, extremà medietate cœrulea.

4. MARACANA Brasiliensibus Marcgr. Psittaci species est, sed major: plumæ totius ex gryseo subcærulescunt. Clamat ut Psittacus, fructus amat, Murucuia in

primis : nec plura de ea haber.

5. MARACANA Araræ, id est, Macai species minor, ut quæ Psittacum magnitudine non excedat, Araræ tamen sigurå est, cauda longa simili, rostróque, quod nigrum, & cute circa oculos, quæ alba, plumulis nigris punctulata. Caput, collum & alæ saturatè virides, vertice tantúm dilutiore & cærulescente. Alæ & cauda supernè virides, infernè cæruleæ, extremitatibus pennarum obscurè cæruleis. In exortu cujuslibet alæ maculam habet miniatam, supra Rostri exortum suscam.

Alias Phttacorum majorum species describit Clusius in

idis, uronygio spir sub cocomeo;

exoticis.

Psittaci mediæ magnitudinis Parrots & Poppinjayes Anglis dicti.

1. PSITTACUS albus cristatus Aldrov. Colore in toto corpore albo, cristâ in capite, caudâ sur-rectâ, magnitudine Columbae domesticae majori pari, pe-

dibus subluteis, ab aliis Psittacis facile discernitur.

2. PSITTACUS viridis, alarum costa superna rubente Aldrov. Præcedenti magnitudine par est, Rostro superius, extremo nigro, post subcœruleo, reliquo rubicundo; inferius albo; iride oculi crocea. Vertice luteo, reliquo corpore virente, superne saturatius, inferne dilutius; costa superna alarum rubente. Cauda breviuscula, inferne ad latera rubra in longum macula insigni, superne slavescente. Tibia & pedes cinerei.

Hæc species apud nos omnium est frequentissima; in illis quos Londini descripsi circa oculos circulus erat albus; & appendix utrinque in superiore Rostri mandibula, cui

in inferiore crena respondebat-

3. PSITTACUS poikilorhynchos Aldrov. Rostrum superius, in superiori parte, viridicœruleum, ad latera
ochræ colore, in extremitate macula transversali candida
notatum; inferius rostrum circumcirca coloris plumbei,
in medio lutescit. Vertex aureus, reliquum corpus viride, supina parte obscurius, prona dilutius. Alæ &
cauda viridi, amethystmo, nigro, miniaceo obscuro,
coccineo luteo coloribus variæ; colorum dispositionem
in alis & cauda apud Autorem vide. Tibæ breves, pedes
plumbei, ungues nigri.

4. PSITTACUS viridis melanorhynchos Aldrov. Ad rostri initium, in vertice & sub gula color cœruleus ad viridem tendit. Supina pars tota intensiùs viret, costa duntaxat alæ, quà corpori adnectitur, extrema coccineo ruber, uti & remigum extrema: pars prona lutea, & è

luteo viridis, uropygio inferius coccineo.

5. PSIT-

5. PSITTACUS leucocephalus Aldrov. Rostrum & pars capitis rostro continua alba. Gula & alarum costa suprema colore cinnabarino rubet. Medium pectus inter semora obscurè rubescit. Occiput, collum, dorsum, ala, uropygium supernum saturate virent; Pectus & semora dilutius. Posset hic psittacus ob multiplicem colorum varietatem (qui non pauciores quam septem) munia Geu versicolor appellari. Horum autem præcipuus est viridis.

6. PSITTACUS versicolor seu erythro-cyaneus Aldrov?
Rostro est minus grandi quam præcedentium, subnigro;
Capite, collo, pectore cœruleis; vertice summo luteo: oculorum regio albicat: Venter viridis, uropygium luteum;
summum dorsum dilute cœruleum: Alarum regetes vi-

ridi, luteo roseo perfusæ sunt.

7. PSITTACUS cinereus seu subcœruleus Aldrov. Columbæ domesticæ magnitudine est, Rostro nigro. Color corporis torius cinereus obscurior: Cauda rubra, colore cinnabarino seu miniaceo, admodum brevis, & vix ultra extremas alas protensa. Oculos cutis nuda candida cingit. Hujusmodi omnes ex Mina civitate S. Georgii adferri aiunt. Londini plurimos vidimus.

8. PSITTACUS erythro-leucos Aldrov. Magnitudine Macaws dictas, æquat vel etiam superat, verum cauda ei brevis est. Corpore toto obscurius candicat, ut cinericeus videatur. Rostrum nigrum. Postrema tergi pars, uropygium cauda tota, alarum remiges miniaceo

tinguntur.

9. PSITTACUS coccineus Orientalis, alis ex viridi Es nigro variis. Magnitudine Merulam superat. Corpus totum coccineum: Alarum vestitrices virides, remiges nigræ, pinnulis exterioribus viridibus, inferius cremesinis: costa alarum slava. Cauda ima medietate slava, summa luteo-viridis: Annulus plumarum viridium crura supra genua cingit. Rostrum slavum, ut & oculorum irides. Crura brevissima nigra. Londini ex India Orientali allatum vidimus.

Magnitudo Fringilla. Corpus totum viride, in ventre dilutius

dilutiùs, in dorso saturatiùs. Alarum remiges ab altero latere saturatiùs virides, ab altero & tota supina parte susce. Caudæ pennæ ea parte quà uropygio insixæ colore slavo-viridi, deinde rubro eleganti, demum nigro, postremò viridi tinctæ. Verticis supra rostrum & totius gutturis tegetes plumulæ rubro eleganti & slorido colore imbutæ. Rostrum crassum & sirmum, subrubens: Crura semunciam vix longa, cineracea. Ungues albi & satis longi.

Cum edebat, cibum altero pede non tenebat, ut alii

Pfittaci, sed rostro carptim eum arripiebat.

N. B. Fæmellæ senescentes, (quod valde notabile) vix edere volebant, nisi cibum jam à mare carptum, & aliquandiu in prolobo retentum, & quasi coctum rostro suo exciperent, ut Columbarum pulli à matre ali solent.

11. PSITTAGUS elegans Clus. exot. Magnitudo Columba. Collum & pectus versicolores pennæ, rubescentis coloris, & extima parte cærulei elegantissimi obsidebant, quas cum irascebatur surrigebat. ut cristatus quodammodo videretur. Ventris pennæ similis ferè erant coloris, susco tamen insuper sussui dorsi virides, alarum remiges subcæruleæ, cauda viridis.

PSITTACI majores seu mediæ magnitudinis Marcgravii.

A JURUCURAU. Supra rostrum in capite mitellam habet eleganter cœruleam. Guttur, latera capitis & superior illius pars eleganti slavo vestiuntur; totum corpus lætè viridi. In alarum extremitatibus pennæ una medietate nigræ, altera croceæ, partim etiam in extremitate cœruleæ, partim hinc inde virides. Cauda viridis, sed quando illam explicat simbriata nigro, rubro, cœruleo. Rostrum ex cinereo suscum, pedes cinerei Oculorum irides aureæ.

2. Priori similis, paulò aliter colorata; mitella namque in capite slava albedine admixta, supra oculos & in gutture clarè slava est. Circa Rostrum superius macula est thalassina.

3. A JURUCURUCA Mitella ex cœruleo & pauco nigro mixta est, inque ejus medio macula slava, In gutture macula est cœrulea. Pestus, alæ, dorsum saturatius virent, extremæ alæ & cauda dilutius. Extremitates pennarum alæ slavæ & rubræ & Indico colore mixtæ. Rostrum superius cinereum, in extremitatibus nigrum.

4. PARAGUA Psittacus est niger, pectore, dorso, & ventre anteriore insigniter rubro; iridibus oculorum ru-

bris; Rostro & pedibus obscure cinereis.

5. TARABE. Major est quam præcedens, capite rubro & pectore, atque initio alarum, alias viridis: Rostro &

pedibus obscure cinereis.

6. AJURUCATINGA. Magnitudo pulli gallinacei mediocris; color viridis; oculi rubri, & circa eos cutis alba, ut in plerisque; Rostrum & crura alba. Cauda longa.

7. AJURUPARA, in totum convenit cum præce-

Magnitudo

dente, sed minor est.

Psittaci minores, Gallis Perroquets dicti.

1. PSITTACUS torquatus macrouros Antiquorum Aldrov. Longitudo sesquidodrantalis, Rostrum miniaceum: Iris oculi lutea: Color totius viridis, superne plenior, subtus dilutior. Torquis miniaceus collum cingit, ad quem à rostro inferiori sub mento linea nigra ducitur. Alarum pennæ extimæ in superiore parte rubra nota distinguuntur.

2. PSITTACUS minor macrouros, totus viridis Aldrov.
Totus Turdo non major est; Rostro rubro; pedibus &
cruribus rubicundis aut carneis præter aliorum omnium

pormam. Iris oculorum crocea.

3. PSITe

34 SYNOPSIS METHODICA

3. PSITTACUS erythrochlorus macrouros Japonica.
Aldrov. Hic Aldrovando ex icone picta descriptus est.

4. PSITTACUS erythrochloros cristatus Aldrov. Aliserat, cauda, ac crista coloris rubri, cætera viridis. Crista referebat Psittacum cristatum; ex 6 pennis constabat, tribus majoribus, minoribus totidem. Oculorum iris rubra.

5. PSITTACUS parvus Bontii. Magnitudo Alauda; rostrum griseum, ut & guttur. Irides oculorum argentez. Verticis plumas egregias cristz more erigit. Venter inferior, caput, collum, cauda superius pulchre rubicant. Pestus & inferiores caudz pennz dilute rosacez, quz elegantissime in viridem ex albedine & viridi mixtum desinunt. Ala potissimum virides, rubicundis pennis intertextis, quarum medietas luteo & rosaceo colore hinc indevariegatur.

Psittaci minores Marcgr. Tui Brasiliensibus, PARRAKEETS.

color virure ; oculi rubri. & circa cos cur

PRIMÆ Magnitudo Hirundinis, color in totum viridis. Rostrum nigrum.

2. Tui Aputejuba. Priori par, color idem in pennis & rostro, differt circello ex pennis circa oculos luteo, macula in capite magna ex pennis Auraici coloris.

3. TUITIRICA. Majores sunt Guincensibus: color idem qui præcedenti. Rostrum coloris incarnati. Pedes cœrulescunt.

4. Quarta Sturni est magnitudine, ejustem cum se-

cunda coloris, sed cauda breviore,

5. JENDAYA, Merulæ magnitudine, rostro & cruribus nigris; iridibus oculorum aureis. Caput, collum & pettus flavum luteo intermixto. Dorsum, alæ & cauda viridis thalassino mixto.

6. TUIETE. Magnitudo Alauda, cauda in totum dilutè viridis, initio tamen alarum egregiè cœruleo: oræ etiam pennarum omnium in alis cœruleæ; in dorso etiam ad

ad exortum caudæ macula cœrulea. Rostrum incarnatum. Cauda præter normam hujus generis; ad secun-

dum ergo genus potius pertinet.

7. TUIPARA Tupinambis, magnitudine Alauda, in totum dilute viridis, ut præcedens, rostra pariter incarnato, cruribus griseis; cauda etiam breviore. Differt macula in fronte prope rostri exortum semilunari miniata; cujusmodi & inferius habetur in cujuslibet alæ medio, lutei seu uranici coloris. Nidisicant in cumulis a

formicis relictis qui in arboribus reperiuntur.

8. A NACA Brasil. Magnitudine Alaudæ, Rostro suscession vertice epatici coloris pennæ, circa oculos brunni: Guttur cinereum: collum superius & latera viridia: Venter ex brunno rusescit: Dorsum viride maculam habet dilute brunnam; cujus coloris & cauda est. In alarum initio macula sive simbria sanguinea est; reliquum alarum viride, extremitas thalassini coloris. Crura superius viridibus vestita pennis, inferius cute cinerea, unguibus nigricantibus.

9. QUIIUBATUI Magnitudo Tuiaparæ par ; flavus totus, verum extremitas alarum obscure viridis:

Rostrum gryseum: Crura coloris incarnati.

Pleræque hujus generis Aves colore viridi sunt, caudâ etiam longissima unde sexta & septima species è Marc-gravianis ad medium potius genus pertinent, non obstante

magnitudine, ob caudarum brevitatem.

10. Psittaco congener A NI Brasiliensium Matcgrav. Avis est Turdelæ magnitudine, totaliter nigra, pennis, rostro, oculis, pedibus. Caudam erectam gerit, 6 digitos longam. Rostrum altum, latum, digitum aut paulò plus longum: inserior pars directa sere, superior alta, lata, semilunaris siguræ & compressæ, ità ut acumen sere superius habeat. Crura & pedes ut in Psittacis. In sylvis frequens est.

Notandum autem Psittacos ferè omnes crura brevia & exilia habere, contra quam Rapaces pleræque 20446-

vu yes.

Aves Rostris rectioribus minusque hamatis maxima, singulares & sui generis, ob corporum molem & alarum brevitatem volandi impotes.

1. STRUTHIO-CAMELUS sive Struthio. The OSTRICH. Avium omnium maximus est, si unum forte Emeu excipias, quæ quamvis proceritate ei multum cedat, corporis tamen mole æqualis est. Capite parvo depresso & fere Anserino; pede bisido cameli instar; & pennarum forma quæ ex villis crispis & disjunctis constant, ab aliis omnibus avibus abunde distinguitur. Ova parit maxima, 15 interdum libras pendentia, quæ in arena condita Solis duntaxat calore soveri dicuntur.

2. Struthio-camelus Americanus, NHANDUGUACU Brasiliensibus, EMA Lusitanis Marcgrav. Aliquanto minores sunt Africanis, & Emeu seu Casoari similiores quam Struthioni; quatuor enim in pede digitos habent, tres anterius, unum posterius, crassum, rotundum. Caudam non ut in illo cristis præditam; sed plumas gryseas per dorsum expansas ad anum usque. Caput Anserinum ut in Struthione.

3. EMEU seu EME Aldrov. Clus. Nieremb. Emeu, vulgo Casoaris Bontii. Emeu, quibusdam dictus Casearius Wormii, The Cassowary. Corona ei in medio capite cornea. Caput & collum nuda seu potius raris pilis obsita, cutis colore è cœruleo purpurascente, exceptâ solum inferiore postici colli parte miniacea. Anterius in ima colli parte lobuli duo carnei nudi ad pectus dependent. Rictus oris amplissimus. Restrum 4 fere digitos longum, crassitiei mediocris, rectum. Crura crassa valida, quàm Struthionis breviora. Digiti in pede tres, Antici omnes, nam postico caret. Alarum quædam rudimenta

dimenta obtinet, verius quam alas, 5 tantum scapis pennarum teretibus parvis, Histricis calamis similibus, pinnulis plumosis aut nullis, aut attritu derasis. Caudanulla.
Corpus grande, Struthionis par, plumis suscis seu nigricantibus rarioris texturæ vestitum, quæ è longinquo intuentibus pili potius quam plumæ videntur. Avis sacise
mansuelcit. Indiæ Orientalis incola est. Sub pectore
callum habet ut Camelus, cui inter quiescendum innititur
& incumbit.

3. CYGNUS cucullatus Nieremberg. Gallus gallinaceus peregrinus Clus. Dronte Bontii, The Dodo. In Insula Batavis Mauritii dicta invenitur. Magnitudine est inter Struthionem & Gallum Indicum media. Capite magno. membrana quadam cucullum referente tecto: oculis magnis nigris: Rostro prælongo valido ex cœruleo albicante, exceptis extremitatibus, quarum inferior nigricat, superior flavescit: Rictu parulo: corpore obeso rotundo. quod mollibus plumis griseis Struthionum vestitur. Ab utroque latere loco Remigum, exiguis alis plumatis. ex flavo cinereis, & pone uropygium loco caudæ quinis pennulis crispis ejusdem coloris, decoratur. Cruribus est flavescentibus crassis, sed admodum curtis; 4 digitis pedis solidis longis quasi squamosis, toridem unguibus nigris validis munitis incedit. Cæterum tardigrada est avis & stupida, quæque facilis præda sit venatoribus. Hactenus Bontius.

Aves rostris rectioribus minusque hamatis & Primo Majores,

Rostris crassis, longiusculis rectioribus donata.

HE vel victu ex insectis & frugibus promiscuo utuntur, nonnullæ etiam carnivoræ sunt & rapaces, morticinis præcipue & cadaveribus inhiantes; vel insectis D 3 tantum tantum vescuntur. Ille vel corpore funt unicolore fere (nam datur in his aliqua colorum diversitas quamvis non magni momenti) nigricante, nimirum Corvinum genus dictum à Corvo ave notissima, & ex Europais maxima, hujus generis: vel corpore vario seu diversicolore, voce garrula quas Picas dicimus, à Pica varia, ave vulgatiffima. Hæ [sci. Infectivoræ] unius omnes & ejusdem familiæ funt, & Pici denominantur.

Notandum tamen quòd cum Picos omnes infectivoros tantum esse affirmamus, Aves proprie sic dictas intelligimus: funt enim Aves nonnullæ, quas ad hoc genus (Picorum nomine late sumpto pro Avibus omnibus quæ arbores pariter fcandunt) retulimus, quæ frugibus quoque vescuntur: ut v. g. Picus cinereus dictus, Picus mura-

rius, &c.

Pici autem genuini multis & infignibus notis ab aliis omnibus Avium generibus distinguuntur. 1. Rostro recto. duro, robufto, anguloso ad arbores perforandas accommodato. 2. Lingua longissima, terete, in spinam osseam acutam rigidam, utrinque dentatam definente, ad vermiculos, cossos, formicas aliáque insecta lancinanda; quam longissime exferere & retrahere possunt pro libitu, duarum cartilaginum & musculorum ope, miro artificio. 3. Cruribus brevibus at admodum robustis, ad arbores scandendum, issque fortius adhærendum, dum foramina terebrant, 4. Digitis in pedibus binis ante, totidem retro sitis, ad eundem usum. 5. Cauda rigida & duriuscula. deorsum etiam inflexa, ut ei innitantur & se inter scandendum sustentent, unde pennæ ejus extremæ persæpe fractæ & detritæ sunt. Cauda decem duntaxat pennis componitur, quod paucis præterea avibus convenit. 6. Appendicibus intestinorum seu intestinis cœcis carent, quod huic generi peculiare est, nec ulli præterea, quod novimus Avi convenit, è quadrupedibus foli mustelino seu vermineo generi; quod cum D. Willoughby Ornithologiam ederem, nesciebam. 7. Infettis duntaxat vescuntur, quod antea adnotatum.

Ex his notis prima & quinta Iyngi avi vix conveniunt, quæ tamen ob reliquas notas communes his Avibus omnino annumeranda est.

Corvini

CORVINI generis Aves.

HUjus generis notæ sunt Rostrum magnum crassum, rectum aut modice inflexum, victus ex carne, Infectis & frugibus promiscuus; nonnullæ etiam carnivoræ tantum sunt, morticinis præcipue & cadaveribus vescentes, unde à nonnullis Semirapaces appellantur, ut Cor-

vus & Cornix; aliæ frugivoræ ut Cornix frugilega.

A. I. CORVUS, The Raven; Koeak. In hoc genere maxima est, colore undique nigro cum quodam iplendore cœruleo. Hic agnos recens editos sapissime dilaniat & devorat. Oculos autem corum primum rostro appetit & eruit; quin & aves invadit, & à nonnullis ad aucupium instituitur. Avis admodum longava esse creditur.

A. 2. CORNIX, The common or Carrion-Crow. Kogiwa. Hac carnivora est, & morticinis plerunque vescitur, quorum tamen inopia etiam sata depopulatur. Corvo dimi-

dio minor, alias ei perquam fimilis eft.

A. 3. CORNIX frugilega, The ROOK: A Cornice, cui similis videtur, in multis differt, v. g. Magnitudine quâ illam superat; colore Rostri circa radicem albicante; quod indè evenir, quòd rostro in terram profundiùs subinde detruso ut vel radiculas, vel insecta extrahat plumaginem circa radicem ejus nascentem deterat & cutem denudet; pennarum splendore purpureocæruleo; quod gregaria sit, nec gregatim tantim volet sed & nidiscet; quodque frugibus victitet.

A. 4. CORNIX cinerea frugilega, The ROYSTON-CROW. Caput, gula ad sternum usque & alænigræ, reliquum corpus cinereum. Nonnulli The SEA-CROW, i. e. Cornicem marinam eam appellant. In planitie circa Royston oppidum, New-market, & alibi in agro Cantabrigiensi, & in agro Dunelmensi circa Tesa sluvii ostia fre-

114

quens est, hyeme potissimum. Ventriculum dissectum Titico, hordeo, aliisque granis refertum invenimus.

A. 5. MONEDUL A five Lupus Aldrov. The JACK: DAW: Κολοιδς ἢ Λύκ. Cornice minor est. Postica pars capitis ad medium usque colli cinerascit, Pestus quoque & venter cinerascunt nonnihil; reliquum corpus nigrum cum cœruleo splendore, sed caput summum intensitis: Caput grandius est in hac ave, quod eam callidi & saga-

cis ingenii esse arguit.

A. 6. CORACIAS, Pyrrhocorax etiam dicta, quantumvis Aldrovandus repugnet, The CORNISH-CHOUGH. Rostri colore rubro non à præcedente tantum sed ab aliis hujus generis quibuscunque avibus satis distinguitur, ut alias notascharacteristicas, quamvis multæ suppetant, adjicere non sit opus. Scopulos & clivos maritimos præcipue frequentat, non in Cornubia tantum sed etiam in Wallia. Corvus sylvat. Gesn. in omnibus præterquam magnitudine cum hoc convenit.

7. CORVUS Indicus Bontii. Corvum nostratem rostro refert; verum in temporibus similiter pictus est ut Indica ista Meleagrides quas Belga Kalcousse hanen vocant. Capite & collo nigricantibus plumis ornate vestitus est: Pedibus & unguibus validis. Indole differt à nostris Corvis, quòd non cadavere, sed nucibus Myristicis potissimum vescatur, iisque insigne damnum inserat. Caro ejus de-

licata est.

8. CORVUS Indicus cornutus seu RHINOCEROS avis Bonii. Rhinoceros avis Aldrov. Topau Worm. Mus. Magnitudine longe superat Corvum Europaum, Rostrum respectu corporis mediocre: Quod si verum sit, omnium certe avium longe maxima erit.

Joan Nieuhof: nomine Jager-vogel describitur. Verum cum Belgicam linguam non bene intelligam, Lectorem

ad Nieuhoffi librum amando.

Hujus Avis diversæ species esse videntur: nam tria hujus generis rostra vidimus, sigura tantopere differentia, ut unius & ejusdem speciei Avis esse non potuerint; quorum icones in Ornithologia D. Willughby habentur, quo Lectorem resero, non enim sine longa verbo-

rum

rum ambage, intellectu admodum difficili, describi

PICARUM genus.

A. I. PICA varia caudata, seu simpliciter Pica, The MAGPYE Or PIANET: Kiasa seu Kifla. Colore vario ex albo & nigro, Cauda formâ singulari, pennis mediis longissimis, reliquis ordine ad extimas usque sensim brevioribus; nido superne undique spinis contecto, excepto duntaxat foramine ad latus, à congeneribus avibus differt.

A. 2. PICA glandaria, The JAY. Verticis plumæ variæ sunt ex albo & nigro; Color dorsi russus cum aliqua cærulei tinctura. Insignis autem nota, quâ coloris respectu ab aliis differt, sunt pennulæ illæ ad alæ basin pulcherrimæ, lineis transversis cœruleis amænis, albis, nigris variæ, quæ priores 15 remiges operiunt. Non glandes duntaxat vorat, sed & fabas recentes nedum ple-

ne maturas, & Cerasa, quibus avidissime inhiat.

3. GARRULUS Argentoratensis Aldrov. The ROLLLER. Coloribus est pulcherrimis, Pectore & ventre ex cœruleo albicante; uropygio & minoribus Alæ tegetum ordinibus cœruleo amœno tinctis; capite ex cœruleo obscure virente. Alarum remigibus & caudæ pennis ex cœruleo, nigro & albo variis. Notæ singulares in hac Ave sunt, 1. Tubercula seu verrucæ nudæ ad oculos. 2. Figura caudæ, cujus extimæ utrinque pennæ reliquis longiores sunt. 3. Digiti ad sundos divisi. 4. Quòd lingua duas tantum habeat bisurcatas appendices.

Picam marinam Aldrovando Ornithol. lib. 12. cap. 16. descriptam à Roller Argentoratensi diversam non esse su-spicamur, quamvis colores non conveniant: fortasse Aldrovandus ad intuitum iconis pictæ descriptionem suam

concinnavit,

sul soon houp animis a Buy Cornix

42 SYNOPSIS METHODICA

Cornix carulea Gesn. nobis etiam eadem cum Roller

avis esse videtur : nihil tamen assirmamus.

4. PICA Persica Aldrov. quam ex imaginis pictæ intuitu descripsit, cum notæ quas illius adfert nullius sere momenti sint; nimirum Rostrum albicans, irides oculorum albæ, pedes subcærulei, Alarum pennæ secundi ordinis, uropygium & priores in cauda luteæ; Quodnam

avis genus fit me nescire fateor.

5. CARYOCATACTES Gefn. & Turn. Magnitudo inter Merulam & Picam variam; Rostrum nigrum, validum, Picorum simile. Corpus totum tam pronum quam supinum ex russo suscepto capite, perbelle depictum. Inter oculos & rostrum albet; infra anum etiam sub cauda pennæ sunt candidissimæ. Vox Picis caudatis similis.

Garruli Bobemici Aldrov. descriptionem vide infra inter Aviculas crassis & validis rostris, ad quarum genus

potius quam ad Picarum pertinere videtur.

6. PICA caudata Indica, seu Japonensis Aldrov. rostro & pedibus rubris, capite & collo cœruleo, pectore &

ventre albo. quid?

7. Mimus seu Picus garrulus Indicus. quid? Picæ glandariæ non admodum dissimilis, sed multo minor, D. Charlezeon.

PICI MARTII iisque affines.

PICUS niger maximus. The GREATBLACK WOODPECKER. Magnitudine infigni, colore totius nigro, vertice excepto qui usque ad nares, miniaceo pulcherrimo tingitur, à reliquis hujus generis abunde distinguitur.

A. 2. PICUS viridis, The green WOODSPITE OF WOODPECKER, called also the HEYHOE and RAIN-FOUL. Pluvia avis Veteribus, Nostratibus Rain-Fowl eodem significatu dicitur, quòd voce sua clamosiore & solito folito frequentiore pluviam præsagire creditur, Heyhoe quasi Hewhole quomodo Septentrionalibus appellatur, id est foraminum dolator, Aerdpononding Græcis, quia Rostro arborem perforat.

Hæc species magnitudine sua, quâ reliquas superat.

& colore viridi facile innorescit.

3. PICUS viridis major seu maximus Bellon. Pico viridi vulgari longe major est. Rostrum ei tribuit incurvum præter aliorum morem: pedes tamen similes; varias denique maculas in alis, quales in aliis etiam conspiciuntur sed colore differentes.

A. 4. PICUS varius major. The greater spotted Woodpecker or Witwall. Niger est, maculis albis pulchrè depictus. In mare infra verticem ductus pulcherrimus
miniaceus cernitur. Uterque sexus sub cauda colore
phœniceo seu miniaceo lucido tingitur. Magnitudine
Merulæ par est, vel major. Cossis aliisque Insectis
victitat.

A. 5. PICUS varius minor, The lesser spotted Woodspite or HICK WALL. Præcedenti sigurâ & colore similis est, sed multo minor. Avis hæc vel rostro suo in rimam arboris inserto & celerrime huc illuc agitato, vel creberrima percussione, sonum essicit crepitantem clarum, qui è longinquo exaudiri potest. His addit Theophilus Molitor apud Joan. Fabrum Lynceum exposit. in Animalia Nove Hispan. Nard. Anton. Recchi.

6. PICUM varium tertium, omnium minimum, qui circulos habet in pennis per integrum corpus, quorum unus albus, alias niger est. Hic Passere domestico paulo est minor, carne Rubeculam fere aquat. Pedes habet

parvos, sed ungues longos.

7. Picus varius Brasiliensis IPECU dictus Maregr. Magnitudine est Columba.. Caput vestitur pennis cinnabrii coloris, in quo & cristam haber. Collum supra & infra nigrum, in utroque latere lineam habet albam ad dorsum protensam; Ala superius nigra, subtus alba: Cauda nigra. In ventre & cruribus superioribus pennæ sunt nigra & alba. Rostrum Picorum simile, quo cortices arborum exicindit.

44 SYNOPSIS METHODICA

A. 8. JYNX five Torquilla. The WRYNECK. A præcedentibus differt 1. Rostro tenuiore & infirmiore; neque enim, ut illi, in solido ligno foramen sibi excavat, sed in arboribus cavis & putridis nidificat. 2. Cauda molliore minisque rigida. 3. Quod caput ridiculè contorquet & ad humeros circumagit, unde Torquilla nomen; Coloribus variis & elegantibus perbelle pingitur, ut pulchra admodum sit avis. Alaudam magnitudine non superat.

9. PICUS luteus cyanopus Persicus Aldrov. 1. 12. c. 35. Descriptionem vide loco citato.

A v Es quedam exotice Picis affines.

1. PICA Brasilica Aldrov. lib. 12. cap. 19, TUCANA five Toucan. Brasiliensibus Marcgr. Xochitenacatl Mexicanis Nieremberg. Avis piperivora nonnullis. Ob similem digitorum dispositionem, duobus ante, totidem retro sitis; quodque foramen sibi in arbore excavet, in quo nidificet; ad Picorum, non Picarum, ut vult Aldrovandus, genus referenda est. Magnitudine est inter Picam & Merulam media. Rostro reliquo corpore toto majore ab aliis omnibus nobis hactenus cognitis Avibus differt. Avis hujus generis à D. Cassiano de Puteo apud Joan. Fabrum Lynceum descripta ab Aldrovandina specie distincta videtur, ut descriptiones conferenti, puto, patebit.

2. ARACARI Brasiliensibus Marcgrav. Cochitenacatl item Xochitenacatl altera Hernandez. Nieremberg. Rostrum hujus minus est Tucanæ rostro, superiore mandibula in nonnullis tota alba, in aliis linea in summitate nigra secundum longitudinem distincta; inferiore nigra; aliàs ei persimilis est Avis. Pennarum colore Picam po-

rius refert quam Picum.

3. JACAMACIRI Brasiliensium Marcgr. Digitos in quolibet pede duos anterius, duos posterius sitos habet, eorum exteriores duplo longiores interioribus Picorum in modum, unde non sine ratione avem hanc Picis annumeramus. Rostro etiam recto acuto nigro cum Picis convenit. Magnitudine est Alauda, alis brevibus: supina parte

parte tota coloris viridis cum aureo & igneo mixti, ut mirifice splendeat : prona obscure flava; annulus viri-

dis collum circundat.

4. CURUCUI Brasiliensibus Marcgr. Ob similem digitorum dispositionem & hanc Picis subnectimus. Magnitudo Picæ; Rostrum breve, latiusculum, sulphureum, irides oculorum aureæ: Crura brevia, ad pedes fere plumata. Totum pellus & venter infimus coloris funt egregiè miniati: dorsum & cauda superitis ex cœruleo & igneo splendide virescunt: caudæ extrema ora nigra, subtus pennas habet albas nigro transversim eleganter striatas. Ale variis coloribus, initio viridi, media parte canelcente, ultima nigricante, distincta, Co-

lorum respectu Psittacis quam Picis similior est.

5. GUIRA ACANGATARA Brafilienfium Marcgr. Digitorum fitu cum Picis exacte convenit; & propemodum numero pennarum caudæ. Magnitudo Picæ variæ: Rostrum paulum aduncum, obscure flavescens: irides oculorum fuscæ. Totum caput pennis vestitur, in medio secundum longitudinem proxime scapum suscis, ad latera flavescentibus ut crista. Collum & alæ è contrario, pennas habent in medio flavescentes, ad latera fuscas. Torus venter, dorsum (exceptis alis) crura superiora & exortus alarum, ex albo pallide flavescunt. Cauda 8 pennis constat. Crura inferiora coloris sunt thalaffini.

6. GUIRA TANGEIMA Brafiliensium Marcgr. seu Picus nidum suspendens. Hæc Avis præ aliis hoc nomen meretur; nullam enim novimus præter hanc quæ nidum proprie suspendat. Picæ variææqualis est, capite parvo. rostro recto, acuto, nigro, digitum longo: Pedes aliarum Avium pedibus digitorum situ respondent. Caput & colli inferior pars nigerrima, superior ad initium dorsi uranica. Cauda tota nigra; alæ etiam nigerrimæ, vertim in medio secundum longitudinem maculam habent albam: reliquum corpus coloris uranici. Crura subcœrulea. Nidos egregios extruunt hæ aves cylindraceæ figuræ, è virgultis perquam artificiose contextis, eósque appendunt magno numero extremitatibus ramorum,

7. TUPU.

Ejustem sigura est cum pracedente, & eodem modo nidisicans, cauda paulum breviori. Corpus totum nigersimis pennis vestitum: in utriusque ala medio macula
stava, digitum longa: in extremitate dorsi & prope anum
tota est slava. Cauda inferius ab exortu ad mediam partem slava, reliqua nigra: superius tota nigra, lateralibus duntaxat pennis slavis ad medium usque. Crura
nigra & pedes: Rostrum sulphurei coloris: oculorum
irides sapphyrina. Nidus ex arido gramine, pilis equinis aut suillis mixtis, componitur, coloris susci, sigura
cucurbita angusta cum suo Alembico, &c. Nidi hi è
ramulis minimis extremis arborum dependent. Hoc artiscio ova & pullos suos à Simiarum rapina & injuriis
securos reddit.

8. PICUS Indicusex albo & nigro variegatus, Mus. Leyd.
9. PICUS Indicus cristatus variegatus, Mus. Leyd.

dante, vulgo horarius vespertinus, Pala Kothaia Zeylanensibus circa vesperam indefinenter cantare incipiens. Mus. Leyd.

11. Idem minor,

PICI minus proprie dicti seu Picis affines.

1. I CUS murarius, Aldrov. lib. 12. cap. 37. Sturni ferè craffitie est. Rostro oblongo, tenui, nigro: capite, collo, dorso cinereis: Pestore albicante: Alis partim cinereis, partim rubeis. Cauda, quæ brevis, pennæ alarum longiores, dorsum inferius, venter & crura, quæ picorum more brevia sunt, nigra. Digiti longi, tres ante, unus pro calce.

Picus murarius dicitur, quoniam ut Pici arboribus, ità hæc muris maxime adhæret, vermiculosque in eorum rimis quærit. In foraminibus arborum nidulatur. In Anglia inveniri aiunt, quamvis nobis inibi nondum fue-

rit conspecta,

2. JUNCO

2. JUNCO Aldrov. Cinclus Turn. The greater REEDSPARROW. Magnitudine Turdo non multium cedit; rostro grandi, digitali, susco, nonnihil incurvo. Os intus croceum. Gula, pectus, venter alba, cum aliqua slavedine, præcipue circa anum. Supina facies tota è susco seu obscure cinereo slavicat: supra oculos linea albicans. Plumulæ remigum radices subtus tegentes slavæ. Caudæ pennæ rigidæ ut in Picis Martiis. Crurum robur in hac ave præcipue notabile est. In arundinetis semper versatur, & suaviter cantillat: Arundinibus autem adhærescit, eodem modo quo Picus martius arborum ramis: quam præcipue ob causam ad hoc genus eam retulimus.

A.3. PASSER arundinaceus minor. An Cannevarola Aldrov? Ficedula cannabina Olinæ. Ruticillæ æqualis est aut tantillo minor: in Arundinetis versatur, & perpetuo cantillat arundinibus insidens. Coloribus à præcedente non multum differt, nisi quòd de viridi magis participet. Rostrum & pedes in hac avicula multò majores sunt quàm pro corporis ratione. In Belgio frequens est inter arundines.

4. ATOTOTL sive Avis aquatilis Hernand. Magnitudine est & forma Passeris, rosto nigro, pedibus sulvis, prona parte candida, supina sulvo albo, nigróque varia. In juncetis & carectis versatur & prolem educat.

Forte Passeri nostrati torquato in arundinetis nidifican-

ti inferius descriptæ eadem Avis fuerit.

Describitur secundo cap. 16. sub nomine Atototloquia chitl. ubi pertinacis cantionis esse dicitur, ab exortu solis

ad occasum garritu mures imitante.

A. 4. SITTA seu Picus cinereus Aldrov. The NUT-HATCH OF NUTJOBBER. Supina pars corporis cinerea est, prona russa. Linea lata nigra à rostro per oculos ad collum ducitur; Rostrum rectum, triangulum validum. Non insectis tantum sed & nucibus vescitur quas mira dexteritate rostro pertundit & aperit. Arbores scandit Picorum more.

A. 5. CERTHIA, The CREEPER. Arborum truncis & ramis adhærescit & reptat Picorum more, Parvitate sua & rostello arcuato ab aliis omnibus hujus generis avibus distinguitur. Cauda pennæ longissimæ, acutæ, & rigidæ, ut in Picis. Supina pars corporis sul-

va est, prona albicat.

A. 6. UPUPA, "Enot, The HOOP or HOOPOE. Crista in capite pulcherrima duplici pennularum ordine constans, a rostro ad extremum usque occipitium protensa, quam pro libitu arrigere & demittere potest, huic pro characteristica sufficere possit. Magnitudine ad Vannellum accedit. E stercore, potissimum humano, nidum construere tum Aristoteles è Veteribus, tum Recentiorum nonnulli tradunt. Numero pennarum caudæ denario, Appendicum intestinalium absentia, alarum transversis macularum ordinibus cum Picis Martiis convenit; aliis notis ab iis satis differt. In Northumbria, inque agro Surreiano interdum invenitur. Insestis vescitur, an & uvisaliisque fructibus ut veteres nonnulli tradiderunt, nescimus.

Aves terrestres aquas frequentantes, rostris longis, piscivoræ.

A. I. I S P I D A, an Veterum Alcyon. The K I N G F I S HE R. Merula minor est: Rostro 2. dig. longo,
crasso, valido, recto, acuto, nigro: ore intus croceo.
Coloribus est pulcherrimis, vertice ex nigro virescente
cum maculis transversis cœruleis; dorso coloris pulcherrimi dilutè cœrulei splendentis. Pestus, venter imus, latera
& subalares plumæ russæ. Venter medius ex russo albet.
Inter nares & oculos, item ultra oculos maculæ russæ, seu
ex albo rusescentes. Cauda sesquidigitalis tantum. Tibiæ
perbreves. Pedum in hac ave structura singularis est;
nam extimi digiti tria internodia medio adhærescunt, intimi unicum tantum: est autem intimus digitus minimus,
& medio dimidio brevior: extimus medio ferè æqualis:
posticus intimo paulò major. Ventriculus magnus &
laxus

laxus ut in carnivoris, officulis & squamulis piscium ple-

nus. In riparum foraminibus nidificar.

2. Ispidæ affinis JAGUACATIGUACU Marcgr. Turdelæ magnitudo, figura Pici majoris Rostrum Ispidæ, sed uncià longius: crura brevissima nigra. E digitis anterioribus exteriores duo sbreves quidem at tertius interior longe brevissimus & remotior. Supina pars tota coloris est ferruginei & splendentis, torque circa collum albo, prona pars alba. Propè utrumque oculum maculam etiam albam habet.

3. MEROPS five Apiaster. The BEEEATER. Ispide figura corporis similis est, magnitudine Merula, aut major, Rostrum Ispidæ simillimum. nisi quod deorsum paulo magis incurvetur. Pedum conformatio Ispidæ per omnia exacte similis. Color in vertice ruffus, in cervice & scapulis viridis, cum aliqua rubri mixtura Ab angulis oris per oculos ultra aures ductus niger urrinque extenditur: Huic contiguus sub mento color flavus. Pectus & venter totus cæruleus. Cauda palmaris, ciijus mediæ pennæ ultra reliquas longius procurrunt. Ventriculus membranosus potius quam musculosus, Scarabeis aliisque insectis refertus. Apibus, aliisque insectis victitat : ob exactam partium omnium tam internarum quam externarum cum Ispide similitudinem suspicamur eam pisces pariter prædari. In Italia invenitur: in Creta autem insula frequentissima est, teste Bellonio.

4: MEROPS alter seu Meropi congener Aldrov. Corpore est superiore paulò longiore & crassiore; restro ad falcem messorium propiùs accedente: Capite & prona parte ferè tota slavescente; dorso castaneo, prope uropygium tamen ex viridi & slavo permixto. Reliquam descriptionem apud Aldrovandum vide, qui ex icone picta eam descripsit. Rostri sigura & maculis nigris utrinque per

oculos ductis cum Merope convenit.

5. Ispidæ seu Meropi affinis, GUIRA-GUAINUMBI Brasiliensibus, Tupinambis Marcgr. Deplumatæ corpus non superat magnitudinem Turdelæ, quamvis pennis induta Columbæ par videatur. Rostrum nigrum, 2 dig. longum, in utroque latere, supra & infra, serræ in modum

dum dentatum, Crura brevia, nigra; Pedum & digitorum conformatio Ispida respondet. Cauda ab Ispida plurimum dissert, est enim longissima, ejusque mediæ duæ pennæ ad duos digitos plumis carent, in extremitatibus autem rursus plumas habent ad duos digitos. Pennæ totius elegantissimæ sunt: nam in capite quasi mitram gerit ex pennis sapphirinis compositam, macula nigra in medio insignem. Irides oculorum slavæ: insra oculos macula nigra. Prona pars tota obscure lutea, supina viridis seu graminei est coloris. In medio collo inserius quasi pro insigni gerit tres vel quatuor pennulas nigras & circum eas sapphirinas, quæ maculam quandam constituunt.

6. ISPID A Indica major sive Halcyon, Pilihunduwa i. e.

Pisces captans, Mus. Leyd.

7. ISPIDA Indica minor Charleton Mus. Leyd.

8. ISPIDA Indica marcouros major Mus. Leyd. ea-

démque minor ejusdem.

9. Ispida Mexicana, HOXOCANAUHTLI dicta Hernand. A nostrate Ispida non multum dissimilis est, nisi quòd crista magna cyaneum colorem vergente insigniatur.

GALLINACE UM genus; & primo domesticum & mansuetum.

differt, Ex sunt 1. Rostrum habere breve, validum & nonnihil incurvum, ad grana colligenda, quibus prxcipuè victitat. 2. Ventriculum crassis musculis instructum, ad eadem calculorum quos deglutit ope comminuenda. 3. Corpus crassum & ponderosum, carne multa. 4. Alas breves & concavas, unde minime altivolx sunt & breves volatus faciunt. 5. Intestina cxca longissima. 6. Carnem albam, prxcipuè musculorum pectoris, qui color à coctione se prodit manifestius: qux nota huic generi peculiaris est. Hoc autem indicium est carnem earum saluberrimams

rimam esse & optimi succi. 6. Multiparum esse. 7. Humi nidificare, quia, sci. pulli recens exclusi non aluntur à matribus, sed densa lanugine vestiti, huc illuc cursitantes matres sequuntur, cibum rostellis colligentes. 8. Pulveratrix esse.

A. I. GALLUS GALLINACEUS & Gallina domefica, The DUNGHILLCOCK & HEN. De his,
quoniam aves domesticæ & notissimæ sunt, nihil attinet
multa dicere. Insignes harum varietates à nostratibus
aluntur, nimirum, I. Cristà in vertice plumosà densissimå & undequaque dissus spectabiles. 2. Pumiliones,
cruribus brevissimis, Creepers nostratibus dictæ. 3. Caudà seu Orrhopygio carentes, Rumkins Anglis, Aldrovando
Persicæ dictæ. 4. Crispæ, nostratibus Frislandicæ, pennis
reslexis caput versus, & velut inversis.

A. 2. PAVO, Græcis Tade, The PEACOCK. Gemmantibus caudæ oculis spectabilis, & ab aliis quibuscunque avibus discretu facilis est. Apicem in capite habet, quem crinitæ arbusculæ constituunt, ut loquitur Plinius.

Variat interdum colore albo.

A. 3. GALLO-PAVO seu Avis Numidica & Meleagris quibusdam, The TURKEY. Hic caudam in orbem expandit Pavonis in modum. Collum cum capite plumis nudum est, cute tantum rubra seu purpurascente obductum; crista seu caruncula rubra in vertice eminet, quam mas laxare & extendere seu demittere potest infra rostrum. Mas calcaribus caret, & setacea in summo pectore velut barba à fæmina distinguitur.

Neque hæc neque præcedens avis Angliæ aut etiam Europæ nativa, sed adventitia est, ex India aut Africa huc translata; verum cum domesticæ & cicures sint, atque etiam hyemes nostras facile tolerent, & à rusticis quæstus causa passim aluntur, diúque est quòd huc advectæ suerint, non immeritò nostratibus accensentur.

3. GALLOPAVO Sylvestris Novæ Angliæ. AN EW-ENGLAND WILD TURKEY. Gallo pavone vulgari nigrior est; à quo si non alia in re magnitudine saltem insigniter differt. Sunt enim (inquit Josselinus in Rarioribus Novæ Angliæ) qui 40, imò 60 libras pendent; qua

E 2

se vidisse & epulatum esse Gallopavonem, qui deplumatus

& exenteratus ad 30 libras pondere accederet.

4. MITU vel MUTU Brafilienfium Marcgr. Tepes tototl Hernand. Phasianorum genere est, (inquit Marcgrav.) Hispani etiam pro Phasiano habent: nos potius à proprietate illa caudam in orbem expandendi, necnon magnitudine & colore, Pavoni & Meleagridi potius accensemus. Major est Gallinaceo; pennis per totum corpus nigris, (excepto ventre & sub ano, ubi brunni coloris est) holosericum villosum nigrum in capite, collo & pectore provocantibus. In lummo capite pennas habet nigras complicatas in planissimam quasi mitellam, ut nesciens vix possit agnoscere, quas irascens aut etiam alias pro libitu in cristam erigit. Rostrum ut in hoc genere incurvum, sesquidigitale, coloris egregiè incarnati, versus apicem tamen albicat. Libenter in alto sedet, ut Gallopavones, scanditque arbores, ut illi : est autem mite & hominis amicum animal.

5. PAUXI Nierembergii. Gallina Indica Aldrov. Mitu varietas. Hæc Avis non alia fere in re à Mitu Marcgrav. differt, quam tuberculo illo cyaneo Pyriformi ad Rostri initium seu radicem. Q. An specie, an sexu solum à præ-

cedenti differat?

6. MITUPORANGA Marcgr. Gallus alius Indicus Aldrov. lib. 14. cap. 10. Rostrum minus altum, minusque lunatum quam in Mitu; ejus extremitas nigra, reliquum totum cute crocea vestitum, qualem & circa oculos habet. Collum & caput nigerrimas habent plumas, instar holoserici splendentes; & in summitate capitis cristatas & cochleatim tortas habet pennas usque ad initium colli: has erigere in cristam crispam potest. Reliquum corpus nigrum cui aliquid viridis intermiscetur. Circa anum albas habet pennas: Crura cinerea.

7. Gallus Indicus alius Aldrov. tuberculum cerafiforme habet in superiore rostri mandibula; quo ab hac Ave

differt.

8. GALLUS & GALLINA Guineensis, The GUING NY HEN OF PINTADO. Gallinæ vulgari domesticæ magnitudine par est; collo tamen longiore & tenuiore sigura gura corporis ferè ut Perdix. Colore est è cinereo nigricante, maculis albis undique vario. Collum torquis niger ambit: caput rubescit. Medio vertici cornu durum è susco russum innascitur. Maxillæ sub oculis cœruleæ implumes, sub quibus appendices rubræ. Parisienses observant appendices has seu palearia superiori maxillæ innasci, non inferiori, ut in Gallinis; & sæminis rubras esse, maribus cœruleas, quo sexus possunt distingui.

Gregarias esse aiunt has aves & pullos communiter alere, etiam non suos. Meleagrides Veterum suisse

argumentis non invalidis probant Parisienses.

9. Gallina Sylvestris MACUCAGUA Brasiliensibus Marcgr. Magnitudo Gallina nostratis; Rostrum nigrum: Corpus crassum: Cauda nulla. Calcaneus rotundus ut in Struthione: Ungues obtusi, grisei. Totum caput & collum punctulatum est obscure slavo & nigro; sub gutture albicat. Pectus, venter & dorsum obscure cinerea. Alae umbra coloris per totum, undata nigro, prater Remiges pennas qua totaliter nigra. Pedes corulei. Carnosa admodum est avis. Humi currit, nam pedes inepti sunt ad icandendum arbores.

Gallinaceum genus Sylvestre majus, phytivorum & baccivorum, superciliis rubris aut coccineis.

A. I. UROGALLUS seu Tetrao major Aldrov.
The Cock of the Wood, or Mountain. Magnitudine ad Gallo-pavonem accedit. Anglia hunc non alit. in Hibernia inveniri dicitur.

A.2. TETRAO seu Urogallus minor, The HEATH-COCK or BLACK GAME or GROUS called by Turner the MOREHEN. In Septentrionali Anglia, parte mas The BLACK COCK, semina The GREY HEN, setura sive Pullities The GREY GAME dicitur In hoc genere mas totus niger est, semina Scolopacis aut Perdicis colore. Magnitudine Gallina non multum cedit. In lateribus E3 monti-

um altiorum frequens est; quin & in plana descendit, in-

que Ericetis humilioribus invenitur.

A. 3. LAGOPUS altera Plinii, Attageni Aldrov. seu Francolino Italorum similis si non eadem. The RED GAME. Mas The Gor-cock & Moor-cock, sæmina the Moor-hen, pullorum agmen Gor-foul dicitur & Pouts. Hæc nomina in Boreali præcipue Angliæ parte obtinent. Perdice dimidio ferè majorest, nec colore multum diversa à Scolopace, rubicundior. Summa altissimorum montium juga amat, nec in planities descendit, imò rarius in latera montium. In Septentrionalibus montibus frequens est: invenitur & in Cambria.

Cum Clariss. vir Conradus Gesnerus, quem Aldrovandus etiam sequitur, in nullo Animalium genere soeminam mari colorum varietate & pulchritudine anteire crediderit, præsumpta hac opinione deceptus in utroque Urogallo seu Tetraone, majore sci. & minore, diversum sexum pro diversa specie habuit, adeóque ex duabus speciebus

quatuor fecit: nimirum ex

1. Urogallo majore SMare-----1. Urogallum majorem. Fæmina----2. Grygallum majorem.

2. Vrogallo minore Smare ---- 3. Vrogallum minorem. Foemina --- 4. Grygallum minorem.

4. ATTAGEN Aldrev. Francolino Italorum. Magnitudine & toto habitu ad Phasianum accedit Aldrev. Olina figura & proportione corporis Perdicem cineream referre ait, magnitudine nonnihil superare. Avem hanc præcedenti speciei eandem esse suspicor: obstat locus; nam Aldrevandus Attagenem suam in Siciliæ regionis calidæ montibus satis abunde reperiri asserit: cum nostra juga montium altissimorum Regionum Septentrionalium incolat. Verum responderi potest, montis Ætnæ in Sicilia partes superiores prope verticem nihilo calidiores sunt nostratibus montibus, cum nivem diutius retineant.

Quòd sicaput Francolino cristatum sit ut Aldrovandus eum describit, & pedes nudi, prout-eum depingit tum Aldrovandus tum etiam Olina; nostra Avis esse non potest, cui pedes ad ungues usque plumosi sunt. Vide Ornitho-

logiam D. Willughby.

5. LAGOPUS avis Aldrov. Rhætis Rabolane dicta? Perdix alba Sabaudis. Color totius, (exceptâ caudâ quæ nigricat, mediis tamen pennis albis) niveus: Supercilia rubra: Pedes ad ungues usque plumosi unde Lagopi nomen. Adeò per omnia, excepto colore, cum tertia specie convenit ut an specie ab ea differt an accidentibus duntaxat quibusdam meritò quis dubitet. Bellonius candem existimat. Itali etiam utrumque genus Francolin vocant.

Lagopodem alteram Gesneri à præcedente specie minime differre existimo, cum præter notas & maculas quasdam

in capite & reliqua parte lupina omnia conveniant.

6. GALLINA corylorum Germanis Hazlehun. Gesnero Attagen. Ad Gallinæ magnitudinem accedit. Tibiæ ex anteriore parte ad medium tantum, ex posteriore ad articulos usque nudæ. Digiti exteriores marginibus serratis utrinque extantibus donatur. Venter totus albet, maculis nigris medium plumarum, nunc una in singulis, nunc duabus tribúsve areolis transversis, occupantibus. Mentum in mare aterrimum, linea alba nigrorem cingente. Caput, dorsum, uropygium cinerea, colore Perdicis æmulo. Alæ rusto, albo & nigro coloribus variæ. Norimbergæ in soro venales vidimus.

Hoc genus Aves omnes, Urogalli, Tetraones. Lagopi &c per æstatem baccis Vitis Idææ, Ericæ, Rubi &c. vescuntur, per hyemem verð summitatibus Ericæ, Abietis, aliarumque semper virentium stirpium, ut earum ventriculos dissecando invenimus. Ast Gallinæ Corylorum cum sylvas etiam non montosas frequentent, alio sortè victus genere utuntur, & Julos seu nucamenta corylorum esitant, ut Albertus assirmat, & unde nomen etiam sumpsisse vi-

dentur.

7. PERDIX Damascena Bellonii, quam Aldrovandus Lagopodem alteram Plinii existimat. Perdicibus cinereis E a minominores sunt, Dorsi & colli colore Rusticulam æmulantur?

Alæ quà corpori junguntur albis, suscis & sulvis pennis
integuntur: Decem verò remiges pennæ cinereæ sunt.

Alarum pars interior & venter albent. Torquem habet in
pectore rubro & sulvo slavóque coloribus constantem:

Crura pennis vestita ut Lagopus. An supercilia rubra nuda habeat nécne non dicit?

Gallinaceum genus sylvestre minus, superciliis nec nudis, neque rubentibus.

A.I. PHASIANUS, The Pheasant. Gallina paulo minor est, pulcherrimis coloribus. Caudæ longitudine & figura ab aliis omnibus hujus generis facile discernitur, pennæ enim mediæ longissimæ, reliquæ hinc inde ordine breviores ad extimas usque. In mare color ruber seu coccineus oculos late circumquaque cin-

git. In fylvis degit.

2. PHASIANUS Brasiliensis Jacupema dictus Marcgr. Coxolitli Hern. Gallina domestica paulo minor est. Cauda pedem longa & lata; Crura longa. Plumis tota Avis vestitur nigris, quibus brunni aliquid admixtum. Capitis plumas in cristam erigere potest; cingunturque illæ nigræ plumæ aliis albis in ambitu. Guttur sub capite & ad sesquidigiti longitudinem in collo nudum est, & rubra cute tectum. Prona pars corporis & alarum medietas posterior, plumulis albis & nigris varia. Superiora crura & cauda nigra. Pedes eleganter rubri. A clamore Jacu Jacu, nomen habet.

In Historia Natur. Infularum Antillarum D. Du Tertre, avem quandam invenio Phasiani nomine descriptam, in hunc sensum. Pulcherrima est Avis, magnitudine Caponis, verum cruribus longioribus elata velut Pavo; collo multò quam Gallus gallinaceus longiore. Rostrum & caput ad Corvi accedunt. Collum & pectus coloris sunt coerulei splendentis, nec minus pulchri quam Pavonis. Dorsum totum è griseo brunneum. Ala

& cauda (quæ satis brevis est) nigra.

Cùm

Cum cicuratur hæc Avis aliarum Domesticarum se facile Dominum reddit, tum Gallos Indicos tum vulgares Gallos & Gallinas involans, & Rostri ictibus abigens, in-

terdum etiam trucidans.

Vox seu clamor hujus Avis, nimirum Caracara, suspicionem mihi injicit, non aliam eam esse quam Avem illam rapacem hoc nomine Marcgravio descriptam, cum & hæc fera ac rapax esse videatur aves Domesticas invadens & occidens.

COXOLITLI Hernand. magnitudine Gallo-pavonis, colore fulvo, à Jacupema differt: eadem tamen specie

avis esse nobis videtur.

1. OCOCOLIN seu Perdix montana Hernand. Nostrate major est, rostro & pedibus è rubro candescentibus, totius corporis colore susco, pallente & sulvo; alis inferne cinereis, superne pullis, albis & sulvis maculis

distinctis, ut & capite & collo.

A. 2. PERDIX cinerea Aldrov. The Common Partridge. Columba paulo major est, colore ex cinereo rusto stavescente, maculis rustis seu rubris transversis in lateribus, cauda brevi. Formicis earúmque ovis seu potius aureliis victitat cúmque adolevit granis tritici & aliarum frugum.

3. PERDIX Damascena Aldrov. Præcedente multo

minor est, rostróque prolixiore, alioquin ei persimilis.

4. Perdix Brasiliana JAMBU dicta Pison. Harum in sylvis litoralibus duæ habentur species; hæ nostratibus minores, illæ pares; utræque pennis per totum corpus obscure sulvis, verum susce mixtis atque maculatis vestitæ.

A. 5. PERDIX ruffa Aldrov. Italis & Græcis Coturnice seu Coturno. Perdix Græca seu ruffa major Bellonii. Caput, collum, dorsum, uropygium cinerea. Maxillæ sub oculis, & mentum ad medium usque gulæ album; in ipso tamen mandibulæ inferioris angulo macula exigua nigra cernitur; Album hoc spatium torquis niger, à naribus inchoatus, & supra oculos productus cingit: ingluviei regio cinerea: Pestus inferius dilute è flavo ruffum. Pedes rubri. Hæc species Angliæ ignota

ignota & peregrina est: aiunt tamen eam in insulis Fersey & Guernsey Reginæ nostræ subjectis inveniri. Ingenii mansuetioris est quam cinerea & facile cicuratur. Perdix Graca seu ruffa Belionii magnitudine saltem insigniter differt à Perdice rusta in Italia & Gallia vulgari, fiquidem Bellonius cinereæ duplam esse scribar : cum ruffa vulgaris cinereæ ne sesquialtera quidem sit.

A. 6. COTURNIX, The QUAIL Figura corporis atque etiam colore non multum differt à Perdice, verum duplo propemodum minor est, cauda perbrevi:

Frumento vescitur ; estque avis migratoria.

7. COTURNIX Indica Bontii. Cicuratur Gallinarum in modum: Mares quoque non secus ac Galli pugnacissimi sunt. Colore plumarum Coturnici admodum respondet, verum rostro est paulo longiore: sonum quoque per intervalla edit, ut coturnices solent, verum longe diversum à Coturnicum voce, & ad Ardea stellaris mugitum accedentem. Frigidæ admodum naturæ eft. lumbæ aut Turturis magnitudinem non excedit.

A. 8 ORTYGOMETRA Aldrov. An Rallus terreftris? Crex Aristotelis ex vocis similitudine, The DAKER-HEN, or RAIL. Corpore est ad latera compresso, & Gallinularum simili: cruribus etiam longis & supra tibias nudis, cauda brevi, rostro longiusculo, quibus omnibus notis cum aquaticis avibus convenit staceus, & Coturnici perquam similis, unde nomen.

In Anglia rarior est; Turnerus nusquam nisi in Northumbria vidit & audivit: At D. Tancr. Robinsonus se in Eboracensis provinciæ tractu Septentrionali Ralles terrestres sæpius cepisse nobis retulit. In Hibernia frequens

habetur.

Gallinaceum genus digito postico carens.

A. I. TIS feu Tarda avis Aldrov. The BUSTARD. Magnitudine eximia Gallo-pavonis æmula, quódque tridactyla fit digito postico carens, tardi etiam volatûs & à terra difficulter se levans, ab aliis omnibus hujus

hujus generis Avibus abunde distinguitur. Caput & collum cinereum, venter albet; Dorsum lineis transversis nigris & russis varium. In campis spatiosis circa Novum Mercatum & Royston oppida in agro Cantabrigiensi, sinque planitie, ut audio, Salisburiensi, & alibi in vastis & apertis locis invenitur.

2. An as campestris, Canne petiere Gallorum, seu Tetrax Bellonii Aldrov. Ornithol. lib. 13. c. 13. Eadem videtur Stellæ Avi Aldrovand. Tardæ persimilis est, sed duplo minor. Mutinæ Italiæ in soro venalem vidimus & descripsimus. Qui plura de hac Ave velit Bello-

nium & Aldrovandum consulat.

COLUMBINUM genus.

COLUMBINI generis Avium Notæ communes sunt, Figura corporis peculiaris, Cuculum referens; Tibiæ breves Alæ, prælongæ; volatus pernix; Rostrum rectum, angustum, longiusculum; Voæ gemebunda; bina dutaxat ova una vice ponere, sed sæpius in anno parere; cibum pullis ex ingluvie sua in os eructare, quòd optima ratione à Natura provisum est: ut sci. in ingluvie maceratus & emollitus, (victus enim Columbis è granis leguminum & seminibus durioribus est) à pullorum ventriculis faciliùs subigatur & digeratur. Quin & pedes Columbarum omnium, quotquot hactenus observavimus rubri sunt. Picuipinime tantum Brasiliensi pedes albescunt. Marcgr. In Columbino genere mas & fæmina laborem incubandi inter se partiuntur.

A. I. COLUMBA domestica seu vulgaris, Treeseed. The COMMON PIGEON, or DOVE, by some called Culvers. Color plerunque cœruleus aut cinereo cœruleus, cum purpureo aut rubente in collo splendore, qui pro diverso ad lucem objectu variat. Dorsum inferius supra uropygium album. Cauda oblonga, nec ramen ultra alas multum protenditur. Pondus librale.

Columbarum domesticarum variæ species apud nos in

Anglia aluntur.

1. Domestica majores, Italis Tronfi & Asturnellati, no-Pratibus RUNTS. Coloribus non minus variant quam domefticæ vulgares. Magnitudine etiam differunt. Sunt enim majores Gallinis ferè pares, tardioris volatûs; & minores, agiliores magisque volatica.

2. Gutturosæ, Anglis & Belgis CROPPERS dicta, quia ingluviem aëre attracto mirum in modum inflant,

ne toto reliquo corpore major evadat.

3. Tremulæ laticaudæ, BROAD-TAIL'D SHAKERS. sic dicta quod caput & collum ultro citroque perpetuò ferè motitent; & à caudæ pennarum numero quæ non pauciores 26 ese dicuntur. Caudam plerunque cum obambulant erectam tenent Gallinarum instar.

4. Tremulæ angusticaudæ seu acuticaudæ, Narrow-

taild SHAKERS.

s. Columbæ tabellariæ. CARRIERS. Columbis vulgaribus pares funt aut minores, colore obscure cœruleo aut nigricante, Oculi Accipitrini, circulo laro cutis nudæ, tuberofæ, furfuraceæ, albidæ ambiuntur: fuperior etiam Rostri mandibula ejusmodi cutis fungosæ duplici area seu crusta oblonga à capite ultra medium extensa obducitur, Harum usus est ad literas ultro citroque transmittendas.

6. Cucullata seu Jacobea, Anglis JACOBINES, Belgis Cappers, quia in occipite seu summa cervicis parte pennulæ furfum reflexæ occiput cingunt, cuculli Monachalis in modum. Rostrum his breve, oculorum irides

colore margaritarum.

7. Turbitæ dictæ, TURBITS, cujus nominis rationem nescio. Rostrum his brevissimum, crassum velut Rubicilla, vertex planus, pennæ in pectore utringue reflexæ.

8. Barbarica seu Numidica, BARBARY PIGEONS. Rostrum præcedentis simile. Oculos cutis nudæ tuberosæ

furfuraceæ circulus latus ambit ut in Tabellariis.

9. Percussores, SMITERS. Hæ inter volandum tam fortiter alas quatiunt, ut duorum afferum simul colliforum fonitum superent.

funt, variorum colorum; inter volandum miros motus in aëre exhibent, retrorsum in caput se circumvolvendo, globi aut pilæ projectæ speciem exhibentes.

rum remiges coloris à reliquo corpore diversi semper

funt.

12. Equites LIGHT HORSEMEN. Spurium genus funt altero parente gutturoso, altero tabellario, adeóque participant de utroque, ut patet ex rostri tuberibus & gutture inflato.

13. BASTARD-BILS Anglis dicta, id est, Rostris spuriis præditæ. Numidicis majores sunt, rostro brevi,

oculis rubris.

14. TURNERS Anglis, Cirro à vertice retro dependente, & bifariam jubæ equinæ in modum diviso infignes.

15. FINNIKINS præcedentibus similes, sed mi-

nores.

16. MAWMETS quasi Mahometanæ, oculis grandibus nigris notabiles, alias Numidicis similes.

17. SPOTS, quòd in fronte supra rostrum maculam habent, cui & cauda concolor; à corpore alis albo.

A. 2. TURTUR, Græcis Teujar, The TURTLE-Dove. Magnitudine minor est præcedente, colore non multum dissimilis. Gula vinaceo colore pulchro tingitur. Colli latera perbelle illustrant, ceu torquis quidam, pulcherrimæ plumulæ, apicibus albæ, cætera nigræ.

3. TURTUR Indicus Aldrov. lib. 15. c. 9. Famina, exceptis pedibus, qui rubri sunt; & rostro, quòd nigricat, tota candida est. Mas verò dilute rusescit. Magnitudo nostrati eadem, vox eadem. Iris oculi crocea seu miniacea. Torquis tenuis & nigra est & collum cir-

cumcirca ambit.

4. Turtur Indicus seu COCOTZIN Hernand. Nieremberg. Passere nostro paulò major est. Universum corpus supernè suscum, plumas tamen singulas nigro ambiente colore. Alarum anteriora partim nigra sunt, sed majori ex parte sulvescunt: cauda extrema albo &

fulco

fusco promiscue colore tingitur. Plumæ quæ infernum corpus vestiunt albæ sunt; sed in lineas desinentes atras. Caput parvum: rostrum nigrum. Cocotli etiam Hernand. huic eadem est.

5. TURTUR Barbadensis minimus. Alaudæ est magnitudine, & vel eadem præcedenti, vel ei certè simillima, avis. Quin & descriptio Columbæ sylvestris minimæ Brasiliensis huic per omnia serè convenit: ut has tres

unam & eandem avem esse suspicer.

6. Columba solvestris minima Brasiliensis, PICUIPI-NIMA Marcgrav. Alaudâ paulò major est; rostro Columbino susco; iridibus oculorum aureis. Totius supersiciei supinæ pennæ obscurè cinereæ seu lividæ, oris nigricantibus lunatis. Remiges alarum inter volandum rustæ videntur. Cauda è cinereo susca: Ventris pennæ albæ oris lunatis suscis. Pedes albescunt præter normam aliarum.

7. COLUMBA sylvest. ex insula S. Thomæ Marcgr. Magnitudine est & figura nostratium, sed rostro superiùs adunco, coloris in medietate anteriori tota cœrulei cum albo pauco & slavo mixti, in posteriore sanguinei. Iris oculorum cœrulea. Pennis tegitur per totum corpus viridibus ut Psittacus quidam. Remiges alarum è viridi suscescunt, ut & extremitas caudæ Sub ano & cauda slavas habet pennas. Crura & pedes eleganter crocei.

8. Columba LIVIA Gesn. Aristoteli Merede. Columba domestica specie persimilis est, paulò minor. Pluma ubique cinerea, sed in extrema cauda nigrescunt. Reliquam descriptionem apud Autorem vide. Parvitate sua a Vinagine pracipue differre videtur. Qu. Annon eadem

fit cum Columba nostra rupicola?

A. 9. PALUMBUS torquatus, The RING-DOVE, or QUEEST, Pawa Aristoteli aliisque Gracis. Septentrionalibus Anglis Cushat. Magnitudine sua, & maculis ad latera colli utrinque albis, ceu torque, à Columba vulgari aliisque speciebus differt. Sylvas frequentat, & in arboribus nidificat.

A. 10. OEN AS five Vinago, The Stock-Dove or Woodpigeon. Osras, Meneias. Magnitudine Columba vulgari par par aut major, figurâ corporis similis, nec colore multum disfert. Collum versicoloribus plumis vestitur, quæ prout variè luci objiciuntur, vel purpurâ vel virore splendidissimo nitent, ut nullum sericum æquè. Pestus anterius & alæ purpurascente aut vinaceo colore diluuntur, unde & nomen. In utraque alà duplex habetur macula nigra.

A. II. COLUMBA rupicola, The ROCK-PIDGEON Corpore est exiguo, colore cinereo. In rupibus mariti-

mis frequens.

Venter & pectus diluie fulva; supina omnia fusca ac maculis conspersa nigris. Alarum & caudæ inferior superficies cinerea.

13. Columbæ Mexicanæ montanæ maximæ; domesticis pares sunt, colore subpurpureo, candidís humeris, coccineo rostro & pedibus. Hæc etiam Hoilotl appel-

latur.

14. Cehoilotl, Columba sylvestris pennis fuscis præter eas quæ pectus & extremas alas tegunt candidas & pallen-

tes: irides oculorum coccineæ.

15. Tlacahoilotl, Columbæ sylv. species, Arabicis dictis quadantenus similis, rostro incurvo, mediocri, rubeóque; prona corporis & alarum parte rubea, supina cœrulea.

16. Columba minor Jamaycensis, ventre candido D. Sloane. The White-bellied Dove. Hujus descriptionem

vide in Appendice.

17. Columba cauda fascia notata. D. Sloane. The RING-TAIL PIGEON. Hujus etiam descriptionem in Appendice dabimus.

18. Columba minor capite albo. The Bald-pate,

D. Sloane. Nobis in Appendice describetur.

TURDINUM genus.

No TÆ hujus generis Avium sunt, Magnitudo inter Columbas & Alaudas media, Rostrum longitudinis & crassitiei mediocris, deorsum modice inslexum, Os intus slavum, Cauda longa, Victus e baccis & insectis promiscuus. Hujus autem generis tres species sunt seu genera

iubalterna; Turdi, Merulæ, Sturni.

A.I. TURDUS viscivorus major, The MISSEL-BIRD or SHRITE. Pectore est maculoso ut reliqui Turdi, maculis majoribus. Turdum viscivorum minorem, quocum coloribus convenit, multum superat. Carne minus est delicata quam hujus generis reliqua. Hyberno tempore Agrifolii baccis vescitur.

A. 2. TURDUS wiscivorus minor, seu simpliciter distus, Kixan. The MAVIS, THROSTLE, or SONG-THRUSH. Præcedenti similis est, sed minor. Carne inter aves, Martiale judice, laudatissima. Nidum interius oblinit, inque nudo suto ova ponit. Vere egregie cantat arboribus in-

fidens.

A. 3. TURDUS pilaris. The FIELDFARE or FELDEFARE. Avis est migratoria & hyeme ad nos advolat, præcedente aliquanto major, capite, collo, uropygio cinerea, dorso obscure russa. A rostro ad oculos macula utrinque nigra extenditur. Caro in cibis com-

mendatur. Gregatim volat.

A. 4. TURDUS Iliacus, five Illas aut Tylas, The RED. WING, SWINE PIPE or WIND-THRUSH. Turdo fimpliciter dicto magnitudine par, & per omnia fere fimilis est; pestore duntaxat minus maculoso, & alis subtus rubro mali Aurantii colore infectis, ab eo differt. Hæc etiam avis est migratoria & gregaria, & una cum Turdo pilari huc commeat.

5. Turdus Americanus minor canorus, ex cinereo albus, non maculatus The AMERICAN SONG-THRUSH, MOCK-BIRD or NIGHTINGALE, Cen

glotta Hernandez. Nieremberg. Descriptionem vide in Appendice. Non facile cicurari aut in caveis incarcerari se permittit. Per totam fere Americam invenitur. In Jamayca insula observavit & descripsit eruditissimus Amicus noster D. Sloane.

6. TAMATIA Brasiliensis Marcgr. Alaudæ est magnitudine, tota punctis lata maculis nigris ut Turdus minor. Venter albet maculis suscis: guttur & collum slavescit. Rostrum longum, rubrum, superiore mandibula productiore. Caudà caret. Caput majus quam pro corporis

proportione, uti & Rostrum.

Avis est anomala & singularis, ob magnitudinem &

maculas fimiles ad Turdinum genus retulimus.

Cæterum Turdi stricte dicti notæ sunt, color in dorso cinericeus, Pectus maculosum: Merulæ, color in toto corpore aut maxima ejus parte simplex, & in plerisque speciebus nigricans. Sturni & congenerum, rostrum latius & planius seu depressius quam Turdis aut Merulis.

7. TURDUS Zeylanicus auriculatus Hellaleniia Zey-

lanens. Mus. Leyd.

MERULÆ.

A. I. MERULA vulgaris, Koovo & Græcis: The BLACKBIRD. Colore undique nigro & rostro flavo ab aliis avibus distinguitur. Avis est solita-

ria, (ut nomen Merulæ indicat) & summe canora.

A. 2. MERULA torquata, The RING-OUZEL, or AMZEL. Merulam vulgarem magnitudine vel æquat, vel excedit, supina parte è susco nigricans. Insima gula torque albo, digitum lato, lunulato exornatur. in montosis Derbiensibus, Eboracensibus &c. invenitur.

A.3. MERULA saxatilis. The ROCK-OUZEL. Præcedenti similis est, sed torque caret. In montosis Pecci Derbiensis prope vicum Hathersodge dictum in præruptis F rupibus

aquiqui 1

rupibus è quibus lapides molares exscinduntur vidimus plures. Descriptionem vide in Ornithologia D. Willughby. It is frequent on the high Mountains of Caernarvanshire and Merionydhshire in Wales, where they call it Mwyalchen y graig, quasi dicas, Merula rupicola. I have also seen several of them on a high Hill in Ireland, called by the English, Mount Lemiter, in Irish Stoa Lein. D. Lloyd. An hæc à præcedente, specie, an sexu tantum distincta sit, aliquando dubitavi, necdum mihi plene satissit.

4. PASSER folitarius dictus. Magnitudo & figura corporis Merula. Caput grandius quam pro corporis mole. Mares colore cœruleo, seu ex cœruleo purpureo undique splendent. Famina ex cinereo nigricat. Prona pars tota lineis transversis cinereis, nigris, albidis pulchrè undulatis eleganter pingitur. Rostrum Turdino paulò majus, nigricans; crura, pedes, ungues nigri, & minores quam in congeneribus.

5. CYANOS seu Carulea avis Bellonii; Merula similis est, sed paulò minor, colore undique totius corporis cœruleo. Nidificat in montium summitatibus, ut in Creta, Citharea, Corcyra, Zacyntho & Eubaa observavit

Bellon. in Gallia & Italia non reperitur.

6. Cyanos Indica: The INDIAN MOCKBIRD. A-laudæ vulgaris magnitudine est, Rostro recto, acuto: colore per totum corpus undique cœruleo; caudà longà. In Museo Tradescantiano siccatam vidimus. Præcedenti forte eadem est.

A. 7. MERULA aquatica, The WATER-OUZEL, or WATER-CRAKE. Magnitudo paulo infra Metulam vulgarem, Dorsum nigricat cum cinerei mixtura; pectus niveum: Aquas frequentat, & Pisces prædatur. In montosis Septentrionalibus & Cambrobritannicis satis frequens. Quamvis toto corporis habitu & pedum fabrica aves terrestres referat, sub aquas tamen interdum se demergit.

8. MERULA Brasilica Bellonii & Aldrov. Color totius corporis, si caudam & alas excipias, quæ nimirum atræ sunt, aded intense rubent, ut omnem alium rubo-

rem

rem superent. Cauda longa est: Pedes & crura nigra: Rostrum ut in Passere breve. Nos in Museo Tradescantiano avem Indicam rubram vidimus cauda oblonga,

magnitudine fere Turdi minoris.

9. MERULA rosea Aldrov. Sturnum marinum vocant Aucupes, inquit, & forte recte, quamvis maculata non sit. Merulà paulo minor est, dorso, pectore & alis supernis roseo seu carneo colore; capite cirrato: Alis & cauda nigris. Rostro quà capiti jungitur nigro, cætera carneo: pedibus serè croceis. Apparet, inquit, in agris nostris & in simo versatur.

MERULA Indica pestore cinnabarino: an Jacapu Marcgr.? Hujus pellem susfultam vidimus in Museo Tradescantiano: Magnitudine erat & sigura Merulæ. Color in supina parte tota niger, oræ duntaxat pluniarum circa uropygium cinereæ aut albidæ. Pestus coccineum: Rostrum Merulæ; cauda etiam longa Merulæ similis. Jacapu Marcgrav. huic Avi persimilis est si non eadem.

11. MERULA bicolor Aldrov. duobus potissimum coloribus susco scil. seu subnigro & luteo rubescente

varia.

12. MERULÆ congener ejusdem, linea prope roftrum rubra.

13. MERULÆ congener alia ejusdem. Harum descriptiones videsis apud Aldrovandum Ornithol. lib. 16. cap. 12, 13, 14. Priorem pictam duntaxat vidit, nec posteriorem vivam.

STURNI & congeneres.

figural, metanistics appoint by with the

A.I.S TURNUS Aldrov. & aliorum, Vae Lae's A STARE, or STARLING. Rostrum latius est & depressius quam Turdis aut Merulis, qua præcipue nota ab iis differt, quibus alia's magnitudine & figura similis est. Apices plumarum in collo & dorso flavescunt in mare, in somina albicant; alia's nigricant cum coeruleo

quodam aut purpureo splendore, cui viride interlucer pro vario ad lucem objectu. Insectis solis aut carne vesci

aiunt, non baccis

2. STURNUS Indicus Bontii. Plumis cyaneis aut subobscure cœruleis ac cinereis guttis interstinctus Sturnum nustratem refert, verum cristam slavam in cervice gerit, & caput nigris, mollibusque ceu holosericeis plumis vestitum est. Humanas voces multo accuratius quam

Pfittacus imitatur.

3. MERULA saxatilis Aldrov. Ruticilla major Olinæ. Turdus marinus Florentinis. Sturno æqualis & similis est; rostro nigro, pedibus ex susco plumbeis. Mentum nonnihil albet. Prona pars corporis; albo aut incano, nigro, & substavo coloribus varia. Caput & dorsum suscum aut subsigrum, apicibus pennularum cinereis. Cauda rusta seu sulva; quæ hujus avis nota characteristica est. Colores alias in maribus & soeminis plurimum differunt. In Italia satis frequens est, vidimus & Viennæ Austriæ.

4. STURNUS Indicus Muf. Leyd.

5.G A L B U L A seu Picus nidum suspendens Aldrov. Oriolus Alberto. Chloreus Aristotelis ex sententia Aldrovandi; Icterus Plinii eidem. Turdis aliquanto major est; Rostro Turdino, sed majori & longiori, rubro: Pedibus plumbeis, præter alas & caudam, quæ maxima ex parte nigricant, mas ubique toto corpore, pulcherrimo colore slavo spectabilis est, ut colorum elegantia & splendore cum Americanis avibus certet. In Germania & Italia invenitur. Cum Turdis & Merulis Rostri totiúsque corporis sigura, magnitudine quoque & victus ratione, convenit.

Aves minores seu Avicula.

A VICULAS voco Aves omnes Turdis minores, quæ in genere dividi possunt in Tenuirestras, SOFT-BIL'D BIRDS, quæ rostra habent tenuiora, infirmiora, pleræque etiam longiuscula; & Crassirostras HARD-BIL'D BIRDS

BIRDS, quibus Rostra brevia, crassa, duriora & fortiora.

Priores insectis præcipue aut fructibus mollioribus victitant; posteriores seminibus & granis durioribus, & siccis.

A v E s minores rostris tenuioribus.

HArum multa sunt genera 1. Alauda, Kopidaros, quarum notæ sunt Calcaneum sive digiti postici unguis prælongus, color testaceus terréusve; in sublime evolantes cantillare. Harum species sunt,

A. 1. ALAUDA vulgaris, The common FIELD-LARK or SKYLARK. Color è testaceo & nigro varius, plumulis in ambitu cinereo-russis, media parte nigris:

Cauda longa; Humi nidificat.

A. 2. ALAUDA arborea, Tottovilla Olinæ, The WOODLARK. A præcedente aliisque differt, 1. Quod minor ac corpore breviore crassioréque sit. 2. Quod extimæ caudæ pennæ summitatibus suis albicent. 3. Voce seu cantu Merularum æmulo. 4. Circulo plumarum albicantium coronæ instar ab oculo ad oculum caput cingentium. 5. Quòd extima alæ penna remex, secunda mulo brevior sit, quæ in Alauda vulgari ei proximè æqualis. 6. Quòd arboribus insideat, cùm illa terræ plerumque.

A. 3. A LAUDA pratorum Aldrov. The TITLARK! Alauda vulgari dimidio ferè minor, viridior est, & mi-

nus pulchre colorata. Arboribus etiam insider.

4. ALAUDA cristata major. Germanis Kommanick. The greater CRESTED LARK. Alauda vulgari major est, rostro majore & longiore; capite cristato, cristà ex septem, octo, aut etiam decem duodecimve pennulis composità. Color dorsi minus pulcher, nec adeò maculis distinctus ac in illa. Cauda brevior. Non adeò frequenter in sublime evolar, nec evecta tam longam inibi moram trahit: Tandem non utilla gregatim volitat.

A. 5. ALAUDA cristata minor, The lesser CRESTED LARK. Alauda vulgari longè minor est, & apicem pro corporis parvitate longiusculum obtinet, pedésque rubros,

F 3

& colorem totius corporis ad fuscum magis vergentem.

A. 6. ALAUDA minor campestris D. Jessop. Ab Alauda pratorum differt, 1. Quòd paulò major sit: 2. minus viridis: 3. Pedibus pallidioribus: 4. Calcaneis mul-

tò brevioribus.

A. 7. ALAUDA minima Locusta voce. Locustella D. Johnson, The TIT-LARK that sings like a Grass-Hopper. Regulo non cristato minor est, superne è slavo, suscessens maculis subnigris; subtus ex albo slavescens, summo spinæ alicujus ramulo insidens, corpore erecto, aperto ore, alis paulum explicatis, stridet more Locusta sed sonantius. Nota Alaudarum maxime characteristica, & omnibus communis est, Calcar seu unguis digiti postici longissimus.

8. Alauda Indica Mus. Leyd.

9. SPIPOLETTA Florentinis, Tordino Venetis. Alaudis minor est, Ficedulæ par. Rostrum gracile, rectum, acutum, nigerrimum; pedes etiam nigri. Calcar seu unguis posticus prælongus, Alaudæ instar. Color in supina parte cinericeus cum quadam viroris mixtura. Gula, pectus, venter in nonnullis albent, in aliis pulchre slavent. Pectus autem gutture & ventre in omnibus obscurius est & maculatum. Calcanei longitudine ab aliis avibus; colore atro rostri & pedum ab aliis Alaudis differt.

rubicundum, intus & in rictus marginibus lutescens. Supinæ partis colore Coturnicem exactissime refert, aut Gallinaginem. Verticis sinis, collive initium albicantibus plumularum marginibus tanquam corona cingitur. Venter albus. Cauda vix pollicari est longitudine, angustissimis plumulis composita, & ipsa angusta, Pedes carnei, calcaribus Alaudæ. In omnibus ferè, præterquam caudæ pennarum colore, cum Tottovilla seu Alauda arborea couvenit.

Secundum Avicularum rostris tenuibus praditarum Genus esto Hirundineum.

HIRUNDINUM notæ characteristicæ sunt, Caput grande; Rostrum breve; Oris hiatus amplus, ad muscas aliáque insecta inter volandum facilius capienda; Alæ longissimæ, & volatus pernix, ad eadem acrius insequenda; Pedes breves & exigui, nec enim multum incedunt; Cauda longa & forcipata, ad corpus expeditius slectendum & circumagendum; Ova alba; Hyeme, cum insecta in aere volitantia non inveniuntur, vel in latibula se subducere, vel in longinquas regiones avolare. Hirundinum species quatuor observavimus.

A. I. HIRUNDO domestica, The Common, or CHIMNEY-SWALLOW. XEALOW. Pars supina coeru-leo saturo seu nigro purpurascente colore splendet. In Sincipite & sub mento macula albicans obscure sanguinea. Pestus venter & plumæ subalares albicant cum aliquo rubore. Cauda valde sorcipata, transversa macularum albarum linea distincta & ornata. In ventriculo dissecto scarabeos invenimus. In caminis nidificat.

A. 2. HIRUNDO rustica sive agrestis Plinii, The MARTIN or MARTLET. Caput ut in præcedente planum & depressum. Supina corporis pars ejusdem serè cum illa est coloris sed obscurioris & minus splendentis; prona pars nivea: Cauda minus sorcipata est, neque extimæ pennæ proximas longitudinem tantum excedunt. Sub tectorum suggrundiis inque senestris nidiscat, non in caminis, nec nidum construit hemisphæricum & superiore parte totum apertum ut Hir. domessica, sed ovatum supernè tectum, rotundo tantum soramine ad latus relicto, per quod ipsa intrat & exit.

A. 3. HIRUNDO riparia Aldrov. The SAND-MARTIN or SHORE-BIRD. In Hirundinum genere minima est. A præcedente differt quod uropygium non ut in illa album est: pedes nudi, non ut in illa ad un-

F 4

gues usque plumosi. In riparum foraminibus nidi-

ficat.

A. 4. HIRUNDO apus The BLACK MARTIN or SWIFT. Maxima hæc est inter nostrates, capite prægrandi, oris hiatu immani, Rostro perexiguo, debili, quo cum Caprimulgo convenit. Color totius corporis, exceptâ maculâ sub mento albicante, pullus cum quadam viroris tinctura. Crura brevissima, Pedes minutissimi, structuræ singularis, qualem in nulla præterea ave unquam observavimus, digiti enim omnes [4] antici sunt; inque digito minimo unicum tantum officulum in reliquis tribus, præter aliarum omnium avium normam, non plura duobus, altero brevissimo, altero longiore. Ob alarum longitudinem & brevitatem pedum humo ægrè se tollere potest.

Julius Scaliger hujus generis Avem se vidisse asserit magnitudine Buteonis, sed facie ab his nullo modo dissimili: cruribus tamen arque unguibus ad prædam & pug-

nam idoneis, nec minus Rostri aduncitate.

Hirundo marina Aldrovandi hujus generis non est, sed

Laris annumeranda.

5. Hirundo Americana, Brasiliensibus TAPERA dicta, Andorinha Lusitanis, Magnitudo, Volatus, Rostrum Hirundineum. Os amplum, quod aperire ultra oculorum regionem potest, ut Ibijau major, quo cum Apode nostrate convenit, ut & alarum longitudine desmentium cum sine caudæ. Supina pars tota coloris est susci cum griseo mixti: guttur & pectus grisei cum albo mixti. Venter albus. Parum differt ab Hirundine apode nostrate.

6. HIRUNDO Sinensis nido eduli Bontii. In tractu inquit maritimo oræ Sinensis Aviculæ parvæ discolores, Hirundinum specie, certo anni tempore, ubi æstus prolificandi eas invasit, è locis Mediterraneis ad mare in scopulos meant, & ex spuma maris basin scopulorum alluentis tenacem quandam materiam colligunt, ex qua nidos suos ædisicant, in issque ova ponunt, & pullos excludunt. Cæterùm Chinenses hos nidos è scopulis avulsos ingenti quantitate per Indiam venales serunt, gulosis in summas delicias: qui eos Gallinæ seu Vervecis decocto

diffo-

dissolutos avide devorant, & Ostreis, Fungis cæterisque

gulæ irritamentis longe anteponunt.

Hoc genus nidos aliquoties vidimus in museis curiosorum: sunt autem describente Wormio, hæmisphæricæ siguræ, ovi Anserini magnitudine, substantia ichthyocollam referente.

TERTIUM genus Avicularum PARI constituant, Airi Dangi Aristoteli.

II I S Rostra brevia & pro corporum ratione majora quam aliarum tenuirostrarum, nigra. Circa arbores plerunque versantur, & de insestis quæ ibi inveniunt præcipue victitant, inque earum foraminibus nidificant, unde forte nomen Anglicum Titmouse. Turnerus cannabino etiam semine vesci prodidit; & nucibus quas rostellis suis persorant. Pedes omnibus, præter Parum caudatum (qui sui generis Avis est, à Paris longe diversi) plumbei coloris sunt.

Quinque species hoc nomine donatas in Anglia obser-

vavimus.

A. I. FRINGILLAGO seu Parus major, 'Aiziban Gram Cims Aristot. The great TITMOUSE or OXE EYE. Magnitudine est Fringillæ; Capite & mento nigro, macula alba insigni in utraque maxilla, nigro cinctà; reliqua pars supina è viridi flavicat, præter uropygium quod cærulescit: Prona pars corporis lutea est. Pedes Plumbei.

A. 2. PARUS ater Gesn. The COLEMOUSE. Caput huic nigrum cum macula in occipitio alba; Dorsum cinereo-viride, uropygium viridius. Pedes plumbei, à

præcedente parvitate sua satis distinguitur.

A. 3. PARUS palustris Gesn. Aldrov. The MARSH-TITMOUSE or BLACK-CAP. Caput nigrum, maxillæ albæ; Dorsum virescit; Pedes plumbei sunt. A præcedente differt. 1. Quòd major sit; 2. Cauda majore; 3. Macula alba in occipitio careat; 4. Prona sacies albidior sit; 5. Minus nigri sub mento habeat; 6. Maculis albis in apicibus tegitum alarum prorsus careat.

A. 4. PARUS caruleus, The BLEW-TITMOUSE or NUN. Infignis nota qua à reliquis discriminatur est azureus capitis color circulo albo ceu corolla quadam cinctus. A rostro ad occiput per oculos linea nigra excurrit. Dorsum ex flavo virescit, prona pars tota lutescit.

Pedes plumbei.

A. 5. PARUS caudatus, The LONG-TAIL'D TIT-MOUSE. Vertex huic albicat; collum nigrum eft; maxille & gula alba. A rostro supra oculos ad occipitium hinc inde linea lata nigra protenditur. Verum non est cur notas hujus aviculæ characteristicas solicite conquiramus, sufficit ad distinctionem caudæ figura, Picæ caudata similis; Penne enim extima brevissima, reliqua hinc inde ordine longiores ad medias usque quæ omnium longiffimæ, differentia seu excessu notabili: Cauda pro avis magnitudine longissima est. Pedes nigricant. Nidificat ut Passer troglodytes, fornice desuper arcuato, ex eadem cum reliquo nido materia & fimili coagmentatione extructo, foramine unico ad latus relicto quo ipía ingrediatur & exeat. Ova inter omnes aviculas numerofissima ponit.

6. PARUS cristatus Aldrov. The CRESTED TIT-MOUSE. Vertex niger fimbriis pennarum albis. Crista ad digiti sere altitudinem assurgit. Alias notas adserre

non est opus.

PARUS sylvaticus Gesneri. Non alia avis esse

D Willugbby & nobis videtur quam Regulus cristatus.

7. PARUS Indicus Aldrov. Fringillagini congener videtur, licet maculam illam nigram prorfus non habeat. Tota tribus potissimum coloribus (si oculos excipias quorum irides lutex) constat cœruleo, albo & nigro. Vertex & collum totum dilute cœruleum, pars prona tota candida: Ala cœrulea, ut & cauda, qua totum corpus adæquat, vestitrices dilutius, Remiges pennæ intensius. Hæc mihi suspecta. Puto Aldrovandum iconem pictam descriptisse. Pedes nigerrimi & exigui, quo à Paris differt.

Quartum Avicularum genus Motacillas.

CAUDA his prælonga, quam perpetud fere moti-tant, unde nomen. Circa aquas præcipue versantur. Harum duæ apud nos habentur species.

A. I. MOTACILLA alba, The WHITE WATER-WAGTAIL: Corpore ex albo & nigro cinereove ver-

ficolore.

A. 2. MOTACILLA flava, The YELLOW WA: TER WAGTAIL. Prona pars corporis flavet, pectore obscuriore: Supina obscure virescit, medio dorso nigricante. Vertex ex viridi flavicat. Magnitudine & figurâ cum alba convenit, & cauda motitatione ferè continua.

3. MOTACILLA cinerea, an flava altera Aldrov.? Magnitudo Motacilla vulgaris, Vox acutior & clamofior. Supina pars corporis cinerea. Caput nonnihil fuscescit. Mentum & guttur albo & cinereo varia: Pettus & venter ex albo lutescunt: Uropygium circumcirca intensius luteum. Fluvios lapidosos frequentant, & insectis aquaticis vescuntur.

4. JAMACAII Brafiliens. Marcgr. Alaude est magnitudine; Cauda 4 fere digitos longa: Caput parvum; rostrum digitale, rectum, nigrum, inferius prope exortum cœrulescens. Caput nigrum, ut & collum inferius, superius luteum. Dorsum totum, pectus, & infimus venter lutea: Alæ nigræ, macula in medio alba: Cauda nigra. Pedes fusci. Ob caudæ longitudinem, & plumarum colores non admodum diversos hanc Avem Motacillis subjunximus, an recte nescimus; cum de loco, victu, aut caudæ motitatione nihil tradat Marcgravius.

Succedant Quinto in loco OENANTHE dicta.

UARUM Notæ, Pedes nigri, ut & Rostrum; Cauda bicolor, exterioribus, pennis albis.

A. I. OENANTHE five vitiflora, The FALLOW-SMICH; Suffexiensibus The WHEAT EAR, quia messis tempore se ad montes Downs dictos recipit, ubi

ubi scarabais aliisque insectis qua ibi invenit pinguescit admodum, & in deliciis habetur. Alibi ab Vropygii colore WHITE-TAIL dicitur ut Italis Culo bianco.

Magnitudine Pafferem Superat. Color capitis & dorsi cinereus cum quadam ruboris mixtura; uropygium supra caudam albet. Totus Venter rubore diluto tingitur. Pe-Aus plus rubet. Supra oculos ad occiput linea alba extenditur, infra oculos in maribus ductus niger ab angulis oris ad aures. Rostrum, pedes, unguiculi nigra.

2. OENANTHE altera Aldrov. Superiore minor eft, Passere major; pennis omnibus, exceptis alarum remigibus (quæ nigræ marginibus luteis) ex ruffo flavescit, in dorso intensius, in pectore remissius. Retro oculos macula

est oblonga nigra, figurâ quodammodo semilunari.

A. 3. OENANTHE secunda nostra seu Rubicola, The WHIN-CHAT. Motacilla est magnitudine. Pars supina xerampelina, maculis nigris seriatim dispositis varia. Venter albicat cnm aliqua rusti tinctura, Latera & pectus summum ex ruffo lutea. Duz maculz albæ utramque alam infigniunt. A fequenti ave his præcipuè notis distinguitur. 1. Quod pars corporis Iupina pulchrius sit colorata, plumulis media parte circa scapum nigris, marginibus albis; 2. Quòd in utravis ala duas habeat maculas albas; 3. quòd ima pars cauda alba sit. 4. Quòd caudæ tam supra quam subtus incumbentes pennulæ ultra mediam caudam excurrant, & alborem penitus contegant & occultent : 5. Ductus albidi à rostro ad occipitium usque protendantur. Rostrum, pedes, unguiculi nigri.

A. 4. OENANTHE nostra tertia, Muscicapa tertia Aldrov. Rubetra Bellonii. The STONE-SMICH, or STONE- CHATTER, Turnero The MOOR-TIT-LING. Magnitudo Linaria, caput nigrum, ut & collum; ad latera utrinque maculà alba notatur, adeò ut torquata videatur. Medium dorsum nigrum marginibus plumarum fulvis, supra uropygium macula alba. Pe-Etus fulvum aut ex flavo rubrum ; venter albet cum aliquorubore. Macula alba dorso proxima utramque alam in utroque fexu ornat: quæ præcipua est hujus avis

nota. Rostrum, pedes & ungues nigri; quæ nota est omnibus Oenanthis communis. In montosis Pecci Derbiensis.

A. 5. OENANTHE nostra quarta, monticola, Coldfinch Germanis dieta. Venter ei albus, peetus luteo fuscum : Caput & dorsum è fusco seu viridi cinerea : tegetes caudæ pennæ nigræ. Alarum remiges nigræ, verum à quinta omnes fundum versus albæ. Rostrum nigrum,

compressum & ferè triangulare. Pedes nigri.

A. 6. FICEDUL Æ affinis, an Spipola prima. Aldrov. The WHITE-THROAT. Ficedulæ est magnitudine, corpore productiore. Supina pars corporis ex ruffo cinerea; summum caput magis cinereum. Mentum album, unde nomen: Gula ex albo ruber; Pettus etiam & venter imus rubescit sed dilutius. Rostrum superius nigricat, inferius albet. Os intus flavum. A Ficedula septima Aldrov. differt, quod illi cauda tota unicolor fit, huic extimæ ejus pennæ albæ.

7. MUSCICAPA prima Aldrov. Boarina Bononiensibus. Avicula est oblonga, rostro etiam oblongo, ex fusco rufescente. Supina pars tota è plumbeo, cinereo, & subluteo colore mixta; prona candicat. Pellus verò nigris maculis distinguitur. Alæ ex nigro lutescente al-

boque variæ. Tibiæ & pedes nigricant.

Aviculæ cauda unicolore variæ.

A. I. CTOPAROLA Aldrov. eive perfimilis Avioula. Magnitudine & colore Passerculo famina fimilis est, verum corpore longiore & tenuiore. Supina pars tota cinerea aut fusca | colore murino | caput tamen maculis nigris conspergitur in vertice, ut recte Aldrovandus. Prona pars albida: Gula & latera nonnihil rufelcunt. Cauda tota fusca: Alarum remiges nigricant, verum interiorum margines lutei. Rostrum rectum nigrum, ad nares latiusculum & depressum. Mandibula superior lecundum longitudinem'in angulum affurgit, unde Rostrum triangulum videtur, estque inferiore paulo longior, apice adunco; Rictus amplus, Os intus flavum. Pedes exigui nigri, ut & Aldrovandus notat. In ventriculo Scarabæi; musca, &c. Hortos æstate frequentar in Anglia. Mulcis Muscis capiendis Restrum comparatum est. In pullis dorsum maculis albis & nigris varium. Aviculam hanc prolixius descripsimus, ut cuivis attento ab aliis omnibus

facile possit distingui.

A. 2. LUSCINIA seu Philomela, 'Anday. The NIGHTINGALE. Avis hæc, à cantu nocturno nomen adepta, omnibus seculis notissima est. At qui cantantem internoctu sæpius audiverunt, & vocem ejus optime tenent, plerique tamen formam avis ignorant. Magnitudine est Carduelis aut Ruticillæ; corpore longiusculo, nulla ferè colorum varietate, aut pulcritudine spectabilis, supina parte totà dilute sulvà, cum aliqua viroris mixtura, ut in Turdo Iliaco. Cauda sulvo saturatiore tingitur velut Ruticillæ. Venter totus albicat, Pestoris & gutturis plumarúmque subalarium color obscurior est admixto viridi. Rostrum subnigrum. Pedes coloris carnei obscurioris. Os intus slavum velut Turdorum.

A.3. RUBECULA siue Erithacus Aldrov. 'Feisa20, Aristot. The ROBIN-RED-BREAST, or RUDDOCK. Hæc etiam avis ubique serè gentium notissima,
à pectore rubenti denominata, alia præter hanc notam
non indiget descriptione. Pars supina tota, ut in Turdis cinereo-viridis. Hyberno tempore ad victum quærendum etiam domos subintrat, hominibus velut amica
& familiaris.

4. Rubecula Indica. Mus. Leyd.

A. 5. RUTICILLA, Coninspo Græcis, The RED-START. Pettus, partes subalares, uropygium, cauda ruffa. Venter imus albet. Caput, collum, dorsum colore plumbeo imbuuntur. Sinciput macula alba insigne. Gula & maxillæ sub oculis nigræ. Rostrum & pedes ni-

gri, Os intus flavum.

Tres adhuc alias Ruticillæ species tradunt & describunt Gesnerus & Aldrovandus 1. Ruticilla Tertia Aldrovandi cujus descriptio Gesneriana cum nostra Ruticillæ vulgaris exacte convenit. 2. Rotschwentzel Gesn. à cauda rubente dicta, ex pictura descripta. 3. Wegslecklin circa Argentoratum dictæ pectore coeruleo imo tamen subrusso ex

Havo, ventre cinereo, cruribus fulcis, mento fusco & vario.

A. 6. CURRUCA Eliotæ, an Magnanina Aldrov.? The HEDGE-SPARROW. Magnitudine est Rubeculæ ferè; Color supinæ partis varius ex nigro & sordide rusto, mediis plumularum circa scapum partibus nigricantibus, exterioribus sordide rustis: Caput & collum nonnihil cinerascunt, maculis mediis obscurioribus: Insimum dorsum supra uropygium virescit aliquantulum, & maculis destituitur. Prona pars corporis cinerea seu plumbea, imus tamen venter albicat. Summa Avis hæc terreo & sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore passere se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore se sordido est colore se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore se sordido est colore, à cujus aliquali cum passere se sordido est colore se sordido e

A. 7. FICEDULA septima Aldrov. PETTICHAPS Eboracensibus. Beccasigo Italis. Magnitudine est Linariæ, corpore breviusculo. Color capitis, dorsi, alarum & caudæ ex cinereo, seu (ut alii) ex susco viridis. Prona pars tota alba seu argentea, pectore duntaxat obscuriore cum aliqua slavi tinctura. Nulla fere colorum diversitate insignis est hæc avicula. Rostrum nigricat. Pedes cærulescunt. In dissectæ ventriculo vinacea aliáque semina

inveni.

A. S. ATRICAPILLA sive Ficedula Aldrov. Eurgalis & Menayriquos Græcis. The BLACK-CAP. Parva est avicula, capite summo nigro, unde ei nomen, collum cinereum, dorsum totum obscure viride. Pestus dilute cinerascit, venter imus ex albo flavescit. Rostellum ni-

grum, tenuius quam Paro, Pedes plumbei.

A. 9. R EGULUS cristatus Aldrov. Trochilus Plinio & Aristot. cui & Teesco's & Basandis, The GOLDEN-CROWN'D WREN. Parvitate sua, & maculâ croceâ seu dilute coccineâ amænissimâ (quam cristam vocant) in vertice, ab aliis aviculis satis distinguitur. Collum & dorsum totum e viridi obscuro slavicant; Pestus & venter colore viridi in album languente perfunduntur. In illo nobis descripto Ventriculus intectis plenus erat. In summis arboribus, præsertim Quercubus versatur. We found it in Middleton Park in Warwickshire. Mr. Francis Jessop in York-

A. 10. REGULUS non cristatus Aldrov. An Asilus Bellonii? an Luteola Turneri? Neque hæc, quod sciam, nomen Anglicum invenit. The small YELLO WBIRD. Regulo cristato tantillo major est. Tota pars supina præter alas & caudam è susco seu cinereo virescit: Prona, v. g. gula, pectus, venter, alba cum levi viroris tinctura: alias lutescit. Inter Salices plurimum versatur, perque arbores & frutices continuè reptat, & cantat voce stridula Locusta. Variant coloribus hujus generis Aves; aliæ enim dilutius, aliæ intensius virent aut slavent.

A. II. PASSER troglodytes Aldrov. Turnero & Bellonio perperam Regulus. The WREN. Caput, collum, dorsum ex susception special padicea; Alæ, cauda, Dorsum, lineis transversis nigricantibus varia: medium pettus albidius, inferius & ad latera lineas nigras transversas obtinet. Caudam plerumque erectam tenet. Nidus ex musco constructus ovi in alterum extremum erecti, siguram habet foramine in latere ad ingressum aperto.

Avicula nonnulla Aldrovando alissque descripta, ad superiores referenda & locis suis disponenda.

1. I USCINIOLA seu Roussette Bellonii Aldrov. Tom. 2. Pag. 765. An eadem cum Giarola Aldrov. rostro rubicundo, colore Coturnici simili.

2. Oenantho congener Aldrov. ibid. p. 764

3. Spipola prima Aldrov. quam nostræ White-Throat,

eandem esse suspicamur.

4. Spipola altera Aldrov. Pettore rubicundo maculis fuscis deorsum descendentibus distincto; supine cinereo, ventre albescente; macula retro oculos ad ferrugineum accedente.

accedente. Oenanthe nostræ secundæ similis est, si non eadem.

5. Spipola tertia seu Boarina, ex albo lutescens ejus-

dem. p. 732.

6. Avis consimilis Stoparolæ & Magnaninæ ejusdem. Magnitudo Motacille; Rostrum oblongum, acutum, rectum, nigrum; Pedes plumbei, supina parte pallida; iri-

dibus oculorum albis.

7. Grisola Aldrov. Rostrum tenue & longiusculum: Collum & pectus maculis fuscis oblongis deorsum vergentibus interstinguitur. Venter totus candicat : supina pars tota fuscescit. Crura & pedes fusci vel nigri-

8. Glareana seu Grien Vogelin Gesn. Et huic pectus maculosum; cum iconem tantum pictam descripterit

Gesnerus, nos plura non addemus.

9. Anthos aqualis Fringilla, lutescens Aldrov. Tom. 2.

p. 75.

2. Guart

10. Muscicapa secunda Aldrov. seu Borin Genuensium. Regulo paulò major, Rostro gracili acuto; colore in supina parte dilute cinereo; in prona ex albo ad luteum. tendente. Alæ superius leucophææ: uropygium album.

Crura & pedes spadicei.

11. Salicaria Gesn. An Silerella D. Brown? Avicula est minima; colore partim fusco, ut parte prona; partim subflavo, ut supina; [voces pronæ & supinæ contraria nobis fignificatione usurpat Gesnerus] partim albicante, ut per latera & circa collum. Rostro gracili recto; crusculis subruffis.

12. Ficedula quarta Aldrov. Supinæ partis color fuscus ad castaneum vergens. Famina prone tota albicat; mas ex albo ad cinereum vergit. Alarum remiges in mare nigræ funt cum quibusdam intercurrentibus albis; in famina ad castaneum vergunt; quemadmodum & cauda, quæ in mare etiam est nigra. Contra fit in pedibus, qui in mare subcastanei sunt, in scemina nigri.

13. Strapazino vulgo Aldrov. Podex & cauda ferè tota candicant, capite & dorso luteo ferrugineo, pennis alarum seminigris, & semiluteis. Prona pars ex albo

leviter flavescit. Rostrum fuscescit. Cauda versus uropy-

Aviculæ exoticæ omnium minimæ, Marcgravio

de Laer, Gouambuch Lerio & Theveto. Tomineio Joseph à Costa. Ourissia i. e. Radius Solis sive Tomineio Clus. Hoitzitzil Hernand. The Humming Bird. Avicularum omnium minima est. Parvitate sua & pennarum coloribus cujusvis serici, auri, aliusve metalli splendorem superantibus ab omnibus aliis Aviculis dissert. Alas tanta pernicitate movere dicitur, ut motus visu percipi nequeat; quin & inter volandum strepitum quendam edere instar Crabronis aut apicula; & à loco in locum tanta velocitate se transferre, ut volans sapisfime oculorum aciem omnino sugiat.

Melle, rore, & florum succo, quem linguis suis longissimis, à natura ad id comparatis, exsugunt, (alarum ope
in aëre se per longum tempus librantes velut quietæ) ali
dicuntur hæ aves. Verùm cum ventriculum musculosum obtineant, nos muscis alissque insestis potius vesci
opinamur. Quòd per totam hyemem obdormiscant, &
velut torpidæ & semimortuæ jaceant, à multis proditum
invenio. Sit sides penes Autores, mihi certe non persuaserint, cum in iis regionibus in quibus maxima harum Avicularum copia est, nulla fere hyems sit: &
Marcgravius eas magno numero in sylvis per totum annum inveniri scribat.

Harum septem species depingit Fr. Hernandez, novem

describit Marcgravius.

neo, slavo intermicantibus; prona alba; alis spadiceis;

cauda chalybis politi instar cœrulescente.

2. Guainumbi major, supina parte præcedenti concolore, ponà viridi cum aureo colore splendente; alba prope anum macula.

3. Guain.

3. Guainumbi minor, caudà longissimà forcipatà, capite & collo nigro.cœruleo splendente, dorso & pectore viridi aureo-splendente, ala epaticis, cauda ex nigro cœrulescente, maculà prope anum albà.

4. Guainumbi minor, rostro incurvo, superiore mandibula nigra, inferiore slava: supina parte primæ speciei concolor est; prona ex albo rufescens, cauda ex nigro vi-

rescente, extremitate alba. Cruribus albis.

5. Guainumbi minor, rostro nigro i prona parte nigra cum cœruleo quodam splendore, macula prope anum alba; supina parte pennis aureo igneo & viridi mixtis coloribus tinctis ornata. Cauda eleganter brunnea cui cœruleus transplendet.

6. Guainumbi minor, toto corpore aureo, cum igneo dimidio & minimo viridi coloribus mixto splendente, Alis

nigricantibus; cruribus nigris; cauda verficolore.

7. Guainumbi minor, corpore toto cinereo fere, ut Passer, cui hinc inde mire resplendens rubrum instar Rubini per-lucet.

8. Guainumbi major: capite & collo supino rubi colore sulgente, gutture & collo prono, aureo politissimo; imo ventre & initio dorsi nigerdine holosericea, reliquo vitidi susco persuso: alis suscis, macula prope anum alba.

9. Guainumbi major, toto corpore exceptis alis (quæ ut in plerisque susceptis) insigni viriditate cum auro transplendente, qualis in secundæ ventre cernitur, tincto. Plenas

descriptiones vide apud Marcgravium.

Magnitudo Carduelis: Collum inferius, dorsum, & ventris extremitas lutea seu aurea: Caput superius & collum, dorsi medieras anterior, alæ & cauda dilute viridis. Sub gutture ad oculos usque maculam habet magnam, nigram. Rostellum rectum, acutum, slavum, superne paulum nigricans: Crura & pedes susci.

Fringille; Rostrum nigrum, acutum & paulum deorsum slexum. Mitellam in capite habet è thalassinis pennis. Reliquum caput, prona pars tota cum dorsi medietate posteriore coeruleis vestiuntur pennis lactescenti-

G 2

84 SYNOPSIS METHODICA

bus. A pectore per initia alarum ad dorsum linea lata cœrulea transit transversim per exortum alarum; totum autem collum superius cum medietate dorsi anteriore profunde nigris holosericeis vestitur pennis. Cauda sesquidigitalis nigra. Ala magna, qua ad medietates laterales slavescunt, subtus serè tota slavicant. Pedes cinnabarini.

nitudine Bemtere; Rostro oblongo, nigro, paulum deorsum incurvato: Oculis aureis Capite nigricante: Reliqua
pars supina ex Umbra & nigro mixta. Cauda superiùs
nigricans, subtus alba. Prona pars tota ex albo & slavo
mixta, lineis transversis nigricantibus striata. Crura
fusca.

13. TANGARA Brasiliensbus Maregr. Magnitudo Fringillæ: Rostrum rectum crassiusculum, nigrum: Pedes ex cinereo susci. Supra rostri exortum macula nigra. Totum caput & collum viride. Initium dorsi instar collaris ambiunt pennæ nigerrimæ; reliquum dorsum luteum: totus insimus venter egregid cærulescit. Alæ nigræ, earumque extremitates laterales cæruleæ. Initium alarum exterius thalassinum; scapulares dorso incumbentes pennæ partim slavæ. Cauda sesquidigitalis, pennis nigris, lateralium extremitatibus cæruleis.

14. Hujus alia datur species magnitudine passeris; Rostello è slavo susco, latiusculo, acuto. Plumago capitis egregiè miniata; reliqui corporis cum alis & cauda splendide nigra. Cauda brevis. Crura superiora alba, in latere exteriore maculam oblongam miniatam habent.

Pedes cinerei.

15. QUAUH CHI CHIL seu Avicula capitis rubei Hernand. Guainumbi paulò major, infra candens, superne virescens ex susco; capite coccineo, rostro & pedibus atris. Avis est canora.

Foliagilla; Rodram nigrams, actions & paulitin decr-

GUIRACORRERA Braill, Mange, Magaindo

Renduciam capit, prone pars tota cum dorfi mete posteriore corruleis vestimatur runnis lactulcumi-

Aves

Aves minores crassis & validis rostris.

A. GARRULUS Bohemicus Aldrov. The SILK-TAIL Germanis. Quam D. Lister Eboraci globo transfixam vidit, magnitudine Turdum ferè æquabat. Huic in extremis alarum pennis 4 aut 5 apices parvi, coccinei, nudi, minime plumis vestiti. In extrema cauda limbus latus luteus instar corticis citri, unde nomen Germanicum. Cætera maximam partem Lanium colore refert. Adde ex Aldrovando Rostrum nigerrimum esse, magnitudine domestici Passeris: Caput more Alauda cristata apice retro vergente infignitum esse, colore rostrum versus subcastanei diluti; retro verò cinerei, ad fulcum inclinantis. Ob parvitatem fuam, & Roftri crassitiem huc potius quam ad Garrulos referendam duxi hanc avem, quamvis Aldrovandus fructibus eam velci, & præcipue uvis inhiare scribit, cum hujus generis aves seminibus potius delectentur. Nemini ergo de hac re litem moveo.

A. 1. COCCOTHRAUSTES vulgaris, The GROSSE-BEAK, or HAW-FINCH. Caput huic sed præcipue rostrum majus quam pro corporis mole, unde nomen Anglicum, nec alia characteristica opus est. Rarius, nec nisi per hyemem, in Anglia videtur.

2. COCCOTHRAUSTES Indica Mus. Leyd. Q. an

à sequenti diversa fit?

3. COCCOTHRAUSTES Indica cristata Aldrov. The VIRGINIAN NIGHTINGALE. Merulæ par est aut paulò minor. Torquis niger oculos & rostrum cingit. Rostrum autem quale vulgari aut paulò brevius. Caput cristà fastigiatà insigne, quam sæpius motitat, tam versus rostrum, quam versus caudam. Color totius pulcherrime coccineus, in capite & cauda dilutior.

A. 4. CHLORIS Aldrov. The GREEN-FINCH. Paffere domestico major est, Coccothrauste minor: Rostrum hujus rostro simile intundibuli sigurâ, sed multo minus. Supina pars corporis viridis; Pestus ex luteo viride.

3 Venter

Venter albet. In sepibus nidificat. Seminibus raporum, carduorum, lapparum, & lubentissime Cannabis veficitur.

A. RUBICILLA feu Pyrrbula Aldrov. The BULZ FINCH, ALP, or NOPE. Caput grande, Vertex niger. Pulcherrimus miniaceus color in mare pectus, gulam, & maxillas ad oculos usque illustrat. Supina pars corporis cinerea cœruleave cum aliqua ruboris tinctura. Lubentissime vescuntur arborum gemmis, unde non leve hor-

tulanis detrimentum inferunt.

Rubicilla Americana, GUIRA TIRICA Brasiliens, Marcgr. Magnitudo Alauda, rostrum superius suscum, inferius album sive incarnatum: Crura cinerea. Totum caput cum gutture & colli inferiore ac media parte egregiè sanguinei sunt coloris. Oculi coerulescunt. Latera colli, totum pectus, ac insimus venter alba. Collum superius nigricat albo pauco admixto. Dorsum & initium alarum griseum; reliqua pars ut & cauda nigra. Ora laterales in alis alba.

A. LOXIA, The SHELD-APPLE, or CROSSE-BILL. Colores ter in anno mutare dicitur. Rostrum contra omnium aliarum avium normam, ab utraque parte recurvum est, mandibulis versus lummitatem se decussantibus. Avis est voracissima; seminibus cannabis, & Abietum nucleis gaudet. Aiunt eam uno vel altero rostri ictu pomum integrum confestim per medium dividere, ut ejus nucleis seu seminibus vescatur. Per Autumnum interdum sed rarius in Angliam venit, non tamen apud nos perennat aut nidificat.

A. PASSER domesticus Ereudis, The HOUSE-SPARROW. Hæc avis ubique gentium vel nomine solo satis nota, colore est testaceo, terreóve. Mari caput ex susce cinereum, mentum nigrum, supra oculos duæ utrinque maculæ parvæ albæ. Salacissima esse dicitur, & brevis ævi. Frumenti granis lubentissime vescitur, unde &

segetibus infesta est.

Passerum, præter vulgarem, 16 species exhibet & describit Aldrovandus: quorum lemmata duntaxat dabimus.

I. Paffer

Cente, maculis ruffis oblongis deorsum descendentibus ubique conspersus.

parte rufescente, prona candida, maculis subrustis oblon-

gis deorsum descendentibus ubique depicta.

3. Paffer maculatus fice tricolor Aldrov.lib. 15. cap. 13;

Colores funt albus niger & fubflavus.

ex cinereo candicat, cætera Passeri domestico fere similis est.

5. Passer Illyricus Aldrov. lib. 15. cap. 21. Hunc tantum depictum vidit Aldrovandus. Passere domestico

major est, colore alioquin ei similis. a home a molelut

6. Passer torquatus Bellonii. Passere vulgari corpore & rostro major oculos sub supercilio torque alba ambiente.

7. Passer pusillus in Juglandibus degens Bellon. Friguet

Gallis dittus, omnium minimus. Ad soll actual to

8. Passer Indicus caudatus porphyromelas Aldrov. lib. 15. cap. 28. cauda 5 digitorum, & alarum remigibus nigerrimis, reliqua parte supina purpurea.

9. Paffer Indicus macrouros, rostro miniaceo Aldrov.

10. Paffer Indicus macrourrs atius Aldrov. Minis

11. Paffer Indicus brachyuros Aldrov. lib. 15. cap. 24.

- vescente; prona ramen parte magis albicante; Rostro intensitis luteo.
- 13. Passer erythromelas Indicus sine uropygio Aldrov.
 toto corpore & alarum principiis coccineis, reliquo alarum atro. Passer Americanus Tijepiranga Brasiliensibus in omnibus serè convenit cum hac ave, præterquam
 quòd uropygio & caudâ donetur: Verum Avem ex
 imagine picta descripsit Aldrovandus, & sortasse Avis
 quæ pingebatnr cauda & uropygio mutila suit.

14. Passer Indicus cyanerythromelas sine uropygio Aldr.

Harum icones pi cas descripsir Aldrovandus.

15. Passer montanus in Stiria & Corinthia frequens nobis observatus. Mentum nigrum, item macula ad au-

res utrinque nigra. Caput ex fusco rubet. Torquis albus collum ad medium ferè & maculas ad aures cingit. ubique con perfus.

Cætera Passeri vulgari similis.

16. Paffer sylvestris Aldrov. lib. 15. cap. 16. Vertex ut in præcedente ferrugineus ad cinnabarinum tendens: oculorum ambitus albus. Mentum & collum inferius lineæ transversales nigriusculæ percurrunt.

PASSERCULUS ZEYLANICUS arvensis guttatus, Wikurulla Zeylanensis, i. e. degens in agris oryza

confitis Mus Leyd. Treffe ? and so residente comento xo.

Idem alterius coloris.

AlfRINGILLA, The CHAFFINCH. Paffere tantillo minor est, cauda satis longa. Caput in mare coerulescit, at quod naribus contiguum est nigricat. Dorsum ruffum cum cinerei aut viridis mixtura: Pellus rubet : Venter sub cauda albicat. In sepibus nidificat;

éstque apud nos in Anglia frequentissima.

A. FRINGILLA montana seu Montifringilla, 'Opgwith Aristot. The BRAMBLE, or BRAMBLING, or MOUNTAIN FINCH. Supina pars ad medium dortum Sturni est colore, è nigro splendens, plumarum marginibus ruffo-cinereis; infima pars dorfi circa uropygium alba. Gula è flavo ruffa, pestus album. Plumæ ponè anum subruffæ. Plumago sub basi seu flexura alæ pulcherrime flavet, supra Mali aurantii colore imbuitur. Remiges alarum nigræ, maculâ albâ notatæ. Rostrum ni-

grum. Pondus & magnitudo præcedentis.

A. MONTIFRINGILLA calcaribus Alauda seu major. The great pied MOUNTAIN FINCH, or BRAMBLING, Aucupibus Eboracensibus, SEA. LARK. - Alaude vulgari magnitudine par est. Vertex è fulvo seu fusco ruffescens, castanei fere coloris. Rufescunt etiam collum superius, pettus (sed dilutius) uropygium, & larera : reliqua pars prona alba. Supina pars è nigro & ruffo-cinereo eleganter variegatur, mediis plumularum partibus nigris, lateralibus è cinereo ruffis. In lummis alis & imodorso rufescit magis. Alæ nigræ cum macula in medio alba, seu spatio lato albo. Rostrum luteum apice nigricante. Pedes & ungues nigerrimi, postico prælongo ut in Alaudis: quæ nota sola ad distinctionem suf-

In Septentrionalibus montosis, sed rarius, occurrit.

D. Willughby in agro Lincolniensi eam occidit. In agro
Eboracensi sæviente bruma sat copiose capiuntur.

Aviculæ Brasilienses Passeri aut Frin-

TIJEPIRANG A secunda species Marcgr. Passeris est magnitudine: pennis per rotum corpus ex cinereo cœrulescentibus: Alæ quodammodo ad thalassinum colorem accedunt. In ventre albicat. Crura & rostrum,

(quod ipfi Fringilla fimile) cinerea.

2. GUIRANHEEMGATU Marcgr. Magnitudo Passeris: Caput superius & guttur luteum: reliqua pars prona slava. Alæ ex virescenti & slavo mixta & susco distinctæ: Crura susca. Egregiè cantat ut Fringilla. Possent hæ aves ad Passeres reserri, quo & in Ornithologia D. Willughby eas retulimus.

3. SAYACU Brasiliens. Marcgr. Magnitudo Fringilla: Color in toto corpore è cinerco & thalassino mixtus, in

dorso splendens. Rostellum & Oculi nigri.

4. GUIRAPEREA Brasiliens. Marcgr. Alaudæ est magnitudine; Rostro brevi, crassiusculo, nigricante; supina parte, & insimo ventre obscure slavo: prona pars reliqua nigra. Cauda & alæ susce seu nigricantes, late-

rali extremitate thalaffina. Pedes obscure cinerei.

5. TIJEGUACU PAROARA Brasil. Marcgr. Magnitudo Alaude: Rostrum breve, crassum, fuscum, inferne albicans. Caput superius, item guttur & collum inferius in mare sanguinea, in sœmina slava, sanguineo punctata: reliqua pars supina cinerea: Alarum & caudæ pennæ susception oris albescentibus. Latera colli, & prona pars corporis alba. Pedes susci.

A. I. CARDUELIS, an Xquoquitque Aristot.?'Angebis recentioribus Gracis. The GOLD-FINCHOR THISTLE-

Finch. Rostrum coni figură, albidum. Passere minor est. Color verticis niger, maxillæ albæ, Occipitium etiamalbicar. A vertice ad collum sere producta linea lata nigra alborem terminat. Basin rostri annulus coccineus ambit. Ab oculis ad rostrum hinc inde ductus niger extenditur. Collum & dorsum anterius ex russo sulva vel cinerea. Uropygii, pectoris, laterum idem color sed dilutior. Venter albus; Alæ & cauda nigræ, apices ramen pennarum principum in utrisque albi. Alæ ductu pulcherimo slavo transverso infignuntur, unde Aurivittis nomen Aviculæ inditum. Carduorum seminibus vescitur hyberno tempore.

2. Cardueli congener Aldrov. Major Carduele; Rostro fasciola crocei coloris cincto. Alæ nigriores quam in aliis; quódque in illis lutei est in hac fere pallescit.

Forte Spurium aliquod genus eft.

3. ACATECHICHICTLI seu Avis confricans se ad Arundines Hernand. Carduele paulo minor est, desuper è susco virescens, subtus pallescens ex albo. Cantillat

ut Acanthis, & simili utitur alimonia.

4. COZTOTOTI seu Avis pallida Mexicana Hernand. Canariensis Avis magnitudine est, tota lutea, extremis tamen alarum partibus nigris. Cantu Carduelem imitatur.

Avicula crassirostra minima.

Inariæ notæ sunt, 1. Magnitudo infra Fringillas: 2. Color ex cinereo & suscentia aut varius. 3. Cauda nonnihil forcipata. 4. Extimæ caudæ pennæ margini-

bus tantum albæ, 5. Cantus fuavistimus.

A. 1. LINARIA vulgaris, The COMMONLINNET-Caput ex cinereo & nigro varium est, Dorsum ex nigro & russo. Pectus albet, inferior Venter circa podicem slavicat. Prolobi regio seu insima gula pulcherrime rubet, simbriis pennarum luteis seu luteo-russis. Lini semine vescitur unde nomen, sed & Cannabis, & Cardui, & PhalaPhalaridis, & Milii, unde & Miliaria nonnullis dicitur.

Pedum color obscure fuscus seu nigricans.

A. 2. LINARIA rubra major, The GREATER RED-HEADED LINNET. Præcedente aliquanto minor est. & verticis colore rubro, minus tamen splendente, infig-

nis. Pectus rubicundo colore tingitur.

A. 3. LINARIA rubra minor, The LESSER RED-HEADED LINNET. Præcedente minor est. Synciput colore rubro seu miniato splendente insigne. A præcedente differt, 1. Quòd, ut diximus, minor est: 2. Quòd rostro minore & acutiore. 3: Quòd semina cum mare colore verticis rubro aliquatenus conveniat, secus quam illius semina, quæ hâc notâ caret. 4. Quòd pedes huic nigriores. 5. Quòd cauda pennarum margines angustivis albicent. 6. Quòd alarum pennæ secundi ordinis albicent, & lineam albam ad alas transversam essiciant. Tandem 7. Quòd avis hæc gregaria sit, non item illa.

A. 4. LINARIA montana, The MOUNTAIN-LINNET. Præcedente duplo major est. Rostrum ejus simile, multo sci. pro corporis proportione minus quam secundæ speciei. Color Linariæ vulgaris, Uropygium duntaxat pulcherrimo colore miniaceo splendet. Cauda prælonga; Pennarum ejus omnium præter medias duas

margines tam interiores quam exteriores albent.

A. 5. SPINUS sive Ligurinus Aldrov. The SISKIN. Caput ei nigrum: Corpus supinum viride, scapi tamen pennularum in dorso nigricant. Uropygium è viridi flavicat; Gula item & pectus, sed pallidiora sunt. Venter albus. Plume sub cauda flavescunt, maculis suscis oblongis secundum scapi ductum pictæ. Area transversa lutea alas distinguit. In caveis alitur cantús gratia. Caude mediæ duæ pennæ nigræ, reliquæ media plus parte pulcherrime slavent summitatibus nigris.

6. PASSER CANARIENSIS. Magnitudo Pari vulgaris: Rostrum album, parvum, acutum. Alarum & caudæ pennæ totæ virides: exiguo sane discrimine ab Aviculis quas Germani Citrinas vecant, aut ils quas Ziselas Germani, Itali Ligurinos, nisi quòd paulo major est, quam utraque illarum, huicaspectu similior, illa nonni-

hil viridior. Gesn. Mas à sœmina differt, quod pedus & venter & capitis pars superior quæ rostto adjacet illi ma-

gis lutea funt.

7. CITRINELLA seu Thraupis, Verzellino Romæ, Citril Viennæ. A Spino seu Ligurino & Serino differt 1. Collo cinereo. 2. Prona facie tota viridi. 3. Cauda non-nihil forcipata. 4. Quòd nullas in lateribus maculas ha-

bet. Circa Romam frequens eft.

8. SERINUS Gesn. Viennæ Austriæ Hirngrill Aldrov. lib. 18. cap. 20. Drssum nonnihil russum mediis plumularum partibus nigris. Caput luteum. Uropygium è viridi pulchrè slavet: Pectus luteo viride; venter albus; latera maculis nigris oblongis varia. Rostrum brevius & validiùs quam Citrinella, extremitate acutum.

SPINUS seu Ligurinus à Serino & Citrinella differt. 1. Corpore tantillo majore. 2. Rostro longiore. 3. Capite nigro. 4. Cauda breviore & dimidia plus parte lutea.

5. Areâ in alis luteâ.

9. AVICULA AMADAVADEA Rostro Fringilla, calcaribus Alauda. Regulum cristatum magnitudine vix superat. Rostrum Fringilla rubrum, superiore mandibula superne nigra. Supina pars corporis susca, circa propygium obscure miniacea. Remiges alarum nigra, ut & cauda penna, media longiores, exteriores ordine breviores. Macula alba rotunda exigua in alarum remigibus & vestitricibus, in aliis plures, in aliis pauciores. Pestus & venter nigricant, Pedes albi.

the congener Aldrov. lib. 17. cap. 38. Ab aliis omnibus aviculis hæc distinguitur. 1. Quòd circa mediam gulam maculam slavam pulcherrimam obtinet. 2. Quod singulæ caudæ pennæ interiore margine statim sub apice macula rotunda alba insigniantur; alias nigricant, extremis tamen marginulis subviridibus. 3. Certissima nota ab Hortulano distinguitur, quòd Rostrum ei longè majus & viri-

dius fit, & Chloridis rostro æquale.

12. TEITEI Brasiliens. Marcgr. Magnitudo Rubeculæ: rostrum breve, crassiusculum, nigrum. Supina pars tota nigra cum purpureo seu cœruleo splendore: prona

pars

pars tota lutea. Ad exortum Rostri superioris post nares maculam habet luteam. Crura & pedes fusci. Faminæ totius color viridis.

A V ES tuberculo, seu eminentia dura in superiore rostri mandibula donatæ.

A. I. TMBERIZA alba Gefn. Alauda congener Aldrov. An Calandra ejusdem & Bellonii? Cenchramus Bellon. The BUNTING. Alauda vulgari major est, colore non multum diverso; vel potius testaceo terreove. Mentum, pectus, venter ex luteo albefcunt. Gula maculas habet nigras oblongas. Rostrum grandiusculum, tuberculo magno in superiore mandibula. Latera mandibulæ inferioris altiora solito in angulum quendam affurgunt.

A. 2. EMBERIZA flava Gein. Hortulanus Bellon. Luteæ alterum genus Aldrov. Chloris seu Lutea Aristotelis Turn. The YELLOW HAMMER. Fringilla vulgari 2qualis est. Colore luteo quo perfunditur & fingulari rostri figura, facile cognoscitur. Tegetum dorsi & scapularium pennarum mediæ partes nigricant, margines ex

viridi rufescunt. Humi nidificat.

JUB.

A. 3. PASSER TORQUATUS in arundinetis nidificans. An Passer Arundinaceus Turneri Aldrov.? The REED SPARROW. Magnitudine est Fringilla; Rostro cum præcedentibus convenit. Caput nigrum: maxillæ circa oculos ruffæ: Cervicem torquis alba ambit, quæ ad angulos oris utrinque protenditur. Mentum & gula nigra; pectus & medius venter albent. Pennæ doriales & alarum vestitrices ex rusto & nigricante variæ. Uropygisum ruffum cinereo admixto. Pedes è carneo nigricant.

4. LUTE Æ primum genus Aldrov. Cirlus eidem dicta. Zivolo Olinæ à voce Zi Zi quam frequentissime repetit. Magnitudo Passeris, Rostrum breve crassum: Pettus & venter subflava maculis suscis conspersa. Supina pars tota

tota ex testaceo ad fuscum tendit. Mas plus lutei na-

ctus est in capite & circa collum.

5. CIRLUS Stultus Aldrov. lib. 18. cap. ult. I uteis superius descriptis magnitudine par est, eadem prorsus sigura & forma. Capitis novissima pars superior, & dorsum totum ferrugineum nigris maculis satis amplis interstinctum. Prona pars tota itidem ferruginea. Remiges alarum & cauda subnigra, oris ferrugineis. Alis maculæ albæ nonnullæ insunt.

6. HORTULANUS Aldrov. Venetiis Tordino à maculis confimilibus. Emberizæ flavæ æqualis & fimilis est. Rostrum breve, in mare rubescens. Gula & pectus cinerea, reliqua pars prona ad caudam usque russa uropygium intensiùs russum. Maribus pectora rusescunt, macula sub rostro flava; Caput cinereo-viride. Dorsi tegetum mediæ partes nigræ, exteriores vel russæ vel cinereo-virides.

A Passere torquato differt, 1. Loco, cum Passer torquatus inter Arundines plurimum degat. 2. Colore; nam Hortulanus magis russus est, nec torquem ullam habet, quâ ille donatur: Præterea maculam slavam sub gutture obtinet, quâ ille caret.

Sex hujus Avis seu Species, seu varietates proponit Aldrovandus.

nitatibus albis. 2. Hort. totum candidum. 3. Hortulano congenerem, Capite ex cinereo flavicante; collo cinereo nigris maculis punctato; ventre & cruribus pedibusque totis croceis &c. 4. Hortul. collo viridi, rostro rubicundo, cruribus cinereis, cætera nigricante. 5. Hortul. albicillum, toto etiam corpore pallidiore. 6. Hortul. Spipolæ congener, rostro longiusculo; pedibus suscis; toto item corpore fuscescente, pestore & alarum extremitatibus albis. Hæc Avis cum rostro sit longiusculo ad Avicularum tenuirostrarum genus pertinet.

Pafferis, Robium breve craiken:

ava maculty fulris confuerfa. Sucrea pars

Pedens 82

EDES.

AVES AQUATICE,

Et primo FISSIPEDES que circa aquas ver-Santur, iis tamen non innatant.

1. Maximæ, singulares & sui generis.

RUS, Tieno, The Crane. Ex Europais in Aquaticarum Fiffipedum genere maxima est, collo & cruribus longissimis, T cauda brevissima; colore cinereo. Capitis vertex pilis potius quam plumagine ve-

In occipitio areolam habet lunulatam nudam. aut raris pilis obsitam, rubicundam. Ductus, seu mavis lineæ latæ albæ binæ, à singulis oculis singulæ, retrorsum tendentes coeunt ad verticem maculæ cujusdam triangularis cinerez in suprema cervicis parte, infra lunulam fitæ, & deinde ad pectus continuantur. Guttur & cervicis latera nigra. Aspera arteria sternum ingreditur, ibique varie reflectitur, ut in Cygno fero. In palustribus Lincolniensibus & Cantabrigiensibus magni horum greges hyberno tempore inveniuntur. Carne est satis sapida & salubri, nec enim piscibus vescitur, sed granis.

2. GRUS Indica. Præcedente minor est, ejusdem cinerei coloris: Rostro longiore. Præcipua differentia est. quòd summum caput à rostro ad verticem cute scabra, rubrâ, raris pilis obsità infigniatur. In Ornithotrophio Regio in Parco S. Facobi hanc vidimus. Hac eft (ut puto)

Toquilcoyotl Franc. Hernandez.

3. GRUS Balearica Aldrov. Nonnullis, & fortaffe re-Ctilis, Pavonis genus habetur, nam ipio Aldrovando fatente & vocem & mores Pavonis imitatur. Figura corporis Ciconiæ fimilis est, rostro tamen breviore non Ciconiæ tamum sed & Gruis rostro. Cristam habet in capite rotundam, densam ex setis, Porcinis similibus, quaquaverfum diffusis, compositam, colore spinularum Erinacei

vulgaris. In maxilla utraque macula alba linea rubra in fumma parte terminata. Remiges alarum pennæ minores albæ, alias tota avis nigra est. Sub rostro rubra excrescentia velut palear quoddam utrinque depender. Tibiæ longæ. In regionibus propè Caput viride reperiuntur. Hanc etiam in Ornithotrophio Regiol vidimus

4. JABIR U Brafiliensium Marcgr. Belgis Negro. Magnitudine Cygnum superat : collo longo 14. dig. crasso ; rostro nigro, recto, superius versus extremitatem paulatim incurvato, 11. dig. longo 2 1 lato. Lingua caret. Crura longissima, 2 pedum, nigricantia, supra genua nuda; Tota Avis alba Cygni instar. Collum fere totum nudum; hujusque medietas cum capite cute nigra tegitur, reliqua

alba. Rostrum in Museis curiosorum sæpius vidi.

5. JABIRU GUACU Petiguaribus Nhandu apoa Tupinambis: Scurvogel Belgis. Kostrum magnum 7 1 digitos longum. Caret lingua. In summo capite mitra mgerit offeam, coloris albi & cinerei mixti. Caput & dimidia pars colli (quod 10 dig. longum) nuda, cute squamosa cinerea tecta. Magnitudo Ciconiæ: Cauda brevis nigra; alarum etiam pennæ remiges nigræ, cætera tota avis alba. A collo longiusculæ pennæ propendent. Crura longa.

6. CARIAM A Brasiliensibus Marcgr. Magnitudine est Ardea. In capite ad rostri exortum cristam plumatam gerit nigram cinereo mixtam. Rostrum breve, ex oblcuro flavo fuscum: irides oculorum aureæ: Crura longa. Totum corpus pennis vestitur griseis seu cinereis fusco undatis, ut in Falconibus. Extremæ alæ, & cauda fusca, obscure flavo & griseo undata. Cauda demissa. Clamor Gallo-pavonis. Grui Balearica dicta congener eft.

7. ANHIM A Brasiliensium Marcgr. Cygno major est, & Rapacium genere, rostro nigro, paulum adunco : iridibus oculorum aureis. In capite propè rostri exortum cornu gerit erectum, antrorsum incurvum, duum digitorum, rotundum, albicans. Ale amplissimæ; in cujusque antica parte duo cornua recta, triangulara, ex iplo offe enata obtinet. Vertex plumulis albis & nigris variegatus est: guttur & superior pars colli nigricat, inferior ejusdem medietas & pectus variegantur pennis albis ni-

gris

gris & cinereis: Venter inferior albus. Dorsum & latera cum cauda & alis, exceptis oris extremis, nigra.

Aves aquatica fissipedes piscivora, ranivora

A. I. CICONIA alba, The white Stork. Iléraego Græcis. In littoribus nostris interdum sed rarius cernitur; apud nos non nidificat. D. Tancr. Robinsomus se templis Cathedralibus Ciconias insidentes sæpius vidisse affirmat. Ardeà cinereà major est, collo tamen breviore & crassiore. Caput, collum, pars corporis anterior, & venter alba: Uropygium & pennarum alæ partes inseriores nigræ, unde alis contractis (sub quibus cauda alba brevissima occultatur) pars dorsi inserior nigra apparet. Rostro & pedibus est miniaceis, unguibus latis, humanis similibus. Rostro autem crepitat creberrimo mandibularum ad se mutuo appulsu. Ranas & cechleas terrestres libenter esitat: Serpentes etiam vorare dicitur.

2. CICONIA nigra. Præcedenti aqualis est. Collum, caput, dorsum, alæ nigræ, splendentes, cum aliqua viridis mixtura; colore ei non absimili qui in Corvis marinis cernitur: Venter, pectus & latera alba. Rostrum viride, ut & tibiæ, ad genua nudæ. Verum Joan. Faher, Notis in Animalia Novæ Hispaniæ, gratissimum esse ait in oculorum orbita, in toto rostro, in cruribus pedibusque puniceum & minium Antiquorum sive Cinnabrium nostrum æmulantem ruborem. In quo diversa ejus Ciconia nigra ab Ave nobis Francosurti visa & descripta. Nostra forte junior erat. Rostro crepitat ut præcedens.

3. Ciconia Americana, MAGUARI Brasiliensibus Marcgr. Figura & magnitudine Ciconia similis est, & ex parte etiam colore. Pedes quoque rubri ut Ciconia nostratis: Cauda pariter brevi est & alba. Caput, collum, tottimque corpus albissimis vestitur plumis. Ala in exortu albis integuntur pennis, sed prope dorsum nigris: nigredini autem persplendet viriditas. Rostrum ab exortu ad mediam

parrem ex viridi flavescit, reliqua ex cœruleo cinerea.

Rostro crepitat ut Ciconia nostras.

IBIS nigra Bellonii. Corpore est Elorii, aut paulo minor: Capite Corvi aquatici: Rostro qua capiti jungitur pollicis crassitiem superante, sed per extremum mucronato, & incurvo nonnihil, atque fornicato, & omnino rubente, ut & cruribus quæ longa sunt & Ardea stellaris similia. Collum etiam oblongum Ardeole instar habet.

Ægyptiis utilissima est ad serpentes, locustas & bruelos delendos quibus regio illa præcipue infestatur.

ARDEARUM genus.

A Rdeæ piscivoræ sunt, unde & rostris longis, validis, acutis ad pisces seriendos donatæ; crura iis præsonga ad aquas altius ingrediendum; digiti, præsertim positicus, longissimi, ut in sluviis sirmius stare possint: ungues validi & adunci, medio ab interiore latere serrato, ad anguillas aliáque subrica sirmius retinenda. Certissima autem Ardearum nota, quâ ab aliis omnibus Avibus distinguuntur, est intestinum cœcum singulare, ut in Quadrupedibus, cum pleræque aliæ geminum habeant.

A. I. ARDEA cinerea major, The common Heron. Epashòs. Vertex albus; ab occipitio crista nigra longa dependet. Gula alba, maculis nigris pulcherrime picta. Color totius varius è cinereo, albo, nigro, slavicante, in quibus eminet cinereus. Arboribus insidet, inque iis nidificat. Rostrum è viridi flavicat: Crura & pedes virides. Sedet capite inter armos adducto, collo intorto. Piscibus præcipue & ranis victitat, nec tamen herbas aversatur, nam in dissectæ ventriculo Lenticulam palustrem invenimus.

2. ARDE Æ cinereæ tertium genus Aldrov. Cum nullam notam infignem habeat, quâ à cinerea majore certò possit distingui; descriptio ejus integra videatur apud ipsum, vel in Ornithologia D. Willughby.

3. ARDEA

3. ARDEA cinerea minor, Germanis Nyclicorax. The lesser Asb-coloured HERONOR NIGHT-RAVEN. Ardea cinerea vulgari minor est multo & collo breviore. Dorsum & vertex nigra; Collum cinereum : Gula & venter fublutea. Rostrum nigrum, à rostro ad oculos linea alba extenditur. Ab occipite tres plumulæ ceu cirrhi, 5 dig. longi retrorsum dependent. Alæ & cauda cinereæ. Pedes ex flavo virescunt. Nyclicorax vocatur quoniam internoctu clamat voce absona & tanquam vomiturien-

A. A. ARDEA alba major, The great WHITE HERON. A cinerea majore differt, I. Colore undique candidiffimo, & plane niveo. 2. Magnitudine, quâ illi cedit. 3. Longitudine cauda. 4. Quòd cristà careat. Hanc in Anglia D. Fohnson observavit.

5. ARDEA alba minor seu Garzetta Gesn. & Aldrov. Ab alba majore differt quod longe minor fit, quodque

cristam habeat, quâ illa caret.

6. Ardea alba minor, rertia Aldrov. Præcedente minor est sed carnosior. Vertice & cervice crocea, pedore quoque, sed remissius. Collum quam in aliis Ardeis brevius.

7. Ardea hæmatopus seu Cirris, Virgilii Scaligero: Aldrov. Ardearum fere minima est, collo admodum brevi, tota ferè ex croceo ad colorem Castanez vergens, prone intensitis, supine & super alas remissitis. Cauda tam exigua, ut eâ prorsus carere videatur. Rostrum ad caput cœruleo-viride, extremum atrum. Crura & pedes aturate rubri.

8. Ardea quam SGUACCO vocant in vallibus dictis Malalbergi Aldrov. Caput cirrarum; Rostrum brevius ed robustum: magnitudo præcedentium par. Color ex uteo ferrugineus: Caput totum collúmque luteo, albo k nigro variant, Pronè ad ventrem candicat, quemad-

nodum etiam cauda, & potior alarum pars.

9. Ardea vulgo SQUAIOTTA dicta Malalbergi Al-Frov. Rostro est luteo, in extremo nigricante, cauda brevi, edibus viridibus. Apex capitis 30 pennis constat, quaum mediæ albæ funt, extremæ nigræ. Sunt & in tergoe ejulmodi elegantes pennæ, coloris rubicundi, radicius albis. H 2 10. Ardela

8 pettus, quod nigris maculis, ut in Ardea, deorsum descendentibus conspersum cernitur, albicat. Cætera Avis tota leucophæi coloris est, pronè remissioris, supinè intenfioris.

A. II. ARDE Astellaris, The BITTOUR or BITTERN. Color totius corporis varius est ex russo & nigro, seu potius russus nigris lineolis & lituris variegatus. Pedes virides. Rostrum ad basin crassum, paulatim in mucronem acutum tenuatur. Septentrionalibus Anglis The MIRE-DRUM dicitur à mugitu, qui à longinquo exaudiri potest. Aristoteli 'Oxvos i. e. piger à segnitie & tardo volatu, nec immeritò, dicitur. In Juncetis & Arundinetis latitat. Vox mugitum referens Avem hanc ab aliis omnibus nobis cognitis abunde distinguit. Magnitudo Ardeæ cinereæ vulgaris.

dauro missa undique sibi concolor erat, nempe subrusfa,

pronè minus, supernè magis.

Spurium genus esse videtur inter stellatam & cineream, quamvis ad hanc magis accedat; unde rectius inscriberetur, Ardea cinerea pectore & lateribus russis: Dorsum obscurius cinereum: Ad scapulas seta longiuscula russa. Vestitrices minores Ala prona russa, semora ex alborussa: utrinque juxta pectus area lata russa: in quarum medio ad latera colli linea lata nigra: imum collum russum. In reliquis cum Ardea cinerea convenit.

ARDEÆ EXOTICÆ.

referre videtur; magnitudine Ardeæ minoris, cauda brevi. Caput & collum brunnis quibusdam pennis, sed qua punctulis nigris variegatæ sunt, vestiuntur; Venter quo que ad eundem modum. Sub alis denique nigro & albo variegatæ sunt pennæ.

do Ciconiæ; Rostrum 6. dig. longum: Irides oculorum aureæ; cutis circa oculos cinerea: Guttur & totum col-

lum alba sunt: Summitas capitis & latera nigra cum cinereo mixto. Ejusdem coloris cristam pulchellam gerit, è qua dux elegantes plumx deorsum posterius dependent, 5' dig longx, nigro cinerex. Anterius collum secundum longitudinem maculatum est plumis è nigro & cinereo mixtis. In colli parte anteriore & inferiore elegantes haber plumas, longas albas, subriles propendentes, (in in dorso cinereas) quas in pileis gestare solent. Supina pars reliqua, dorsum, alx, cauda, dilutè cinerea;

Marcgr. Anati domestica par est aut major; Rostri medietate anteriore tam superius quam inferius dupliciter serrata, 4½ dig. long. Irides oculorum aurez. Totum caput & collum superius pennas habet longiusculas, pallide flavas, nigro undatas. Collum inferius, pestus, & infimus venter plumas habent albas susco undatas, dorsum & alæ suscas flavo undatas. Alarum remiges è nigro & cinereo zquali parte mixtz sunt, extremitatibus albis: Cauda pennz transversim albo lineatz.

17. GUIRATING A Brasiliensibus. Garza Lusitanis, Ardeæ species Marcgrav. Albardeolæ est magnitudine & sigura: Rostro recto acuto, slavo, 4. digit. longo. Per totum corpus albissimis vestitur pennis, in collo elegantissimis plumulis albis. Avis hæc à quarta specie seu Ardea alba majore Europæa nulla fere in re, excepta maga

nitudine. differt.

dine vix par, collo longissimo (7. dig.) Ad basin rostri cutis melini coloris. Caput supernè coloris est chalybei, pennis pallidè suscis inspersis. Totum Collum, pestus & venter insimus plumis albis & leucophæis velut variegatus; Dorsum nigrum, & ex parte chalybeo-suscum, cerei coloris pennis admixtus. Alarum pennæ longæ virentes, in extremitate maculam habent albam; reliqua superficie ex susco, chalybeo, cereo & leucophæo eleganter variegata. Pedes melini.

In omnibus hisce Ardeis Rostrum longum est, rectum, acutum, inferius ad exortum aut slavum, aut slavo-viride, extremo nigrum. Crura superiora ad mediam par-

tem nuda: Oculorum irides aureæ: Cauda brevis, nec

ultra alas extenía.

19, ARDEÆ congener Aldrov. seu nigra. Licet collo sit quam Ardeæ longe breviore, reliquo tamen corporis habitu Ardeam exprimit. Color ubique uniformis, nigricans, excepto collo, quod albo torque circundatur, & rostro quod luteum est, & extremo nigra macula, tam insima quam superna patte, notatum.

20. ARDEOLA litoralis variegata Mus. Leyd.

cinerea minor Mexicana cristata. Crista septem purpurascentibus plumis constat. Nomen invenit a voce, sonat enim Hobo. Rostrum serratum nigrum. Hernand. cap. 6. & cap. 126.

22. Ardea MEXICANA minima candidissima, HOIT-ZILAZTATL dicta Hernandez. Rostro est purpureo, ad exortum luteo, pedibus pallidis & purpurascentibus

cruribus.

1. Platea sive Pelecanus Aldrov. Leucorodius seu Albardeola aliis, Belgis Lepelaer. The PELLICANE or SPOONBILL. Colore totius corporis, Cygni instar, candidissimo. Fgura rostri plana & depressa, prope extremitatem in circularem serè figuram dilatata ad similitudinem cochlearis; & magnitudine insigni Ardeam cineream superante ab aliis avibus abundè distinguitur.

2. TLAU HQUECHUL seu Platea Mexicana Hernandez. Nieremberg. Specie similis est præcedenti, sed coccineo pulcherrimóque universi sere corporis colore, aut ex albo rubrescenti, depili penè capite candentíque cum universo serè collo & parte pectoris, & fascia nigra latiuscula caput à collo distinguente. Rostrum latum &

circa finem obrotundum cinereumque.

3. Platea Brasiliensis AIAIA dicta, Lusitanis Colherado Marcgr. Magnitudo Anseris: Figura Plat. Europææ. Tota alba est, sed in dorso & alis dilute incarnati coloris persplendentis. Rostrum album. Præcedenti eadem esse videtur.

Aves aquaticæ fissipedes mediæ magnitudinis & minores,

I. Rostris longissimis curvis.

A. I. NUMENIUS sive Arcuata major, The CURLEW. Magnitudine ad Phasianum accedit. Color ex cinerascente & nigro varius, nos Grey vocamus seu griseum. Carne habetur delicata. In maris littoribus arenosis invenitur.

A. 2. ARQUATA minor nostras, a WHIMBRELL, Venetiis Taraniolo. In arenosis ad Tesæ sluvii ostia frequens. Præcedente dimidio minor est, rostro plus digito breviore; vertice obscurè brunneo absque maculis; Dorso, quatenus alis tegitur, albo, secus quam in illo; in universum toto corpore obscuriore est seu magis susco.

Gallinulam phæopum Gesn. Aldrov. 1. 20. C. 40. cum

hac Ave eandem effe suspicor:

Gallinula phæopus, altera, seu Arquata minor Gesneri, quin cum nostrate Arquata minore eadem sit minime du-

bito, cum & nomina & descriptiones conveniant.

3. FALCINELLUS Gefn. & Aldrov. Magnitudine & tota fere corporis specie Ardeam refert. Caput, collum, dorsum, pectus, venter, femora, uropygium coloris sunt spadicei ad fuscum tendentis; sed collum & pectus etiam maculis quibusdam suscis oblongiusculis resperguntur. In medio dorso macula quædam est coloris viridis obscuri, qui color etiam in alis & cauda conspicitur. Rostrum subnigrum est, valde longum & anteriùs falcatum. Pedes rostro concolores. Ad Ibidem accedit.

4. CURICACA Brasiliensium Marcgr. Masarino Lusitanis. Numenio similis est, magnitudine Anseris: Pedibus rubris; Rostro incurvo, 6. dig. longo, coloris ex igneo susci. Caput & collum plumas habent albas cum slavo mixtas. Circa oculos & sub origine gutturis cutis nigra. Totum corpus nigris pennis vestitur, excepto dorso, ca-

H 4

pite & ventre, ubi cinerez obscurz; & in medio alarum albz cano mixtz ut in Ciconiis.

Nieremberg. Rostrum arcûs instar incurvum est, duos palmos longum. cyaneum. Caput, collumque pennis suscis, albis, ac viridibus teguntur, ac paulisper slavescentibus. Plumæ infernæ suscæ insertis rubris, superiores verò promiscue purpureæ, subnigræ, virides arque splendentes. Ab externis oculorum ungulis usque ad rostrum unciæ unius intervallo deplumis & glabra est pellis, virescensque ex albo.

6. GUARA Brasiliensibus Marcgr. Numenius Indicus Clus. exot. Magnitudo Albardeolæ: Restrum ensis Polonici sigurâ longum & incurvum. Crura longa & tenuia, ex albo grisea, uti est & Rostrum. Tota avis vestitur pennis elegantis coloris coccinei: Remiges duntaxat alarum nigras habent extremitates. Clusii avi crura & rostrum pæne ut ochra slavescebant. Primum exclusa coloris est nigricantis, & coccineum illum colorem ætate paulatim

acquirit.

7. GUARAUNA Brasiliensibus Marcgr. Magnitudine est Jacu, Restro recto, paulò deorsum inclinato, slavo, extremo susco. Tota pennis vestitur suscis, multa umbra mixris, Caput autem & collum albo punctulatum, ut

in Facu.

II. Rostris longissimis rectis.

A. I. SCOLOPAX, Gallinago maxima, The WOOD-COR. Perdice tantillo minor est; supina parte è russo, nigro & cinereo variâ, pulcherrimo aspectu. Pedus & venter cinerea lineis transversis suscis. Autumno ad nos advolat, & per totam hyemem hîc moratur. Vere primo iterum discedit. Sylvas præsertim humidas & rivulos ad sepes frequentat. Apud nos interdum nonnullæs sociis discedentibus casu aliquo relictæ nidificant & pariunt. Carne habetur delicata, & cruscula præcipuè commendantur. Ob stoliditatem infamis est hæc avis, adeò ut Scolopax Anglis pro stolido proverbialiter accipiatur.

A. 2

A. 2. G A L L IN A GO minor, The SNIP, or SNITE. Magnitudine Scolopace duplo minor est, colore non multum diversa, verum in dorso pulchrius colorata in scapularibus pennis colore vario ex nigro & subrusto viridi sericeo interlucente, Pestus & venter fere tota alba. In

palustribus & circa rivulos versatur.

A. 3. GALLINAGO minima seu tertia Bellonii, The GID, or JACK-SNIPE, or JUDCOCK. Gallinaginis minoris subdupla est, unde Gallis Deux pour un dicitur. Uropygii color cœruleo-purpureus splendens, ei qui in Sturni dorsi cernitur simillimus. Pennæ scapulares interiore limbo cœruleo splendente colore nitent, absque ulla

tamen purpuræ mixtura.

A. 4. BARGE seu Ægocephalus Bellon. Fedoa Gesn. The YARWHELP, or YARWIP, Scolopaci similis est & æqualis, aut tantillo major. Caput ex russo cinereum, mediis sc. plumularum nigris. Dorsum russo nigro & albicante coloribus varium, mediis sc. pennularum nigris, marginibus ex albo rusescentibus. Pestus sordide albicat; in mare lineis nigris transversis depictum. In ave quam descripsi uropygii seu dorsi insimi regio macula alba triangulari, vertice caput spectante, insignis erat. In maris litoribus arenosis versatur, & victum quærit.

- A. 5. FEDO A nostra secunda seu Totanus Aldrov. The GODWIT, or STONE-PLOVER. Uropygium albo torque seu annulo cinctum, ut in Pygargo Accipitre. Differt à præcedente 1. Colore caudæ, cujus pennæ in illa areolis transversis albis & nigris alternis variæ; in hac ima parte & pinnulis exterioribus albæ exteriores interioribus ordine magis magisque, mediis duabus penitus nigris. 2. Colore dorsi & partis supinæ, quæ in hac varia est, in illa unicolor. 3. Magnitudine, quâ ab illa desicit.
- A. 6. FEDOA nostra tertia, The STONE CURLEW Cornubiensibus. Differt à superioribus, quòd rostrum habeat brevius tenuius que quam illarum utravis.

A. 7. HEMATOPUS Bellonii. Pica marina Gallorum & Anglorum, The SEA - PIE. Rostrum triunciale, rubrum.

rubrum (uti funt & pedes) ad latera compressum, Digito postico caret. Color totius ex albo & nigro varius, unde Picæ nomen. Patellis victitat, ad quas subruendas roftrum valde accomodum nacta est. In litoribus maris

Occidentalibus frequens habetur.

A. 8 PLUVIALIS major Aldrov. Limofa Venetorum Geinero; item Glottis eidem & Baltnero. Rostrum nigrum 21 digitos longum. Color supinæ partis ex susco & cinereo albicante varius [Gray] Prona pars tota albet, ur & infimum dorsum seu uropygium. Cauda lineis albis & fuscis alternis undulatis varia. Crura longissima, co-Iore inter viridem & lividum medio. In Dunelmensis Episcoparûs maritimis observavit D. Rad. Johnson, amicus noster singularis non ita pridem defunctus, totius Historiæ Naturalis peritissimus.

9. HIMANTOPUS Plinii Aldrov. lib. 20. cap. 30. Prona parte tota candicat; Supina nigricat. In collo tamen superno maculæ sunt nigræ, deorsum vergentes. Crura femoráque mira longitudine, admodum gracilia & debilia, eóque debiliora ad infistendum, quòd pedes digito postico careant, & anteriores pro pedum longitudine breves fint. Pedes & crura sanguinea, unques nigri. Ro-

strum nigrum, palmum & amplius longum.

10. Crex Bellonii. Cruribus ut Chevalier Gallis dicta, i.e. Limofa, longis est, major tamen illa, Elorio minor; rostro etiam longo & nigro, nigris quoque tibiis & toto capite; Collo tergore & pectore candidis, superiores aliæ corporis partes ad cinereum tendunt. Ala subnigra sunt, quas prope costas linea alba utrinque transversim secat. Circa Nilum Bellonius vidit; & Aristotelis Crecem inde esse conjicit, quòd dum clamat Crex Crex sæpius repetat.

11. Totanus alter, an Totanus Gesneri Aldrov.? An Callidrys rubra Bellonii? Pedes è flavo rubent: Rostrum brevius nonnihil quam Pluvialis majoris Aldrov. Superins traditæ: Collum & caput è fusco cinerea, supra oculos linea alba, cætera cum illa convenit. Forte sexu duntaxat differt. Callidrys rubra Bellon. ab hac differt quod collum & pennæ sub alis & uropygio cinereæ sint, quodque in temporibus utrinque maculæ binæ nigræ, quæ ceu umbram

umbram præbent superciliis, quæ & ipsa macula alba insignia sunt.

Aves circa aquas versantes, rostris mediæ longitudinis.

A. I. TOTANUS Gesn. Item Gallinula erythropus major ejusdem. The RED-SHANK, or POOL-SNIPE. Vannello minor est, ad Pluvialem accedens. Color supinæ partis ex susco cinerea aut virescens: Gula albo & nigro varia, lineis nigris secundum longitudinem pennarum ductis. Prona pars alba. Cauda & pennæ ei proximæ lineis albis & nigris transversis cymatili ductu variæ. Rostrum duos digitos longum, ad exortum rubrum, versus extremum nigricat. Pedes pulchrè rubent, unguiculis nigris. In arenosis maris litoribus ubique circa Angliam frequens.

2. GAMBETTA Aldrov. lib. 20. cap. 26. Totano Gesn. assinis est: Vanello aliquanto minor: supina parte ex susco cinerea seu grisea, colore Anatum seminarum aut Arquata. Pedes & crura longa lutea: ungues nigri. Rostrum quam Totani brevius, colore alias simile. Cauda semipalmaris quam alæ complicatæ excedunt & occul-

tant.

A. 3. A VIS PUGNAX Aldrov. The RUFFE, Anglice dicta, à plumarum longiorum torque sub capite gulam cingenre; somina, The REEVE dicitur. Rospum præcedentis simile: cui & Avis magnitudine respondet, pondere quincunciali. Mira est in maribus colorum diversitas, ut ne duæ per omnia sibi mutud similes inveniantur. Post pennarum dessum media æstate omnes similes esse aiunt. Mares admodum pugnaces sunt, nec desistunt antequam hic ab illo occidatur. Supina pars in sominis cinereo, albo & nigro coloribus varia: prona tota albicat. In palustribus Lincolniensibus æstate circa Crowlandiam nidiscat.

A. 4. OEDICNEMUS Bellonii. Charadrius Gefnie Aldrov. The STONE-CURLEW. Avis est majusculas pondere selquilibrali; Rostro recto, duos digitos longos extremo acuto, ad nares usque nigro, inferius luteo. Sub oculis area est nuda, slavo-viridis. Pedes lutei; digito postico carent. Tibiæ infra genua admodum crassæ sunt, unde Oedicnemus Bellonio nominatur. Color Arquatæ simillimus, unde STONE-CURLEW Norfolci-ensibus dicitur, apud quos circa Thetfordiam invenitur. Bellonius cum primo versaretur in Anglia eam observavit.

A. 5. CANUTI avis i. e. KNOT Lincolniensibus; an Pilvenckegen Aldrov.? An Callidrys nigra Bellonii? Pondus 2; unc. Color capitis & dorsi ex cinereo suscus. Linea transversa alba alas distinguit. Rostrum sesquidigitale nigrum. Pedes virescunt; Ungues nigri. Caro in deliciis habetur.

A. 6. TRINGA minor, The SAND-PIPER, Eboracensibus. An Cinclus secundus seu minor Aldrov.? Gallinula bypoleucos Gesn. Pondere ad duas uncias accedit.
Collum medium cinerascit, alias supina facies tota ex
susceptivo viret, lineis transversis obscurioribus pulchre variegata. Caput pallidius, lineis non ad pennulas transversis
sed secundum scapi longitudinem ductis. Latera, pectus,
venter alba. Rostrum summum ex susce nigricat, imum

albicat. Pedes pallide virescunt. In maritimis.

A. 7. TRINGA Aldrov. Cinclus Bellon. Magnitudine Merulam æquat, vel etiam superat. Color supinæ partis in susce subviridis, & Serici instar splendens. Pennæ scapularum & interscapulii, necnon alarum remiges corpori proximæ, & vestitrices pleræque punctulis albis crebris ad margines pinguntur. Caudæ incumbentes pennæ niveæ. Gula alba maculis suscis: Pestoris autem & ventris totius, color niveus. Rosrum sequidigitale, obscurè viride, rectum, ad latera compressum. Pedes è sivido virescunt. Ungues nigri. Ala notha interior nigricat, lineis albis crebris obliquis in angulum obtusun ad scapum coeuntibus perbelle depicta.

8. TRINGA tertia Aldrov. Giaroncello & Pinirolo Italis dicta. Huic Rostrum quam superiori multo nigrius & aliquanto brevius. Eadem est corporis specie, coloribus tantum aliquid evarians: nam cum utraque colore præsertim susco & castaneæ sit in capite collo, tergo, alissque; illa in omnibus his partibus plus susci, hæc plus alterius coloris obtinet.

9. GALLINULA melampus Gesnero Aldrov. lib. 20. cap. 45. Rotknussel Baltner. Colore est rusto vel subrubicundo cum maculis suscis in collo & circa oculos. Corpus suscum est cum maculis quibusdam sordidi coloris. Alas maculæ albæ distinguunt. Rostrum & pedes nigri. Diversa videtur avis quam Aldrovandus Giarolæ nomine pro hac describit: cujus descriptionem vide.

Matkern vocant. Matkneltzel Baltner. Etsi corpus totum ferè rubicundum sit (ventrem albicantem rubro tamen subruffum & crura leucophæa excipio) obscurior tamen is rubor in dorso est, & maculis nigris interceptus, clarior in alarum aliquot pennis in quibus longissimæ ad rubricæ fabrilis colorem accedunt. In collo inferiùs puncta quædam albicant. Rostrum nigricat non absque rubore.

A. II. ARENARIA nostra i. e. SANDERLING, aliis CURWILLET. Tringam minorem magnitudine nonnihil superat, rostro digitali, recto, nigro, gracili, Gallinaginis simili. Crura, pedes, unguiculi nigri, & quod præcipuè notabile est, digito postico caret. Caput parvum. Supina pars tota ex nigro & albo vel cinereo varia pulchram speciem exhibet. Venter & partes subalares nive candidiores. Linea alba transversa in alis expansis supinis cernitur, qui in apicibus pennarum secundi ordinis hæret. In maris litoribus arenosis degunt, & gregatim volant. Avis est tridactylos, qua nota ab aliis distingui facilis.

A. 12. DUNLIN Septentrionalium Anglorum D. Johnson. Descriptionem vide in Historia D. Willughby. Venter medius nigrescit, albo undulatus. Pars supina tota russa, maculis nigris majusculis ubique interstincta

cum modico albo. Gallinagini minimæ par est. Rostrum & pedes nigra: posticus digitus brevissimus. Q.

Annon hæc avis eadem sit proxime sequenti ?

A. 13. CINCLUS prior Aldrov. Schæniclos seu Junco Bellonii, quam Galli Alaudam marinam vocant. The STINT, in Sussex The Ox-EYE. Alaudæ vulgariæqualis est aut tantillo major. Figura Gallinaginis, rostro etiam simili, sed nigro, 1½ digit. longo. Pedes susci seu è nigro virides. Color in supina parte, exceptis alarum remigibus, primi ordinis vestitricibus, cinereus seu russus, maculis nigris in mediis plumulis varius. In hac prædictis hujus generis avibus alæ longæ sunt, ad extremam caudam cum complicantur pertingentes. Pennæ alarum rectrices ima parte quatenus vestitricibus occultantur albæ, cætera susce. Circa maris litora plerunque versantur & gregatim volant.

14. CINCLUS tertius Aldrov. Eisdem est coloribus cum præcedente, nisi quòd caudam habet albam, & lineis nigris transversim secantibus ornatam; eadem eriam corporis specie & conformatione. Restro dissert. Illa enim serè æquale habet, hæc quà capiti jungitur crassiusculum, & sensim deinde magis magisque attenuatum. Crura etiam aliquanto longiora & crassiora ob-

tinet.

15. CHIQUATLI sive Noctua Hernand. Rusticulæ nostrati par est, rostro longo, tenui, & pullo. Inferiora corporis'pallida sunt, nigris quibusdam plumis circa collum intersertis; cætera ex sulvo susco & cinereo permixta. Irides oculorum luteæ. In montibus versatur & humipeta est,

Aves aquatica fissipedes circa aquas versantes rostris brevibus; Insectivora.

A. I. CAPELLA five Vannellus, The LAP-WING: & alicubi BASTARD PLOVER. Septentrionalibus à sono vocis ficto nomine, The TEWIT.

Avis

Avis hæc ubique notissima & passim obvia est. Columbæ domesticæ magnitudine, rostro brevi recto digitali. Caput crista insigne. Coloribus pulchris ornatur: in capite supra cristam nigro; item in gula & summo pectore, qui color torquem dimidiatum seu lunulam refert. Maxillæ albæ, venter quoque & pectus: sub cauda pennæ pulchre spadiceæ. Medium dorsum & scapulares pennæ amæno virore splendent: purpurea utrinque macula juxta alas. Vestitrices etiam alarum superiores purpureo, cæruleo, viridi, coloribus varie commixtis nitent; inferiores albent. In palustribus & aquosis invenitur, nidiscat autem humi in campestribus siccioribus.

A. 2. PLUVIALIS viridis, The GREENPLOVER. Magnitudine est Vannelli. Color in supina parte totaniger, maculis luteo-viridibus crebris pulchre respersus. Media sci. cujusque plumulæ pars nigricat, oræ circumcirca maculis luteo-viridibus pinguntur. Restrum rectum nigrum digitale. Pestus varium ex susco & slavo-viridi: Venter albus. Pedes nigri. Quid plura? Digito postico caret, quod ei ad distinctionem à reliquis sufficit. Caro delicatissima habetur hujus & sequentis.

A.3. PLUVIALIS cinerea, The GREYPLOVER. Hujus etiam caro non in minore æstimatione est. Restrum nigrum, digitali plus longitudine. Pedes sordide virescunt. Magnitudo priori par. Caput, dorsum, tegetes alarum plumæ nigricant, apicibus ex cinereo viridibus. Mentum album. Gula lineolis seu maculis oblongis suscis distinguitur. Pestus, venter, semora alba. Cauda areis seu spatiis transversis albis & nigris varia.

A. 4. MORINELLUS Anglorum, The DOTTERELL. Pluvialis cinereæ propemodum colore, verum
ea multo minor est, ut quæ 4 tantum uncias pendeat;
postico insuper digito caret, quo illa donatur. Stulta
admodum avis esse creditur ad proverbium usque & imitatione capi. Rostrum Pluvialium, rectum, nigrum, digitale sere. Caput maculis albis & nigris pulchre variegatum. Dorsum ex cinereo & nigricante varium, plumis singularibus media parte circa scapum pigricantibus
circum

circum oras cinerascentibus. Uropygium & collum cinerascunt magis, Pestus & alarum inferior facies sor

dide flavicat, venter albet.

Hæ Aves bis in anno, Aprili sci. & Augusto, loca paludosa relinquent, & in campos montosos gregatim se recipiunt. Transmigrationis autem causa ex victu petenda est. Nam tum temporis cibi quoddam genus ibidem reperiendum appetunt: quod ut certò scirem, plurium ventriculos dissecui, inque iis maximam partem Searabaeos quosdam minutos & nigricantes inveni, at inter alia & Cossos & Cochleas terrestres exiguas adverti. D.

Lifter.

A. 5. MORINELLUS marinus D. Brown. An Cinclus Turneri? The TURN-STONE, or SEA-DOTTEREL. Avem hanc in maritimis Cornubia vidimus. Rostrum rectum, nigrum, digitale, à basi crassiore in acutum apicem sensim tenuatum, nonnihil depressum, sirmius quam in Gallinagineo genere. Supina partis totius (medio dorso excepto quod albet) & summi pectoris color fuscus, mediis plumarum nigris aut nigro purpureis, oris cinereis aut ex russo albidis. Secluso pectore prona facies tota nivea. In ipso uropygio macula nigra transversa grandis. Juxta commissuram brachii cum cubito in alis macula alba habetur. Cauda pennarum inferior medietas alba, superior nigra. Crura brevia, colore croceo.

A. 6. CHARADRIUS sive Hiaticula, The SEALARK. Magnitudine Alaudam vulgarem nonnihil superat. Rostrum digito brevius, inferiore medietate aureum, summâ parte nigrum. Hujus basin areola nigra cingit, quæ deinde ab angulis oris per oculos ad aures usque producitur, tandémque caput medium transversim obit, lineam latam vittámve albam ab interiore unius oculi cantho ad alterius interiorem ductam circumambiens. Occiput cinereum: mentum album: Collum duplici torque cingitur, superiore albo, inferiore nigro. Dorsum & alarum tegetes minores cinereæ. Pestus & venter alba. Alæ nigræ, lineâ longâ transversâ albâ. Pedes pallide slavi, ungues nigri. Digito postico caret.

Avicula hæc America cum Europa communis est, &

Matuitui nomine à Marcgravio describitur.

A. 7. Junco prima Aldrov. lib. 20. cap. 55. Magnitudo Passeris: Rostrum nigrum, canaliculatum, durum, extremo aduncum: Capite superne, cervice, ventre colore castanearum collo prono & pectore albicante. Reliquæ corporis partes è susco ad nigrum tendunt.

Aves aquis innatantes fissipedes, & primò Gallinulæ, quarum digiti nullas habent membranas appensas.

GALLINULARUM notæ sunt caput parvum, Rostrum breve & modice inflexum: Corpus fere adductum, gracile & ad latera compressum. Alæ breviusculæ, concavæ, & Gallinaceis similis; Cauda perbrevis,

Crura longa; Digiti longissimi; volatus breves.

A. I. GALLINULA chloropus major Aldrov. The COMMON WATER-HEN, or MORE-HEN. Mas 15 uncias pendebat, Famina 12. Rostrum digitale, Mandibula inferior ad angulum usque ex albo flavescit, indè rubescit. Superior minus flavescit in extremo, sed per nares ad calvitiei in vertice rotundæ extremum rubet. Rubor ubi desinit in rostro tanquam cera superinducta abradi potest. Pedes virescunt. Ab exortu alæ in ejus basi linea alba per totam longitudinem ad extremas usque pennas procurrit. Dorsum, & alarum vestitrices pennæ ad ferrugineum accedunt, alias ubique in supina parte nigricat. Pestus plumbeum est, Venter cinerascit. Sub cauda plumæ albæ, quas inter natandum caudam crebrò erigens ostendit. Pedes virescunt. Crura supra genua macula rubra insignita.

A. 2. R ALLUS aquaticus Aldrov. Ortygometra Bellon. Gallinula chloropus altera Aldrov. fortè etiam Gallinula Serica ejusdem. The WATER RAIL, nonnullis, A BILCOCK, or BROOK-OUZELL. Gallinulæ vulgari similis est sed minor, Coturnice major. Rostrum du-

plo quam præcedenti longius, ad latera compressum, inferiore parte ad caput rubicundum, superiore nigricans. Calvities admodum exigua & vix observabilis. Color in supina parte tota varius est è nigricante & sordidè luteo seu olivaceo. Mentum album, gula rusescit cum cinerei mixtura; Pestus magis cinereum est, verum per ejus medium areola alba. Plumæ albæ sub cauda, ut in præcedente. Verum præcipuè observabiles & velut characteristicæ hujus avis sunt plumæ in semoribus & lateribus nigræ, transversis lineis albis pulchrè variegatæ. Secundum alæ basin linea alba ut in Chloropode. Pedes coloris carnei obscurioris. Celerrimè currit, & juxta aquarum ripas delitescit. Ambulat potiùs quam natat in aquis.

3. Gallinula chloropus altera Aldrov, in plerisque notis cum hac ave convenit: differt quòd rostrum inserius & superna parte aliquo spatio flavescit: Collum & caput nigricant; Dorsum cum superna alarum parte coloris castranex sunt; Crura virent. Eandem tamen specie avem esse existimo, sexu sortasse diversam. Crura enim in hoc genus Avibus pro sexus diversitate colore diffe-

runt.

4. GALLINULA Serica Gesneri Aldrov. Tom. 3. pag. 470. Colore atro & rusto per totum serè corpus, nisi quòd venter albet, pulcherrime distincta est. Color ater in ea holoserici instar splendet. Crura alta & susca sunt, digiti prælongi. Q. an diversa sit ab Ortygometra Bellonii?

5. POLIOPUS Gallinula minor Aldrov. Grinetta Italis: Mediolani Gillerdine. An Gallinula alia chloropus Fulica similis? Bellonii Aldrov. Tom. 3. pag 496. Omnium quas hactenus vidimus Gallinularum minima est. Colore cum Rallo aquatico sere convenit, nisi quòd medio dorso inter alas ductus niger maculis albis conspersus, cernitur, cui & alii duo adjacent, hinc indè in vestitricibus alarum. In costa aut basi alæ à scapulis ad extimæ remigis apicem linea alba, ut in Gallinula majore vulgari, extenditur. A Gallinula aquatica majore & Rallo vulgari parvitate sua, ab hoc etiam brevitate rostri. aliàs sigurà similis, distinguitur.

6. GAL:

6. GALLINULA ochropus major Geinero Aldrov. lib. 20. cap. 42. Rostrum imum (pedibus concolor,) luteum nempe. Septem in ea colores (ut pictura oftendit) difcreti apparent : Reliquam descriptionem videsis apud Gesnerum: Nos enim iconibus pictis non multam sidem adhibemus.

7. GALL: NULA ochra Gesneri, quam Germani Wynkernel appellant Aldrov. lib. 20. cap. 48. Corporis fere totius color subviridis, sed fordidus & obscurus, prona parte magis fusca. Caput, collum, pectus & alæ punctis & maculis albis infigniuntur. Cauda albicat aliqua ex parte: Rostrum partim nigricat, partim puniceum est. Crura lutea.

8. Gallinula Brasiliensibus. I ACANA diala Marcgrav. Columba est magnitudine; cruribus flavo-viridibus, digito postico enormis longitudinis: Cauda brevi; colore in dorso, alis, & ventre ex viridi & nigro mixto; in collo & pectore qualis in collo Pavonum aut Columbarum quarundam cernitur; sub cauda albo. Rostrum ab initio ad medletatem egregii miniati coloris est, reliqua parte flavo viridis. Caput regumento membranaceo rotundo Turcoidis colore tegitur.

9. Gallinula Brasiliensis A GUAPECACA dicta. Priori figura & magnitudine par, differt alarum colore magis brunnescente. Caret mitella, at in qualibet ala cor-

niculum habet directum, quo se defendit.

10. GALLINULA Brafilienfis tertia Marcgr. Prioribus figurà & magnitudine par. Supina pars tota exceptis alis (quæ virides extremitatibus brunnis) brunna. Prona pars itidem brunna. Rostrum rectum, croceum, cum cuticula ruffa in exortu illius & parte capitis anteriori. In qualiber pariter alæ parte antica corniculum habet simile, flavum.

II. GALLINULA Brasiliensis quarta Marcgr. Figurâ est ut reliquæ; Rostro flavo; mitella cutacea in initio capitis prope Rostri exortum rubens. Totum caput, collum & pars corporis prona nigra; supina exceptis alis ruffa seu dilute brunna. Remiges alarum thalassici coloris, extremitatibus nigris. Pedes cinerei. Quælibet

ala

ala anteriori parte corniculum habet acutissimum cro-

ensibus Marcgrav. Capite & oculis magnis est, dorso & collo incurvatis, incedens. Rostrum 2 dig. longum primum latum, instar Anatis quidem sed anterius acuminatum, superiore mandibula nigra, inseriore slavescente. Pedes & digiti (qui longi ut in Gallinulis) è viridi slavicant. Caput nigrum, reliquum corpus brunnum, admixtis pennis in ventre albicantibus.

enim ipsam nec nos, neque Gesnerus aut Aldrovandus viderunt) è Gallinularum genere est. Cæruleus ei toto corpore color. Media caudæ extremæ pars in cinereo albicat. Rostrum & crura purpureo colore splendent. An

detur hujulmodi avis dubitatur?

14. QUACHILTO sive Porphyrio Americanus Hernandez. Nieremb. Internoctu canit Galli gallinacei modo. Color illi purpureus ex nigro, insertis candentibus pennis. Rostrum initio pallet, adolescentibus rubet, calvities circa Rostri exortum. Fulicam imitatur. Crura luteoviridia: irides oculorum sulvæ.

vulgari Fulica differt, quòd in alis & circa oculos plus albi coloris habet. Rostrum nigrum: crura subviridia; membranæ inter digitos non ità dissectæ, calvitium nullum quantum ex pictura assequor, inquit Gesnerus. De hac ave quid ult.?

16. A COLIN seu Coturnix aquatilis Mexicana Her-

nand. Gallinulæ species est.

Fissipedes aquaticæ, pedum digitis membranis auctis.

A.1. TULICA, The COOT. Gallinula vulgari major est, unciarum 24 pondere, colore undique nigro; in pectore & ventre dilutiore & plumbeo. Rostrum ftrum sesquidigitale, ex cœruleo album; à rostro ad verticem assurgit Globus carneus, mollis, glaber, rotundus, quem calvitiem vocant. Pedes cœrulei seu ex susco virides. Ad articulos digitorum membranæ circulares appensæ prætensæve. Aquis innatat ferè semper hæc avis.

2. FULICA major Bellonii: Gallis Macroule vel Diable de mer; Aquis dulcibus se semper immergit, & colore est tam exquisité nigro, ut penecillo inductus ei videatur. Alba capitis macula latior est quam in Fulica; imò & paulò major corpore est. Crura ad se attrahit, digitosque habet latos, & ab invicem sejunctos, ut Fulica.

3. Fulicæ Mexicanæ altera species Tohoalcoachillin dicta. In omnibus præterquam colore cum præcedentibus convenit; qui infernè, itemque circa caput & collum purpureus, supernè ex pallido virescens cum cyaneo & fulvo. Rostrum niveum est, & prope apicem luteum.

Aves aquaticæ palmipedes, & prima Rostro angusto.

I. Cruribus longis.

A. 1. RECURVIROSTRA, Avosetta Italorum. Magnitudine Vannellum superat. Color in prona corporis parte tota niveus: in supina partim albus, partim niger, Cauda tota alba. Crura longissima, pulchrè cœrulea, supra genua ad tres digitos usque nuda. Rostrum nigrum, tenue, longum, 3½ digit. sigurâ singulari, sursum reslexa seu arcuata, quo ab aliis omnibus nobis hactenus visis avibus differt. In Anglia maritimis, præsertim Orientalibus, non infrequens est.

2. PHOENICOPTERUS, Gallis Flammant. Collum & crura habet longissima: Rostrum latiusculum, singularis & insolitæ siguræ: Mandibula nempe superior incurva, depressa, dentata; inferior crassior, extremum

13

nigricar, alias obscure cœruseum est. Collum & corpus alba sunt; alarum remiges nigræ. Vestitrices colore phaniceo seu flammeo pulcherrime rutilant, unde ei nomen. Ad litora Gallie Narbonensis hyberno tempore advolat, unde & circa Martiguez in Gallo-provincia, & Monspelium in Gallia Narbonensi non rarò capitur. Invenitur in America circa Insulas Antillas seu Caribbeas, testibus Hernandez, Rochesortio & Du Tertre.

3. TROCHILUS vulgo Corrira Aldrev. Crura habet inter Palmipedes exceptis Phænicoptero & Recurvirofira ten Avosetta longissima, unde cur su plurimum valet. Avis est varia, rostro recto, luteo, in fine nigro;
ricu magno; oculorum iridibus albis & spadiceis, duplici circulo. Prone ad ventrem usque candicat: Caudam duæ pennæ albæ extremitatibus nigris cooperiunt.

Supina pars tota coloris est fere ferruginei.

Aves aquatica palmipedes cruribus brevioribus & primo Tridactyla:

PAlmipedibus omnibus, exceptis tribus prædictis, Tibiæ breves: Crura ad articulum secundum plumis
vestita: Digiti postici breves: Digitus anticus extimus
intimo brevior: Uropygia minus erecta quam aliis Avibus.

1. PENGUIN nautis nostratibus, que Goisugel Hoieri esse videtur. An Penguin Batavorum seu Anser Magellanicus Clusii? Magnitudine ad Anserem domesticum
accedit. [Clusio eum superat] Color supine partis niger,
prone albus. [Collum Clusio albis pennis tanquam torque cinctum] Ale minime & ad volandum inepte videntur. [Clusius alarum expertem esse scribit, sed
earum loco binas parvas coriaceas pinnas habere;
ad latera tanquam parva brachia propendentes, pennis
tamen tectas, & Rostrum Alke simile, sed longius
latissique, nigrum, ad latera compressum, versus extremitatem sulcis obliquis 7 vel 8 exaratum in superiore
mandi-

mandibula, in inferiore to : inferior quoque mandibula in angulum deorsum extuberat. Nullæ autem in rostro lineæ albæ funt, quemadmodum in Alka. A rostro ad oculos utrinque linea alba protenditur. Digito postico caret. Clusius tamen digitum posticum appingir, male ut puto cum eandem cum nostra avem describere videtur, Olai Wormii avis, quam domi vivam per aliquot menles aluit, supra oculos aream rotundam candidam habuit. Daleri magnitudine, ut perspicillis dotatam jurares : nec alæ eam obtinuere formam quam Clufius expressit : latiores enim erant paulò cum limbo albo. Wormii avis, ex infulis Ferroensibus delata erat; Clusi ex infulis Freti Magellanici, tanta intercapedine à se invicem remotis inque diversis mundi cardinibus sitis, ut eandem utrobique Avis speciem reperiri vix sir credibile. Nobis descripta in Repositorio Regia Societatis Londini, singue muled Joan. Tradescanti ficca visa est; & cum Clusiana potius quam Wormiana (fi modò Aves diversæ fint) convenit #8 11 300 affin emman se

2. MERGUS Bellonii Aldrov. Tom. 3. Pag. 240. cum Alka Hoieri, eadem avis esse videtur. Ad litora Creta invenitur; Indigenis Utamania dicta: Ab Alka magnitudine differt Querquedula pari; & rostri colore,

quod nigrum superiore, album inferiore parte.

A. 3. ALCA Hoieri Clus. Worm. must. The RAZOR-BILL, Occidentalibus Anglis: Septentrionalibus, The AUK: Cornubiensibus, The MURRE. Anate domestical minor est: Supina corporis pars tota nigra; prona alba quousque aquis immergitur: Quod congeneribus etiam Avibus, Lomwie Hoieri, Anati Arctice Clus. & Columbre Groenlandice dictæ commune est. Rostrum 2 dig. longum, nigerrimum, compressum, angustum. Superior mandibula extremo adunca, duobus sulcis [interdum tribus] transversis canaliculata, quarum capiti proximus, Rostrum serè transcurrens, albus. Quin & ab utroque oculo ad angulum Rostri superioris linea candida angusta extenditur. Ova in omnibus hajus generis majora sunt quam pro Corporis mole. In rupibus inaccessis, & clivis praruptis, in multis circa Angliae partem Occidentalem insu-

insulis, ova deponunt, incubant, & pullos nutriunt, cum Anate Arctica Clus. & Lomwia Hoieri. Quò abeant, &

ubi hyemem transigant, hactenus incognitum.

A. 4. LOMWIA infulæ Farræ Hoieri, The GUIL:
LEM Cambro-britannis & Monensibus: Northumbris &
Dunelmensibus A GUILLEMOT, or SEA-HEN. Eboracensibus ASKOUT, Cornubiensibus, A KIDDAW.
Alkæ similis est sed major, Supina tantum pars ex nigro
cinerea potius est quam nigra. Rostro potissimum differt,
quod 3 ferè digitos longum, rectum, teretiusculum, acutum, per totum nigrum. Una cum Alkis & Lundis degit, eodémque modo & in eildem locis parit. Stolidior

ramen est & facilius capitur.

A.S. ANAS ARCTICA Cluf. Picamarina vel Fratercula Geineri Aldrov. Feroensibus Lunda Worm. Mus. nominibus Anglicis non indiget: nam Wallis Septentrionalibus, PUFFIN; Meridionalibus, GULDEN-HEAD, BOTTLENOSE & HELEGUG. Anglis Septentrionalibus circa Tesa fluminis ostia COULTERNEE. or COUNTERNEB. circa Scarburgum, A MULLET. Cornubiensibus, A POPE, dicitur. Anate domestico minor est. Rostrum breve, latum, ad latera compressum, contrario sci. mode quam Anatum rostra, triangulare, bicolor, ad caput lividum, versus extremum rubrum. Tres ei sulci insculpuntur; in parte livida unus, in rubra duo. Pedes rubent, & retrorfum fiti funt, ut Avis propemodum erecta incedar. Prona pars præter caput & collum nigra, supina alba. Vertex niger, torquis etiam niger à vertice productus gulam circuit : Maxilla, mentum, capitis latera à vertice ad torquem dictum alba aut pallide cincrea, adeò ut oculi atque aures spatiis hisce albis includantur.

Omnibus hisce avibus, ale exiguæ, brevibus pennis compositæ, nihilominus celerrima earum agitatione, propè æquoris superficiem quam citissimè volant. Quinimo aves prædictæ, Anser Bassanus & fortasse etiam hujus generis reliquæ unicum duntaxat una vice ovum pariunt & pullum educant. Est autem ovum illud pro corporis mole longè maximum, ut modò diximus.

6. Co-

6. COLUMBA Groenlandica Hollandis, The GREEN-LAND DOVE OF SEA. TURTLE. Ob quam rationem Columba nomine infignita fit hac avis non capio, ni forte ob magnitudinem parem. Amplam in supina utriusque ale facie maculam albam obtinet, Ale quoque subtus albæ, alias tota nigra est Fulica colore. Rostrum longius quam præcedentis, non compressum ad latera, acutum, extremo nonnihil incurvum & prominens. A nominis convenientia hanc avem Baffa Insulæ turturem effe mihi persuadeo. Fredericus Martens Hamburgensis Avem hanc à voce pipiente pullorum seu pipionum Columbarum simili Columbam à nautis dictam air. Vrinantur plurimum. & diu sub aquis durare possunt. Gregatim non volant. sed plerunque binæ simul, rarius singulæ. Volarus Perdicum similis est, alas quippe celerrime motitant; nec in sublime evolant; sed ut hujus generis reliquæ paulòsupra maris superficiem. In rupibus nidificant non in Groenlandia tantum sed & in Spitzberga regione frigidissima & perpetuis nivibus damnata, ut quæ vix decem gradibus ab iplo polo boreali difter.

Palmipedes tetradactyla, digitis omnibus membranis connexis.

ONOCROTALUS sive Pelecanus

Aldrov. The Pelecane. Ansere maximo longè major est, Cygno vel par, vel magnitudine etiam superior. Color totius corporis albus: collum tamen slavicat, & dorsalium pennarum scapi nigricant: Caude quoque & alarum tegetes è susco cinerascunt, ut in Anseribus. Rostrum versus caput coloris plumbei est, extremitate flavicante; mandibula superior lata & depressa, apice incurvo seu adunco: inferior velut duæ longæ costæ, altera extremitate junctæ, intercedente membrana crassa seu cute lutea, quam bursam vocant, quam ita nonnunquam rostrum versus retrahit ut amplius ferè non sit conspicua; eandem postea ita dilatari sibi permittit,

ut plurimarum etiam aquæ librarum, ad 30 usque; capax sit. Lingua caret. Nares ad supremam rostri partem juxta plumas capitis sitæ, rotundæ. In capitis vertice elevatæ quædam pennæ emicant, cristam æmulantes.

Singulare in hac ave est, quòd ossa pellucida solida omni omnino medulla carent inquit Aldrovandus, de quo qu. ult. Du Tertres concava esse scribit, medullà tamen

carere.

Invenitur in India Orientali, inque America Meridionali copiosè; olim in Italia circa Ravennam: unde Martialis eum Ravennatem vocat, Turpe Ravennatis guttur Onocrotali, Manè & vesperi tantum piscantur; tota die quieti sedent. Quamvis palmipedes sunt, & mole corporis maxima, arboribus insident in issque nidificant, teste du Tertres, in Hist. Nat. Ins. Antill. quod & Corvi aquatici & Graculus palmipes, nostra experientia, faciunt, & reliquæ fortasse hujus generis aves.

Onocrotali Mexicani dentati iconem & descriptionem vide apud Jo. Fabrum Notis in Animalia Novæ Hispaniæ Recchi. Ego equidem dari ejusmodi Onocrotalum rostro dentato ægre inducor ut credam, cum præter Fr. Hernandez nemo rerum Americanarum naturalium scriptor

ejus meminerit.

A. 2. ANSER Bassanus, The SOLAND GOOSE. Magnitudo Anseris. Rostrum longum, rectum, obscure cinereum, extremo nonnihil incurvum seu hamatum, non procul ab unco appendicula utrinque, ceu dente quodam, donatum. Rictus ingens; nares nullæ; lingua exigua, Os intus nigrum; Rostri mandibulæ serratæ. Color in adultis & senioribus undique albus, exceptis alarum remigibus majoribus quæ nigricant, & vertice qui ætate sulvescit. Ale longissimæ, ut cum in terram decideritægre se levare possit.

In insula Bassa in medio Edinburgi æstuario sita, magno numero quotannis nidificant, in rupibus nec alibi us-

quam, quod sciam, in Britannia.

A. 3. CORVUS aquaticus, The CORMORANT.

Magnitudo paulò infra Anserem. Color in supina parte
fuscus cum quadam obscura viroris tinctura splendens.

Pestus

Pettus & venter albicant. Cauda longior quam in aliis Avium palmipedum generibus. Rostrum 3 \frac{1}{2} digitos longum, extremo aduncum. Lingua exigua & pene nulla. Nares nullæ; Crura valida brevissima.

A Graculo palmipede præter magnitudinem in eo differt, quòd basin Rostri membrana seu cutis nuda slavicans obvestit, ad eundem serè modum quo Cygni seri nobis dicti.

Arboribus insidet, & in iis nidificat.

A. 4. COR V US aquaticus minor, Graculus palmipes dictus. The SHAGGE, in the North the CRANF. A præcedente differt 1. Magnitudine, quâ ab eo multum deficit. 2. Pronæ partis seu ventris colore, qui in hoc suscept, in illo albicans. 3. Numero pennarum cauda, quæ in hoc 12 tantum sunt, cum in illo 14. 4. Quòd cutis ad basin rostri non usque adeò nuda sit, ac in illo, nec ejusdem slavi coloris. 5. Tandem tenuitate & longitudine rostri, ad 4 usque digitos extensi, quamvis avis minor sit. In mari Cornubiam alluente, & Hibernico ad insulam Monam & alibi invenitur. Sevenbusae in Hollandia in arboribus nidisicat cum aliis multis avibus aquaticis.

5. SULA Hoieri Clus. Anseri Bassano affinis, si non eam. Ab Ansere Bassano differt Rostri acumine, & colore circa oculos nigro, crurum exilitate, & nigro mediarum cauda pennarum colore; in reliquis cum eo convenit.

6. AVIS TROPICORUM nostratibus nautis, item Du Tertre Hist. des Antilles. The TROPICK BIRD. Magnitudo Anatis, Rostrum rubrum 2. dig. longum, non-nihil incurvum, acutum. Venter albus: Dorsum album, transversis lineolis nigris undantibus pulcherrime variegatum. Remiges alarum pennæ partim albæ, partim nigræ. Cauda (si vel pelli suffultæ, vel eis qui Avem miserunt sides sit) duabus tantum pennis longissimis, 18 sci. digitorum, angustis, acutis constat. [Præter has pennas alias breves adfuisse suspicor] In Museo Reg. Societatis Londini vidimus.

Du Tertre Pedes hujus Avis rostro concolores, hoc est, rubros Coralli instar facit, verum in Ave sicca quam mos descripsimus, Crura alba suere, pedes nigri. Avis Tropice-

picorum dicitur, quia nullibi nisi intra circulos Tropicos dictos invenitur; qua nota ab aliis omnibus Laris differt.

7. Anhing a Brasiliensibus Tupinambis Marcgr. Mergi aquatici species, Anatis magnitudine, rostro recto acuto, utrinque serrato duplici dentium ordine: capite parvo, collo tenuipedali; cruribus brevibus. Color in capite & collo superne è griseo subflavescens, inferne & sub gutture griseus; reliqua pars prona argentea. Initium dorsi pennis suscis regitur sed quarum quæliber in sui medio maculam habet oblongam ex albo pallide slavam, ità ut punctulatum appareat: reliquum dorsi nigrum: Remiges pennæ nigræ; sequitur ordo pennarum ab uno latere nigrarum, ab ab altero canarum. Crura & pedes ex obscure slavescente grisei sunt coloris.

Palmipedes tetradactyla digito postico soluto, & primo Rostro recto angusto acuto, brachypteræ e urinatrices, Colymbia dicta.

COLYMBIS Rostra angusta recta acuta, Capita parva; Alæ etiam parvæ; Pedes retrorsum siti juxta caudam, ad expeditius natandum & urinandum; Crura lata, plana, & compressa; Ungues lati, humanis similes. Digiti ad latera membranas extensas obtinent, in nonnullis in aliis membranis connexi sunt.

A. I. COLYMBUS cinereus major. The great Ashcoloured DIVER, or DOUCKER Icon hujus quam

transmist D. Brown caput cristatum exhibet.

A.2. COLYMBUS major cristatus & cornutus, The greater crested DIVER. Cristatus cornutusque est, plumulis circa verticem & collum supremum eminentibus, superiùs nigris, ad latera russis. Mentum & spatium circa oculos album, cui russus color conterminus. Pestus & venter alba russo tincta. Alæ susce : remiges minores albæ: Dorsum nigricat admixtis plumulis cinereis. Ex agro Eboracensi transmissa est à D. Jessop avis occitæ pellis. Acitli

Acitli Hernandez ab hac Ave parum differt. Eadem, inquit, prorsus esset, nisi caput majori insigniretur cristà.

A.3. COLYMBUS five Podicipes minor, The DIDAP:
PER or DIPPER or DOBCHICK or DOUCKER or small
LOON. Corporis figurâ Querquedule similis est, tertia ferè
parte minor. Color in dorso fuscus, in ventre argenteus.
Mentum album. Pestus ventre obscurius. Dissecti ventriculus gramine & herbis repletus erat. Bellonius eum piscibus lubentissimè vesci scribit.

Hæ tres species caudà prorsus carent.

A. 4. COLYMBUS maximus caudatus, Mergus maximus Farrensis sive Arcticus Clus. The greatest tailed DIVER or LOON. Magnitudine ad Anserem accedit; figura corporis longiuscula est, Cauda rotunda, capite parvo. Color in supina parte tota suscession obscure cinereus, maculis albis in collo rarioribus, in dorso crebrioribus pictus. Singulæ sci. plumulæ duabus maculis seu lineolis albis prope apicem, hinc inde una, notantur. Guttur & collum pronum canescunt: pectus & venter alba. In alia ave caput nigrum suit, itémque collum, in cujus medio torquis albus digitum latus, punctulis albis crebris constans. Fortè hæc mas suit. Asperitate hyemis compulsus interdum huc advolat.

A. 5. MERGULUS melanoleucos rostro acuto brevi.

D. Brown. Rostro est brevi, modice inslexo. Supina pars tota præter lineam in alis transversam albam nigricat.

Mentum, gula, pectus ad medium usque ventrem alba.

Palmipes est & caudatus. Posticum digitum pictura non exhibet.

6. COLYMBUS major Aldrov, quem in transmarinis multoties vidimus, magnitudine excepta, quæ illius dupla est, à Colymbo minore in paucis differt, ut descrip-

tione nova non indigeat.

7. COLYMBUS Arcticus Lumme Wormio dictus. A quarta specie differt, quòd minor sit, Anatis nimirum magnitudine, quòd in illa maculæ pauciores sint in cervice, plures in dorso, cum in hac vice versa pauciores sint in dorso, plures in cervice: quod in illa quælibet plumula duas habeat maculas, in hac unam tantum: item m. c.

la quadrata nigra sub collo, undique variegatis ex albo & nigro plumulis instar zonæ cincta.

Lumme Friderici Martens diversa ab hac Avis est, &

ad quintam nostram speciem propiùs accedit.

8. COLYMBUS maximus Gesneri. Ein grosse Zee fluder. In Acronio lacu capitur Ansere major; Prona pars corporis alba est, supina cinerea & nigra. Si à quarta specie distinctus sit mihi incognitum fateor. D. Johnson Avem hujus generis in Anglia sibi visam scribit maculis in dorso nullis, quam tamen à quarta specie diversam non esse opinatur.

II. Palmipedes Rostro angusto, acuto, non adunco, macroptera & volatica L A R 1 dicta. Anglice Guls or Sea-Mews, & glicubi Sea-Cobs.

L'Arorum notæ sunt, Rostrum validum, oblongum, angustum, acutum, ac parumper in extremo incurvum, in minoribus tamen speciebus rectius: Nares oblongæ; Alæ oblongæ & validæ; Pedes parvi: Corpus levissimum, multis & densis plumis indutum. Clamofos esse, volaticos, famelicos, & piscivoros.

L A R I tridactyli, seu postico digito carentes.

I. R ATHS-HERR i. e. Senator Friderici Martens.

Avis est Spitzbergensis, rostro angusto, acuto, tenui, nigro; pedibus nigris, tridactylis, nam digito postico caret. Corpus totum Cygnei instar niveum. Ale longæ, cauda etiam longiuscula, lata, Larinæ instar. Candore nivem ipsam superat, éstque avis admodum speciosa & decora. Aquæ non libenter innatat, verum in sicco potius moratur. Solitaria plerunque est; Ad prædam tamen magni greges convolant.

2. STRUNDT-JAGER i. e. Kongobiens. Avis Spitzbergensis Friderico Martens descripta & depicta. Rostrum habet obtufiusculum, nonnihil incurvum, nigrum (quanrum meminit Autor) Pedes tridactylos; Crura non longa: Caudam ut in aliis LARIS, in qua tamen penna infignis præ aliis in longum exporrigitur. Summum caput nigrum: Collum circulus seu torquis obscure luteus ambit. Supina pars reliqua brunnea seu leucophæa, prona alba. Cur Strundjager vocetur, vide in LARO cinereo Bellonii.

3. BURGHER-MEISTER Spitsbergensis Frid. Martens in omnibus fere cum Laro nostro cinereo maximo conve-

nit, præterquam quòd postico digito careat.

LAR 1 tetradactyli seu postico digito donati.

A. I. T ARUS maximus ex albo & nigro seu caruleo nigricante varius, marinus ingens Clus. The great black and white GULL: Anserinæ fere magnitudinis est. Rostro luteo, ad latera compresso, extremo nonnihil adunco. Mandibula inferior versus apicem in angulum inferne extuberat, macula utrinque duplici, inferiore nigra, superiore rubra tinctum. Caput (quod grande est) collum, pectus, venter, cauda alba. Medium dorsum & Alæ præter apices remigum nigræ. Crura pedesque alba; ungues nigri. Nos è dissecti ventriculo Passerem piscem integrum exemimus. Cestria hunc nacti sumus.

A.2. LARUS cinereus maximus, The HERRING GULL Magnitudine ad Anatem domesticum accedit : Rostro flavo, præcedentis figura, cum prominentia angulari in inferiore mandibulà, litura ampla rubra utrinque notata. Pedes nunc lutei, nunc carnei coloris: ungues nigri. Caput, collum, uropygium, cauda, totáque prona facies alba. Dorsum, alarum tegetes & rectrices, exceptis 5 extimis (albo maculatis) obscure cinerex. In maritimis

frequentissima est hac avis.

A.3. LARUS cinereus minor, The common SEAMALL or M EW, Pondere est librali: Præcedenti fimilis, sed longe

longe minor. Protuberantia in inferiore rostri mandibula

longe minore: Pedes pallide virides.

A.4. LARUS cinereus Bellonii, TARROCK Cornubiensibus. Columbæ domesticæ magnitudine est, nec sigurâ
multum dispar. Pronæ partis totius color niveus. Caput & collum superius album, nisi quòd ad aures utrinque
macula nigra. inferiorem colli partem nigredo occupat.

Dorsum medium & scapulæ cinereæ. Cauda alba,
apicibus pennarum nigris. Restrum digitale, nigrum.
Pedes lividi, ungues nigri. Digiti postici quoddam rudimentum obtinet potius quàm digitum, tuberculum sci.
carneum nullo ungue munitum: quâ notâ ab aliis omnibus
speciebus facile distinguitur.

Avis hæc Friderico Martens nomine Kudge-ghef à voce seu clamore quem edit imposito, describitur; ejus autem excrementis Larus Strun-jager dictus inhians, eam persequi & insectari non delistit, donec alvum dejiciat; ut simo vescatur; quem antequam in aquam decidit intercipit & avidissime devorat. Hoc (inquit) ego ex aliorum relatu non credidissem nisi propriis oculis ipse sæpius vidissem. Eandem nobis historiam retulerunt Cornubien.

fes.

A. 5. L AR US cinereus, Ornithologi Aldrov. item cinereus tertius Aldrov. Cepphus Turneri & Gesneri. The Pewit or Black-cap, called at Chester The Sea-crow. Magnitudo Columbæ, Restrum sanguineum modice inslexum, Pedes etiam obscure sanguinei, Ungues nigri. Vertex niger, in nonnullis totum caput & gula ad medium usque è nigro cinerascunt. Medium dorsum cinereum, item alarum tegetes: Cellum, cauda, pectus, venter alba. Gregatim nidisicant & pariunt.

A. 6. CATARRACTES noster, Skua Hoieri Clusio. The GANNET, ut puto, Cornubiensium. Anati domestico par est, vel co major. Rostrum validius, majus, brevius quam in aliis Laris, nigrum, extremo aduncum, ad nares usque membrana tectum, Accipitrum instar. Pedes nigri, unguibus aduncis validis, quales in nulla hactenus Ave palmipede observavimus. Color dorsi Buteonis similis è cinereo seu murino ferrugineus. Venter & reli-

qua

qua pars prona dilutior. Cauda & remiges alarum pennæ nigræ, fundis albis. Tota facies Avem rapacem refert.

Pellem suffultam in cœnaculo cujusdam Generosi susbensam nobis describendam impetravit Vir Clariff

D. Gualterus Needham non ità pridem defunctus.

7. CATARRACTA Aldrov. quam Accipitrem Paumbarium adeò exactè exprimere scribit, ur vix discerias, à Catarratta nostra præcipue differt t. Corporis parvitate. 2. Unguibus minoribus; quibus non obstantibus, andem specie avem fuisse existimo: Pictura enim falax est, ut recte Plinius; Aldrovandus autem Avem ipam non vidit, sed imaginem ejus pictam tantum.

8. L AR US major cinereus Baltner. cui, ni pictura falat, corpus totum obscure cinereum supina parte; exteptis alarum remigibus majoribus, quæ nigricant, & verice seu summo capite, ex viridi obscuro nigricante: Rostrum, rectum miniaceum, pedes nigricantes. Excepo pedum colore accedit ad Cepphum Gesneri & Turneri

. e. Pewittam seu Melancoryphon nostratem.

9. LARUS albus major Bellon. Nivis instar candidus st, sub alis tamen aliquid habet cinerei. Oculi nigro imbiuntur colore. Prope aurium regiones utrinque maula est nigra, in reliquis ad Pewittam nostram accedit.

10. LARUS major Aldrov. hybernus Baltner. A Laro oftro hyberno differt iridum oculorum, rostri, & pedum olore; cum in hac ave rostrum & pedes lutescant. Cum urem Lari hujus descriptio apud Aldrovandum exacte respondeat avi illi quam Leon. Baltner, auceps & piscator Argentinensis, sub titulo ein Winder Meb. i. e. Lari hyerni descripsit & depinxit: ab hyberno nostro Laro

oddy moddy dicto Avem diversam existimo.

II. CEPPHUS Aldrov. Rostrum mediocre, colore careo, ad mandibularum latera ruffo, in extremo (quod duncum est) nigro: Oculorum irides albicant. Caput quod paulo minus est quam in Laris) cum prona parte ota ex albis & fuscis, intercurrente etiam colore Bœtio & luteo, maculis variegantur. Ala nigrescunt, pena is in fine lutescentibus. Cauda pennæ majores etiam nie rescunt. Crura & cibiæ viridescunt : Pedes & membra-

na digitos intercedens fuscescunt. Rostro & pedum tibiarúmque forma Larum refert, in cæteris potius Anatem.

Lusitanis Gaviota Marcgr. Magnitudine est Gallinæ; rostro recto, longo crasso, slavo. Caput superius nigrum, ut & ultima medietas alarum & caudæ: prona pars tota & initium alarum alba. Ova ponit in arena, sigura,

magnitudine, & colore Gallinaceorum.

A. 13. WAGELLUS Cornubienfium. Martinazzo Amstelodamensibus The BURGO-MASTER of GROENLAND. Mallemuck Spitzbergensis Frid. Martens, ut nobis videtur. The GREAT GREY GULL. Pondus 22 unciarum. Color tam in prona quam supina parte ex albido seu cinereo & fusco varius, (gray Angli vocant,) qualis in Anate vulgari vel Numenio ave cernitur. Quæ uropygio innascuntur & caudæ incumbunt pennæ maximam partem albæ, in medio duntaxat maculis fuscis majoribus pictæ funt. Alarum remiges nigræ. Pennæ caudæ, areolis alternis albicantibus & nigris transversis variæ; propè summam partem ductus seu annulus latus niger, supra quem apices pennarum albent. Rostrum 3 digit. longum. totum nigrum. Collum breve, Caput grande, quod semper ad armos contrahit inter standum & ambulandum, quod & alii Lari faciunt. A capitis magnitudine (ut conjicio) Amstelodamenses hunc Burgomaster vocant. Circa Cornubiam frequens.

Alia avis est quam Fridericus Martens pro Burgermeister describit, nimirum Larus noster cinereus maximus: Ve-

rum pedes ei tridactyli.

A. 14. LARUS fuscus sive hybernus, The WINTERS MEW, in agro Cantabrigiensi the CODDY MODDY dictus. Pondus 17 unciarum. Caput album maculis suscis varium. Collum & ingluviei regio nonnihil suscelcit, aliàs prona facies tota alba est. Medium dorsum cinereum; scapulares pennæ maculis suscis variæ; Uropygium album. Caudæ pennarum extremi apices albent, succedit area nigra sescunciam lata; reliqua parte alba. Rostrum duos digitos longum, à naribus ad extremum & suscendit suscendit and digitos longum, à naribus ad extremum & suscendit s

la: Circa prata humida, paludes, fluvios multis millia-

ribus à mari remotos hyberno tempore versatur.

A. 15. STERNA fusca D. Johnson, The BROWN TERN. An Larus cinereus minor Aldrov. ? Pars pronatota alba, supina susca. Alæ partim suscæ, partim cinereæ: Caput nigrum. Gregariæ sunt hujus generis aves.

LARI minores cauda forcipata.

A. I. HIRUNDO marina, Sterna Turneri, The SEASWALLOW. Pondus 5 unciarum. Corpus tenue longiusculum; Cauda sorcipata, unde Hirundinis nomen indepta est. Prona pars tota, (excepto pectore medio quod nonnihil cinereum) ut & uropygium alba, Dorsum & supina alarum facies obscurè cinerea. Cauda penna extima semipedales & majores, limbo exteriore ex cinereo nigricant. Rostrum longum, rectum, rubrum, extremo nigricans. Pedes rubri. Circa Caldey insulam Wallia Meridionali adjacentem Spurres dicuntur, alibi Scrayes à sono vocis quam edunt, sunt enim improbè clamosa.

A. 2. LARUS piscator Aldrov. & Gesn. The LESSER SEA-SWALLOW. Alæ, cauda, & velocitas Hirundinis; Rostrum rubrum; Vertex niger; Dorsum & alæ cinereæ;

Cauda bifurca, sex pollices longa.

A. 3. LARUS niger Gesneri, The SCARE-CROW. Homines perquam aversatur. Caput ei, collum, venter nigra; Ala cinereæ; Cauda parum forcipata; Pedes minimi, rubri. Mas sub mento maculam habet albam.

4. LARUS niger fidipes alis longioribus Aldrov. Alis & pectore plane cinereis est seu leucophæis; Alis etiam longissimis & sinem versus nigricantibus: Cauda breviuscula cinerea; podice albo; pedum digitis satis longis, & insignibus mucronibus armatis, nigris; tibiis brevibus, etiam nigris; capite insuper, collo, necnon & rostro, (quod longiusculum est, & in extremo leviter aduncum) nigro.

Magnitudo præcedentis i. e. Merulæ par, sed alis longe K 2

brevioribus, & cauda è contrario multò longiore: color cinereus; caput nigrum, ut & Rostrum, quod gracile & aliquantulum recurvum. Pennæ sub cauda candicant: Pedes rubescunt, parvi ut Hirundinibus; digiti 4 membranulæ quodam rudimento interjecto.

Duarum sequentium Avium notitiam & descriptiones

D. Johnson debemus.

A6. LARUS minor fidipes nostras, The small black clovenfooted SEA-SWALLOW. Hirundine marina minor est.
Rostrum sesquidigitale, acutum, nigrum. Caput nigrum; Dorsum & alarum superior facies obscure cinerea: Gula & pectus nigricant: insimi ventris pennæ sub
cauda niveæ. Cauda forcipata, extimis pennis 3 1/8, mediis 2 1/2 digitos longis, extimæ utrinque albæ sunt, reliquæ dilute cinereæ. Pedes exiles è russo nigricantes,
digitis aliquousque divisis, insima tantum parte membranâ
connexis. Vox ab Hirundinis marinæ voce vix potest
discerni.

A. 7. L AR US fidipes alter nostras D. Johnson. Merulæ par est, aut eå paullò minor. Rostro tereti, tenui, acuto, nigro. Vertex niger seu obscurè russus; ad colli latera & sub collo rubet. Prona pars tota alba, Dorsum, alæ suscæ, maculis subslavis. In alis transversa linea alba in apicibus pennularum. Alæ longæ, cauda brevis. Digiti pedum non connexi, sed membranulis ad latera utrinque extantibus sinuosis & eleganter serratis instructi. Avis hæc singularis est, inter Fulicas & Laros ambigens. Apud D. Johnson siccam vidimus.

8. Larus minor ex albo & nigro varius Mus. Leyd. An nova Lari species sit, an aliqua ex descriptis nos latet?

9. Larus cinereus minimus Mus. Leyd.

elegants t. C. Alaman age, ted and to

10. Larus Americanus minor stolidus, corpore suscorrubente, vertice albo. D. Sloane. A NODDY. Passer stultus Hernandra, Nieremberg. Descriptionem vide in Appendice.

Aves Palmipedes rostro in extremo adunco, non Gerrato.

I. A VIS DIOMEDEA Aldrov. & Gefn. Magnirudine est gallinæ, collo & cruribus longiusculis; colore fusco seu cinerco obscuro, ventre candicante: Rostro luteo, præter uncum qui nigricar. Laros cum toto corpore, tum alis potissimum refert. De Ave hac. (quæ in insulis Diomedeis Tremiti hodie dictis invenitur) diligentius inquirendum. Descriptio enim quam ejus habemus apud Gesnerum & Aldrovandum mutila est & imperfecta. Cæterum ad Avem Diomedeam Aldrov. aut porius ad Puffinum Anglorum, nam Diomedeâ minor eft, accedit Avis.

A. 2. SHEARWATER, i. e. Aquæ superficiem radens Clariff. Viro D. Thomæ Brown dicta, cujus iconem pictam nobis communicavit, Magnitudine Anati cedit, caput grande, ut in Laris. Pars supina, caput nimirum & dorsum, fusca seu obscure brunnea : mentum, gula, pectus alba: Pedes carnei. Rostrum teretiusculum, oblongum, extremo hamatum ad Corvi marini modum, nigricans. Alæ longæ complicatæ ad extremam caudam pertinebant.

Avis stulta prior Du Terrre esse videtur: notæ enim pleræque conveniunt. Stulta autem appellatur, quòd cum navem appropinquantem vider, statim advolat, & vel malis, vel antennis insider, séque interdum vel mani-

bus capi permittit.

3, M AI AGUE Brafilienfium Piloni. Magnitudo & figugura Anieris: Rostrum in extremo aduncum, ad modum Corvi aquatici Gefn. quo cum etiam fusco seu subnigricante colore convenit: Colli tantum pars interior flava. Caput crassiusculum est & rotundum. Circa sluviorum oftia in mari vivit: in littore autem nidificat & ova ponit. Velox est, natatrix & urinatrix.

A 4. PUFFINUS Anglorum, The MANKS PUFFIN: Reperitur etiam in insulis Sorlingis Sillyes dictis, Magnitudine Columbam domesticam superat. Color in supina parte tota suscus aut niger, in prona albus. Rostrum sesquidigitale aut longius, angustum, nigrum, Vannelli sigurâ. Mandibula superior extremo adunca. Corvi marini modo, ad basin carne nuda obducitur in qua nares. Alæ longæ; cauda palmum longa. Digitum posticum habet. In cuniculorum soraminibus nidificat; unicum ovum ponit & pullum educat. Tota die piscatur, nec ante crepusculum ad nidum & pullum redit, quem iterum summo mane deserit.

Palmipedes rostro angusto, in extremo adunco serrato; seu MERGI.

A.I. MERGANSER Aldrov. The GOOSANDER Harle Bellon. Pondus 4 librarum. Dorso est lato & plano. Caput & colli superior pars è viridi splendente nigricat. Supina pars corporis ex albo & nigro pulchre variegata est. Cauda cinerea. Prona pars corporis (seclusis alis quæ subtus albicant) gilva. Rostrum angustum, serratum, aduncum, digiti manus medii longitudine, partim nigrum partim russum. Pedes coloris miniacei elegantis. Ampullam seu Labyrinthum in trachea habet magnum, osseum, atque insuper Arteria ipsa in duplicem ventrem turgescit. Cirrum in capite proprie dictum non habet, plumæ duntaxat laxiores sunt & surrectiores solito, unde & Caput justo majus apparet.

A. 2. MERGUS serratus longiroster major Gesn. Aldrov. Merganser sæmina ut puto. The DUN DIVER or SPARLING FOUL. Sexus in hoc avium genere, coloribus mirum in modum inter se different. Huic caput fordide russum Capitis plumæ nonnihil extare videntur & retrorsum vergere cirri in modum; Mentum album, Dorsum totum cinereum; Prona pars gilva ut in mare. Alæ in utroque sexu pro corporis mole exiguæ, quas in-

perficiem mira celeritate fertur. Hæc etiam ampullam seu labyrinthum in aspera arteria habet : quod maribus pro-

prium opinati fumus.

A. 3. MERGUS major cirratus Gesn. Albellus alter Aldrov. The WHITE NUN. Magnitudine ad! Anatem sistularem accedit, 24 unciarum pondere. Vertex, caput, collum alba, exceptâ maculâ, sub crista seu cirro à vertice retro dependente, nigrâ, cirrum ambiente, & in acutum angulum desinente, aliâque utrinque ab angulis oris ad oculos protensâ. Prona corporis facies tota nivea. Dorsum nigrum. Torquis dimidiatus niger duplex à dorso versus gulam descendit. Alæ variæ sunt exalbo & nigro. Cauda ex cinereo nigra. Rostrum cinereum seu plumbeum; cujus coloris sunt & pedes, digitis membranâ suscâ connexis.

Fæmina hujus generis Mergus Glacialis Gesnero dicitur, cui Caput totum & genæ russæ, gula albet. In summo pectore supra prolobum coloris obscurioris velut torquis quidam cernitur. Crista nulla. Supina pars to-

ta, alis exceptis, è cinereo fusca.

A. 4. MERGUS cirratus fuscus. A Mergansere fæmina differt 1. Magnitudine qua illi multim cedit. 2. Colore in dorso obscuriore, & susco potitis quam cinereo. 3. Crista in capite obsonga retro dependente. 4. Macula alba in alæbasi. Ob cristam à capite longam retrorssum dependentem, fortè hæc fæmina fuerit Mergi cirrati,

aliæ ramen notæ repugnant.

5. Mergus Rheni Gesnero Aldrov. T. 3. p.275. Excepta magnitudine qua eam accedit, & cirri absentia, Avem Albellum dictam per omnia refert, ut ego sane eandem putem: eò magis quòd Leonardus Baltner auceps & piscator Argentinensis, diligens sane & industrius, qui aves omnes Rhenum trequentantes sedulò observavit, descripsit, & delineari secit, non aliam hujus generis avem præter Albellum exhiber, quam Nonnae albae titulo insignivit.

Aves

Aves Palmipedes latirostræ majores, sen ANSERINUM Genus.

A Nserini generis notæ sunt 1. Moles corporis major.
2. Collum oblongum. 3. Alæ amplæ; cauda quoque ampla & in circularem circumferentiam terminata. 4. Annulus circa uropygium albus. 5. Dorsum elatius & rotundius, nec acleò planum & depressum ut in Anatino genere. 6. Rostrum ad basin crassius, versus apicem tenuius & magis resimum quam Anatibus.

A.I. CYGNUS mansuetus, The TAME SWAN. Magnitudine quâ omnes hujus generis aves superar, colore undique niveo, lobo carneo nigro antrorfum flexo ad bafin roftri, à reliquis hujus generis infigniter differt.

A.2. CYGNUS ferus, The WILD SWAN, OF ELK, & alicubi, The HOOPER. Non tantum feritate sua, sed & aliis accidentibus, quæ specificam, ut vocant, distinctionem arguunt, à præcedente distinguitur. 1. Magnirudine & pondere ei cedit. 2. Color non undique niveus est, ut in illo, sed medium dorsum & minores alarum pennæ cineralcunt, fuscis etiam pennis interdum albis intermixtis. 3. Rostrum ad basin cute nuda pulchrè lutea obducitur. 4. Aspera arteria mirabili modo sternum ingreditur inibique reflectitur.

A. 3. ANSER domesticus, The TAMEGOOSE Cygno minor est, Anate major. Collo breviore quam Cygnus, longiore quam Anas. Color ut in aliis avibus domésticis varius, vel fuscus sci. vel cinereus, vel albus, vel ex fusco & albo mixtus. Mas plerunque albus est. Rostrum & pedes in junioribus lutei, in adultis plerunque rubri. Cum irascitur, sibilum edit Ser-

pentis inftar.

A. 4. ANSER ferus, Magnitudine Anserem domesticum æquat, éstque figura corporis ei persimilis, nec colore multum abludit : in universum supinæ partis color obscure cinereus seu suscus; pronæ albidus, sensim lucilior ad caudam usque, ubi prorsus niveus. Caudæ etiam superne incumbentes pennæ albæ. Rostrum basi

& apice nigrum, media parte croceum.

A. 5. BERNICLA seu Bernacla, The BERNACLE, or CLAKIS. Ansere domestico minor est, Rostro nigro, Anterino multò minore & breviore. Mentum, maxillæ, & quod rostro contiguum est, albet, excepta tamen aceola à rostro ad oculos nigricante. Collum ad sternum asque supra subtussque nigrum. Prona pars corporis alba cum aliqua cinerei mixtura, insimæ tamen semorum plumæ paulò supra genua nigræ. Cauda nigra. Alæ pennæ coloribus abicante, nigro, cinereo transversim itis distinctæ) pulchram speciem exhibent. Dorsum nigro & cinereo varium. Maritima Lancastriæ frequentat.

A.6. BRENTA, The BRENT-GOOSE, Anas torquata Bellonii. Anate paulò major est, & sigurà corporis longire. Caput, collum, & pars superior pectoris nigra. Ad medium tamen colli utrinque macula seu lineola alba orquis speciem exhibens. Dorsum coloris Anserini seu usco-cinerei; versus caudam nigricat magis, verum pennæ caudæ proximæ albescunt. Rostrum superioris

imile. Pedes nigricant.

D. Johnson hanc sæminam superioris esse existimat, judd cum Berniclis congregetur & una volitet. In matitimis Septentrionalibus.

In Sussexiæ & Hantoniæ maritimis frequentem esse à

D. Tancredo Robinson habeo.

A. 7. BRENTHUS, The RAT, or ROAD-GOOSE. Ansere domestico dimidio minor est. Rostrum vix unciale, sigrum uti & pedes. Vertex & pars colli nigricant. Plumæ ad imum rostrum, gula, pectus susca. Reliqua pars prona alba; supina cæsia seu subsusca. Pennæ a-arum rectrices, ut & caudæ, nigræ: Hæctamen utrinque albas aliquot habet. In maritimis Dunelmensibus & clibi in Septentrionalibus. D. Johnson.

Infignissimus Vir D. Martinus Lister, M.D. Literis septembri mense, Anno 1685. ad nos datis, duas aut

orte tres adhuc species superaddir; Ex sunt,

A. 1. Anser Hispanicus parvus, Brentæ magnitudine; figurâ & colore, ad Anserem domesticum accedente. Cur Hispanicus dictus sit me latet, nisi quòd ab Hispania ad nos advolare credatur.

A. 2. Anser maximus niger, The WHILK dictus, ineunte Bruma primum adveniens: Rarò alibi quam in pratis

pascuisque observatus, ubi herbis vescitur.

A. 3. Anser palustris noster, GREYLAGG dictus. Huic magnitudo Anseri domestico suppar. Caput ex fusco nigricat, & ad medium collum infuscatur. Dorsum ex cinereo livescit; ipsæ autem alæ & earum Remiges nigricant. Uropygium albescit, ejúsque pennæ externæ albidæ funt. Venter cinereus, is verò imus sensim sie niveus. Rostrum à capite ad mediam ferè partem nigrum, deinde subpurpureum, ipso etiam apice nigro: in superiore mandibula nonnisi unicus denticulorum ordo arque idem simplex in inferiore; item huic lingua und denticulorum ordine armatur. Pedes subpurpurei sive carnei coloris, ungues fere albidi, excepto medii digiti qui ex majori parte nigricat. Pendet libras 7 1 fere In paludibus agri Eboracensis nidificant: ipsi & eorun Pulli mense Maio pinguescunt, & in deliciis habentur Hactenus D. Lister, qui tamen hanc speciem ab Anser fero vulgari nobis descripto diversam ese non sidente affirmat, quoniam descriptiones in omnibus fere, excepto Roftri & pedum colore, conveniunt.

8. ANSER Cygneus Guineensis, nonnullis Anser Hispanicus. The Swan-Goose. Linea è susco nigricans: capite per collum summum ad dorsum extenditur. Rostrum, nigrum à cujus radice tuberculum exurgit eiden imminens, qui in maribus & senioribus major est. Tor ques albus inter oculos & rostrum caput ornat. Pede rubescunt, & in nonnullis etiam Rostrum. Collo de-

center erecto incedit hæc avis.

9. A NSER Gambensis. The GAMBO-GOOSE, o SPUR-WINGD GOOSE. Anati moschatæ sigurå simili est, & magnitudine par; pedibus tamen longis rubentibus Rostrum etiam rubescit. Maxillæ, mentum, & venter al bent. Dorsum purpureo obscuro colore splendet. Caput ca

run

runcula rubra donatur. Verum nota maxime characteristica est validum calcar à primo alarum articulo prodiens.

râ corporis Anseri domestico respondet, nisi quòd paulò longior sit. Dorsum ex susco cinerascit Anserini instar, uropygium nigrum est, verùm insima pluma supra caudam alba sunt; insima etiam pars colli albicat, reliquo nigro. Ab occipite sub oculis per mentum semitorquis albus extenditur. Venter albus: Cauda nigra, ut & majores alarum penna remiges, minores & vestitrices è susco cinerascunt, ut in Anseribus. Pedes nigri. In Ornithotropheo Regio S. Jacobi vidimus & descripsimus.

rici Martens. Magnitudo ei mediocris Anseris: Rostrum Anserino quam Anatino similius. Pennis vestitur
ex albo & nigro variis, estque Avis pulcherrima. Anatum more urinatur & sub aquas se demergit. Fæmina
Perdicis est colore. Gregatim volant. In insulis humilioribus nidificant, & quatuor fere una vice ova ponunt,
pallide cærulea, nostratum Anatum ovis paulo majora.

Palmipedes latirostræ minores, seu ANATI-

A Natini generis notæ sunt. Pedes quam pro corporis ris ratione majores; Corpora minora quam Anseribus; crura breviora & posterius sita; Dorsum latius & planius, adeóque corpus magis compressum seu depressum; Rostrum denique latius, magisque resimum. Sunt autem vel Feræ, vel Domesticæ seu mansuetæ. Feræ itidem duorum sunt generum.

1. Marinæ, quæ in aquis salsis victum quærunt, & plerunque circa mare versantur, rostris latioribus magisque resimis. Digito postico amplo, tenui, seu membrana aucto; cauda longius-cula.

culâ, non tamen acutâ. 2. Fluviatiles seu aquarum dulcium, Plash-Ducks.

Anates MARINÆ.

A. I. TADORNA Bellonii, Vulpanser quibusdam, The SHELDRAKE, or BURROUGH-DUCK, called by some, BERGANDER. Magnitudine inter Anatem & Anserem media est. Rostrum ei breve, latum, nonnihil recurvum, rubrum, præter nares & unguem extremum. quæ nigra. Gibbus propè basin superioris mandibulæ exoritur oblongus, carneus. Capit & colli superior pars è viridi obscuro splendente nigricant. Reliquum colli, & prolobi regio nivea. Pectus & Scapulæ pulcherrimo leucophæo seu mali Aurantii colore imbuuntur, qui velut annulus quidam totum corpus anterius cingit. Reliquum pectus & venter alba, area tamen nigra ad anum usque producta nigrum medium dividit; ponè anum pennæ leucophææ. Dorsi pennæ ut & alarum, præter eas quæ in extremo articulo funt, albæ: Scapulares longæ dorso incumbentes nigræ. Caudæ pennæ albæ apicibus nigris. Breviter: Avis hæc pulcherrimis coloribus, albo, nigro, leucophæo distincta & varia è longinquo spectabilis & cognitu facillima est.

In maritimis Cambriæ & Lancastriæ plurimas vidimus: quin & Orientale Angliæ latus magno numero fre-

quentant.

Romæ. Magnitudine Anatem vulgarem æquat superátve. Rostro sanguineo, ad caput crassiore; pedibus, rubris, membranis digitos connectentibus nigris. Capite plumulis densis extantibus grandiore. Vertex plumagine sericea peramæna dilutius rusta, velut in cristam assurgente vestitur. Irides oculorum miniatæ. Collum tótum, scapulæ, pectus, venter totus, nigro colore imbuuntur: laterales sub alis, & quæ alas subtus vestiunt plumæ albæ rubore dilutæ; ut & alarum remiges, supina parte, apicibus nigris; Corpori tamen proximæ 6,

ut & vestitrices, cinereæ, exceptis iis quæ in summa alæ costa existunt, quæ lineam albam efficiunt. Hanc a-

vem Romæ nacti fumus.

A.3. ANAS S. Cutberti seu Farnensis, An Eider plumis mollissimis Wormii? The CUTBERT-DUCK. Anatem vulgarem magnitudine superat. Mas ex albo & nigro varius est. Dorsum album, cauda & rectrices alarum pennæ nigræ. Pedes nigri. Rostrum Anatino longitudine suppar, mandibula superior extremo nonnihil incurva. Fæmina colore ad Tetraonem sæminam accedit. In utroque sexu plumulæ latera rostri convestientes, in angulum utrinque ad medias usque nares [sub naribus] procurrunt; quod huic generi peculiare est, nec me in ulla alia Anatis specie hactenus observasse memini. Nullibi apud nos quam in insula Farna parit aut conspicitur: Pullos recens editos ad mare secum deducit, cúmque eis discedens terram nunquam respicit: quò abeat incognitum.

A.4. A N A S niger Aldrov. The great BLACK DUCK. Anate vulgari major est. Rostrum latum & breve utrinque slavescit, medio nigret, cum ungue rubro. Caput & colli pars superior in nigro virescit. Corpus reliquum totum nigrum præter lineam uncialem transversam albam in medio alarum, & maculam ponè oculum utrumque albam. Crura & pedes externa parte rubra, internâ citrina, membrana & ungues nigerrimi. In intestinis ad rectum serè cochlearum & testarum minuta frustula indigesta reperi, at verò in intestino recto satis concocta & quasi in arenulam comminuta: quod notatu dig-

num.

A. 5. AN AS niger minor, Eboracensibus SCOTER. Anate tantillo minor est, sed siguræ rotundioris. Color totius corporis undique pullus seu niger, plumis in mento & pectoris medio admixtis cinereis. Rostrum circa nares lutescit, alias nigrum. Pedes nigricant. In mare Rostrum præcipuè est notabile, 1. Quòd nullum habeat in superiore mandibula sigulam seu unguem, præter normam aliarum omnium hujus generis Avium. 2. Quòd superior mandibula supra nares juxta frontem in insig-

nem magnitudinem extumescat, in binas velut nates divisum, quas linea slava intercurrit & distinguit. In vadis Lancastrensibus frequens est. Gallis Macreuse audit,

Vid. Transact. Philosoph. N. 172.

A. 6. FULIGULA forte Gesneri, The Scaup Duck? Anate vulgari paullò minor est; Rostro lato, cœruleo, lamina superiore multò latiore. Caput & pars colli è nigro virescit. Pectus nigrum. Venter albus, asperso ima parte subslavo; circa podicem subnigra est. Dorsi pars superior suliginosa, media alba, lineis suscis transversis cymatili ductu varia. Alæ susce maculis albis cum linea transversa alba variæ. Verum colores, præsserim capitis & colli in hoc genere in infinitum variant. Pedes una cum membranis & unguibus è susco cœrulescunt.

A. 7. Anas cristata, An Fuligula prima Gesneri Aldrov.? Mergus cirratus minor Gesn. Querquedula cristata sive Colymbis Bellonii, The TUFTED DUCK. Anate minor est, pondere bilibrali; corpore brevi, crasso. Rostrum latiusculum, præter apicem (qui niger est) pallide cœruleum. Pedes lividi seu obscure cœrulei; membranæ digitos connectentes nigræ. Caput è purpureo nigricat, cirro setcunciali ab occipite retrorsum dependente. Color in supina parte tota, sinque collo & summo pectore suscus obscurior & propemodum niger imum pectus & venter ad anum usque alba aut ar-

gentea. Mediæ alæ pennæ remiges niveæ.

A. 8. A NAS platyrynchos mas Aldrov. Clangula Gelfi. Quattr' occhii Italis. The GOLDENEYE, i. e. Anas chryfophthalmos. Anate minor est, corpore crasso, brevius-culo; capite itidem crasso, obscurè viridi, seu è viridi aut purpureo nigricante. Ad angulos oris macula majuscula subrotunda alba, unde nomen Italicum Quattr' occhii. Irides oculorum aurez unde Golden Eye nomen. Collum totum, tam pronum quam supinum, scapulz, pectus, & venter totus alba. Interscapulium & inferior pars dorsi tota nigricat. Alz ex albo & nigro variz sunt. Cauda penitus nigra. Crura perbrevia crocea, membranz digitos connectentes susce seu nigricantes.

Anas

Anas fera capite subruffo minor nobis Will: Ornitholog. ag. 282. descripta hujus formina est; ut aucupes nobis erulerunt.

A. 9. A N A S platyrynchos altera five clypeata Germanica. Anas latirostra Schw. latirostra major. Gesn. Aldrov. The HOVELER. Anate vulgari aliquanto minor est. Rostro blongo, nigerrimo, versus apicem multò latiori quàm d basin, clypei instar excavato, extrema circumscriptine subrotundo, ab aliis congeneribus facile distinguiur, si aliæ notæ deessent. Crura & pedes miniacea, ninora quam in aliis Anatibus. Caput & collum ad nedium usque pulchre cœrulescunt, item minores regeum alæ pennarum ordines. Mediæ alarum pennæ reniges notam viridem faturatiorem splendentem obtiient. Prolobi regio albicat : reliquum pectus & venter otus ad podicem usque rubent: infra anum nigricar. Dorsum fuscum viridi aut cœruleo purpureove splenlente colore dilutum. Cauda ex albo & nigro varia.

Uno verbo Avis est pulcherrima.

A. 10. A NAS fera fusca Gesneri Aldrov. item Rothals Gesneri Penelops Veterum Aldrov. An fera 8. seu Erythrocephalos 1. Schevench. The POCHARD or great REDHEAD. ED WIDGEON. Penelope vulgari, [The Common Wigeon, r Whewer] dicta major est, & pro magnitudine brevior rassiórque. Caput & collum ferè totum sature fulvum lut ruffum; inferior pars colli, & pectoris summa nigra; media pars pectoris alba, inferior lineolis fuscis varia. Medium dorsum & alarum vestitrices cinerex, ineolis transversis fuscis undularis pulchre variegata. Cauda tota nigricat. Alarum remiges è fusco cinerasunt, apicibus mediarum 11. albis. Rostrum extremum liquousque nigrum, media pars cœrulea, basis iterum higra. In maritimis frequens habetur.

Nota hujus avis characteristica est unus idémque per totas alas color, fine ullis diversi coloris pennis in mediis

alis.

II. ANAS fera fusca minor, An Anas Fuligula altera Gesneri Aldrov. p. 227? Glaucium sive Morillon Bellon? Capo rosso Venetiis. Magnitudine est inter Penelopen & QuerQuerquedulam media: Rostro obscure cœruleo, ad margines pallidiore, Apice seu unque rotundo nigro: Oculorum iridibus lacteis aut eburneis. Capite satis crasso, toto russo seu ferrugineo: in angulo tamen mandibulæ inferioris macula exigua alba cernitur: collo brevi, cujus medium torquis fuscus ambit. Supina pars susceptis alarum remigibus, quæ albæ summitatibus suscess, adeò ut cum ala extenditur lineam latam transversam albam essiciant. Pectus infra torquem ad armos usque russum, qui color ad medium prope scapularum pertingit. Reliquum pectus & venter summus albidus, imus ad orisicium usque excrementorum suscus. Plumæ sub cauda niveæ, ad semora longiores russa. Crura & pedes nigricant.

Glaucium Bellonii huic similis & congener Avis est, si non eadem. Differt magnitudine qua excedit, & torque

circa collum albo.

12. An As fera capite subruffo major. An Anas Schellent dicta Gesnero Aldrov. p. 223? Penelopi par est, aut major; rostro 2. dig. longo, media parte ultra nares sordide flavicante: Oculorum iridibus pulchre flavis: Capite sordide russo; collo cinereo, supina parte reliqua obscure susca se unigricante. Macula lata alba in utraque ala media. Prona pars corporis ad caudam usque alba linea transversa ad podicem susca. Pedes obscure slavicant, articulis & membranis digitos incercedentibus nigris. Verum colores in hac & aliis Anatibus variant nonnihil in diversis individuis.

13. A N A S platyrhynchos pedibus luteis Aldrov. Platyrhyncho vulgari paulò major est; Rostro partim susco,
partim subluteo. In toto corpore coloris ex subluteo cinerei maculæ susce sunt disseminatæ, densæ & exiguæ
in capite, majores sed rariores in collo, dorso, uropygio
& cauda; multò adhuc majores & crebriores in toto
dorso. Alas suscas medias linea alba transversim secar,
post quam macula cœrulea tetragona. Hanc altera linea
alba excipit. Crura lutea; digitos susca membrana conjungit.

Avis est fæmina, nobis nondum observata.

A. 14. ANAS caudacuta, Haveldæ Wormii similis si non adem. The Swallow-tail'd SHELDRAKE of Mr. Johnson. Penelopes minoris magnitudine est, Rostro brevi resimo, d basin, & extremum nigro, media parte rubro. Caut, collum, & anterior pars pectoris alba, ut & dorsum nterius usque ad scapulas, verum ponè aures fusci mixtua quædam habetur. Dorfum reliquum, alæ, pectus ad hedium ventrem nigra; reliquus venter albus. E scapus utrinque descendant plumæ longæ, acuminatæ, alba. Cauda 16 habet pennas, extimam utrinque totam albam. nedias 4 totas nigras, quarum duæ reliquis, tribus unciis ingiores funt, & valde acuminatæ; reliquæ pennæ exriore margine albæ, interiore nigræ. Pedes pallide coeilei, cum membranis nigris.

NATES fluviatiles, aquas dulces præsipue frequentantes.

I. A NAS torquata minor, Aldrov. Boschas major, The common WILD DUCK. A. 36. ad 40 uncias ender. Rostrum ex viridi flavum, 2 1 digitorum. Pes crocei, ungues fuici. Mari Caput & collum fummum ilchre virescunt. Succedit torquis albus, qui tamen ofteriore parte à circulo deficit. A torque gula ad peusque castanea. In alis mediis color purpuo-cornleus splendens, & niger eminent. Verum relia plumaginis colorum descriptionens vide in D. Wilzhbeii Ornithologia. Fæmina magis decolor est, nele enim caput ei viride, neque collum torquatum; rum utrumque ut & totum corpus ex albo, fusco & ffo nigricante varium ut in ana:e fœmina domestica. ediæ 4 caudæ pennæ reflectuntur in mare.

A. 2. A N AS platyrhynchos rostro nigro & plano, Aldrov. e GADWALL, or GRAY. Magnitudine Penelopen ajorem æquat superátve & ad Anarem proxime accedir. orpore est longiusculo. Rostrum quale Anati vulgari, t potius Querquedulæ. cujus latera crocescunt, media rs nigra est, uropygium totum nigrum, Dorsum fus-

cum fimbriis plumarum ex albo ruffis. Mentum & maxillæ albæ, maculis parvis fuscis punctatæ. Caput ex cœruleo nigricat. Inferior colli pars, Iuperior pectoris, & scapulæ plumagine pulcherrima, ex albo & nigro varia, vestiuntur. Latera itidem lineolis & nigris pulcherrime vatiegantur. Peetus albet; ventet fordescit maculis transversis nigris. Cauda brevis alba 16 pennis composita; quarum mediæ duæ supernè susce. Pennæ alarum remiges fuscæ: habetur tamen macula alba in media ala, quem colorem superius terminat color è nigro purpurâ nitens : in tertio vestitricum ordine maculæ ruffæ seu rubtæ sparsæ. Hac ergo velut characteristica nota hæc Avis ab aliis omnibus sui generis distinguitur, quòd tres in fingulis alis, aliam fuper aliam diversi coloris maculas habear, albam, nigram, ruffam.

Anas muscaria, Muggent Gesnero Aldrov. lib. 19. cap. 41. Sie dicitur quod muscas supra aquam volantes captet. Magnitudo & figura fere domesticæ Anatis. Rostrum latum, simum, croceum. Color plumarum per totum fere corpus varius est, ex nigricante, charopo, albo & mustellino alicubi mixtus, alibi distinctus. Pedes flavent : digiti membranis nigricantibus cohærent. Collum tam supina quam prona parte caxtor est quibus diximus coloribus. Vertex magis nigricat; qui color

etiam in alis habetur.

cum

A. 3. Penelope Aldrov. An Anas fistularis? The WIGEON, or WHEWER, or WHIM. Anate minor est, Caput & collum superius rubia, maculis nigricantibus conspersa. Vertex rostrum versus dilutiore est colore, ex ruffo seu luteo albido, quæ hujus generis nora characteristica est. Pectoris partem superiorem, ut & latera ad alas ulque, vinaceus color pulcherrimus ornat cum lineolis transversis nigris creberrimis. Pennæscapulares, ut & laterales lub alis, lineolis transversis nigris & albis perbelle pinguntur. Medium dorfum fuscum; Caudæ regetes nigræ. Caudæ pennæ 14 fuscæ. In alis macula est pulcherrima cœrulea. Rostrum plumbeum, unque nigro. Pedes ex fusco albicante cœrulescunt. Avis est frequentissima ad mare & in palustribus.

A. 4. Phaseas forte Gesnero D. Johnson. Eboracensibus, The Wigeon. Præcedentem magnitudine æquat, estque corpore depresso aut plano. Caput & colum totum pallide susca, saturationibus seu nigricantibus naculis triangularibus crebris respersa. Corpus totum, la, cauda obscure brunnea seu susca; marginibus penarum extremis dilutioribus. & interdum albentibus: las lineæ duæ transversæ albæ distinguunt, spatio internedio incano. Pestus & latera dorso sunt dilutiora, obcurioribus maculis varia. Venter niveus, nisi quòd sub auda maculæ aliquot obscuræ appareant. Rostrum & redes subcærulei.

A. 5. A NAS caudacuta Aldrov. The SEA-PHEA-ANT, or CRACKER. Corpus huic gracile, collum ongiusculum, Penelopes vulgaris magnitudo, Rostrum a cœruleo & nigro varium. Color capitis ferrugineus: etro aures leviore purpurâ tingitur; ab occipite utrinue linea alba incipit quæ ad gulam tendit. Prona pars ota, collum, pectus, venter, adusque excrementorum xitum alba, exinde nigra sub caudâ. Corpus supinum ariis & pulcherrimis coloribus ornatur, verum caudæ ennæ mediæ 2½ digitis productiores reliquis huic pro escriptione & ab aliis omnibus distinctione sufficiunt.

In maritimis Suffolciæ circa Aldburgh, & Orford obser-

avimus. Habetur & alibi in Anglia.

A. 6. Querquedula secunda Aldrov. The COMMON SEAL, Minima est in Anatino genere (excepta seuente) 12 unciarum pondere. Rostrum latum, nigrum, arsum nonnihil reslexum. Caput summum & superior ars colli russa seu spadicea. Ab oculis utrinque ad ociput ductus obscurè viridis, serici instar splendens. Dutus hosce sub occipitio macula nigra intercedit. Sub culis linea alba russum colorem à viridi separat. Quæ ollum inferius, dorsum summum & latera sub alis veliunt, transversis lineolis nigris & albis alternis undulais perbelle pinguntur. Prolobi regio in nonnullis slaveit maculis nigris velut squamis pulcherrime picta. Petus & venter canescunt. Sub uropygio macula nigra. Alæ sussex medias macula viridis illustrat. Cauda 16 pennis

pennis composita; tota susca. Pedes pallide suscis membrana digitos connectens nigricat. Carne est in

Anatino genere laudatissima.

7. A NAS CIRCIA Gesn. The SUMMER TEAL. Omnium Anatum minima est. Rostrum ei nigricat; tota pars supina susco-cinerea: in Dorso pennarum extremitates albicant: in als linea uncialis partim atra, partim smaragdina, utrinque alba. In cauda pennæ aeuminantur. Tota pars prona ex albo diluie slavescere videtur. In pestore tamen & ima ventris parte maculæ majusculæ nigricantes densè admiscentur. Crura dilute cœrulescunt; membranæ digitos intercedentes nigræ.

8. QUERQUEDULA p ima Aldrov. p. 209. varia Gesner. Garganey Mediolanensibus, Kernel Argentoratensis Gesner. Figura corporis Querquedulæ simillima est:
Nota maxime characteristica quâ ab illa dissert est linea
stata alba ab interiore oculi angulo utrinque inchoata, &
supra oculos aurésque ad medium serè cervicis extensa.
Vertex autem serè totus nigricat, cum in Querquedula

nostrate vulgari obscure ruffa sit.

9. ANAS fe a 16 seu minor 4 Schweneks. Anas parva mustelaris, Vulpanas, magnam habet cum Querquedula similitudinem. Capitis rubore mustelam seu Vulpem resert.

Anates exoticæ Brafilienses.

A NAS sylvestris Brasiliensis magnitudine Anseris.

Marcgr. Rostro est nigro, pedibus suscis: Tota
nigra exceptis alarum principiis, quæ alba, nigredini
tamen illi viridis color transplendet. Crista in capite nigra, & supra rostri exortum massa corrugata nigra. Circum oculos cutis rubra.

2. Anas sylvestris Brasiliens. A PECA A POA dista. Marcgr. Magnitudo Anseris octimestris; sigura Anatis nostratis à qua differt, 1. Quòd major sit. 2. Rostrum nigrum & in extremitate aduncum. 3. Super Rostrum cristam gerat carneam, latam & rotundam serè, nigram,

ma-

maculis albis infignitam. 4. Pedum & crurum color non ruber, fed è cinereo fuscus. In summigate rostri foramen transversum magnitudine Pisi obtinet, ab utroque latere conspicuum, quod vice narium fungitur. Re-

peritur passim ad fluvios.

3. IPECA GUACU Brafilienfium Pisoni. Domeftica est, ob carnis bonitatem celebris. Mole & figura corporis media est inter Anserem & Anatem. Rostrum ab extremo ad medium uíque flavescit: mox rubra macula mediam partem capitis egregiè tingit. Totum corpus à vertice ad caudam albo colore. Cygni instar niteicit. Pedibus est Anatinis è flavo rubescentibus. Pin-

guescir æque in terra ac in staguis.

4. Anas Sylvestris Brafiliensis MARECA dicta, prima Marcgr. Rostrum ei Anatinum fuscum, ad cujus exortum in utroque latere macula rubra. Caput superne grisei coloris, ad latera sub oculis album. Totum pettus & infimus venter ligni querni secti colorem obscure æmulatur punctulis nigris variegati. Crura & pedes nigri. Cauda grifea. Alæ in exortu ex grifeo subfuscescentis coloris. Remiges autem in uno latere ejuidem coloris, in altero dilute brunnescentis (qualis in pedibus esse solet) medio autem coloris viridis transplendentis cum fimbria

nigra.

5. Anas sylvestris Brasiliensis MARECA dicta, secunda Marcgr. Eâdem cum præcedente magnitudine & figura; Rostro nigro splendente. Supina parte tota Umbræ co-loris cum susco mixti. Sub gutture albicat. Ante oculum utrumque macula parva rotunda, ex albo flavescens: Pectus & venter obscure grisea aureo admixto. Cauda nigra. Alarum pennæ fuscæ quibus viride transplender; & mediæ alarum pennæ eximia viriditate & cœruleo in fusco transplendent, hic & undam nigram habent ; extremitas autem Remigum tota alba est. Crura & pedes infigniter rubri seu miniati coloris sunt. Affata avis apprehensa manus & linteamina tingit colore miniaceo languineo.

Anates Domestica.

ANAS domestica vulgaris, The Common TAME DUCK. Notior est quam ut descriptione indigeat, Ansere minor, gallinæ suppar, corpore depressiore, dorso lato, latóque rostro, cruribus brevibus, retroversus dispositis: colorum mira in diversis avibus varietate; ut in aliis domesticis evenit. Mas plumas in uropygio erectas & caput versus reslexas habet.

2. ANAS domestica rostro adunco, The HOOK BILL'D DUCK. Anati domesticæ vulgari specie externa simillima est, rostro præcipuè differt quod latum est in extremo, longius paulò quam in vulgari, deorsum modice inflexum. Caput quoque minus & gracilius esse videtur.

3. ANAS moschata, an Cairina Aldrov.? Maxima est in hoc genere omnium quas hactenus vidimus. Color tum maris tum samina plerunque ex nigro purpurascens. Circa nares & oculos rubras habet carunculas. Vocem edit raucam, & vix audibilem nisi quando irascitur. Anglicè, The Muscovy-Duck dicitur, non quòd è Muscovia huc translata esset, sed quòd satis validum moschi odorem spiret.

Quærendum annon Anas Cayrina Aldrov. Anas Libyca Bellonii, & Anas Indica Gesneri una eademque

Avis species sint, mihi sane eadem videntur.

umone macula parva rotunda, ex albo flave-

APPEN-

APPENDIX.

N Joan. Nieuhoffi Itinerario Avium sequentium nomina invenio: Descriptiones apud Autorem vide, nec enim ego linguam Belgicam calleo, unde nec Aves locis suis disponere valeo.

1. Vogel Rubus. Passeris circiter magnitudine est; rostro & pedibus cœruleis, dorso & caudâ

rubra; alis versicoloribus ex albo & nigro; capite summo viridi. Duæ è cauda exeunt pennæ prælongæ ad instar Avium nonnullarum Paradisearum.

2. Guira: Hanc duûm generum esse scribit. [Apud Brasilienses plurimæ occurrunt Aves Guira dictæ. Hanc ergo vocem lingua Brasilica avem significare existimo 7 Una inquit species pectus (buck) habet rubrum, altera caudam cœruleam cum longa in ea penna.

3. Poero, Avicula est longa, non tamen crassa, à fummo rostro ad extremam caudam plus spithamam extenía. Rostrum longum & Kromachtigh. Cauda ut in Guira. Plumis vestitur cœrulescentibus slavo notatis. Pedes parvi. Formicis victitat.

4. Wijtbekken. Leucorhynchi.

- 5. Strantloopers. Gallinaginis minoris species sunt.
- code. Quackels. endoornal entrally mural samper
- ting. Riis vogels. inin & columns son mor & mailing sil
 - 8. Penne vogels.
- 9. Lory. Pfittaci species esse videtur.
- 10. Geel-vinck: Chloris.

12. Reigers. i.e. Ardez.

13. Springers.

14. Besch duiven. i. e. Columba sylvatica.

15. Gout-vinken : Aurivittis seu Carduelis.

Aves exotica quarum titulos è Musei Leydensis Catalogo transcripsit & ad nos misit D. TANCKEDUS ROBINSON.

A Vicula Zeylanica, mellivora, lucida; restro nigro longissimo, adunco, acuto; Tuttica Zeylanensibus à sono. Mus. Leyd. nigra est, pestore slavo.

--- Eadem rostro breviori.

Avis Zeylanicu eleganti crocato colore, Kıkakurulla

Zeylanensibus, i. e. Avis crocea. Mus. Leyd.

Avicula Zeylanica mortem prænuncians, Polidscha

Zeylanenfibus à sono. Mus. Leyd.

Avicula Africana mellivora, floribus Leonuri insidens.
Mus. Leyd.

Du Tertre Hist. Nat. Ins. Antill,

PICA Antillarum. Rostro est & pedibus rubris; collo cceruleo torque alba cincto; Crista seu galea in espite alba lineis nigris striata, quæ à rostro usque ad dorsum extenditur, quod plumis leucophæis [tannees] vestitur ad uropygium, quod totum slavum est: unde exit e unda magna, 8 pennis composita, cœruleis albo striatis, quarum duæ reliquas 8 aut 10, pollicum longitudine excedunt. Alarum vestitrices leucophææ sunt nigris lineolis radiatæ; remiges cœruleo & viridi coloribus mixtis variæ sunt. Vox Picarum Europæarum similis.

Idem Du Tertre aliarum etiam Avium meminit, quas Grives, i. e. Turdos pilares, & Gros becs, i. e. Coccothraustes, & Bout de petun à voce dictas, nominat : item

97.71

Serinos, & Chadonneret dictas, & Luscinias. Hæc postrema satis similis est Regulo Europæo, verum paulo major, éstque sola ex Avibus Indicis (inquit) mihi visis, quæ

canora est. Muscis & Araneis parvis victirat.

FREGATA avis Rochefortio & Du Tertre la Fregate: Rabihorcado & Raboforcado Hispanis & Lusitanis dicitur. guod caudam bifurcam fartoriæ forcipis instar nunc explicat, nunc contrahit : Fregate Gallis ob pernicitatem volatus. Corpus gallinaceo non majus, verum ventriculus valde carnosus est. Marium plumæ omnes nigræ velut Corvi. Collum mediocris longitudinis, Caput parvum ; Oculi nigri, acie acutissima & Aquilina. Rostrum atis grande, totum nigrum, mandibula superiore unci nstar recurva. Pedes breves; ungues Vulturini, toti nigri : Ale magnitudinis fere prodigiosa, ut spatium extensarum ab extremo ad extremum commensuratum eptem interdum vel octo pedum fit : nec fine caufa, cum enim ad trecentas interdum leucas à litoribus in altum provolent, tanta alarum longitudo eis omnino necessaria eft. A ramis arborum in quibus resident difficulter admodum se levant : verum cum semel in sublime evolarunr, motu placido abíque ulla ferè alarum agitatione aërem tranantes videas velut fluxu aut lapfu quodam, ad nstar Milvorum. Mas sub gutture palearia dependentia naber admodum Galli gallinacei, si ætate provectior sit: uniores enim iis carent.

Si quando pluviæ impetus aut ventorum vis urgeat, nubes ipsas transcendunt & in mediam aëris regionem enituntur, donec præ altitudine visibus humanis se subdu-

cant, & inconspicuæ evadant.

In insulas quasdam parvas desertas secundum oram Americanam vesperi se recipiunt, ut internoctu quiescant, ibidem etiam nidificant & pariunt, ut aliæ multæ Aves marinæ.

Memorabile inprimis est quòd de hac Ave refert Oviedus, Cum Oceano intumescente & ad Panamam appellente ingens piscium Sardorum acervus & alluvies simul congregatur, infinita Onocrotalorum multitudo aërem obnubilat, qui in mare se modò præcipites dant ut pisciculos

sciculos suffurentur, modò in aëra se sublevant, ut illis tutò vescantur, idque toties repetunt, donec diræ suæ sami satis parentaverint. Sed quòd adhuc magis ad spectatorum voluptatem facit, hoc est; quòd aliæ ibidem grandes admodum & rapacissimæ volucres dimorentur, Caude insucatæ dictæ, quæ, mirum est, quàm Onocrotalos hosce persequantur, ut coacti etiam sint piscium prædam evomere, quàm Aves rapacissimæ illæ priusquam in mare decidat inter volandum in aëre piscantur. Joan. Faber Notis in Animalia Novæ Hispaniæ Nard. Anton. Recchi; ex Oviedo.

Aves suspectæ, nimisque breviter aut minus

E. Joan. Eusebii Nierembergii Historiæ Naturæ Libro Decimo: quarum descriptiones è Franc. Hernandez Tractatu de Avibus Mexicanis mutuata sunt.

Milvorume unit a unit a sale provedior fir a

MERUIT famam & nomen infignis stultitia Avis hujus mitissimæ. Manus apprehendentium non sugit aut timet; admiratur solum aut stupet. Vescitur pisciculis; Voce imitatur Graculum, magnitudine Picam, formâ Larum, præter frontis partem rostro adjacentem, quæ cinerea est; palmipes, rostro tres uncias longo, tenui, obrotundo, rectóque, sed propè extremum nonnihil incurvo: pedibus quoque, qui cæterorum palmipedum sunt, & cruribus nigris; pupillà etiam nigrà, & membrana oculos tegente in ambitu cinerea. Marina Avis est. Cæterum mansuetudo avium insulæ Cernæ nobilis est: appellantibus nautis perinde insident ac arboribus. Eadem securitas venatus est; accedunt ac subeunt manus.

In insulis desertis ant incolarum vacuis non mirum est Aves homines primum conspectos non formidare, verum audatter accedere, iis demque fortasse insidere, ut aliis aninalibus solent; antequam capta, casa, fugata aut aliquo

nodo territæ fuerint.

Avis ovimagna Daie dista. Quadam ovorum ac pulorum insolentia celebris est avis Daie dicta, non excelens Columbam, & commode edulis. Nidum cauda ac
bedibus excavat, locis sabulosis, quatuor altum spithamas,
abi ponit ova per imbres Anserinis majora, & pugnum
ere lata, Tapun incolis dicta, quinquagena plurave &
citra ullum albumen, crassa ac pinguis substantia; qua
ssissa ullum albumen, crassa ac pinguis substantia; qua
ssissa ullum alfume & concoctu dissicilis. Mirum est simò
rassi malíque & concoctu dissicilis. Mirum est simò
alsum Avem tam parvam tanta magnitudinis ova
amque numerosa edere; eadem tam profunda in scrobe
collocare, & collocata citra incubantis opem atque teporem excludi; & statim evolare pullos inde exclusos.

Historia isthec proculdubio fabulosa & falsa est. Quamvis enim Aves nonnullæ maxima ova pariunt, ut v.g.
Alkæ, Lomwiæ, Anates Arcticæ, &c. Hujusmodi tamen
unum duntaxat, non plura ova ponunt antequam incubent:
nec ullam in rerum natura avem dari existimo cujus ova
ulbumine careant. Cum albumen præcipua ovi pars sit,

juo'dque primum fætui alimentum subministrat.

Guitguit Avis corvipeta. Magnam audaciam exiguum capit corpusculum. Minima hæc Avicula Regulo similis est, viridi colore & suavi nutrimento. Ea est Naturæ rerum vis, ut hæc tantula avis, ac ferè nulla aude at persequi corvorum examina, eósque cogat ubilibet latitare. & se adversus eam in Arundinetis tueri.

Hec ficta esse puto ad imitationem eorum, que à Veteribus de Regulo traduntur, quòd sci. magno animo cum Aquila

pugnare audeat.

Maia. In infula Cuba præcipue gregatim volitat hoc genus, & Ryzi (cujus seminis maximus est apud eas gentes proventus atque usus) devastat sata. Multi & grati nutrimenti est, & facilis concoctionis, colorisque sulvi; eui est in colli postica parte, (dictu admirandum, & nulli alii Animali concessum) ventriculus, primumque receptaculum nutrimenti.

Credat Judaus Apella.

rit. Viva tota farcitur vermibus: hos pro carne habet, his singula membra imbuta: præter hos & pellem nihil carneum. Cutem non perforant densis exornatam pennis. Versatur in carectis & herbosis locis: proceras arbores non amat. Phasiano forma similis est, sed minor.

Gnaviter impudens fuerit oportet qui mendacium boc con-

finxit; nimis stolidus aut insanus est qui credit.

Anates quædam Asiaticæ sunt, non immerito Cornicines dictæ, ità voce cornuum sonitum imitantur, quæ instare solent per dispositos equos iter facientium duces. Est
ea Avis, quamvis inermis, audax & strenua: quam etiam
malos dæmones rerrere Turcis persuasum est: certe libertatis adeò retinens, ut etiam per totum triennium in corte
nutrita, facultatem nacta libertatem saginæ anteponat,
sedésque naturales & suetos alveos volatu repetat: Bus-

beg. Epift. 1.

Triton avicula suavissimi cantus Hispaniolam incolit. Tribus vocibus canit; sci. penè indivisibilibus modulis variat cantum, ab acuta voce in aliàs subitò delapsa, ut videatur una omnes edere unoque spiritu multos formare tonos, tanquam si à tribus gutturibus formarentur. Anonymus MS. testatus se audivisse: censet nullam avem jucundioris cantus, & oppidò præstare Lusciniæ inexplicabili propemodum dulcedine. Negat à se visam hanc avem, solum auditam; sed aliorum testimonio pulcherrimam prodit, & mirisse colorum ornatu variegatam.

Achalalactli S. Avis piscium vibratrix. Columbina est magnitudine & forma; rostro nigro acuminato, 3 dig. Iongo & pro corporis proportione crasso. Caput crista ornatur, è colore cyaneo in nigrum tendente, longâque. Venter candidis tegitur plumis & collum torque candenti insignitur. Alæ inferne albescunt, sed postremis partibus videntur susceptiones, & candicantibus maculis interstinctæ,

Superne

superne verò, sicut reliquum corpus sunt cyaneæ, extremis partibus nigræ & albis undique respersa maculis-Cauda partim nigra, partim eyanca est, sed maculis albis per intervalla quoque variata. Crura rubea sunt, pedes divisi in digitos, in atros ungues desinentes: Oculi nigri & iris candescens. Advena est Mexicanæ regioni, &

circa aquas verfatur estque edulis.

Quetzaltototl seu Avis plumarum. Cristata est, & Pavoninis magna ex parte ornata plumis Picæ Columbæve magnitudine, rostro incurvo luteóque, & pedibus nonnihil luteis. Cauda Tzanatl plumis prælongis vestita. atque virentibus nitidisque & Pavonini coloris, Iridis foliis forma similibus, opertisque aliis superne nigricantibus, infernè verò & qua parte Pavoninas attingunt, quæ in medio funt inclinantibus in virorem, quafi cavente natura meliorum pulchritudini. Crista constat plumis pulcherrimis atque splendentibus: Pectus collumque inferne rubris & micantibus, ac Pavoninis superne; qualibus eriam tegitur dorsum, necnon ex partes que subter alas funt, intérque crura sed dilutis, exilibus & mollibus. Plumæ alarum prælongæ funt, virore tinctæ diluto. & in acumen definentes. Pennæ tegentes humeros virescunt, sed subter sunt nigræ : quæ verò alas interstant nonnihil incurvæ funt ac unguium colore,

Plumæ hujus avis magni æstimantur, atque ipsi auro præseruntur, longiores ad cristas, reliquæ ad imagines texendas, vivunt in Provincia. Tecolotlani ultra Quauhtemallum versus Honduras, ubi magna cura cavetur, ne quisquam eas occidat, tantum licet eas deplumare, nec omnibus sed tantum dominis: sunt enim opimorum

prædiorum loco, & transeunt adhæredes.

Arbores excavare dicuntur, & in earum cavitatibus educare sobolem, loca aprica amant, nec cicurari volunt. Vox Psittacorum non dissimilis. Quæ de harum Avium venatione ex Hernandez adsert, vide apud ipsum vel in Append. ad Ornithologiam D Willoughby.

Turdi Chiappæ, Passeres Fabri dicti. Nigri sunt, solum in pectore & capite rubri. Fructu Querciuo dun-

raxar

glandem singulis foraminibus aptissime accommodant, ut manu extrahi nequeat: sic omnem Pinum ornatissime cingunt glandibus inciss. Mox pedibus hærentes cor-

tici, tundunt rostro glandem & vorant.

Hoitlalloth seu Avis longa, à rostri acumine ad caudæ usque exortum, (quæ spithamam quoque longa est) dodrantem prolixa conspicitur. Rostrum desuper nigrum, subtus verò cinereum, quadrantem longum, ac mediocriter crassum, cauda virens sed Pavonino splendore. Plumæ totius corporis ex albo sulvescunt, sulvescintque propè caudam è nigro; sed quæ corporis vestiunt superiora nigræ sunt, maculis candicantibus conspersæ. Humipeta avis est ac modici volatûs, sed adeo pernici cursu ut equorum velocissimorum agilitatem longè excedat.

Coturnices Indica Colin dicta, nostratibus sunt similes, etsi ad Perdicum species sint sine dubio referenda. Multa genera apud Novos Hispanos reperiuntur: nonnulla susca & cristata, qua Quaubtzonecolin nuncupant, mediocris magnitudinis; alia susca quoque sed cristarum expertia & paulò minora; alia omnium maxima sulváque, sed capite albo & nigro colore variato, extremis verò alis dorsóque candentibus: pedes verò & rostrum nigra sunt. Omnia bono gratóque constant alimento,

male habentibus convenienti.

Coyolcozque seu Coli sonalis, Coturnicibus Europæis similis est, magnitudine, cantu, nutrimento, volatu ac moribus, sed diverso colore, qui supernè est ex sulvo candidóque commixtus, infernè verò tantum sulvus; etsi verticem ac collum nigricantes albæque plumæ occupent, & tænias ab utroque latere, adeóque à collo ad utrumque oculum constituant atque esforment. Oculi sunt atri ac sulva crura. Indigena avis est, campestribusque locis, velut & nostras, frequens, & simili etiam alimento.

Colcuicuiltic seu Coturnicis simulacrum, Coturnicis quoque nostræ species est, albis nigris coccinessque variata plumis, & protractis desuper potius lineis quam circumscriptis maculis, subter verò potius maculis frequentibus

uentibus quam lineis. Pedes cruráque cyanea sunt; ed cantu, magnitudine, moribus cæterisque cunctis ræcedenti omninò similis.

lamitat, postea silet. Color illustris variegatione: lectore sulvus, crure pallidus, ungue niger, ventre ermixtus notis candidis & atris; subtus alas candidus & inereus; super, sulvus, niger; paulò post, cinereus infetus atris maculis: sub sinem conspersus albis notis; audâ subtus niger & candidus, super sulvo nigrove naculatus. Caput nigrum est, sascia cinctum cineeà: rostrum parvum, cinereum superne atque inferne; ed superne juxta exortum linea ambitur lutea. Oculi nigri sunt, & palpebræ pallentes. Montana colit, & veris tempore educat sobolem. Ità convolvit huc & sulluc caput, contorto in varias partes collo, ut eodem itu immota perstans cuncta circumspiciat.

Est & alia ejusdem avis species, quibusdam distans coorum varietatibus, capite siquidem sulvo & cinereo collo partim nigro & partim candescente: sunt qui Loceto cocant.

Picicitli post imbres apparet, ignobilitate quadam originis nobilis. Nesciunt adhuc Tetzcoquenses ubi sœtisitet. Muta est; educat domi, brevi perit. Palato & Stomacho est acceptabilis. Cinerea tota est, nisi capite ac collo, quorum utrumque nigrum: solum oculos nipros candens ambit macula.

Cencontlatolli, i.e. Quadringentæ linguæ, Avis polyglotta, totius melodiæ regina, cujuscunque vocis arbitra. Sturnum non superat, subtus albescit, superiore parte susca, pullis & candentibus intermixtus pennis, maximè ad caudam & caput, quòd imagine quodam coronæ argenteæ redimitur. In caveis ad blanditias auditus, ad ostentum & miraculum naturæ asservatur. Vincit omnes suavitate & arbitrio gutturis, nullius non imitatur, nullius non superat: Philomelæ longissimè præstat. Contenta est quovis cibo: calidas amat regiones, temperatas tolerat.

2005

Huic similis est Tzaupan; Aliqui suspicantur sominam esse ejusdem speciei, paribus magnitudine, cantu, sorma, nisi quòd plumæ infernæ albæ sunt, cinereæ & nigræ; supernæ pullæ, nigræ, albæ.

Noctue Mexicane Francisci Hernandez.

Octua Mexicana Chichictli dicta. Plumis induta Gallinæ magnitudine esse videtur; pedibus pennatis, plumis universi corporis fulvo, albo, fusco, nigróque respersis colore.

Tohaltecototi, Bubo Mexicanus non auritus, Noctuæ

magnitudine & colore.

Poxaqua, Genus Oti aut Asionis à nostrate formâ diversi.

Tecolotl, Bubonis auriri species, nigro ac fusco colore

varia; iridibus oculorum aureis.

Tolchiquatli seu Noctua junceti. Rostro est nigro brevi, pedibus impense hispidis, unguibus atris; plumis circa rostrum albis; alis inferne nigris admixto sulvo, superne nigris pallidis candidis ac sulvis, essque & cauda longis. Licet parvo sit corpore, plumis vestita Gallina magnitudine esse videtur.

Tlalquipatli, Oti species parva, rostro resimo ac brevi; plumis suscis & cinereis; pedibus hirsutis, unguibus a-

tris; iride Oculorum ex luteo rubescente.

Chicuatli seu Noctua canora, Rusticulæ par est, rostro longo, tenui ac pullo, ac tæniis juxta utrumque oculum luteis & incurvis. Inferiora corporis pallida sunt, nigris quibusdam plumis circa collum intersertis: irides oculorum luteæ; cætera ex sulvo, susco, & cinereo permixta. In montibus versatur; sinque caveis enutrita haud vulgariter garrit. Rostrum longum & tenue Avem rapacem non esse arguit,

Aves rapaces diurnæ Francisci Hernandez.

Yzquaubtli, Aquilæ cristatæ genus, Arietis magnitudine, rostro ad radicem luteo, deinde nigro, pedibus pallidis; ventre colore è nigro & candido permixto; collo, dorso & cauda nigris aut suscis. Ferocium Aninalium audaciam imitatur, & cicurata si irritetur levi de causa aggreditur & involat hominem ipsum; mitescit amen & ad aucupium facile institui posset.

Tlacoquaubtli, seu Aquila virgæ, Asturis est magnitu-

line, colore fusco & cinereo.

Tlaquaubtli, Aquilæ genus mediocris magnitudinis supina corporis parte sulva & subnigra, prona pallidiore & ubsulva, occipitio pallido. An Balbulardus seu Haliæe-

us, an vero Milvus æruginosus? Pedes lutei.

Hoinetli seu Avis incurva, Asturis est magnitudine; ostro nigro, cruribus luteis; cauda spithamam longa, atâque: colore subtus candente, sulvo variato; superne, utro susco fulvo atque candente: iride oculorum lutea.

Tlotli, Falco columbarius Nebbi dictus, niger totus

excepto rostro & pedibus quæ lutea.

Ceceto, Tinnunculi species à voce nomen habens.

Cozcacoaubtli, sive Regina Aurarum Nieremberg. Actedit magnitudine gnesiis Aquilis. Corpus universum præter eas partes quæ juxta pectus sunt ex nigro purpuascens, sulvum est ac pullum: alæ subtus circa exorum nigræ, cætera cinereæ, desuper verò mixtim sulvæ, nigræ, & nonnihil in purpureum vergentes, Crura rupra, & unci ungues. Rostrum Psittaci, extremo album, ætera sanguineum. Irides oculorum sulvæ, palpebræ rubeæ, frons sanguineus ac plicatilibus rugis torva, quas nonnunquam explicat; pilis quibusdam retorridis rarisque vestita. Cauda Aquilæ, infernè cinerea, forisnigra. Anguibus, muribus & lacertis victitat, sed morticinis maximè & humano stercore. Vi incredibili obsistit ventis, contranititúrque adversantibus, iisdem sedibus perstans immobilis.

Garagay, magnitudine est Milvii, capite & extremitate alarum albis; brevis volatus, Crocodilorum & Testudinum ovis infesta, quas sub arena in ripis sluminum condita odoratur & vorat. Auræ eam insequuntur ut potiantur furto: alias solivaga est.

Corvini generis Aves Franc. Hernandez.

Hoitzanael, Monedulis persimilis, corporis tamen magnitudine eas vincit, & prolixitate caudæ vel Picis pari: colore etiam nigro in coeruleum splendentem ver-

gente à nostratibus differt.

Tzanahoei seu Pica Mexicana Hern. Picæ nostrati similis effet ni tota nigricaret, præter caput & collum, quæ inclinant in fulvum colorem. Vox querula est velut minorum Sturnorum.

Pici Martii, Mexicani Fr. Hernandez.

DICI Martii genus maximum Ocononetl dictum. Quatotomomi, Picus imbrifætus Nieremb. Upupæ magnitudine, nigro fuscóque colore varia. Caput parvum est, & rubeis contectum plumis, cristà etiam rubra, sed fuperne nigra, tres uncias longa infignitum. Rostrum candens & inferne brevius. Alterutro colli latere fascia candida descendit ad pectus. Pedes lividi.

Tlaubque chultototl, Merula major roftro longo nigro, mandibula inferiore multo breviore; vertice & toto pene collo desuper rubeo; alis ac dorso nigris, lineis transvertis albis variis, infernis cunctis cinereis. Pici Martii tpecies esse dicitur Hernandez, quia sci. arbores per-

forat.

Quauhtotopotli, Sturno par, colore nigro sed candidis plumis maculato, præcipue circa caudam, postremas alarum partes, rostrum ac ventrem, qui totus pene can-Mitescit aliturque domi. didus eit.

Ococoliss.

Ococolin, Sturni magnitudine, colore nigro & luteo pulchrè variatum, circa dorsum verò crura ac ventrem

cinereo: rostro longo & acuto.

Quaubchochopitli seu Avicula ligna excavans. Corurnicis forma & magnitudine est, plumis nigris aut pullis, lineis albis transversis distinctis, ventre pectore minii colore.

Tzinitzian, Avis est parva, Columbæ pæne par, plumis multorum colorum vestita, quibus imagines miræ subtilitatis texunt indigenæ. Rostrum breve est, incurvum & pallidum; columbinum caput ac collum, sed quæ plumis virentibus ac nitidis vestiantur. Pectus ventérque rubra funt, præter ejus partem quæ est proxima caudæ, illa enim cyaneo candentique promiscue tingitur colore: cauda superne virente, ac nigro inferne: Alæ partim albo, & partim subnigro: iris oculi luteo, sed in coccineum vergente; crura ac pedes cinereo. Vivit in calidis iuxta Oceanum Australem.

Gallinaceæ Mexicanæ Franc. Hernandez.

Hachalacametl, Color fuscus : pectus ad caudam ufque è candido in pullum vergens; pectus rostrumq; cyanea: Magnitudo Gallinæ vulgaris ut & vox: Avis est admodum strepera & clamosa, unde nomen quod Avis vociferans & clamitans fignificat.

Hoactzin altera, fusca avis est, Gallinæ magnitudine, Calandræ cantu, quæ homine conspecto ridere aut eum

irridere videtur.

Hoactzin à vocis soniru simili dicta, Gallinæ Indicæ fere magnitudine est, rostro incurvo; pedibus fuscis, unguibus nigris; pectore candido in luteum inclinante; alis caudâque maculatis, per intervalla pollicis, colore candido & pallenti : dorso ac suprema parte colli fulvis, in fuscum inclinantibus, ut & temporibus ad rostrum & oculos. Cristam gestar concinnaram è plumis è candido in pallidum colorem vergentibus, sed dorso earum nigro. Vescitur anguibus. Vivit in calidis regionibus. Usus in

M 2

rivereo: roftro longo & acuto.

in medicina vide apud Autorem; nobis enim suspecti

Aves Columba magnitudine Mexicana Franc. Hernandez.

Y Acatopil seu Rostrum sudis, Columbi sylvestris magnitudine; rostro 4 dig. longo, tenui, pallido, sed magna ex parte nigro, pedibus luteis, &c. Gallinulæ species esse videtur. Color universi corporis, alarum & caudæ ex albo, cinereo, nigro & susco permixtus est; sed inferiora simul cum cauda album magis participant colorem. Circa aquas versatur.

Nexton, Columbæ est magnitudine, corpore magna ex parte cinereo, ventre ac collo inferne albo, rostro &

pedibus nigris.

Nextototl, Columba paulò minor, coloris supernè cinerei ventre colloque inferne albis; rostro & pedibus ni-

gris.

Ocotzinitzean, Avis est formosa, Columbæ magnitudine, rostro 2 circiter dig. longo nigro; capite & pectore purpureis, necnon pedibus, reliquo verò corpore ex luteo virescenti. Alibi colorem cyaneum ei attribuit, partim etiam album & cinereum, pedes nigros; nisi forte alia avis sit ejusdem nominis.

Tlanquiquiztototl seu Passer sibilans, Columbæ par, rostro crasso, acuminato & nigro; iri oculorum lutea; Alis caudâque albo & nigro colore variatis, tœnia nigra à rostro ad extremum usque pectus procedente; alis tamen anterius luteis, ac universim reliquo corpore pallenti;

pedibus fuscis.

Quaxoxoctototl, Magnitudo circiter Columbæ; Roftrum magnum, nigrum, latum, & in acumen contortum tendens; vertice est cyaneo, & reliquo corpore cyaneo pallido, viridéque promiscue ac nigro.

Momot. Irides oculorum coccineæ: Rostrum incuryum subnigrum 3. penè digit, longum, acuminatum,

inferne

inferne brevius, superne serratum. Pedes susci. Caput cœruleum & pavoninum, reliqui corporis color virens. Rarum est caudæ inesse pennam unicam cæteris longiorem, & quæ extrema tantum parte plumata sit. Hoc equidem rarum, imò ut suspicor falsum: nam in caudis avium omnes pennæ geminæ sunt, b. e. ejusdem generis binæ, binc indè una. Verum & in Spitzbergensibus. Frid. Martens bujusmodi avem invenio.

Aves quadam exotica & anomala, Turdi magnitudine, Marcgravii & Franc. Hernandez.

I. PITANGA GUACU Brafiliensibus Marcgr.

Bemtere Lusitanis. Magnitudo Sturni: Rostrum crasium latum pyramidale, acuminatum, digito longius.

Caput depressum & latiusculum; collum breve, quod sedens contrahit. Pedes susci. Supina pars tota è susco nigricat; prona flavet. Superius tamen juxta caput corollam quasi monachicam habet albi coloris. Quædam ex his Avibus in summo capite maculam habent slavam.

2. ATINGA guacu mucu Brasil. Marcgr. Turdelæ fere magnitudine est: Capite satis crasso; Rostro paulum adunco, coloris ex viridi & slavo mixti: pedibus cinereis; cauda longissima 9 digitorum. Pars corporis supina tota cum alis & cauda brunna seu suliginea: Extremæ caudæ pennæ albæ ad semidigirum; prona pars cinerea. In capite longiusculas habet pennas, quas instar duorum cornuum surrigere potest.

3. MATUITUI Brasil. Marcgr. Magnitudo Sturni: Collum breve, ut & crura. Rostrum rectum, forte, colore cinnabarino. Supina pars tota susca pallide slavo maculata: Guttur slavum, reliqua pars prona alba, susco

punctulata. Crura obscure cinerascunt.

4. GUIRA PUNGA Brafiliensibus Marcgr. Turdo major est, Columbæ ferè par Rostro. digitali, lato, nigro; ore amplo; oculorum irides cœrulescunt. Sub gutture & in collo inferiori multas digitum longas propendentes particulas carneas nigras habet, figura spiculi hasta. Caput obscure brunnum: Totum collum, pectus, venter. dorsum, & crura superiora leucophæis pennis teguntur. quibus, potissimum in dorso, nigricantes admixtæ, ac versus caudam etiam virescentes. Alæ nigricant, virescentibus pennis admixtis. Crura nigricant, Alta voce clamat ut ejus sonus è longinguo audiatur. Cauda tres digitos longa.

5. GUIRARU Nheengeta Brasiliensis Marcgr. Merulæ aquaticæ magnitudine est, aut paulò major: Rostrum rectum, nigrum, compressum: irides oculorum Sapphirini. Pedes nigri Totum caput, collum, pectus, venter infimus albogrisei: Dorsum leucophæum seu cinereum. A rostro utrinque per oculos ad occiput macula oblonga nigra tendit. Alæ & cauda nigra. Caudæ pennarum extremitates albæ, & superius quoque

albis plumis tegitur.

6. A COLCHICHI Mexicanorum seu Sturnus Mexicanus humeris rubeis Hernand. Magnitudine, colore & forma Sturnis pares sunt, cum quibus etiam versantur. Humeri ætate in rubeum mutantur colorem. Sata in quibus consedere vastant & depopulantur; quo à Sturnis different. In caveis inclusæ & edoctæ humanas voces imitantur, & lepide garriunt. Ex humerorum rubeorum argumento Hilpani Commendadores vocant.

7.TZANATLTOTOTL. Hernand. Dodrantem longa, Sturni magnitudine; Rostro brevi crasso, cinereo, & nonnihil incurvo: prona parte rubescente, capite nigro, reliquo corpore pennis nigris, albis & alicubi fulvis

vario.

8. MOCOTOTOTI seu Avis que alitur herba vocata Mocoquit! Hernand. Sturni magnitudo: color fulcus, pallido permixtus. Pectus candet, & cauda subtus. Pedes rostrumque coccinea sunt. Canora est.

9. Chietototl. Turdo viscivoro forma & magnitudine similis est, sed cinerea tota præter ventrem postremum & 10. Tet-

mentum, quæ candicant.

To. Tetzonpan. Sturni magnitudine, cinereo, candi-

lo, pullo atque nigro colore.

parte croceis, non sine mixtura coloris atri; alis subtus cinereis, superne atro & candenti colore permixtis; reiquo corpore cum capite atro. Hanc cap. 28. Coztototl eu Avem luteam vocat, & magnitudinem Passeris Canarii ei attribuit, erat enim juvenis seu pullus. Eandem etiam eodem nomine cap. 140 describere videtur. Quæ autem hoc nomine cap. 143. describitur, tota erat lutea, capite nigra macula insignito; caudaque ac alis pallido ac nigro variatis colore, sortè tamen præcedentibus eadem.

22. Xochitototl altera seu Avis storida, Passeri forma magnitudine similis est, verum colore differt, plumis partim pallidis, partim nigricantibus, partim albis, ac partim fuscis. Nidum construit ex arborum ramis pen-

dulum.

13. Toxcacoztic, Turdi viscivori magnitudine & forma, sed collo & pectore luteis; & fascia ejusdem coloris

frontem præcincta.

8 nonnihil incurvo, cinereo, pectore & ventre candenti, sed subfuscis plumis maculato, dorso subfusco & cyaneo; alis verò candidis atque subnigris; capite cinereo linea candida juxta alterutrum oculum insignito.

curvo & prolixo; iri oculorum rubea; subsusca & cine-

rea tota.

16. Caxcaxtototl. Avis est tota cyanea subnigraque, Sturni majoris longitudine, oculorum iride lutea; Rostro Iongiusculo, acuto, nigro.

8 cauda cæruleis, cætero corpore è subalbido vergente

in fuscum.

18. Pitzmalotl, Sturni genus dodrante paulò majus,

lato rostro nigróque.

neo fulvo & cinereo colore; duabus pennis ab extrema cauda pendentibus, cateris longioribus, scapis aliquous-

que nudis, extremis cyaneis & nigris pilis vestitis. Guira

guainumbi Marcgravii esse videtur.

20. Cochitotot feu Avis florida, rostro tenui acuminato, paulum incurvo, supina parte promiscue cinerea ac nigra, cæteris suteis: pedibus cinereis. An Xochitotot eadem?

21. Izanatl, Colore, naturâ, moribus, voce Sturnum refert: A rostro extremo ad caudæ exortum spithamiæa, ad extremam caudam dodrantalis. Pennænigræ, Pavonino colore splendenses. Rostrum tres digitos lon-

gum nigrum, ut & pedes.

22. Tequix quiacatzanatl seu Sturnus salsus, quia juxta lacus salsos versatur. Sturno forma, magnitudine, colore persimilis est, cauda tamen prolixiore & paulò majori corpore. Pennæ omnes, exceptis quæ collum & caput vestiunt (nam hæ pullæ sunt) nigrescunt cum quodam fulgore. Gregatim volant, & sata devastant.

23. Tolocatzanatl seu Sturnus junceti. Sturno similis est forma & magnitudine, sed paulò minor : totus

niger, fi caput excipias, quod fuscum est.

24. Txonyayauhi tertia, Magnitudo Sturni: color subtus albus sulvusque, desuper verò ex viridi pallescens. Dextræ alæ exortus candet, sulvescitque; caput verò parrim virescit ac pallet, partim nigricat. Pars colli dextra nigra est, sed rostrum atrum. Pedes ex albo rubescunt.

25. Txamazcatl, Sturni est magnitudine, rostro mediocri & nonnihil incurvo, cinereo, iride oculorum cœrulea; plumis è susco virescentibus, pectore luteo, ventre albo, & subsuscis pedibus.

26. Elcoztototl, Merulæ par, luteo pectore ac ventre, caudâ nigra; alis ex nigro fulvescentibus; supinâ parte cinerea rostro subnigro longiusculo, oculorum iridibus

luteis, pedibus cinereis.

27. Cacalototl seu Avis Corvina, Sturno nostrati par est, universo corpore è nigro vergente in cœruleum, atro

rostro, cauda prolixa, & iri ex luteo rubescente.

28. Chilcoquipaltototl, Magnitudo Merulæ; rostrum è cyaneo nigrum, crura virescunt. Caput nigricat, ventur pectusque pallescunt, reliquum verò corpus luteo viridique

iridique, necnon albo & nigro variatur colore.

29. Chiltototl, Præcedenti similis est rostro, magnituine, colorum varietate, necnon moribus, sed capite occineo & fulvis pedibus.

30. Tlaubtototl. Merulæ est magnitudine, tota rubra,

igrisquibusdam plumis alis interfertis.

31. Xotlapech, Magnitudo Sturno minor: supernè alva, infernè cyanea: Crista in capite fulva sed humilior, ujus extrema versus rostrum pennæ subnigræ atque subectæ excipiunt.

32. Olotototl. Præcedenti par, sed rota pene cyanea avonináque, quamvis circa collum albi rnbríque colo-

is fit.

33. Yacatlil seu Avis rostri nigri, à nigro rostro, digium transversum longo, & è crassiuscula origine desinente

n acumen, nomen accepit.

34. Ceoan seu Avis nivea, Turdo viscivoro paulo maor, imitatione humani sermonis nobilis, circa pectus rentrem & alarum exortum fulvescens, permixtis ad audam cinereis plumis. Alarum extrema caudaque psa inferne cinerea sunt: superne totum corpus e susco nigrescit. Rostrum (quod exile) & pedes sulvescunt.

Avicula Mexicana Franc. Hernandez Passeris vel forma & magnitudine, vel magnitudine sola.

CHiltototl, Passeris est magnitudine & forma; differt rostro nigro, incurvo, tenuiore & longiore; ventre & capite slammeis, caudaque nigra.

Chiltototl altera, nigra avis est, sed alba quoad pectus atque humeros, fronte (qua parte depilis est) nigra ma-

culâ insignis.

Chiltototl quarta, tota fere coccinea est, sed nigris juxta alas admixtis, maculis verò prope oculos candentibus.

Elototot seu Avis spicæ Mayzii, Magnitudo Passeris, Rostrum breve, tenue, color partim albus, partim pullus partim cyaneus atque cinereus.

Elotototl secunda, sesquidodrantem longa est, & variis coloribus decorata, & cristam quandam in pectore ha-

bet ex nigris pennis compositam.

Elotototl tertia, Coturnicis est magnitudine, rostro ut Rusticulæ longo, Colore totius corporis albo, sulvo & nigro promiscue.

Elotototl quarta Cardueli pene par est, sed albo aut cyaneo colore, caudâque pene tota nigra. Pro Elotototl

quarta aliam avem describit, cap. 227.

Hoauhtototl, Passere nostrate major est, pedibus ac rostro fuscis, cæteris coccineis, demptis capite, dorso ac alis dilute viridibus.

Hoextototl seu Avis saligna, quia circa Salices versatur. Passeris parvi est magnitudine, susca & pallida promis-

cuè tota; rostro & pedibus nigris.

Tzcuicuil seu Oculus pictus, Passeris est magnitudine & colore, superioribus tamen plumis magis sulvis : non-nullæ circa caput & rostrum nigrescunt, aliæ ex albo pallescunt.

Texixouhqui seu Avis cyaneorum pedum, Andario Hispanis Toletani regni incolis dicto persimilis, sed caput candicantibus tegitur plumis, nec rostrum adeò est in

superiorem partem contortum.

Tilamotototl seu Avis vetula, Passeri similis, paulò tamen major, cauda inferne sulvescente, ventre albo, pe-

ctoréque & collo inferne ruffis.

Mochiltototl altera seu Avis slorida Passeris forma & magnitudine est, variat tamen plumarum colore que partim pallent, partim nigricant, partim albe sunt, ac partim quoque susce. Nidum construit ex arborum ramis pendulum, Hanc ob nomen commune inter Sturnos etiam recensuimus.

Teoauhtototl, Passeris magnitudo; rostrum breve, pronæ partis color albus in luteum vergens, supinæ

cyaneus, alarum niger.

Electores

Txamatzcatltototl, Passeris magnitudine ac voce, core subtus pallente, circa alas verò & caudam albo, rtibus circa oculos candentibus, quod nomen significat, ostrum ac pedes cyanei.

Nochtatotl, Passeri par & similis, sed caput, mentum, desuper exortus ipse caudæ coccineo colore tingitur; iquum corpus magna ex parte susco, aliàs verò nigro

ue candente.

Quauheilni, Passeris magnitudine, rostro unciali tenui ro, collo & ventre candentibus, reliquo corpore proficue albo fusco & nigro.

Tlalchinoltototl, Passeri nostrati magnitudine forma &

lore fere fimilis.

Yohualtototl, Passeri pene par; avis nocturna dicitur, I quoniam noctu victum quærit, vel quòd nigra tota paulisper vergens in fulvum, iride tamen & inferiore tro è luteo rubescentibus.

Ayo quantototl tiltic, Passere major, rostro parvo susco nigro, reliqui corporis colore è luteo vergente in can-

Txtezcatototl, Passeris est magnitudine, variata tamen ereo, fusco & nigro colore.

Ayo quantototl, Præcedenti magnitudine par, luteo, ni-

o, subalbidóque colore varia.

Tatac, Magnitudo Passeris, supina parte tota cinerea, ba, & è nigro in cinereum tendens: collo & pectore è reo rubescentibus, ventre albo, semoribus albis & cireis; pedibus è susceptiones pedibus è susceptiones in superne circundantibus oculos.

Coltotl, Magnitudine eâdem, ut & forma atque aliatenus etiam colore Passeris. Canora est, & voce

arduelem imitatur, describitur plenius, cap. 20.

Aviculæ Mexicanæ Fr. Hernandez Carduelis magnitudine, nonnullæ etiam forma; cum aliis Aviculis minimis.

MIacatototl seu Avicula germinis Mayzii, quòd ei insidere solet, ventre pallente, alis & cauda inferne cinereis, reliquo corpore nigro, pennis tamen candentibus intersertis.

Cocoztli, Avicula lutea Carduelis cantu & magnitu-

dine, verum è luteo in fuscum inclinans colorem.

Quatoztli, Carduele minor, pullo ac nigro colore confpersa, sed postremo corpore & circa caput pallente. Est

& alia cognominis avis longe diversa.

Techicii, seu avis se scalpens ad arundines, Carduele paulò minor est, desuper è susco virescens, subtus verò ex albo pallescens. Pedibus rubris, rostro brevi, acuto supernè nigro, infernè albo, plenius describitur apud Hernandez. cap. 110.

Tlapalchichi seu confricatrix rubra, Cardueli par mille coloribus visu jucundis varia, cœruleo, viridi, rubeo, slammeo: Rostro brevi crassiusculo, supernè ni-

gricante, albicante inferne.

Cocochatl, Carduele paulo major, luteo albóque & fulvo colore variata, ac macula juxta alterutrum oculum infignis; in mare majore.

Cocozton, Carduelis magnitudine, luteis cyanessque

pennis varia.

Techiali, præcedenti pene par, sed cinereo & fusco

varians colore.

Cacatototl, Acanthidi par est, infernis omnibus candidis, supernis verò subnigris atque subsulvis: pedibus cinereis.

Axoyatototl, Magnitudo Carduelis; Color inferne subalbidus, superne subfuscus & luteus. Crura ex luteo rubescunt, cristáque quam capite gestat.

Xompantototi, Cardueli pene par; Colore albo, purureo, luteo, candentíque distinguitur.

Cuitcuitz catototl, Præcedente major. Inferna coccinea unt, capitis superior pars fulva; reliquum corpus cyaeo, candido atque subnigro distinguitur colore.

Chiltototl Carduele paulò major, tota ferè coccinea? d nigris juxta alas admixtis plumis; maculis propè culos candentibus; roftro parvo ac nigro. Superius onitur ob nominis identitatem inter Passerinas.

Xiquipiltototl, Avicula est minima, nigra macula rorum collumque conspersa, cætera cyaneo cinereóque

ncta colore. Canora est.

Quaubchichil, seu Avicula capitis rubri, Hoitzitzillin aulò major est, infra candens, superne è fusco virescens: apite coccineis ornato plumis, femoribus nigris: roftro &

edibus atris. cap. 17. & 170 eandem describit.

Tozcacoztli mas, seu gutturis pallidi. Cardueli pene ar, pedibus ex albo rubelcentibus, rostro brevi, tenui, cuminato, superne nigro, inferne pedibus concolore. nferna corporis lutea funt, fuperna partim lutea, parm cyanea: Alæ inferne cinereæ, superne ex susco palescentes. Fascia nigra ab ortu rostri per utrumque ocuim ad pectus ulque procedit.

Coztototl seu Avis lutea, fusco, nigro, cinereo & luteo olore varia est. Canora est, ac colorem in nigrum canidum & luteum mutare vicissim solet. Aliam sub hoc omine describit luteam totam, sed capite nigrâ macula nsignito, caudâque & alis pallido nigróque variatis.

Tzitziquilotl, Avis est fusci coloris dilutioris, quæ imbrius decidentibus apparere solet & exultare, pedibus lonis nigris, collo tenui & longo, rostro prolixo nigróque.

Tlaquilotototl seu picta avis. Pulcherrimis coloribus. uteo, coccineo, viridi, purpureo variatur. Pedibus est inereis, oculorum iridibus luteis.

Tlaubtototl seu Avis coccinea; lisdem variatur colorum

lifferentiis, sed paulò minore constat corpore.

Coyoltototl, Avisest mediocris, rostro crassiusculo brevi. odémque & cruribus fuscis, pectore & ventre coccineis, eliquo corpore subrubro & nigrescente.

Tlapal-

Tlapaltototl, Cardueli par aut paulò minor; rostro ti nui, iride oculorum lutea, alis caudâque è nigro rube centibus, & reliquo corpore coccineo.

rostro parvo & nigro, infernis partibus luteis, reliqui verò cœruleo, nigro atque cinereo colore variatis.

Chichiltototl, Magnitudine est præcedentis, infernis to men partibus rubeis, supernis verò cinereis & nigris, se in purpureum colorem vergentibus rostro paulò acution & longiore.

Xolotlapech, Passeris pene magnitudine, inferne lute

fusca verò supernè.

Caquantototi, Magnitudo Passeris, color cinereus, se extrema cauda lutea, & ab extremis alarum pennis, con cineis quibusdam filamentis dependentibus parvo capit cristato, rostróque parvo.

ISPIDÆ.

Is pida Mexicana maxima Tolcomoldi dicta, Tres circ ter Spithamas longa est, ventre ac pectore albo, sed fur cis quibusdam undulato pennis; alis desuper fusco cand dóque & cœruleo variantibus colore. Piscium rapir vivit.

Axoquen, Avis est ictus satis noxii, cinereo, luter ac sulvo colore varia, rostro nigro acutóque & 8 uncia longo, collo verò duas spithamas, ac pelle laxius deper dente cavo; cauda verò sesquidodrantem prolixa, ac pre ductis cruribus. Hæc Avis quidem aquatica est & pi civora, verum ad Alcyonum genus minime pertinet, i vult Fr. Hernandez.

Acaca caboattli Ispidæ etiam species est, (cujus descrittionem integram alibi damus) Anate fera paulo mino collo & rostro spithamizo, &c.

Hoxoconaubtli. Hujus generis Avem vide inter Ave

Quapachtototi, i.e. Avis fulva, à colore alarum, col ac capitis dicta. Æmula risûs humani est, atque ideire inauspicati ominis infamia Indis infensa: Octo uncie longe onga, ac totidem cauda. Rostrum è cyaneo nigrum, ongiusculum & incurvum: Oculorum irides albæ. Petus cinereum, ac indè ad caudam usque venter niger: Cauda ex nigro sulvescens. Caro non ingrata.

Anates Mexicana FRANCISCI HERNANDEZ.

riata coloribus. Vivit circa Mexicanam paludem. Ecatotot seu Avis venti, Anate domestica paulò minor st. Rostro atro, tenui, subtereti, propè extrema contorp, plumis infernè candidis, superne vero juxta semora alvis: capite nigro & cristato, sed ab occipitio tæniæ andicantes utrinque procedunt ad oculos, quorum iries luteæ. Alæ subtus cinereæ, supernè verò susce quam ratque albæ. Ex sigura Rostri ad Mergos potiùs quam suates pertinere videtur.

Ecatototl altera, Præcedentis fæmina est, esque similis, ed crista majori, orbiculari, & coronæ modo eminente, aulultimque alba. Differt etiam coloribus, ut in hoc enere sieri solet.

Colcanauhtlicioatl, Anatis sylvestris genus est, superne usca, inferne alba; cruribus pallide rubentibus; rostro uperne nigro, inferne & ad latera fulvo.

Concanauhtli, Anatis magnæ genus Lavanco Hispanico milis.

Tacatexotli, Anas fera lacustris, domesticæ magnitudie, rostro lato, superne cyaneo (quod & nomen significat) ipina corporis parte sulva, prona ex argenteo nigricante, lis subtus cinereis, superne nigris.

Tzitzihoa mas Anati nostræ caudacutæ Phasianus, mari-

us dictæ, eadem avis esse videtur.

Toltecolottli seu Metzcanabachtli i.e. Avis lunaris. Hanc vem Clangulam esse, Quattr' ochii Italis dictam, macue candidæ inter oculos & rostrum, reliquáque descripo suadet. Q. an Primæ eadem sit?

Tzony-

Tzonyayauhqui & Tztactzonyayauhqui, Magnitudine do mesticæ Anati pene par; Rostro lato, superne cyaneo juxta extremum seu ligula macula alba distincto; pedi bus etiam cœruleis. Corpus albo fulvóque variat colore capite est crasso, colore Pavonino, vertice nigriore.

Xalcuani seu Avis arenam deglutiens, Anate domestica paulò minor est. Rostro supernè livente, infernè nigro modicè lato; cruribus pullis: supina corporis & alarum parte virenti, candido, nigro, & fusco coloribus varià; pronà candidà: tænia viridi ab occipitio ad oculos ducta pectore sulvo cum lineis candidis transversis.

re, Magnitudine est mediocri, rostro lato & nigro, fulvis pedibus: cætero corpore albo, fulvo, nigróque, 8

cinereo colore vario.

Nepapantocotl, Rostro est in acutum quadantenus desinente, quo ab Anatino genere differt. Nullum (inquit est genus coloris alias Anates ornare solitum, quod huic

foli non contingat; unde nomen.

Tztactzon yayauhqui seu Avis varii capitis, Rostro est nigro, mediocriter lato; universo pene corpore candenti, nigro atque cinereo, sed circa collum & caput purpu reo, albo, cyaneo, viridi, & ad Solis repercussus lapi dis aut vestis heliotrophiæ instar vario atque pavonino Pedes rubri, ad natatum solum non ad incessum comparati, ut quæ extremo adhæreant corpori ut in colymbis Lacui Mexicano advena est.

Tacapatlahoac seu Avis lati rostri: Anate domestica paulò minor est, pedibus & rostro inferna parte ex palli do rubescente; superna in ambitu ex susco rubescit, cir ca extremum ex sulvo nigrescit. Corpus universum tegit tur pennis semicirculos quosdam imitantibus, sulvis, ni gris & candidis, ventre tamen omnino sulvo. Alæ super nè partim albæ, partim virides splendentes, maximan partem susce, subtus albicant.

Tempatlahoac, Anas fera Domesticæ magnitudine, un de idem apud Indos nomen usurpavit. Rostro est lato & longo, undique nigrante, pedibus ex pallido rubentibus collo & capite viridibus purpureis, & nigro colore splendentibu

ibus, prout varie objiciuntur luci: iris pallida; pectus candens, reliquum corpus inferne fulvum, & binis matulis juxta caudam utrinque candentibus infignitum; uperne vero semicirculis quibusdam in ambitu ex albo uscis intus è nigro viridibus. Alæ initio cyaneæ sunt, nox candidæ, tandem virides, extremo vero altero latere ulvæ, altero viridi splendentia,

Opipixan, Rostro est subrubro, pedibus sulvo & canden-

colore variatis, reliquo corpore cinereo & nigro.

Quapach canaubtli, Rostro est lato, eóque ut & pedisus cœruleis: Capite, collo, pectore ac ventre sulvo; auda brevi, alba & nigra: alis cum dorso è susco sul-

Querquedula latirostra Mexicana Atapalcatl dista, Coloest candente & fulvo, rostro latissimo; cætera Quer-

uedulæ vulgari fimilis.

Chilcanauhtli seu Avis Chilli colore, Querquedulæ spees est, paulò minor vulgari, rostro lariore angustiore men quam præcedens: colore totius corporis sulvo, arum tamen vario ex cœruleo, candido & nigro viresente.

Tacapitzahoac seu Avis rostri mucronati eadem esse

detur cum Colymbo nostrate minore.

Xomotl, Dorso est & alis desuper nigris, pectore susco. ristatum iracundia facit. Pennas ejus Indi vestibus suis texunt.

Aves aquatica MEXICAN & fissipedes, Franc. Hernandez.

COMALTECATL, Avis est lacustris, Columbae sylvestris magnitudine, pedibus rubescentibus trictylis, digitis longis: Rostro palmum longo, tenui, uto, nigro: plumis universi corporis candentibus; surna parte capitis nigra; alis supernè infernéque nigro lore variatis.

Chacho-

2. Chochopitli, Corlito i. e. Arquatæ persimilis, sesquispithamam longa, à summo rostro ad extremam caudam; rostro palmari, ad exortum virente, extremo nigro: Candentibus tegitur pennis, insertis tamen circa alas quibussdam suscis quas cum collo & capite albas nigrasque

perius fortitur.

3. Chiquatli seu Noctua; cap. 168. sub Chiquatot nomine andem paulò aliter describit. Rusticulæ nostrati par, rostro longo, tenui & pullo, ac tæniis juxta utrumque oculum luteis & incurvis: inferiora corporis pallida sunt, nigris quibusdam plumis circa collum intersertis. Irislutea ac nigri oculi: cætera ex sulvo, susco, & cinereo permixta.

dodrantes longa est, virentibus cruribus, capite & ventre cyaneis, sed vergentibus in purpureum, alis promiscue sulvis nigrisque; oculis luteis, ae rostro, sed in coccine-um prope exortum vergente, quod 3 pæne dig. longum est: anteriore capitis parte ut in Fulicis & Gallinulis.

quarum species est.

5. Tohual quachili, seu Caput Chilli nocturnum, salsorum lacuum alumna, Sturni fere magnitudine; capite parvo; collo tenui longo; rostro longo luteo; cruribus itidem & pedum digitis longis cinereis; unguibus luteis. Ab exortu rostri assurgit corona tricuspis, è luteo rubescens; & ab interiore alarum parte bini aculei contorti seu incur-

vi. Gallinulæ species est Marcgr. descripta.

6. Xochitenacarl tertia. Avis (inquit) lacustris est, sesquipalmam longa si rostrum excipias, quod 8 pæne uncias est
prolixum, ac tres latum, serratum coccineum juxta extremum, circa alias vero partes cyaneum & ex albo pallescens, sed singulis pæne momentis (quod side pæne caret) mutans colorem. cætera vide, nam Picam Brasilicam Toucan dictum describere videtur: quamvis alibi
de ca loquatur ut de Ave sibi non conspecta.

7. Acolin seu Coturnix aquatica à magnitudine pari dicta, Avis est susca; Rostro prolixo & curvo in inferiora, pedibus longis. Juxta aquarum summitatem currit celerrimè, nunquam ferè volat; ad lacum Mexicanum. Ali-

Da

Acolin Sturno magnitudine parem facit; pedibus ex ridi pallescentibus, in digitos 4 prolixiores divisis. Cui ostrum luteum, tenue, mucronatum, pro corporis oportione longiusculum: irides oculorum fulvæ, caput rvum. Inferna corporis candida sunt, lateribus susco aculatis colore: superna verò & cauda, quæ brevius-la est, sulva sunt, & maculis nigricantibus distincta, candidis lineis quasvis pennas circumambientibus, isdemque coloris punctis nonnunquam conspersis. Cat mira colorum varietate micat, cujus medium atra ea secat, ac velut cinereæ aliæ latera, maculæ erò rvæ & candentes canthos externos. Collum pectusque ierea sunt. Mexicani lacus indigena est.

8. Hoactli leu Avis ficca, Gallinæ magnitudine, ternas thamas à rostri acumine ad caudam postremam longa

n, pollicem crassum, superne nigrum, ad latera palis, inferne nigrum & subsuscum. Oculi magni, it is
ea, palpebræ rubræ: Vertex niger, crista etiam nigra
ignis. Collum, venter, corpusque universum candet;
l cauda cinerea est, velut & desuper alæ, nam infersunt albidiores. Superiores alarum partes virore quom splendent. Dorsum esti candidis tegatur plumis,
nnis tamen nigris in virentem splendorem inclinantibus
tiri solet. Alba sascia circumcingitur caput a rostri
ortu ad oculos usque procedente. Pedes & crura palcunt Lacus Mexicani advena est, & piscium captuvictitat, & gravem vocem edit.

9. Amacozque seu Avis rubescentis colli: palustris est, irturi nostrati magnitudine par: Pedibus in digitos is, ex albo rubescentibus, nigris unguibus: rostro meperiter longo, exili & nigro; iridibus oculorum rubris.

Storis, ventris & alarum inferna alba sunt, sed cauda uz mediocrem magnitudinem nanciscitur) fulvo & nip colore est inspersa. At collum pectusque torques ni, minimi sere digiti distantes intervallo, nigrique cinnt, quarum anterior undequaque circuit, posterior perna deficit ac disparet parte. Ex utroque latere malæ binæ candentes, pari amplitudine supra oculum

versus collum, illud ferè attingentes discurrunt. Super corporis, adeóque ipsa cauda albo, nigro, fulvóque sunt lore; alæ verò desuper sulvo & susco. Indigena est lacus mexicani alumna: vescitur insectis & piscicu Caro edulis est, sed qualis aliarum Avium aquaticaru Vehementiùs perstrepit quam pro corporis ratione.

CATALOGU

Avium JAMAYCENSIUM

Quas, cùm in Insula illa commoraretur, observavit & descripsit Eruditissimus Amic noster & totius Historia Naturalis scie tissimus D. Hansius Sloane, a ditis earum qua in pracedenti Synopsi desic rantur descriptionibus contractis ex ejusde Schedis manuscriptis.

I. V

ULTURI affinis Brasiliensis, Uru Marcgr. pag. 207. Tzopilotl sive An Hernandez quoad descript. The Carri Crow, nostratibus colonis.

2. Tinnunculus five Cenchris, e

valde fundis Accipiter. The Kestrel, or Stannel.

3. Guira querea Marcgr. Caprimulgi species. A Wo Owl, or Goat-sucker. Nostrates à sono quem edunt l genus Aves, Churn-Owls, eas vocant. Sylvas freque tant tain in Jamayca quam in Anglia, præsertim monto

4. Caprimulgus seu Noctua sylvatica Jamaycensis i nor. The small Wood-Owl. Insigni nota ab aliis hu generis avibus differt, quòd nares, velut tubuli quida ad digiti alritudinem supra rostri superficiem exte Parva admodum avis est, à summo rostro ad extrem caudam septem non plus digitis longa, ab alarum exte sarum terminis decem lata. Figura capitis, ore & rost

im Caprimulgo convenit. Supinæ ut & pronæ partis olor varius è xerampelino, cano & nigro, alis tamen & audâ dilutioribus.

5. Psittacus maximus cyano-croceus Aldrov.lib. 1 1. pag. 63. Ararauna Brasiliensibus Marcgr. Premier espece

Arras Rochefort. The great Maccaw.

6. Psittacus minor macrouros totus viridis Aldrov. Prnithol. lib. 11. pag. 678. Tui species secunda, Tuia-utejuba Marcgr. The green Parakeet. Psittacus viridis, larum costa superna rubente Aldrov. lib. 11. pag. 668. he most common green Parrot, with the ridge of the Wing ed. This is brought from the Spanish Main frequently in-Jamaica.

7. Psittacus leucopheephalus Aldrov. lib. 11. p.670. Paagayos verdesque tienen un flueco de plumas blancas en nascimento delpico de Oviedo, lib. 14. cap. 4. E Cu-

a & Hispaniola in Jamaicam inferuntur.

8.Psittacus minor, collo miniaceo. An Xaxabes Oviedi? be common Parrot of Jamaica. Collo est rubente, aàs undique viridis: cauda brevi lata. Articulate louitur.

- 9. Cornix nigra garrula. A Chattering Crow, or, A Ca10-walk. Loca montosa frequentat, Avis est garrula
 dmodum, voce à Cornice Europæa multum diversa:
 iàs nihil video in ejus descriptione quo discreper à norate.
- 10. Pica luteo-nigra varia. The Yellow and Black Pie. A ammo rostro ad extremos ungues novem digitos longa rat, totidem sere ad ultimam etiam caudam. Rorum digitale, rectum, acutum, nigrum; quo colore & edes, & ungues imbuti. Color capitis & gulæ niger, orsi etiam aliquatenus & caudæ: Alæ albo & nigro vaæ: totum corpus reliquum pallido Aurantii colore tintum. Incessu saltatorio Picam variam nostratem imitur.
- arti-coloured Wood-Pecker. Longitudo 10 dig. latitudo nter extrema alarum extensarum 14. Rostrum & linua ut in nostrate vario; nec cauda multum dispar.

 N 3

Caput fuscum seu leucophæum, vertex tamen & collum superius coccinea Dorsum, alæ cauda nigra lineis albis transversis varia. Gula, pectus, venter inter Aurantium & suscum colorem ambigunt. Pedes è viridi

flavicant. In fylvis passim occurrunt.

8 senex dictus. An Old Man, or Rain bird. Ab initio rostri ad sinem caudæ 18 digit. longa erat, tantundem lata inter alarum extrema. Rostrum uncià longius, leniter incurvum, teretiusculum, acuminatum, superne nigrum, subtus albicans. Cauda dodrantalis. Caput plumagine susca mollicella vestitum; dorsum & alæ paulo dilutiores: cauda nigra, apicibus pennarum albis: Mentum & gula alba, molli & velut holosericea lanugine tecta: reliqua pars prona è rubro xerampelina. Pedes è cœruleo nigricant.

Omni anni tempore in fylvis & fepibus invenitur. Voce

solito clamosiore pluviam præsagire creditur.

A canescente lanuginosa plumagine Senes seu vetulæ

dicuntur.

13. Picus feu Pluviæ avis alia canelcens Senex dicta rostro longiore & rectiore. In omnibus cnm præcedente convenit præterquam rostro, quod huic rectum, dimidio digito longius, tenuius, seu gracilius, & albidius.

14. Ispida ex atro & albo varia. Jaguacati guacu Brasiliensibus Marcgrav. An Pescheur Du Tertre. The Crab-

catcher.

Cock and Hen. Per totam Americam, in calidiffimis regionibus optime se habent, adolescunt & vigent.

gris, The Turkey. Hæc eriam Avis calidis Americæ regionibus gaudet, ibidémque mirum in modum proficit,

& se multiplicat.

17. Gallina Guinea, Veterum Meleagris, Poules Pintades Rochefort: The Guiny-Hen. Gregatim incedunt, suntque in Savannis dictis frequentes. Earum caro optima & lautissima habetur.

18 Pavo. The Peacock and Hen. Hæc etiam Avis in

calidis hisce regionibus non infrequens.

19. Mitu vel Mutu alia species, Mituporanga Brasilienibus Marcgr. Tepetototi Nieremberg. Gallus Indicus aius Aldrov. A Quirizao; quoniam ex insula Quirizao in samaicam illatus est.

20. Perdix montana. The Mountain Partridge. Longitudo a summo rostro ad extremam caudam 10 unciarum atitudo inter alarum extensarum apices 16. Rostrum Columbino persimile. Caput parvum: Cauda duos digitos longa. Supina pars tota colore xerampelino seu purpuro rubente cupri æmulo tincta: Prona disutior, & ub ventre albicans. Oculorum irides slavæ; palpebræ pulchre coccineæ. Crura & pedes duos digitos longæ, & ut in Columbis rubræ.

In sylvis montosis inveniuntur, & baccis victitant. In arboribus humilioribus nidisicant, nidis è virgultis tenui-pribus transversim positis constructis, quibus pilos & gossipium superimponunt, ut ova melius soveantur, & pulli

mollius cubent.

21. Columba vulgaris. The common Wild Dove, or Pi-

geon. In columbariis aluntur frequentissimæ.

22. Columba caudâ fascia fusca notatâ, velut annulo cinctâ. The Ring-tail'd Pigeon. Quindecim uncias longa erat, viginti lata, Longitudinem ab initio rostri ad sinem caudæ sumimus: latitudinem ab extremo ad extremum alarum extensarum; quod Lectorem semel monuisse sufficiat, nè eadem sæpius repetere cogamur. Rostrum dig. longum, ad basin & circa nares duplici protuberantia elatum. Oculorum irides coccineæ. Cauda 4 aut 5 digitos longa. Corpus crassum. Caput, collum pectus purpurascentibus plumis vestita; venter albicantibus. Collum superius virescebat ex purpura, pennis pro vario ad lucem objectu versicoloribus, & serici instar splendentibus. Dorsum & cauda pallidè cœrulea, excepta illa quam diximus sascià seu area transversa nigra. Alæ suscepta.

23. Columba minor ventre candido: The White-bellie!
Doye. Novem digitos longa erat, 16 lata. Rostrum 3
uncias

unciæ æquabat cum totidem quot in præcedente protuberantiis. Oculorum irides albæ. Vertex & prona partota alba, unde nomen: supina colli è cæruleo & pur pureo versicolor. Dorsum & alæ è susco purpurascur cum aliqua rubri tinctura: Cauda cærulea cum line in extremo alba. Mense Januario in Savannisseu camps stribus planis inveniuntur; & in cibis commendantur.

24. Columba minor leucocoryphos. Goritas de Oviedo lib. 14. cap. 2. The Bald-pate. Longitudo huic 11. dig torum, latitudo 18. Rostrum semunciale, ad basin rubrum & protuberans, infra nares oblongas album. Vei tex in adultis albus, unde nomen. Supina pars colli cœruleo seu viridi splendente colore varia: totum pra terea corpus obscure cœruleum. Oviedo Hispaniæ com munem esse scribit, ubi grandior evadit. D. Sloane Oc nadi eandem esse suspicatur verum notæ non responden

Oenas enim ob verticem album infignis non est.

Barbadensis. Picuipinima Brasiliensibus Marcgrav. Quin que digitos longus erat, 8 latus. Rostrum semunciale singulis ad singulas nares protuberantiis sungosis, in curvum, apice nigricante, ad basin slavum, seu mal Aurantii colore infectum. Oculorum irides duplici cir culo altero slavo, altero coccineo distinctæ. Vertes coeruleus: Dorsum susco dilutiore, alæ & cauda obscuriore colorata: Alæ autem coeruleis vel purpureis maculi notatæ. Pectus purpura diluta, & Abdomen adhuc pal lidiore tinctum. Humi plerunque resident & victum quærunt, & siquis eas excitat Perdicum more breves vo latus saciunt; suntque gregariæ.

26. An Ear-Dove, i.e. Turtur auritus. Palomas Torcaras Oviedi, lib. 14. cap. 2. an Turtur vulgaris nostras? Turtur auritus dicitur, quia in alterutro colli latere maculam habet nigricantem auris quodammodo æmulam.

Japu Brasiliensium Marcgrav. The Watchy Picket, or Spanish Nightingale. The American Hang-nest. Avem hanc quia ex extremis arborum surculis seu viminibus nidum suspendit, cum Jupujuba Marcgrav. specie eandem esse

esse suspicion, quamvis colores non conveniant. Aves enim nonnullæ ejusdem speciei, ut v. g. Loxiæ, coloribus plurimum variant, nec diversam puto Avem Luscinia Virginiana capite non cristato distam, cujus meminit D. Joan. Clayton in Epistola ad Regiam Societatem Londinensem missa, cujas exemplar extat in Philosoph. Transact. N. 206. pag. 993.

28. Moncdula tota nigra. The small Black-bird. Longa est 12 uncias, 16 lata. Rostrum unciale, rectum, acutum, non in arcum assurgens. Cauda 5 digitos longa. Tota

nigra est. absque ulla colorum diversitate.

29. Ani Brasiliensibus Marcgr. The great Black-bird. D. Sloane in hujus Avis descriptione à Marcgravio dissentit, quòd digitos usitato situ tres antrorsum, unicum retror-

fum extensum ei attribuat.

30. Merula fusca. The Thrush. Longitudo septuncialis; latitudo 10 unciarum. Rostrum digitale, rectum, teretiusculum, Aurantii colore cum linea ad apicem nigra. Cauda 3 digitos longa. Supina pars tota obscure susca fub mento macula alba: inferior pars colli & pectus dilutius susca: venter albicat. Crura & pedes Aurantii coloris. Sylvas montosas frequentant, earúmque caro in cibis laudatur.

31. Turdus minor cinerco albus non maculatus. Cencontlatolli Hernand. The Singing-bird, Mock-bird, or Nightingale. Virginiæ, ubi frequens occurrit, colonis The

Grey Mocking Bird, dicitur.

32. Tapera Brasiliensibus Marcgrav. An Hirundo apus nostras? Vencejos Oviedi, lib. 14. cap. 2. The Black

Martin, or Swift.

33. Sitta seu Picus cinereus major, capite nigro. A Loggerbead. Sex digitos longa erat, 11 lata. Rostrum nigrum, digitale, compressum, triquetrum; naribus rotundis, ad basin undique setis nigris cinctum. Cauda 2½
digitos longa: Caput grande vertice nigro & velut cristato. Dorsum dilutè suscum seu cinereum aut canescens. Alæ & cauda obscurè susce seu nigricantes, & ad
eorum extrema lineæ transversæ albæ. Prona pars tota
alba. Avis est stolida, nec hominem appropinquantem

fugit aut reformidat; sed tandiu moratur donec baculo percuti & occidi possit: unde Loggerhead nomen ei im-

politum.

34. Sitta seu Picus cinereus major rostro curvo. Another sort of Logge head. Præcedente paulò major erat: Rostro dig. longo, mandibula superiore media parte elatiore, recta, acuta, extremo incurva; naribus rotundis, & similibus circa basin setis. Caput & dorsum cinerea seu incana; Alæ & cauda obscure susca ; aurantii colore secundum margines virgata. Cauda tres uncias longa. Mentum incanum, pectus & venter albida. Pedes susci.

35. Muscicapa Brasiliensibus Japacani dicta Marcgr.

The [mail Yellow and Brown Bird.

36. Muscicapa è susco & albo varia. The small black and white Bird. Longa 4 digitos, 7 lata. Rostrum rectum, teretiusculum superne nigrum, inferne album, ½ dig. longum. Cauda sesquidigitalis. Supina pars tota colore est nigricante, lineis albis varia; prona alba cum aliqua nigri mixtura. Pedes è viridi susci ; ungues sublutei.

Magnitudine præcedentem æquat aut excedit. Rostrum par, nigrum. Vertex, collum, supinum dorsum cinerea aut incana & lanuginosa: Alæ & cauda (2 dig. longa) è susco & albo varia. Mentum & gula slava: Colli latera utrinque alba & nigra. Pectus & venter alba nigris

quibusdam ad latera maculis. Pedes fusci.

38. Muscicapa pallide susca. The Worm-eater. Quinque digitos longa erat, latitudine longitudinis circiter dupla. Rostrum semunciale, rectum, teretiusculum, acutum, pallide suscum. Supina pars tota dilutius susca. Per oculum ductus obscurior: mentum etiam obscurius coloratum. Pectus & venter è nigricante & terreo colore mixta seu varia, sere ut in Alaudis nostratibus. Crura 1½ dig. longa.

39. Oenanthe fusco lutea minor. Quatuor digitos longa erat, duplo latior. Rostrum rectum, teretiusculum, non admodum acutum, fuscum. Caput summum & dorsum

lorsum luteo-susca: Alæ & cauda susca cum striis aliquot albis; cauda 1 dig. longa. Mentum, pectus, ven-

er flauicant Insectis vescitur.

40. Rubecula viridis elegantissima. The Green Sparrow, r Green Humming Bird, 4 dig. longa erat, 8 lata. Caput pro corporis proportione majusculum: Rostrum ompressum, latum, mandibula inferiore rubra, superiore è suscente, linea elata, rectà secundum longiudinem ejus decurrente. Caput supinum, dorsum & læ quatenus visui apparent, colore viridi vivido & pulherrimo tinguntur. Sub mento macula coccinea elecans diametro semunciali. Venter è suteo albicat, petus dilutè virescit. Pedes è susco rubent. Digiti aneriores omnes aliquousque juncti, extimi duo ad ungues
ere coherebant: ungues longi & adunci. Plumago
nollis & lanuginosa. Cauda sesquidigitum longa. E
ulcherrimis quas unquam vidi Aviculis erat.

unda ejusdem Nam has duas aviculas specie non differre aspicor. The long-tail'd Humming Bird. Pennis duabus in anda prælongis Manucodiatas seu Aves Paradisi imitatur.

42. Guainumbi prima species Marcgr. The larger Hum-

ning-Bird.

43. Guainumbi quinta species. Marcgr. The largest or lackest Humming-Bird.

44. Guainumbi septima species Marcgrav. The least Hum-

ning-Bird.

45. Luscinia seu Philomela è fusco & luteo varia A black nd yellow Bird. Longa erat 44 dig. 8 lata. Rostrum emidigitale, acutum, nigrum. Caput è nigro susco vaium, exceptis lineolis duabus supra oculos albis. Menum & major dorsi pars obscure susca. Uropygium sura caudam slavicat. Cauda ipsa & alæ supinæ obscure uscæ, lineolis quibusdam albis ad apices virgatæ. Petus & venter totus slavent. Crura sescunciam longa.

46 Passer cœruleo-fuscus. The Bonana Bird, Quinque circier digitos longitudinis obtinet. Cauda sescuncialis. Rostrum reve (1 dig longum) crassum, subrotundum. Caput pro corpo-

corporis ratione grande. Latitudo 9 uncias explet. Ped des nigri, unguiculis acutis pariter nigris armati. Dorsi pennæ ad caudam usque lanuginosæ, obscure cœruleæ; pectoris dilutius cœrulescunt: Apices pennarum in ventre luteæ. Alæ & cauda è cœruleo obscuro virescunt. Arbores Bonanas dictas frequentat, unde nomen.

47. Alia hujus species est, capite minore, coloribus etiam

dilutioribus varians.

48. Passer niger punctis croceis notatus. The black Sparrow. Longus erat 5 dig. 8 latus. Rostrum breve, crassum,
nigrum, acutum, narium foraminibus rotundis. Cauda
2 digitorum. Tota avis nigris ad cœruleum tendentibus
integebatur pennis, maculis duntaxat nonnullis supra oculos, sub mento & cauda aurantii colore picta. Pedes

longi nigri, unquiculis brevibus acutis.

Rostrum breve, crassum, acuminatum. Vertex, supina pars colli & dorsum colore ex obscure suscential e pars colli & dorsum colore ex obscure suscential e pectus dilutius suscential e prona pars colli seu gula & pectus dilutius suscential e pedes etiam albicabant. Alarum apices & supercilia lutea. In campestribus humi sedent & currunt Alaudarum more.

50. Serino affinis avis è cinereo luteo & fusco varia. Octo digitos longa erat, 12 lata. Rostrum dig. longum, breve, crassum, superiore mandibula è cœruleo susca, inferiore dilutiore. Caput plumagine canescente vestiebatur, dorsum è luteo susca. Alæ & cauda obscurè susca lineolis albis striata. Mentum canescens, pectus & venter lutea; sub cauda tamen alba. Pedes subcœ-

rulei.

51. Serino affinis, è croceo & nigro varia. A small Black and Orange-coloured Bird. I ongitudine ad 4 digitos extendebatur, 6 lata erat. Rostrum ‡ dig. longum, latum ad basin: Cauda sesquidigitalis, Caput & collum nigra, quibus & dorsum concolor cum levi Aurantii ting ctura. Alæ & cauda susca, Aurantii coloris virgis striata. Pectus & Alarum vestitrices eodem Aurantii colore tinctæ. Venter albus, Pedes nigri. Formicis vescitur.

Aves aquas frequentantes fissipedes & in aquosis victum quarentes.

1. GUiratinga Brasiliensibus Marcgr. Ardea alba major nostras. The largest White Gaulding:

2. Ardea cœrulea, an Ardeola Marcgr. Cocoi 3 Pison.

An Heron.

3. Ardea cœruleo-nigra. The Black or Blew Gaulding. Longitudo sesquipedalis, latitudinis subdupla. Rostrum 2½ dig. longum, ad basin circa oculos cute viridi rectum, acutum, apice nigricante, reliqua parte subcœruleum. Cristam plumarum longiorum in summo capite gestar. Collum 6 dig. longum, plumis raris vestitum, colore è cœruleo nigricante; quo & reliquæ totius Avis pennæ imbuuntur, excepris iis quæ pectori, ventri & partibus subalaribus innascuntur, quæ dilutiores sunt. Crura 7 uncias longa, squamis virentibus tecta.

4. Ardea stellaris minor. A small Bittern. 14 digitos longa erat, 20 lata. Rostri basin & oculos membrana lutea nuda cingit, ad nares usque extensa. Rostrum duos digitos longum, acuminatum, angulosum, mandibula superiore nigra, inferiore lutea. Collum 5 digitos longum in formam S literæ inslexum, rigidum. Cauda digitum longitudine non multum superat. Plumæ in vertice obscurè suscept. & apicis in modum elatæ; eodem colore imbuuntur quæ collum superius, dorsum, alas & caudam vestiunt, maculis duntaxat quibusdam albicantibus & leucophæis hic illic inspersæ; quæ Mentum, collum inserius, pectus & ventrem, dilutius suscept ; albo & xerampelino coloribus intermixtis. Crura 4 digitos longa, anterius obscurè susceptica, posterius slava.

5. Platea incarnata, Tlauhquechul Hernandez. Aiaia Brasiliensibus, Colherado Lusitanis, Belgis Lepelaer Marcgr. The American Scarlet Pelecane, or Spoonbill.

6. Pluvialis major Aldrov. Limola Gesneri. The great Plover of Aldrovand, called here, The Curiew.

7. Himantopus Plinii Aldrev. lib. 20. cap. 30. Long-

legs.

8. Totanus dorso fusco, albis maculis notato. The Sea-Plover. Descriptio hujus Avis in omnibus fere excepta magnitud ne Tringæ majori Europææ convenit.

o. Pluvialis viridis. Pluviers Rochefort & Du Tertre.

Gorriones o Pardales de Oviedo. The Green Plover.

10. Pluvialis ex fusco & albo varia cauda longiore. The greatest Snipe. Magnitudine cum Arenaria nostra Sanderling & Curwillet dicta convenit, quodque postico digito careat: nec colore multum abludit, nifi quòd circulum seu torquem habeat in summo collo album, & supina pars corporis magis fusca fit. Differt caudæ longitudine digit. 3 2 & pedum colore albicante.

11. Gallinago minima ex tusco & albo varia. The least Snipe. Avis hæc à nostro Stint, Gallis Alauda marina dicto, Bellonio Schæniclos seu Junco, non multum differt. Magnitudo & forma eadem, nec colores admo-

dum diversi.

12. Rallus aquaticus Aldrov. Ortygometra Bellon. Gallinula chloropus altera Aldrov. ? The Water-Rail.

13. Charadrius five Hiaticula. Matuitui Brasiliensibus

Marcgr. The Sea-Lark.

14. Colymbus five Podicipes minor. The Didapper, or

Dobchick, or Small Loon.

15. Gallinula chloropus major Aldrov. The most common Water-Hen, or More-Hen.

Aves aquis innatantes palmipedes,

1. DHœnicopterus, The Flamingo. 2. Hirundo marina minor capite albo. Paffer stultus Nieremberg. A Noddy.

3. Onocrotalus five Pelecanus fuscus. Grand gosier Ropefort & Du Tertre. The Pelecane.

4. Avis Tropicorum. Festu in cul ou l'Oiseau de

ropic du Tertre. The Tropick Bird.

5. Anseri Bassano assinis Avis cinereo alba. A Booby. Al8 cinereo colore varia est; Anatis Moscoviticæ magtudine, tetradactylos, digitis omnibus membranis
nnexis. Aquis imminent Milvorum modo, absque arum agitatione aërem tranantes, ex alto prædam spelantes, & Pisces quamprimum prope aquæ superficiem
parent rapientes. Rostrum longum teretiusculum, slacans. Caribbeas insulas frequentant; numerosis grebus insulam quandam parvam non longe à Nieves, Rendo dictam, incolis vacuam & desertam advolitant, ibimque nidificant & pariunt.

6. Anseri Bassano congener fusca Avis. An Fuves Roche-

le capitur. Differt colore saltem obscuriore.

7. Hirundo marina major. Patines de Oviedo, lib. 14: 6. 1. The greater Sea-Swallow. Columba vulgari ajor erat, colore in dorso obscurè cinereo seu griseo sem vocant, infernè albo: Alis acutis, volatu pernici; irundinis more Aquæ superficiem stringere seu radere detur, prædæ intenta. Sub vesperam volatu continuo lassatæ congregantur multæ insimul, & aquæ superiei insident. In alto mari 50 circiter leucis ab exemo Occidentali Angliæ promontorio, the Lands end sto primo occurrunt, & abinde in Boreali Atlantici ceani parte ad Maderas usque insulas frequentes cerntur. A quibus non longè versus Canarias dictas dertæ quædam insulæ Salvages dictæ jacent, in quibus ves hæ pariunt & se multiplicant magno numero.

8. Anser domesticus. The Tame Goose. Ex Europa ini-

huc transfatus.

9. Anser Canadensis. The Canada Goofe.

10. Anas domestica vulgaris. The common tame Duck:
11. Anas moschata, an Cayrina Aldrov.? The Muscovy
uck.

Anas

Duck. Ab apice rostri ad extremam caudam 20 circiter digitos longa erat. Voce sistulæ sonum imitatur, unde nomen: & quod singulare est in hoc Avium genere,

arboribus infidet. In hac infula frequens est

Longa erat 20 uncias, 30 lata. Rostrum nigrum, duos digitos longum, narium foraminibus rotundis. Cauda ad 3 digitos extendebatur. Caput plumis obscure & dilutius suscis mixtis integebatur. Superior pars colli, partes subalares, & venter etiam aliquatenus, pennis suscis, & albentibus lineolis transversis variis, integebantur. Dorsum plus susci minus albi obtinet. Cauda & alæ dilutius susce, verum è brevioribus seu mediis remigibus nonnullæ colore viridi aurantiacum & album intercedente pictæ. Pectus & ventris bona pars alba. Crura & pedes è susco virelcebant.

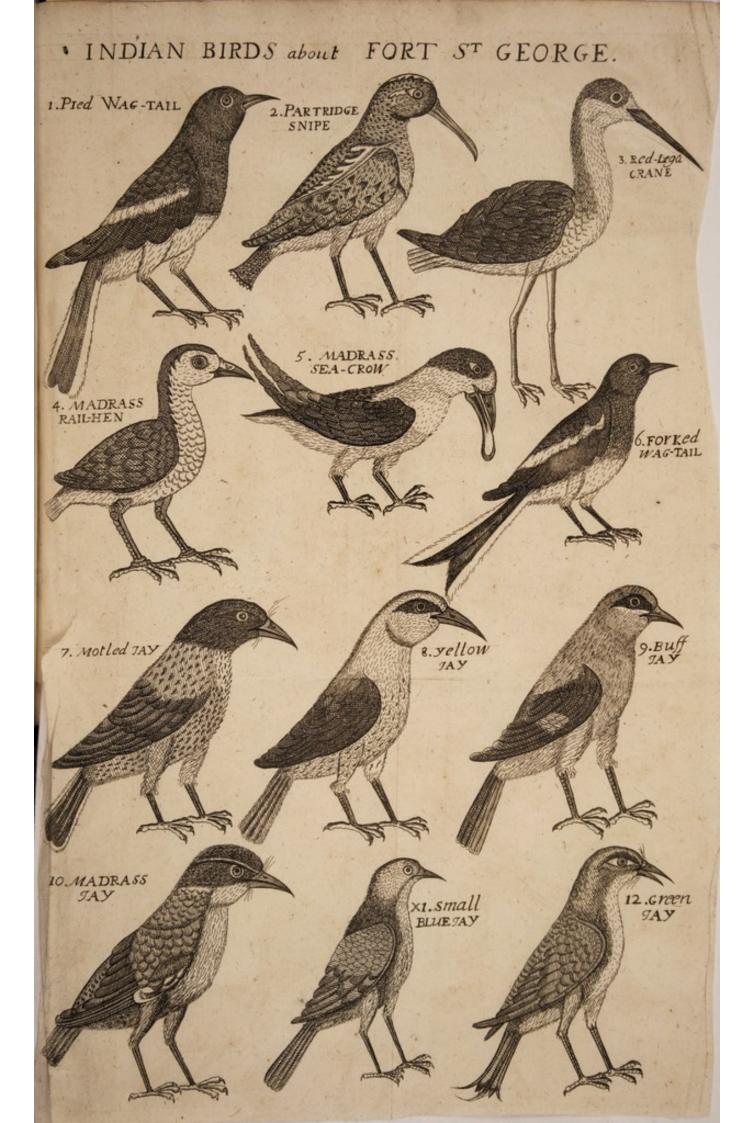
14. Querquedula secunda Aldrov. An Anas Circia

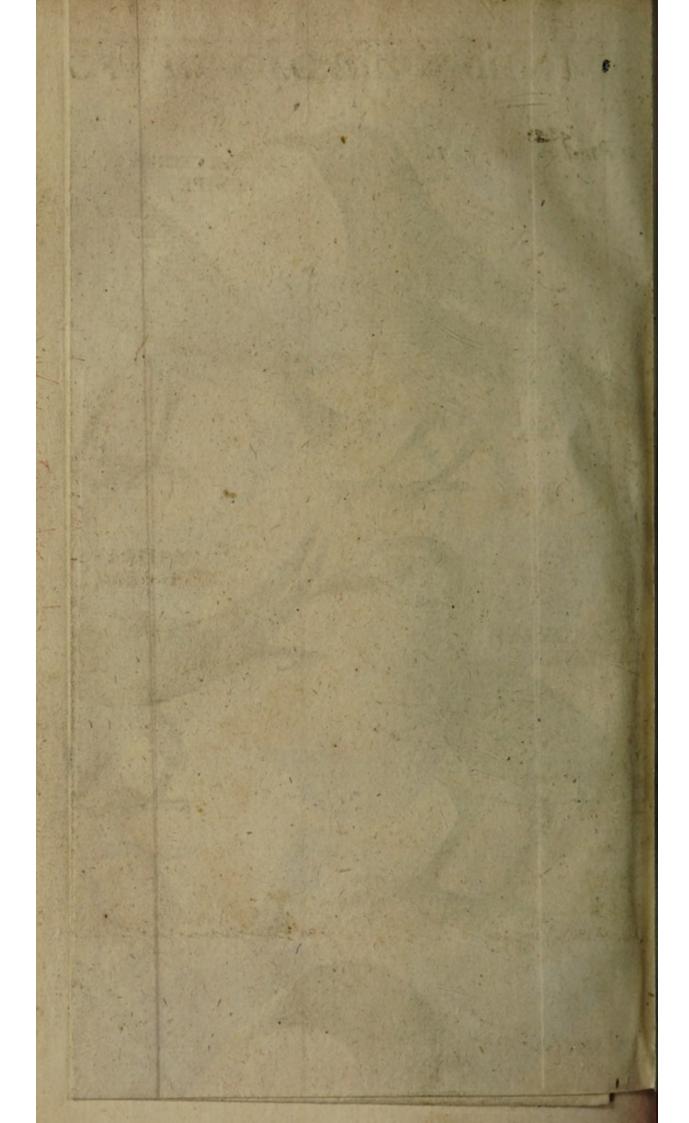
Gefn. ? The Teal.

15. Rabihorcados rodos negros de Oviedo, lib. 14. cap. 1. Fregattes du Tertre. Avis Rabo focardo Lufitanis GAZOPHYL. Natur. PETIVER. Tab. 45. Fig. 1. Catal. 182. A Man of War.

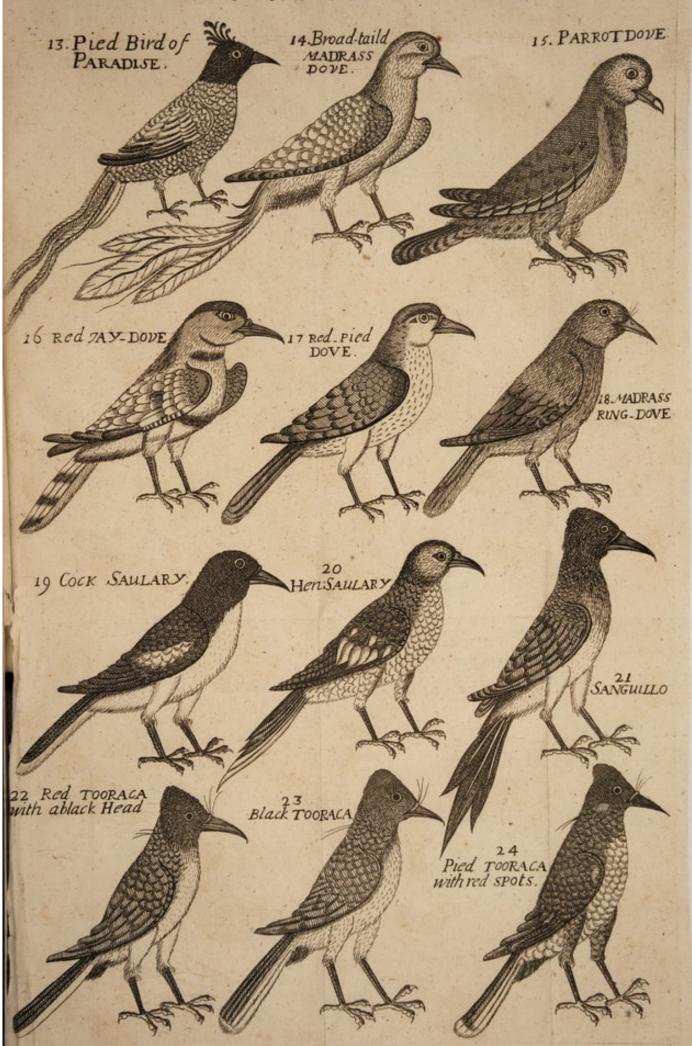

MAN-

INDIAN BIRDS about FORT ST GEORGE

MANTISSAM HANC

A v гим Maderaspatanarum

Addidit peritissimus Naturalis Historiæ Cultor

D. JACOBUS PETIVERUS, S. R. S.

Quarum Descriptiones ex Iconibus elegantissimè pictis,

sibi à D. EDVARDO BUCKLEY,

AB ARCE

Maderaspatana (vulgo Fort St. George)
missis, desumptæ sunt.

HIMANTOPUS Maderaspatanus è nigro albente, cruribus rubris; Nobis. An Himantopus
linii lib. 10. cap. 47? The red legged CRANE. Fig. 3.
ostrum longum, gracile, nigrum. Dorsum, Alæ (quæ
tra caudam extenduntur) Vertex, Cervicis pennæ
nsque ad Scapulas crispatæ) eodem colore: inde usne ad caudæ sinem albo. Femora nuda; Crura longisna, gracilia; Digiti tres (Postico enim caret) membranlis connexi, rubro. Ungues acuti, adunci, nigro.
um Aldrovandi descriptione benè convenit.
2. GALLINAGO Maderaspatana Perdicis colore.
be PARTRIDGE-SNIPE. Fig. 2. Coloribus variis,

2. GALLINAGO Maderaspatana Perdicis colore, be PARTRIDGE-SNIPE. Fig. 2. Coloribus variis, aculisque elegantibus undique ornatur. Venter & ectus (quod linea lata transversa nigra dividit) alescunt. Caput, Tempora, & margo Alarum superior aculis nigrosuscis asperguntur. Remiges alarum, & auda luteo, griseo, nigroque eleganter interstinguunt. Rostrum longum (apice crassiusculo) rusescit. Digi-

[N]

194 SYNOPSIS METHODICA

tus posticus (unque adunco) longitudine anteriorem

3. Motacilla Mader. nigro alboque mixta. The Black

and White WAGTAIL. Fig. 3.

4. Motacilla Mader. ex albo cinerea, caudà forcipatà. The forked WAGTAIL. Fig. 6. Hunc & præcedentem Marem esse & Fæminam existimo. Utrique (præsertim huic) cauda forcipata, quæ ex 4 tantum pennis constare videtur, exterioribus albis, mediis nigris.

Cauka, sive Summoodra Cauky Malabaricis. The SEACROW. Fig. 5. Nigrescunt Vertex & Alæ, quarum extremitates longissimæ, tenues, recurvæ. Collum, Pectus, Venter albicant, lineolis subsuscis striata. Rusescunt Crura brevia, Digiti (usque ad medium membranulis intercedentibus juncti) & magna pars Rostri. Maxilla superior inferiore multò brevior, & in eandem ut Novacula in Manubrium suum incidit. Hujusmodi Rostrum è Carolinà olim accepi, cujus Icon in Gazophile Nat. & Art. Tab. 76. Fig. 2. exhibetur.

6. Crex Indica ex albo cinerea, nigroque mixta. Caunangoly. Malabarenfibus: Boollu Cory, Gentilibus: The Maderas RAIL-HEN. Fig. 4. Capite, Corporis magnitudine & figura, Anati fimilis: Rostrum autem habet acutum, teres, longiusculum; Pedus album, maculis lunulatis nigrusculis respersum; Pennas alarum cinereas, marginibus nigris: Caudam brevissmam; Digitos &

Ungues (aduncos) longos.

7. Pica Maderasp. fulva, alis penè nigris. Vanga Pandooe; Gentil. The BUFF-JAY. Fig. 9. Magnitudo circa Pica glandaria nostratis. Cauda superior pars, nigra, apice excepto, qui slavus: pars inferior alba slavo mixta. Ductus niger obliquus oculos cingit. Alæ nigræ, apicibus, & areola circa medium, slavis. Cætera sulva, lineolis russo-fuscis interstincta.

8. Pica Madrasparana flavicans. Vanga Pandooe Pedda; Gent. The YELLOW-JAY. Fig. 8. A præcedente differt colore dilutiore flavo; Pectore usque ad anum lineolis obliquis sinuosis (pellium Armeniana-

HIL

rum instar) infignito; Alis integris, & Macula ovali Oculos ambiente, nigricantibus : Dorso & Gutture flavo.

9. Pica Madraspat. Sturni ad instar maculara. Cundoe Vanga Pundooe; Gent The MOTLED- JAY: Fig. 7. 2 præcedente differt Pectore & Dorfo mitcelli coloris: Capite & Cauda in hac nigrescente, quæ in illa flavo.

10. Pica Maderalp. virescens cauda tricuspide. Passary Caye. Gent. The GREEN JAY. Fig. 10. Magna ex parce viridis; Dorso & cauda intensius. Cauda tricuspis notabilis, apicibus nigricantibus, cuspide media longistimâ.

11. Pica Maderasp. minima è cœruleo nigrescens? Peach Caye; Gent. The small blew JAY. Fig. 11. Caput & Ala coruleo intensiore quam Cauda. Catera nigra aut cinetea; Cruribus & Rostro exceptis, quæ rufescunt.

12. Pica Indica vulgaris: Ponnunky pitta; Gent. Ponnandutry; Maderaspatanensibus: The MADRASS. AY. Fig. 10. Nostrati Pica glandaria affinis est. Linea rcuata albida supra oculos. Alarum tegetes virescunt, capis flavelcentibus: juxta basin alarum macula cocrus ea: Remiges & Cauda nigrescunt: Uropygium cœrueo maculatur: inter femora ufque ad caudam rube-

13. Manucodiata cristata ex albo nigroque variata: Tella Teaco narry; Gent. The pied BIRD OF PARA-ISE. Fig. 13. Hanc elegantiffimam rariffimamque vem ejusdem speciei esse credimus, ac ea quam in Tollandià inter Kenui Ma Hermanniana, Anno 1711. pro Clariff. SLO ANIO emi. In D. Hermanni catalogo, p 13. No. 184. vocatur, Avicula Paradisea Zeylanica barbata albo & nigro variegata, caudà 2 longissimis pennis conructa: Walluhora, Zeylanensibus, i. e. Gosspium fuita: Het Catoen Diefje; Belgis. Roftrum, Crifta, & brum Caput nigra. Cætera alba, lineis arcuatis, five mulatis respersa. Cauda infignis, pennis 2 longistinnis? pud Hollandos in magno pretio habetur, & inter rarifirla numeratur. Nec quicquam ex Clarif. Hermanni lufzo refertisimo pluris vendebatur. 1 A. Co-

IN27

14. Columba Maderasp. cauda 3 pennis latis conflata The Broad-tailed MADERAS DOVE. Fig. 14. Pars maxima corporis albefeir. At alarum bases colore sulphureo maculis rufescentibus simbriatæ: extremitates Remigum nigræ. In Uropygio 3 pennæ miniaceæ acutæ. Roftrum & Crura lutea. Huic proprium & peculiare, Cauda tribus tantum pennis longis latis, albis, nigro undulatis, scapis rubris, constructa; quarum extimæ breviores, seta longa nigra inter singulam pennam interpolità. stro virdis : Liorio Octubus michilis

15. Columba Maderasp. variis coloribus eleganter de picta. The PARROT-DOVE. Fig. 15. Variis colori bus perfunditur: Pectus sanguineo flavi umbra; Capu & Venter obscure viride pallescente; Ale fusco virid tincto; marginibus viride & luteo undulatis: Remi gum apices, & pars Caudæ superior nigro; inferio rufescente. Femora lanugine obducuntur. Crura bre vissima, crassa, rufescentia. Pedes longi ejusdem colo ris. Rostrum breve, crassum, prope apicem torc lum.

16. Columba Maderasp. è rubro alboque mixta: Th red JAY DOVE Fig. 16. Temporibus, Pectore & Ventre albis: Rostro & Vertice rubris, lineis duabi ejusdem coloris; una collum cingente, altera pectus à ventrem dividente. Bases alarum cancellata, ut in Pid glandarià, tantum rubro : Cæteræ Alarum pennæ alba marginibus nigrescentibus, Remigibus exceptis, rubi albo tinctis. Cauda eodem colore, apice & lineis las rrantversis rubris.

17. Columba Maderasp. minor, ex albo rufescen. The small red pied DovE. Fig. 17. Bucca, Pectu Venter, Femora alba: Ala, Cauda, Vertex, subrubi Supra Oculos linea lata nigra: eodem colore Ped

Crura longa, nuda, gracilia.

18. Avu Maderalp, è cinereo-rubente. MADRA! RING DOVE. Fig. 18. Woorulla Ponnunky; Ge Mignitudine Turdum æquare videtur; cinereo colo pertunditur, præfertim capite, collo, dorso, alis, portiuncula caudæ: pectore autem, ventre, & majo HES TELEFICIENTS PLUTE VED debatat.

caudæ parte, incarnato colore: vertice, alarum apicibus, & linea transversa sub maxilla inferiore, nigro:

roftri apice flavescente.

19. Saulary mas Mad ex albo nigroque mixtus. The COCK SAULARY. Fig. 19. Magnitudo Sturni. Pectus, venter, femora, pars candæ inferior, & areola in alis albissima; cætera nigricantia.

20. Saulary famina Mad. fusco albeque varia. The HEN SAULARY. Fig. 20. A Mare distinguitur cauda acuminata, & colore, qui in hac fuscus, ubi in

illo niger

21. Sanguillo Mad. capite caudaque nigris. Fig 20 Gulla Cavalla; Gent. Magnitudo Pica varia. Vertex elatus, Roftrum, collum, & cauda, nigerrima. Ala, scapula, dorsum, & uropygium, rubra. Venter & femora alba. Hujus avis nota characteristica est Vertex acuminatus, & Cauda 3 pennis latis, in acumen definentibus, constructa; media penna ultra extimas protenditur, & Tragulæ formam caudæ tribuit.

22. Tooracca Pigaly Mad. è rubro alboque mistis, capite acuminato nigro. The red TOORACCA, with a black Head. Fig. 22. Huic Avium generi nota characteri-

stica Seræ quædam tenues in cervice.

Multe sunt earum Species, que coloribus præcipue

inter se distinguuntur.

Huic pettus, venter, femora, & inferior pars caudæ, alba: Scapulæ, dorfum, alæ, caudæ pars superior, & anus, rubra.

Hæc & sequentes à Sanguillo different, Setis in cer-

vice, & quod Sanguillo dimidio minores fint.

23. Tooracca Maderasp. è rubro alboque partitis. The Red and White TOORACCA. Præcedenti fimilis, capite excepto, huic rufo, iili nigro.

24. Tooracca Mader. albida, ano rubente. The whitish TOORACCA. A præcedente differt colore, huic

cinereo albo, ubi illi rubro.

25. Tooracca Mad. nigretoms. The black TOORAC-CA. Fig. 13. Totum fere corpus nigrum, apice caudæ excepto. N3

198 SYNCPSIS METHODICA, &c.

excepto, albo. In hâc notatu dignum, Podicem, seu porius pennulas caudam sustinentes, nigricare, in omnibus aliis rubere.

26. Tooracca Mad. è nigro albicans. The MAGPY TOORACCA. Pectus (nigris lunulis conspersum) venter & caudæ pars inferior, alba. Pectoris colore, &

ani rubicundia à præcedente differt.

Janguineis. The MAGPY-TOORACCA, with red Spots. Fig. 24. A præcedente differt maculis sanguineis juxta Aures, & Alarum bases.

Salguille Mad cooks caudague migris. E

R Frank, colluin, & coulds, nicerrans, 1 Mis,

lugue avis more characteristics of Vertexac

la Cavalla e Gent. Morganianto Potat cur

derium Scuropy Scan rubra. Foxes

NOMINUM

AVIUM

Anglicorum, Wallicorum, Cornubiensium, Septentrionalium, cœterorumque Britanicorum & Hibernicorum.

	THE RESERVE THE PARTY OF THE PA
A. Pag.	Pag.
daring day	- Small Yellow and
GEXTO LP 86	Brown 186
Amzel 65	- Tropick 197
1 Cm2/1444 1676)	Bittour, or Bittern 100
Auk 119	THE RESERVE OF THE PROPERTY OF
Town of the same o	AND THE PARTY OF T
B. moud	Black-Bird 65
	- Great and Small of
PAld-Buzzard 16	Jamaica 185
BAld-Buzzard 16 Bald-pate 184	Black cap 73, 128
Bee eater 49	Black-Cock 53
Bergander 140	Black Game ibid.
Bernacle 137	Booby 191
Bilcock or Brook-Owzel 113	Bottle-Nose 120
Bird, Black and Yellow 186	Bramble, or Brambling \$8
Black and Orange 188	Brent-Goofe 137
	Bull-Finch 86
Bonana 187	AND DESCRIPTION OF THE PARTY OF
Humming Birds ibid.	Bunting 93
-Savanna 188	Burgo-master of Greenland
Small Black and White	127, 130
186	Burrough Duck 140
ALL SHOW MANAGEMENT	[N4] Buftard

Buftard	Pag. 58	Curlew Pag. 1	03. 190
Burcher-bird	18, 19	Curwillet	109
Buzzard	16		
Honey	ibid.	T D.	
C:	Total Line	MAker-Hen	
	2014/09/00/00	Didapper, Di	pper, or
Anaty-Bird	17 791	Dob chick 1 Divers, or Doucke	25. 190
Carrion-crow	10,11.180	Divers, or Doucke	ers 124,
Callowary	36		125
Chaffinch	88	Dodo	37
Chattering-Crow	, or Ca-	Dotterell	III
cao-walk	181	Dove	59. 183
Churn-Owl	180	- Madrass	196
Clakis	137	Duck, black	141
Cockatoons	28, 29	Cuthbert	ibid.
Cock and Hen	51. 182	Hook bill'd	150
and the first of t	Wood, or	CONTRACTOR OF THE PERSON OF TH	50. 191
Mountain	53	-Scaup.	142
Coddy-Moddy	130		50. 191
Cold-Finch	.77	—Tufted]	142
Cole-Mouse	73	Whiftling	192
Coot	116	White bellied	ibid.
Cormorant	122	Dun-diver	134
Cornish-chough	40	Dunlin	109
Coulterneb, or C	ounterneb	for many	LIAME
303	120	E.	
Crab catcher	182	To the said	The second
Cracker	147	FAgle, black	7
Crane	95. 123	Golden	_ 6
-with red Leg	gs 193	- White tailed,	or Py-
Creeper	47	gard	7
Cross-bill	86	— Sea	16
Crow	39	Elk	136
-Royston	ibid.	Ear-Dove	184
-Sea-Crow	ibid.	F	
-Madrais	194	97 6 99 114	
Cuckow	23	FAlcon, Gentile	13
Cuntur	11	Haggard	_14
Superior of the			Jer-
	Service Control of		

THE RESERVE THE PARTY OF THE PA	WAY. CO.
-Jerfalcon Pag. 13	Groule, or Gray-game P.53
-Mountain ibid.	Grygry 19
Peregrine ibid.	Guillem, or Guillemot 120
—Red 14	Gulden-head 120
-Stone ibid.	Gulls, Black and White 127
Tree ibid.	
Tunis, or Barbery ibid.	Guinnea-Hen 182
-White ibid.	102
allow-Smith 75	H.
ield-Fare, or Feldefare 64	Anna - 17 cm At areas Trees
lamingo 190	A Merican Hangnest 184
animgo	A Merican Hangnest 184 Haw-Finch 85
South Break & unpartition by	Hawks 13
	Hazlehun 55
Adwall, or Gray 145	Heath-Cock 53
The second secon	Hedge Sparrow 79
	Hele gug 120
aulding, Black or Blew	Henharrier 17
White ibid.	Heron, common 93
COMPANY OF STREET, STR	-Lesser-Ashcoloured, or
id 105 lead 17	OONTELL DIRECTION SOURCE
A DOMESTIC AND THE RESIDENCE AND THE PARTY OF THE PARTY O	-White ibid.
oat-fucker 27. 180 odwit 105	Hamina Call bobbot
The state of the s	Lightory
olden Eye	DESCRIPTION DESCRIPTION OF THE PARTY OF THE
old-Finch 89	Hobby 15
posander 134	Hoop, or Hoopoe 48
pose of Canada 139.191	Hooper 136
Gambo, or Spur-	Humming Birds 82. 187
winged 138	22. 107
- Soland 122	A Acass - 28 20
Tame and Wild 136	** Maccaw, the greater
191 s of Howlers	TAck-Daw 40
prcock, or Gor Fowle 54	J Jack Snipe, or Judcock
ofhawk 18	105
ray Lagg	
reat Grey Gull 130	Madrae William
reen-Finch 85	Mauras 194
eenland-Dove 121	Maria Con Cap
rofs healt 85	
THE RESERVE TO SHARE THE PARTY OF THE PARTY	T C

IN	DEX.
K. Pag.	Merlin Pag. 1
SEL SURE CALL TRANSPORT	Mire-Drum 100
77 Eftrel 16. 180	The state of the s
KEstrel 16. 180 Kiddaw 120	A COLUMN TO A STATE OF THE PARTY OF THE PART
King Fisher 48	
Kite 17	
Knot 108	Moor-Cock 5
131 management	Moor Titling 70
L:	Mountain-Finch 8
	Mullet 12
T Annar and Lannaret 15	Murre
L Annar and Lannaret 15 Lapwing 110	Musket
Lark Field or Sky 69	Mwyalchen y graig 6
Crefted, greater and	
leffer ibid.	N.
Sea 88. 190	20
that fings like a Grass-	NIghtingale 7 Famaica 1 18
Hopper 70	Jamaica i 18
Tit-Lark 69	Spanish 18
W Ood-Lark Will.	8,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,
Linnet, common 90	Night Raven 9
-Great and Lesser, Red-	
headed	Nope 8
- Mountain ibid	Nun 7
Loger-head 185. 186	
Long-legs 190	Nut-fracci, of Nut-jobbi
Loon 125. 190	to conduct of the
15000	4- Camino of St. 1
M. parmant	OID Man books
	OLD Man
MAcaos 28. 29	The state of the s
Maccaw, the greate	
18	D. Carron Land Carron
Magpy 4	
Man of War 19	The state of the s
Martin, or Martlet 7	The state of the s
-Black, or Swift 71, 18	None of the second seco
Sand 7	4 — Fern, or Churn ibi
Mayis 6	Whi

- White, Barn, or Church	Jacks Town Page 199
Pag. 25	Q. Pag.
Dx Eye 73. 110	Oveelt 62
Store Smith or Stone than	Quirizao 183
P. 191	CITYES THE MEST CON
Barchy Esched Sanote	Sea- Malk of Riew - 117
DAradile Bird 195	Sea-Encalanc
Parrakeets 34. 181	R Ail 58. 113
arrors 30. 181	water tall 199
'artridge 57	Hen Madrais 194
Mountain 183	Rain-Fowle 42. 182
Snipe 193	Rar, or Road Goofe 137
eacock 51. 183	Raven simul 39
elecane	Razor-bill Razor
American Scarlet 189	Red Game
ellicane 102.191	
enguin 118	Red Start Start 78
ertichaps 79	Red-Wing 64
ewit 128	Reed-Sparrow, the greater
heafant 56	47. 93
ianet 41	Leffer 47
ie, yellow and black 181	Ring-Dove 62
igeons 59, &c. 183	The state of the s
ntado 52	Ring Tail
lover, bastard	Robin-red-brest, or Rud-
Great 190	dock 78
—Green 111.190	Rock-Owzel 65
Grey balins with 111	Roller 41
— Sea 190	Rook 39
pchard 143	Royston-Crow 39
pol-Snipe 107	Ruffe and Reeve 107
ppe 120	5811317
opinjay 30	S. 47.93
puts 54	to:
offin 120.134	SAnderling 109
ittock 16	Sand-Martin 71
gard 7	Sand piper 108
The state of the s	Scare-Crow 131
the moles maked	Scaup-Duck 141
the state of the s	Scoter

T N D E X

C. Pag III	Stone Curlew Pag. 105.108
Scoter Pag. 141 Sea Crow 128	Stone Plover
Sea-Dotterell	Stone Smith, or Stone-chat-
Sea-Dottelell	ter 76
Sea Lark 88. 112	ter 5 76 Storks 97
Sea-Mall, or Mew 127	Swallow brid slibar 471
Sea-Pheasant 147 Sea Pie 147	Swallow Blief Silbert 41
Sea Pie	Sea 131.132.191
Sea-Swallow 131,132,191	Swan, tame
Lesser M nobl - 131	Goole again 138
Lesser, black, cloven-	Wild nistano 136
footed 132	Swift Swine-pipe 500 64 Syvigw 80
Sea Turtle	Swine-pipe
Sea Turtle 121 Shagge 123	Syvigw
Shear water 133	American Scarlet 186
Sheld-apple 86 Sheldrake 140	Pellicane .T 102:191
	Arroch space 128
Swallow-tail'd 145	Arroch agada 128
Shore bird	Teal 147,148.192
Shoveler 143	Brown Tern
Shrite 64	Tewit 19.110
Shoveler 143 Shrite 64 Silk-tail 85	Thiftie-Finch wollsy 89
Siskin Siskin	I hrottle, or song I million
Skout, or Sea Hen 1 120	Thrush of Jamaica 185
Snipe, or Snite 105. 190	Titmouse, Blew, or Nun 74
Song-Thrush 64	refted 24
Sparling Fowl	
Sparrow-Hawk 18	Long-tailed 74
Sparrow 86	
Sparrow 86 Black 188	Tropick Bird 123. 191
Green 187	Turkey 51, 182
Green Hedge 79	Wild, of New Eng.
-Reed 2 47.93	land wainig51
Spoon-bill 102	T 0
Scarlet unilesbuis	7 1 7
Stannel, or Stone gall 16.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
180	
Stare, or Starling 67	The same becomes the same of t
Stint Moderate	
Stoa Lein 66	CI Commendation
48004	v "ail

	d vi i
W.	Winter Mew Pag. 130
Pag.	The same of the sa
A Agtail, white 75	Wood Owl 180
Yellow 75	Wood spite, or Wood pec-
Madrass 194	ker, grear, black 42
Watchy Picket 184	AND THE RESERVE OF THE PERSON
Vater Hen 113, 190	THE RESERVE OF THE PERSON OF T
Water Ouzel, or Crake 66	ALL DE LA COLUMN TO THE PARTY OF THE PARTY O
Water Rail 113,190	The state of the s
Wheat-ear, or White-tail 79	
Whewer 143, 146	The state of the s
Whilk 138	default a relative to
Whimbrell 103	AND AN WARREST TERMS OF THE SECOND
Whin-chat 76	
White Nun 135	nar tonganno James
THE RESTRICT SECTION AND ADDRESS OF THE PARTY OF THE PART	The British of the State of the
Wigeon, Whewer, or Whin	
PORT CONTROL OF THE PROPERTY O	
Great red-headed 143	
AND AND AND AND AND AND ADDRESS OF THE PARTY	A CONTRACTOR OF THE PROPERTY O
the same of the sa	
	Santa Maria
wind Intuit	Yellow Hammer 93
A DICE A DOG	Misches antische
9,000	Storous
- Lingliferit	AICE THE THE
INDEXA	ominum Avium
The state of the s	THE REPORT OF THE PARTY OF THE
Latinorum, Ga	llicorum, Belgicorum,
Brasilianorum.	Germanicorum, In-
TO SECURE OF THE PERSON OF THE	AND THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER.
dicorum, Mexi	canorum, Italicorum,
Lusitanorum, &	
Dujuanorum, &	de Circle 100
200	+ tox ob sollemo(T-
Caca cahoactli 17.	
Acacalotl. 10	
	Palumbarius ibid.
Achalalactli 150	6 Acitli 125
Accipitres Macropteri	Acolchichi 166
The state of the s	A COLUMN TO THE REAL PROPERTY OF THE PARTY O
AGIne	Acolin

As well with the same of the s	The state of the s
Acolin Pag. 116, 178	- Hispanicus Pag. 13
Ægocephalus 105	Marinæ 140, 14
Ælalon 15	142, 143, 144, 14
Aguapecaca 115	Maximus niger 13
Ahuatototl 167	Mexicanæ 17
Aiaia 102, 189	- Moschata 19
Ajurucurau 32	Andorinha 7
Ajurucuruca 7	Anhima 90
Ajurucatinga > 33	Anhinga 12.
Ajurupara	Ani 35, 18
Alauda arborea 69	Anser Bassanus 12:
Criftata major & mi-	Canadenfis 139, 19
nor ibid.	Cygneus Guinneen
Congener 93	fis 138
Indica 70	Domefficus 136,191
Marina 110	Ferus 136
-Minima Locustæ voce	Gambenfis 138
Salvar Z to maden A 79.	Magellanicus 118
-Minor campestris ibid.	Paluftris 138
Pratorum 69	Spitzbergensis 139
Vulgaris ibid.	Anthos 81
Albardeola 102	Apiaster 49
Albellus 135	Apeca Apoa 148
Albicilla 7	Aquilæ 6, &c.
Alca 119	Brasiliensis 7
Alcyon 48	Fulva 6
Aluco 25	Valeria 7
Amacozque in Ornithol.D.	-Virgæ 161
Willughb. Amalozq;) 179	Aracari 44
Anaca 35	Araracanga 29
Anas Arctica 120	Ararauna 28,181
Campestris 59	Arcuata major & minor 103
Circia 192	Ardeæ 98,99, 100,101,102
Domestica 150, 191	Cœrulea 189
Exoticæ Brafil. 148,	Stellaris 100, 189
149, 192	Ardeola Brasiliensis 101,102
Fera lacustris 175	Arenaria 109
Fistularis 192	Arquata major & minor 103
Fluviatiles 145,146,	
147, 148	Afilus

A STATE OF THE PARTY OF THE PAR	700		
filus Bellonii	Pag. 80	Paradifi P.20,	21.22
бо	25	Picta	173
fur	18	-Pipirivara	11 11 22 20 20
tinga guacu mucu	The state of the s	Pluviæ	182
tototl	47	Polyglotta	NO WELL STREET
rototloquichitl	ibid	Pngnax	65
tricapilla	79	Roftri mucro	107
Marie Control of the	and have a second	Routh much	24547454
ttagen	\$4,55	Roftri nigri	177
trageni	54	Ruba Cannia and	169
vicula Amadavad		Rubescentis col	STATE OF THE PARTY
- Africana	152	Saligna	170
Zeylanica	ibid.	Se scalpens ad	
vium divisio		dines	172
vis Arenam de	glutiens	Sicca	179
	176	Spicæ Maizii	170,
Canuti	108	The same of the sa	172
Corvina	168	- Tarda	58
Corvipeta	155	Tropicoru 123	, 191
Coccinea	173	Varii capitis	176
Confimilis St	oparolæ	Venti	175
& Magninæ	81	Verminofa	156
Cinereo-alba		Vetula	170
Cœrulea seu	Cyanos	Avoletta	117
26.53	66	Aura	, 180
Cyaneorum	pedum	Aurarum Regina	161
Alle Chines For	170	Aurivittis	90
Diomedea	133	Axoquen	174
Florida	68, 170	Axoyatototl	172
Fulva	174	Ayo quantototl	171
- Fusca Anseri		Ayo quantototl tiltic	ibid.
congener	191	Congunation	
- Jamaicenses	180	B. 84	Carian
Incurva	161	canadics 42	Carro
-Lati rostri	176	PAlbufardus	7. 16
Lunaris	175	D Barge	105
Lutea	173	Beccafigo	79
-Nivea	169	Bemtere	165
Numidica	51, 182	Bernacla, & Burnicla	The second second
Ovimagna	155		77,81
to but magna	*,,,		Boollu
A STATE OF THE PARTY OF			POOLER

Boollu Cory		Ceceto	ag. 161
Borin	18	Cehoilotl	62
Bosch duiven	152	-Cencontlatolli 65,1	59.185
Boschas major	145	Cenchramus	93
Bout de perun.	The second second second second	Cenchris	16
Brenta		Cenotzqui	159
Brenthus		Ceoan	169
Bubo		Cepphus	
Buteo Apivorus			129
vorus	16	Chachalacametl	47
Vulgaris		Chachavatototl	163
- uigaris			174
the squared		Chadonneret	153
102			12,190
20		Chiantototl	167
CAbure		Chichictli	160
Cacatototl		Chichiltorotl	174
Cacalotott	168	Chiculatli seu Ch	iquatli
Cairina	150, 191	110, 10	50, 178
Galandra	93	Chietototl	166
Callidrys	106, 108	Chilcoquipaltototl	168
Canide	1179 7	Chiltototl	69,172
Canne petiere	59	Chochopitli, Corlito	178
Cannevarola		Chloreus	- 68
Canuti Avis		Chloris	85,93
Capella		Chrylaetos	67,75
Capo rosso		——Caudâ annu	lo albo
11/2/2006 10/2007	26, 27, 180	Cauda amid	ibid.
Caquantototl	174	Ciconia alba	
Caracara	The second second second	THE RESERVE OF THE PROPERTY OF	97
Carduelis 89	TORED 17	Americana	ibid.
	armap ay 8	Nigra	ibid.
Congener	A PARTY OF	The same of the sa	
Cariama	96	Circus solusoisme	17.
Caryocatactes	42	Cirlus	93
Casearius seu Ca	FERRISHED ST. Suga	Stultus	94.
Emeu	36	Cirris	99
Catoen Diefje	195	Citrinella seu Citril	92.
Caunangoly	194	Clangula	142
Catarractes	128	Cocoi	100
Catarracta	THE REPORT OF A COLUMN 2 IN COLUMN 2	Coccothrauftes vulg	aris 85
Caxcaxtototl	167	and and	-Indica
	3 14 2 1 1 1 1 1 1 1	CAUTE TO STATE OF THE PARTY OF	West of the

NOT THE RESIDENCE OF THE PARTY	
Indica Pag. 85	Coturnix Pag. 58
Indica criftata ibid.	Aquatilis 116
Cocochatl 172	- Indica 58
Cocoztli ibid.	Coxolitli 56, 57
Cocozton ibid.	Coxolitli 56, 57 Coyolcozque 158
Cochitenacatl 44	Coyoltototl 173
Cocotzin	Cozcacoauhtli 161
Cochitototl 168	
Coddel cauka 194	
Colcanauhtli 176,177	
Colcanauhtlicioatl 175	
Colcuicuiltie 158	
	Cuculus 23
Colin 158	
Collurio 18	Cuitcuitzcatototl 173 Culo bianco 76
Columbæ 59 ad 63, 183	
Groenlandica 121	
Madraspatan 196	Cuntum Superior 195
	/ A AL . COLOR DE LA COLOR DE
Coltotl 171	Curicaca 103
Colymbi 124, 125,126,190	
	Curucui 45
The state of the s	Cyanos seu Cœrulea Avis
Concanauhtli 175	strate and sunstant 66
Confricatrix rubra 172	
Coracias 40	Cygnus cucullutus 37
Corlito 178	Ferus 136
Cornix 39	Mansuetus ibid.
Cœrelea 42	This manner and the
Frugilega 39	D. oniloonad
Cinerea frngilega. ib.	Materials distributed and the state of the s
Nigra Garrula 181	DAje 155
Cornicines 156	Dendrofalco 14
Corrira 118	Diable de mer
	Dronte 37
Aquaticus 104, 122,	Tringillago ogalligoni
Mani V 123	E. anirallignie
Indicus 40	Pulica 16,14%
Indicus Cornums.ib.	Catototl 173
Corurnice 57	Eider 141
The state of the state of the state of	[O] Fin
TALL!	

IN DOENX.

Ein Groffe Zee fluder 126	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Elcozrototl 168	Man madi G.
Elotototl 170	The state of the s
Emberiza Alba	CAlbula Pag. 68
Flava ibid.	Gallina Corylorun 55
Emeu, Eme, Ema 36	Mexicana 163
Erithacus 78	Gallinago, Major, Minor,
Erythrocephalos 143	Minima 105
Crex Bellonii fine Chevas	Madraspat. 193
aoi F. roif	Erythra 109
Crex Ariftotelis 59	Erythropus 107
Alcinellus 2011 103	Hypoleucos 108
Falco Albus	
Columbarius 161	Gallinula Aquatica 116
Gentilis of sid of 13	Braziliensis 115
Gibbofus V sobo 14	Chloropus 113,114,
Indicus Cirratus ibid.	190
Montanus 13	-Ochra 115
Peregrinus ibid.	Ochropus ibid.
Rubeus 14	
Indici Rubri i ibid.	Gallo-Pavo 51, 182
Sacer Diel 2000 13	Sylvestris 51
Tuneranus 14	
Fedoa 105	Guineensis 5, 182
Festuni cul de &c. 191	
The state of the s	Gallus Indicus
Cannoabina 47	
Flammant 117	Gambetta 107
Francolino 4 54	Garagues 162
Fratercula 120	Gargane 148
Fregata 01/153	Garrulus Argentoratensis 41
Fregattes 192	Bohemicus 42,85
Fringilla am ab ald 88	Garzetta 99
Motana ibid	Gaviaon
Fringillago 73	Gaviata Molitor A 130
Fringillarius 18	Geel Vinck ISI
Fulica 116, 117	Giarolo appliant 70
Fuligula 142, 143	Giaroncello 169
Fuves 191	Glareano 81
6.69	La grade to the same of the sa
	Glau-
	Cint

The state of the s	ACTION OF	A STATE OF THE PARTY OF THE PAR	4
Flaucium Pag. 143	, 144	Harle	Pag. 134
Glottil	106	Havelda	145
Foifugek		Hazlehun	145
Gout vinken		Hellaleniia	55
Gouambuch	82	Hiaticula	NO 31249521
Fraculus Palmipes 12:	2,122	Himantopus	106, 190
Frand Gosier	191	The state of the s	THE RESERVE TO SECURITION SEC.
rifola	18	Hippomanucodiat	193
Frinetta	114	Hiragrill	THE PARTY OF THE P
rivesbees	152	Hirundo America	92
Fros	95	Hirundo Apus	na 72 ibid.
- Balearica	ibid.	- Domesti	5. (A) (a) (C) (A) (A) (A)
Indica	ibid.	Marina	ca 71
Frygallus	54	The state of the s	
uacaguacu	130	Ripraia	190, 191
iuaiminibique	8z	Ruftica	Gun A
uainumbi 82, 83,		grestis	And the second
uara	104	The state of the s	71
uarauna	ibid.	Hoactli	72
uira	151	Hoacton	179
Acangatara	45	Hoactzin	102
Coereba	83	Hoauhtototl	163
Guacuberaba	ibid.	Hoextototl	ibid.
Guainumbi	49	Hôilotl	63
Wieemgatu	89	Hoinetli	161
-Perea	ibid.	Hoitlalloth	158
Punga	166	Hoitzanatl	162
Querea 27	No. 10 27 7 7 7 7	Hoitzilaztatl	IC2
Tangeima	45	Hoitzitzil	82
-Tinga	189		93, 94
Tirica	86	Hoxoconaultli	50, 174
uiraru	166		30, 14
ulla Cavalla	197	I.	
ypaetos	8		
yrfalco	13	TAbiru	96
Ma , Se ex	I Sales	J Guacu	ibid.
H.		Jacamaciri	. 44
2 2 2 E 2 E 2 E 2 E 2 E 2 E 2 E 2 E 2 E		Tacana	115
A Ematopus	109	Jacapu	67
A 1/12 123	7, 16	[02]	Tacu-
	The state of the state of	THE RESERVE OF THE PARTY OF THE	The second second

444		NATIONAL PROPERTY.	The state of the s
		Lepelaer	Pag. 189
Jager-Vogel	40	The state of the s	19
Jaguacati Guacu 45	, 182	Ligurinus	91
Jamacair	75	Limola	190
Jambu	57	Venetoru	m 106
Japacani	84	Linaria	90
Japu 46	, 184	Montana	91
Íbijau	27	-Rubra m	ajor minor
Ibis nigra	98		ibid.
	, 184	Lithofalco	14
Jendaya	34	Locustella	1 70
Illas seu Tylas	64	Lomwia	110
Ipeca Guacu	149	Lory	151
Ipecu	43	Loxia	86
Ispida	48	Lumme	126
Indica major	OF THE PARTY OF TH	Lunda	120
Indica Macı		Lupus	40
14	ibid.		73, 185, 187
Indica mino	r ibid.	Lusciniola	80
Mexicana 5		The state of the s	93
ex atro &		Luteola	. 80
varia	182	A STATE OF THE STA	
Junco 47, 110	, 113	M.	E. S. 18
	6, 184	A STATE OF THE PARTY OF THE PAR	March 1
Iynx	44	A Acroule	117
Izanatl	168	IVI Macucag	ua 53
		Magnanina	79
K.	The state of the s	Maguari	97
		Maja	155
T Ernell	148	THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NAMED IN COLUMN TW	133
KErnell Kudge-ghef	128	Mallemuck	130
The state of the s		Mansfeny	10
L.		Manucodiata	20, 21, 22
		Madera	THE RESERVE THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER.
I Agopus	54,55	Maracana	25
Lanarius		Maraca	. I 19
	Control of the last	Martinazzo	130
Larus 126, 127, 128	, IZ9,	Matkern five	
130	131	109	in the second
		200	Ma

	JAN.	100/00/00/00/00/00/00/00/00/00/00/00/00/	
Maruitui P. 113, 169	, 190	Nepapantototl	Pag: 176
Mazarino	103	Nexton	164
Melanæetos	7	Nextototl	ibid.
	1, 182	Nhandu Apoa	96
Merganfer	134	Nhandu Guacu	36
MergulusMelanoleuc		Nifus	18
Mergus 119,125, 134	. 125.	Nochtototl	171
	142	Noctuæ auritæ	24, 25
Merops	49	Noctuæ non auri	
Merula 65 ad 67, 6		Noctua Brafilien	
Merulæ congener	67	Mexica	
Metzcanauhtli	175	Minor	26
Metzcanahactli	ibid.	-Silvatica Ja	
Miacatototl	372	Minor	180
Miliaria	16	Neitibo	27
Milvorum species	17	Nopaltencol	167
Mimus	42	Numenius	103
Mita five Mutu Bra	THE RESERVE OF THE PARTY OF THE	Indicus	
THE RESERVE OF THE PARTY OF THE	2, 183	Nycticorax	99
Mituporanga	52	No. 1/200 have the late	A PARTY COM
Mocotototl	166	O.	
Momot	164	93 37 377 00	DEL STORY
A TANK OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE P	, 185	Cocolin	57, 163
Monticola	77	Ocononet	162
Aontifringilla	88	Ocotzinitzcan	164
Morillon	143	Oculus pictus	170
Morinellus	111	Oedicnemus	108
Marinus	112	Oenanthe	75
Morphnos	7	Altera	76
Iotacilla Alba	75		er 80, 92
Cinerea	ibid.		urea 186
Flava	ibid.		lecunda 96
Madaraspat			tertia ibid.
luggent	146		quarra 77
Iuscicapa 81, 77, 70	40 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0	Vitiflor	THE RESIDENCE OF THE PARTY OF T
Talcicapa or, //, /	1-00	Oenus	62
N.	Andrew :	Olotototl	169
William Brights		Onocratalus	121, 191
TEbbi	161	Opipixan	177
Negro	96	Oriolus	68
The same	311 2	ERICA STATE	Did Original
THE RESIDENCE OF THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NAMED IN COLUMN	Min I Francis		

I N BO OE MX.

Oripelargus Pag 8	Ruffa seu Græca P.57
Ortygometra 58, 113, 29c	Percnopteros 8
North and Holland	Le Deschaue
A STATE OF THE PARTY OF THE PAR	Petronia Marina 92
Otis Otus	Phascas 147
Ouriffia 82	Phasianus 56
241 . HOSOINSON	-Brafilienfis 56
elodina antioli	Philomela 78, 187
Procure neu contra	Phoenicopterus 117, 190
Palumbus torquatus 62	Pica seu Pica varia Cau-
Papagayos 181	data 41
Paragua 33	フサイ 10 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11
Paradifæa Avis 22	-Brafiliana 44
Pari 73,74	Glandaria 41
Paffary Caye 195	
Passeres Acundinacei 74.	-Indica caudata feu
501	Taponenfis A2
Fabri 157	Marina 41,105,120
Cœruleo fuscus, &	—Mexicana 162
niger 187, 188	Perfica 42
Troglodytes 80	— Marina 41,105,120 — Mexicana 162 — Perfica 42 Pici Martii 42, 162
Canarienfis 91	Picus canescens seu Leuco-
-Sibilans 164	phæns 182
Stultus 154, 190	cinereus 47, 186
- Cætera species 66	-Garrulus Indicus 42
ad 88	-Jamaicenfis Pag. 181
Passerculus Zeylanicus 88	Imbrifætus 162
Patines de Oviedo 191	-Luteus Cyanopus 44
Pavo 51, 183	-Maderaspatan. 194
Pelecanus 121, 191	-Murarius 46
Penelops 143	- Nidum fuspendens 68
Penelope 146	-Niger maximus 42
Penne Vogels 151	Varius Brafilienfis 43
Peache Caye 195	Picus varius Major ibid.
Perdix 57	-Varius Minor ibid.
Alba 55	Varius Minimus ibid.
Brafiliana 57	Viridis 42
Cinerea ibid.	Viridis Major 43
Damaicena 55, 57	Picicitli 159
Montana 57, 183	Picuipinima 62, 184
	Pil
CONTRACTOR OF STREET,	THE RESERVE TO THE PARTY OF THE

lvenckegen Pag. 108	Quapachtototl Pag. 174
inirolo 109	Quatoromomi 162
itanga Guacu 165	Quatoztli 1172
itzmalotl 167	Quattr' Occhii
latea seu Pelecanus 102	Quauhchichil 84
-Mexicana ibid.	Quauhchochopitli 163
Incarnata 189	Quauheilni 171
luvialis cinerea 111	Quauhtotopotli 162
ex fusco & albo varia	Quauhtzonecolin 158
190	Quaxoxoctototl 164
Major 190, 106	Querquedula Cristata 142
viridis 111, 190	-Latirostra Mexicana 177
odicipes 125, 190	Querquedula prima 148
oero 151	fecunda 147, 192
oliopus 114	Quetzalrototl 157
onnandutty 195	Quijubatui 35
onnunky pitta ibid.	*colorope
orphyrio 116	R:
oules Pintades 182	Togovino.
oxaqua 160	R Abihorcado seu Rabo
fittacorum Marina species	forcado 153, 192
28, 29,30,31,3233,34,35	
fittacus Leucocephalus 181	
Maximus Cyanocro-	Italorum 116
ceus 181	Terrestris 58
-Minor collo miniaceo	ATT THE RESERVE OF THE PARTY OF
Minor magroures to	The state of the s
-Minor macrouros to-	
tus viridis 181	Dr. A. DIPSOUNG
Puffinus 134	The same of the same of the same
Pygargus 7, 17 Pyrrhocorax 40	A. Maria and T.
Pyrrhocorax 40 Pyrrhula 86	
o and	Roftrum Sudis 164
Major Major	Rothalfs 143
Je zompan-	Rotknuffel 109
Vachilto 116	Construction of the Constr
Quackels 151	The state of the s
Quapachcanauhtli 177	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
auminocitus se lac	Indica ibid.
ALL THE PROPERTY OF THE PARTY OF	- Vici-
	A STATE OF THE PARTY OF THE PAR

		A STATE OF THE PARTY OF THE PAR	
Viridis Pag.	187	Struthio feu Struthio	Came
Rubetra	76	lus	Pag. 20
Rubicilla	86	Struthio Camelus A	merica
Americana	ibid	nus	ibid
Rubicola	76.		67
Ruticilla	78	Indicus	68
Major	68	Junceti	168
in incomment		Marinus	67
S.		- Mexicanus	166
Ad: Longboxon	Sill y	Salfus	168
CAlicaria seu filerella	81	Subbuteo	15,17
Sanguillo	197	The state of the s	123
	A COLUMN TO THE REAL PROPERTY OF THE PERTY O	Summoodra cauky	
Sayacu	89		1
Schellent	144	T.	and the same
Schœniclos	110		
Scolopax	104	TAdorna	140
Scops	25		55, 116
Scurvogel	96	Tangara	84
Senator	126	THE RESERVE OF THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE OWNER.	72, 185
A COUNTY OF AN ANY AND ASSESSMENT OF THE PARTY OF THE PAR	153	Tapun	155
Serino affines	188	Tarabe	33
Sguacco /		Taraniolo	103
Sitta 47, 185,			171
Skua	128	Toauhtototl	170
Control of the state of the	100	Techictli	172
Sparverius	18	Tecolotl	160
Spinus	91	Teitei	92
	18,	Tella yeaco narry	195
Spipoletta	70	Tempatlahoac	176
Springers	152	Tepetototl	52
Squaiotta	99	Tequix-quiacatzana	
Stella Avis	59	Tertiarius	13
Sterna	131	Tetrao	53
A STATE OF THE STA	,81	Major	ibid.
Strantloopers	151	Terzompan	167
Strapazino	81	Thraupis	92
Strix	25	Tijeguacu Paroara	84
Strix Cinerea	26	Tijepiranga	ibid.
Strundt Jager	127	and I	6, 180
A STATE OF THE PARTY OF THE PAR	P. C.	AND THE PERSON NAMED IN	Thas
The state of the s			

Clacahoilotl	Pag. 63	Txonyayauhi	Pag 168
Clacoquauht		Tzanahoei	162
Flalchinoltot		Tzanatl	157
[lalquipatli	160	Tzanatltototl	166
Clanquiquizt	ototl 164	Tzaupan	160
Flapulchichi	172	Tzinitzian	163
Clapaltototl	174	Tzitzihoa	175
[laquauhtli	161	Tzitziquilotl	173
Claquilototot		Tzoniayauhqui	176
Clauhquechu		Tzopiloth	IO
Clauquechul	The second secon	Tzopilotl	180
Clotli	161	Car Property	Bomb
Folchiquatli	160	V. de	ogat se es
Folocatzanat		son special mo	STOROBIC
Foltecoloctli		VAnga pandooe — pedda	194
Tomineio	82		ibid.
Гоогасса	197	Vannellus	110
Topau	40	Venceios	185
Tordino	70, 94		92
Torquilla Torquilla	44	Vitiflora	75
Toranis 10	5,106,107,190	Vogel Rubus	15#
Tottovilla Torroreira	69	Ulula	26
Foxcacoztic	167	Upupa	48
Fozcacoztli Tringa	173	Urogallus	53
Tringa Triorches	108	Urubitinga Urubu	8
Triton	16	Urutaurana	10,180
Trochilus	79,118	Vulpanier	7
Tucana leu I			140
Tui	34, 181	a minimum i becies	9, 10
Tuiapara	34, 131	W:	
Tuiaputejub			
Tuiere	34	TT Agellus	170
Tuipara	35	W Agellus Wegflecklin	139
Tuitirica	34	Walluhora	115
Tupinambis	49		ISE
Tuputa	156	The state of the s	nfis 88
Turdi Chiap	pæ 157		129
Turdi	64 ad 68, 185		y 169
Turtures	61,62,184	Wynkernell	115
Mail: - (1 3 -)			Xal.
6			The second

Sylmal Hanten		Yacatlil	Pag. 16
X. D		Yacatopill	162
Seri I	Pag.	Yayaukquitotl	16
*Alcuani	176		176
X Alcuani Xampantototl	Committee of the State of the S	Yllamotototl	ibia
Xaxabes	THE RESERVE AND ADDRESS OF	Yohaltecototl	160
Xiquipiltototl		Yohoalcoachillin	117
Xochiltotl	THE RESERVE OF THE PARTY OF THE	Yohualquachili	178
Xochitecanatl	THE RESIDENCE AND ADDRESS OF THE PARTY OF TH	Yohualtototl	171
Xochitototl		Yxamatzcatltototl	171
Xolotlapech	A STATE OF THE PARTY OF THE PAR	Yxamazcatl	168
Xomotl		Yxtezcatototl	171
Xotlapech .V		Yzcuicuil	170
Xoxoukqui Hoactli		Yzquauhtli	16:
Los de sool on se	TATE	Yztactzon yayauho	12-1
Y.			
A 1 200	Manne	Z.	and the
W Acacintli	178		
Y Acacintli Yacapatlahoac	176	ZIvolo	9
Yacapitzahoac	177	L	The same of
Yacatexotli	175	referred ray len.	
Submodions -	313		

FINIS

JOANNIS RAII

SYNOPSIS

METHODICA

PISCIUM.

LONDINI:

Prostant apud W. I N N Y S, sub Insignibus Principis in area Boreali D. Pauli. CIO IO CCXIII.

nenciani Spaint agend W. I was a see Infolding being the Principles of sees Boygall, D. Flank.

OLGORE MERHODIC

SYNOPSIS METHODICA PISCIUM:

Le Pisce in genere.

ISCIS nomen à nostratium etiam eruditorum vulgo latissimè extenditur ad Exanguia aquatica Crustacea, Testacea, & Mollia complectenda.

A nonnullis è contra non folum Exanguia aquatica, sed & Cetaceum genus u Belluæ marinæ ab hujus nominis communione exuduntur; nec alia Animalia pisces dicenda contendunt, tam quæ branchiis respirant, & unicum tantum in core ventriculum habent.

Cum his & nos plane sentimus, Piscis scilicet nomen, proprie & Philosophice loqui velimus, ad hæc sola reringendum. Nam cum Animalium distinctio à notis axime essentialibus, seu partibus & actionibus præcipu-

is, quæ & omnibus speciebus sub singulis generibus contentis communes sunt, & solis propriæ, peti debeat non invenientur hujusmodi notæ in quibus Pisces Cetacei dicti cum reliquis conveniant; nam præter locum in quo degunt, siguram corporis externam, cutem depilem & motum progressivum seu natatum, nihil ferè cum Piscibus commune habent, sed in reliquis cum Quadrupedibus viviparis conveniunt.

Verum ne à recepta sententia nimis abhorrere, & opiniones paradoxas sectari videamur, nihil innovabimus sed hujusmodi Animalia impræsentiarum pro Piscibus

habebimus, Piscémque in genere definiemus,

Animal aquatile sanguineum, pedibus carens, pinnis natans, vel squamis, vel cute nuda glabra & depili contectum, in aquis perpetuò degens, nec unquam sponte in siccum exiens.

De Piscium divisione.

R Ejectis Piscium divisionibus usitatis, à locis in quibus degunt præcipue petitis, ob rationes in Ichthyologia D. Willughby * dictas, accuratiorem, us * lib. 1. putamus, earum loco, quâque natura ipsa ir cap. 11. iis disponendis utitur, notis Generum indicibus, à respirandi & generandi modo, partibusque & Accidentibus unicuique propriis, desumptis substituimus.

Pisces ergo in genere primaria divisione distinguend sunt in Pulmone respirantes & Branchiis respirantes. Pulmone respirantes sunt Belluæ marinæ dicti, seu Cetaceur genus. Branchiis respirantes dividunrur in Ova magna concipientes, qui & Cartilaginei sunt & Vivipari; & Ova parva concipientes, ut reliqui. Alii in Cartilagineis & Ossess seu spinosos eos dividunt. Verum Cartilagineis nonnulli generationis modo cum Osseis conveniunt, ut v. g. Sturio & congeneres. Nos etiam in Ichthyologia D. Willughby, loco modò citato, Branchiis respirantes in Viviparos & Oviparos distinximus. At neque distinctio isthæc

schoneveldii, & sorte etiam Anguille, vivos cetus pariant. Ut ergo omnem male feriatis litigandi aut calumniandi ansam præciderem, eos hoc modo distinquendos duxi. Ex spinosis enim sive osseis, nulli prorsus ova magna intus concipiunt, Avium ovis paria, albumine vitello distincta, neque eodem modo coeunr mentus is immissis. Hi vel longi sunt, ut Lamia, Canes, Catuli, Galei dicti; vel lati, ut Raia, Pastinaca, Torpedo, &c.

Ova parva concipientes funt vel plani, qui in latus proecti natant, seu longiores ut Solea, seu latiores ut Rhombus Passer &c. vel dorso erecto natantes, quos pinnarum resbectu dividimus in eos qui vel nullas habent neque ad branchias, neque in ventre pinnas, vel unum duntaxat earum par v. g. ad branchias; & eos qui duos habent in prona corporis parte pinnarum paria. Primi generis pisces unt vel longi, lubrici & Anguilliformes, ut Murana; Lampestra, Anguilla, Mustela &c. vel corpore contractiore & asperiore seu minus lubrico, ut Orbes & congeneres. Posterioris generis qui duo habent in prona corporis parte, à pinnarum quæ dorso innascuntur numero & constitutione distinguuntur in eos 1. qui dorso sunt tripinni. cujus generis, præter Asellos dictos, nullum piscem novimus: 2. qui dorso bipinni; vel utrâque pinna mollibus & flexilibus seu cartilagineis radiis instructa, ut Merlucius, Gobius, & Truttacei generis numerosa phalanx; vel anteriore spinis offeis radiata, posteriore cartilaginibus flexilibus, ut Lupus, Mugil, Mullus, Draco, Trachurus, Perca, &c.

3. Qui dorso sunt unipinni; pinnâ vel radiis omnibus cartilagineis & slexilibus donata; vel anterioribus rididis & spinosis, posterioribus & cartilagineis. Prioris generis alii pinnâ longa sunt & per totu sere dorsum continuâ, ut Hippurus Rondeletii, sive Dorada; alii pinna breviore, eaque vel circa centrum gravitatis sita, atque hi vel marini maxillis asperis, ut Harengi & congeneres, vel sluviatiles seu Aquarum dulcium, malacostomi leather-mouthed Fishes nostratibus dicti, quorum multæ habentur species, Cyprini, Barbi, Cephali, Tincæ, Rutili, Gobiones, &c.

0 3

vel in infimo prope dorso hærente; ut Lucii, Acus &c. Posterioris generis multæ species sunt tum marinæ, tum sluviatiles sed præcipue marinæ, ut Aurata, Sparus, Sargus, Melanurus, Dentex, Turdus, Coracinus, Salpa, Mænas, Boops, Scorpius &c. Datur etiam una vel altera species dorso unipinni radiis omnibus aculeatis.

Pisces Cetacei sen Belluæ marinæ.

Il Quadrupedum modo pulmonibus respirant, coeunt, vivos sœtus pariunt, cosdémque lacte alunt, partium denique omnium internarum structura & usu cum iis conveniunt.

A. I. BAL ENA vulgaris edentula, dorso non pinnato.

Balæna vulgaris Rondel. Gefn. & aliorum.

Belluarum marinarum maxima est: Quam vidit Joan. Faber non procul à Castro S. Severæ maritimo, 30 circiter à Roma milliaribus, ejectam Anno 1624. palmos (Romanos intellige, qui vel semipedem superant) 91 longa erat, 50 crassa. Idem Anno 1620 circa Corsicam repertam scribit, quæ ad 100 pedes in longum extendebatur. Polydorus Virgilius apud Tynemutham Anglie in arenas projectam refert Anno 1532, quæ 30 ulnarum, hoc est pedum 30 longitudinis fuisse, ab iis qui primum belluam viderunt, dicebatur. Verum Fridericus Martens Hamburgensis in Descriptione navigationis sux ad Spitzbergam Balænas maximas quæ eò loci capiuntur 60 pedum longitudinem rarò excedere scribit, sed plerunque infra sublistere; quocum quod ad longitudinem attinet confentit Rondeletius: In Aquitanici maris litore, inquiens, & in India immensa Bellua capitur, quam Balænam vocant, plurimum 36 cubitos longa, 8 alta: Oris scissura ad duodeviginti pedes porrigitur, hoc est ad tertiam partem longitudinis totius piscis, ut & Frid. Martens à se observatum prodit. Quòd nullam in dorso pinnam habet Rhondelerius tradit : nec Faber ullius meminit. " Bellonius ergo, qui pinnam ei in dorso attribuit falsus feit, ni pro

alæna Finfish, [Physeterem forte] habuit. Hâc enim quidem certissima nota, Balænam à Finfish dicta distinui asserit Fridericus Martens, qui Balænarum capturæ stersuit, plurimósque vidit utriusque generis pisces, quòd

ic pinnam in dorso obtineat, quâ illa caret.

Mirum interim Bernardinum Radi apud Joannem Farum, Balænæ fistulam denegare, Rondeletium etiam in odem errore versari; cum Balæna vulgaris Septentrionais geminam obtinear, tantum abest ut una careat, adnoante prædicto Frid. Martens, qui Balænas plurimas cuiosè contemplatus est, & aquam in altum magno impe-

a efflantes sæpius conspexit.

Oculi & nares tanto corpori valde impares quales bous esse solone. Polydor. Virgil. Gillius etiam oculos pro orporis proportione perparvulos, nimirum bubulis non najores extitisse scribit. Rondeletius è contra oculos soris quidem parvos apparere, intus capitis humani magnituimem superare ait, proinde falli eos qui Bubulis majores se negant. Verum Frid. Martens, cui potius sidendum, Gillio astipulatur, Balænæ oculos non multo majores Borinis esse affirmans, palpebris etiam & ciliis humanorum nore instructos: in eo tamen errare nobis videtur, quòd numorem crystallinum Piscem magnitudine non multum excedere scribit. Oculos autem humili situ parum supra ingulos oris collocari nos docet.

Cæterum Balæna tuber seu eminentiam supra oculos in

apite habet, è qua fistulæ hinc inde exeunt.

Dentes in maxillis nulli, sed eorum loco corneæ laminæ nigriusculæ splendentes & oblongæ, veluti si tot retortorum gladiorum, quos Acinaces appellare solemus, vaginæ coriaceæ essent, eo ordine positæ, quo sistulæ illæ stanneæ in musicis disponi organis solent. Harum brevissima semipalmari longitudine erat, cæteris paullatim accrescentibus ut longissima sex palmos etiam superaret, sed crassitie vix digiti minoris unguem attingeret, latitudine verð ad 4 vix digitos ascenderet. Hæc & sequentia de pisce Joanni Fabro descripto intelligenda sunt. Hæ omnes tenuiore & subtiliore sui parte, secundum totam earum longitudinem pilos etiam semipalmari longitudine

adeò hirtos promittebant, ut meras setas porcinas esse jurâsses. Quæ tamen, ut ego probè examinavi, nihil aliud erant quam mera fila, sive productæ sibræ ipsissimam illam materiam corneam (si tamen corneam appellare licet) constituentes. Ubi enim alimentitio glutine hæc compingebantur, ibi cornea illa sive coriacea substantia resultabat, & ubi hæc siniebat, pili iidem soli lon-

giùs excurrebant.

Et quoniam natura non voluit, ut hac tam mirabilis dentium forma ac leries, inftar aliorum offea tota ac durissima ester, quippe cum dentes hi sub palato fluctuarent, nec alveolis ut alii comprehenderentur, ideo debuerunt superiore quâ palatum contingunt parte molliores & quasi pilosi esse, inferiore dura, cornea, coriacea, ac quodammodo offeå, utcunque appellare libeat, substantia præditi, ut alimentum, quod devorat bestia, aliquam ibi saltem resistentiam reperiat. Sunt enim hi dentes diverso plane modo situque, quam in aliis contingit, ordinati, per oblongum videlicet palati fornicem porrecti, & minime ex imo sursum erecti. In solo autem palato seu superiore maxilla, non (ut vult Rondeletius) in utraque, mirabilem illum dentium ordinem, figuram & conftructionem monstrabar. Inferioris verò maxillæ labrum offeum, nigrum, obrotundum, maximæ craffitiei sertis illis respondebat, quibus murorum summitates coronari solent. Hæc omnia Joannes Faber ex autopfia, quæ aded exactè congruunt cum descriptione Frid. Martens pariter wirings. ut ea verissima esse nullus sit dubitandi locus. Adde, quòd Jaminæ hæ in anteriore oris parte, itémque in posteriore five interiore breviores funt, in media longissimæ maximæque, ut interdum duorum triúmve hominum longitudinem adæquent.

Cutis mollitie ac colore Anguillæ pellem æmulabatur

in pilce Joanni Fabro descripto.

Lingua 20 palmos longa, ex nervosis crassissimisque sibris, carne rubra intertextis, componitur. (Faber) oris pavimento seu maxillæ inferiori sirmiter adnexa, id adnotante Friderico Martens, quo cum Phecanæ linguæ nobis observantibus, convenit: perampla est, colore albi-

cante,

ante, ad margines maculis nigris ornata, substantiæ nollis & spongiosæ, ut dissiculter admodum in frusta issecari possit, quocirca eam rejiciunt nautæ; alias sex eptémve aut etiam plures olei cados coctione ex ea eli-

ere possent.

Pinnæ, quas tantùm binas habet, propè os sitas, ossius intus sirmantur, quæ humanæ manûs modo in digios expanduntur. De natatûs velocitate mira narrant
um alii, tum præcipuè Frid. Martens: Balænam nimium, Navem quamlibet plenis velis æstu secundo ocyimè invectam, aut etiam avium volatum pernicissimum
elocitate superare: quod mihi equidem vix credibile
idetur, cum aqua crassum elementum sit, nec facile
naxima etiam vi tam citò possit dividi, cumque Baena corpore valde crasso sit, rostróque obtuso, nec ad
quas tam promptè dividendas comparato. Verum oortet ut ratio experientiæ cadet, frustisque id non
osse situadas situadas

De Balænarum piscatura & capiendi modo vide quæ D. Willughby Ichthyologia è Schonefeldio attulimus; el Friderici Martens Hamburgensis Descriptionem Spitz-rgæ, ubi de Balænarum captura prolixè agit, & oma quæ ad eam pertinent susè & accurate persequi-

ır.

2. BALÆNA edentula corpore strictiore, dorso pinnato. be FIN-FISH. Physeter Veterum nostra sententia.

Balænæ præcedenti seu vulgari longitudine par est, erûm corporis mole triplo minor. A Balæna vulgari sale dignoscitur ex pinna dorso innascente, non longe à uda; & vehementi ex ore aquæ per sistulam sublime ejalatione; unde & nomen Physeteris ei meritò inditum. uber in capite secundum longitudinem bisidum est sut sistula, per quam aquam essat altiùs & vehementiùs nam Balæna vulgaris depressius tamen & humilius nam in illa: dorsum etiam minus pandum seu inexum. Superiori labio, ut in præcedente, pro dentias innascuntur laminæ illæ corneæ, quas Anglice Whale-

Whale-bone dicimus, quæ in hoc pisce coloris sunt cœrulei. Color Tincæ: figura corporis longa & angusta; minus etiam pinguis est quam præcedens, quocirca ¿ Piscatoribus negligitur, cum nec operæ pretium foret eum occidere, lardum exscindere & oleum excoquere; At nec infructuosior tantum est, sed & periculosior multo ejus quam Balænæ vulgaris piscatura, quod multo expeditius se moveat & circumagat, vehementius etiam cauda & pinnis feriat.

Cauda autem in hoc, ut & in præcedente, alissque omnibus hujus generis piscibus, horizonti parallela est, non

perpendicularis, ut in aliis,

3. ORCA Rondel. & Bellon. an Buts-kopf. id eft. FLOUNDERS - HEAD, Frid. Martens. A vasis olearii feu vinarii similitudine, quòd rotunda est & uniformi specie, nomen obtinuit; nam toto corpore est valde crasso & rotundo, extremis non multum prominentibus, roftro & fiftula, pinnis & cauda Delphino fimilis, corpore quater aut quinquies crassiore, potissimum circa ventrem: Magnitudine reliqua cetacea quæ ad nos accedunt præter Balanam facile excedit, ut quæ 1000 libras pondere interdum superet, pedes 18 longa, crassa per medium decem & amplius. Bellon. Roftro est simo & furfum repando, cujus labri inferioris tanta est crassitudo, ut à superiore sejungatur dum piscis pronus est, idque 40 truculentis dentibus armavit natura: quorum anteriores obtufi & graciles, posteriores acuti & crassi suni Bellon.

Buts hopf, describente Frid. Martens, Caput anterius obtusum est, unde rostrum exit, æqualis ubique à radice ad apicem crassitiei, quo à Delphino distingui tur, cui rostrum ad exortum crassius, anterius versus ex tremum acutius est. Pinnæ & cauda Balænæ quam Del phini similiores. Aquam per sistulam ejicit, verum not ea vi aut impetu quo Balæna. Oculi pro corporis moleminutissimi. A 16 ad 20 pedes longos vidi. Supini pars susca: venter albus. Absque metu ad naves ac cedunt, easque diu comitantur. Natando contra ven tum semper nituntur.

emper nituntur.

Alium hujus generis piscem vidimus, qui æquo jure Buts kopf dici posset : siquidem caput anterius valde obtusum erat, pinna autem quæ dorso innascebatur triplo elatior quam in præcedente. Colore erat obscuriore, ve-

rum magnitudine eadem.

4. CETE Pot Walfish Batavis maris accolis dictum Cluf. Exot. lib. 6. Anno 1598. in litus occiduum Hol. landiæ tempestatibus ejecta fuit : longitudo ejus 52 aut 53 pedum [Anno 1601 alia similis ejecta fuit bellua in idem litus 60 pedes longa, ambitu 36 pedum] Dentes in inferiore mandibula duplici ordine dispositos habuit, totidémque in superiore alveolos, qui dentes, cum rictum clauderet bellua, exciperent. Dentes autem magnitudinem pollicis alicujus viri prægrandis & robusti habebant. Reliqua vide apud Clusium, vel in Ichthyologia D. Willugbby. Nullius in dorso pinnæ meminit, non tamen adfuisse negat. Magnitudine Balana non inferior fuit.

5. ALBUS piscis cetaceus. The White Fish Friderici Martens. Magnitudo ei Butskopf, figura Balænæ: Pinna in dorso nulla, quo cum Balæna vulgari convenit. Cauda nt Balænæ; fistula pariter, & tuber in capite elatum; Color è luteo albicans. Pinguedo pro piscis magnitudine

sat copiosa.

6. MONOCEROS piscis è genere Cetaceo: Narhual Islandis. Balænæ specie & magnitudine est (inquit Tho. Bartholinus) verum Tulpio descriptus 22 tantum pedes longus erat, latus 12. Wormio 12 ulnas in longum exporrigebatur. Fridericus Martens hoc genus pisces à 16 ad 20 pedes longos esse scribit, ut Bartholinum in magnitudine errasse existimem. In sinistra parte maxillæ luperioris unum solum per gomphosin insertum dentem effert, eximize quantitatis, & vulgatis cornubus longitudine crassificieque parem: in gyros volvitur & striatos lexus à majori radice ad extremum obliteratos; rara untilla cornua fine striis gyrisque. In pisce Tulpio decripta, ut & in Wormiano, cornu ex finistra promuscidis parte se exterebat, in læva parte nullum alterius cornu pparebat vestigium. Eruditissimus Vir & Historiæ Maturalis callentifumus, Amicus noster singularis D. Edvardus

Edvardus Lloyd nobilem quendam Danum sibi affirmâsse scribit, vidisse se Cetum Narhual dictum ab Hamburgensibus quibusdam circa Groenlandiam captum, cum duplici cornu prælongo, seque suspicari monocerotes ejus generis vel mutilos pisces esse, vel monstrosos, quod sane & nobis verisimillimum videtur.

dimidio extra cranium protuberantibus, sesquipede verò eidem etiamnum insidente; Wormiani 3 ulnarum. Nos etiam cornua hujusmodi 9 aut 10 pedes longa vidimus. Re pressius examinata (verba sunt Barthelini) apparebit non dari aliud Unicornu præter hoc os descriptum. Vidi omnia quæ passim pro vero Monocerote venditantur; sed & hoc sonte omnia prosluxisse ausim dejerare. Caput Cyprino simile, Cutis glabra, colore Fr. Martens alias nigricante, alias griseo susco. In summo capite sistulam habet, per quam spirat, & aquam esslat, ut reliqua cetacea; pinnam in dorso nullam, quo cum Balæna vulgari convenit: sub cute copiosum lardum ut reliqui hujus generis pisces. Velocissume natat, ut quamvis sæpius appareat rarò tamen capiatur.

Qui plura velit de hoc pisce Appendicem ad Ichthyo-

Plures adhuc dari Cetacei generis pilces minime dubito. Th. Bartholinus Cent. 4. Obs. 24. 22. Balænarum

genera enumerat è MS. Historia pilcium Islandie, quam Vir curiosus ex Islandia ad Wormium transmiserat, cum singulorum nominibus; verum cum descriptiones accuratæ, & notæ characteristicæ certæ quibus ab aliis possint distingui, desiderentur, eas omitto, ne spe-

cies præter necessitatem multiplicem.

7. DELPHINUS Antiquorum, The Dolphin. In Oceano nostro habetur, sed minus frequens quam Phocæna. Sunt autem hi pisces inter se similes, nisi quòd rostro porrectiore & Anserini instar prominente Delphinus sit, & ut plurimum gracilior, magis carnosus, minus pinguis, major alioqui; Phocæna minor, sed dorso latiore, rostro obtuso. Rondeletius Delphinum à Phocæna hac præcipue notâ distinguit, quod illi magna sit oris ad ventrem scissura.

cissura, quo id esset patentius. Phocana verò positum quidem in promptu habet os, sed sine magna ad ventrem cissura.

A. 8. PHOCENA Rondeletii Geln. Phocena seu Iursio Bellonii & Scaligeri. Delphin Septentrionalium Schonseldii. Cimbris Marsuin seu Porcus Marinus: Anglis à Porpesse. In mari circa Angliam ubique Septentrionalibus Marsuin id est, Maris Sus & Porpesse i. e. Porcus piscis, à copioso lardo totum corpus undique obdus

cente Porci in modum, dicitur: cujus quis usus sit in * descriptione hujus Ani- * Willugh. malis diximus. Fistulam habet in verti- Ichthyologiæ ce per quam respirat. Verum qui ac- lib. 2. c. 3.

curatam descriptionem partium omnium

Phocænæ tam internarum quam externarum desiderat consulat D. Willughby Ichthyologiæ lib. 2. cap. 3. D. Joan Daniel. Majoris Anatomen Phocænæ Ephemer. German. Medico-physic An 3. obs. 20. D. Tylon Phocænam seu Porci piscis anatomen omnium plenissimam & accuratissimam. Hoc tantum de Cetaceis repetam. mirum mihi & vix credibile videri quod de Delphini velocitate fertur. Celeritatem Delphinorum ego ipse (inquit Bellonius) in mari observavi, & navem nostram pleno velo & secundis ventis ocyssimè invectam Delphinos celeritate vincentes animadverti : quæ tanta est, ut nullius sit major in aëre volucrium. Hujus autem velocitatis causam non equidem pinnas fecerim, quæ ad tanti corporis molem exiguæ funt, fed corporis duntaxat pondus: imò (inquit Gesnerus) robur & vires corporis, quibus vibrare seipsum, & nervorum agili contentione tanquam ejaculari potest. Verum situs caudæ hujusmodi velocitati repugnare videtur; est enim ad horizontem parallelus, non perpendicularis ut in aliis piscibus : nam Delphinos caudà sursum & deorsum aquam impellendo, adeóque se demergendo & exurgendo tanta celeritate velut provolare, mihi equidem non videtur verifimile.

Postquam hæc scripseram, Phalænologiam novam sive Libellum de Balænis à Viro Clarissimo & in Historia Naturali versatissimo D. Roberto Sibbald nuper editum Autoris munere accepi. In quo præter superius traditas novas aliquot & à nemine ante se observatas species proponit & describit, eásque una cum reliquis in Genera & Species, secundum characteres ab ipsa natura impressos distribuit. Earum (inquit) quæ nuper à nostris conspectæ sunt, Disterentiæ generales sunt quatuor.

Prima & generalissima à quantitate desumpta est; Quædam enim prægrandes sunt, quædam minores. Harum longitudinem maximam quatuor orgyis definit, ergo quæ hanc mensuram excedunt pro grandibus habet.

Secunda differentia à numero pinnarum desumitur : quædam enim duas tantum pinnas laterales, quædam præter

has tertiam in dorso habent.

Tertia Differentia petitur ab organo relpirationis externo: Quædam enim in rostro sistulam, quædam nares habent.

Quarta Differentia capitur ab ore: Quædam enim in

ore Dentes, quædam corneas laminas habent.

His præmiffis, Tractatum in tres Sectiones dividit.

In prima de Balænis minoribus agit tam in utraque maxilla, quam in inferiore tantum dentatis, cum fistu-

lam, tum nares habentibus.

In secunda de Balænis majoribus, in maxilla inferiore tantum dentatis, tam bipinnibus quam tripinnibus, dentes arcuatos in acutum, aut minus inflexos in planum definentes habentibus.

In tertia denique de Balænis quæ in maxilla superiore laminas corneas gerunt, tam de iis quæ sistulam, quam quæ nares habent, & tertiam in dorso pinname

five spinam.

Verum quoniam inter Balænas, Majores & Minores nullus magnitudinis limes à Natura statutus est, cum Majorum pulli cum Minoribus adultis magnitudine conveniant, nec quis Piscem oblatum primo visu an juvenis an adultus sit certò possit cognoscere, ego mallem primariam divisionem ab oris partium disferentiis sumere, Balænásque dividere Primò in Dentatas, & Edentulas, seu Dentium loco laminas corneas habentes: Dentatas deinde in utraque maxilla dentatas vel inseriore tantúm,

Edentulas in Bipinnes & Tripinnes, seu Dorso impinni & Dorso pinnato. Verum non multum reserv utro modo dividas: proinde D. Sibbaldi ordinem sequar, & specierum sub unoquoque genere contentarum semmata exhibebo.

Primum Genus seu Dentatæ minores.

BALENA minor utraque maxilla dentata, Orca dicta Bellonio & Rondeletio, Porcus marinus major Gesnero. Anglis, A Grampus. Scotis, A North Caper. A pedibus 15. ad 25 excrescit, alteramque longitudinis partem crassa est, Vorax supra modum, aliisque Balænis infesta, ne Tursioni cui similis est parcit. In littus Scoticum aliquoties ejectæ sunt. Superius describitur.

2. Balana minor, in inferiore maxilla tantum denta-

ta, fine pinna aut spina in dorso.

Hoc genus ad portum Orcadensem Kairston dictum nuper appulit. Ex his maximæ 4 orgyas hoc est 24 pedes longæ erant. Caput iis rotundum, rictus parvus. Fistula carebant, sed in rostro nares habebant.

Balana majores.

3. Balana major, in inferiore tantum maxilla dentata macrocephala, bipinnis; Clusio Pot Walfish, Purchasio Trumpe, v. Autorem.

4. Balæna major, in inferiore tantum maxilla dentata, dentibus arcuatis falciformibus, pinnam seu spi-

nam in dorso habens.

Anno 1689, mense Februario, in portum Lymkils did chum, in Boreali latere æstuarii Forthæ versus occasum situm ejecta est. Caput Piscis, incisorum testimonio, tantæ molis erat, ut totius demptâ caudâ mediam longitudinem haberet, & crassitudine reliquam corporis partem etiam quâ crassissimum superaret. Rostri inferior pars ultra maxillam inferiorem circa 2½ pedes excurrebat, superior autem pars sere quinque. Oculi in tanta capitis mole minimi, ex unanimi incisorum relatu non majores oculis Aselli Hadoci dicti. Parum supra rostrum medium medium erat Fistula, in duo foramina seu duos meate divisa, uno operculo tecta. Dentes 42. sorma omno Falcis qua in segete demetenda utimur, rotunda & parum compressa, in medio crassiore & magis arcuata, & sensim de crassitie remittente, superius in conum acu tum intus versum desinente; inferius etiam de crassiti perdente, & in radicem tenuiorem, & quam in media angustiorem finiente. Spinam in dorso pro pinna lon gam habet.

5. Balæna macrocephala tripinnis, Quæ in mandibul inferiore dentes habet minus inflexos, & in planum de

finentes.

Fistulam in fronte habebat, & in dorso medio ere ctam pinnam, malum navis The Mizzen-Mast dictan amulantem. Anno 1687. in insulam unam ex Orcadi bus ejecta est.

6. Balana major laminas corneas in superiore maxil

la habens, bipinnis, fistula carens.

Hujus generis erat Joanni Fabro descripta, de qua supra.

7. Balæna major laminas corneas in superiore maxilla

habens, fistula donata, bipinnis.

Hujus generis sunt quæ in mari Spitzbergensi capiuntur & maximam olei copiam præbent, de quibus supra.

8. Balæna tripinnis, nares habens, cum rostro acuto &

plicis in ventre.

Anno 1690 Novemb. 17 in sinum quendam ad occasur. Portus Bruntissand dicti, in latere æstuarii Forthæ Boreali ejecta suit hujusmodi Bellua. Ab extremitate rostri ad caudam 46 pedes longa erat: in dorso caudam versus protuberantiam habuit instar cornu, quam Piscatores spinam nominant. Nares in superiore maxilla, in parte rostri altiori sitæ erant, & ab extremitate maxillæ superioris sex pedes & octo pollices distabant: erant. autem & aut 9 pollices longæ, septóque dividebantur, erantque tunc occlusæ ad septum. Cætera vide. Oculi exterius una cum palpebris Bovinis serè magnitudine pares videbantur.

9. Balans tripinnis, maxillam inferiorem rotundam &

uperiore multò latiorem habens.

Anno 1692. Mense Septembri in littus Australe Æstuaris Forthæ juxta vetus Castrum de Abercorn ejecta est. Pees 78 longa erat, latitudine proportionata. Maxilla inerior multò latior & amplior erat superiore, & figuræ emicircularis. Nulla aderat in hac Bellua fistula; ied ersus frontem cernere erat duo magna foramina, figuræ d pyramidalem accedentis; Basis erat versus frontem; k versus angustiorem oris parrem contrahebantur arctius, epto autem dividebantur. Reliqua apud Auftorem vide.

Cetacei generis Pisces seu Balænæ sunt vel,

Dentati, maxilla SUtraque; Delphinus, Phocæna, Orca, Unferiore tantim, Minor. Spe-Bipinnes, seu dorso impinni, cies 2da? Tripinnes seu dorso pinnato majores : Major. Pos dentibus Walfish. Arcuatis falciformibus; Species 4ta. Minus inflexis & in planum desinentibus : Species sta.

Edulenti laminas corneas in superiore maxilla habentes,

Bipinnes seu Dorso impinni.

CFistula donati: Balæna Septentrionalis Groznlan-

dica & Spitzbergensis

(Pro Fistula nares habentes: Species 6ta.

Tripinnes seu Dorso pinnato

S Fistula denati : The Finfish.

Pro Fistula naribus respirantes, Rostro

S Acuto & plicis in ventre : Species 8va.

Mandibula inferiore latiore. Species 9na.

Pisces Cartilaginei Σελάχη ARISTOTELI dicti.

D'Isces Cartilaginei Plinio dicuntur qui pro spinis cartilaginem habent, qui Aristoteli Zandan & Zanazala appellantur. Nos lioc in loco voce Cartilaginis restriction ore acceptione utimur; nec Pisces omnes pro Cartilagi. neis habemus qui pro spinis cartilaginem habent, ut Sturionem, Ranam pifcatricem &c. fed eos tantum quæ Ari-Roteli Fow who wo rouge ein Egw 3 (worker. Hoc eft qui intra se ovum grande concipiunt, quod in utero fovent & excludent, adeóque vivum animal parient. Hi omnes branchiis respirant, quoà Cetaceis differunt, & cum alin piscibus conveniunt, pro branchiarum autem aperturis 5 habent urrinque foramina oblonga; squamis carent corúmque mares duas appendices pinnis quæ anum amplectuntur adnexas obtinent; quas mentulas esse putamus. Plerique etiam, dempta Squatina, os in prona parte habent: & foramen secus oculum utrumque in os apertum, cujus usum esse existimamus, partim ad aquam in os excipiendam, quam per branchias iterum expellant, partim ad fonos admittendos auditus causa.

Pisces Cartilaginei sunt vel longi & teretiusculi, Lamia, Canes & Canicula dicti; vel lati seu plani, corpore lato, cauda longa, ut Raia, Squatina, Torpedo. Utrumque

genus in plures species subalternas dividi potest.

Cartilaginei longi.

I.C ANIS carcharias seu Lamia Rondel. Gesn. Aldrov. Tiburonus Recentiorum, The WHITE SHARK. Magnitudine eximia quà omnes excedit, à reliquis hujus generis distinguitur. Vidimus (inquit Rondeletius) mediocrem 1000 librarum pondere. Nicenses verò testatos sibi esse refert Gillius, sese istius medipiscem ad 4000 librarum pondere.

rarum accedentem cepisse. & (quod magnam admiratinem haber) in ejusdem ventre solidum hominem repeffe. Vidit etiam Rondeletius in Santonico litore alium. ijus os & gula tanta erant vastitate, ut hominem etiam pesum commode capere potuissent. Quamobrem opitur idem, nec sane præter rationem, Lamiam suisse az Jonam prophetam deglutivit, in cujus ventriculo Dina providentia triduo conservatus, tandémque incoluis ejectus est: quod SS. Scriptura nullo modo repugnat. egitur enim Jonas in ventre magni piscis sive Ceti suisse. io nomine, præter Cetaceos proprie dictos, pisces omnes ægrandes comprehenduntur. Sententiam hanc, nimim Canem carchariam fuisse in quem Jonas ingressus t, confirmat fabula illa poetica apud Lycophronem, de ercule trinocte quem deglutivit Tritonis regare D way. æ proculdubio Historiæ huic de 3 ona originem fuam Verba Poeræ funt,

Τειτων Ο ήμαλα με πάς χας Ο κυών.

"Εμπνες 3 δαιθεός ήπάτων ελοιδεμβ Ο Τινθώ λέζη Ο άφλοροις έπ ε χαισαις.

Σμικειδας ες άλαξε κωθείας πέδω.

Deglutivit Tritonis canis carcharias.

Trinoctem leonem (inquit Scholiastes) appellat Herculem, ia tres dies mansit in ventre Ceti, vesperas autem eos cat, quia venter Belluæ obscurus & tenebricosus erat.

Vivus autem dissector intestinorum, ambustus In ventre lebetis super socis non ignitis, Jubas capitis destillavit in campo seu sede illa.

Apabyes exiege (inquit idem Scholiastes) vocat calon Ceti innatum, seu naturalem, ventriculi scilicet & cerum,

2

A. 2. GALEUS glaucus Rondeletii & aliorum. The blew SHARK. Hanc speciem in Cornubia vidimus & descripsimus. Descriptionem vide Willugh. Ichthyologia lib. 3.

cap. 3. Dentes in maxillis ferrati.

3. MALTHA Rondel. Sorrat Narbonensibus. Rostro est brevi; ore in supina parte non multo infra rostrum; Dentium Lamiæ similium multos habet ordines; in reliquis etiam partibus tum internis tum externis cum Lamia convenit, nisi quod alba oculorum nebula careat. Cate-

rum notæ hæ ad distinctionem vix sufficient.

4. CUCURI Brasiliensibus Cassaon Lusitanis ex genere Tiburonum Marcgr. Longus est 2½ pedes: Caput in hyberbolam desinit. Oris situ, pinnarum numero, sigurâ, situ cum Tiburone aut Cane convenit. Cutis eriam similis ejusdémque coloris, prona sc. parte alba, supina cinerea unicum tantum ordinem minimorum denticulorum habet.

A 5. CANIS galeus Rondel. Aldrov. Mustelus lævi. secundus, seu Canosa Salviani, Cornubiensibus A TOPE. A Mustelo lævi primo Salviani dissert. 1. magnitudine, qua illum longissime superat. 2. Dentibus, quos ille nullos habet, hic plurimos. 3. Oculis, quorum pupillæ minores sunt pro corporis ratione in hoc quam in illo. Pensantia in Cornubia hunc, nacti sumus. Rostrum quatenus ultra

nares extenditur pellucidum eft.

6. VUL PES marina Rondel. Salv. Gefn. p. 1248. Vulpecula marina Aldrov. l. 3. c. 39. Simia marina Bellon The SEAFOX or APE. Ad 100 interdum libras excrescit: corpore rotundo spissoque, one parvo, nor multum infra rostrum (quod acutum est) dentibus acutis In reliquis cum Cane galeo convenit, corpore auten (quod, ut diximus, crassius est & brevius) & cauda differt. Caudam enim multo longiorem habet quam reliqui Galei, falcatam, & quodammodo ensisormem que corpus reliquum non modo equat sed etiam superat inque ejus exortu supina parte pinnula conspicitur. It Mari Mediterraneo invenitur.

p. 1255. Aldrov. 1.3. c. 45. The BALANCE FIST

Ad Cetorum magnitudinem quandóque excrescit: montrosa capitis formà (quod ex transverso situm est, Libella, vel mallei, vel balista sigurà) ab aliis omnibus siscibus dissert: cujus frons anteriorve pars (qua utroque clauditur oculo) uti anterius in semicirculum quasi xtuberat, ita in aciem acuitur. Os subtus permagnum abet, dentibus validissimis planis, acutis, ad latera sera instar vergentibus, triplici aut quadruplici ordine, ipina dorsi longissime procurrit in caudam, pinnis utrinque simbriata; inferius vero cornu cauda brevissimum str. In reliquis cum Galeis convenit. Hac etiam in Mari Mediterraneo capitur.

8. ZYGENE affinis capite triangulo, Belgis een Cruyhaye Marcgr. convenit cum Tiburone, excepto capite, quod triangulum est, seu prout Cor vulgo pingitur; &

re angusto, triplici ordine dentium minorum.

A. 9.G A L EUS acanthias five Spinax Aldr. Rondel. Gesn. Mustelus Spinax Bellon. Salv. The PICKED BOG, or HOUND FISH. Pinnis dorsalibus spinæ validæ acutæ præsixæ sunt, anteriori procerior & robustior, posteriori numilior & minor. Pinnà in ima corporis carina inter anu & caudam prorsus caret, quo ab aliis omnibus hujus generis differt. Hoc genus frequens capitur in Oceano Britanico & mari Hibernico.

GALEUS acanthias seu spinax fuscus, Genuz Sagra dictus. A pracedente dissert colore fusco prona etiam parte obscuriore & asperiore quam sit supina seu dorsum ipsum; Rostro obtuso & naribus amplis in ipsa prope rostri extremitate sitis. Dorsum huic non acutum est sed la-

tius, ut in Catulis dictis.

10. CENTRINE Rondel. Salvian. Gesn. Aldrov. I. 3. c. 41. Vulpecula Bellon. Pesce Porco Roma. A capite ad podicem trianguli est figurâ, ventre nimirum plano latóque unum trianguli latus, partibus qua utrinque dorso adjacent reliqua duo latera constituentibus. Dorsum autem in acutum angulum assurgit. Color ei suscus obscurior; caput exiguum; os etiam parvum in prona capitis parte, superiore maxilla tribus dentium ordinibus, inseriore unico tantum munita. Nulla infra podicem in

L 3

tre pinna, quo cum Galeo acanthia convenit. Anterior dorsi pinna (nam duas habet) spina versus caput inclinata, adeóque radios pinnæ oblique decussante, transverberatur, quæ paulo supra anterius pinnæ latus eminet. Spina autem quæ pinnam dorsi posteriorem transversim penetrat caudam versus inclinatur, quibus notis ab aliis

omnibus piscibus satis diftinguitur.

A. 11. MUSTELUS lævis primus Salv. Galeus lævis Rondel. Gesn. Galeus sive Mustelus lævis Aldrov. The smooth or unprickly HOUND. A cane galeo Rondel. quomodo disferat jam diximus in pisce illo. Dentes in hoc pisce propriè dicti non sunt, verum utraque maxilla limæ instar aspera, ut in Raiis. In iisdem cum præcedente locis invenitur. Lævis dictus est non à lævitate cutis, quam hujus generis omnes scabram habent, sed ut ab meanthia seu spinace distinguatur.

A. 12. CATULUS major vulgaris & Salviani. Canieula Aristotelis Rondeletio Aldrov. The greater CATFISH. Cornubiensibus The Bounce. A Galeis differt dorso latiore, rostro breviore & obtusiore, ultra os non multum producto, colore rubescente nigris maculis crebris punctato, eute multò asperiore. In Mari Britannico non rarò oc-

currit.

A. 13. CATULUS minor vulgaris. an Salviani? Mustellus stellaris tertius Bellonii. The lesser ROUGH-HOUND
or MORGAY. A præcedente differt 1. Quòd illo longè
minor sit. 2. Quòd corporis forma tenuiore & longiore, 3.
quòd colore dilutiore tantillo rubore persuso, maculis crebris exiguis, partim suscis, partim albidis, nullo ordine

fparfis vario.

tive and the body something

A. 14. CATULUS maximus. Forte Canicula saxatilis Rondel. Gesn. Aquatil. p. 199. An Mustelus stellaris 1. Bellon. Gesn. p. 723? A prima specie differt, quòd hic cinereus sit cum ille ruber; quòd macula in hoc majores sint, sed pauciores: Quòd rostrum huic longius crassiusque: Quòd nares longius ab ore distent: Quòd pinna ad anum non conjuncta sunt ut in illo, sed discreta: Quòd pinna spira anum ano vicinior sit in hoc quàm in illo.

15. GALEUS acanthias Cluf. exot. qui ad hoc genus proprie pertinere non videtur, sed piscis est valde anomaus. Quamvis enim colore ex cineraceo fusco; restro lao. cute lavi nec ullis squamis induto: oculis velut nupecula læsis, membrana ab insima parte enara sursum se ttollente; ore in prona capitis parte, foraminibus duobus podici vicinis, aliilque notis cum illis conveniebat, prætipue autem quod cartilagineus effet; in aliis tamen loned differebat, nimirum quod os quaternis tantum dentibus bræditum haberet, binis in maxilla inferiore, totidem in uperiore: spinam unicam non in dorso sed pæne in cervice 6 uncias longam, infima parte latam & cavam, bias duntaxat in lateribus branchias, utrinque unam: pinnas branchiales longiores quam in Galeis: pinnam in dorso longissimam, ad extremam fere caudam usque inequaliter porrectam, b. e. ad eam ulque caudæ partem. quæ tenuissima & 7 uncias longa, muris caudam quolammodo amulabatur. In Oceano Septentrionali captus erat, ab iis qui halecibus irretiendis operam navarunt.

Rondel. & aliorum. The SAW-FISH. Corporis forma & colore cum Galeis convenit. Os edentulum: branchiarum spiracula utrinque quina: Pinnæ ut in Tiburonibus: in eo præcipue ab aliis omnibus hujus generis piscibus differt, quòd caput in longum & angustum, planum & sirmum rostrum porrigatur, utrinque inultis dentibus, sive osseis, sirmisque ac rectis spinis, ex adverso sitis, serræ instar, munitum, numero incerto, in aliis enim 25, in aliis 26, in aliis duodetriginta utrinque cernuntur. Reperitur ut plurimum hic piscis in mare occiduo. Ad

Cetaceam magnitudinem excrescit.

Pisces Cartilaginei plani & lati.

1. A QUILA Bellonii & Salviani Aldrov. Gesn. Pastinaca secunda, Rondeletii. Capite est magis, quam Pastinaca exerto, busonis capiti simillimo: oculi magni, rotundi, prominentes. Latera velut alæ expan-

sæ in angulum magis acutum desinunt quam in Pastinaca prima Rondel. Caudam multo tenuiorem & longiorem
habet quam Pastinaca, (duarum ulnarum longitudinem
interdum excedere scribit Beslenius) radio munitam quam
in Pastinaca propius ejus origini, & pinnula donatam quæ
ei deest Magnitudine insuper Pastinacam excedit. Caudæ radius in hac non minus venenosus est quam in Pastinaca. Maris Mediterranei incola est, Romæ ac Neapoli
frequens.

Pastinacæ à reliquis planis Cartilagineis cauda tenui longa, insigni spina, plerunque simplici, interdum gemi-

na, armata differunt.

A 2. PASTINA CA marina lævis Bellonii, marina prima Rondeletii. The FIRE-FLAIRE. Pifcis hic a reliquis cartilagineis planis differt spina in cauda insigni, longitudine medii digiti, rigida, acutissima, serrata, dentibus versus caput seu retrorsum spectantibus, una circiter tertia longitudinis caudæ parte à corpore distante; A
spina cauda sensim tenuatur, & in tenuem velut setam
desinit. Venenum in radio inest, de cujus vi mira à
Veteribus traduntur. Piscatores etiam nostri ejus ictum
magnopete timent, & ab eo sibi cavent. Gracis Teujor
i. e. Turtur dicitus, ab alarum expansarum similitudine.

3. PASTINACA marina altera megundaleia, Altavela Neapoli dicta Columu. Et hæc lævis est. Caput superiori
mile, sed proportione minus, nec adeò elatum & in anteriorem partem protensum: Color idem: essigies
varia, nam latitudine est obtusiore circa extrema, & cauda adeò brevi ut minor sit dimidia corporis longitudine,
aculeum etiam habente, caudæ initio quam sini propinquiorem, & interdum etiam duos, dentibus ad caudam
reslexis, serratos. Hæc non ut illa (quæ cauda est aspera,) ità magnitudine & pondere crescit. Hujus caro non
insuavis est, & facile venditur.

4. NARINARI Brasiliensibus Marcgr. Belgis Piilstert vel Seicle, The WHIP-RAY. Corpus habet magnum, latum, ferè triangulare, constans ad utraque latera latissima pinna triangulari, carnosa: Caput magnitudine mediocris porci, crassum, compressum, in medio quasi

ossam habens: Os edentulum, sed dentium loco ossa e plurimis ossiculis composita, v. Autorem. Oculi parvi: color totius superne ferreus, cœruleus D. Sloane, etiam carnis ipsius maculis albis nummi Misnici magnitudine per totum inspersis, inferius totus albus. Cutis glabra lavisque. Post caudæ pinnam duos hamulos habet, sibi invicem super erectos, piscatoriis hamulis similes & incurvatos, longitudine 3 digitorum.

5. PASTINACA aspera Bellonii. Hæc (inquit) tota norret aculeis; atque ad caudam præsertim, quam radicis Pastinacæ longitudinis habet, permultis uncinis in gy-

um dispositis scatentem.

6. AIEREBA Brasiliensibus : Pastinacæ Species circinata Marcgr. The STING-RAY. Piscis est planus & ircinatus, tripedalis intetdum aut major, latitudine longitudinis æqua. Cauda teres, quatuor pedes longa est, & circiter in medio sui duas spinas osseas, crassas, retro dentatas haber, quibus pungit. Os parvum, edentulum. Cute tegitur supernè ferrei coloris ; & in medio dorso infignitur tuberculis nigris parvis. Inferius corpus totum ilbum; ut in cæteris planis. D. Sloane in pilce hujus generis titulo, Pastinace marinæ rotundæ ferrugineæ, uberculatæ Torpedinis facie, subrotundo, 4 circiter inciarum diametro, caude tres tantum longitudinis untias tribuit, esque supra pinnam in quam desinit unciæ inius spatio spiculum unicum innasci ait. Quærendum ergo annon differat specie Pastinaca illa D. Sloane ab Aiereba Marcgr.

A. 1. R AI A (Bato Gracis) lavis undulata seu cinerea Rondeletii Gesn. The SKATE, or FLAIRE. Magnitudine est insigni; ad centum nonnunquam, imò ducentas libras pondere accedit. Color in supina parte cinereus, maculis nigris crebris, aut lituris slexuosis vatius. Lavis dicitur non quòd omnino nullas habeat spinas, (nam nomen Gracum huic generi commune sci. Bato & Basis Raias omnes aculeis quibusdam Rubi similibus armatas demonstrat) sed quòd pauciores; simplicem enim duntaxat in cauda spinarum ordinem habet: Mas etiam in lata pinnarum ambientium parte bina utrin-

atrioque spinularum recurvarum agmina multis ordini-

bus densis oblique sitis composita.

A. 2. RAIA clavata Rondeletii & aliorum. The THORNBACK. Differt hic à præcedente, quod minor sit, quod pluribus spinis armatus, nam in Dorso unicum spinarum ordinem habet, unde nomen Anglicum THORN-BACK obtinuit, & in cauda tres: quod os dentium expers, cum illi dentatum sit: Verum maxillæ huic cancellatæ tuberculis rhomboidibus asperæ sunt limæ instar. Hæ duæ species Raia per totam Angliam frequentissimæ habentur.

A. 3. RAIA oxyrhynchos major Aldrev. Rondelet. Gesn. p. 933. Magnitudinis ratione habita tenuior est quam Pastinaca. Color in supina parte suscus: in prona albidus. Vidimus qui 10 libras pendebat. Ore est dentato; Rostro tenui & prælongo, in acutum mucronem desinente, hastæ cuspidi simili ab aliis speciebas facile distinguitur. Spinas habet in cauda clavatas ad latera utrinque. Romæ vi limus. Rondeletius duas species Raiæ oxyrhynchi distinguit majorem & Minorem: Minorem D. Dale Brantriæ nuper in Foro Piscatorio observavit.

4. RAIR clavate altera species Rondel. Gesn. pag. 936. A superiore differt rostro acutiore, quódque aculeo illic caret. Os pariter edentulum est. Color in supina parte cinereus. In lateribus utrinque 8 spinas longas habet, cuti superpositas, quibus alia Raia omnes carent.

A. 5. RAIA aspera nostras, an Fullonica Rondeletii? The WHITEHORSE. Supina pars tota spinulis creberrimis aspera est. Color simplex & unicus canitiem quandam slavescentem refert, maculis aliquot parvis rotundis nigris nullo ordine aspersis. Cauda duplici aculeorum majusculorum, & quidem denso, ordine hortet; Dorsum ad medium usque simplici. Pars prona tota alba, absque ulla alterius coloris mixtura. Os ut Leviraia denticulatum.

A. 6. SQUATINA, Gracis Pire. Anglis The MONK or ANGEL-FISH, i. c. Monachus aut Angelus piscis. Figura Figurà corporis longa sed valde depressa est, & media inter Canes & Raias: In hominis magnitudinem aliquando excrescit. Vidit Rondeletius Squatinam 160 libras pondere æquantem. Color in dorso & lateribus è susce fusco cinereus, in ventre albidus. Os latum in ipsa capitis extremitate, secus quam in aliis planis cartilagineis. Anterius pinnarum par alas bene imitatur, unde & Angeli nomen adeptus est. Per medium dorsum lineam asperam, nec ullas præterea spinas in toto corpore observavimus. Cauda sorcipata est, non in plutes partes divisa, ut in Catulis. In Oceano Britannico non rarò capitur.

7. RAIA aspera. Rondel. Gesn. p. 937. Ab aliis differt, quod aculeis parvis latera conspersa habet, corporis ipsius truncum nullis. In cauda tres sunt longorum & firmissimorum aculeorum ordines ad extremum usque

caudæ. Rostro est acutiore.

8. RAIA asperrima Rondel. A præcedente differt, quòd non prona tantum parte ut illa, sed etiam supina totà aculeis peracutis ità horret, ut manu tolli non possit, nisi pinnulis caudæ apprehensis: Differt etiam quòd dentibus careat, cum præcedenti Os ut in Læviraia denticulatum sit.

9. R A I A oeulata levis: an Rondeletii Gesn. p. 933. Aldrov. 453. Venetiis Baracol. Duabus in dorso macuis, medio purpureis, circum oras nigricantibus. [Rondeletio medio cœruleis, quem duplex circulus ambit, nterior niger, exterior flavus] ab aliis cartilagineis planis distinguitur, à sequente quòd spinis careat, caudà excepta, nuæ tribus aculeorum ordinibus horret.

re. RAIA oculata aspera Rondel. A præcedente difiert aculeis, quos in alis expansis è regione macularum utrinque habet, alios in lateribus capitis utrinque, alios n dorso, alios in cauda majores, validiores & frequen-

iores. Carne est dura malique succi.

11. R A I A asterias Rondel. Gesn. p. 934. Ab aliis Raiis distinguitur aculeis, quos in dorso habet, mox à apite incipientes, & in priorem caudæ pinnulam desientes, nec alios in toto corpore. Pars supina tota stellulis

stellulis pereleganter est depicta, à quibus nomen. Caude brevis est & tenuior in hac quam in reliquis. Capue primo generi Pastinacæ quam Raiis aliis similius; est enim crassius & latius, Carne est quam reliquæ meliore

quòd in alto mari & puriore aqua degat.

rias à stellulis multis quas habet in lateribus & cauda principio dicitur; aspera ab aculeis plurimis quibns tota horrer, in media dorsi linea, inque cauda majoribus, a libi per totum corpus minoribus. Pro dentibus ossa dura & aspera habet. Duæ species esse videtur (inquit Ron deletius) una stellulis prorsus candidis, paucioribus acu leis: altera stellulis punctorum nigrorum circulo cinctis

aculeis pluribus.

RHINOBATUS five Squatino-Raia. Media est inte Squatinam & Raiam, Squatinæ tamen similior; à qui differt, quòd pro corporis mole longior sit, quòd rostrum habeat acutum, ultra os longiùs percurrens, ut in Raia Oxyrhyncho; adeò ut os sub rostro sit, ut in Canibus, nor in ipsa ejus extremitate ut in Squatina: quódque inferior ejus superficies planior sit magisque sessilis quàn squatinæ. Cutis aspera est, color supinæ partis subsuscus Vice dentium tubercula asperiuscula ut in Raiis. Nea poli frequens est. Magnitudo 4 pedes non superat, pondus 12 libras ad summum æquat, adnotante F. Co lumna.

Figura totius demptâ caudâ circularis est, segmento ac summum caput ablato. Ultra senas libras pondere vis excrescunt. Color sordide luteus ad rubricæ sabrili colorem accedens. Supina parte 5 maculis insigniuntur in medio obscure cœruleis; in ambitu, primò annulo nigro, deinde albicante, cinctis. Acephalos esse videtu hic piscis, adeò latum est ei caput, nec à corpore divi sum. Extrema corporis margo in pinnam desinit. Nulla per totum corpus spinæ sunt: cutis autem lævis, lubrica & ad tactum mollis est. De vi Torpedinis narcotica tantopere celebrata vide quæ è Fr. Redi & Alph. Borella adduximus in Ichthyologia D. Willughby, pag. 83, 85

Torpedinem autem mortuam non stupesacere, sed impune & sine omni sastidio tractari posse experientia nostra certissimum est. Nonnulli hujus generis Pisces maculis carent.

2. TORPEDO Americana, Puraque Brasiliensibus, Peixe Viola Lusitanis à figura Marcgr. Pedum 1. & 9. dig. longus est, latus 7 dig. Latera in pinnas excurrunt instar Raix. Caput in coni figuram desinit. Os habet in prona parte edentulum. Anterior pars corporis ad 8 digit. cordiformis est: reliquum corpus teres, aliquantulum tamen compressum. Pinnarum numero & situ cum aliis cartilagineis sere convenit. Tegitur cute molli, in supina parte glutinis colore, suscis maculis, & punctis ex albo cœrulescentibus variegata: prona pars anterior alba, posterior incarnati coloris cum albo mixti. Si in medio tangatur artuum tremorem essicit.

Pisces Cartilagineis affines anomali & incerta sedis.

A.I. R ANA piscatrix, The FROG-FISH, or TOADFISH, or SEADEVIL. i.e. Diabolus marinus Inter pisces cartilagineos & osseos ambigere videtur, verum
ad hos potius pertinet, quia eodem modogenerat. Gyrinum refert, unde Ranæ nomen. Caput reliquo corpori
par majúsve, figurâ circulari, Ristus oris ingens: Os
sursum nonnihil spectat, Uranoscopi in modum. In capite non procul ab angulo maxillæ superioris Setæ
duæ prælongæ surrescunt; quibus velut lineis piscatoriis
pisces venari dicitur. Extremas hujus piscis margines
ligulæ seu pinnulæ carneæ ad intervalla ambiunt. Verum
notas characteristicas quibus ab aliis piscibus distinguatur
exquirere non est opus: nihil enim sere non singulare in
eo occurrit. Hujus Anatomen accuratam vide in
D. Willughby Ichthyologia.

2. GUAPERNA Brasiliensibus Marcgr. The American TOAD-FISH, Piscis est parvus: corpore interdum ab initio oris ad caudæ initium 4 dig. longo. Os habet amplum & elatum, minutiffimis denticulis; ocellos vix grani Milii magnitudine. Inter ocellos in medio fronte corniculum gerit sursum erectum, & paulò retrorsum verfum. & ante illud filum tenue, semidigitum longum. versus anteriora directè protensum, quod rerro in fovea vertici insculpta recondere potest. In medio ferè corpore, in quoliber latere brachium obtinet unica constans junctură, definens in pinnam duas trientes digiti longam, & spinis constantem, quæ per pinnæ longitudinem disperguntur, & anterius prominent, instar 8 unguiculorum acutorum. Caret squamis; cute tegitur in ventre molli, reliqua parte aspera & scabra. Colore est obscure rubente, maculis nigris undata. Ventriculum inflare instar utriculi potest, ut instar orbis aut pilei piscis rotundus appareat. Ad Orbes potius referendus videtur.

3. GUACUCUIA Brafiliensibus Marcgrav. Monoceros piscis qui Vespertilio aquaticus dici possit. Corporis sigura anterius est instar vomeris. Corpus 8 digitos longum, 5 latum. Medietas ejus posterior rotunda est, & versus caudæ pinnam sastigiatur in conum. Caput vix prominet à corpore, estque illi inter oculos super os cornu impositum, durum, duos pene digitos longum, conicum. Os edentulum. In utroque latere medio brachium in pinnam desinens, ut in præcedente. Cute tegitur non squamis, quæ superius susca est, multis tuberculis duris insignita; & in utroque latere 11 maculis nigris Lentis magnitudine ac sigura, binas & binas juxta se positas.

Prona pars corporis coloris est egregie miniati. Et hic

characteristicas quibus ab altis pilcibus diftinguatur vere non est cons sanhil enim tare non fingulate in recurrit. If nive duaremen accuratam vide in

etiam ad Orbes referendus.

esoliq.Fish Pifeir oft paryus; corpore intendum

Pisces Ovipari, quorum plerique ossei sunt, & spinas in carne habent, & primò

Plani qui in latus projecti natant: Corpore breviore & ferè quadrato.

A. I. R HOMBUS maximus asper non squamosus.

Anglis Meridionalibus. The TURBOT.

Septentrionalibus. The BRETT. Maximus est omnium in hoc genere quos mihi hactenus videre contigit Hippoglosso excepto. Squamis omnino destituitur, verum cutis granulata est, & asperitatibus rarioribus seu spinulis exiguis brevibus in supina partè scabra: Color in eadem parte cinercus, maculis nigris creberrimis varie respersus, & velut marmoreus. Ad radices pinnarum in circuitu spinæ nullæ. Præ aliis sui generis ad Rhombum sigura proximè accedit.

A. 2. R H O M B U S non aculeatus squamosus, An Rhomboides Rondeletii? The P E A R L Londinensibus, Cornubiensibus Lug-aleas. Ab aliis Rhombis differt, quòd corpore squamoso sit; A Passere 1. Quòd lineis asperis seu spinulis ad radices pinnarum ambientium careat, 2. Quòd oculi in dextro latere ad sinistram oris siti. 3. Quòd pinna dorsi cis oculos ab ipso proximè ore incipiat, & ad caudam proprius excurrat. 4. Quòd ad initium pinnæ quæ retrò anum est aculeus nullus. 5. Quòd distantia oculorum

major quam in Pafferibus.

A. 3. PASSER Bellonii, Quadratulus Rondeletii. The PLAISE. Platessa Ausonio. Supinæ sacies sordide olivacea est seu suscea, maculis rotundis miniaceis picta, quibus & pinnæ quoque asperguntur. Nullas habet asperitates ad radices pinnarum ambientium. Squamæ si quas habet, minutissimæ sunt, & in cavitatibus rotundis latent. Oculi in dextro latere, & ad sinistram oris siti. Piscis est per totam Angliam frequentissimus.

4. PAS

4. PASSER asper sive squamosus Rondeletii, Gallis Limande Gesn. Anglis, ADAB. A præcedente differt Corpore crassiore; Squamis in hoc genere amplis, circa margines asperis; quod tuberculis in capite, quibus ille donatur, quodque maculis miniaceis caret. In mari fre-

quens est.

A 5. PASSER fluviatilis, vulgò Flesus Bellonii. Passeris tertia species Rondeletii Gesn. The FLOUNDER or FLUKE or BUT. Figura corporis cum Platessa convenit, corpore paulò longiore, & cum adolevit crassiore. Color olivaceus sordidior, interdum fuscus, cum maculis obscurioribus: Maculis illis miniaceis quibus Platessa pingitur caret. Vidimus tamen qui maculas flavicantes tum in corpore, tum in pinnis ambientibus habebant. Ad radices pinnarum ambientium in supina parte ordo spinularum retrorsum spectantium. Oculi in dextto latere sive ad sinistram oris siti. Fluvios subit, inque locis profundioribus & quietioribus, fundo præsertim arenoso, frequens capitur, etiam procul à mari.

6. RHOMBUS aculeatus Rondelet. Gesn. 778. Aldrov.
1.2. c. 48. Pars supina è viridi cinerascit, prona albet. Squamis caret, verum cutis dorsi lineis impressis eodem ferè modo dividitur quo pelles serpentum. Oculi à dextra parte oris siti. In magnitudinem insignem excrescit.

7. R HOMBUS lævis Rondel. Gesn p. 779 sorte nor aculeato squamoso superius descripto idem. Rhombo aculeato sigura partibusque rum internis, tum externis omni mo par est, demptis aculeis, quos nullos omnino habet Præterea latior est & tenuior Rhombo aculeato, carnéque molliore & suaviore quam Passer. Gesnerus Rhombun lævem Italis Suazo dictum scribit, quo nomine non aculeatus squamosus noster Venetiis vocitatur.

8. RHOMBOIDES Rondel. Gein. p. 780. Rhomb vel Passeri similis est, sed à Passere situ differens; squamis parvis intectus, oculis multum à sese distantibus Corpore est exiguo & brevi, palmi magnitudinem non su perante. Q. Annon Rhombus noster non aculeatus squa

rent. Could in dextro latere, & ad haif aulomis

A. PAS

Plan

Plani offei, corpore productiore.

A. I. HIPPOGLOSSUS Rondel. Gesner. Aldrov. Anglis Occidentalibus, A HOLIBUT, Septentrionalibus, A TURBOT, or TURBUT. Nomen Anglicum, BUT Rhombum in genere significare videtur. Planorum quos novimus hujus generis omnium maximus est, Rhombum Turbotum dictum superans, corpore quam ille productiore minusque quadrato. Color in supina corporis parte obscure viridis aut nigricans: Squamæ minimæ: oculi in dextro latere seu ad sinistram oris. In Oceano Britannico inque mari Hibernico reperitur.

A. 2. BUGLOSSUS five Solea Rondel. Solea Bellonii Aldrov. Lingulaca Varroni & Plauto. The SOLE. Corpore est plano, tenui, longiore contractioréque quam Passer, solea figura, un le nomen : colore ex cinereo nigricante, squamis asperis. Carne est firmiore solidioréque quam Passer; saporis etiam suavitate, alimenti copia, succi bonitate præstantior. Tam in Oceano quam in

mari Mediterraneo frequens est.

3. LINGUATULA Roma. Pola Bellonio. An Cynoglossus Rondel. Gesn. pag. 785. An Citharus slavus Rondel. Gesn. pag. 269. Figura Soleam refert, a qua tamen in multis dissert.

1. Semper etiam adulta, Soleis majoribus sere dimidio minor est: 2. pro magnitudine brevior: 3. Colore dilutiore & albidiore: 4. Squamis longe majoribus. 5. Anus in prona superficie est, non in margine corporis. 6. Oculi in latere dextro, seu ad sinistram oris, si piscis sci. in ventrem erigatur.

4. ARAMACA Brasiliensibus Linguado Lusitanis Marcgr. Pilcis Lingulaca seu Solea vulgari simillimus est. Differt pinnis branchiarum in pilos tenues desinentibus,

& fortè etiam colore, quem lapideum vocat.

Præter has Solearum species, quas nos solas circa Mare Mediterraneum observavimus, nec plures Bellonius, quinque 34

que adhuc alias proponit & describit Rondeletius quarum titulos tantum, quia suspectæ sunt, adjiciemus; qui descriptiones velit, Rondeletium consulat.

1. Solea oculata Rondel. Massilia, ubi satis frequens

eft, Pegouse dicta.

2. Citharus Rondel. Gesn p. 269. Rome ubi frequens Folio nominatur. Unicus est ex planis cui lingua soluta.

3. Citharus flavus five asper Rondel. Gesn. 269.

4. Arnoglossus vel Solea lævis Rondel. Gesn. pag. 786. Corpore est valde gracili, pellucido, candido, multis squamis tenuissimis & statim deciduis integitur, ut merito lævis dici possit. Hic forte pilcis est, quem Cornubienses nostri piscatores à pelluciditate sua Laternam [a Lantern vocant.

5. Solea parva seu Lingula Rondel. Gesn. ibid. Cæteris Buglossis fimilis est, sed semper parvus, dodranta-

Iem magnitudinem nunquam excedens.

PISCES unico tantum pinnarum pari donati, Seu pinnis ventralibus carentes, & primo, ANGUILLIFORMES seu corpore lavi, lubrico & oblongo.

Orum nonnulli pinnis tam branchialibus quam ventralibus carent, ut Mur.ena & Lampetra; alii ventralibus

tantum, ut Serpens marinus & Anguilla.

MURÆNA omnium Autorum. Corpore est quam Anguilla latiore magisque compresso: rostro magis exporrecto, acuto & compresso: Colore vario ex obscure spadiceo seu ex fulvo nigricante, & flavo aureove: rictu amplifimo. In extremo roftro apophyses dua breves fiftulosæ; supra oculos aliæ secundæ majores sed breviores. Hæ fortafle auditui, illæ olfactui inferviunt. Oculi in fuperiore maxilla siti, spatio inter extremum rostrum & angulos oris medio. Non procul à capite in medio dorso incipit pinna, quæ ad caudam usque extenditur, eamque cingens ad Anum continuatur. MuræMurænam Lexicographi plerique Anglici, A I. AMPREY interpretantur, ac si eadem esset cum Lampetra, à qua certé specie differt.

De LAMPETRIS in genere.

VOcis Lampetræ origo incerta; falluntur enim qui velut Latinum à lambendis petris derivant cum Lampetræ nomen apud nullum Veterum reperiatur. Lampetra autem figura oris rotunda seu ovali; foramine seu sistula in summo rostro Cetaceorum in modum; septem utrinque branchiarum foraminibus; pinnarúmque tum branchialium, tum ventralium absentia, ab aliis omnibus sui generis, hoc est longis & subricis piscibus, abunde distinguitur.

A. I. LAMPETRE medium genus Germanis & Belgis Prick seu Brick dictum. Hoc genus (inquiunt) pedalem magnitudinem haud superat, transversalibus & ni-

gricantibus lineis folum infignitur.

A. 2. LAMPETRA parva & fluviatilis Gesneti & Rondeletii. Mustela sluviatilis minor Bellonii. A

LAMPERN, Pride of the Isis D. Plott.

Dorsum huic è susco seu livido nigricat; venter argenteus est. In medio capite soramen seu tubulus brevis eminet, ut in Cetaceis, cujus usus est ad aquam excipiendam quam per branchias iterum emittat, ore interim dum petris adhærescit exactè clauso. Branchiarum soramina septem utrinque Pinnæ in dorso duæ, quarum posterior cum cauda continua est cumque pinna retro anum. In Merseia sluvio Cestriam & Lancastriam intersum. In Merseia sluvio Cestriam & Lancastriam intersumente innumeri capiuntur: inveniuntur etiam in Iside sluvio prope Oxonium.

A.3. LAMPETRA Rondel. major Aldrov. Mustela sive Lampetra Bellonii Gesner. A LAMPREY, or LAMPREY, or LAMPREY- or L

2 CHIE

Cutis nigricans pallidis quibusdam angulosis maculis distinguitur. Os rotundum est, quo constricto lignum aut
lapidem ità apprehendit ut sugere videatur, idque tanta
vi ut ægrè avellatur, cucurbitularum medicinalium quadam similitudine. Foramen capitis ut in præcedente.
In dulcibus aquis non generantur, sed è mari slumina
subeunt. Rondeletius Lampetras unicum habere ductum
longum ab ore ad anum recta extensum scribit, quocum
Acu conveniunt, ossa nulla, sed pro vertebris & spinis
cartilaginem cui medulla inest.

4. LAMPETRA cœca seu oculis carens. Argentinæ Ein blinder Neunoghen, i. e. Enneophthalmos cœcus. Exilis est & teres, lumbricis terrestribus maximis, quos Dew-Worms & May-Worms nostrates vocant vix major. Corpus totum lineis transversis in annulos dividitur Lumbricorum ferè in modum: in reliquis cum congeneribus

convenit.

5. Lampetra flava Baltneri colore tantum, non specie à Lampetra parva suvistili differre videtur.

7. LAMPETRA Zeylanica M. L.

- de Aquatil. pag. 1037. Aldrov. A SEA-SERPENT.

 Longitudo ejus quem Roma vidi 5 circiter pedum erat:

 Corpore tereti, gracili, æqualis fere ubique crassitiei, nisi quòd prope caudam sensim gracilesceret. Color in dorso fordide stavicans, in ventre coeruleus lucidior. Pinnarum unum duntaxat par habet ad branchias. Pinna dorsalis paulò infra branchiarum pinnas incipiens uno minus digito ad caudam extenditur: Cauda autem non definit in pinnam sed in acutum apicem, nec plana est ut in Anguilla, sed teres. Pinna ventralis, seu imæ corporis carinæ, ab ano incipit, & uno cis caudam digito definit.
- 2. SERPENS marinus alter cauda compressa. Pro magnitudine præcedente plus tertia parte brevior est. Cauda non teres est, sed compressa ut in Anguilla, eodémque modo pinnis cincta. Reliquas notas vides in Ichthithologia D. Willughby,

3. MYRUS

3. MyRUS Rondel. Gefn. pag. 681. Aldrov. lib 3. cap. 28. Præcedenti fimillimus eft, fi non idem. Oræ pinnarum Dorfi & Ani, ut in Congro, nigræ : quod & inperioribus duabus speciebus commune est.

4. SERPENS marinus maculosus. Longitudine est tripedali & majore, vix 4 digitos crassus, totus teres, duolici in lateribus macularum majorum ordine è fulvo ni-

gricantium D. Lister.

A. S. ANGUILLA omnium Autorum Eyxeaus Grais. Passim notus est hic piscis, nec descriptione indiget. Quæ puram & defluentem aquam incolunt ventre unt candidiore & splendente. Has nostrates Silver- Eels. .e. Anguillas argenteas vocant, & in cibo salubriores existimant.

Modus generationis Anguillarum nondum certò cognius & exploratus est. D. Franc. Redi Florentinus in lipro nuper edito Anguillas omnes fluvii Arni quotannis Augusto mense ad mare descendere ut ibidem pariant afirmat : Fatus autem à mari certis aut statis temporibus a Februario mense ad Aprilem fluvium subire & ascendere id Pisas usque. Memini me olim eandem Observatiohem vel in libro aliquo legisse, vel ore tenus relatum, necio quo autore, accepisse, non tamen de Anguillis tanum fluvii Arni incolis, sed de omnibus in genere.

De Anguillarum generatione Gaspar Schwenckfeldius n libro de Piscibus Silesie mira narrat. De hoc [Alpurno pisce] observatu dignissimum Piscatores memorantur, confirmante aurolia; Quod nimirum Alburaus noster non solum sui generis pisciculos pariat, verum etiam Anguillas procreet. Aprili enim mense branchiis pfius innafcuntur minutiffima quædam Animalcula, quatuor, quinque vermium specie, fili candidi instar contorta seu convoluta, quæ cum moveri incipiunt, in aquas abscedunt, celeriter vivunt, adolescunt, & Anguil-

larum formam nanciscuntur.

A. I. CONGER Rondeletii, Bellonii, Gesneri & omnium fere Autorum A CONGER or CONGER-EEL. Græcis rome dicirur. Anguille corporis figura fimillimus, in nonnullis ab ea differt, I. Quod magnitudine excellat,

4 aut 5 cubitorum interdum longitudinem attingens, & femoris humani crassitiem adæquans. 2. Quòd colore sit in dorsó dilutiore ad cinereum magis accedente, in ventre candidore. 3. Quòd oculos habeat grandiores, iridibus argenteis. 4. Quòd in utroque latere rectam lineam albidam, latiusculam, velut ex duplici punctorum ordine compositam, à capite ad caudam delaram obtineat. 5. Quòd pinna corpus cingens suprema ora seu margine per totam longitudinem nigricet. 6. Quòd in extremo serè rostro seu maxilla superiore duo brevia cornicula seu tubuli extent, è quibus humor facile exprimitur.

2. CONGER Indicus maculosus maximus: Kommer-Eel Belgis Hominis longitudirem implet, & ex proportione crassus est. Et corpore & pinnis maculis subfuscis

pingitur.

3. A M M O D Y T E S Gesneri. Acus Ammodytes, an Cicirellus Messanensis P. Boccone? Sand-Eels or Launces. Piscis est Anguilliformis, longus & subrotundus, pedalem longitudinem rarò excedens, Acus serè figura & colore, in dorso sci. cœruleo, in ventre & lateribus argenteo. Squamis caret. Rostrum. acutum; rictus ingens: Os edentulum. Maxilla inferior ultra superiorem excurrit, ut in Sphyrana. Unica in dorso pinna prælonga, quæ tamen caudæ continua non est. Unicum duntaxat ad branchias pinnarum par obtinet, nam pinnis ventralibus caret. Sub arena ad dimidii circiter pedis altitudinem demersi latitant hi pisces. Cum recessu maris arenæ nudantur ad oram Cornubia & Monæ insulæ piscatores, uncis ad id sactis eos eruunt. Inter lautissimos pisces habentur, súntque optima aliis piscibus esca.

Quærendum annon duæ habeantur hujus piscis species?
nam qui Sandilz Anglorum titulo à Salviano describitur
& depingitur, duas in dorso pinnas habere traditur, cum
hic noster unicam tantum habeat. Præterea ille duo
pinnarum paria obtinet, cum hic unicum ad branchias,

in ventre nullas.

Jecies Bellon. Gesn. 104. Aldrov. 1. 3. c. 26. Figura corporis Congrum proxime refert, nisi quod pro magnitudine brevior

brevior sit, (non ultra dodrantem longus) ad latera magis compressus, & colore dilutiore. Barbulas habet sub mento 4. ab eadem origine binas. Pinnæ caudam ambientis supremus margo nigricat, ut in Congro. Squamæ, quas parvas habere videtur, siguræ sunt insolitæ, ut & situs, nimirum angustæ, oblongæ, non ut in aliis piscibus imbricatim sibi invicem incumbentes, sed discretæ, raræ, & nullo ordine positæ. Plures habet notas singulares, sed hæ ad distinctionem sufficient.

5. OPHIDION alterum flavum & imberbe Rondel.

& Schonfeldii.

Schoneveldius in Ophidio flavo & imberbi pinnam dorso innascentem ad caudam usque porrectam, asperam esse scribit, & velut serrato mucrone scindentem, unde vivus ægre tractatur nudis manibus: Dorsum autem per intervalla nigris lituris, quæ in pinnam terminantur, pictum. In nostro nihil simile observavimus.

6. Or HIDION barbatum maculosum Rondel. & Gesn.: Quia icon Rondeletii innumeris ferè maculis rotundis pingitur, quas in sua Bellonius omittit, ideò Gesnerus Ophidion barbatum maculosum, ab eo quod sine maculis est specie distinctum facit. Nobis observati hujus generis pis-

ces omnes maculis carebant.

Gunnellum Cornubiensium vide inter pisces unica in dor-

so pinnà aculeatà.

7. TENIA prima Rondeletii, Ichthyopolis Romanis Cepole dicta. In longissimam & tenuissimam caudam extenditur; colore est incarnato quem vocant dilutiore, cum tinctura quadam cœrulei. Caro per totum pellucida est, ut vertebræ transpareant, & facilè possint numerari. Squamis caret. Non proculà capite in medio utriusque lateris maculis argenteis in recta linea positis insignitur. Pinna dorsi uno intra caput digito incipiens ad caudam extremam exporrigitur, ubi cum pinna ventris concurrit. Est autem huic pisci peculiare, quòd pinna ventris plus triplo altior sit quam dorsi, ejusque initium rostro proximius, imo adeò propinquum, ut vix relinquatur spatium pro excrementorum orisicio, quod in ipso ferè maxillæ inferioris angulo situm est.

Q 4

A. 8.

A. 8. LUPUS MARINUS nostras & Schoneveldii. The Wolf-fish, Sea-Wolf or Woof. Corpus non squamosum est sed læve, lubricum, & plane anguilliforme, ex cæfio fuscum, nigricantibus umbris transversis latera decorantibus, quarum tamen Schonfeldius in descriptione sua non meminit. Caput grande, supra oculos, compressum & quasi mucronatum, genæ tumidæ. Mirè vorax mordáxque est Animal, & dentibus terribilis, quos plurimos habet tum anteriores, tum molares, magnos, validos, quales in Catulo semestri. Dr. Lister in tribus grandioribus hujus generis piscibus, quos Scarburgi vidit in mari vicino captos, dentes omnes vel fractos vel attritos, ut ne unus quidem sanus aut integer superesser, observavit & miratus est. In junioribus enim dentes integros, læves, & orbiculatos antea viderat. D. Merret lapides bufonios dictos, & pro gemmis habitos nihil aliud esse quam dentes hujus piscis molares afferit. Pinna mollibus radiis instructa à capite ad caudam per dorsum extenditur; altera huic opposita ab ano ad caudam sub ventre. Ad branchias pinnæ duæ amplæ & subrotundæ. In mari Eboracensi & Northumbrico capitur.

9. Mustela Lumpen Antverpia dicta. An Mustela altera vulgaris Rondel. Gesn. 105? Figura corporis huic teretiuscula; minùs tamen quam Anguilla, versus caudam gracilescit. Color ex viridi slavicans, areolis per dorsum transversis nigris. Cauda extremum rubescit nonnihil. Macula seu puncta obscuriora ubique per corpus disseminantur. Pro linea punctata sulcus quidam, à capite ad caudam deductus media latera dividit, infra quem macula nulla. Os magnum cum aperitur rotundum, unico in utravis maxilla denticulorum ordine Pupillas circulus slavescens cingit. Cirri seu barbula nulla. In media gula cirri utrinque singuli potius quam pinna, verum attentius intuenti in duos radios dividi videntur.

Piscis hic cum pinnis ventralibus seu pectoralibus non omnino careat (cirri enim illi bisidi quos diximus earum vicem supplent, & pinnæ rectius quam cirri dicendi sunt) ad pisces læves & lubricos dorso bipenni transferendus est, & Asello callariæ seu Tincæ marinæ, quocum pinnarum

is a contraction

ven-

ventralium figura, situ & radiis convenit subjungen-

riam cauda in acumen definit. Unicum habet ad branhias pinnarum par: in ima corporis carina pinnam habet
enuem, angustam, ad finem cotporis æqualiter exporectam, nec ullam aliam præterea in toto corpore. Sub
ineis lateralibus maculæ nigræ per totum corpus dispersæ
eminis Sinapi magnitudine.

11. Carapo secunda Marcgr. priori similis est, excepto uod dimidia tantum sit latitudinis, nec ullas maculas ha-

eat.

pinnis ventralibus carentes, corpore non admodum lubrico aut Anguilliformi, sed plerumque contractiore.

De ORBE pisce.

Porpore est subrotundo & globoso, unde nomen. Corpora sua utris in modum instare possunt hoc genus isces, autore Marcgravio: cute dura tecti sunt & pleriue spinosi. Orbibus Pisces triangulares dictos annumeamus.

Hi autem à dentium numero à perspicacissimo Viro . Martino Lister M. D. in tres Ordines seu Genera diviuntur,

I. ORBES quibus bini dentes, in singulis sc. maxillis singuli.

1. L'Istrix piscis Clus. Guamaiacu guara Marcgr. An Orbis muricatus primus & alter Clus. ? Spinæ huic longæ, præsertim in lateribus basis spinarum in duas alias breves & sub cute latentes desinebat : at Marcgravio tribus insertionibus quasi triquetris cuti infixi.

Differt à nostro Histrice [sequenti ut puto] quòd nostro supercilia elata non sunt, nec caput compressum, planum & exertum: quódque hic ex toto maculatus est, noster

non item.

2. Histrix alter capite angusto, subrotundo & admodum spinoso, Spinis sci. prælongis in ipso capite & sca-

pulis donatus, D. Lister.

3. Orbis spinosus Clus. Guamaiacu atinga Marcgr. quem Orbem muricatum Ranæ rictu vocat, longitudine septunciali, oculis magnis, Capite lato, præcipue verò maculis nigris ad pinnas branchiales & dorsalem cum orbe spinoso Clusii convenit. Spinæ hujus piscis compresse sunt gladiolorum more, cum eæ superioribus teretes sint: item huic quasi latæ quædam sasciæ striæve susce secundum

longitudinem dorfi deducuntur.

4, Atinga alter minor orbicularis. Orbis spinosus, formâ sphærica Calceolarii. An Orbis Atinga sexus masculini Bontii? Vix ovum majusculum Anserinum magnitudine explet. Superiori valde similis, distert quòd huic caput, rotundum & minimè erectum, absque supercilis elatis aut striis: quódque huic spinæ in ventre, superiori non item. Huic tamen insignes illæ & latæ maculæ ad pinnas & ad caudam non desunt, quamvis in sigura Calceolarii minimè exprimantur, quæ tamen alias optimè pingitur.

5. Orbis muricatus & reticulatus: Hic in maximis Orbibus ponendus est. Huic breves admodum spinæ, quæ sci. parum eminent, compressa acie: at earum radices triqueriquetræ adeò turgent & implicantur, ut quasi reti quo-

lam ex crassis maculis tegi videatur.

6. Orbis Ranærictu Clus. Uncias 16 longus erat, ambiu 20 unciarum. Totum corpus fuscum, albicantibus maulis conspersum, ut & pinna dorsi à cervice ad extremum
ere dorsum exporrecta: Os latiusculum & sissum Ranæ
iormâ. In singulis lateribus bini tuberum radicum spinæ
Rubi æmulorum ordines à vertice ad caudam usque poriguntur.

7. Orbis oblongus Testudinis capite Clus. Orbis lævis obongus, cinereis & fuscis maculis notatus D. Sloane ab hoc

on multum differt.

I. OR BES quibus quaterni Dentes, hoc est, in utravis maxillà bini.

est sphærica si caudam excipias; cute dura admolum, quam asperam efficient aculei parvi, quibus tota tonspersa est.

2. Orbis afper maculofus. Orb. hirfutus Wormii. Huic

per torum corpus densi & exigui murices.

3. Orbis lagocephalus Grevii R. S. Mus. Orbis primi Rondeletti iconi fimilis est, nisi quòd cauda sit paulò proluctiore, nec toto corpore spinulis aspero ut ille, sed

rentre tantum dorso & cauda lævibus.

4. Orbis scutatus Rondel. Gesn. p. 745. Capite est mazis exserto quam prima species; oris scissura majore. A
capite ad caudam usque ossa ovi sigura disposita sunt, iner quorum intervalla aculei interjacent. Orbem scutaum vocat ob os scutiforme, quod ea in parte qua in terenis animantibus pectus est, sterni vicem habet. Ronleletius dentes plures & minores huic attribuit; verum
D. Lister potius sidendum, qui Bidentem facit.

5. Orbis echinatus seu muricatus Rondel. Superioris ordinis omnes orbes muricati bidentes sunt, atque adeò cic ab iis differre debet. Muricatis aculeis totus riget.

Capi-

Capite est multo minus exerto quam proxime descriptus,

corpore magis rotundato & majore.

6. ZEE-DUIF, i.e. Columba marina, Orbis species Nieuhof. A capite Columbino simili, & pectore Columbæ gutturosæ instar prominente nomen accepit. Squamis caret, verum maculas in cute habet diversarum sigurarum. Rarius capitur, nec bene sapit.

III. OR BES quibus plurimi dentes.

Stracion prior Aldrovand. an Nili Bellon? Forma est pentagona, pedalis interdum longitudinis, testà durà contectus. Huic in dorso eminent quatuor parva tubercula in positu quadrangulo.

2. Ostracion alter gibbosus Aldrov. sive Piscis quadran-

gularis gibbosus.

3. Ostracion tertius rostratus: Huic desunt suprascripta tubercula, at rostrum sive nasus admodum producitur in quendam mucronem.

4. Piscis triangularis Clusii cornutus.

5. Piscis triangularis Clusii cornibus carens. Hunc, D. Lister Piscem maximum triangularem cornibus in capite carentem, ventre prope caudam cornuto. Squamis hexagonis radiatis, & duplici aut latiusculo limbo circumscriptis, vecat: Præcedentem, Piscem triangularem maximum cornutum, squamis hexagonis radiatis, quarum centrum seu media pars eminet, donatum.

6. Piscis triangularis capite cornutus, cui in media cauda cutacea aculeus longus erigitur. Mediocris magnitudinis est; undatis quibusdam latiusculis maculis suscis ad dorsum & ad maxillas admodum eleganter depictus.

In aliis multis Piscibus triangularibus capite cornutis hac notavi; scilicet in summa cauda cutacea omnino deesse squamas, vel unicam squamam, modò in superiore, modò in inferiore ejus parte, aut in utraque ejus parte singulas squamas habere.

7. Piscis mediocris triangularis, ad imum ventrem propè caudam tantum cornutus, ex toto maculis æqua-

bus subruffis dense insignitus. Hujus squame hexagoæ, exiguis tuberculis, vix ullo certo ordine dispositis kasperantur.

8. Piscis triangularis parvus, nonnisi imo ventre cornuus. Hujus squamæ hexagonæ radiantur è centro paulum eminente; at earum extima latera ex totidem an-

uftis & fimplicibus lineolis constant.

9. Piscis triangularis ex toto cornibus carens. Hujus uamæ hexagonæ mediæ paululum eminent; atque infitis exiguis tuberculis striatim dispositis ornantur: item enter huic præ cæteris sui generis maxime latescit, scili-

r quasi basi pro magnitudine amplissima.

10. Piscis maximus quadrangularis i. e. Dorso plano, im superiores illud habeant naturaliter in arcum elatum, on artificio aliquo depressum, (uti perperam de aliquius id genus piscibus existimavit Wormius) quatuor serculis in dorso non longe à capite insignitur. An stracion prior Aldrov.?

orsum & Caput densis maculis rubescentibus interstinuuntur: reliquum corpus minus; pinnæ minimè.

12. Piscis mediocris quadrangularis maculosus. Huic in teribus aliquot rariores majusculæ maculæ, quippe in ngulis maculis mediis singulæ maculæ circinatæ rusæ, at arum mediæ albescunt ex cæruleo. In ventre verò eæem maculæ exiguæ, plurésque ac minores sunt, utpotæ uæ trésve in singulis squamis hexagonis.

13. Pisciculus cornutus, Ican Setang. Bontii. A reli-

uis omnibus diversus est.

Ostracion Nili Bellonii, D. Lister eo nomine, quòd è Mari Mediterraneo proveniat, longè diversum piscem se existimat ab ullo sui generis ex Indiis nobis allato. Terùm, quod tanti viri pace dixerim, argumentum hoc nessicax est; cum Pisces nonnullos Indico & Mediterraneo pari communes esse noverim.

1. HIPPOCAMPUS Rondel. & aliorum. Cavallo narino Italis. Hippocampus aculeatus. Restro capire & iba equum nonnihil refert: toto autem corpore inciaras habet, ut Eruca aliúdve infectum, unde nomen.

Dodrane

Dodrantalem magnitudinem non superat. Pollicis est crassitudine, rostro oblongo, tubuli modo cavo, sine scissura. Ab inferiore parte operculum foramini opponitur ad claudendum vel aperiendum pro libitu. Truncus corporis ad anum usque heptaedricus est cum exochis aculeatis, infra anum cauda tetraedrica tantum est Unicum habet ad oculos pinnarum par, pinnam singularem in medio dorso. Duro & velut crustaceo tegmine operitur.

2. HIPPOCAMPUS jubatus: non jubatis quotquot nos vidimus quadruplo major erat. In medio ventris pinnulam seu membranalum nigricantem observavimus. Ab omnibus in summo capite & cervice aculeis villi

seu setæ longæ dependebant jubæ instar.

3. Hippocampus lævis sive non aculeatus, incisuris ad-

modum raris.

4. Hippocampus parvus non aculeatus, incisuris crebris: in ipsa sci. cauda 35. numerantur. A freto Sunda dicto Indiæ Orientalis. In Hippocampo aculeato à pinna dorsali 30 incisuras numerare licuit; in altero autem lævi majore tantum 25. in tertio 35. Item lævis major rarioribus incisuris, maculis multis exiguis nigricantibus punctatur, quæ in cæteris quantum observare potui, omnino desunt.

1. A C U S Aristotelis sive Acûs secunda species Rondeletii Gesn. pag. 11. Typhle sive Typhline Antiquorum
Bellon. Hujus generis plurimos Venetiis vidimus, omnes
tamen longe minores eo quem Rondeletius descripsit. Corpore erant hexagono ad sinem pinnæ dorsalis, inde ad extremam caudam quadrato. Crusta qua integebantur à
capite ad anum in 18 squamas distinguebatur, ultra
anum in 34 aut 35. Rostrum & os Hippocampi plane
simile. Cauda in pinnam desinit. Pinnam singularem
habent in medio dorsi.

Piscis Rondeletio descriptus cubitum longus erat, digitum crassus, præter magnitudinem in omnibus cum pisco

nostro conveniebat.

2. A C U S Aristotelis species altera major. Longus est & angulosus: pro squamis crusta quadam dura integitur, in plures partes divisa: à capite ad anum usque heptagona

huic

gona est; inde ad finem pinnæ dorsalis pentagona; inra ad caudam extremam quadrata. Rostrum habet pro-

luctum quod tubam æmulatur.

A. 3. A C U S lumbriciformis seu Ophidion lumbriciforme, pueris Cornubiensibus, The Sea-Adder. i. e. Vipera marina; quo nomine Acum etiam Aristotelis prinam Italis piscatoribus, nimirum Biscia, dictam obserravimus. Corpusculo est tereti, nullis squamis induto,
olore è viridi sordidè luteo, in acutum cuspidem, non in
pinnam desinente: Rostro quali Acui sed breviore. Branbia utrinque 4, pro apertura parvum habent soramen.
Corpus lineis annularibus impressis pari modo dividitur
quo Lumbrici terrestris. Magnitudo pennæ Anserinæ:
ongitudo eorum quos vidimus maxima 5½ digit. Unica
i pinna, eáque in dorso. In mari Cornubiam alluente
ccurrit.

MONOCEROS piscis Clusi Exot. 1. 6. c. 28. Piraca Brasiliensibus Marcgr. Corpore est ad latera compresb, ab ore ad caudæ exortum 3 dig. longo; 2 lato: ore xiguo figuræ porcinæ, & anterius in inferiore mandibula uos habet dentes latiusculos in morem Orbium, in supeore plane parvulos. Supra oculos in dorso corniculum ectum fert, retrorfum incurvatum, minus digito lonum, rorundum, crassitie mediocris fili, duplicem ordiem habens denticulorum deorsum vergentium: per nembranulam quandam tenuem quafi sustentatur, quae ansversim dorso annectitur. Non potest autem corniulum deponere, ut Clusius putat. Pinnarum numero & tu cum Orbibus pæne convenit. Cutem habet ad tactum abram, coloris obicure flavi seu umbræ: Pinnis tamen t & cuti ad dorsum aliquid aurei admixtum, ut in Oribus fieri solet. Orbis speciem eum deputo (inquit sarcgravius) quum ventrem aliquo modo possit instare. CAPRISCUS Rondeletii Geln. 214. Capriscus Pesce alestra Salviani, p. 207. Caput compression: oculi in periore ejus parte siti. Os parvum : maxilla utraque dentibus non serratis, sed continuis atque humanis siilibus munita est. Branchiæ utrinque 4, non osseo & articulato operculo, sed cute contectæ. Verum (quòd

huic pisci peculiare est) In dorso fere medio tres (membrana inter se juncti) reperiuntur aculei robustissimi 8 magni, quorum prior reliquorum duorum triplus est quo que omnes non solum quando vult deprimit; sed in sulcum eriam offeum ob id sculptum recondit. Depress autem & reconditi, utì quam facillime omnes fimul eriguntur, ità eorum unus duntaxat erigi nequit. Et pari ratione erecti omnes deprimi possunt, cum corum unus solus nequeat : súntque ea arte fabrefacti, ut cum prior major quantumvis impulsus deprimi nullo pacto possit postremi tamen depressione, quæ facillima est, statim deprimitur. Et quòd majori admiratione dignum est. fi postremus aculeus non prorsus deprimitur, sicuti prior quoque ea proportione deprimitur; sic ibidem etiam ità rursus consistit & obsirmatur, ut nullo impulsu ulterius deprimi possit, nisi iterata postremi depressione. Corio tegitur squamoso, cujus tamen squamæ Serpentis potius quam piscis videntur; nam præterquam quod eo ordine funt commissa, ut lineas cancellatim sele interlecantes constituant, firme etiam & valide adeo hærent, ut desquamari nequeant, unde ita durum & asperum efficitur ejus corium, ut vix dissecari queat, atque lignum & ebora eo poliri possint. Color piscis ex livido viridis. parvulis notis cœruleis conspersus: dorsi verò & ventris pinnæ nigricantes cœruleis & rubentibus maculis infigniuntur: figura lata compressa valde & fere orbiculata: duas libras rard excedit. An Verkens-visch S. Meer Swiin. i.e. Porcus marinus Nicuhoffi? Reliquas Ipecies Clariff. D. Listeri, qui eas studiose conquisivit, & curiose observavit descripsitque, verbis exsequar.

2. GUAPERUA longa, caudâ fere quadratâ, & minime forcipatâ, capitis vertice latiusculo. A Caprisco Salviani disfert. 1. Quod huic dentes suo & peculiari modo acuuntur. 2. Quod huic tantum bina cornua dorfalia, eorsimque primum in sicco pisce majusculis dentibus, duplici serie serræ in modum exasperatur, cujus rei nec meminit Salvianus, neque icone sua expressit. 3. Huic omnino deest cornu ventrale. 4. Hujus pinnæ tribus digitis distent à cauda. 5. Ipsius caudæ pinna multo lon-

sior est. 6. Huic capitis vertex minus compressus, quin potius latiusculus est. Hujus longitudo 16 digitos, lati-

udo 5 impler.

3. GUAPERUA lata, caudà forcipata, pinna dorali maculis quibusdam distincta 16 dig. longa, 8 lata erat: capitis vertice compresso. Pinnæ & dorsalis, & ventralis, 2 minimum digitos à cauda desinunt. Pinna lorsalis crebris maculis distinguitur, atque ex altera parte in cornu 4 dig. longum producitur. Pinnæ, caudæ cornua subitò oriuntur, tamen digitum circiter longa. Squamæ quadratæ exiguæ in hoc pisce præ superiore, & minus hirsutæ. Hujus Cornu maximum, & non tantum i fronte, sed etiam à lateribus ex media certé parte mulis exiguis tuberculis an dentibus exasperatur.

Huic pisci sat bene convenit descriptio Marcgravii.

4. Guaperua maxima (ex his ferè bipedales vidi) lata, mi extrema cauda, & pinna tantum dorsalis in longissia ma & tenuissima cornua diducuntur: item duabus latius culis fasciis rubris, utrisque ad maxillas transversim ductis notatur.

5. Guaperua lata, ad caudam striata. Longitudine II circiter digitos implet, & ad 5 digitos in latum excurrit. Huic dentes æqualiter præcisi velut humani incisorii: Caput compressum cum eminente vertice. Pinnas minus latas habet. Cauda bisurca, at exigua in ea cornua. Squamas quadratas bisecant nescio quæ asperitates, atque B utrinque lineolas ad tres digitos longas essiciunt. Cornu dorsale minutissimis denticellis à fronte serræ in mom

dum exasperatur.

6. Guaperua Histrix. Piscis parvus est, paulò supra dig. longus 3 ½ latus. Huic dentes minùs acuti: in superiore autem maxilla utrinque ad duos primos dentes singuli exigui denticuli sunt, quos alii iterum latiusculi excipiunt: Squamæ quadratæ & exiguæ. Ad tres digitos à cauda è mediis lateribus confertim oriuntut 5 acules crassiusculi, cornei, teretes, longitudine minimum unciali, colore vario, albido nigróque qualis in Hystricum calamis cernitur: item ad caudam insignis præterea hir-

suties. Caudæ pinnam quadratam esse in vivo pisce ex-

istimo: ex fusco nigricat.

Trombetta i. e. Tuba. Roma Soffietta i. e. Follis ob similitudinem. The Bellows or Trumpet-sish. Pisciculus est 4 dig. longus, plus digitum & dimid. latus, tenuis, squamos sasperis; Rostro longissimo, trientem totius piscis aquante, cum parva in extremo apertura, operculo inferiori parti adnato instructa, quod sursum attollitur ad claudendum, demittitur ad aperiendum. Oculi grandes, irridibus albis. In dorso exoritur spina longissima & robustissima, aversa parte fossulà quadam excavata, marginibus dentium sursum spectantium continua serie vallatis, qua spina la aliquousque erigi & deprimi potest, non tamen ad perpendiculum attollitur sed caudam versus semper inclinat. Roma satis frequens est

in foro piscatorio inter alios pisciculos.

Stromateus Rondeletii lib. 5. c. 24. Callichthys Bellonii Gesn. 1109. Licette Venetiis, Romæ Lampuga, ni fortè hæ diversæ species sint. Figura corporis lata, tenui. quadrata, Rhombum piscem imitatur, erecte, tamen natat. Romæ invenimus hujus generis dodrantem longos, pondere sesquilibrali. Dorso est dilute coeruleo, imis lateribus & ventre argenteis. In dorso, & supra lineas punctatas, maculis & ductibus flavis varie & perbelle pingitur, infra lineas, maculis ejusmodi flavis seu aureis. Cauda valde forcipata est; Rostrum obtusum; Os minutiffimum, maxillis unico ordine dentium minutiffimorum munitis. Totum corpus, ut in Rhombo, pinnis dorso & ventri innascentibus ferè cingitur. In lateribus eorum quos Venetiis nacti sumus, lineas duas à branchiis ad caudam ductas, inferiorem rectam, superiorem in arcum inflexam habuit, quo à Lampuca Romæ dicta distabat. Hujusmodi lineas Seserino suo Rondeletius attribuit; unde forte Licette Venetiana, & Lampuca Romana diversa piscium species sunt : nam præterea & hi illis majores erant, & pulchrius colorati. Intestinorum respectu diversus est hic piscis ab omnibus quos mihi hactenus videre contigit: nam & duos habuit ventriculos, anteriorem carnocarnosum, & apophysibus longis asperis crebris, pellis erinacei serè in modum, intus consitum; posteriorem grandem, membranaceum, ultra anum ipsum extensum: Ad pylorum varios Appendicum ramos, in minutissimos iurculos sparsos, & quodam velut parenchymate interextos. Intestina longissima in varios gyros seu mæandros revoluta, succo intus purpureo exundantia, qui excrementa omnia eodem infecit colore, & è podice exens latera piscis hilari purpura tinxit.

Paru pilci Brafiliensi congener sine pinnis ventralibus.

A Pampus. D. Sloane.

Quem descripsi piscis è minimis sui generis erat, sex ligitos longus 4 latus media sui parte. Subrotundus nitio erat, indéque ad caudam usque sensim gracilescebat. Lingua teres, carnosa, maculata. Maxillæ denicellis acutis obsitæ. Oculi magni iridibus amplis argeneis. Pinnæ 4, una in dorso medio incipiens & ad caulam desinens: secunda huic opposita ab ano ad caudam
extensa: ad branchias binæ longæ; ventralibus carebat.
Cauda bisurca, 2½ digitos longa. Linea arcuata superiorem laterum partem percurrebat, recta mediam. Squanis parvis albis obtegebatur totus.

Ventriculus rotundus, officulis acutiusculis, pectinum quibus lanam carminant denticulis similibus obsitus. Intestina aliquoties revoluta. In Veteri portu Jamaycensi

captus erat.

A. MOLA Salviani. Orthragoriscus Rondel. The SUN-FISH. Corpore est lato brevi: cujus posterior pars pinna circulari cingitur, quæ ei pro cauda est, adeò ut videatur esse caput piscis, aut Piscis dimidiatus, cui cauda aut posterior medietas abscissa est: quæ sola nota ei pro characteristica sussicit, quamvis piscis sit valde anomalus, & in omnibus fere suis partibus ab aliorum forma abludat. Ad 100 interdum libras pondere accedere dicitur. Squamosus non est, verum cute dura crassa as aspera integitur. Ossa omnia cartilaginea & mollia sunt. Quod ad interiora attinet, Hepar ei magnum, crassum, subrotundum, albicans, non divisum in lobos, in tinistro latere situm, cui adhæret cystis fellea perampla,

pla, cujus meatus in ipsum ventriculum, non procul à superiore ejus orificio inseritur, quod huic pisci soli ex omnibus quæ dissecui animalibus proprium. Renes amplissimi, quorum ureteres vesicam urinariam magnam oblongam prope ejus sundum ingrediuntur. Vrethra non in anum terminatur sed foramine sibi peculiari paulò infra anum exit. Intestina crassa funt ut in Quadrupedibus, variis ansractibus convoluta. In mari Britannico invenitur. Pensantia in Cornubia captum vidimus & de-

scripfimus.

A. XIPHIAS piscis, Latinis Gladius. The SWORD FISH. Rostri ensiformis in hoc pisce tam evidens est nota, ut ab eodem in diversis linguis nomen adeptus sit: cumque ei inter pisces soli conveniat, sola etiam pro characteristica sufficit. Piscis est magnitudinis respectu cetaceus, 100, imò ducentas interdum libras pondere excedens, longitudine quinque ulnas: Corpore longo, tereti, ad caput crasso, versus caudam sensim tenuiore: cute admodum tenui & ferè lævi vel parum aspero. Maxilla fuperior in roftrum lougiffimum, gladio ancipiti fimile procurrit: inferior in cuspidem acutissimum definit, effigie anguli peracuti. Pinna in dorso unica per totam fere ejus longitudinem extenditur. Cauda falcata crescentis Lunæ in modum. Pinnarum unum duntaxat par habet ad branchias, quo eum Cetaceis convenit. Pinne infra anum in ima corporis carina duæ. Ventriculus longus, conoides. Ad pylorum aut paulò infra Appendicum massa grandissima, vasis quodam quasi parenchymate intertextis, Pulmonis imaginem refert. Intestinum recta descendit infra Appendices, indè ultro citroque pluries reflectitur eleganti spectaculo. Vesicam natatoriam longam habet. Caro in cibis laudarur, estque apud Messanenses summis in deliciis. Eodem modo capitur quo Cete. v. D. Willughbeii Ichthyologiam.

GUEBUCU Brasiliensibus Marcgrav. Xiphiæ affinis. Lusiranis Bicuda. Beccasse de mer Gallis Rochesort. Oblongo & serme tereti est corpore: ut Dorada; capite porcino, rostrato, cauda in duo cornua diducta ut Albarara. Rostrum acutum osseum durum; partis superioris

long

engitudo 16 dig. inferioris 10. Utramque autem partem novere potest. Dentibus omnino caret. Pinnas habet , ad branchias duas trianguli acuti figura: E regione arum duo bacilliformia corpora juncta, ex offe nigro onstantia, quodliber 19 dig. longum: utrumque juntum in rima longa profunda recondere potest, quæ à atura secundum longitudinem ventris facta est ad cauam usque. Infra anum duæ pinnæ. Maxima autem omium est pinna dorsalis, à summitate occipitis incipiens k in tripedalem longitudinem extensa, sesquipedem lata bi latissima: Hanc quoque demittere potest, & in prounda rima recondere. Cute crassa subaspera vestitur, ota subfusca squamis carens. Galli, ut testatur Rocheortius, Beccasse de mer seu Scolopacem marinam appellant. Dorso, inquit, est nigricante, lateribus griseis seu canis, ventre albo.

Pisces spinosi seu ossei pinnarum Dorsalium omnium radiis omnibus mollibus & flexilibus, & primo.

Tribus in Dorso pinnis donati.

A. I. A SELLUS major vulgaris, The CODFISH, or KEELING. Corpore est crasso, ventre impense prominente. Linea lata alba in utroque latere à superiore branchiarum angulo ad caudam extenditur. Squame parvæ; Oculi grandes, laxâ & diaphanâ membranâ obducti. Ab angulo maxillæ inferioris dependect barbula unica, vix digitum longa.

A.2. ASELLUS virescens Schonfeld. The WHITING POLLACK. Asellum mollem [The Whiting] à quo denominatus est, magnitudine excedit, sigurâ corporis imitatur, nisi quòd latior sit & minus crassus. Dorsum sordide viret. A præcedente seu Coddo dissert. 1. Quod minor sit. 2. Quòd corpore latiore & minus crasso.

R 3 3. Quod

3. Quòd capite minore. 4. Quòd barbà careat. 5. Quod inferius pinnarum par multò minus sit quàm in illo. Ad

Pensantiam & S. Ives Cornubiæ oppida frequens.

A.3. A SELLUS niger, COLE-FISH. Septentriona-lium Anglorum, Rawlin-Pollack Cornubiensium. Valde similis est præcedenti, paulo longior tamen & tenuior. Lineæ laterales non curvantur initio in arcus quemadmodum in illo, súntque præterea albæ & latæ, quâ nota Piscatores ipsi hunc ab illo distinguunt. Varius non est ductibus flavicantibus quemadmodum ille. Color ei nigrior magssque vividus & splendens, unde nomen Cole-Fish, i.e. Carbo. Pinnæ nigro ad cæruleum vergente colore inficiuntur; Squamæ minores. Inferior maxilla in hoc productior quam in Coddo, à quo etiam dissert quod barbâ careat, quodque cauda paulo magis forcipata sir. Caro minus delicata habetur quam Coddi.

A. 4. A SELL US luscus, Bib vel Blinds Cornubiensibus. An Asellus nanus Schonfeldii? Ab Asello maximo seu Coddo, quocum barbula sub mento convenit, differt, 1. Parvitate sua, siquidem pedalem magnitudinem vix excedit. 2. Figura corporis breviore & latiore. 3. Colore dilutiore. 3. Magnitudine squamarum, quæ huic quam illi plus duplo majores sunt, & cuti tenaciter adhærescunt. 4 Quod spina ad ani pinnam careat, quâ ille do-

natur.

5. A SELLUS varius vel striatus Schonfeldii. Germanis vulgo Dorsch. Borussis Pamuchlen. Cute est præ reliquis Asellis lævi & glabra, (quanquam squamis tenuissimis non destituatur) longitudine pedali ut plurimum & majore. Caput Hadoco minus: Osinacumen desinens: Dorsum subnigrum vel obscure suscumentes, ut & latera, & branchiarum pars superior: interdum color cinereus, sed maculis & lituris nigris passim pictus, præsertim hyeme. Cirrum habet carnosum sub mento exiguum. Præter cirrum sub mento & colorem in plerisque cum secunda specie convenit.

6. As ELLUs flavesoms Schonfeldii. Secundæ speciei persimilis est, nisi quod pinne minores sint; quarum quæ sub mento slavescunt reliquæ omnes, ut & dorsum

8

& latera, ex flavo opacantur, crebrisque lituris croceis pictæ sunt. Linea à branchiis in caudam desinens flavescit, & circa abdomen nonnihil arcuatur magis quam in præcedente secunda specie. Apud Terra sancta insulam

vel Hilliglandiam capitur.

A. 7. On os sive Asinus Antiquorum Turn. Epist. ad Gesner. Asellus tertius seu Æglesinus Rondeletii Gesn. Æglesinus vel Ægresinus Bellonii. The HADOCK. Inter Coddum & Whitingum magnitudine media est. Colore in dorso nigricante, squamis parvis. Linea nigra à superiore branchiarum angulo ad caudam producitur. In mediis lateribus sub linea paulò infra branchias maculà utrinque nigrà latiusculà, ceu nota characteristicà, inficitur. Sub maxilla inferiore barbula vix digitalis. Cauda

ei forcipata. In mari Boreali frequens est.

A. 8. A SELLUS mollis major seu Asel. albus. An Merlanus Rondeletii Gesn.? A WHITING. A congeneribus differt, I. Quòd magnitudine omnibus cedar, excepto Mollo Venetorum. 2. Quòd maxilla superior inferiore longior sit, quódque dentes extra os cum clauditur cadant. 3. Quòd pinna ventrales in hac specie anteriùs sitæ sint quàm in reliquis. 4. Quòd barbà careat, quo cum secunda & tertia specie convenit. 5. Quòd pinna ano contigua plures radios obtineat. 6 Quòd carne admodum tenera sit & friabili. A Dorsi colore dilutiore & albidiore Whiting nomen obtinuit. Hic piscis apud omues gentes à salubritate commendatur.

A. 9. A SELLUS mollis latus. A WHITING-POUT, Londinensibus. Huic insignis latitudo præ longitudine; quâ solâ notâ satis differt ab omni hujus generis pisce. Extremo & cauda & pinnæ nigricant: item ad radices pinnarum branchialium utrinque maculæ singulæ majusculæ nigræ. Piscem autem quem pingi curavit D. Lister à capite ad extremam caudam longus erat 11 digitos, (nec temere majores inveniuntur) latus citra pinnas dorsales 3½ dig. Prima pinna dorsalis, sci. triangularis illa in longiusculum cornu producitur. Cæterûm & squamæ exiguæ, & argenteus ubique color qualis in

R 4 Asellis

Asellis mollibus. Huic oris rictus multo angustior quam

cæteris sui generis. D. Lister.

nimus. Anthia fecunda species Rondel. Gesn. 64. An Merlangus Bellonii? Mollo Venetiis. Minimus est omnium quos novimus in hoc genere: quem descripsimus 64 digitos longus erat. A maxillæ inferioris angulo barbula dependet, ut in Coddo. In branchiis & maxillis utrinque puncta novem. Rondeletius lævem esse scribit & sine squamis. Bellonius Merlango suo squamas ita tenues attribuit ut visum sugiant. Nos an squamas haberet nécne non adnotavimus, quantum tamen meminimus, squamis caret. Dorsum dilute suscum est, venter sordide albus. In Mari Mediterraneo frequens capitur. Venetiis & Massiliæ multos vidimus, nec ullam præterea aliam Aselli speciem. An à præcedenti specie disserat, collatis inter se piscibus diligentiùs examinandum.

II. Pisces spinosi, &c. quibus duæ in Dorso pinnæ eriguntur.

A. A SELLUS primus Rondeletii sive Merlucius. Asellus alter sive Merlucius Aldrov. The HAKE. Quær. An species illa Salsamenti quam nostrates, Poor John, vocant ex hoc Pisce siat. Cubitali est longitudine & majore, Lucii vulgaris sigurâ, (unde Merlucius quod Mar s'Lucius dicitur) aut potius Woitingi: colore Asinino: squamis parvis; Dentibus longiusculis & acutis; oris scissurâ magnâ, ut in Lucio. Pinna dorsi posterior longissima. Costæ in hoc pisce præcipue notabiles sunt, latæ, breves, obtusæ, cartilagineæ, exterius convexæ, interius cavæ. In Oceano Britannico & Germanico passim.

A. A SEL LUS longus, Ling Anglis à longitudine dictus. Et figura corporis & colore Merlucium refert, nisi quod longior sit; squamis minoribus, arcte adhærentibus. Capite plano est & depresso ut Merlucius. A quo d iffert issert 1. Quod major sit: 2. quod longior, pro magnituine intellige. 3. Quod cauda ei rotunda, non sorcitata sit. 4. Multitudine radiorum in pinnis dorsi. 5. Squanis (ut diximus) minoribus. 6. Radiis secundi pinnatum paris productis, & pinnis ipsis minoribus. 7. Quod n Merlucio maxilla inferior paulo longior sit, in hoc surior. 8. Quod Merluc. barbà careat, qua hic dona ir. 9. Quod hic appendices multas habeat, (ad 40 umeravimus) ille nullas. 10. Quod caro hujus longe apidior & salubrior sit quam illius. Salita & siccata aliis mnibus salsamentis jure præsertur. Capitur in nostro pari circa Pensantiam & alibi, quamvis nonnulli Aselum Islandicum eum vocent.

enus Thynninum, quibus præter pinnas duas insigniores, pinnulæ aliquot exiguæ prope caudam summo dorso & imæ corporis carinæ innascuntur.

OC genus pisces rectius fortasse ad aculeatorum dorso bipinni classem retulerim: anteriores enim dorpinnæ radios rigidiusculos & quodammodo aculeatos btinent, membranis radios connectentibus, ut in illis teuibus & pellucidis. Certe inter pinnis aculeatis & mol-

bus instructos ambigere videntur.

A. I. THYNNUS five Thunnus Bellonii Gefn. Aldrov. reynus Rondeletii. The TUNNY FISH or SPANISH ACKRELL. Hunc in Mari Cornubiam alluente capum Pensantiæ vidimus. In Cetaceam magnitudinem acrescit, ut 100 nonnunquam libras pondere multum aperet: quem descripsimus 7 pedes longum erat: Corre tereti, à medio ad caudam sensim tenuiore, ut tanem perquam gracilis evaderet: Dorso nigro, quòd tanen prout varie luci objicitur vel coeruleum vel viride pparet: Ventre & lateribus argenteis. Pinnulæ aliquot siguæ prope caudam summo dorso & imo ventri innascuntur,

cuntur, quæ hujus generis nota est characteristica. Breviter, in omnibus serè, excepta magnitudine & macularum absentia, cum Scombro convenit, ut non immeritò SPANISH MACKRELL. i. e. Scomber Hispanicus nostratibus dicatur. Harengos minores prædatur, siquidem

ventriculum dissectum iis repletum invenimus.

2. PELAMYS Bellonii Gesn. 1148. vera seu Thunnus Aristotelis Rondel. ejusdem etiam Amia, ni multum salimur. A Thynno hoc præcipuè distat, quòd Thynnus lividis est lateribus; Pelamys verò undantibus maculis transversis atque obliquis distincta gerat latera. Præterea Pelamydes omnes nobis visæ Thynnis etiam mediocribus minores erant. Scaliger corpulentiam in Thynno & Pelamyde diversam esse aliquantulum subtilius intuenti, scribit. Productior enim Pelamys, & linearum silamentis tæniatim varia, quæ in Thynno sunt nulla.

Cæterum Pelamys per y in ultima plerunque à doctioribus scribitur; dicta autem est med no en mon municipal puleur, quod in cæno sese occultet: quæ Etymologia illi alteri quam Plutarchus affert præserenda, Palemides sc. dictas

effe, Sa' to minen aua, quod gregales sint.

3. PELAMYS Sarda vel Sarda simpliciter Rondel. Gesn. p. 1151. A præcedente, cui aliàs persimilis est, differt; quòd squamas habet ea parte quæ à pinnis quæ ad branchias sunt tegitur: quòd dentes majores magisque in os recurvos habet, quódque carnis teneritate inserior sit.

4. THYNNUS Lissa vel Glissa Cretensium vulgo di-Etus Bellon. Gesn. 1158. Bicubitalis longitudinis. & humani corporis crassitie est. A majore & vulgari Thynno dissert, quòd teretior sit, branchiásque Pelamydis habeat, ac dentium loco rugosas atque asperas maxillas; pinnisque lateralibus caudæ ac tergoris ad Synagridem accedat. Caudam tamen non usque adeò lunatam gerit, sed magis bifurcam.

5. Scomber Rondel. Bellon. Gesn. Aldrov. The MACKREL. Parvitate sua, & lineis nigricantibus in lateribus, rectis aliis, aliis incurvis & slexuosis, à Thynno distinguitur. Piscis est passim notissimus, nec ulteri-

ore descriptione indiget. Caro, quicquid de salubritate sit, certe gustu delicato se palato commendat, & principem, me judice, locum meretur inter piscium sautissimorum carnes.

6. COLIAS sive Scombrus minor Bellonii. Inter hunc piscem & Schombrum quod intersit nihil aliud obiervari posse puto, quam quòd Colias minor sit, quo præcipuè

salito uti solent. Massilia Cogniol nominat.

7. COLIAS Rondel. Gesn. 304. A Scombro (inquit) differt, quòd major sit & spissior, squamisque integatur parvis & tenuibus, ac lineas obliquas à dorso breves, punctis nigris notatas habeat, cranióque pellucido sit. Kolias Bellon. minor est Scombro, Rondel, eo major; & tamen uterque suum Cogniol Massilia vocari scribit. Utri credendum?

8. ALBA CORETTA Pisonis. An Albacore Nautarum? Corett Nieuhossi. Aselli nostratum circiter magnitudine est: cæruleis squamis in dorso, argenteis in ventre, unde nomen: Optimi insuper palati & boni nutrimenti est. Corett Nieuhossi ad 6, sive 7 pedum longitudinem adolescit; oculis grandibus iridibus slavis; Cauda lata, forcipata, slava & virescente. Pinnæ etiam ventrales slavicant. Venter cæruleo-viridis argenti instar splendet cum recens capitur. Piscis est pelagius, carne sapida, non insalubri, pinnularum in dorso & ventre nulla mentio. Verum in icone Nieuhossi oppinguntur. Nieuhossi piscis multo major est quam Pisonis: forte species diversæ sunt.

Piscem hunc Scombrum torosum majorem appellat D. Sloane, & in omnibus cum Scombro convenire scribit, excepta crassitudinis ad longitudinem proportione multo majore, & magnitudine quâ eum superat. Intra Tropicos plurimum inversiuntur, longiùs autem Septentrionem versus excurrunt cum Sol in Septentrionalibus signis versatur, Bonetto seu Bonito nautis nostris dicitur. Verum Marcgravio Bonito diversus piscis est, & Trachuro similior. Forte hic Albacora fuerit. Nomen certe Alba Coretta, quo Piso eum appellat ad Albacoram accedit.

Boniton Marcgr. seu Curvatam Pinimam D. Sloane sub titulo Scombri, linea & maculis luteis, describit in Historia Naturali Insulæ Jamaycæ M.S. propediem evulganda.

9. COOR-

60 SYNOPSIS METHODICA

9. COOR ZA Pisonis. Præcedenti simillima est si siguiram & naturam spectes, verùm magnitudine multium ab eo disserens, quippe 16 vel 18 palmarum est longitudinis. Corporis capitisque ac caudæ sigura ad parvos Thynnos, si strias nigricantes cæteraque externa consideres, ad Pelamydas potius referri debent. Squamæ ex nigricante cæruleæ, magnæ, sed ita adamussim compactæ, ut læves esse videantur. Rostrum acutum, venter crassus; cauda tenuis, lunulata: Dorsum cæruleum splendens, Venter argenteus. Pinnularum dorsi & ventris in descriptione non meminit, verum eas in icone exhibet. Reliquæ pinnæ ut in hoc genere. Caro suavis, siccioris & durioris, sed multi nutrimenti.

Konings visch Pison. Marcgr. Nieuhoff. In 7 pedum longitudinem excrescit, crassitie corporis humani, ubique æqualis, excepto versus posteriora, ubi magis magisque attenuatur. Caput & os acuminatum: Dentes acuti, rotundi, ordine positi. Oculi magni, iride argentea. Pinne auda ut in reliquis hujus generis. Pinnulæ etiam in summo dorso, & imo ventre inter pinnam dorsi posteriorem, pinnamque quæ ab ano est & caudam. Vestitur cute argentei coloris cui in ventre paulum cærulei, in dorso multum admiscetur. In quolibet latere linea subtilissimis squamulis contorta describitur ad caudam usque.

Genus TRUTTACEUM, & primo edentulum.

HI Pisces pinnulà parvà, adiposà, nullis radiis instructà, in extremo terè dorso sità ab omnibus aliis piscium generibus differunt. Commodissime dividi possunt in Dentatos & Edentulos. Apophyses habent in universum omnes ad pylorum plurimas, suntque carne delicata & salubri si rectè præparentur.

ad sequentem accedens. Schoneveldii Piscis est anadromus A. 2.

A. 2. GUINIAD Wallorum, lacus Balensis piscis, Ferræ lacus Lemani (ut puto) idem. Albelen lacus Tigurini Buz & Rilch vulgo dicta Gesner. Longitudine est pedali aut majore, Salmonis sere sigura: Dorso susco, ventre albo lato: Ore Harengi, edentulo. Summum caput dilutè cœruleum cum maculis obscurioribus. Squamæ mediocres. Summitates pinnarum omnium obscure cœruleæ.

A. 3. LAVARETUS Allobrogum, Bellon. Rondel. Gesn. Aldrov. Schelley Cumberlandis. In lacu Hulswater dicto non procul à Pereth Cumberlandiæ oppido capitur. Corpore est non admodum grandi, 2 lb. pondus rarò excedence. pro magnitudine longior quàm Trutta, latus & compressus, Harengi sigurà: squamis quàm Trutta grandioribus. Color in lateribus & ventre argenteus. A supremo branchiarum angulo linea recta ad caudam mediam protenditur.

4. Albula parva vel simpliciter dicta Gesn. Caput ei ex glauco cœruleum est, & inter caput & dorsum color viridis ceu gemma relucet: & præterea magnitudine inferior est.

Lavaretus minus candido, ad cœruleum inclinante, rostro acutiore, capite minore, ventre latiore & prominentiore. Harengo similis: carne molliore, minusque laudabili. Gesnerus mediocri magnitudine esse ait: Cauda extremitate colorem ex atro cœruleum præ se ferente, præsertim circa medium & scissuram; eundem colorem in pinnis quoque, item in capite, deprehendas. Venter niveus, dorsum totum subviride. Dentes nulli sed lingua subaspera: Odor non ità gravis & piscosus ut plerisque, sed satis gratus.

6. Albula minima Gesner. Tota specie accedit ad Albulam parvam vel simpliciter dictam, sed plerunque minor est, & capite minus viridis. Si piscem erectum inspicias per dorsum, aliquid coloris purpurascentis in lateribus apparebit. Pinnulæ albent. Ore aperto superioris mandibulæ extremitas deorsum tendit. Os habet longinsculum, dentes nullos. Densissimis gregibus præ cæteris

Albulis capiuntus.

Tot Albulas specie diversas reperiri ægre à me impetro ut credam; quamvis Gesneri autoritati, quem pro perito, diligenti & curiofo, fido & veraci scriptore habeo, quique iis in locis ubi pisces hi inveniuntur ætatem egit. plurimum tribuam, Ego certe Albelen Tigurinum, Lavaret Allobrogicum, Ferra Genevensem, Gwiniad Wallicum, Schelley Cumberlanduum, Weiss-fish Constantiensem vidi & delcripfi. Præcipuæ autem quas inter hosce pisces observare potui differentiæ fuere in magnitudine, qua Ferra & Albelen excelluere, inque figura corporis externa, quæ in iisdem crassior latiorque & brevior ad Salmonem accedebat; cum in Lavareto & Schelley, (quæ minores erant) longior pro magnitudine, tenuior & angustior Harengum referebat. Albula autem minima Gesneri Weis-fish in Helvetia dicta, parvitate sua(si aliæ notæ deessent) à reliquis satis differebat.

7. O X Y R H Y N C H U S Rondeletii Gesn. p. 771. Aldrow. 1. 5. c. 24 Flandris Hautin seu Outin. A reliquis hujus generis facile distinguitur sigurà Rostri seu maxillæ superioris, quæ ultra inferiorem procurrens rotundatur, paulatímque contractior facta in acumen desinit, sigura conica seu trochoide. Figura corporis Truttam refert. In Hollandia frequens cum Asellis venit. Hinc sorte occasio errandi in numero pinnarum Dorsi Rondeletii & aliis, qui

tres ei attribunt.

8. CURIMATA Brafilienfium Marcgrav. Ferre lacus

Lemani perfimilis piscis est, fi non idem.

A. 9. THYMALLUS Rondeletii. Gesn. Aldrov. The GRAYLING and in some places The UMBER. Umbra sluviatilis Rondel. & Bellon, ut Gesnero & nobis videtur Corpore est longiori & compressiori quam Trutta; ventre plano, sesquidigitum serè lato; dorso repando & in acumen contracto; pondere sesquilibræ. A capite ad caudam lineæ parallelæ obscuriores in commissuris ordinum squamarum extenduntur; unde Umbræ nomen. Latera maculis nigris nullo ordine positis sund. Cranium pellucidum: Os mediocre, non longo, sed quadrato serè hiatu. Grayling à colore cinereo dicitur. Thymallus à Thymo, quòd recens Thymi odorem refert, ut volunt. Carne est laudatissima. In sluviis Septentrionalibus inter montes.

Genus TRUTTACEUM dentatum.

A. 1. SALMO, A Salmon. Magnitudine est Cetacea, pondere 35 aut 40 librarum, corpore longo, quamis exiguis induto, capite parvo; Rostro acuto, maxillà inferiore coitus tempore in maribus sursum recurva in uncum inslexa; caudà forcipatà; Dorso subcœruleo, reliquo corpore candido, interdum maculoso i. e. cum liutius in aquis dulcibus morati fuerint, aliàs sine maculis, cum à mari recentes adveniunt: maxillis denique duplici dentium ordine munitis. Carne cocta rubra, tenera, pingui & delicata. In fluviis natus ex iis in mare descendit.

A. 2. SALMULUS, The Samlet Herefordiensibus, Branlin & Fingerin Eboracensibus. Truttæ persimilis est, ab ea tamen dissert, Quòd multò minor sit, longitudine antùm septunciali, sescunciali latitudine, rarò major. 2. Quòd paulò latior. 3. Quòd pauciores habeat maculas asque minus vividas, maculæ etiam nigræ minores in noc sint. 4. Quòd albidior. 5. Quòd caudà magis sorcipatà. 6. Quòd latera sub maculis minus lutescant. 7. Quòd Lineæ laterales in Trutta majores & rubicundiores int quàm in hoc. 8. Quòd ad lineas transversas areolas cœrulescentes habeat, quæ Truttæ desunt. In sluvio Vye Herefordiam prætersuente capitur & alibi. Hujus generis omnes (quod mirum) mares esse affirmant.

A. 3. SALMO griseus seu cinereus, The GRAY. Salmoni magnitudine proximus est, corpore tamen latiore & trassiore, maculis obscure cinereis crebris undique asperius, à quibus nomen obtinuit. Cauda æqualis est, non at in Salmone forcipata. Caro delicatior quam Salmoni.

4. TRUTTA Salmonata, The SALMON-TROUT, or BULL-TROUT, or SCURF. A Salmone differt, quòd sauda ei æqualis, sit & minimè forcipata: à Graia, Quòd caput brevius & crassius: ab utroque quòd minor it, 20 digitos, longitudine rarò excedens. Caro non ruber

bet ut in Salmone, estque hircosior, graveolentior & ingratior quam in Graia. Ab hoc piece specie differre videtur TRUTTA lacustris Gesneri & Aldrov. Salmonata Gallorum. A Salmon-Trout. Quod major fit, ut qui in lacu Lemano ad 35 aut 40 libras excrescat, in lacu Lario ad 50. imò P. Jovio autore ad 100. Quod Caput & dor sum pulchre è viridi cœrulescant : quod piuna in dorso multis nigris maculis varietur: quod cauda forcipata:

auod caro rubicunda & boni saporis sit.

5. U MBLA prior Rondel. Gefn. p. 1201. In bicubitalem longitudinem interdum excrescit. Cauda forcipata: Lineæ in lateribus punctatæ furfum recurvæ præter aliorum piscium morem. Latera infra lineam. & venter flavescunt; supra, maculosa sunt maculis neque nigris, neque rubris; sed albidis. Caput coerulescit: Cranium fere pellucidum est; venter rubicundus. Utraque maxilla dentata, superior duplici serie. Dentes in lingua 6. Sub oculis tria aut quatuor foraminula.

6. UMBLA altera Rondel. In infignem magnitudinem excrelcit. Salmonibus & Truttis Salmonatis similis; maxillæ inferioris extremum incurvum, in maxillam superiorem ejus rei gratia excavatam recipitur ut in Salmonibus. Maxillæ lineis multis distinctæ sunt Dorsum ex cœruleo nigticat: Venter aureo colore est. Speciem hanc Gefnerus non agnoscit, nec in lacubus

Helveticis reperiri putat.

7. SALVELIN Germanis. An Umbla altera Rondel Gesn. p. 1201. Aldrov. 1.5. c. 48. Dorsum nigricat : Latera maculis flavicantibus sula. Venter & pinnæ ventris flavescunt, aliis intensius, aliis pallidius. Linea recta à branchiis ad caudam ducitur. Squamæ parvæ. In superiore maxilla a naribus utrinque ordo punctorum incipit, qui supra oculos delati ad angulos branchiarum producuntur, deinde reflexi in medio occipitio concurrunt. Maxilla superior inferiore longior; & cum os clauditur extimus dentium ordo ab ore excluditur In Austria circa Lintz urbem frequentes capiuntur. Media in palato dentium area caret, quo ab Umbla priore Rondel. differt. A. S. TRUTTA

A. S. TRUTTA fluviatilis, A TROUT. Salmoni similis, capite est brevi subrotundo, rostro obtuso, corpore spisso, in caudam latam deficiente, rictu oris amplo, maxillis in ambitu simplici dentium ordine munitis. Palato infunt tres denticulorum areolæ oblongæ. Dorsum fuscum, maculis nigris crebris conspersum, quibus rubræ interdum admiscentur. Latera maculis rubris seu miniaceis pinguntur. In fluviis minoribus frigidioribus. laxosis, & inter montes delabentibus nascuntur & degunt. In Catalogo Musei Leydensis invenio Truttam Indicam Ariatam.

9. TRUTTA fluviatilis Huch. Germanis dicta Gefn. 1213. Aldrov. L. 5. c. 14. Viennæ Austriæ vidimus. A Truttis differt 1. Magnitudine qua eas excellit. Nam piscis quem descripsimus 26 digitos longus erat. 2. Figurà corporis longiore & graciliore. 3. Maculis quas nigras obtinet, non rubras. Gesnerus autem pinnas omnes, præter eas quæ ad branchias funt & caudam, fufcas & maculosas effe scribit, maculis partim nigricantibus partim aureis. 4. Quod dentes in palaro medio

A. 10. UMBLA minor Gefner. Aldrov. The RED CHARRE Westmorlandici lacus Winander mere dicti. Wal lis TORGOCH. Germanis & Helvetiis Reutele sen Roetele. Corpore est quam Trutta longiore & graciliore. Dorsum ex viridi olivaceum, maculis albicantibus subobscuris punctatum. Venter plerisque rubro colore tingitur, nonnullis, maxime fæminis, alber. Squamæ minutiffimæ. Pinnæ pronæ partis omnes rubro colore tinguntur. Rictus oris amplus: Dentes parvi, acuti, duplici in maxilla fuperiore ferie; atque etiam in lingua; in palato nulli. In magnitudinem non excrescit, nec 2 lb. superat. Torgocho Wallorum figura Trutta; latera supra lineam punctatam areolis latis obscurioribus 9, totidémque intermediis albicantibus varia: Pinnarum ventralium, & ejus quæ ab ano incipit radii primi pulchre albent. Caro plurimum celebratur. Quatuor aut quinque in Cambria lacus hunc piscem alunt : necnon lacus Winandermere in Westmorlandia. Differre specie videtur à Reutele seu Charra rubra.

II. SALMARINUS Salviani nobis non alius pifcis esse videtur quam Umbla minor Gefn. & Aldrov. i. e. Rotele five Reutel Germanorum. Descriptiones enim per omnia conveniunt.

A. 12. CARPIO lacus Benaci Rondel. Bellon. Gefn. Aldrov. The GILT CHARRE. Truttæ similis est, nisi quòd latior sit multò, & ventre prominentiore. Pedalem magnitudinem non excedit. Squamæ ei valde exiguæ. Color in dorso minus obscurus quam Truttis, maculis nigris varius. Venter & latera argentea: Rostrum cœrulescit. Cranium pellucet. In palato 5 denrium areolæ; in lingua duo dentium ordines. Caro cocta rubescit. Hic proculdubio idem est cum Charra alba,

The Gilt Charre lacus Winandermere.

13. SAURUS Salviani, Tarantola Roma. Teres est & oblongus, Sphyrana ferè figurà; ad caput gracilior, inde fensim crassior ad primam usque dorsi pinnam, ex quo paulatim iterum gracilescit ad caudam usque. Longitudo pedalis; crassities pollicari major. Ventre est subalbido, dorso ex viridi nigricante, maculis quamplurimis virentibus, cœruleis, rubris & nigricantibus per dorsum, caput & latera sparsis vario. Caput summum planum est, fossulà inter oculos excavatum: Oculi parvi extantes; Rictus oris ampliffimus: Rostrum in angulum acutum productum. In maxilla utraque unus ordo dentium longorum, acutorum. Posterior dorsi pinna, non longe à cauda sita, parva, radiis destituta, nihil aliud est quam appendicula quædam carnea seu adiposa, qualis in Truttaceo genere cernitur, Piscis est singularis, nec alium novimus è marinis ei similem.

A. 14. EPERLANUS Rondel. Gefn. Aldrov. Spirinchus Schonfeld. Viola nonnullis ab odore dictus. The SMELT. Longitudine est semipedali, latitudine unciali. A reliquis hujus generis differt. 1. Quòd omnium longe minimus sit. 2. Figurâ corporis longiore & graciliore. 3. Quod Appendicibus ad pylorum careat. 4. Odore violaceo, 5. Squamis levi tactu deciduis. Cra-

231 34 3733

nium ei adeò pellucidum est, ut omnes Cerebri lobi clare & distincte cerni queant. Carne est molli & fribili, sapore & odore commendabilis. Piscis est anadronus, in Thalmesi alissque sluviis majoribus frequens.

15. EPELANUS Sequanæ sive fluviatilis Bellon. Alburno simillimus est, atque hoc tantum ab eo dissilens, quòd rusas radices pinnarum Gardonis & Veronis nodo habeat; ac lineam quæ latera ejus secat versus audam admodum inslexam & velut arcuatam. Quinque Digitorum longitudinem, policis latitudinem interlum exsuperat. Pisciculus est odoratus, Epelano marino trassior & brevior. Si in omnibus excepto pinnarum corore Alburno simillimus est, ad hoc genus non pertinet.

Pisces lubrici & Anguillisormes, duabus in dorso pinnis, radiis mollibus seu Cartilagineis instructis.

LOCHE Cestriæ, WHISTLE-FISH Cornubiæ. Longitudo dodrantalis, Caput planum & depresum. Os velut Anguillæ, pluribus dentibus munitum. n superiore maxilla binæ duntaxat barbulæ, hinc inde ina; in inferioris angulo una. Oculi non longe ab exremo rostro distant, iridibus argenteis. Squamæ minuissimæ. Caput, dorsum & latera maculis majusculis ex ubro nigricantibus varia. In sossula quadam medio lorso insculpta pinnæ anterioris loco membrana humilis tum quadam velut simbria in margine pilorum brevium ninutissimorum; quâ velut characteristica nota piscis nic ab aliis omnibus dissert: Nam quod ad maculas attinet variat multum. Nonnulli maculis albis pinguntur, alii maculis omnino carent.

A. 2. MUSTELA fluviatilis, Nostratibus EEL-POUT, à Belgis mutuato nomine, & Burbot Gallico vocabulo dicta. Corpus læve, molle & lubricum est, ut in Anguillis, squamis vel nullis, vel minutissimis, edlere è viridi nigricante. Caput depressum & latum;
Maxilla lima instar denticellis aspera: Cauda circumscriptione circulari. Ab extremo maxilla inserioris
barbula dependet semuncialis; inter nares & rostrum
par unum cirrorum brevium. In Trenta sluvio capitur.
Quamvis uteri his minores sunt, ex uno tamen exemimus ovorum granula 128000, inquit Leon Baltner piscator Argentinensis.

3. Lot a Rondel. à præcedente differt, 1. Quòd nulli in superiore maxilla pili eminent. 2. Quòd cauda mucroni gladii sigurâ similis sit. 3. Quòd parvulis squamis corpus tegatur, quæ vel nostræ defuerunt, vel nonnisi radendo apparebant. Bellonius Lotam &

Barbotam ejuldem piscis synonyma facit.

4. MUSTELA lacustris, Triffia seu Botatrissa. Hæc major est fluviatili Mustela, & colore varia ex nigricante & flavo. Gesnerus 3 species lacustriū distinguit, ex sunt 1. Major duos dodrantes cum palmo longa, quæ præter carunculam teretem, mollem, intisque cavam, pinnas in dorso quaternas habet. 2. Luteola major quæ ternas habet pinnas. 3. Luteola minor, quæ binas tantúm: si modo species duz funt luteola, quod accuratius confiderandum. Gefner. Bellonius duas rantum hujus genetis species facit. 1. Primam Strinsiam seu Botatrissam dictam, i. e. Mustelam lacustrem majorem, quæ colore varia est. 2. Secundam minorem. Lotam leu Barbotam denominatam. quam Clariam fluviatilem nominat, quæ superiore minor est, nigricans & unicolor, nec alia in re ab ea differt. Nobis duæ tantum species cognitæ sunt, nimirum eædem cum illis quarum Bellonius meminit, utraque duabus tantum in dorso pinnis. Suspicamur ergo Gesnerum aliquo modo deceptum, piscibus forte mutilis aut monstrofis, in numero pinnarum erraffe (quod tamen vix verifimile effe fateor in Obfervatore adeò cauto & curiofo)cum nulla ex iis, quas nobis variis in locis videre & describere contigit, plures duabus pinnas in dorlo habuerit: & tamen Mediolani vidimus & tractavimus lacustres illas majores, quas Botatrissas ibi vocant. Rem curiofis determinandam relinquimus. 5. MUSTELA

Aelpute Germ. Piscis est marinus, pedalis aut paul major. Cutis ei glabra; Color capitis & dorsi è susce scens, nigris lituris sugillatus, qui versus latera dilutior sit, ventre paulatim obscure albescente. Caput quam in aliis speciebus minus, sigura ut in Anguillis terete. A cervicis initio dorsi pinna incipit, dorso concolor, continuóque ductu ad caudam, dimidio minus digito, excurrit: Ab umbilico pinna substava in caudam brevem mucronatam, gracilescentem ac paulatim rubescentem. Dentium loco maxillæ nonnihil asperæ. Partium internarum numerum, siguram & situm vide apud Autorem,

vel in D. Willughbeii Ichthyologia, p. 122, 123.

6. MUSTELA fossilis Gesn. Germanis Peissker scu Beisker dicta. Palmi longitudine funt, crassitudine digiti, quanquam majores multo reperiantur. Dorsum cinereum cum punctis multis maculisque transversis, partim nigris, partim cœruleis. In lateribus linea utrinque nigra & alba. Venter flavus cum maculis albis. & punctis rubris ac nigris minimis. Ab ore carneæ particulæ eminent, quas nando extendunt. Hi videntur esse quos Schonfeldius Pœcilias vocat, Mustelis reliquis cætera similes, pinnis & colore distanres : nam pinnas habent duas in medio ventre, & his respondentem unam in dorso brevem, (quo cum Misgurn conveniunt) dorsum coloris cinerei cum punctis multis maculisque transversis. Ex fluminibus quæ currunt in locis paludofis egreffi (ut recte Georgius Agricola) per riparum venas longius penetrant in terram; vel in fluminum inundationibus in pratis relicti, aqua in terræ rimas & foramina altius subsidente, pilciculi eam sequuti in venis aquarum fubterraneis remanent & paulatim augentur, ut inde egredi nullo modo possent si vellent.

7. CLARIAS Nilotica Bellon. Longitudine est pedali, brachisque crassitie. Caput grande, carnosum. Oculi grandes sesquidigiti spatio distantes, eodem sere modo quo in Callionymo siti, iride albente. Color Merlangi. Cirros duos semipedem longos & molles gerit. In maxilla superiore duo dentium ordines; inferna autem

S 3 maxilla

maxilla tantum exasperata est. Cauda lata bisurca; it qua forinsecus duæ sunt Appendices corneæ, rotundæ palmum longæ, quæ in nullo alio pisce cernuntur Pinnæ branchiales singulari aculeo serrato muniuntur Pinnam habet unicam in tergo continuam, carnosam uno tantum aculeo munitam. Folliculus natatorius savi in modum crebris foraminibus pertusus est, ut corpus quod-

dam spongiosum videatur.

8. SILURUS Rondel. Gefn. 1047. Glanis Salv & Aldrov. lib. 5. cap. 5. Schaid & Schaiden Germanis. The SHEAT-FISH. Longitudine interdum ad 8 & amplius cubitos excrescit, pondere 150 libras (18 unciarum) æquai superátve. Colore Anguillam refert, ventre tamen & lateribus, nigricantibus & albidioribus areolis seu lituris variis. Corpus lubricum & muco obductum, squamis de-Ritutum. Caput valde depressum resimum & latum : Rictus oris ampliffimus. Corpus ad anum ulque craffum & teretiusculum, imo tamen ventre plano; inde ad caudam pro magnitudine latius est & compressius. In maxilla superiore ante oculos antennæ seu cirri duo prælongi, duri, quos ante se protendit ad explorandum. A labio inferiore dependent barbulæ quaternæ, tenues, breviores. Dentibus proprie dictis carer, verum labia ei infra supráque & palatum imum limæ instar aspera, vel potius tuberculis seu pulvillis dentibus consitis munitam, Pinna in dorso unica, eáque exigua, nervorum trium. Ab ano ad caudam extenditur pinna longiffima. Utrique ad branchias pinnæ adjunctus est aculeus quidam durus, offeus, quibus infestos sibi pisces arcet.

Invenitur in Albi, Vistula, & Danubio sluminibus, inque lacubus nonnullis in Helvetia, Hungaria, Bavaria. Videtur autem in fundo præcipuè versari, nam piscis nobis descripti venter attritus suit. Piscem admodum voracem ese, & eo nomine ub conque invenitur damnosum omnes

consentiunt.

9. MISGURN seu Fisgurn, piscis Lampetrisormis, Norimbergæ & Ratishomæ. In Germanica Gesneri editione post Pungitium depingitur. Latior est & compressior quam Anguilla, ejusdem sere ubique latitudinis à capite capite ad caudam usque. Lineæ nigræ 5, una in summo dorso, duæ latiores in lateribus mediis, duæ in imis angustiores à capite ad caudam ductæ eum distinguunt. Spatia intermedia & venter imus obscurè cœrulescunt, punctis nigris respersa, uti sunt & pinnæ & cauda. Os Lampetrisorme, barbulis circundatum, sex maxillæ superiori, 4 inferiori innascentibus. Pinna in dorso unica, septinervia. A Lampetris dissert, pinnis in ventre & ad branchias quibus illæ carent: & branchiis

pro quibus Lampetris foramina funt.

10. TENIA rubra: Genua, ubi frequens est, Cavagiro & Freggia dicta. An Tania altera Rondel. ? Corpore est prælongo, tenuiore, & ad latera compressiore
quàm Anguilla, à capite ad caudam gracilescente, &
tandem in acutissimam caudam desinente. Tota pallide
rubet excepto ventre qui albicat. Squama aut nullæ, aut
perexiguæ. Os amplum, sursum spectans: Dentium
exilium acutorum ordo unicus. Juxta maxillam superiorem macula utrinque nigra. Oculi grandes iridibus argenteis. Pinna in dorso continua ab occipite ad caudam;
cui opponitur alia in ventre ab ano ad caudam deducta.
Hæ in piscibus majoribus ima parte pulchrè slavent, summo margine purpureo aut rubello. Extimi caudæ radii
purpurei, medii lutei.

dine qua eam excedit. 2. Maculis, quas habet in prona parte, numero 5, purpureas, rotundas, certo spatio à se

distantes. 3. Colore argenteo.

12. REMORA Imperati & Aldrov. lib. 3, cap. 22. Iperuquiba & Piraquiba Brasiliensibus, Lustanis Piexe Pogador, & Piexe Pioltho. Belgis Suyger. Angl. The SUCKING FISH. Digit. 18. longus est, teretiusculus, 4 digit. crassus, versus caudam tenuior. Os triangulare; maxilla superior brevior inferiore. Caput superius ad dorsum usque 2 dig. longum, planum & siguratum velut palatum alicujus animalis striis transversis. Hac parte Tibureni sirmiter hæret in ventre, & capto illo simul capitur. Oculi parvi, iridibus slavis. Dentium loco multæ minutissimæ prominentiæ. Color cinereus. A medietate

dietate corporis tam superius quam inferius pinna exten-

ditur angusta usque ad caudam.

13. BLENNUS Salviani, an & Bellonii? Gefn. 147. Aldrov. lib. 2. cap. 26. The BUTTER-FLY FISH. Septem aut 8 dig. longus eft, ad caput craffior, versus caudam tenuis. Color dilute coeruleus aut cinereus, ductibus olivaceis aut sordide viridibus varius. Oculi fatis grandes fibi mutuo vicini in summo capite siti: supra utrumque oculum in nonnullis pinnula. Dentes primores longi, teretes, juxta se proxime siti, velut pectinum denticuli, pulchro & æquali ordine. Pinna dorsalis initio altissima: in qua post quintum radium fumma parte cernitur macula pulcherrima, oculum imitata, medio nigra, annulo albo cincta ad radium octavum definens, quâ notâ pisciculus isthic ab aliis quibuscunque facile distinguitur. Tota pinna varia est, nimirum fordide viridis aut olivacea maculis cœruleis, fuscis, albidis, nullo ordine punctata, Venter prominulus est. Squamis omnino carer,

14 GATTORUGINE Venetiis, Piscis gutturosus Gein. Executo primo Bellonii similis si non idem. Squamis caret, lubricus, ad latera compressus, præcedentis figurâ & magnitudine. Color ei varius, areolis leu fasciis dimidiatis obscure olivaceis & xerampelinis alternis; hasce areolas lineæ pallide cœruleæ dissepiunt. Inferior etiam piscis medieras infra lineas laterales, areolis similibus, sed dilutioribus & contrario superioribus ordine h. e. obscuriore è regione dilutioris, & dilutiore è regione obscurioris positis variatur. Pinnarum Dorsi, & ejus quæ ponè anum est radii supra membranam connectentem albis apiculis eminent. Supra oculos cirri duo. Ab

oculis ad os caput valde est declive.

15.E X O C OE T U S cristatus Bellon. A pracedente vix alia in re differt quam pinna in summo capite Galli cristam abitation solvered anemages allegan

prorfus reference.

16. GATTORUGINE viridis maculosus, an Scorpioides Rondel.? A superiore colore tantum differt; qui buic dilute viridis velut Rana, maculis nigris varie & nullo ordine aspersus. Pinnulis illis supra oculos vel paths white ended, to her way to be and only

omnino caret, vel parvas eas habet & ferè incon-

spicuas.

A. 17. A L A U D A non cristata Rondel. The SEAL LARK, called in Cornwall Mulgranoc & Bulcard. Pisciculus isthic lævis est & lubricus, squamis omnino destitutus, vivacissimus, & multas horas extra aquas durans; colore ex sordidè viridi olivaceo; in nonnullis lineæ transversæ dilutè cœruleæ tum dorsum & ejus pinnam, tum latera distinguunt. Verum color in variis piscibus variat. Opercula branchiarum tumida videntur. Cauda expansa circularis est. Ponè verticem nonnihil depressior est, ac si cervicem haberet.

A. 18. A L A U D A cristata præcedenti cætera similli-

ma, cristà in capite transversà differt.

19. PUNARU Brasiliensium Marcgr. Quatuor digitos longus est, corpore oblongo; capite crassius culo, anterius obtuso; ore parvo; duobus solummodo in maxilla inferiore denticulis oblongis, acutis, instar acicularum: Oculi superius in fronte positi, iride aurea, & supra hos duo rubra sila brevia, prominula: branchias amplas. Paulò post occiput incipit pinna, que ad caudam usque producitur, spinulis prominulis sussulta: post anum similis ad caudam pariter usque extensa. Tegitur cute susca, & pinnæ sunt ejusdem coloris.

20. PUNARU secunda species, figura corporis priori similis est, sed mandibulas habens rostratas quasi è minimis denticulis compositas. A summitare capitis pinna latiuscula extenditur usque ad exortum caudæ, quæ mollibus texitur spinis non prominulis. Colore ut prio-

ris, sed variegatus lineis curvis obscure purpureis.

Sic dicitur quòd extra aquas quiescat, sive quòd in siccum somni causa exeat, ut Plinius; quod nullum piscem facere crediderim. Semipedali est magnitudine, sorma terete, Manis jam sætis aut Gobionibus simili, colore aureo, partibus quibusdam virescente, aliis magis rubescente. A branchiis ad caudam lineam candidam continuam habet. Qualisnam piscis sit, & an ab aliis omnibus hujus generis distinctus ex brevi hac & generali descriptione

scriptione colligere nequeo. Hunc Rondeletius se in saxis stertentem aliquando vidisse assert: Forte in saxis assumarino destitutum & in loco unde facile evadere non

potuit derelictum.

22. PHOLIS Rondel. Bavosa Provincialibus. Paulò major est Alauda: dorso fusco, ventre pallido, cute lavi & sine squamis, sed maculosa & lubrica, muco obducta, pinnis alissque partibus à superioribus non dissidens, carne mollissima & glutinosa. Ex paucis hisce & generalibus notis an hac sit nova species, an pracedentium alicui eadem, nos certe determinare non possumus.

A. 23. LIPARIS Rondeletii Gesn. Capite terrestrema cuniculum refert: ore est parvo, sine dentibus, sed maxillis asperis. Virgam habet satis latam à capite ad caudam. Squamis parvis tegitur. Pinnam habet in dorso à cervicis loco ad caudam continuam, radiis mollibus: Cauda forcipata. Adeò pinguis est, ut in oleum totus abeat, & nihil aliud esse videtur quam pinguedo. De hoc pisce nobis nondum satissit: descriptio ad eum dig-

noscendum non multum valet.

A. 24. LIPARIS nestras, Dunelmensibus & Eboracensibus, The SEA-SNAIL, i.e. Limax marinus dicta: an præcedenti idem? Longus est pisciculus iste 5 dig. colore cum recens capitur undique præterquam in ventre Bærico obscuriore; qui post 10 aut 12 horas, exceptis pinnis, in dilutiorem mutatur. Caput crassum, rotundum, non planum: Os edentulum, maxillæ tamen fubasperæ. Branchiarum aperturæ parva sunt foramina vix pisum admittentia. Sub imo gutture macula rotunda cernitur, sigilli impressi signum exacte referens; colore albo cœrulescente, 12 aliis fuscis maculis in orbem cincta: infra quam ad dimidii digiti distantiam orificium excrementorum, & ponè illud incipit pinna ad caudam usque procurrens & cum eadem continua, quemadmodum & pinna dorfi, à scapulis aut scapularum loco initium sumens; ut posterior pars piscis anguillisormis sit. Totus piscis, tam caput, quam corpus, admodum mollis est & unctuosus, in liquorem oleosum facile resolubilis, unde Limacis Limacis nomen meruit. Capitur non in ipso mari sed in fluminum oftiis, ad 4 vel 5 milliarium à mari distan-

tiam. An squamosus sit nécne non dicit.

25. A-SELLUS callarias Bellonii & Salviani : Tinca marina Aldrov. Gefn. p. 845. Mustelæ affinis est: Longitudine pedali, rarò majori: figura quam Anguilla latiore & compressiore; colore griseo, & ad Tincam accedente, circa caput velut purpurâ tinctus. Os amplum, labia crassa, Denticuli in maxillis perexigui: sub mento barbula unica. Oculi grandiores, extantes, iridibus albis. Pinna in dorso anterior triangularis, fastigiata, parva, supremo margine nigro, decem nervis radiata: posterior longissima & ad caudam ferè protensa, cui respondet fimilis in imo ventre ponè anum. Pinnæ ventrales seu potius thoracica, cirri rectius seu barbula dicendæ, longissimæ sunt, duobus singulæ cirris compositæ ima parte junctis, summa divisis seu discretis. Vesica aërea figuræ est seu structuræ singularis, de qua consule D. Willoughb. Ichthyologiam p. 205. Venetiis, Roma & alibi in Italia sæpiùs occurrit.

26. G OBIUS capitatus lacustris Gesn. Fluviatilibus magnitudine inferiores sunt, rarò enim ultra digiti medii longitudinem excrescunt: colore magis albicant, cum illi nigriores sint: spinulis circa branchias pluribus & acutioribus, brevissimis tamen illis, & visum pænè latentibus horrent. Pupilla oculorum aliqua ex parte virescit,

& inftar gemmæ resplender, præsertim ad solem.

Pisces duabus in dorso pinnis, quorum pinnæ ventrales in unum coalescunt.

1. GOBIUS secundus seu Paganellus Venetorum.

Marinus maximus slavescens Rondel. A priore
in his precipue differt, 1. Quòd rarò in parem magnitudinem excrescat. 2. Quòd color plerunque dilutior sir
se pallidior. 3. Quòd pinna dorsi anterior summa parte
lutea

lutea aut miniata sit. 4. Quòd fossula dorso insculpta nec adeò longa sit, nec pariter profunda. 5. Caput nonnihil brevius & maxillæ tumidiores. Membrana in ventris pinna exteriores radios connectens humilior sit, unde pinna ad Insundibuli siguram propiùs accedit. 6. Quòd

hic saxatilis fit, ille palustris.

2. Gobius albus Rondel. A præcedentibus duobus differt.

1. Quòd utrolibet eorum minor sit. 2. Quòd squamas habeat grandiores, & ad tactum magis asperas. 3. Quòd colore sit pallidiore, & ad glaucum vergente. 4. Quòd in anteriore dorsi pinna radii supra membranas connectentes altiùs assurgant, velut setæ quædam. 5. Quòd linea punctata (quæ in hoc genere latera media dividit) ex lineolis nigris, non ex punctis componatur. 6. Quòd oculorum pupillas argenteus ambiat circellus. 7. Quòd pinnæ omnes summitatibus suis, ventralis tota cœrulescant.

3. APHUA Cobites Mirsio Venetorum Aldrov. lib.
2. cap. 32. Venetiis Pignoletti seu Marsicone. Paganello simillimus & forte nonnisi ætate ab eo differt. Pinnarum idem numerus, situs, sigura. Corpore est rotundo, pellucido, dorso latiusculo, colore candido, nigris aliquot maculis asperso. Pinnis dorsi & cauda lineolis transversis suscis variis: ut in Gobione sluviatili: Oculis

quodammodo supra caput positis.

A.4. GOBIUS fluviatilis capitatus Gesn. Aldrov. Cottus Rondel. A BULL-HEAD, or MILLER'S-THUMB. Pisciculus est 4. aut 5. dig. longus, capite magno, lato & depresso, circumscriptione sua subrotundo. Pinnæ ad branchias rotundæ, & in ambitu pulchre crenatæ. Operculo branchiarum utrinque spinula sursum recurva innascitur. Vesica natatoria carere dicitur. In rivulis & sluviis saxosis reperitur, in quibus prope sundum plerumque versatur, & sub saxis latitat. Squamis caret.

A. 5. GOBIUS marinus niger Rondel. Gesn. 469. The SEA GUDGEON, or ROCK-FISH. Lubricus est & mollis, squamosus tamen squamis parvis asperis. Figura corporis longa & teretiuscula; longitudo semipedalis:

dalis: Color varius, fuscus sci. albicante vel flavicante mixtus, &c. Pinnæ dorsi, caudæ, ani, cœruleæ radiis maculis nigris punctatis. Caput grandiusculum, maxillæ tumidæ, denticulorum intus duplici ordine asperæ. Ventrales pinnæ (quòd singulare est & huic generi proprium) in unam coalescunt, ut pro duplici pinna simplicem in medio pectore obtineat, quâ piscem rupibus adhærescere aiunt piscatores, unde nomen Rock-Fish. In Cornubia hunc nacti sumus: est tamen in mari Mediterraneo

frequens.

A. 6. LUMPUS Anglorum. Gefn. The LUMPFISH. or SEA-OWL. Scotis, The COCKPADDLE; Craffus & informis est. Venter latus, sessilis, dorsum acuminatum: Color ex nigricante & dilute rubeute varius. Squamis caret, verum cutis tuberculis acutis, nigris undique aspera est. In utroque latere ternos habet spinarum recurvarum ordines: Summo eriam dorsi ejusmodi spinarum series innascitur. Pinnæ ventrales seu thoracicæ extremitatibus suis utrinque connexæ, in unam circularem pinuam infundibulo nonnihil fimilem, ut in Gobionibus marinis coalescunt, cujus ope maris fundo, & rupibus marinis adhærescit piscis, & se firmat ne æstuum impetu rupibus allidatur. Londini in foro piscatorio frequens. Pluribus in locis circa Angliam invenitur. Hujus Anatomen D. Tyfon Ichthyologia D. Willughby addidit. Vide Appendicem.

A. 7. CATAPHRACTUS Schoneveldii. Septentrionalibus Anglis. A POGGE. Longitudo summum bipalmaris. Caput triangulare, depressum, angulosum
2 pollices latum, cujus duo latera tuberculis plurimis
in ambitu horrent: anteriora cirros multos tenuissimos alunt, posteriora aculeis retrorsum spectantibus minacia
sunt. Rostrum resimum, 4 apiculis munitum, quorum
duo anteriores lunulati, reliqui aculeis retro conversis
conspicui. Os in supina parte parvum, semicirculare;
ad angulos & sub mento barbulæ plures. Truncus
proximè caput depressior & octagonus est, propè caudam hexagonus. Totus squamis osseis contectus est, in
quarum medio tumor durus aduncus erigitur, qui in omnibus

nibus continuatus corpus angulatum efficit, quod versus caudam valde gracileicit. Venter planus eft. In Mari Dunelmensem Diœcesin, & Eboracensem comitatum alluente invenitur. Verum prolixa descriptione ad hunc ab aliis piscibus discriminandum non est opus. Squamæ crustaceæ seu osseæ quibus undique integitur, & tubercula

aspera ad id sufficiunt.

8. CATAPERACTUS Brasiliensis Musei Societ. Reg. Lond. Præcedentem proxima similitudine refert, semipedem longus, capite 1²/₄ digit. lato. In posteriore capitis parte tres habet angulos, unum in alterutro latere, in medio tertium. Frons propemodum plana, mandibula superior elliptica: Oculorum orbitæ rotundæ. Pro dentibus labia aspera habet. Maxilla inferior & venter plana. Dorsum, latera, cauda squamis capiti concoloribus, sed colore minus saturo, scabris, lineis parallelis insculptis, siguræ rhomboidis vestiuntur; Pectus & venter cute duntaxat molli & tenui. Pinnæ branchiales extimum radium obtinent spinosum, crassum & robustum, sescunciam plus longum, compressum & incurvum seu hamatum salcis instar, reliquis pinnæ radiis septies aut octies majorem.

Marcgr. Piscis est fluviatilis; ab occipitio ad initium caudæ 3½ digit longus. Caput digitum longum, paulò plus latum. Caput Ranæ sere simile, latum: Os haud amplum, edentulum, ad cujus quodlibet latus barbula digitum longa dependet. Oculi minimi iridibus auratis. Totum caput superius tegitur testà durà instar clypei, & universum corpus vestitum est loricà, ex oblongis squamosis corporibus composita, per ambitum minutissime serratis, & quadruplici ordine dispositis, squamis in utriusque lateris medio, in dorso & in insimo ventre coeuntibus. Color totius serreus, præsertim in capite.

edio cuito, la la supraces enginer, carso con-

Pisciculi varii dorso bipinni cum radiis mollibus & flexilibus.

1. DRACUNCULUS Rondel. Gefn. 92. Aldrov?
1. 2. c. 52. Exocœti tertium genus Bellon. Gefn.
16. Piscis est marinus dodrantali magnitudine: Nos 6 digitos longos non vidimus. Corpore est oblongo tereti, aut potius depresso & ferè quadrato. Color in dorso ex viridi slavicans, venter albet. Latera utrinque maculis parvis cœruleo argenteis pinguntur. Notæ characteristica, quibus ab aliis omnibus pisciculis marinis distingui possit, sunt 1. Macula j am dictæ. 2. Oculorum ossiculo tantum tenui disseptorum proximitas. 3. Foramina branchiarum rotunda. 4. Spinæ tricuspides ad extremos branchiarum angulos. 5. Pinnæ dorsi anterioris radii, supra membranas connectentes altius, assurgentes. 6. Maxillæ denticulis minutissimis munitæ. Genuæ & Romæ sæpius vidimus.

2. Pisciculus Anguella Venetiis dictus; Hepsetus Rondeletii. Squamosus est, oblongus, gracilis, pellucidus nisi ubi spina dorsi aut intestima visui obstant; cauda sorcipata; dorso nigricantibus punctulis vario: Oculis depressis, magnis pro corporis parvitate: Ore amplo, cujus clausi apertura sursum spectat [Rondeletio] Os ità scissum & conformatum, nt inferior maxilla protensa major sit superiore, sitque velut oris operculum. Latera argen-

tea. Venetiis frequens est.

3. ATHERINA Rondel. Pisciculus est marinus, litoralis, & in stagnis etiam marinis degens, dodrantali magnitudine, parvi digiti crassitudine, dorso spisso, ventre leviter depresso; Ore edentulo; Oculis magnis: Ventre argenteo, dorso susco. Circa caput ex slavo rubescit. Locus qui inter oculos est calatus videtur. Massilia & in stagno Martegue frequenrissime capitur.

N. B. Piscis ille quem Bellonius Atherinam vocat, & Angoellam Venetiis dictam ait, Massiliensibus autem Sencle,

cle, tum ab eo qui nobis Venetiis pro Angoella ostensus est, & superius descriptus; tum à Rondeletii Saucle Massiliæ disto diversus erat; siquidem in dorso unicam & tenuem habuit pinnam, cum tam nostra Angoella, quam Rondeletii Saucle binas habuerint. Nihilominus convenientia nominum omnes tres pisces unum & eundem specie esse mihi pæne persuadent; neque negat Bellonius duas in dorso pinnas esse, duntaxat pinnulam tenuem & parvam in medio tergore ei adscribit.

Pisces exotici & Brasilienses duabus in dorso pinnis.

A MORE pixuma Brasiliens. Marcgr. Magnitudo & sigura sere Tamoata: caput latum, Os amplum & edentulum; corpus oblongum: Color obscure sereus, in ventre qui extuberat albus: Cutis mollis. Cauda in ambitu circinata.

2. Amore guacu Brasil. Marcgr. Longitudo semipedalis; corpus oblongum; Caput crassius culum: Branchiæ amplæ minutissimis in ore denticulis: Oculi parvi circello aureo: Cauda oblongiuscula parallelogramma, in extremitate circinata. Squamæ pro magnitudine piscis majusculæ: Color ferreus, in ventre albicans.

3. Amore tinga Brasiliensibus Marcgr. Ejusdem siguræ est cum præcedente, sed tantum minor. squamis in totum albicantibus seu pallidis, suscis undique maculis a-

speris, ut in Tajasica.

4. TAREIRA d' Alto seu marina Marcgr. Tereti est corpore, 10 digitos longo, 5 crasso, versus posteriora sensim gracilescente: Capite colubrino, supra oculos in duo tubercula elato; iridibus oculorum slavescentibus: Ore acuminato amplo, intus slavo, denticulis acutissimis munito. Pinnæ omnes instar foliorum Papaveris tenues sunt, spinis mollibus sustentati. Squamulæ peltatæ, ità affabre compositæ, ut piscis ad tactum glaber videatur. Venter albicat. Latera & dorsym secundum longitudinem lineis slavis

flavis & viridibus alternatim striata. Oræ squamularum brunneæ sunt. Pinna dorsi lineas habet brunnas, reliquæ slavas. Cauda brunno striata.

- pedalis: Os acuminatum amplum edentulum; maxilla superior inferiore longior, & superior pars oris prominet in rotundum conum cartilagineum. Oculi ampli iridibus aureis. Sub qualibet pinna postbranchiali barbulam habet albam 6 pilis crassiusculis constantem, 3 digitos fere longis. Squamæ mediocres, argenteæ, verum caput summum & dorsum paulum canescunt; pinnæ etiam omnes canæ seu cinereæ; postbranchiales autem nigreine dilutæ.
- 6. Piabucu Brasiliensibus Marcgr. Pisciculus est 6 digiros longus, sesquidigitum latus; ventre paulum extuberante: iridibus oculorum argenteis, superius rubri parum
 admixto. Cauda surcata; Squama argentea. Linea
 lata alba non splendens media latera dividit; supra
 quam dorsum olivaceum, viridi hyacinthino transplentente. Pinna alba.

(Vid. p. 73. 19.)

Pisces Brasilienses barbati & aculeati, Bagre dicti.

PRIMA species oblongo est corpore, pedali, initio dorsi paulium elevato, capite acuminato seu coico, quod durâ testa tectum est ad initium elevationis orsi. Burbam habet 6 cirris constantem, quorum 4 inriores sesquidigitum longi, superiores duo longitudiem totius piscis æquant. Ante quamlibet punam ranchialem acuseum habet fortem, dentatum, osseum;
t & ante priorem dorsi pinnam æqualis cum ea longituinis. Cauda bisurca. Caret squamis, sed tegitur cute er totum argentei splendoris. Pinnæ omnes argenteo int colore, ut & barba & caput: Per medium utriusque

que lateris tendit linea argentea ad caudam usque. Ocula ampli: Os parvum edentulum, labiis elevatis. Piscis est edulis.

2. Secunda species corpore itidem est oblongo, bipedali & majore; capite compresso & plano: ore obtuso edentulo: Caput pariter testa dura punctulata tectum: Oculi parvi rorundi, 4 sere digitos ab invicem distantes: Barba 6 cirris constat, quarum exteriores longiores 4 dig. reliqui breviores. Spinæ ut in præcedente pinnas branchiales & dorsalem antecedunt. Cauda in duo cornua diducta Tota pars supina & latera, ad protuberantiamiventris usque candidi, cum diluto slavo & aureo, mixti est coloris; Pinnæ omnes & cauda grisei. Prona pars alba est. Hæc etiam squamis caret.

3. Tertia, figurâ & magnitudine est ut præcedens, sed barbam habet 4 tantum cirris constantem, duabus 8 dig. longis, & latiusculis instar ligulæ, duabus admodum brevibus. Ad pinnam dorsalem similis ligulæ 9 dig. longa, & ad postbranchiales pinnas pariter. Cæ-

tera præcedenti fimilis.

4. Quarta, corpore itidem est oblongo, 10 dig. exrenso; capite lato & compresso, ore prarabolico & edentulo. Barba 6 constat cirris, quorum 4 inferiores unum digirum, superiores duos longi. Oculos habet parvulos, coerulescentes, 4 dig. interstitio ab ore. In summitate dorsi tegitur testa dura; & post branchias in quolibet latere pyramidalis testa angusta tegit latera. Pinna dorsi anterior spinam initio haber osseam, crassam, dupliciter ferraram 2; digitos latam. Cauda forcipata. In capite. initio dorsi & lateribus, ubi testaceus est, umbræ est coloris, per reliquum dorsum & latera umbræ dilutioris, & fuscis maculis mediocris magnitudinis variegatur. A testæ latiore fine ad caudam úsque in quolibet latere per lineam rectam tendit ordo denticulorum acutorum posterius versorum, qui clypeo duro serrato in medio infunt.

5. Quinta præcedenti similis est, & maculis nummi Misnici magnitudine maculatus. Verum caret denticulis illis in lateribus: & è 6 cirris duos habet longiores quam illa.

6. Nhamdia

6. Nhamdia Brasiliensibus, Bagre de rio Lusitanis Marcgr. Corpore est 12 aut 14 digitos longo, 22 alto ubi altissimum : Capite compresso ut reliqui ; ore parabolico, denticulis minimis prædito; Oculis parvis, paululum protuberantibus, iride ex auro & umbra mixta. Barba 6 cirris constat, duobus supra, & totidem infra os; illi 5 digit. longi, & post cujusque exortum fovea est oblonga, in quam incumbit barbæ initium cum reflectitur retro, ut fere semper; inferiorum quilibet 11 digitos longus, nec ita crassus ac superiores. Anterior dorsi pinna magna, quadrata, multis spinis suffulta. Squamis caret. Caput dura testa tectum, osque superius totum umbræ coloris: Dorsum & latera cinerei cum pauxillo cœruleo mixti. Pinna dorfalis prior prope exortum ejusdem coloris, cætera in totum nigri spinis cinereis; posterior ejusdem coloris cum dorso & lateribus. Pinnæ reliquæ, barba & cauda nigra. Lineæ laterales rubræ. Capitur in fluviis, & optimi est saporis.

Pisces spinosi duabus in Dorso pinnis, ante-

L U P U S Bellon. Salvian. Rondel. Gesn. Aldrov A BASSE. Piscis est magnus, longitudine bicubitali, pondere lib. 15. sigurâ Truttæ non mustum dissimili, capite tamen crassiore. Colore in dorso ex coeruleo nigricante, in ventre argenteo. Dorsum in junioribus punctis nigris varie aspergitur, quæ in adultis evanescunt. Squamæ mediocres: rictus oris amplus; ut & branchiarum aperturæ. Maxillæ denticulis asperæ. Circa caput etiam spinas habet. Oculi grandiusculi iridibus argenteis. Anterior dorsi pinnula 9 duntaxat spinulis radiata est. Piscis est admodum vorax; carne tamen laudatissima & saluberrima habetur: Maris incola, nec, quod audiverim, slumina apud nos subit.

2. Camuri Brasiliensibus, Lusitanis Robalo, Maregr. Lupo similis est, 2 pedes longus, plus uno crassus: Caput sesquipedale: os semilunare, in medio paulum acuminatum, 6 dig. longum, sed quod magis dilatare ac rotundare potest. Oculi magni, iridibus aureis. Squamas habet ut Carpio, coloris argentei splendentis, in dorso autem & lateribus aureus admissetur. Pinnæ aurei sunt coloris, quibus susei aliquid admixtum est. Lineæ

laterales crassæ nigræ.

2. 64-

3. Sphyrana five Sudis Aldrov. p. 102. Sphyrana prima species Rondeletio Gesn. 1059. Lucius marinus Livorni & alibi in Italia. Figura Lucium fluviatilem refert, verum pro magnitudine longior est & teretior ad Acum piscem accedens. Squamis tegitur minutioribus. R ftrum oblongum conicum, inferiore maxilla ultra superiorem procurrente & in acutum cuspidem definente: unde Ore clauso rostrum conus quidam esse videtur, sciffura aut oris linea in ejus superficie paraboliformis. Os intus flavum, rictus amplus: maxilla & lingua dentata. Oculi grandes, iridibus argenteis fusco colore nubilosis. Ventriculus angustus prælongus: appendices ad pylorum circiter 40. Intestinum à ventriculo ad anum rectà absque ulla reflexione tendit. Cauda valde forcipata. Mediterranei maris incola est : ex Oceano nullam hactenus vidimus. De magnitudine nihil certi habemus: quos nobis Livorni videre contigit 16 digitos longitudine aquabant.

4. MUGIL, Cephalus Rondel. Bellon. Gesn. A MULLET. Figura Leucisco non multum dissimilis, ventre repando, rostro acuto, capite plano, squamis magnis, non corpori tantum sed & operculis branchiarum, & toti capiti ad nares usque adnascentibus. Dorsum ex susce cœruleum, venter albus. Latera lineis parallelis nigricantibus & albis alternis, secundum longitudinem ductis varia. Oculi nulla præter tunicas proprias membrana tecti. Pinna dorsi anterior 5 spinis validis radiata. Dentes in maxillis nulli. Ventrieulus parvus, durus, rotundus, musculosus, avium granivorarum ventriculis sizulis. Amnes subit. Mugiles apud nostrates in pretio sunt

sint ob carnis præstantiam; à medicis tamen in cibo graves & minus salubres censentur. Botargo Italis dictus ex horum ovis salitis sit.

Præter Cephalum dictum 4 adhuc Mugilum marinorum species describit Rondeletius; nobis nihil de iis intellectum: at neque Bellonius plures uno Mugiles habet. Primum vocat

5. Cestreum, quem Cephalo eundem esse diceres, nisicapite esset minore & acutiore, lineásque à branchiis ad caudam ductas breviores haberet. Caro mollior, laxior, minus candida, minúsque pinguis quam Cephalo. In appendicem longum desinit ventriculus cum intestinis semper inanis.

6. Myxonem, qui Cestreo omnino similis est, sed magis glutinosa. Caput quodammodo rubescit circa labia & branchiarum opercula, unde sortasse Bacchus dictus

est.

7. Chelonem, Cephalo similis est, capite paulo minore, oculis prominentioribus, sine pellicula illa molli, velut pituita concreta, quam veluti palpebram habet Capito. Lineas nigricantes à capite ad caudam æqualibus spatiis distantes, protensas habet [Has etiam Cephalus obtinet] Labra crassa, spissa, prominentia, unde Chelonis & Labeonis nomen.

8. Mugil niger Rondel. Mugili corporis specie valde similis est, sed totus ater, lineasque nigras à branchiis ad caudam productas habet. Septem octove aculeos in dorso gerit, à sese discretos, nullâque membranâ connexos, quos pinna parva sequitur. Rarus (inquit) est piscis,

& nostris incognitus undis.

9. Mugil quidam Americanus, Pastor Belgis. Harder Marcgr. Truttæ mediocris magnitudine est & signra, oculis ellipticis, squamis argenteis mediocribus, & inter earum ordines lineæ griseæ mediæ sunt intertextæ. In summitate (inquit) dorsi pinnam omnium maximam haber. Cauda bisurca: Pinnæ omnes sunt albicantes. At, piscem hunc branchiis aut etiam foraminibus branchiarum carere, nimis facilis essem si Marcgravio crederem.

Mugilis species est major. Ad duorum pedum longitudinem excrescit. Descriptio reliqua per omnia fere convenit cum nostra Mugilis descriptione, duntaxat observavit labium oris superius conspicuum mobile, inferius triangulare obtusum, reductum, & paulò brevius superiore: oculos magnos iridibus argenteis. In Insula Jamayca in sluviis, stagnis, & piscinis aquarum dulcium invenitur, etiam procul a mari, unde post magnas pluvias aquis exundantibus vi torrentium compulsi, ad inferiora descendunt ingenti copiâ, & cessante pluvia & aquarum decursu in foraminibus aqua stagnante repletis capiuntur. D. Sloane.

11. Parati Beafiliensibus Marcgr. Præcedenti per omnia similis est, magnitudine excepta, & quod circulum

aureum habet circa oculos. Carne est ficciore.

12. Guacari Brasiliensibus Marcgr. Subrotundo seu pyramidali est corpore, pedalis vel paulò majoris longitudinis; & digit. crassus. Caput inferius planum, lateribus ellipsin describit; Os parvum rotundum subtus in plano capitis: loco dentium in utroque latere processus habet quasi seris equinis factos. Oculi parvi rotundi, cinerei & fusco maculati, & juxta quemlibet foramen distans 2 dig. ab oculo versus anteriora. Inferius ante quamlibet proxime branchiam corpusculum habetur parallelogrammum, semidigitum ferè longum, quod extendere & recondere potest, continens in extremo denticulos acutos setaneos, quibus alios pisces pungit. Pinnæ omnes, si eam que pone anum est excipias; spinis osseis acutis rigidis fulciuntur, anterius crassiore & duriore. Cauda pariter bicornis spinis firmis suffulta. Totum caput testà vestitur dura, hispida, corpus totum squamis triangularibus, versus anteriora majoribus, ordine posiris omnibus ad ractum asperis, in medio sui singulis extuberantiam habentibus quafi loricatum; lorica quadrangulà, & quoliber latere quadruplicem ordinem tuberculorum habente. Totius corporis, ut & pinnarum color croceus dilutus, in ventre saturatior; ac per totum maoulatur maculis rotundis fuscis magnitudine seminum sinapi. Excipienda est pinnula prope caudam que nigra, spina tamen ejus anterior crocea & maculata.

CUCULINUM Genus.

CUCULOS voco quotquot pinnis branchialibus duos tresve cirros subnexos habent, quos digitos vocant. Sunt & aliæ notæ insignes quibus ab aliis piscibus disserunt; nimirum vocem aliquam seu sonum edere. Hinc Latinis Cuculi dicti sunt à voce Coccygis simili; Anglis Gurnard à grunnitu, quòd Suis more grunniant, & Curres à vocis sono, unà eriam species Piper, id est, Fidicen appellatur à voce tibiæ æmula: 2. Pinnas ad branchias prægrandes & cutaneas habere, quibus eorum aliqui ad volandum abutuntur. 3. Capita magna, ossea, quadrata, unde Italis Caponi dicti videntur. A capite autem corpus in angustissimam caudam sensim tenuatur.

1. MULLUS imberbis Rondel. Cuculi plane species est, nec multum differt à Cuculo Aldrov. sive Gurnardo rubro nostrate, nimirum Aculeis pinnæ dorsi serratis, &

lineis à dorso ad ventrem ductis.

2. Mullus asper Rondel. Corpore est brevi, terete, digiti magnitudine, colore minii vel valde purpureo: capite, branchiis, pinnis præcedenti similis, sed squamas habet parvas, serratas, oblique sitas: à capite ad caudam lineam ex squamis contextam. Pinnarum quæ ad branchias sunt color est varius; nam parte exteriore candidæ sunt, parte interiore è viridi nigrescunt, quemadmodum Milvi pinnæ. Hic etiam ex notis additis Cuculi species esse videtur.

3. Corax seu Corvus Rondel. Piscem hunc Cabote à capitis magnitudine suis dictum scribit. Ossa branchias tegentia cœlata in aculeos desinunt. Notæ quas adsert distinctionis à Milvo & Cuculo à coloribus Dorsi nigro, laterum rubescente, ventris lacteo, pinnarum ad branchias parte interiore ex viridi nigricante, exteriore albe-

4 4

scente cum maculis rubescentibus; vel à magnitudine pinnarum branchialium inter Milvinas & Hirundineas media, delumuntur, nec magni momenti sunt, ut à

specie quinta diversum non existimem.

A. 4. Gornatus five Gurnardus griseus, The GREY GURNARD. Dorsum ei sordide viride; depictum lituris nigris interdum, maculis punctifve vel luteis vel albidis semper. Linea punctata eminentior est & asperior in hac quam in aliis speciebus Caput in hoc genere toto grande, laminis'offeis contectum, spinosum; in hac tamen minus quam in aliis speciebus. Rostrum bicorne; es amplum; maxillæ, palatum, lingua denticellis minutiffimis alpera Oculi grandes, iridibus argenteis. Corpus à capite sensim in angustum tenuatur. Pinnæ ad branchias in hac specie minores sunt quam Hirundini aut Cuculo. Sulcus medio dorso insculptus utrinque spinarum offearum serie munitus est, in quo pinnæ succrescunt. Denticuli spinarum in hac specie minores sunt quam in aliis. In mari Britanico frequens habetur. Caro firma & fapida.

A. 5. Hirundo Aldrov. The TUBFISH Cornubienfibus. Capite est magno, osseo, anguloso, aculeis munito. A Capite sensim gracilescit ad caudam usque, quæ valde tenuis est. Dorsum sordide viride; latera dilute rubescunt. Caput à vertice ad os admodum declive: interstitium oculorum convalle quodam excavatum est. Mandibula superior in medio crenata est, non tamen in cornua divisa; Squamæ parvæ. Denticelli ut in præcedente. Pinnæ ad branchias amplissimæ, membrana firmâ, radiis ramosis extensæ, pulchrè coloratæ, summo margine cœruleo splendente: in nonnullis piscibus versus fundum radii septimi & octavi macula nigra in spatio ex cœruleo albicante, aspéctu pulcherrimo. Pinnis his subjuncti sunt cirri seu digiti utrinque tres. In mari

Cornubiam alluente.

6. Lucerna Venetorum, Milvus, ut puto, Rondel. Pifcem hunc à proxime descripto seu Hirundine Aldrovandi non videtur specie differre: notæ enim omnes,dempta lagerum divaricasione, conveniunt. the contract of the state of the state of

7. Cuculus Aldrov. & forte etiam Rondeletii Gesn. The Red Gurnard, or Rochet. Pracedenti simillimus est; differt 1. Quòd magnitudinem ejus nunquam assequatur, cum pedalem longitudinem rarò superet.

2. Quòd capite sit minore & oculorum intervallo angustiore.

3. Quòd toto corpore & pinnis magis rubeat.

4. Quòd pinna ad branchias breviores sunt & minores, nec ut in illa cœrulea, sed potius circa margines purpurea.

5. Vesica aerea cornua multo breviora sunt.

6. Opercula branchiarum velut cœlata striis seu radiis quibusdam tanquam à centro prodeuntibus; tres etiam spinas habent, duas simul ex parte inferiore, & singularem utrinque, multò majorem superius.

A. 8, Lyra prior Aldrov. Cornubiensibus. The Piper. Præcedentem colore refert, verum Caput dilutius est & slavescens; magnitudine quoque illum superat. Rostrum in duo cornua lata, ceu spathas quassdam, circa margines spinis vallata protenditur, quâ insigni nota ab Hirundine præcipue dissert. Aculei in dorso majores longioresque quam in hujus generis aliis. Nares tubulis parvis rotundis prominent, ut in Cuculo ave. In Oceano Britannico cum reliquis invenitur. A sono quem edit Piper,

i. e. Tibicen dictus eft.

9. Lyra altera Rondel. Piscis est octagonus, squamis osseis totus contectus. Octo angulos octo essiciunt spinarum (dentibus serræ similium) ordines, seu potius sex, revera enim plures non sunt: nam superior & inferior ordo ob latitudinem suam, quia duplicem seriem spinarum sustinent, minus curiosè contemplanti gemini apparent. Figura corporis cum Cuculis reliquis convenit, ut & capitis & oculorum magnitudine. Rostrum in duas spathas seu cornua prælonga desinit, in quibus spina duæ perpendiculares. Rostri cornibus, squamis osseis, octo spinarum ordinibus, & duobus duntaxat utrinque cirris seu digitis, tum à congeneribus, tum ab aliis omnibus piscibus abunde distinguitur, ut prolixa descriptione ei non sit opus.

rundo Rondel. Gefn. p. 5145. Pirabebe Marcgrav. The

FLYING-FISH. Caput ei latum & depressum & inter oculos concavum. Corporis figura longa, teres, & posteriora versus acutior. Totum autem caput crusta offea valida tegitur (ceu cranio scabro, diversicolore, ex cœruleo flavicante & obscure purpureo) in duas prælongas validas dorso incumbentes spinas bifurcata. Squamis duris & asperis tegitur, quarum singulæ media parte in eminentiam affurgunt, proinde squamarum ordines tot lineas parallelas à capite ad caudam deductas exhibent. Opercula branchiarum crustacea in longam & acutam spinam ab exteriore margine serratam, ultra utramque pinnam procurrunt. Dorfi color nigricans. Alias notas, quas multas habet, prætereo; alarum duntaxat mentionem faciam. Hæ nihil aliud funt quam pinnæ postbranchiales, quæ ad caudam usque protenduntur, suntque velut geminæ utrinque : Alas enim majores antecedit pinnula 6. radiorum, humili membrana eisdem annexa. Alæ supina parte sordide olivaceæ sunt, circum oras maculis rotundis caruleis pulchre depicta; in medio partis posterioris maculis majoribus fuscis & cœruleo albidis; versus fundum seu exortum inter radios lituris oblongis cœruleis.

Quòd piscis hic ex aquis alarum ope se levet, & in aëre volet ad lapidis jactum, aut etiam per spatium quantum sclopeto pertingi potest, nimirum usque dum siccescant alæ, oculati testes sunt Gallius, Rondeletius Marcgravius, alii. Hoc autem facit ut salvare se possit ab hoste Dorada, qui magna persæpe caterva ipsum persequitur. Romæ in Italia, snque Sicilia & Melita insulis,

in foro piscatorio venalem sæpiùs vidimus,

1. MULLUS Bellon. barbatus Rondel. Gesn. 667: Triglia Italis & Siculis. Longitudo semipedalis: Caput ad latera compressum, a vertice ad os valde declive. Dorsum non cultellatum sed planum. A summo capite ubi crassissimus est ad caudam usque sensim augustatur obelisci sere in modum. Squamis integitur amplis, facile deciduis, colore sordide slavicante. Desquamato latera rubent ac si minio vel rubrica tincta sorent; unde piscis ipse

ipse Rouget Gallis dicitur. Oculi in summo capite siti, irides argenteæ interdum purpurascunt. Barbulæ sub mento geminæ prælongæ, quæ in cavitatem sub mandibula inferiore inter branchiarum opercula reductæ latitant. Dentes nulli, verum maxillæ asperæ limæ in modum.

Mullus carnem habet duram, friabilem, inter pisces laudatissimi & optimi succi, nec immeritò apud Veteres in pretio habitam, verum cur tantopere aliis piscibus præ-

ferretur, rationem non video.

A. 2: Mullus major noster & Salviani. 1. Major minoris duplus, 14 uncias longus. 2. Pinnæ dorsi colore slavo & miniato perbelle pinguntur. 3. Squamæ crassiores sunt, & cuti sirmiùs adhærescunt. 4. In lateribus 3 vel 4 habet lineas aureas secundum longitudinem parallelas.

Pensantiæ in Cornubia.

3. MULLUS imberbis sive Rex mullorum, Re di Triglia Melitensibus. Quamvis rex mullorum à magnitudine forte dicatur: quos tamen mihi Valettæ in Melitæ insula videre contigit parvi erant, longitudine vix palmari. Ventricosus est, quo à Mullo dissert, nec barbulas habet: Squamis tamen amplis, corpore rubore persuso; Oculis magnis, Maxillis limæ instar scabris; pinnarum numero & situ cum Mullo convenit.

In Mari Melitæ insulæ circumsuo frequens capitur.

A. 4. DRACO sive Araneus Plinii Rondel. Gesn. Draco marinus Bellonii. marinus & Trascina Salv. Araneus alter Aldrov. The WEEVER. Prælongus est & ad latera compressus, falcato ventre, dorso recto. Latera lineis partim luteis, partim obscuris à medio dorso ad ventrem oblique descendentibus pinguntur. Squamætenues parvæ. Caput mediocre compressum. Oculi juxta se positi summo rostro quàm in aliis squamosis propiores. In anteriore dorsi pinna sex radii venenosi, ideóque piscatores capto pisce eos statim abscindunt. Pinna posterior huic sere contigua, longissime ad caudam propè extenditur. Cubiti interdum longitudinem attingit. Arenis Ammadotis instar se insinuat. Sex dorsi pinnæ venenoæ habentur.

A. 5. Araneus minor, Septentrionalibus Anglis, An OTTER-PIKE. Hunc nos nondum vidimus; no-

men tantum à Thoma Willifello accepimus

6. ARANEI seu Draconis marini species altera. Hanc Roma & alibi in Italia vidimus pulchriùs coloratam, maculis amplis nigris, in eadem recta, utriusque lateris medio sitis insignem, quæque lineis in lateribus obliquis luteis caret, & priorem (ni malè memini) etiam magnitudine superat. Salvianus & Aldrovandus duas habent species, majorem & minorem. Minor magnitudine excepta ad priorem nostrum propiùs accedit; major ad posteriorem

7. NIQUI Brasiliensibus, Pieterman, i. e. Araneus marinus Belgis. Marcgr. Capite est crasso; ore Rana, amplo, edentulo; crassa lingua. & inferiore mandibula songiore quam superior. Anterior corporis medietas paulò latior est; posterior angusta & teres: éstque ut plurimum 6 aut 7 digitos longus, sesquidigitum aut paulò plus latus. Ocelli parvi, exerti, cylindracei, more Cancrorum. Ante exortum pinnæ dorsalis duos habet aculeos sortes, & supra, post branchialem utramque, unum acutum. Tegitur cute: Colore est in dorso & lateribus, pinnisque ex nigro umbræ & griseo mixtus punsiluis nigris undique aspersis. In arena prope litus se abscondit, & incedentes vulnerat.

A. 8. TRACHURUS Aldrov. Saurus & Trachurus Salvian. Lacertus sive Trachurus Bellon. A SCAD, Cornubiensibus: Londinensibus, A HORSE-MACK-RELL. Scombros colore, sigura & sapora refert; verum minor est, corpore minus spisso rotundóque, neque pariter ut ille maculato. In medio corpore lineam habet à capite ad caudam deductam, è lamellis osseis compositam, non rectam sed media sui parte deorsum instexam, à slexura spinulis seu denticulis mediis lamellis innascentibus, caudam versus continuè majoribus & eminentioribus serratam, undo Trachuri nomen. In mari Britannico Cornubiam

alluente & alibi.

A. S. Aras

9. Trachuro affinis CURUATA PINIMA Brafilienfibus Marcgr. Bonito Lusitanis. Piscis est Cordcovadi magnitudine, vel etiam major, corpore oblongo, fatis tamen lato & craffo, amplis branchiis, oculis grandibus argenteis. Caret squamis, præterquam in medio laterum, quod permeat à branchiis usque ad caudam linea lata aurei coloris: huic alia à branchiis incipiens, ad 2 ias longitudinis, parallelos ducitur, deinde eam oblique secar, & pergit paralleles usque ad caudam : Hæc ante locum fectionis duplici squamularum minimarum serie infignitur, & tota est glabra: post vel infra sectionem itidem duplici serie squamarum infignitur, linea tamen ipsa non est glabra, ut anterius, sed aculeata quasi denticulis piscium. Color in dorso & lateribus subvirescens, in ventre albus & splendens.

Cum Bonitis plerunque copulari solent Albacora, quia iisdem in locis cernuntur, & promiscue, ut puto, natant. Nemo certe est qui vel semel in Indias navigaverit, cui uterque piscis non optime notus sit. Rondeletius Amiam fuam h. e Pelamydem nostram Hispanis quibusdam Boniton vocari scribit. Verum quem describit Marcgravius, quémque verum Boniton esse non dubito, longe diversus

piscis eft; & Trachuro similior quam Thynno.

second a transmit

10. Trachurus Brafiliensis, GUARA TEREBA dictus Marcgr. Septem aut 8 digitos longus est, Capite obtuso, iridibus oculorum aureis. Os denticulos habet minimos, Cauda bifurca. A branchiis linea tendit ad medium piscis, quæ deinde oblique deorsum vergit, & directe usque ad caudam porrigitur. Hæc posterior lineæ medietas hamulis posterius versis armatur, & utroque latere triangularibus vestitur squamulis minimis. Color in dorso & lateribus ad lineas dictas ex hyalino cœrulescens; reliqua pars albicat cum aureo splendore, Pinna ventrales alba, reliqua cum cauda aurea. diene. Fry small's minimals veticiar rocus, legence

cachem vis ferringuir, na ur glaber vidensie. C

capite, dorlo, lateribus, pintus ex visida de gracore,

Pisces non aculeati, quibus unica in Dorso pinna.

1. HIPPURUS Rondeletii Gesn. pag. 501. An Dorado, i. e. Piscis auratus Lustanorum; Piscis est marinus Hispanicus. A capite velut crista erigitur, continénsque pinna magna ad caudam usque protensa: cui similis alia brevior à podice ad caudam usque. Pinna ventrales podicem sere attingunt, qui in medio corpore situs est. Os mediocre; dentes exigui acuti in maxillis, palato, & lingua. Oculi magni: Squama minutissima. Color Glauci, sigura à capite sensim tenuior strictiórque. Carne est pingui, suavi & dura,

qualis Thynnorum Glaucorumque.

2. GUARACAPEMA Brasiliensibus Marcgr. Dorado, i.e. Auratus piscis Nieremberg, La Dorade Rochefortii, cujus mas nautis Delphinus dicitur. Præcedenti idem est, vel simillimus, corpore lato & compresso, non ità crasso. In 6, 7 ve pedum longitudinem excrescit, latitudine seu altitudine maxima prope caput sesquipedali. Caput definit in figuram quadratam, éstque in aciem eductum. Os haud ità amplum pro magnitudine corporis, mandibulæ compressissimæ, denticuli acuti. Paulo supra os oculi positi sunt, magni, rotundi, iridibus argenteis. Pinna infignis à summitate capitis per totum dorsum extenditur usque ad caudæ exortum, in medio 7 aut 8 dig. lata, constans membrana ad tactum coriaceâ, & spinis mollibus interiùs sustentata. Huic oppofita ab ano ad caudam, vix digitum lata. Cauda circiter sesquipedem longa in duo cornua perampla distenditur. Squamulis minimis vestitur totus, quæque ad tactum vix fentiuntur, ità ut glaber videatur. Color in capite, dorso, lateribus, pinnis ex viridi & argenteo mixtus, maculis coeruleis variæ magnitudinis, Milii, grani hordeacei, Ervi, variegatus, In ventre verò albicat. albicat. Carnem habet siccam & boni saporis. Piscis est pelagius, velocissime natans, omnibus qui Indias Orienta-

les, Occidentalesve adnavigant notissimus.

3. NOVACULA piscis Rondel. Gesn. 741. Romanis Pesce Pettine Salvian. Capite est permagno, valde tamen (non fecus quam toto corpore) compresso, & omni prorsus rostro carente. Linea namque anteriorem capitis partem terminans à vertice ad os fere perpendiculariter Os parvum, dentibus parvis acutissimis, præter 4 anteriores & longiores munitum. Oculi parvi in superiore capitis sede locati. In dorso ab ejus initio fere erigitur pinna non admodum lata ad caudam usque extenía; cui opponitur alia in imo ventre, ab ano ad caudam fere producta. Cauda lata. Squamis magnis tegitur. Caput, maxillæ & branchiarum opercula plurimis caruleis lineis infignita apparent; imi ventris & caudæ pinnæ subflavis & virentibus, decenter inter fo cancellatim commissis. Pinna dorsi rubra est, caruleis nonnullis conspersa maculis. Corpus reliquum ex rubro flavescit. Palmi magnitudinem excedere non solet. Romæ rarior est, Rhodi frequens & in Melita insula. Caro tenera, friabilis, boni succi & concoctu facilis.

4. Pompilus Rondel, pag. 250. Gesn. 887. Piscis est pelagius, squamis carens. A branchiis ad caudam linea magna curva ducitur, à qua ad ventrem lineæ multæ curvæ descendunt transversæ, interpunctæ. Supræ lineam dorsum varium est & maculatum. Os est medium; Dentes parvi pro corporis magnitudine. Cauda in pinnam desinit non divisam. Pars quæ supræ & inter

oculos est flavescit, aurique colorem imitatur.

5. Monoceros minor Mus. Soc. Reg. Longitudine est sesquipedali, latitudinis dupla, corpore valde compresso, dorso Percæ instar assurgente; ventre arcuato. Os angustum; dentes in utraque maxilla, acus modicæ crassitudine digiti longi. Oculi prope summum caput siti diametro unciali. A vertice porrigitur cornu rectum, teres, conicum, glabrum in exsiccato pisce nigricans, deorsum modice depressum; In ambitu ad basin duorum digitorum, 3 digitos longum: Nullo intus osse sirmari videtur, verum cutis ipsa producta (ut cuticula pedum in clavos) in corneam quandam substantiam induratur. Dorsalis pinna à capite ad caudam extensa sesoudigito altior est. Ventralis pone anum huic respondens & similis ad

caudam pariter producitur.

6. NHAQUUNDA Brasiliensium Marcgr. Corpore est 7, 8, aut 10 digitos longo, duos lato, ubique sere aquali. Caput & os sere Lucii; Dentium loco maxillas asperas limæ instar habet. Oculorum irides susce. Ab initio dorsi ad caudæ pæne exortum pinna protenditur, 3 digitos longa, unam serme lara, æqualis, in sine tamen paulò latior. Cauda testa dura, nigra tegitur. Squamæ mediocres; color dorsi & laterum obscure griseus cum splendore argenteo. In utroque latere ordinem habet macularum rotundarum nigrarum Pisi magnitudine, & inter has dispersa punctula multa cærulea. Pinnæ omnes & caudæ aureæ, dorsales punctis cæruleis susoi. Lineæ laterales nigræ, & prope caudam linea utrinque elata & aurea.

7. PARU Brasiliensium Marcgr. Latus est & subrotundus, haud crassus, 12 circiter digitos longus, 7 latus. Pinna dorsalis, & quæ ab ano est, duos circiter digitos latæ ad caudam usque extenduntur, habetque earum quælibet in fine prominentiam instan funiculi, dorsalis 5, ventralis 3 digitos longam. Capite est parvo; ore elato angusto; minutissimis dentibus albis; oculorum iridibus slavis. Totum corpus vestitur squamis mediocribus, quarum dimidius numerus niger est, dimidius autem slavescit, ita ut lunulas davas in corpore nigricante gestrare videatur. Post branchias macula utrinque slava habetur. Cauda 2½ digitos longa & totidem lata.

8. ACARAUNA Brasiliensium Marcgr. Magnitudine exæquat Paru, sed non ita latus est, squamulis nigricantibus. Cauda bisida. Per totum dorsum & ventrem etiam imum pinna extenditur acuta, in postrema parte digitum circiter lata. Os parvum angustum denticulis minutissimis. In utroque latere prope caudam acutissimum habet aculeum, digitum fere longum, quos in

latera

g. Trachuro affinis CURUATA PINIMA Brasiliensibus Marcgr. Bonito Lusitanis. Piscis est Cordcovadis
magnitudine, vel etiam major, corpore oblongo, satis
tamen lato & crasso, amplis branchiis, oculis grandibus
argenteis. Caret squamis, præterquam in medio laterum,
quod permeat à branchiis usque ad caudam linea lata
aurei coloris: huic alia à branchiis incipiens, ad 2 las longitudinis parallelas ducitur, deinde eam oblique secat,
& pergit parallelas usque ad caudam: Hæc ante locum
sectionis duplici squamularum minimarum serie insignitur, & tota est glabra: post vel instra sectionem itidem
duplici serie squamarum insignitur, linea tamen ipsa non
est glabra, ut anterius, sed aculeata quasi denticulis piscium. Color in dorso & lateribus subvirescens, in ventre albus & splendens.

Cum Bonitis plerunque copulari solent Albacora, quia iisdem in locis cernuntur, & promiscue, ut puto, natant. Nemo certe est qui vel semel in Indias navigaverit, cui uterque piscis non optime notus sit. Rondeletius Amiam suam h. e. Pelamydem nostram Hispanis quibusdam Boniton vocari scribit. Verum quem describit Marcgravius, quémque verum Boniton esse non dubito, longe diversus

piscis est; & Trachuro fimilior quam Thynno.

Marcgr. Septem aut 8 digitos longus est, Capite obtuso, iridibus oculorum aureis. Os denticulos habet minimos, Cauda bisurca. A branchiis linea tendit ad medium piscis, quæ deinde oblique deorsum vergit, & directe usque ad caudam porrigitur. Hæc posterior lineæ medietas hamulis posterius versis armatur, & utroque latere triangularibus vestitur squamulis minimis. Color in dorso & lateribus ad lineas dictas ex hyalino cærulescens; reliqua pars albicat cum aureo splendore. Pinnæ venerales albæ, reliquæ cum cauda aureæ.

Leccia Rome & Liburni. In ingentem magnitudinem excrescit: Figura Salmonem refert, corpore crasso, longo, & caudam versus quadrato. Dorsum obscure caruleum tum levi purpuræ tinctura: latera magis purpurascunt.

quamis minusculis tegitur. Os pro piscis mole modium, Maxiilæ denticellis scabræ, ut & Lingua & palaum. Oculi mediocres, iridibus albis. Pinna dorsi anerior, aculeis 5 aut 6, omnibus caudam spectantibus, horret, quo à Rondeletii Glaucis differt. Piscem hunc

Livorni primum, postea Roma nacti sumus.

94

12. GLAUCUS primus Rondel. Piscis est latus, tenuis, figura rhomboide: Colore in dorso obscuriore, in lateribus & ventre argenteo, maculis in utroque latere fuscis tribus vel quatuor : squamis parvis; Oculis mediocribus, iridibus argenteis; ore mediocri intus cœruleo, dentibus in maxillis minutissimis. Pro pinna dorsi anteriore spinarum ordinem habet numero 7. rigidarum, acutarum, perbrevium, quarum prima antrorlum spectar, reliquæ retro: connectuntur autem membrana, quæ anteriori per totam longitudinem adnexa, proxime fequentis bafin tantum seu pedem attingit. Infra pinnas, quæ in dorsi fastigio & ima corporis carina aqualiter procurrunt, corpus in caudam tenuatur & gracilescit valde. Cauda longa, & omnium maxime in duo prælonga cornua feu angulos procurrit, extremis apicibus nigris. Piscem hunc tum Romæ, tum Livorni vidimus.

13. GLAUCUS secundus Rondel. A priore differt, quòd ejus magnitudinem nunquam attingat: quòd 7 aculeos in dorso habeat ad caudam spectantes, cum prior 5 duntaxat: quòd à superiore branchiarum parte ad redium corpus linea tortuosa admodum demittatur, hino secta ad caudam protendatur: in illo à branchiis ad caudam linea recta tendat; pinnæque posteriores tun superna quam inferna parte maculam nigram habent qua hic caret: Tandem ille corpore est latiore, bic strictiore

14. GLAUCUS tertius Rondel. seu sinuosus Gesn p. 463. A secundo differt, Quòd dentes huic sunt a cuti: Linea à branchiis ducta longè magis tortuosa flexuosaque: Dorsum ex coeruleo nigrescat ad linean prædictam usque, pars lineæ subjecta candidissima sit Aliis Glaucis cætera similis.

15. CEIXUPEIRA Brasiliensibus Marcgr. Magni tudinem interdum acquirit 9 aut 10 pedum; crassitien corporis humani. Corpore est oblongo, & capite atque figura Tiburoni haud absimili. Caput ei depressum & latum; Os pro corporis mole non magnum, edentulum, prominentiis tamen acutissimis repletum. Oculi haud magni iridibus albis. Cauda bicornis. In interstitio inter occiput & dorsalem pinnam 8 ossess triangulares aculeos obtinet, quos recondere in carne, atque erigere potest atque pro armis usurpare. Caput osseum & glabrum. Totum corpus exiguis squamulis vestitur, ità ut rotus piscis glaber videatur. Colore totus est niger extepto ventre, qui albissimus est ut Creta. Pinna omnes sigra exceptis ventralibus qua alba oris nigricantibus. Piscis est marinus, & inter Brasilienses optimus habetur.

16. UMBRA Rondel. p. 182. Geln. 1230. Chromis Bellonii Gesn. p. 265. Venetiis Corvo. Umbra Bellohio Cetaceus est piscis, 60 plerunque librarum pondere; plus minus cubitos longus. Quos nobis Romae & Vepetiis videre contigit Cyprini magnitudinem non excedes pant. Figura est compressiore. Cyprino latiore & tenuipre magnitudinis ratione habita; dorfo cultellato & à cabite affurgente. Linea plumbea & pallide lutea vicitim summo dorso ad imum ventrem oblique ducta, unfulatæ latera perbelle depingunt. Squamæ mediocres. Dercula autem branchiarum totumque caput ad os ufque squamola sunt, quod ci cum Mugile, alissque nonpullis marinis piscibus commune. Caput modicum, nec culi grandes; Os exiguum; Maxilla superior produtior: Dentes in maxillis & imo ore tenuissimi. A manlibulæ inferioris angulo dependet barbula exigna & breis. Cauda plana, in rectam fere lineam terminata. Rome, Venetiis & alibi in Italia sæpius vidimus, unde onstat eum supero & infero Mari communem esse.

17. CORACINUS Rondeletii l. 5. c. 8. p. 128. Umbra Salvian. & Aldrov. p. 81. Colore Tincam refert, figura ad Percam propiùs accedit. Squamæ ei mediheres: Os non implissimum: Dentes in maxillis: Cauda cum expandiur extrema circumscriptione subrotunda. Oculi mediores, iridibus suscis, Pinnæ ventrales & quæ retro anum st, nigræ & velut atramento tinctæ. Fer omnia fere reliqua cum Umbra convenit: sortè idem est cum sequente

U 2 18. U M.

Rondel. an forte Latus, ejusdem. Ab Umbra dissert 1. Colore, lineis subobscuris, suscis, & ex glauco cœruleis alternis, undulatis, supra lineas punctatas, à dorsi medio caput versus oblique ductis, vario: instra lineas punctatas lineolæ obliquæ non sunt adeò conspicuæ. 2. Quòd barbà careat. 3. Quòd spina ad anum (quam uterque habet) major & validior sir. Addit 4. Salvianus hunc illo multò minorem esse, nec enim unquam vidisse se qui pedalem magnitudinem superaret. 5. Saporis etiam suavitate atque carnis teneritudine illi inferior est. Nares juxta oculos patulæ. Foraminula etiam nonnulla habet circa marginem rostri. Romæ hunc nacti sumus, ubi non infrequens est apud Ichthyopolas.

Marcgr. Pedali est longitudine, dorso incurvato, capite & ore obtuso, denticulis parvis haud acutis. Pinnæ ventrales anterius sirma & acuta spina susfulciuntur, ut & pinna pone anum duabus. Squamis majusculis vestitur, éstque totus argentei coloris, sed in dorso ejusque pinnis & cauda cum diluta umbra mixti. In quolibet latere striæ digitum latæ è diluta umbra descendunt. Venter

totus & illius pinnæ albæ.

Marcgr. Corvina Lusit. Corpore est oblongo bipedali; dorso paulum, ventre minimum curvo; Ore acuminato, maxilla inferiore productiore; dentibus minimis; branchiis amplis; Oculis stuferi magnitudine, iridibus argenteis. Parvulis rotundis squamu totus vestitur, coloris argentei splendentis cui in dorso aureus admiscetur. Pinnæ & cauda, ut & venter albicant. Pinna dorsi anterior triangularis, alta, duriusculis spinis susfulta.

Piscem huuc in insulæ Jamaycæ Portu Veteri captum descripsit D. Sloane. Ubi Insulanis Anglis, A DRUM-

MER-FISH, dicitur.

21. Coracinis offinis aut Cuculo, Acara pinima Brasiliensium Marcgrav. The GRAY GRUNT. Piscis est latus, dorso incurvato, 6, 7ve dig. longus, 4 latus, Perca
Misnica sigura; Ore haud amplo, denticulis minutissimis,
culis

oculis grandiusculis, iridibus albis. Pinna dorsalis per totam longitudinem extensa & continua est; Hujus anterior medietas spinis sussulta est, & eam in rimam potest recondere, posterior molles habet radios, neque ullam sossultam in quam recondatur. Pinnæ ventrales, & quæ ad anum est, singulæ singulis spinis sirmis muniuntur. Pinnarum omnium & caudæ color luteus seu aureus splendens. Totus vestitur squamulis argenteis ex auro splendentibus. In quolibet latere 7 habet magnas strias secundum longitudinem ad caudam usque extensas, coloris susci splendentis, in quibusdam aurei seu lutei. In Oceano insulam Jamaycam circumsuente capiut ad Pertum veterem. D. Sloane.

22. URANOSCOPUS Aldrov. pag. 264. Salvian? Callyonymus vel Vranoscopus Rondel. Gefn. 159. Roma & Venetiis Lucerne & Pesce Prete, item Bocca in capo. Longitudine est dodrantali, rarius pedali; capite magno & fere quadrato, offeo, aspero; corpore teretiusculo: fupina parte tota cinerea, ventre albido; squamis minimis. Linea laterales retro primam dorfi pinnam ad se iuvicem accedunt, deinde descendentes ad caudæ pinnam mediam definunt. Facies plana, furfum spectans, unde nomen. in qua oculi fibi vicini, protuberantes, exigui, iridibus aureis. Os satis amplum in eadem faciei planitie cœlum spectans, mentum infra os humani aliquatenus amulum. Maxilla dentatæ: palato quoque dentes innalcuntur. Inferius labium barbulis crebris velut fimbriatum. Multæ aliæ notæ addi possent, verum hæ ad distinctionem fusficiunt. In Mari Mediterraneo frequens capitur.

A. 23. PERCA fluviatilis Rondel. B llon. Gefn. & aliorum. A PEARCH. Magnitudine est dodrantali, aut pedali, dorst à rostro assurgente Bramo in modum: Corpore latiusculo è susco flavicante, zonis seu areolis nigricantibus 5 aut 6. à dorso ad ventrem descendentibus distincto; squamis parvis, densis, asperis induto, pectore tamen nudo. Os amplum; maxillæ denticellis asperæ. Pinnæ ventrales & caudæ bisurcæ pulchrè rubent. Oculorum irides aureæ. Branchiarum opercula in acutum angulum desinunt. & superior lamina in acu-

U 3

leum.

leum. Vorax est piscis, & lumbricis terrestribus avidissime inhiat. In lacubus & fluminibus apud nos frequentes sunt, in piscinis etiam & vivariis inclusi libenter degunt. Carne est alba, tenera, gustui grata & salubri, unde

& Perdix aquarum vocatur.

24. LUCIO PERCA Schoneveldii. Schilus five Nagemulus Germanorum Gefn. Paralipom. 1288. Aldrov. 1. 5. c. 59, Augusta Vindelicorum Schindel. Longissimi ulnam æquant, nobis descripti sesquipedales erant : libras 10 rariffime excedit. Figura est longiore quam Perca, & in caudam exiliorem producta, roftro quoque longiore & acutiore, dorso non omnino affurgente, ventre lato & plano: Squamæ densè stipatæ simbriis asperis. Dorsum & latera, ut in Percs aurata; ex fusco sordide flavicant, ductibus obscurioribus, nullo ordine pofitis varia: infimus venter, ut & pinnæ ventrales nonnihil rubescunt, minus tamen quam in Perca. Maxilla superior paululum prominet ultra inferiorem, utræque denticellis asperæ. Juxta primum pinnarum par officulum est in 3 aculeos definens; item ad radicem pinnarum branchiarum opercula in unam validam spinam procurrunt. Carne est candidissima. Piscis est Danubianus : Capitur etiam in Ambronis lacu Bavaria, vulgo Ammerfee, fi modò Nagmulus lacus idem sit cum Schilo Danubii; nam Gesnero diversi videntur.

25. ASPER pisciculus Rondel. Gobioni persimilis Gesn. 478. Aldrov. lib. 5. cap. 27. Ratisbonæ Strever dicius Figura corporis longiore est & exiliore, præcipue caudam versus quam Schilus, Dorsum medium ab occipite ad pinnam velut sulco impresso concavum est. Octo vel novem zonis transversis nigricantibus, Percæ sluviatilis in modum, distinguitur. Dorso est squamoso, pestore nudo. Magnitudine excepta Schilo persimilis est; Piscis

pariter Danubianus, Ratisbonæ frequens.

26. PERCA Amboinensis Nieubossi. Aquarum dulcium alumna est, sed rarius occurrit, spithamam circiter longa, Percam nostratem natandi modo, nonnihil etiam corporis sigura & sapore referens. Colore est subobscuro aut susco, lineis subcœruleis, sub rostro varius, unde & pinnæ pinnæ etiam contiguæ cœrulescunt; laterales autem seu postbranchiales subvirides sunt & maculosæ. Pinna dor-salis in icone Nieuhossi non rectè picta est, radiis discretis, nec ullis intercedentibus membranis connexis, cujusmodi in nullo unquam pisce vidisse memini. Icon repræsentat areolas transversas obscuras à medio dorso ad ventrem per latera ductas, ut in Perca: unde piscem Percis subjunximus.

A. 27. FABER sive Gallus marinus Rondeletii Gefn. Faber Aldrov. A DORY, or DOREB, quasi Deauratus. Corpore est lato & compresso, ad Passerem sigura accedens, verum erectus natar, non ut ille in latus reclinatus. Caput ei peramplum, compressum; hiatus oris immanis. Color in lateribus olivaceus, in medio utriusque macula satis ampla, rotunda, nigra, hujus speciei characterissica. Pinna dorsi anterior radiis aculeatis decem instructa, quibus subnexi sunt radii totidem molles, qui paulo cis apices aculeos deserunt, & seorsim in altum procurrunt, Sc.vid. descript in Willugh. Ichthyolog. p.294. Spinarum brevium ordines habentur hinc inde unus ad radices pinnarum dorsi, & ani. Verum plures notas adferre necessarium non est, cum nihil ferè non singulare in hoc pisce occurrat.

28. ABUCATUAIA Brasiliensibus Marcgr. Peixe gallo Lusitanis. Ob nominis Lusitanici convenientiam, & aliqualem piscis ipsius similitudinem hunc Fabro subjunximus. Passeris magnitudine, figurâ & crassitie est e ore tamen haud amplo, edentulo; iridibus oculorum argenteis. Duo habet quasi fila in longum extensa ab inferiore corpore, & unicum tale in dorso ante pinnam dorsalem. Caret squamis; colore totus est argenteo, excep-

tis filis, quæ nigra funt.

29. APER Rondel. 1. 5. c. 26. Aldrov. 297. Gesn. 7. Genuæ Strivale, Riondo Romæ. Figurâ corporis Fabro persimilis est, sed multis numeris minor: colore Erythrini, squamis circum oras simbriatis, ut tractanti asper videatur: rostro acuto, sursum nonnihil reslexo, quod cum os aperit Fabri in modum proturdit. Dentibus caret. Oculi grandes, iridibus albis. Propè sundū maris versatur, & tempore præcipuè procelloso, unà cum Scolopace piscatorum verriculis extrahitur.

U 4

Pisce 3

Pisces non aculeati, quibus unica in Dorso pinna.

1. HIPPURUS Rondeletii Gesn. pag. 501. An Dorado, i. e. Piscis auratus Lusitanorum; Piscis est marinus Hispanicus. A capite velut crista erigitur, continénsque pinna magna ad caudam usque protensa: cui similis alia brevior à podice ad caudam usque. Pinnæ ventrales podicem sere attingunt, qui in medio corpore situs est. Os mediocre; dentes exigui acuti in maxillis, palato, & lingua. Oculi magni: Squamæ minutissimæ. Color Glauci, sigura à capite sensim tenuior strictiórque. Carne est pingui, suavi & dura,

qualis Thynnorum Glaucorumque.

2. GUARACAPEMA Brasiliensibus Marcgr. Dorado, i.e. Auratus piscis Nieremberg, La Dorade Rochefortii, cujus mas nautis Delphinus dicitur. Præcedenti idem est, vel simillimus, corpore lato & compresso, non irà crasso. In 6, 7 ve pedum longitudinem excrescit, latitudine seu altitudine maxima prope caput sesquipedali. Caput definit in figuram quadratam, éstque in aciem eductum. Os haud ità amplum pro magnitudine corporis, mandibulæ compressissimæ, denticuli acuti. Paulo supra os oculi positi sunt, magni, rotundi, iridibus argenteis. Pinna infignis à summitate capitis per totum dorsum extenditur usque ad caudæ exortum, in medio 7 aut 8 dig. lata, constans membrana ad tactum coriaceâ, & spinis mollibus interius sustentata. Huic oppofita ab ano ad caudam, vix digitum lata. Cauda circiter sesquipedem longa in duo cornua perampla diftenditur. Squamulis minimis vestitur totus, quæque ad tactum vix fentiuntur, ità ut glaber videatur. Color in capite, dorso, lateribus, pinnis ex viridi & argenteo mixtus, maculis cœruleis variæ magnitudinis, Milii, grani hordeacei, Ervi, variegatus, In ventre verò albicat,

albicat. Carnem habet siccam & boni saporis. Piscis est pelagius, velocissime natans, omnibus qui Indias Orienta-

les, Occidentalesve adnavigant notistimus.

3. NOVACULA piscis Rondel. Gesn. 741. Romanis Pesce Pettine Salvian. Capite est permagno, valde tamen (non fecus quam toto corpore) compresso, & omni prorsus rostro carente. Linea namque anteriorem capitis partem terminans à vertice ad os fere perpendiculariter Os parvum, dentibus parvis acutiffimis. demittitur. præter 4 anteriores & longiores munitum. Oculi parvi in superiore capitis sede locati. In dorso ab ejus initio fere erigitur pinna non admodum lata ad caudam usque extensa; cui opponitur alia in imo ventre, ab ano ad caudam fere producta. Cauda lata. Squamis magnis tegitur. Caput, maxillæ & branchiarum opercula plurimis cœruleis lineis infignita apparent; imi ventris & caudæ pinnæ subflavis & virentibus, decenter inter se cancellatim commissis. Pinna dorsi rubra est, caruleis nonnullis conspersa maculis. Corpus reliquum ex rubro flavescit. Palmi magnitudinem excedere non soler. Romæ rarior est, Rhodi frequens & in Melita insula. Caro tenera, friabilis, boni succi & concoctu facilis.

4. POMPILUS Rondel. pag. 250. Gesn. 887. Piscis est pelagius, squamis carens. A branchiis ad caudam linea magna curva ducitur, à qua ad ventrem lineæ multæ curvæ descendunt transversæ, interpunctæ. Supra lineam dorsum varium est & maculatum. Os est medium; Dentes parvi pro corporis magnitudine. Cauda in pinnam desinit non divisam. Pars quæ supra & inter

oculos est flavescit, aurique coloremimitatur.

5. Monoceros minor Mus. Soc. Reg. Longitudine est sesquipedali, latitudinis dupla, corpore valde compresso, dorso Percæ instar assurgente; ventre arcuato. Os angustrum; dentes in utraque maxilla, acus modicæ crassitudine digiti longi. Oculi prope summum caput sti diametro unciali. A vertice porrigitur cornu rectum, teres, conicum, glabrum in exsiccato pisce nigricans, deorsum modice depressum; In ambitu ad basin duorum digitorum, 3 digitos longum: Nulso intus osse sirmari videtur. videtur, neque in os inseritur ut in Monocerote cetaceo, verum cutis ipsa producta (ut cuticula pedum in clavos) in corneam quandam substantiam induratur. Dorsalis pinna à capite ad caudam extensa sesquidigito altior est. Ventralis pone anum huic respondens & similis ad

caudam pariter producitur.

6. NHAQUUNDA Brasiliensium, Marcgr. Corpore est 7, 8, aut 10 digitos longo, duos lato, ubique sere æquali. Caput & os sere Lucii; Dentium loco maxillas asperas limæ instar habet. Oculorum irides susce. Ab initio dorsi ad caudæ poene exortum pinna protenditur, 3 digitos longa, unam serme lara, æqualis, in sine tamen paulò latior. Cauda testa dura, nigra tegitur. Squamæ mediocres; color dorsi & laterum obscure griseus cum splendore argenteo. In utroque latere ordinem habet macularum rotundarum nigrarum Pisi magnitudine, & inter has dispersa punctula multa cærulea. Pinnæ omnes & caudæ aureæ, dorsales punctis cæruleis susoi. Lineæ laterales nigræ, & prope caudam linea utrinque elata & aurea.

7. PARU Brasiliensium Marcgr. Latus est & subrotundus, haud crassus, 12 circiter digitos longus, 7 latus. Pinna dorsalis, & quæ ab ano est, duos circiter digitos latæ ad caudam usque extenduntur, habetque earum quælibet in fine prominentiam instar suniculi, dorsalis 5 ventralis 3 digitos longam. Capite est parvo; ore elatorangusto; minutissimis dentibus albis; oculorum iridibus slavis. Totum corpus vestitur squamis mediocribus, quarum dimidius numerus niger est, dimidius autem slavescit, ita ut lunulas slavas in corpore nigricante gestare videatur. Post branchias macula utrinque slava habetur. Cauda 2 digitos longa & totidem lata.

8. ACARAUNA Brasiliensium Marcgr. Magnitudine exæquat Paru, sed non ita latus est, squamulis nigricantibus. Cauda bisida. Per totum dorsum & ventrem etiam imum pinna extenditur acuta, in postrema parte digitum circiter lata. Os parvum angustum denticulis minutissimis. In utroque latere prope caudam acutissimum habet aculeum, digitum fere longum, quos in

latera

latera potest recondere & evaginare, & alios pisces laddere.

9. Acarauna quadrata, nautis Vetula dicta, in multis ab hac differt. Quod anterior pars corporis straminei coloris erat; posterior fusci: quòd squamæ lineis parallelis cælatæ essent: superiori maxillæ 4 utrinque Spinulæ innascuntur, inferiori hinc indè duo spicula grandiora, rigida, acuta, digitum circiter longa, & Galli calcarium instar nonnihil instexa, deorsum obliquè spectantia. Dorsalis pinna à vertice, ventrales ab ano ad caudam extensæ, sibi mutuo serè parallelæ decurrunt ut piscis quadratus videatur.

ter depicta D. Lister. A pracedente parum differt; nisi quòd illius zona coloris terrei sunt, & paulo aliter disponuntur: Deinde in hoc nulla visibiles squama. Descriptionem vide D. Willughbeii Ichthyol. Append. p. 23.

11. Acarauna altera major, An Paru Brasiliensium

Marcgr. Hujus etiam descriptionem videsis loco citato.

12. GUARERUA Brasiliensis Marcgr. Corpore est lato compressóque, 4 digitos longo, tres lato: Ore parvulo, denticulis minutis. In superiore dorso & insimo ventre pinnam habet longam & latam, quæ ambæ in acumen desinunt sigura subulæ. Cauda quadrata: Squamulæ nigræ instar serici splendentes, simbriis slavis. Pinnæ omnes nigræ. Circa os linea crassa est ferrei coloris, & alia illi perpendiculariter superposita. Corpus 3 lineæ latæ ceu sascie ambiunt, quarum duæ per latas & posticas pinnas extenduntur. Caudam etiam talis linea secat.

A I, HARENGUS Rondel. Gesn. Aldrov. Chalcidis species Bellonio. A HERRING. Hæc piscis species per totam Europam nunc dierum adeò nota & celebris est, ut notas ejus characteristicas exquirere supervacuum foret. Longitudo dodrantalis aut pedalis, latitudo pollicum duorum trismve, Caput compressum, ut & totum corpus, squamis magnis, subrotundis, facile deciduis indutum; dorso è cæruleo susco, ventre albo, desquamato argenteo. Ventre est acuto spinoso, squamis denticulatis, continua serie à capite ad caudam usque dispositis. Mandibula inferio-

ferior superiore productior, denticellis aspera, uti est & lingua & palatum. Citissimè extra aquas moritur. Recens in craticula tostus, aut in sartagine frixus, & butyro conditus, non minùs salubris quam sapidus & palato gratus censetur; quamvis nonnulli ob mollitiem incautè utentibus facile sebres generare scribant. Salitus, & vel sumo induratus, vel murià conditus, in longinquas regiones transportatur, magno vendentium emolumento. Ingens & sidem planè superans Harengorum multitudo quo-

tannis capitur. Gregatim natant.

A. 2. HARENGUS minor five Pilchardus. Chalcis, i. e. Celerinus Gallorum Bellon. The PILCHARD. Ab Harengo, cui persimilis est, in nonnullis differt. 1. Quod tertia saltem parte minor sit. 2. Corpore pro magnitudinis ratione paulò craffiore, ventre minus acuto. 3. Quòd juxta superiorem branchiarum angulum macula nigra notetur: in nonnullis aliæ præterea 4 aut 5 ordine in eadem recta caudam versus dispositæ. 4. Dentes nullos neque in maxillis, neque in lingua, neque in palato obtinet. 5. Caro firmior & delicatior nostro palato quam ipsorum Harengorum. 6. Quòd hic ab apice pinnæ dorfalis apprehensus pendant in æquilibrio, ille verò eodem modo tractatus delabatur pronus. Gregatim natant ingentibus agminibus. In mari Cornubiam alluente circa oppida Pensans & S. Ives, & superius etiam usque ad Devoniam & Dorcestriam magno numero quotannis capiuntur, fale condiuntur, & in transmarinas regiones deportantur. Quin & D. Dale in Oceano etiam Germanico ad oram Esfexiæ capi, & Brantriam aliquoties venum adferri, nobis affirmavit.

3. SARDINA Rondel. Gesn. p. 890. Aldrov. I. 2. c. 38. Sardina Romæ; Sardella Venetiis. Chalcis Bellonii, quem in Oceano Celerinum dici putat. Collatis diligenter hujus & Pilchardi nostri seu Celerini Gallorum descriptionibus, cum Bellonio planè sentio hunc ab illo specie non differre, sed magnitudine tantum, cum paulo magis in Oceano

quam in mari Mediterraneo excrescat.

4. SARDANUS Italorum Romæ, Chalcidis species Bellonio. De hoc quoque pisce Bellonii sententiæ accedo, cundem

eundem specie esse cum Harengo Oceani, quamvis in Oceano magis proficiat in magnitudinem quam in Mari Mediterraneo.

A. 5. SPRATTI & Sparlingi dicti nihil aliud nobis effe videntur quam vel Harengorum vel Pilchardorum fœtura: siquidem collatis diligenter inter se Sprattis & Harengis, nullam neque in figura, neque in partibus corporis internis aut externis præter magnitudinem, neque in sapore carnis differentiam invenire potui. Cui consonant tempus capiendi circa folftitium hybernum, diu post edita Harengorum ova, quo temporis spatio in eam magnitudinem facile possint excrescere; nec alio anni tempore inveniuntur. Quin & piscator quidam senior Cornubienfis. quem super hac re aliisque consuluimus, nobis retulit, duo Sprattorum genera in mari Cornubiam alluente capi, alterum Harengorum, alterum Pilchardorum sobolem, quæ à se invicem facile possint distingui. Cum Pilchardi Cornubiæ & Devoniæ tantum littora frequentent, ulterius in mari Britannico Orientem versus raro progrediantur, alibi circa Angliam unicum tantum Sprattorum genus invenitur.

De Sparlingis Merseiensibus & Rosternensibus consule

D. Willughby Ichthyologiam. p. 221.

A. 6. CLUPE A Salv. Alausa, Clupea vel Thrissa Rondel. Gesn. Alosa Aldrov. ASHAD, The Mother of Herrings. Ab Harengo differt. 1. Quòd latior sit & tenuior. ad latera magis compressus. 2. Quòd major, ut qui ad cubitalem longitudinem, 4 pollicum latitudinem excrescat; pondus 4 lib. 3. Quòd juxta branchias magnam habeat utrinque maculam nigram rotundam, & præterea in eadem recta caudam versus 6, 7ve alias minores. quo cum Pilchardis convenit. 4. Quòd anadromus sit, & slumina subeat, quod apud nos Harengi non faciunt: ni sorte Sparlingi Rosternenses excipiendi sint. De iis enim nobis nondum satis constat.

Sabrinam fluvium mense Martio & Aprili subeunt? Caro in cibis commendatur, verum creberrimis & mole-

stis spinulis intertexta, ob id minus placet.

106 SYNOPSIS METHODICA

7. AGONUS Bellonii. Agonus vel Chalcis Rondel. Gefn. 17. Sarachus Aldrov. l. 3. c. 58. Omnes Historiæ Piscium scriptores Agonum ab Alausa diversum faciunt. Verum D. Willughby Sardellas lacus Benaci, quas Verona accurate descriptit, Pinnarum numero, fitu, radiis, Branchiis, oris crena, maculis lateralibus, ventriculi & vesicæ figura, & totius etiam corporis, aliifque omnibus accidentibus & partibus tum internis, tum externis, sola magnitudine excepta, cum Alaufis convenire observavit. Quod verò ad magnitudinem attinet, fibi à piscatoribus relatum scribit, hoc genus pisces Peschiera primo anno Scarabinos dici, secundo Sardellos, tertio Agonos. Quibus suffragatur piscator quidam Lucarnensis qui Agonos minimos vulgo Gabianos dici Gesnero asserebat, majusculos Agonos, maximos Cepias. i. e. Clupeas, quæ è mari in Verbanum ascenderent per Padum. Alios etiam in eadem sententia esse video, unde Agonum, Sardellam & Alausam eundem specie piscem esse nullus dubito. Fieri enim potest, ut Alaufa (quas anadromos pisces esse in nostris etiam fluminibus experimur) in alios etiam lacus, nimirum Larium five Comensem, Benacum & Luganum, per eundem Padum ascendant, ibidemque pariant, iterumque in mare descendant : per hyemem enim in lacu Lario non capiuntur, nec ut puto in aliis lacubus. Verum nihil fidenter affirmo.

8. HARENGUS minor Indicus, Meer Bleiir. i. e. Blicca marina Nieuhof. Harengi magnitudine est, verum brevior & latior, nec colore differt; salituram etiam admittit Harengorum modo. Cauda est forcipata: capite siguræ insolitæ & exoticæ. [Icon nihil singulare aut exoticum repræsentat] rostro & oculis amplis. Catervatim magnis agminibus natant ura cum Harengis, ad oram Malabaricam præcipué. Sapor non ingratus, non tamen Harengi similis. lis utuntur Malabarici ad agros in quibus Orzam serunt impinguandos.

Pisces plerique Indici, si non recens capti estentur, in farinaceam quandam substantiam mollescunt. Hujus tamen caro sirmior est & durabilior, unde & sale (ut diximus) conditur, & per universam Indiam circumfertur.

A. 9. ENCRASICHOLUS Aldrov. Lycostomos Rondel. Gefn. Halecula Bellonii. ANCHOVIES. Palmi longitudinem & pollicis crassitiem in mari Mediterraneo nunquam assequuntur. Bellonius. Nos Cestriæ palmo longiores vidimus, & pollice crassiores: Forte hi à Mediterranei maris incolis specie diversi sunt, nam Sconfeldius Lycost omos Balthicos pro diversa ab Encrasicholis specie haber. Corpore funt quam Harengi teretiore & minus compresso, pellucido nisi ubi obstar spina dorsi, squamis destituto. Colore fere Spratti. Rostro acuto; mandibula superiore longe ultra inferiorem procurrente : rictu oris pro pisciculi magnitudine immani, aperturis etiam branchiarum amplifimis : Oculis grandibus. Schonfeldius squamas exiles & facile deciduas Lycostomo suo tribuit. Encrasicholi saliti in quovis serè liquore prunis imposito facile dissolvuntur.

1e. LYCOSTOMUS Occidentalis; an Balthicus Schon-feldii? A præcedente non alia in re quam magnitudine

illius dupla, differre nobis visus est.

II. BLICCA Schonfeldii Bramis junioribus & colore & pinnis non absimilis pisciculus est, quem ad Eideram vocant Blick, sed sui generis, ventre serrato, & ultra digiti longitudinem non excrescens, nec lato sed
castigato corpore instar Harengi emaciati. Pinnas eo
numero & positu habet quo Brama. Nos (inquit) cum
Hamburgensibus piscatoribus eundem cum Sprattis nostris
piscem esse censemus. Spratti autem (ut superius diximus)
ex sententia nostra nibil aliud sunt quam Harengi juvenes.

12. MARENA Schonfeldii. Lacûs Plonensis in Holsatia, ut & Suerinensis & Scallensis in Megapoli incola est.
Harengo omnibus serè in partibus respondet, pinnis, branchiarum incisione ampliore, dorsi subnigro, laterum argenteo colore, & Iquamis facile deciduis: sed minor est
aliquanto, duorum ut plurimum palmorum longitudine,
pleniore item carne, duriore & friabiliore; ventre molli
non serrato: nisi quòd in Scallensi lacu Marenas cubitales capi certum sit. An piscis hic cum Sparlingo lacûs
Rosternensis idem sit, inquirendum?

13. PISCI.

108 SYNOPSIS METHODICA

13. PISCICULUS Romæ ARGENTINA dictus. Sphyrana parva five Sphyrana secunda species Rondeletio Gefn. 1061. Corpore est oblongo tereti, à squamis nudo, Merlucio simili ; supra lineas laterales è viridi cinerei, infra eas, argentei coloris, ac si argentum foliatum ei induceretur, præcipue branchiarum opercula: Rostro oblongo, ore modico. Dentibus in maxillis nullis, at circa linguæ apicem 6, aut 8 recurvis. Oculi grandes, iridibus argenteis. Cerebrum per cranium transparet. Pinna dorso circa mediam longitudinem innascitur radiis decem sustentata. Cauda forcipata. Verum nota maximè characteristica, quâ ab aliis omnibus mihi cognitis piscibus differt, est vesica aerea, utrinque conica, exterius pulchre velut argento foliato politissimo obducta resplendens. cujus usus est ad Margaritas artificiales, quæ naturales & genuinas mentiantur, efficiendas. Romæ in foro pilcatorio nacti sumus.

14. VUBARANA Brasiliensium Marcgr. Truttæ nostratis siguram imitatur corpore oblongo, quadratè cylindraceo; pedem longus, semipedem crassus, capite acuminato, haud magno; ore edentulo; pupillà duplici circulo, primum aureo, deinde argenteo cinctà. Pinnæ ut
in reliquis hujns generis: Cauda bisurca. Squamulæ ordine lineari ità affabre sitæ secundum corporis longitudinem, ut ad tactum glaber videatur. Dorsum ex argenteo cœrulescit; venter albet. Branchiæ ità glabræ sunt,

ut laminæ argenteæ videantur.

CAMARI PUGUACU Brasilianis Marcgr. Dorso est recto, ventre paulum extuberante; Capite acuminato; Ore amplissimo, edentulo. Superior mandibula inferiore brevior est, ita ut clausum os superius habeat. Oculi nummo Imperiali latiores, iridibus argenteis. Longitudinem adipiscitur 11 aut 12 pedum, crassitudinem humanam. Pinna dorsi elata est, triangularis, lata, quæ appendicem habet versus posticam partem vergentem, elevatam, triplo longiorem instar sunis crassioris. Huic opponitur in ventre pone anum pinna triangularis, lata, squamata, quæ appendice continua angusta protenditur ad caudæ sere exortum. Squamis vestitur magnis sub-

rotundis, arcte sibi impositis, adeò ut quadruplices aut quintuplices jaceant, argenteis, ut totus Piscis argento obductus videatur, præterquam in dorso, ubi cœruleus est, argenteo tamen transsucente. Pinnæ omnes argenteæ præter dorsalem, quæ eundem cum dorso colorem habet.

1. A. ACUS vulgaris five Oppiani. Acus prima species Rondel. Gefn. Benovn & Papis Græcis. The HORN-FISH or GAR-FISH. Piscis est longus, gracilis teretiusculus, ventre tamen sessili, caudam versus quodammodo quadratus; Dorso virescente. Multis insignibus notis ab aliis omnibus piscibus differt. 1. Rostro longissimo, acuto, tenui, utraque maxilla dentibus acutis creberrimis munita. 2. Quòd unus & continuus ductus ab ore ad anum usque, absque, ulla Ventriculi & intestinorum manifesta distinctione, tendar. Hæc tamen nota non est adeò propria huic Pisci, quin uni præterea vel alteri conveniat: ut Lampetris. 3 Quod spina dorsi à coctione viridis evadat. 4. Quod maxilla superior mobilis sit, ut in Crocodilo. Venter & latera argenteo colore splendent. Dorsum è caruleo virescit. In Mari Britannico duæ Acus species inveniuntur, ut nobis retulerunt piscatores Cornubienses, quarum alteri Girrocks, alteri Skippers nomen indiderunt.

2. Acus piscis, Naeld visch Nieuhoffi ab Acu nostrate non video quid differat, nisi ventris & cauda colore pur-

pureo.

3. Acus maxima squamosa D. Lister. Quem descripsit 2 pedes & 6 dig. longus erat, 3 dig. latus, sed reperiuntur altero tanto majores. Inferior maxilla (quæ superiore paulò brevior) ad 6. dig. extendebatur, ut rictus
ei ingens sit. Nares in apice maxillæ superioris sitæ. Ad
margines maxillarum singuli dentium tenuium longiusculorum ordines, item alii minutorum. Pinnarum numero & situ cum præcedente convenit. Cauda corpori
obliquè inseritur, nam squamæ superne ulterius extenduntur. Squamæ majusculæ, validæ, cuti sirmirer adhærent; suntque rhomboides, i. e. in acumen desinentes,
eleganti ordine dispositæ; siquidem à dorso medio,
(quod

(quod per longitudinem squamarum subrotundarum ordo percurrit) earum ordines spiræ alicujus in modum ad imum ventrem oblique deducuntur. Color in sicco ex albo viridis, hic illic maculis distinctus.

4. A CUS Indica mandibula inferiore in spiculum producta. Elefants neuse Nieuhof. An Balaou du Tertre. Corpore est tereti, eleganter maculoso. Linea viridis media latera secundum longitudinem dividit. Mandibula inferior in acutam spinam procurrit. Sparlingum ut

magnitudine ita & sapore refert.

5. A C U S altera minor Bellon. Gesn. p. 9. Magnitudine à prima specie differt, nunquam enim digito crassior excrescere solet, nec pede longior evadere. Tenuibus squamis vestitur, linguam exilem, & dentes molares obtusos in ore habens; septem etiam superne & inferne, & in cauda propendentes pinnulas. In insula Lissa olim Phana, affatim capitur.

6. ACUS Indica minor Muf. Leyd.

7. LACERTUS vel Saurus Acui similis Rondel. Forte idem cum quinta præcedente. Pedis est magnitudine, Acubus brevior & crassior, rostro acutiore, sed breviore & sursum recurvo. Loco dentium maxillæ serratæ. In reliquis Acui vulgari similis, posteriore corporis parte à podice ad caudam caudaque ipsa Scombris par, sive partis hujus caudæque siguram, sive ejusdem pinnulas spectes. Carne pinguiore est quam Acus, nec à Scombris differente: & revera Scombri potitis quam Acus species censenda

eft, ideoque hinc removendus.

8. PETIMBUABA Brasiliensibus Marcgr. Acus rostro crasso osseo anguloso Append. Hist. Willugh. The Tobaccopipe-Fish. Tres aut 4 pedes longus est, corpore instar Anguilla; ore edentulo acuminato, superiore mandibula breviore quam sit inserior: utraque autem paululum acuminata, minutisque dentibus exasperantur. Maxilla inserior vix duos digitos longa, adecque rictus tantum parvus; superior ossea sive cornea est, item pulchre striata & angulosa. Capitis longitudo in pisce trium pedum pedalis, i. e. tertia pars totius. Capitis crassities post oculos 5 digitorum, inde paulatim minuicus

nuitur ut propè os sit trium tantum. Oculi magnitudine Nucis Avellana & sere sigura, iride argentea, in anteriore & posteriore parte minio notata. Pone anum duas habet hic piscis pinnas in ima corporis carina, & totidem in summo dorso iis respondentes, quod huic proprium & peculiare est. Cute est instar Anguilla glabra; coloris in toto dorso & lateribus hepatici; in capite duplici, in dorso triplici, in lateribus unica serie macularum carulea-

rum varii, &c. Venter albescit.

9. PIRAYA & Piranha Brafiliensibus Marcgr. Longitudine est pedali, 6. dig. latus; dorso incurvato, capite obtufo, ut Dorada. Oris biatus parabolicus, quod exacte claudere potest, haberque labia quibus dentes tegit, quos obtinet triangulatos, albos, acutifilmos, 14 in qualibet maxilla, in unum ordinem dispositos, quibus uno morfu partem carnis ex quacunque parte hominis potest abripere, quafi novacula effet absciffa. Oculi parvi chrystallini. Ab ano incipit pinna, firma spina anterius munita, cætera mollis, & maximam partem squamulis te-Eta, extenditurque ad exortum caudæ. Cauda bicornis. Color supinæ partis ad lineas laterales dilute cinereus cum pauco cœruleo mixtus, ac squamula quælibet fimbriam haber ignei & cœrulei coloris transplendentis. Prona pars tota coloris est flavi oblcuri una cum pinnis. Caneso fluvii fundo maxime gauder.

præcedentis, excepto quòd parvulam habeat pinnam squamatam in medio dorso inter dorsalem & caudam; & quòd colore differat; qua parte ille cinereo cœruleus est, hic aurei ac rubri cum cinereo mixti coloris est; qua ille flavus, hic croceo-aurei. Dorsales tamen pinnæ & cauda cinerei diluti sunt cum pauco cœruleo mixti.

11. PIRAY E tertia species alba: Caput huic non ità obtusum ac reliquis, sed os paulum prominens figura conica. Color ventris & laterum argenteus; Dorsi & capitis argenteus cum pauco corruleo transplendente: pinnarum argenteus cum gryseo mixtus. Minor est reliquis, nec ità mordet ac illi.

est oblongo, longitudine sere semipedali, sesqui digitum latus; capite latiusculo, durâ testa tecto. Mandibula inferior paulo longior superiore, inque ea sex denticuli acutissimi. Irides oculorum aureolæ exterius susce. Cauda in lineam sere rectam desinit. Squamæ magnæ, ordine positæ. Caput supinum, dorsum, latera nigra, ut & pinnæ omnes. Venter ex albo canescit. Lacus & Paludes incolit, sluvios non ingreditur. Boni est saporis.

est corpore, dorso recto, ventre paulum prominente. Inferior mandibula superiore longior; dentes acutissimi. Caput Lucii capiti nonnihil simile: Oculi satis magni prominuli. I ongus est 15 aut 16 digitos. Pinna dorsalis magna, recta, parallelogramma, plus 3 dig. longa, 2 lata medium dorsum occupat. Squamæ satis magnæ in dorso susceptius in lateribus argenteæ admiscentur. Caput tegitur dura testa susceptius undulatæ, ut Pinnæ omnes susceptie. Sed nigro transversim undulatæ, ut

& Cauda. Capitur in fluviis, estque edulis.

A. I. LUCIUS Rondel. Bellon. & aliorum. The PIRE or PICKEREL. Corpore est tereti & oblongo, jaculo aut veru simili; capite plano; rostro exporrecto & velut anserino, rictu grandi, caudà bisurca, squama parvis consertis: colore sordide viridi, maculis slavicantibus undique asperso. Pinna in dorso unica, posterius versus caudam sita. Dentes in maxilla inferiore, lingua & palato, acuti, recurvi, alternis mobiles. In insignem magnitudinem excrescunt, ut 30 nonnunquam libras pondere superent. Caro sirma, sapida & salubris est. Stagna, paludes, sluvios incolit, voracissimus est, aliosque pisces prædatur, nec pisces tantum sed & aviculas & avium pullos, aut aliud quodvis animalculum obvium rapit & devorat. At nec sui quidem generis piscibus parcit cum cibus alicunde non suppetit.

A. 2. STURIO, Rondeletio Acipenser, Salviano Silurus. The STURGEON. Piscis hic quamvis cartilagineus sit. oviparus tamen est reliquorum more, proinde ad hoc genus pertinet, non ad Sandam Aristoteli dicta, que tou uso sonne sin [avium more] to se contre. Figurà corporis longa, pentagona, a squamarum ossearum ordinibus in 5 angulos tributa, ventre plano, sessili. Squamæ omnes in fastigio spinam habent brevem validam recurvam. Rostrum longum, latum, tenue, ultra os procurrens, medio inter os & extremum 4 habet barbulas dependentes in recta ad rostrum transversa. Os parvum edentulum, quod ad modum cubi protrudi & retrahi potest, unde patet piscem sugendo vesci. Cauda Galeorum similis. Color corporis in supina parte ex cæsio nigricans, in prona argenteus. Magnos amnes libenter subit, ibique ad Cetacei piscis magnitudinem excrescit: Marinus cubiti magnitudinem rarò excedit. Inveniuntur interdum 14 imo 18 pedes longi, 180, 200, 260 libras pendentes. Reliquam Sturionis Historiam vide

in Ichthyologia D. Willughby. P. 240.

3. ATTILUS Rondel. Bellon. de Aquatil. p. 126. Gefn. Aldrov. Adella & Adano hodie Italis dictus, Pado amni peculiaris creditus. Attilus in Pado inertià pinguescens ad mille aliquando libras, catenato captus hamo, nec nisi boum jugis extractus. Plin. Calcagninus qui eum vidir. quibus notis à Sturione differat in Epistola ad Rondeletium oftendit. I. Sturio pelagius est, Attilus amnicus & Pado peculiaris. 2. Sturio non temere visus est 300 libras æquare; Attilus ad 1000 libras interdum excrescit. 3. Artilus cum ad certam magnitudinem excrevit, spinas quas per 5 verlus dispositas gerit ut Sturio, abjicit : cum Sturio eas tota ætate retinet. 4. Caro Sturionis callum habet, & mirifice palatum oblectat, Attili contra fluxa est & mollis, & palato parum jucunda. 5. Utrique [Sturioni & Attilo] os fine dentibus, led Sturioni fere orbiculatum, Attilo multo majus & ad lineam obliquam incifum. 6. Rostrum Sturioni resimum ac latiusculum. Attili planum & paulo minus quam in mucronem desinens. 7. Attilo tergi color albicans & lanosus, Sturioni vergit in glaucum.

Piscem hunc ab Husone Germanorum non differre sulpica-

mur.

4. Huso Germanorum Gesn. p. 59. Aldrov. l. 4. c. 11.

Docti plerique Antacaum interpretantur. Rostrum habet

X 3 longis

SYNOPSIS METHODICA

longissimum, sub rostro 4 vel 8 barbulas; pinnam in dorso unicam, non procul à cauda ; in ventre duo pinnarum paria. Figura Lucio non multum diffimilis est. Venter ei flavus ut in Cyprino, Dorsum nigricat. Squamis caret. Vice offium cartilagines habet. Albertus speciem Seurionis esse ait, sed pellis albæ & lenis, absque omni Iguama & Ipina. Caro dulcis & palato grata effe dicitur, cruda alba, cocta rubra. Pilcis est Danubianus, nec reperitur (inquit Albertus) in aliis aquis quam Danubio, & influentibus in eum. Nos & in Boryfthene, & in Pado reperiri putamus: Borysthenitem quippe Antacaum, & Padanum Attilum non alios esse pisces suspicamur. Quod ad magnitudinem attinet, ipfi (inquit Vadianus) vidimus plerosque pondo 400, minimos 50. Albertus magnitudinem Husoni tribuit tantam ut vix biga trahi possit ab equis tribus aut quatuor ; longitudinem perfectis 24 pedum.

5. ICHTHYOCOLLA Rondel. & Bellon. Cetaceus est piscis (describente Rondeletio) cartilagineus, sine offibus ullis aut spinis, fine squamis; capite crasso & lato, ore magno & in promptu polito: è superna maxilla apophyfes 4 carnosæ dependent. Oculos habet parvos pro corporis magnitudine. Carne est prædulci & glutinosa admodum. Adde è Bellonio; quod oblongam & prope teretem formam referat; quod roftro careat, fitque sublutea, dura, lævi ac glabra cute convestita; bina ante oculorum canthum parva atque aperta foramina habeat; pinnas in tergo duas ad caudam erectas; branchias velut spineo teginine communitas Sturionis modo; caudam tamen magis bifurcam : quòd denique paulò supra spineum operimentum branchiarum quodam ad ejus la-

tera impresso foramine pervius sit.

Pisces bujus generis malacostomi (Piscatoribus nostris LEATHERMOUTHED-FISHES) fluviatiles.

HIS maxillæ edentulæ funt; dentes autem in gutture feu imo ore prope ventriculi orificium siti. Vesica

natatoria huic generi bipartita.

A. I. CYPRINUS Rondeletii, Gesneri & aliorum. ACARP. Magnitudo insignis. Corpus spissum, dorso à capite assurgente, & acuto: Squame maxime; color in senioribus slavescens. Pro lingua palatum carnosum. Primus dorsi pinnæ radius osseus est & robustus, hamulis deorsum spectantibus uncinatus. Centum circiter abhinc annis in Angliam illatus est, nunc tamen in piscinis & sluviis frequens habetur. Carne molliore, humida & parum glutinosa est, satis insipida; magni tamen nescio

quam ob causam à ganeonibus fit.

2. Cyprino ità per omnia similis est, ut demptis aculeis Cyprinum esse affirmes. A branchiis linea curva ducta est punctis notata. Colore est glauco, ventre rubescente. Squamis magnis tegitur, è quorum medio oriuntur aculei acuti, veluti crystallini, prominentes, pyramidis, aut clavi caligaris instar, ità ut dimidium lati digiti è corpore extent nullo ordine. Clavos hosce certo tantum anni tempore, Aprili sc. & Maio mensibus emittit, quod & Cyprini lati nonnulli cum generant, & alii fortasse pisces faciunt. In Lario & Verbano lacubus tantum reperitur, ut asserunt Mediolanenses.

3. Cyprinus minor Indicus Mus. Leyd.

A. 4. BRAMA marina cauda forcipatâ D. Johnson, Piscis est planus, Rutili sluviatilis in modum prætenuis, carne compacta & solida, totus squamosus: 26 unc. longus, 10 latus, ad caudam valde gracilis, quam habet forcipatam. Dorsum nigrum, latera paulatim lucidiora ad

116 SYNOPSIS METHODICA

ad ventrem usque qui argenteo colore splendet. Inferior maxilla duobus dentium ordinibus instructa est, superior uno tantum & minimorum. Oculi grandes, quadrupedum similes. Branchiarum opercula perampla, Salmonum æmula. Pinna in medio dorso unica, per totam longitudinem continua, cui opposita in ima ventris carina ab ano ad caudam propemodum extensa. In palude Middelburgensi prope Tesa sluminis ostium æstu maris delatus, undis recedentibus destitutus repertus est,

Sept. 18. 1681.

A. 5. CYPRINUS latus sive Brama Gesn. Rondel. Aldrov. A BREAM. Piscis est latus & tenuis, sigurâ rhomboide, capite parvo, rostro acuto, vertice latiore & planiore, dorso repando, cultellato, à capite sensim assurgente Porcini in modum. Dorsum ex cæruleo nigricat, latera & venter albent. Squamæ grandiusculæ, minores tamen qu'am præcedentis. Os pro piscis mole perexiguum. Carre est molli, nec multum laudata. Stagnantibus aquis & sluviis pigrioribus delectatur, ubi in magnitudinem adeò proficit; ut in lacu quodam Arverniæ viderit Rondeletius Bramas quæ binum cubitorum longitudinem, pedum totidem latitudinem æquarent.

6 ROOTAUG. i. e. Erythrophthalmus Germanis dictus, Bramis affinis. The RED-EYE Figurâ corporis Bramam refert, nisi quòd crassior sit. Dorsum ei repandum & incurvum. Pinnæ omnes rubescunt, totumque corpus rubri tincturà diluitur, maximè oculorum irides. Sub lingua macula crocea cernitur. Squamæ quam Rutilo majores. Intestina bis terve reflexa. Ab Orso distinguitur, oculorum rubedine, macula crocea sub lingua, pluribus in pinna dorsali radiis, & Intestinorum volu-

ris.

7. CARASSIUS simpliciter dictus seu Carassii tertium genus Gesn. paralip. 1275. Aldrov. 644 Cyprinus latus alius, Gorais Ratisbonæ. An Blicca seu Alburnus lacustris G. sn. p. 27. Ballerus Rondel? Cyprinus brevis Schonveld? Quem descripsimus dodrantalis erat, corpore compresso, dorso acuto assurgente, Bramæ simili sed paulò crassiore; colore ex aureo slavescente, lineis per omnes squamarum

squamarum ordines ductis; ventre luteo; ore rotundo parvo; oculis parvis, profundius intra orbitarum cava depressis quam in aliis piscibus. A Brama differt sigura corporis breviore; 2. Colore. 3. Pinnæ dorsalis, ejusque quæ ab ano est radiis utrinque hamulis exasperatis ut in Cyprino.

8. BALLERUS Rondel. non alia in re à Carassio nostro differt qu'am rubro pinnarum & caudæ colore : Schwenckfeldius tamen diversum piscem facir, & Bliccæ

Synonymum.

9. Blicca seu Alburnus lacustris Gesn. forte cum Blicca Schonfeldii superius descripta idem suerit: quem ille Spratto Anglorum eundem esse piscem judicat, sed male, cum Sprattus à Brama figura corporis longe discedat.

10. Plestbya Bellon. Carassio nostro aur idem est, aut

proximus piscis.

generis pisces parvi sunt (raro 8 digitos excedunt) tenues, lati, colore subaureo, cui circa dorsum sulcus admiscetur. Dupla ejus ad latitudinem longitudo. Caput parvum: pinna dorsi & cauda susca, reliquæ pinnæ è susco puniceæ. Vivaces sunt admodum. Reperiuntur in Albi, verum è piscinis & stagnantibus aquis, quas magis amant quam sluentes & lapidosas, eò veniunt ut pariant

longiores & crassiores sunt præcedentibus; squamas similiter ut illi, vel ut Cyprini, à gilvo seu slavo nigricantes habent. A Carasso & Carpa velut compositi videntur unde Karpkarass dicuntur. Hi quoque ut primi generis Carassi è piscinis & stagnantibus aquis Albim ingressi pariunt, inque eo crescunt. Utrisque caro est subslava & in

cibo viscosa.

A. 13. TINCA omnium fere Autorum. The TENCH. Cyprino minor est, excrescit tamen nonnunquam in parem fere magnitudinem, & pondere ad 20 lb. accedit; brevis, crassus, longitudine ad latitudinem tripla, restro brevi ac retuso, cauda lata minime forcipata; dorso nigricante; lateribus è viridi slavicantibus, seu aureis; squamis

mis parvis, tenaciter adhærentibus. Totus piscis lubricus est, & muco viscido obductus Anguillæ instar. Tincæ ut viles, insipidæ, insalubres, difficilis concoctionis, mali succi, & sebricitantibus noxiæ à medicis omnibus uno ore damnantur. Stagnantibus & palustribus aquis &

fluviis tarde fluentibus gaudet.

A. 14. RUTILUS latior seu Rubellio fluviatilis. RUDD or ROUD, alicubi A FINSCALE. Orfus Germanorum. Rutilo fluviatili aut etiam Cyprino latior est, Brama crassior. Colore ex fusco flavicante & squamarum magnitudine Cyprinum refert. Cauda nonnihil ruber. pinnæ ventrales, & quæ ab ano est, intensius. Opercula branchiarum macula fanguinea plerunque notantur. Narium foramina gemina utrinque. Oculorum Irides flavelcunt, punctulis nigris velut irroratæ. Dentes & palatum ut in Cyprino. Dorsi pinna mediam longitudinem occupat, decem radiis instructa, quorum tertius longiffimus, primus secundo dimidio brevior, & minime hamatus, secus quam in Cyprino, a quo vel hac sola nota diversus esse convincitur. Pinna ad branchias utrinque una, radiis 19, primo majore quam piscibus hujus generis, in ventre duæ, è regione ei qui in dorso est radiis utrâque novem, pinnæ branchiarum funt albidiores reliquis, illaque dorsi lividior. Orificium excrementorum plus tertia longitudinis parte ab extrema cauda distar, quæ ei subnectitur pinna radios 13 continer, cauda forcipara, lineæ punctatæ in lateribus bis inflexæ. Digitos 12 & 16 longus invenitur. Reperitur in Rhene, in lacubus in Holderness agri Eboracensis, in lacubus non procul a Lincolnia D. Lifter, & in fluvio Cherwell agri Oxonienfis, D. Plott. Hift. Nat. agri Oxon.

est quam Orfus aliquanto longiore; dorso suscentre flavicante. Pinnæ ventris & Ani nonnihil rubescunt, reliquæ suscentra susce

distinguitur.

16. NASUS Alberti Aldrov. 611. Gefnero etiam Simus & Platyrhynchos dictus. Savetta Italis. Sueta Ferrarientibus, Nase Germanis. Longitudo pedalis; color & figura Leucisci aut Capitonis. Venter & latera argentea. Pronæ partis pinnæ omnes, & interior pars caudæ in nonnullis aliquantulum rubescunt. Ad occiput macula est nigricans. Caput exiguum ; Venter planus, latus, Iquamæ amplæ. Lineæ literales ventri quam dorso propiores funt. Rostrum ultra os aliquantulum prominet simum & obtusum est, Gefn.] quo ab omnibus aliis hujus generis differt; unde & nomen Nasi ei impositum. Os exiguum, Dentes nulli : Cranium pellucidum ; Irides inter aureum & argenteum colorem ambigunt. Branchiarum carun-culæ pectiniformes valde exiguæ. Pinnæ dorsi situ & radiorum numero cum Brama convenit. Vesica aërea bipartita. Caro alba, laxaque & infipida est, Spinulis referta.

A. 17. CAPITO five CEPHALUS Gefn. 215. Rondel, Capito Ausonii sive Squalus veterum Aldrov. lib. 5. C. 17. A CHUB or CHEVIN. Corpore est longiore quam Cyprinus: Capite nigricante magno. Dersum obscure viride est, venter & latera argentea, in majoribus tamen & adultioribus, præsertim obesis, aureo colore micant, & punctulis quibusdam nigris ceu guttulis irrorantur. Tempora flavescunt. Squame ut in Cyprino maximæ, angulofæ. Os non amplum, maxilla inferior, paulo brevior : dentes omnino nulli. Palatum molle, in eo autem officulum triangulare. Nares magnæ, patulæ, foramine duplici, quorum alterum hinc inde valvula tegit. Oculi mediocres iridibus velut ex aureo & argenteo colore mixtis. Cauda forcipata. Pinne omnes colore ex cœruleo nigricante inficiuntur in pilce Gelnero descripto. pinnæ omnes ruffo colore tingebantur. Venter in hoc pisce nonnihil repandus. Lineæ laterales imæ ventris carinæ parallelæ decurrunt. Aristis in carne multis abundat.

Fluviorum alumnus est, sub stipitibus arborum & in foraminibus delitescere amat.

Germanis alicubi Scheert dictus, alibi Jesen & Jentling, & Koppen. Corporis figura est lata & compressa, capite lato, ab ore ad occiput plano, vel parum admodum incurvo, verum ab occipite dorsum in gibbum assurgit. Os ei multo majus est, quam vulgari Capitoni, & sursum à Ventre reslexum. Cauda bisurca: Dorsum ex coeruleo suscum, latera argentea. Venter slavicat. Pinnæ ventris nonnihil rubescunt. Cranium pellucidum est, ex susco pallidum: Branchiæ 4, duplici aristarum ordine compositæ, quarum priores duriores & magis osseæ quam in aliis sere piscibus, in tubercula desinunt Dentes in maxillis nulli, verum in imo ore prope orisicium ventriculi ossicula dentata ut in toto hoc genere. A Capitone vulgari ore & capite præcipue dissert.

Rappe, i. e. Corvus, quòd ejus volucris instar rapax voraxque sit. Piscis est candidus, argentei splendoris: dorso tamen susco & subcœruleo. Squama latiusculæ, tenues & perspicuæ. Longus est, crassus & carnosus; caro aristis plena. Dentes ei non in ore, sed in faucibus sunt, ut aliis quoque hujus generis, longiusculi, utrinque septeni. Ventriculus & intestina simul piscis longitudinem non æquant. Maximi qui apud Misenos capiuntur, ad

6 aut 7 libras accedunt.

Blike nominant, Gesn. 1269 forte idem cum Naso superius descripto. Squamæ parvæ; dorsum subsuscum; Linea utrinque à branchiis ad caudam tendit, in qua puncta susci coloris digeruntur. Caput crassius culum. Oculi pulchri magni, albicantes; nares magnæ non procul ab ore. Os molle prorsus, in quo nec dentes sunt nec alià asperitas; sed ab initio gulæ seu faucium, maxilla utrinque valida dentibus senis oblongis vallata. Caro optimi saporis est.

21. CAPITO lacustris; Albus Piscis Salviani, an Capito cœruleus? Albus squalo Alburnove persimilis est, ab eo tamen differt. 1. Albus paulo longior Albumo.
2. Rostro est acutiore, oculis majoribus, ac dorso magis repando

repando. 3. Subnigras Pinnas Albus, subruffas vero Albumus habet. 4. Amplioribus squamis Albus tegitur. 5. Albus Capite ac dorlo magis est subviridis. Caro dura, & infipida, ut pilcium fere omnium vilissimus jure cenleatur.

A. 22. BARBUS Rondel. Geln. 143. Mystus fluviatilis Bellon. A BARBEL. In plerisque omnibus linguis, ut recte Gesnerus, à Barba nomen habet. Longitudine est pedali aur cubitali, colore in dorso olivaceo, pallescente in ventre argenteo, Dorsum & latera punctulis nigris guttata. Figura corporis longa est & subrotunda. Dorsum acutum, arcuatum. Squama mediocres. Linea punctorum media latera dividunt. Venter planus, adeò ut fitu prono, ventri incumbens ore terram attingat, ut reliqui fortasse omnes qui in fundo versantur. Caput declive, rostrum acutiusculum. Os non grande, edentulum; superior mandibula ultra inferiorem procurrit. Barbulas habet quatuor, duas ad angulas oris, duas superius prope apicem rostri: Cauda bifurca. Oculi parvi, deorsum spectantes, iridibus vel aureis, vel argenteis,

fusco maculatis. Carne est molli & laxa.

23. LEUCISCUS prior Rondel. qui Gallis Gardon vocatur. Sargus & Cephalus & Gardo Bellon. A Capitone seu Cephalo fluviatili cui aliàs similis est, differt capite minore, carpore latiore, dorso cœruleo, cervice virente, oculis flavelcentibus. Piscis est alacris & vividus. Rondel. Corpore sunt (inquit Bellonius) compressiore & magis recurvo quam Squalus, tergore magis nigricante, & auri colorem referente, pinnásque subrubras habent. Latiusculis squamis conteguntur, ipsoque capite magis ad Leuciscum quam ad Squalum accedunt. Bellonium Gardonem suum pro Rutilo habuisse clarum est, cum eum Anglis Roscies, h.e. Roches dictum ait. Gesnerus tamen Gardonem à Rutilo distinguit. Gardo nobis nondum cognitus est, necdum plane constat an à Rutilo distinctus fit nécne.

A. 24. LEUCISCUS Bellonii, Leucisci secunda species, Rondel. Gefn. 30. A DACE, or DARE, Cephalo fimilis est, sed minor & paulo candidior, capite minore

minusque plano; cauda magis forcipata, corpore tenuiore & compressiore [longiore tamen & angustiore quam Rutilus] squamis minoribus contecto. Albo colore nitet, & veluti inter squamas striis rectis interstinguitur. Bellon. ex susco partim viridis est, partim slavus Rondel. Dorsi color è susco, slavo & viridi sere permixtus, Gesn. Irides oculorum quam in Cephalo minus slavent: Cauda & pinna dorsi minus nigricant, nigris autem maculis interdum inficiuntur, cætera pinnæ minus rubescunt. Dentes in maxillis nulli, sed ut reliquis hujus generis in imo ore.

Dard Gallis dicitur, quod sagittæ modo se vibret, vivaxque est, unde nomen Anglicum Dare. In summis

aquis ludit Caro mollis.

25. DOBULA Schoneveldii. Ad Leuciscum (inquit) proxime accedit omnibus partibus piscis quem ad Albim & Hamburgi Dobeler, Musebyter, &c. vocant piscatores sed corporis est adhuc castigatioris, & Lucii in formam

quadrati, saporis non ingrati.

26. MUGILIS sive Cephali sluviatilis species minor Gesn. Hasela, Hassle sive Hassler Tigurinorum, Argentinens sibus Schnotsish. Squalum multo magis quam Leuciscum supradictum refert; mollis, gracilis, duos aut tres palmos longus, per dorsum in viridi nigricans, ventre & lateribus argenteis. Pinna dorsi circa mediam longitudinem sita Squama majuscula tenues. Linea punctata laterales imo ventri quam summo dorso propiores. Maxima vix librale pondus, longitudinem pedalem excedunt.

Leucisco Dace dicto simillimus est, Gesnerus tamen, cu ambo optime noti, distinguit. Tiguri vidimus pluri

mos.

27. RUTILUS sive Rubellus sluviatilis Gesneri 965 Bellonie une Rosse: Rondel. Phexini species; eidem Van ron Lemani lacus, ut Gesner. Angl à Roch E. Germani Rotel. Brama minor est. Corpus compressum latum. Dor sum suscentificam [interdum cœrulescens] venter pallidus Oculorum irides rubicundæ [Gesnero aureæ]. Color is cauda, pinnisque & ventre & ano sitis, cinnabarinus nam cæteræ minus rubri habent. Squamæ latæ, striatæ

& juxta branchias aureus color. Os parvum. Nulli Dentes nisi in imis faucibus. Caro aristis plena. In lacubus

stagnis & fluviis.

28. GRISLAGINE Augustæ dictus, Gobii sluviatilis species. Figura corporis Rutilo similis est, dorso obscure cœruleo, ventre & lateribus infra lineam punctatam argenteis. Lineæ ipsæ laterales citrinæ sunt: supra lineas citrinas linea nigra hinc inde ab oculis ad caudam conti-

nua. In reliquis cum congeneribus convenit.

A. 29. ALBURNUS Ausonii, Ablet Bellonii, Alblen Germania. A BLEAK. Corpore est latiusculo, compresso, longitudine 6 digitos rarò excedente. Caput parvum. Squama argentez, tenues & facile deciduz. Dorsum ex cœruleo suscella fanguine notatis. Cranium pellucidum est. Parvitate sua, corporis tenuitate & latitudine, & colore albicante (unde nomen Anglicum Bleak) à con-

generibus distinguitut. In fluviis.

30. GOBIUS fluviatilis minor, Germanis Wapper. Gobio fluviatili vulgari minor est, minusque maculosus, colore albidiore; corpore ad caudam contractiore & angustiore, quâ præcipue notâ ab illo differt. Cum enim ille ad radicem caudæ semidigitum latus esset, hic vix dig. latitudine æquabat; cumque ille eandem paulò minus latitudinem ad caudam usque servaret, hic in medio corpore latior, versus caudam multò majore decremento angustatur. Dorsum pallidius: Restrum longius acutius: Maxilla superior productior: Oculi minores. Augustæ Vindelicorum frequens est.

A. 31. GOBIUS fluviatilis Gesneri, Rondel. Aldrov. A GUDGEON. Longus est 5 aut 6 dig. corpore teretiusculo, squamis parvis, dorso sulco, ventre albido. Maculæ majusculæ nigricantes 9 aut 10, à capite caudam versus in eadem recta, per media utrinquue latera digeruntur, præter quas aliæ parvæ per dorsum caudam & pinnas nullo ordine disseminantur. Ad utrumque oris angulum cirrus unus. Carne est solida, & palato accepta.

In fluviis passim.

32. COBITIS fluviatilis barbatula. The LOCHE, or GROUNDLING. Fundulus Recentiorum. Gobionem fluviatilem tum figura tum colore refert, est tamen multo minor & brevior, ut quæ quatuor uncias vix ex-Corpore est molli lubrico; caudà compressa lata non forcipata; squamis parvis aut nullis. Caput, dorfum, pinnæ, cauda maculis nigricantibus asperguntur, alias sordide flavicant. In superiore maxilla tria barbularum paria, unum ad angulos oris, duo prope rostrum extremum. Oculi parvi itidibus luteis. Caro tenera cst & delicara. In fluviis prope fundum versantur.

33. COBITIS barbatula aculeata, aculeata vel oxyrbynchos Gesn. 482. Aldrov. 1. 5. c. 30. A præcedente differt, figura corporis latiore, magisque compressa, capite autem multò compressiore & latiore quam reliquum corpus. 2. Barbularum numero; nam hæc quatuor tantum habet, illa autem fex. 3. Et maxime, bamulis illis inter oculos & rostrum, seu aculeis utrinque duobus, uncove utrinque bifido.

Aliam insuper Cobitidis barbatulæ (peciem vidimus, cui os 8 vel 10 cirris cinctum erat, sex mandibulæ superiori,

inferiori quatuor innascentibus.

34. TENIA cornuta Schoneveldii. Palmum longus est, toto corpore valde compresso, transparente, ejusdem ferè latitudinis à capite ad caudam usque, ad quam longitudo octupla est. Dorsum & caput nigricant, hinc à branchiis ad caudam rectus ductus pulli coloris descendit, infra quem alius 16 circiter punctis nigris distinctus; ab hoc venter obscure albicat. Os parvum est. Superior maxilla ultra inferiorem prominet, illudque recipit & claudit pyxidis modo. Oculi parvi funt, fub quorum anteriore parte utrinque, enatum habet aculeum candidum, binis apicibus acuriffimis horrentem, quorum qui prior brevior eft.

35. COBITES fluviatilis Rondel. Geln. 479. Digitali est magnitudine, rostro satis prominente. Corpus flavescit & maculis nigricantibus notatur. Subrotundum est

& carnosum: Carne humida & viscida.

Subro-

Piscis quem Ryferle nostri vocant, si non hic est, ab tadem ramen similitudine [cum Gobione sluviatili Ausonii] sic & ipse vocari poterit. Digiti longitudinem parum excedit, colore per dorsum è cœruleo virescente, per latera & ventrem candido. Descriptiones tum Rondeletii, tum Gesneri adeò breves sunt & generales, ut an eundem an diversum pisciculum describant planè nesciam.

norum Gesnero. An Riemling Argentinensium Gesn. 844. Sex digitos longitudine non excedit. Caput pro magnitudine crassius culorum, nigricans. Iris oculorum crocea, qui color etiam ad pinnarum omnium initia spectatur. Pinnarum ad branchias articulus veluti carunculam quandam habet, in aliis parum, in aliis valde croceam, in aliis (si bene memini) rubentem, pro ætaris ratione & sexus differentia, fortais & aquarum & regionum in quibus degunt. Squamas habet albicantes, lineam suscam oblique à capite ad caudam ductam. In principio caudæ maculà atrà notatur, & aliis minoribus singulis ad initia pinnarum utrinque. In fluentibus solum aquis reperiuntur. Gesn.

37. VARIUS seu Phoxinus lavis Aldrov. Pisciculus varius è Phoxinorum genere Rondel. Gesn. A PINK or MINIME or MINOW-PINK dicitur à colore. Minime à parvitate. Pisciculus est Gobione fluviatili duplo minor, corpore teretius culo 3 digit. longo, squamis minutissimis & vix conspicuis, barbulis nullis. In utroque latere lineam habet auream à capite ad caudam ductam: insta quam color admodum variatur, in nonnullis enim totus venter coccineus est, in aliis albus, in aliis caruleus splendens: in aliis denique latera tribus variantur lineis superiore & inferiore aureis, medio coeruleo. In saxosis vadis, aut sa-

bulosis, ubi rapidiores sunt aquæ decursus.

38. BUBULCA Bellon. Alburno Ausonii cognatus pisciculus Gesneri judicio. Piscis est Sequanæ alumnus, non tamen usquequaque frequens, ut qui non semper appareat, sed serò in conspectum veniat. Bremmam & Castagnolam marinam toto habitu æmularetur, nisi corpore esset minimo; planus enim & latus est, sed & argenteo

nitore refulget, atque orbicularem magis habet formamiquam in longitudinem protensam. Digitos 3 longus est, sesquidigitum latus. Squamis tegitur magnis & latis. Carneum quiddam, ut Cyprinus, in fornice palati ostendit. Reliqua descriptio pisciculis plerisque communis est.

39. PIQUITING A Brassliensibus Marcgr. Duos aut paulò plus digitos longus, sigura pæne ut Parabucu, à quo non multum differt. Os habet parvulum, sed quod ample aperire ac rotundare potest: Oculos satis magnos, iridibus argenteis. Pinnarum numero, sigura, situ cum reliquis hujus generis convenit. Cauda forcipata. Color capitis argenteus splendens superius olivaceo imbutus. Tegitur squamulis albis, in dorso tamen olivaceus color translucet. Per utriusque lateris medium tendit linea recta, lata, argentea, splendens usque ad caudam.

40. GUARUGUARU Brachiensibus Marcgrav. Sefquidigito nunquam major est, exili corpore oblongo, instar minimi Phoxini. Caput compressum; oculorum irides aurex. Pinnam unam in dorsi medietate posteriore sitam; ab ano nullam, ni Marcgravius in numero pinnarum erret. Cauda in extremitate circinata. Caput superius & dorsi anterior medietas fusci sunt coloris, posterior & latera aurei, squamulis umbratis umbra. Caput inferius & venter aurei splendentis. Pinnulæ slavæ. Prope caudam utrinque maculam habet nigram. In lacubus & stagnis capitur.

41. P.IABA Brasiliensibus Marcgr. Magnitudine est nostracis Phoxini, 2 aut 3 dig. longus & major: Squamo-sus, oculorum iridibus aureis. Variis coloribus, aureo, argenteo, viridi, indico, in dorso, lateribus & ventre pingitur. Post quamlibet branchiam maculam habet rotundam, satis magnam Indici coloris, & statim post hanc ejusdem coloris aliam Lune corniculate sigura. Capitur in ampihus sussiis dulaibus currentibus

effer minime at a men se date ela led Courgenteo

in omnibus fluviis dulcibus currentibus.

SIQUE

enegation I concins, ut out non femper appa-

rear fed few is conficed um ventur. Bremmagn & Ca-

Pisces ossei seu spinosi unica in dorso pinna, radiis anterioribus aculeatis & rigidis, posterioribus mollibus & slexilibus.

ros, Belgis Jacob Evertzen Marcgr. Ingens fit piscis, 6 interdum pedes longus, ambitu 4 pedum & 8 digit. altitudine pedum 12. Caput & os magnum, quod apertum in rotundum dilatat, edentulum: Oculi mediocres, iridibus flavis. Caudæ pinna ferè quadrata. Squamæ parvæ. Totum caput dorsum ac latera cinerei sunt coloris cum umbra mixti, & versus dorsum paulò saturatioris. Venter albicat. Pinnæ omnes cum cauda dilutè brunnæ. Per totum caput, dorsum ac latera maculæ parvæ nigræ seu puncta frequentissima dispersa. Venter verò & reliquæ pinnæ cum cauda his punctis carent.

Quamvis Marcgravius 5 duntaxat pinnas huic pilci attribuat, nec pinnarum ventralium in descriptione ullam faciat mentionem, quia tamen Joan. Nieuhof ejus ventri pinnas quamvis angustas in icone sua appingit, huic generi adscribendum duximus, nec ad pinnis ventralibus carentes amandandum, ut Willughb. Ichthyol. p. 303. aliquando destinavimus. Notandum tamen, maculas nigras quibus hic piscis insignitur in icone Nieuhossiana majores pingi, quam Marcgravius eas describit : forte species diversa sunt.

2. PIRATIA PUA Marcgr. Piscis hic ingentem magnitudinem assequitur. Inferior mandibula paulò longior est superiore. Dentes acuti in tota mandibula inferiori; in superiore solum in medio, qui longiores, quemadmodum & medii in inferiori. Os ampliare amplissime potest in rotundum foramen. Oculos obtinet non ità amplos pro corporis mole: Corpore autem est oblongo, dorso paulum incurvato versus caput, & ventre mediocriter amplo.

Y 2 Coprus

Corpus posterius quadrate extenditur. Squamulis vestitur parvulis, ut ad tactum glaber videatur. Coloris ext per totum ex obscuro aureo hepatici, qui tamen obscurior in dorso & summo capite. Huic autem colori per rotum retis in modum cinerei coloris lituræ obtenduntur. Pinnæ omnes ejusdem sunt cum corpore coloris, laterales autem præterea simbrias habent aureas, reliquæ epaticas. Carne est satis probata, si junior sit; sin adul-

tior 200 aut plurimum pondo, minus proba.

3. BRAMA saxatilis Nieubossi seu Pagrus Indicus. Piscis est grandis, 4 interdum pedes longus. Bramæ suviatili similis (unde nomen Brasem) verum magnitudine excellit: Oculi grandes; rostrum dilutè rubet, ut & pinnæ posteriores cum cauda: Rictus amplus; Piscis est pelagius. Caro inter dissecandum se contrahit, unde nonnullis Crampers, i. e. Spasmodes dicitur. Carne est solida & non insipida. Ob descriptionis & iconis impersectionem, an recte hunc piscem hic loci disposuerim nescio. Color ruber quo caput & pinnæ diluuntur, sigura corporis similis, & magnitudo insignis, vel Pagrum, vel Pagro similem piscem esse arguunt.

4. STRONT. VISCH, i. e. Piscis stercorarius Nieuhossi. Ita dicitur, quia circa latrinas, ubi victum quærit,
plerunque capitur, unde nonnulli ut insalubrem rejiciunt, boni tamen saporis est seu tostus, seu elixus. Planus
est & latus, vix spithamam longus, latitudine ferè pari,
ventre subcœruleo, corpore maculis suscis vario. Icon
pinnæ dorsalis radios anteriores spinosos, posteriores molles
exhibet, nec sigurà corporis dissimilis est Sargo aut Sparo.

Scarus Veterum quis piscis fuerit dubitatur. Rondele-

tius duas Scavi species exhibet, Oniam & Varium.

1. ONIAS: cujus notæ sunt, Squame magnæ tenues; Color ex cœruleo nigrescens, ventre candido; forma corporis ad rotunditatem accedens; macula nigra in cauda: Dentes lati humanis incisoribus similes, & in maxillis ossea tubercula; cauda lata, in cornua non divisa: Oculi magni cum superciliis coloris Indici.

Vidimus Venetiis Piscis quandam speciem, quam Piscatores & Ichthyopolæ Orada vecchia, i. e. Auratam vetulam

lam appellarunt, tum figuræ tum descriptioni Rondeletianæ per omnia respondentem; quam tamen Scarum Veterum suisse non concedimus ob rationes Willoughb. Ichthy-

olog. dele dictas.

2. V ARIUS, qui Turdi species esse videtur, vel ad Turdos accedere, siquidem notæ conveniunt. Cauda coloris Indici, reliquum corpus partim ex viridi, partim ex nigro cœruleum; squamæ velut notis obscurioribus aspersæ: Os mediocre, dentes lati, (quo à Turdis dissert) in superiore maxilla densi, in inferiore rari & acuti. A dorso ad caudam sere aculei tenui membrana connexi, & æquis intervallis dispositi, in singulorum summa parte membranula pendet vexilli instar. In medio ventris notas duas purpureas habet, cujus etiam coloris podex est.

3 Scarus Bellonii, quem Veterum esse putamus. Corpus ei ex livido rubet ut Mullus, minus tamen florido colore: Squamæ latæ trnnslucidæ: Pinnæ obtusæ ut in Corvo. Appendices (inquit) utrinque transversas atque eminentes habet ad caudæ latera, quas in nullo præterea pisce unquam conspexi. Dentibus est obtusis, quorum incisorii nostris sunt persimiles. Unicam habet in tergore pinnam, tenuibus aculeis asperam. Corporis Scari moles vix unquam major est quam quæ pollice & indice comprehendi potest, neque rarò est spithama longior.

Scarum piscem, & quidem solum, ruminare Veteres tradiderunt; verum nobis id non videtur verisimile.

V. D. Willughby Ichthyologiam. p. 305.

4. SCAR US Cretensis Aldrov. Aridus piscis (quem descripsit D. Lister) 13 dig. longus erat; caudà sorcipatà; Capite & ad latera post branchias ex susce viridis, cætera ex slavo virescit. Utraque maxilla in vina ossa diducitur ad modum quorundum piscium ex Orbium genere; e superiore autem maxilla oriuntur quini denticuli acuti, &c. vide in Append. Wil. Ichthy. Item ossa inferioris maxillæ dentibus multis serræ in modum dentata sunt. Squama propiscis mole ingentes: quorum unus ordo media latera dividens, velut opere soliaceo venustè depictus est.

5. SPARUS Rondel. 1. 5. c. 3. Aldrov. 1. 2. c. 18. Bellon. Gofn. 1056, Sparo Venetiis. Pro magnitudine latior, & corporis versus caudam circumscriptione rotundior est quam Aurata; à qua præterea differt, quod aureis illis palpebris careat, quod cauda maculâ nigra pingatur; quod colore sit pallidiore & luteoviridi; quod maculis illis nigris purpureisque ad branchias careat; quòd dentes primores lati sint, adeóque & sigura & situ humanis incisoribus similes; quòd denique non excrescat in magnitudinem Aurata parem. A Sargo & Cantharo disfert, quod lineas seu areolas nigricantes, neque secundum longitudinem, neque transversas obtineat. In Adriatico sinu, inque Mari infero serè ubique obvius est.

6. SARGUS Rondel. 1.5. c. 5. Aldrov. 1, 2. c. 16. Bellonii Gefn. 993. Sargo Italis. Rostrum huic acutius quam Aurata aut Sparo, sursum nonnihil reslexum; Dentes primores ut in Sparo. Ab utroque differt, quòd tuberculis illis osseis granulosis in maxillis caret: quodque totum corpus annuli transversi susci distinguant Perca aut Mormyri in modum. Ab Aurata privatim, quòd brevior sir latiórque pro magnitudine, & extrema circumscriptione rotundior; quòd aurea illa lunula inter oculos Aurata propria caret: quod denique annulo nigro prope caudam Spari aut Melanuri instar insigniatur. Genua & Roma hoc genus nacti sumus.

7. Jaguacaguare Brasiliensium Marcgr. huic vel idem

est, vel simillimus piscis.

8. CANTHARUS Rondel. 1. 5. c. 4. Aldrov. 1. 2. c. 20. Gefn. p. 211. Hic figura superioribus duobus similis est, verum & ab eis, & à reliquis congeneribus in multis differt.

1. Quòd color ei obscurior & nigrior sit. 2. Squamæ longe minores. 3. Nigro illo propè caudam annulo caret. 4. Dentes non lati sunt, sed teretes & acuti ut in Aurata. 5. Nulla in maxillis tubercula ossea, sed illorum vice asperitates quædam. 6. Id quo præcipuè à præcedentibus differt sunt lineæ luteæ propè parallelæ à capite ad caudam decurrentes ut in! Salpa, obscuriores tamen. Intestinum rectum in omnibus quos dissecuimus purpureo excremento plenum crat. Hic etiam Genuæ & Romæ non rarus piscis est.

9. MELANUR US Rondel. l. 5. c. 6. Bellonii Gesn. 638. Aldrov. p. 63. Occhiata, i. e. Oculata Romæ. Figurâ corporis oblongà à præcedentibus differt & ad Salpam accedit. Caudà admodum forcipatà est. Longitudine est palmari aut sesquipalmari, pondere librali. In Mari in fero circa Liburnum, Romam & Neapolin frequens est: in Mari supero rarior, nec enim Venetiis unquam vidimus, In oceano Gallico & Britannico perrarus est, ut recte Bellonius.

Pisces quinque proxime descripti notis sequentibus à se invicem facile possunt distingui. Aurata dentibus incisoribus acutis, superciliis aureis, magnitudine eximia. Sparus incisoribus latis nullis neque rectis, neque transversis in lateribus lineis. Sargus incisoribus itidem laris, faciis transversis nigris ut in Perca. Cantharus incisoribus acutis ut Aurata, lineis secundum longitudinem savis. Melanurus oculis magnis, lineis in lateribus nullis, sigura corporis productiore: adde etiam annulum
circa caudam nigrum, qui quamvis huic speciei peculiaris non sit sed Sparo & Sargo communis, est tamen insig-

nior & faturatior huic quam illis.

A. I. AURATA omnium Autorum, Græcis Keusoogus. The GILT-HEAD or GILT-POLL. Piscis est latus, ad latera compressus, & Bramæ nonnihil similis. Ad duas nonnunquam spithamas longitudine accedit, pondere ad 10 lb. vix unquam pervenit. Squamæ mediocres. Dorsum nigricat. Ad supremum angulum operculorum branchiarum macula plerunque nigra habetur, & insta eam non rarò etiam purpurea. Inter oculos ductus arcuatus seu lunulatus aereus, (unde nomen) cujus gibba seu convexa pars rostrum spectat, cornua oculos. Dentes in utraque maxilla in gyrum dispositi, oblongi & subrotundi. Dorsum acutum & cultellatum: cauda bisurca, Caro præcipuæ æstimationis est, ob saporem & salubritatem.

A. 2. PAGRUS Rondel. Bellon. Pagrus seu Fhagrus Aldrov. Gesn. The SEABREAM. Rubellione, major est, alias similis tum sigurâ, tum colore: quomodo differat vide in Ichthyol. D. Willughby. p. 312. Ab Aurata, cui sigurâ corporis similis est, & pondere æqualis aut major.

Y 4

colore rubello distinguitur. Carne est laudabili, & satis tum palato grata, tum stomacho seu ventriculo commoda & salubri.

3. Pagrus Jamaycensis lineis luteis varius D. Sloane, Tee PARGIE. A Pagro præcedente Europeo non multum differt præterquam sigurâ anterioris partis corporis sere circulari, colore leucophæo, lineis aliquot luteis à capite ad caudam deductis striato.

4. Pagrus totus argenteus D. Sloane. A STONE-BASSE. In omnibus Insulæ Jamaycæ sluviis capitur, inque mari ipso una cum Mugilibus. Toti coloris sunt argentei, & quamvis satis vulgares sint, inter optimos

tamen pisces habentur.

Piscaores nostrates Lupum marinum Besse vocant. Verum icon hujus piscis neque Lupo neque Pagro re-

sponder.

5. ERYTHRINUS Rondel. 1. 5. c. 16. Erythr. five Rubellio Aldrov. 154. Rubellio vel Fravolino Salvian. Alboro Venetiis. Ab Aurata differt 1. Magnitudine, qua ei cedit. 2. Colore, qui huic per totum corpus dilute rubet. 3. Rostro acutiore. Oculi amplissimi sunt, iridibus argenteis cum aliqua ruboris tinctura. Opercula branchiarum in hoc, & in omnibus congeneribus squamosa.

6. A CARNAN Rondel. Gesn. p. 1. Cum hic inter Exthrinos & pro Exthrino Roma vendatur satente, Rondeletio, ego sane suspicor eum ab Exthrino non differre specie: colore est candido; squamis argenteis, oculorum iridibus aureis; spatio quod inter oculos est compresso,

quo cum Pagro convenit.

7. DENTEX sive Synodon Aldrov. l. 1. c. 12. Synagris Rondel, l. 15. c. 19. Pentalis sive Dentex Bellon. Gesn. 1119. Dentale Italis Pagro non multum dissimilis est, sed pro magnitudine crassior & longior Caput ei depressum, rostrum oblongum, dorsum cultellatum, sordide viride aut slavicans, in grandioribus interdum purpurascens, maculis lucidis cœruleis & nigris varie respersum, uti sunt & latera. Dentium in utraque maxilla ordo unus, in quibus 4 hinc inde præ aliis conspicui & cani

caninorum æmuli, unde Pisci nomen Oculi grandes, iridibus aureis. Venetiis & Roma frequens est; in Oceano captos nondum vidimus. Vulgarium pondus 3 aut 4 librarum esse solet; 10 Librarum pondere observavit Salvianus.

8. Synagridem non specie sed ætate sola disferre Rondeletius sentit, ut Smagris dicatur minor, Synodon major; Bellonius, Salvianus, Gillius & Gesnerus eos distinguunt Aristotelis aliorumque Veterum autoritate. Synagridem Bellonius prolixè describit, notis multis allatis quibus à Synodonte possit distingui; quas quia mihi ad distinctionem non videntur sufficere omitto. Videat Lestor Ichthyologiam D. Willughby p. 313. Græcorum vulgus (inquit) optimis notis Synagridem à Synodonte distinguit.

9. HEPATUS Rondel. Gesn. A colore & magnitudine Hepatis Græcis dictus piscis, Pagro similis. oculis majoribus quam pro proportione corporis; colore obscuro, seu ex cœruleo nigrescente, cum macula nigra in cauda Melanuri modo. Nota ha prater siguram Pagri Melanuro communes sunt. Hujus ergo piscis certiores distinctionis notæ exquirendæ sunt; nobis enim nondum satis-

factum est.

Piscis est marinus litoralis, Pagro quodammodo similis, colore ex purpureo rubescente, oculis magnis, dentibus serratis, Podice admodum parvo, habet enim rimulam tantum, quam vix animadvertas nisi ventrem comprimas. Seminis meatibus caret. Quis hoc credat? Nec alia nota sufficient ad piscem hunc cognoscendum, & ab aliis

omnibus distinguendum.

fic dictus. Magis compressus est quam teres, latior quam sit longus. Os parvum; dentes Scari, & labia pariter carnosa. Squama asperæ, sirmiter adhærentes. Pinna omnes variis coloribus spectabiles: Cauda minima bisurca; item laterum & ventris pinnæ obtusæ. A media sui corporis parte secundum dorsum livet & nigricat. Albicat sub ventre. Caput pæne rubeum est. Herbis vescitur ut Salpa & Sparus.

Rondeletius Orpheum piscem pondere 20 libras æquare scribit.

raco de Velha Lusitanis. Corpore est latiusculo; dorso elevato & à capite arcuato, 12 aut 14 dig. longus, 4 latus. Caput acuminatum; in utraque maxilla series minimorum denticulorum: Oris inferior pars cum lingua coloris sanguinei: oculi grandes iridibus aureis susco admixto. Pinnæ ut in reliquis hujus generis; Cauda bicornis. Squamæ mediocres, argenteæ per oras melini coloris; in occipitio & dorso magis cœrulescunt. Lineæ laterales melinæ. Capitur mari inter scopulos, éstque boni saporis.

13. MYSTUS marinus Bellonio Gesn. 144. Color argenteus, (verum dorso candidior) corpus oblongum velut Mormyri, cum 10 utrinque lineis transversis nigricantibus: Cauda bisurca; Caput oblongum: Oculi non magni iridibus aureis: Labia crassa, prominula, asperitates dentium loco, verum in imo ore dentes habet molares. Cirri tenui membrana maxillæ inferiori conjunguntur. Caro sapida. Squamæ cuti sortiter adhærent. Nullæ

ad pylorum apophyles.

14. M O R M Y R U S Rondel. l. 5. c. 22. Aldrov. l. 2.c. 19. Figura corporis Dentici similis est, ad latera compressus, Aurata angustior, Manade longior, dorso acuto, arcuato, rostro exporrecto & acutiusculo. Pedalem magnitudinem rarò attingit. Dorsum & latera è viridi corrulescunt. Linea seu zonæ transversa parallelæ nigricantes 11 aut 12 ad intervalla per totam longitudinem dorsum & latera distinguunt. Os amplum, labia crassa. Dentes in angulo maxillæ acuti parvi; interius ossea tubercula. Oculi mediocres iridibus aureis susco obnubilatis. Cauda sorcipata. Mesenterium ut in Quadrupedibus. Pro apophysibus ad pylorum duo tantum tubercula sursum spectantia. Capitur in mari Insero non raro.

15. SALPA Rondel. 1.5. c. 23. Aldrov. 1. 2. c. 21. Bellon. Gesn. 979. Longior est & spissior pro magnitudinis ratione quam Aurata, dorso minus repando. Longitudo serè pedalis, pondus librale. Linea aurea à capite caudam versus deducta 10 aut 11, utrumque latus pulcherrime depingunt. Os angustissimum, unicum tantum

habens

habens dentium ordinem, in superiore maxilla bicuspidum; Oculi mediocres, iridibus aureis. Squama ampla; Cauda forcipata. Intestina Quadrupedum similia longissima & mesenterio adnexa. Ventriculus Algà repletus, unde patet eam herbis vesci quod Veteres & Recentiores magno consensu tradunt. Piscis est vilis & plebeius, aspectu quidem pulcher, palato minus gratus. In Mari Mediquidem pulcher, palato minus gratus. In Mari Mediquidem

16. BOOPS primus Rondel. Boga Italis distus Gesn. 147. Box prima Bellon. Longitudo spithamiza: Figura gracilis teretiulcula: Squamæ majusculæ: Dorsum olivacei coloris seu slavicans: Lineæ laterales obscuræ latæ: infra quas in utroque latere 4 lineæ parallelæ aureæ atque argenteæ obscuriores à capite ad caudam deductæ. Oculi grandes, unde & nomen pisci inditum, iridibus argenteis. Os modicum: denticulis parvis. Intestina longa, anfractuosa, Quadrupedum instar mesenterio adnexa. In

17. BOOPIS secunda species Rondel. Rostro est qu'am præcedens acutiore, dorso ex cœruleo rubescente, cauda itidem rubescente: Oculorum iridibus ex aureo virescentibus: corpore toto latiore qu'am Boops, sed breviore.

mari Infero frequens reperitur.

18. Rara BOOPIS species Rondel. Palmi majoris longitudine est, totus à squamis nudus: Ore parvo,
oculis valde magnis pro corporis ratione. In pronis partibus pinnam habet ad caudam usque continuam: Caudam latam spissamque. Sapore, carnis substantia, oculis
Boopem piscem refert.

19. M ENAS Rondel. 1.5. c. 13. Bellon. Gesn. 612. Aldrov. 1.2. c. 39. Figura corporis Percam refert, verum latior est & compressior, longitudine semipedali; colore dilute viridi aut slavicante, areolis obscurioribus transversis & lineis secundum longitudinem cæruleis, macula utrinque nigricante magna rotunda in mediis sere lateribus. Massarias Gyllius & Rondeletius Mænam hyeme candidam esse scribiunt, vere & æstate variam, maculis & lituris cæruleis obliquis toto corpore, & potissimum in capite & dorso sparsis. Cauda parum forcipata; oculiquam

quam in Boope minores, iridibus argen:eis. Os clausum minimum apparet, sed dum hiat rictum magnum ostendit. Nam labellum superius tubi in modum in longum extenditur, & reducitur iterum cum os clauditur. Namque summa sui parte costam seu fulcrum quoddam habet, qua in theculam recipitur in superiore maxilla excavatam; qua nota huic peculiaris. Maris Mediterranei incola est.

20. SMARIS Rondel. Bellon. Gesn. 616. Aldrov. Mænæsimilis est sed minor, digiti tantum magnitudine, corpore teretiore, graciliore, & pro magnitudine, longiore quam Mænas, ad Boopis siguram accedente colore obscuriore. Annulis transversis caret, maculam tamen nigram, utrinque circa gravitatis centrum similem obtinet. Pinnæ ad branchias & cauda extrema dilute rubra. Cauda forcipata.

Turdorum Salvianus recte & ex natura rei duo genera prima constituit. Nam aut minor est de latus Turdus, aut major & oblongus.

Turdi minores sunt.

A. I. TUR DUS vulgatissimus, Tinca marina Venetiis. The WRASSE, or OLD WIFE, i. e. Vetula. Tincæ sluviatili sigura similis est, magnitudine dodrantali; squamis grandioribus. Color ei varius rubris slavicantibus & suscis lineis alternis 5 vel 6 à capite ad caudam deductis. Rostrum oblongum & sursum reslexum; Labia crassa, carnosa, ultra maxillas producta. Os exiguum: Dentes in maxillis serrati, non admodum acuti. Pinnæ lituris rubris, cœruleis, luteis variè pistæ, Cauda cum expanditur subrotunda. Turdus piscis dicitur quòd Turdi avis instar maculosus & varius sit. Nullum autem genus piscis novimus in quo Natura colorum diversitate tantopere ludat. Non enim specie disserre existi-

existimandum est qui coloribus tantum variant in piscibus magis quam in Avibus & Quadrupedibus. In Mari Britannico & Hibernico. Oculis magis quam palato se

commendat hoc genus piscis,

2. Turdus viridis minor, per totum corpus undique tam prona quam supina parte viridis. Hujus generis nonnulli versus ventrem maculis caruleis notantur: aliis corpus latius & crassius, pinnæ parum maculatæ, purpureum tuberculum juxta anum.

3. Turdus niger, Merula Salvian. & Rondel. 1. 6. c. 5. à colore nigro seu pullo ad cœruleum vergente di-

citur.

4. Lepras seu Psorus Bellonii non aliter quam colorum varietate à Turdo differre videtur.

Turdi majores & longiores.

5. Turdus perbelle depictus, an Pavo Salviani? Mediæ est figuræ, inter longiores & latiores Turdos. Tres libras pondere interdum superat.

6. Turdus major varius præcedenti similis.

7. Turdus viridis major, corpore oblongo. Corpore est oblongo & Lucio figura non mnltum diffimili. Prona pars dilucior est & flavicans maculis cinereis vel pallide cœruleis varie respersus.

8. Turdus oblongus tuscus maculosus. A præcedente

vix alia in re quam coloribus differt.

Rondeletius Tu dorum 12 species exhibet, quas, quia plo fatente solo fere colore different, alixque adhuc plures varietates observari possent, omitto, & Lectorem

qui eas scire desiderat ad Rondeletium amando.

1. ALPHESTES five Cinadus Rondel. Gefn. 40. Piscis marinus est & saxatilis dorso purpureo, cæteris in bartibus luteus: Corpore strictiore quam Aurata, Menis igurâ similis, majore & spissiore corpore, pedali magnitudine, ore mediocri. A cervice ad caudam spinas temi membrana connexas haber, non divisas. Turdi speies esse videtur, notæ enim omnes conveniunt, præteruam spinæ ad caudam usque continuæ:

2. CI:

2. CINEDUS Bellon. totus lutei seu cerei coloris est, alicubi rutilum colorem admixtum habens: Præterea squamas in gyrum crenatas obtinet, quæ multa scabritie horrent. Dentes in maxillis bino ordine dispositos

oftendit firmos, oblongos & acutos.

3. Julis Rondel. lib. 6. cap 7. Aldrov. 1. 1. c. 7. Gesn. 549. Julis palmum longitudine, digitum magnitudine vix excedit, Turdo parvo similis, verum pro magnitudine longior & teretior, dorso minimè cultellato: Squame parvæ, arctè adhærentes. Colorum pulchritudine & varietate vel Turdum vincit. Pars corporis supina à rostro ad caudam usque nigricat. Media latera linea cærulea à summo capite ad caudam deducta dividit, succedit huic parallela crocea aureave; imus venter sordidè albicat aut cærulescit. Mares in hoc genere pulchriùs depicti sunt. Os medicore acutum, uno dentium ordine. Labia ut in Turdis: Appendices ad pylorum nullæ. Circa Genuam frequens est.

4. ANTHIAS primus Rondel. Gesn. p. 62. Colore similis est Pagro vel Cinæ lo sci. rubescente. Pinna à capite statim ad caudam serè russa, cujus aculeus primus longus & robustus. Ventrales pinnæ branchialibus multo longiores & tenuiores. Omnes autem pinnæ, ut & cauda, russæ. Caput rotundum non compressum varium: Ro-

ftrum non prominens.

5. Anthias fecundus Rondel. Afelli species eft.

6. ANTHIAS tertius Rondel. Gesn. 64. Saxatilis est, totus purpurei vel Indici coloris, corporis formâ Scaro vario similis, corpore longo, caudâ crassâ: serratis & acutis dentibus. Labra habet: oculos admodum rotundos purpureos & rubros: podicem magnum, è quo Intestinum rubro viridique distinctum excidit. Nota ha vix sufficiunt ad piscem ab aliis omnibus distinguendum, pleraque enim Turdis conveniunt.

7. ANTHIAS QUARTUS Rondel. Hujus figuram exhibet Rondeletius, quæ aliis etiam piscibus convenit; notam nullam addit, nifi quòd habeat superci-

lia nigra oculos ambientia.

mi-

8. Turdis affinis Juru Capeba Brafilianis Marcgr. item Itaiara eisdem. Longus est 7 aut 8 dig. 2 aut 3 latus ubi latissimus; ore patulo & ex triangulari rotundo; denticulis minutissimis: iridibus oculorum rubris. Pinnarum numero, figura, situ, radiis, cum reliquis hujus generis convenir. Squamosus est, sed squamis ità complicatis, ut lavis videatur. Piscis universi color egregie ruber, in ventre autem ex rubro & albo maculatus: in lateribus autem constanter maculas habeat puniceas, nigras, varias, majores & minores. Pinnæ omnes rubræ & nigro maculatæ.

9. CARAUNA Brasiliensium Marcgr. Magnitudine, sigura & pinnarum situ cum superiore convenit. Os autem obtinet lunatum, dentésque acutissimos, sed minutos; Branchias amplas, quæ aculeis postica in parte sunt munitæ. Oculi prope summum caput, sibi mutuo vicini, haud magni, iridibus rubris. Squamæ lunulatæ, colore miniato, punctulis nigris ubique aspersis, excepto

ventre.

magni

Marcgr. Belgis Gatvisch. Longus est 11 digitos: Os sessential selection de la cutissimis denticulis præditum. Oculi magni prominentes, circulo pro iride nigro cum aureo & sanguineo mixto. Branchiæ amplæ, spinula præditæ. Pinnæ ventrales unicam singulæ spinam habent. Cauda non secta, sed extremo subrotunda. Squamis parvulis tegitur & ad tactum glaber videtur. Totus ex albo slavescit maculis coloris sanguinei diluti, rorundis, magnitudine seminum cannabis, in ventre majoribus, pictus. Figuram serè Auratæ habet.

Bellon. & Rondel. quæ à Channa eorundem parum differt. Pisciculus est Percæ auratæ magnitudine, sluviatili vulg. sigura, colore & annulis transversis similis. Pinnæ ità se habent ut in Mæna. Os satis amplum: rostrum acutum, mandibula inferior superiore productior, utraque denticulis aspera. Oculorum irides argenteæ. Cauda forcipata, lineis transversis aureis varia, Squamæ

minusculæ. Dorsi pinna post radios spinosos parte superiore macula nigra infignitur, quod huic pisci peculiare & characteristicum.

12. CHANNADELLA Bellon, si modò rectè ab eo describitur, diversus piscis est. Dum vivus (inquit) capitur, spinosum quiddam è branchiis vibrat, quo manus contrectantium ferit. Labiis est magnis; Dentes anteriores acutos & fere canings habet, posteriores autem obtusos. Squamæ lituris viridibus, cinereis, rubris & interdum castanei coloris variegatæ. Extrema branchia, qui illi ossea, ut Lupi crenata.

13. CHANNA Rondel. & Bellon. Piscis est pelagius, nihilominus saxatili similis, Lupum corporis habitu & oris scissura referens. Maxilla inferior superiore productior est, unde ore fere semper est hiante, ut nomen indicat. Dentes acuti; Oculi parvi. Dorsum ex rubro nigrescit: Liueæ à capite ad caudam ductæ rufæ funt. Cauda maculis rufis notata; item pinna à podice

ad caudam. Pinna dorsi rufa est.

14. PERCA marina Rondel. 1.6. c. 8. Gesneri 819. A SEA PEARCH. Pedali est magnitudine; figura Percæ fluviatilis, nec colore multum diversus. Dorsum insuper & latera ejusmodi, fasciis transversis nigris 6 vel 7 varia. Totum caput & anterior ventris pars ductibus miniaceis cœruleisque eleganter pinguntur. Pinnæ dorsi, & quæ ab ano est, luteæ, punctis partim rubris partim croceis 51270i. Cauda, pinnæ branchiales, & ventrales flavæ punctis croceis vel lineis rubris pictæ. Colores tamen in variis piscibus variant pro sexu, ætate, nascendi loco, &c. Rostrum quam Percæ fluviatili acutius produ-Ctiúsque. Os pro piscis mole amplissimum, fere semper Oculi ampli, iridibus lureis & interdum rubenti-Aperturæ branchiarum amplissimæ: In angulo exterioris laminæ operculi duæ magnæ latæ ípinæ. Squamæ mediocres; venter prominulus. Caro delicata. Venetiis, & Massiliæ etiam, teste Bellonio, frequentissima elt.

15. PIRATIATIA Brafil. Marcgr. Turdis congener. Corpore est oblongo & satis crasso: interdum in eam magnimagnitudinem excrescir ut 50 libras æquet. Maxilla inserior superiore longior. Os intus rubrum. Oculi prominentes iridibus rubris: Ante utrumque oculum soramen san narium]. Pinnæ ut in reliquis hujus generis. Cauda sere quadrata: Squamæ parvæ. Dorsum & insimus venter pinnæque omnes Cinnabrii sunt coloris: latera ex griseo suscesciment. In totum præterea maculatus est maculis ex griseo suscesciments, alicubi majoribus, alibi minoribus.

quarona dictus. Turdis itidem congener. Cypini est magnitudine & figura: ab ore ad initium caudæ 10 digit. longus, paulò plus 1 latus. Os habet Cyprini; oculos magnos circulo aureo cum albo mixto. Pinnas in dorso duas supputat Marcgravius, verum quia posterior anteriori contigua est, pro una eas habeo. Pinnæ ventrales, & quæ post anum est, singulæ sirma spiua muniuntur ut in hujus generis plerisque. Squamæ majores, ut Cyprini argentei splendentis coloris, pauxillo aureo mixti. Pinnæ omnes dilutè cinereæ.

17. ACARA-AYA Brafiliensibus Marcgr. vulgo corrupte Garanha. Trium pedum longitudinem adipiscitur: figura Cyprini. Dentes acuti. parvi; duo long i
paulò crassiores in superiore mandibula. Oculi magni,
circulo sanguineo primum, hinc argenteo. Pinnæ ut in
præcedente. Cauda lata & pæne bicornis. Squamæ
mediocres argenteæ, sanguineo colore umbratæ. Venter
totus albus. Pinnæ omnes sanguineæ, exceptis ventralibus quæ albæ sunt; extremitatibus tamen sanguineæ.

18. CHROMIS Rondel. lib. 1. cap. 21. Aldrov. l. 2. c. 14. Gefn. 264. Monachelle Siculis. Castagnole Tuscis & Liguribus. Pisciculus est 4 plus minus digitos longus, & pro iongitudine crassior. Color ei suscus, lineis secundum longitudinem lucidioribus. Squamæ grandes; Caput parvum; restrum breve; Os exiguum cum denticellis in mandibulis: Oculi mediocres, iridibus aureis, argentesse, interdum obnubilatis. Pinnæ ut in reliquis hujus generis: Cauda sorcipata. Linea punctata in hoc pisce non protenditur ultra pinnam dors.

p. 1018. Aldrov. l. 2. c. 24. Scorpana Rondel. Gefn. p. 1018. Aldrov. l. 2. c. 24. Scorpana Salviani seu Scrofanello. Pondus librale: corpus pro longitudine crassum; caput maximum & aculeis horrens, caudam versus gracilescit: Venter tumidus: Dorsum assurgens seu arcuatum: in universum sigura corporis ad Percam accedit. Colore est sordide slavicante, suscinis vario. Squama parva serpentum similes. Summum caput & opercula branchiarum spinis crebris horrida, quas quia venenosa credunt abscindere solent piscatores; rugis quoque & asperitatibus scabra. Spatium oculos interjacens concavum: Oculi grandes & extantes, (supra utrumque pinnula) juxta se mutud positi: Os amplissimum: maxilla denticellis aspera. Pinna dorso innascens in medio humilior est, ità ut gemina videatur. Cauda subrotunda.

2. SCORPIUS major Rondel. Præcedenti simillimus; ab eo differt 1. Quòd triplo aut quadruplo major.

2. Quod per totum rubeat, maculis tamen nigricantibus varius sit.

3. Quòd plurimos habeat cirros seu barbulas, præcipuè circa maxillam inferiorem, nonnullas etiam in superiore, quibus ille caret.

4. Quòd color hepatis intensior sit. & serè croceus.

5. Quòd operculorum branchiarum anguli spinis circumvallati sunt. Uterque in

Mari Mediterraneo copiosissime, reperitur.

3. SCORPIUS Virginianus D. Lister, qui à pinnis ad superius potius genus referendus. Longitudine est minimum pedali. A Scorpio Salv. dissert, quòd gracilior & longior sit: quòd supra caput & ante & post oculos & alibi in capite aculeos breves habeat, at ad branchias singulos validos prælongos; Pinna dorsalis anterior parva à posteriore amplo spatio distat; posterior initio altissima prolatim minuitur: quodque pinnæ omnes maculis nigris transversis undulatis pulchrè distinguitur. Pinna caudæ ampla subrotunda.

4. JAGUARACA Brasiliensium Marcgr. Mediocris Percæ maguirudine est, ore acuto edentulo: Oculis magnis, iridibus argenteis, sanguineo maculatis. Pinnas dorso duas attribuit Marcgravius, quas, quia contiguas esse dicit, pro una habeo. Cauda bisurca. Ad branchias in

quolibet latere duos habet aculeos, quibus, ut & pinnarum radiis spinosis ferit & vulnerat. Squamula eleganter dispositæ, quælibet in ambitu minutissime serrata. Color totius corporis argenteus, in ventre plane albus. Caput superius incarnati coloris est, (& hispida testa munitum.) Pinnæ dilute incarnantur. In omnibus præter coletem ad Scorpium accedit.

5. A CARAPEBA Brafiliens. Marcgr. Magnitudine est & fere figura Bley Pomeranorum, corpore lato, squamis majoribus, in totum argentei coloris splendentis, longitudine pedali, 5 dig. latus : Ore edentulo, haud amplo, acuminato, quod extendere & contrahere potest : Oculis magnis iridibus argenteis. Pinne ut in reliquis hujus generis. Cauda bifurca. Pinnæ omnes albi coloris

Iplendentis.

6. PIRA TURU MENBECA Brafil. vulgo Bocca molle Marcgr. Piscis est marinus in como degens, 9 aut 10 interdum pedes longus, 22 latus. Os habet elatum, quod ampliare & rotundare potest: oculos magnos, circulo ex argenteo & brunneo mixto. Pinnæ ità se habent ut in reliquis hujus generis, nifi quod pinnam dorfi mollem effe scribat. Vide quæ ad hunc piscem adnotavimus in Ichthyolog. D. Willinghby 1. 4. c. 40. p. 333. Cauda figurâ est Pentagoni, cujus basis inserta in corpus. Squamæ toto corpore argenteæ, splendentes, mediocres: in dorso viridis & aureus color transplendet. Pinnæ argen--teæ & medierate exteriore aurex.

7. CURURUCA Brasil. Marcgr. Piscis est fluviatilis, sesquipedem longus; corpore oblongo, ore saris amplo ; oculis mediocribus. Pinnæ ut in reliquis hujus generis. Cauda fere quadrata: Squamæ mediocres argenrez, cum aureo & subsusco pauco mixta, præsertim in. dorso & lateribus. Pinne in dorso & lateribus & cauda

cinerea; in medio ventre flavescunt & fuscescunt.

8. SCHROLLUS Danubianus Gesn. Paralip, pag. 1289. Schrolln Ratishone. Pinnarum numero, fitu, figura, radiis tum spinosis, tum mollibus, Laminis branchias tegentibus, spinulis munitis, figura corporis ad Percam accedente; pinnis nigris punctis & lituris pictis, aliif-

Z 2

que omnibus notis cum Perca aurata convenit, ut vix du-

bitem eundem piscem este.

9. SCHRAITSER Ratisbonensibus. Piscis est Danubianus, Ratisbonæ frequens. Quem delcripfimus longus erat 62 digitos. Cum Perca minore convenit, I. Spinulis in margine superioris laminæ operculorum branchia-2. Pinna dorsi unica, radiis partim spinosis, partim mollibus donata, membranis intercedentibus maculoss. Ab eadem differt 1. Figura corporis longiore & tenuiore, dorso non ità affurgente; restro etiam productiore. 2. Aculeorum numero qui in illa 14 tantum pinnæ dorsi insunt, in hac 18. 3. Lineis duabus nigricantibus per latera ductis, quarum superior supra lineam punctatam incipit, postea per ipsam lineam extenditur. 4. Co-Iore inter lineas albidiore. Cauda magis forcipata.

A.10. CERNUA fluviatilis Bellonio Gefn. Perca fluviatilis minor, Aurata Tragi Gefn Aldrov. Afpredo Jo. Caii apud Gein A RUFFE. Figura ad Percam accedit, sed minor est, & zonis illis transversis nigricantibus caret. Squamæ mediocres, crenulis tenuibus in gyrum incifis & velut fimbriatis, quæ piscem hunc scabrum admodum efficient; unde Aspredo Cajo dictus est, & Anglis Ruffe quasi Rough. Dorsum ex viridi sordide flavicat, ima latera cum pallore flavent. Circa branchiarum tegumenta aureo fulgore relucet, unde à nonnullis Perca aurata dicitur. Do sum & summa latera, cauda, & Pinnæ punctis & lituris nigricantibus pinguntur. In fluviis ver-

fatur.

A. II. GUNNELLUS Cornubiensium; nonnullis BUTTER-FISH q. d. Liparis. Pisciculus est longitudine interdum semipedali, latitudine vix digitali ; corpore compresso tenui; colore vario ex rusto obscurove viridi & albido, transversis fasciis alternis. Ad radicem pinnæ dorsalis (quæ à capite ad caudam usque protenditur. radiis universis spinosis) maculæ utrinque rotundæ pulcherrimæ, nigræ, limbo albicante cinctæ 10 aut 12 numero ad intervalla æqualia per totam dorfi longitudinem à capite ad caudam ulque disponuntur, que nota buic pisci peculiaris est Squamis minutiffimis tegitur. Unus SUD

Unus rectus & continuus ductus, absque ulla ventriculi distinctione exterius visibili, aut intestini reflexione, ab ore ad anum tendit.

A. 12. SCORPENÆ Bellonii similis. Belgis Potsheft. Pueris Cornubiensibus Father-lasher. Longitudine est semipedali aut dodrantali, figura Gobionis capitati, Capite admodum grandi, corpore gracilescente. Caput spinis asperitatibus horret. Venter latus & planus. Dorsum supra lineas laterales subasperas area latæ transversæ nigricantes 3 vel 4 diftinguunt, spatiis intermediis pallidioribus. Opercula branchiarum non amplâ aperturâ hiant, fibique mutuò inferius connexa aut continua velut amiculo quodam sternum super induunt. Hæc, membranacea cum fint, piscis præsertim aquis extractus, nervorum quibus intertexta sunt ope, ità plerumque extendit, ut prætumidæ, & vesicæ in modum inflatæ videantur. Pinnæ in dorso dua, anterior 8 aut 9 radios continet, qui in Pisce adultiore rigidiusculi sunt & nonnihil spinosi. Caudæ diductæ circumferentia subrotunda. Vidimus in Cornubia ad oppidum S. Ives.

A.13. Pisciculus aculeatus Rondel Gesn. Pungitius piscis Alberti, Aldr. The STICKLEBACK Minimus eft omnium quos novimus piscium. Pinna in dorso unica est, quamaculei tres discreti antecedunt. In ventre duo alii aculei sunt, majores, robustiores, durissimo ossi pinniformi assixi: nam pinnarum ventralium loco laminas duas offeas triangulares obtinet. Spinas pro libitu vel arrigit vel de-

primit. Squamis caret. In rivulis invenitur.

A. 14. Pisciculus aculeatus minor Rondel: Gefn. Pungitii piscis alterum genus Aldrov. A præcedente differt. 1. Spinarum in dorso numero 10 aut 11. 2. Earundem situ, non erecto, sed nclinato, una dextrorsum, altera finistrorsum vicissim. 3. Quod sit corpore longiore. 4. Quòd armatura illa in lateribus è tribus laminis

composità careat. Hic etiam in rivulis versatur.

15. ACULEATUS vel Pungitius marinus longus Schoneveld. Corpore est quadrangulo, tenero, digitum crasso, dodrantem vel palmos duos longo, versus caudam item quadratam valde gracilescente. Cute est lævi,

in dorso nigricante, ventre ex albo flavescente: capite Lucio non absimili, nisi quòd tenerius rostrum est & porrectius. Pinnas habet ad branchias duas, in dorsi medio unam triangulam, à qua cervicem spectant recto ordine aculei quindecim, retrorsum nonnihil inclinati, discreti, nullaque membrana connexi. In medio ventre aculei duo sunt, ad latera aversi; à podice unicus, à qua pinna quarta superiori ex adverso respondet: hinc tenuissimam caudam pinna triangularis claudit.

In sinu Chilionensi capitur, ubi eum piscatores vocant Steinbicker. Pleniorem hujus descriptionem à D. Lister factam vide in Appendice Ichthyologiæ D. Willughby,

pag. 23.

Pisces unica in dorso pinna cum radiis omnibus spinosis Americani.

tilis est piscis, longitudine sessquipedali, 4 aut 5 digitos latus. Os acuminatum haud amplum, edentulum; Oculi magni, iridibus ex albo & susco mixtis. Totus splendet argenteis squamis minoribus, in dorso tamen aliquid auri admixtum: & in quolibet latere sex oblongæ maculæ cæruleæ rusescentes, non ità conspicuæ. Pinnæ dorsi & caudæ dilutè cæruleæ ut & laterales. Duæ in imò ventre, & quæ prope anum est slavescunt paulum.

2. GUATACUPA JUBA Brasil. Marcgr. In longitudinem bipedalem excrescit, dorso paulum incurvato.
Os triangulare acuminatum: Dentes parvi acutissimi.
Oculi magni, iridibus rubris. Pinnæ ut in præcedente,
albæ tamen, uti est & venter. Caudæ pinna velut arcuata. Squamæ majusculæ, coloris argentei, stris slavis
& ex argenteo rusescentibus secundum longitudinem extensis à capite ad caudam usque. Caput ex argenteo,
slavo, ruso mixtum.

3. A C A R A Brasiliens. Marcgr. Palmum longus est dorso curvo & alto corpore ut Perca. Os angustum, & dentium loco lima: Oculi haud magni circulo aureo. Pinnæ ut in præcedentibus. Cauda oblonga in rectum terminatur. Squamæ satis magnæ, argenteæ, sed in capite, dorso & lateribus ità umbra mixtæ, ut piscis suscus videatur. In medio utrolibet latere magnam habet maculam nigram, ut & prope exortum caudæ. Piscis est sluviatilis & aquarum dulcium.

4. A C A R A P I T A MB A Brasiliens. Marcgr. Oblongo est corpore ut Barbus, in duorum pedum, aut etiam majorem longitudinem excrescens: Ore minuto, dentato: Oculis amplis, iridibus miniatis. Caudà 5 dig longâ, forcipatâ. Squamis Cyprini, purpuro-cœruleis. Lineæ laterales aureæ sesquidigitum latæ ab oculis ad caudam tendunt. Supra has lineas puncta aurea majuscula obtinet; sub linea subtiles lineas slavas secundum longitudinem ductas.

Dorsalis pinna & caudæ velut auratæ sunt, laterales &

ventrales ex albo flavescunt. Pinnæ noctu lucent.

ventre protuberante, 15 aut 16 dig. longus, 5 aut 6 latus. Dentes ei parvuli acuti; branchiis amplis, oculis itidem magnis, iridibus argenteis cinnabrii nonnihil admixto. Pinnæ reliquorum hujus generis similes, laterales & ventrales albæ seu argenteæ: Dorsalis & Caudæ (quæ in duo cornua diducitur) plus cinnabrii quam argentei habent. Squamæ magnæ, in totum argentei coloris, cui parum cinnabrii transsucet. Lineæ laterales rubræ, supra quas in posteriore parte corporis in utroque latere macula nigra magnitudine grossi Misnici.

6. PIRA ACANGATARA Brasiliensibus i. e. Piscis duro capite Marcgr. Percæmediæ magnitudine est, 7 aut 8 dig. longus; ore haud amplo, oculorum iridibus nigricante aureo & rusto mixtis. Pinnæ ut in præcedentibus, cauda bisurca. Squamæ argeuteæ, aureo & igneo colore relucentes; in ventre in argenteo thalassini. Pinnæ dorsi argentea splendens, maculis suscis insignita: laterales albæ, ventrales cœrulescentes; caudæ quoque pinna

in extremo cœrulescit.

7 PIRA NEMA Brasiliens. Maregr. Magnitudo Perace aut Crprini mediocris, longitudo 10 aut 11 dig. latitudo trium aut paulo plus. Os amplum, subrotundum, edentulum; verum maxillæ asperæ. Oculi magni, iriaibus albis, superiore parte miniaceis: Branchiæ amplissimæ. Pinna ut in reliquis hujus generis dorsalis ab occipite ad caudæ initium extensa 22 spinis intertexta. Color totius piscis argenteus laccæ colore sussaints in

ventre color lacca dilutior & fere albus. 8. PUDIANO [rectius Bodiano] vermello Aipimixira, & Tetimixira Lusitanis Marcgr. Magnitudo Percæ mediocris: latitudo 2 digit. Caput parvum, Os acutum, denticulis acutis minimis: Oculi paulum eminentes cum circulo duplici, exteriore albo, interiore flavo. Pinnæ numero, figura, fitu cum reliquis hujus generis conveniunt, nifi quod radiorum in illis spinoforum mentio nulla; ut nesciam an suo piscem loco disposuerim, an non potinis ad eos referendus sit qui unicam in dorso pinnam habent cum radiis omnibus mollibus. Tegitur piscis squamis subtilibus, ità arcte complicatis, ut ad tactum glaber esse videatur. Color totius corporis flavus cum aureo mixtus, ut & totum reliquum corpus. Summum caput & totum dorfum ad media utrinque latera purpurei est coloris egregii cum Lacca mixti: extrema ora pinnæ majoris in ventre versus caudam etiam purpurascit, ut & pinnæ illi junctæ. Reliquæ pinnæ, cauda, ut & totum reliquum corpus &

pars ultima pinnæ dorsalis slava vel aurea.

9 PUDIANO verde Lustanis Marcgr. Corpore est ob ongo, nimirum ab oris extremo ad caudæ initium, 10 digitorum; tres digitos lato, ore acuminato, haud amplo; In extrema maxilla superiore duo dentes acuti, longi dein series denticulorum minimorum: in maxilla interiore anterius 4 ejusmodi dentes, & posterius series minorum candidorum. Oculi parvi, cum circulo circa pupillam interius aureo, exterius albescente. Pinna dorsi aurea, striis undulatis cœruleis secundum longitudinem notata. Pinnæ laterales albicant, cum cœrulea in laterali ambitu lineola: ventrales his concolores: quæ ab ano est è rusto ad brunneum tendit cœruleis item striis

picta.

picta. Cauda ruffescit thalassino ac cœruleo striata.' Squamæ latæ, lutei seu aurei coloris, linea seu simbria elegantissima azurea aut cœrulea ambitæ. Caput superius aureum est, cum magna macula coloris ex viridi thalassimi circundata azureo, & azureis, slavis, subviridibus & albicantibus striis variegatum.

Pisces Indici de quorum genere ob descriptiones imperfect as incerti sumus.

1. KAEL KOP i. e. Phalacrocephalus Indicus Nieuhoffi. Ità dictus quia caput & collum calva videntur. Colore est canescente, rostro (cujus hiatus amplus) rubris maculis vario. Oculi grandes è capite extant, iridibus slavis splendentibus. Ad bipedalem longitudinem excrescit. Ex optimis Indiarum piscibus habetur, carne sapida & gustui grata. Anadromus est & in

aquis tam dulcibus quam salsis capitur.

Figura & magnitudine ad Bramam accedit. Rostrum dentibus acutis, rectà prorsum extantibus, munitur. Color in dorso & versus caudam flavus. Cauda autem ipsa eo colore tota imbuitur, unde pisci nomen. Venter cœrulescit; caput versus suscess. Pinna rubent, In aquis falsis degit, & circa rupes hamo capitur. Carne est sapida & salubri. Icon unicam tantum in dorso pinnam exhibet.

3 RAEVENBECK i. e. Coracorbynchus Indicus. A rostri similitudine nomen accepit. Spithamam circiter longus est, dorso & caudâ rubentibus, ventre slavicante. Utrumque latus binæ lineæ slavicantes, à capite caudam versus ductæ, & paulatim evanescentes distinguunt. Caro alba, sirma, esu salubris, sive igne torreatur, sive aquâ elixetur. Dorso est bipinni; utraque etiam pinna mollibus (ut conjicio) radiis instructa.

4. MEER-AELi. e. Anguilla marina Nieuhoffi. Ubirre 70. de Laet. Totus fuscus est, maculis tamen rhomboidibus.

dibus, spolii serpentis in modum distinctus. Anterior pars corporis tenuis, posterior duplo crassior. Rostrum longiusculum & plerunque hians. Dentes acutissimi non tamen facile conspicui. In imis cavernis petrosis versatur, ubi pinguescit admodum, & salubris cibus sit. Qui hos interimunt tremore afficiuntur & interdum somnolentia, quæ tamen citò evanescunt. Mucu Marcgr. congener est, diversus tamen piscis videtur.

7. WIT-VISCH, Albula Indica marina Nieuhoffi. Piscis est squamosus, harengum minorem seu Celerinum referens, capite crasso, derso fusco; ventre cœruleo ad slavum vergente. Retibus in mari propè litus capitur,

Caro est bona quocunque modo preparetur.

6. KNORVE-POT, Piscis grunniens Nieuboffi Cuculi forte species, An Guaibi-coara Marcgr? Cum capitur grunnitum edit, alias mutus. In dorso linea utrinque dua à capite ad caudam decurrunt, susca una, altera lutea. Corpore est squamoso Squamis minutis, carne multa, spithamæ longitudine, capite instar ollæ. Seu torreatur, sive elixetur bene sapit.

7. KNORREHAEN i.e. Gallus grunniens Nieuhoffi. Huic cum præcedente eadem nominis ratio est. Corpore crasso, tereti, oute glabra maculola admodum & tuberculis inæquali, colore susco ductibus nigricantibus vario. Caput crassum est tuberculosum, rostrum grande, oeuli rubri; cauda obtusa. Pinnæ laterales rubent. In cibis

laudatur.

B. VERKENS-VISCH, Peixe porco Lusitanis. Longitudine Spithamam vix æquat, colore viridi obscuro; Squamis, pinnis, & cauda nigris, oculorum iridibus luteis. Crassus est & pinguis, sapore grato. In aquis dulcibus

capitur.

9. BONT-AEL, sive Neegen oogh, i. e. Lampetra Indica seu Enneophthalmos Nieuhossi. Longitudine pedem superat, cute est glabra, pinguis ut Anguella, à qua tamen sormâ corporis dissert. Color suscus, pinnæ imæ purpureæ; latera supernè maculis slavis varia. Caput Limacis instar, cornua seu antennas obtinet. Spine ut in Penne-visch venenosæ. In aquis stagnantibus & piscinis degit, estque edulis & gustuigratus.

Præcedente nonnihil major est, ut qui binos pedes longitudine interdum superet. Cute est glabra & Squamis nuda, colore susco ; rostro pallido, maculis nigris vario; capite obtuso, oculis velut in extremo sitis. Piscis tum hic, tum præcedens ambigere videntur inter Lampetras & Mustelas.

figura denominatur. Piscis est glaber, squamis destitutus, ventre albo, pinnis & cauda nigris. Quatuor interdum pedes longitudine superat. Per totam Indiam capitur, & ob carnis soliditatem & præstantiam plurimum

expetitur.

12. HOORN-VISCH, i. e. Piscis cornutus Nieubof. Cornu habet in summo capite seu dorsi initio singulare squod nobis nihil aliud esse videtur quam pinnæ dorsalis anterior radius prælongus & robustus] alia duo inferius pinnarum ventralium loco, incurva, fragilia, quorum ictu venenato vulnus inslictum ægre & dissiculter curatur, præsertim siqua cornu particula intus remanet, quod ob fragilitatem ejus non raro evenit.

13. ZEE-DUIVEL, Diabolus marinus Nieuhof. A specie monstrosa & terrifica denominationem accepit. Raiæ autem species est. Rostro bisido & velut bicorni. Latera utrinque in pinnam angustam acutam producuntur. Cutis caput versus fuscis lituris pingitur. Icon spinas caudæ innascentes repræsentat. Ad 7 pedum longitudinem excrescit, & in præsongam & acutam caudam definit.

14. HAYEN Canis Carcharia aut Lamia species.

species est (inquit Auctor) verum à Brama longissime recedit, & Orbibus affinis videtur. Spithamam longitudine rarò superat, corpore lato, coloris pallidi. Pinnæ dorsalis radii aculeati velut Percæ: cauda acuta, oculorum irides slavæ. Ex optimis Indiarum piscibus est, carne alba, sirma, in plagulas dividua, saporis grati, & salubris. Icon hujus piscis descriptioni non respondet, sed potius alteri pisci cognomini inferius descripto.

est, & admodum crassus. Color tam corporis, quam pinnarum & caudæ suscus, maculis pallide cæruleis crebris undique respersus. Squamis caret. Oculos stavos annulus cæruleus cingit. Sub capite ingluvies quædam propendet, pulchris lineis ad caudam decurrentibus striata. Pinnæ laterales slavent: Os parvum pro piscis magnitudine. Ab incolis valde expetitur; habet tamen venenati aliquid, quod cautè & diligenter removendum.

17. PIT VISCH Nieuhof. Sperlingo majori similis est, cor pore tereti, squamis carente, maculis coeruleis & flavis pulchrè variegato. Oculi è capite extant, quos protrudere & retrahere pro libitu potest. Pinna dorsi aculeata est. Loca conosa frequentar, boni nihilominus saporis est: velex admodum, eo impetu se projiciens, ut

ex una foffa in aliam transiliat.

18. ZEE-VLEERMUYS Nieuhof. Aquilæ marinæ species est, capite crasso obtuso, rostro grandi. Tribus

ductibus cæruleis ad corpus transversis infignitur.

maculis oculorum æmulis in cauda conspicuis dicitur. Cute tegitur glabra & squamis destituta slavicante. Corpore est crassiusculo, capite parvo, restro longo, oculis trucibus. Pinnas binas habet rubras, caudam cœruleam. Aquarum dulcium incola est, carne alba, sapore grato. Icon pinnæ radios anteriores breviores & spinosos repræsentat, posteriores longiores & molles. Pinnæ ventrales nullæ appinguntur.

fpecies esse videtur, Aselli mollis magnitudine, dorso recto, ventre prominulo accuato, rostro sursum spectante, cauda socipata. Unicum in dorso gestat Spiculum. A capite sere ad caudam in ima ventris carna excurrit pinna. Corpus piscis striatum spinæ dorsalis ad instar. E rostro extremo duæ barbulæ, tenues ceu silamenta, & prælongæ exeunt. Sapor piscis delicatus, assus tamen elixones.

præftat.

Passer major, cute glabra & squamis nuda. Cauda lata:

Dorso fusco, maculis albis vario: Latera ad ventrem candidiora sunt & pulchrè striata.

22. STIP-VISCH, Cute est maculosa, carne boni saporis. Hamis plerunque capitur in alto mari prope

insulam S. Vincentii.

ctylos Nieuhoffi. A quinque maculis nigris in utroque latere, veluti notis totidem digitis impressis denominatur. Vix pedem & dimidium longus est, capite pro reliqui corporis magnitudine parvo, rostro magno, pinnis ramosis ad caudam usque extensis. Color corporis reliqui pulcher & splendens, velut ex cœruleo & purpureo argentatus. Squamis caret. Sapore commendabilis est, paulum tamen siccus. In aquis salsis degit, & per totam Indiam capitur.

vio 1.4. c. 6. descriptus, quem tetradactylum nominare liceat; à 4 in utroque latere nigricantibus maculis magnis, à dorso descendentibus, in ambitu suo violacei coloris. Longitudo 7 digitorum, figura Harder. Os parvium, oculis magni. Pinnæ in dorso duæ mediocres. Ventrales pinnæ magnæ & latæ, singulæ 5 argenteis maculis insignitæ. Color in dotso nigricans, inter maculas laterales thalassinus; reliquum corpus argenteum. Cute est glabra &

fine fquamis.

Alias plures Piscium Species describit Joan. Nieuhoff in Itinerario suo Belgicè scripto, quorum icones non exhibet. Horum nomina sunt Kroessen; Bot, i. e. Rhombi seu Passeris species; Plat-visch; Root-visch; Bitter-visch; Papegays-visch; Stompneus; Hair-visch; Zant-spiering; Poh-visch; Sineesche-visch; Harder; Zee-egel; Zee-katje; Zee-adelaer; Zee-kat; Springers; Pampus; Peyx-kok; Blazers; Karappa of Ront-visch; Split-steert; Tongen; Zwaert-visch; Siap, Siap; Grundelings. Descriptiones, quoniam linguam Belgicam non intelligo, necessario omitto.

In Appendice ad Ichthyologiam D. Willoughby. Aliorum piscium Indicorum nomina, & icones in æs incisæ ad Archetypas picturas D. Jacobi Frasier, exhibentur, nimirum.

1. Sea-Bat Belgis. An ex Acaraunis? Color (quantum ex pictura conjicere licet) subruffus, undatim difpositus, luteus ad extimas pinnas branchiales. Oculi iris aurea. Capitur prope insulam S. Helenæ.

2. Conger Indicus maculosus; Kommer-Eel Belgis? Hominis longitudinem implet, & ex proportione craffus est. Pinnis & maculis subfuscis pingitur. Boni sapo-

ris eft.

3. Verckens beck Belgis, i.e. Porci roftrum : Asellum vulgarem mediocris magnitudinis æquat. Pinna dorsalis subrubra pingitur; ventralis virescit: summæ pinnæ branchiales aureæ, earum radices cœruleæ; Oculi iris aurea. Dorfi color qualis in Aurantio maturo, ad ventrem nitidior. Cauda pinna eleganter aurea.

4. Corcovada. Omnibus piscibus Indicis præferrur; Asello majori magnitudine par: velur maculis virescentibus & luteis pingitur. Pinnæ branchiales luteæ. Caudam versus infignis lineola, & aliis utrinque lineolis, ad acutos angulos positis distincta. Cordeovadi mentionem factam

invenio in descriptione Boniti Marcgrav.

5. Red-eye. Belgis, i. e. Oculus coccineus seu Erythrophthalmos. Sesquipedem longus est. Pinnarum spinæ seu radii, & dorsi, & branchiarum luteæ. Oculi iris cocci-

nea. Capitur ad S. Helenam. Boni est saporis.

6. Parrot-beck Belgis, 15 dig. longus: & Caput, & dorsum, & summæ pinnæ virides; earum verò partes interiores rufelcunt, Cæterum ex albo rufóque varie depingitur. Optimi saporis est. Capitur ad S. Helenam.

7. Sand-creeper Belgis. Ammodytes Indicus. Ad magnitudinem mediocris Afelli [Coddi] accedit. Ex arena

ad Prom. Bonæ Spei eruitur.

war and the second

Præter hunc piscem alios duos trésve novimus qui sub arenis se condunt, nimirum Ammodyten Gesneri, i.e. Sand-Eels Anglorum, Tajasicam Marcgr. 1. 4. c. 2. Araneum marinum.

and indicapents now man, by homer in see incider and

Pisces Americani, sirca Insulas Antillas observati à Rochesortio & Du Tertre in Hist. Natural. dictarum Insularum.

BECUNE dictus, Lucii figura est, ideóque Du Tertre Lucium marinum eum vocat. In octo pedum longitudinem excrescit, crassirie proportionara. Rapax est & vorax admodum, præda vivit; animosus est, nec facile quovis strepitu aut rumore terretur; quin homines invadit, & quodcunque membrum dentibus arripuit aufert. Icon Rochefortii duas in dorso pinnas repræsentat.

2. Tassart Du Tertre. Hic etiam (inquit) Lucii marini species est, 5 aut 6 pedes longus, Gulosus admodum, & quodcunque oblatum suerit devorans. Carne est alba, nec inferior Lucii carni, sed paulò durior & concoctu difficilior. Capitur plerunque in Insularum interstitiis ubi mare vehementiùs movetur quam alibi.

3. Carangue Du Tertre. Piscis est albus, planus seu latus, non tamen oculos ambos in eodem latere habet, sed hinc inde unum: Duos & interdum tres pedes longus est, 18 aut 20 pollices latus, sex crassus. Pinnas habet in dorso inæquales, ad branchias duas acuminatas; Caudam forcipatam. Noctu sluvios subeunt. Caro sapidissima est, & cuivis Rhombi præfertur.

4. Capitaine Du Tertre. Ita dicitur quia totus rubet, & in dorso pinnam habet quæ pennam seu plumam, cum erigitur repræsentat, radiis tamen spinosis acutissimis munitam. Duas etiam pinnas, quibus natat similes, quibuscum cum aliis piscibus depugnat. Aliqualem habet cum Cyprino similitudinem, & pariter squamosus est, eo tamen grandior.

5. Grande ecaille Du Tertre. Catervatim natat: Quinque interdum aut sex pedes longus est, crassitie proportionata. Squamis grandibus tegitur, duplo majoribus quam Cyprinorum. Çaro pinguis est & boni saporis.

6. Per-

156 SYNOPSIS METHODICA

6. Perroquetes de Mer Du Tertre & Rochefort. Ad Cyprini mediocris formam accedunt; Squamis in dorso è viridi brunneis, ventre hilariùs viridibus, Psittaci colore. Dentium loco (quibus carent] duo officula habent valde dura, Orbium in modum, Pinnæ dorsi & caudæ cœruleo, stavo, & rubro coloribus perbelle variegantur. Oculorum pupillæ duplici circulo, interiore argenteo, exteri-

ore smaragdino, cinguntur. Cochleis victicant.

7. Pilote piscis i. e Gubernator Du Tertre. 'Ad Scombri magnitudinem & formam accedit; Capite longo, Rostro ad tres digitos ultra os producto. Pinnas habet prope caput parvas, in dorso unicam à capite ad caudam usque protensam, & in ventre retro podicem similem; caudam minimam. Totum corpus reliquum pelle tegitur lineis cancellatim ductis in rhombos divisa. Pilota appellatur, quia navem cui semel occurrit comitatur, nec unquam deserit, antequam in portum deduxerit. Du Tertre se vidisse affitmat qui per 500 leucas navi in qua vehebatur præivit, donec tandem à Gubernatore tridente percussus esset.

Rocheforsius duas exhibet icones Piscium de Roche i. e. Saxatilium, quorum alter unicam habet in dorso pinnam, cujus anterior pars humilior est, & spinis radiata; posterior elatior & radiis cartilagineis sirmata: Alter duas habet in dorso pinnas, minores; geminam sub mento barbulam, & tres in utrolibet latere maculas mag-

nas ovatas. Color utriusque ruber est.

E Catalogo Musei Lugduno-Batavi.

I. Piscis Indicus Blasaert dictus. Mus. Leyd.

2. Piscis saxatilis Indicus, maculis grifeis insignitus.

Mus. Leyd.

3. Piscis marinus Zeylanicus Seserino affinis, pallide flavescens, suscis per transversum linois notatus. Mus. Leyd.

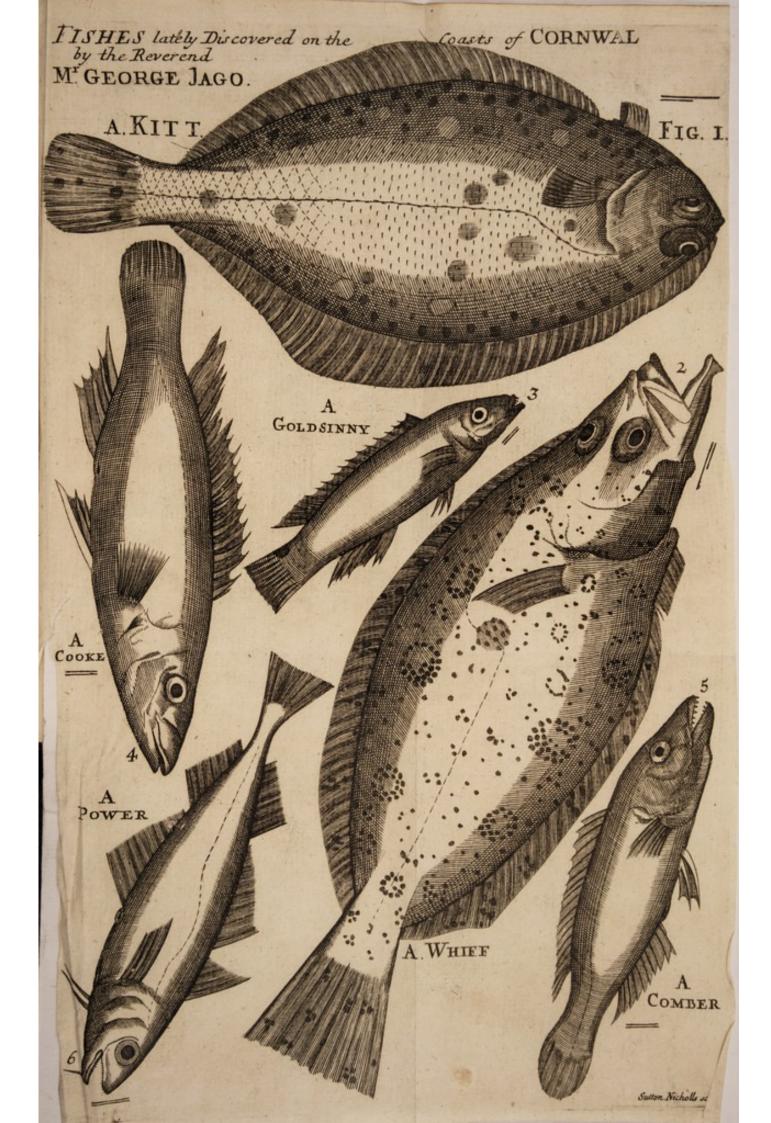
4. Idem spadiceus, albicantibus per transversum lineis

inscriptus. M. L.

5. Idem lineis fuscis cancellatim decussatus. M. L.

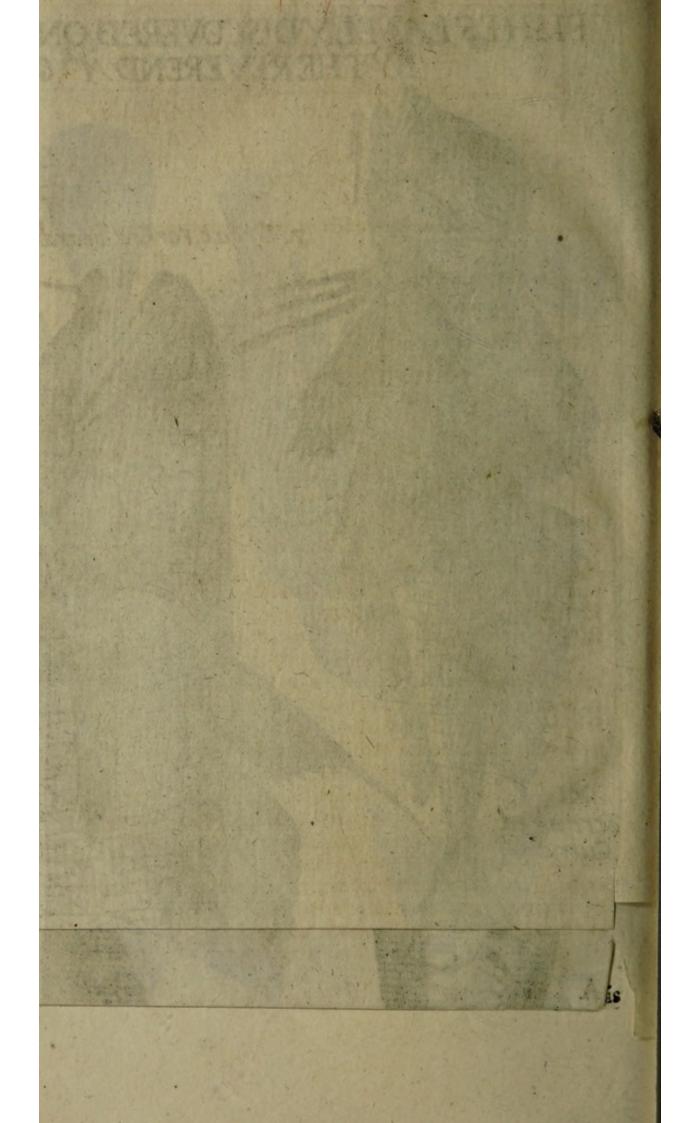
6. Idem fuscus lineis nigricantil M. L.

7 Piscis

7. Piscis saxatilis Indicus ruber. M.L.

8. Anguilla marina saxatilis Zeylanica venenata;

Mus. Leyd.

9. Pisciculus Indicus Truttisormis, lineis per transversum nigricantibus notatus. Mus. Leyd.

Pisces Jamaycenses, nondum quod scimus des scripti, ab eruditissimo & amicissimo Viro D. HANSIO SLOANE, M.D. observati, & ad Synopsin hanc Piscium locuplet andum nobis benevole communicati.

1. PASSER Jamaycensis lineis transversis notaturo.

A FLOUNDER. Sex circiter digitos longus erat, 4½ latus, prætenuis, ventre seu prona parte alba,
Dorso seu supina squamis minutissimis suscis tecta, sex
septémve lineis nigris transversis distincta. Pinna propemodum continua totum corpus ambit. Linea curva,
utrinque à capite ad caudam deducta, latera dividit.
Ventriculus non admodum crassus erat, colore rubente,
inanis: Intestina tenuia, aliquoties reslexa.

2. Serpens marinus compressus lividus. Longitudo trium erat pedum & septem insuper digitorum; latitudo propè caput, ubi latissimus, sescuncialis. Caput longum, acutum, in punctum desinens. Maxillæ prominentes, utraque dentibus multis acutissimis & minacibus munita; Inferior superiore longior; & in callosam substantiam desinens: Lingua longa, Sagittæ cuspidis sigurâ. Oculi rotundi, diametro unciali. Pinnæ ad branchias duæ, in dorso unica, per totam longitudinem extensa; Ab ano alia, undulata prope caudam, quæ forcipata erat. Totus glaber erat, & squamis destitutus, colore livido; carne ossiculis creberrimis velut intertexta. Venzuiculus pisciculis Enerasicholorum similibus repletus. Intereciculus pisciculis Enerasicholorum similibus repletus. Intereciculus pisciculis Enerasicholorum similibus repletus. Intereciculus pisciculis Enerasicholorum similibus repletus.

stina semel aut iterum revoluta: Cæcum prælongum habuit, ad anum usque extensum: Diaphragma membranosum: Hepar amplum, cystin selleam obtinens, selle

intus aqueo. Circa Tropicum Cancri captus est.

3. Umbla minor marina maxillis longioribus, ad Saurum accedens. A BARRACADA. Quindecim circiter digitos longus erat, tres latus media parte ubi latiffimus. Inferior maxilla digiti superiore longior. Ab oculis ad extremum rostrum duo circiter digiti erant, æquali fere oris scissura. Maxilla inferior denticellis minutis utrinque instructa, unico in extremo oblongo: superior duplici dentium ordine munita, exteriore minoribus, interiore longioribus constante. Initio angusta l'atitudine sensim augebatur ultra branchias, inde æquali magnitudine ad anum ufque producebatur, à quo paulatim decrescebat ad caudæ initium. Colore erat in dorso obscuro, ad lineam usque, à capite ad caudam per media latera decurrentem; in ventre albo: Punctis nigris hine inde respersa erat, & squamis parvis tennibus recta. Pinnæ in dorso duæ, longitudine & latitudine unciali : ad branchias totidem : inferius etiam in ventre binæ; ponè anum unica, fumma 7 nervis,omnes mollibus radiatas. Cauda ampla, bifurca. Ventriculus 2, ave digitos longus, facci figura dependens; appendices ad pylorum plurima. Hepar albicabatoupila, amani anifemile aineni

4. Truttæ congener piscis, lavis, stuviatilis edore va.
vius, Cataphracti facie. An Amore pixuma Brasiliensi.
bus Marcgrav.? The Mud Fish. Septem circiter
cigitos longus erat, unum crassus prope caput ubi crassistimus; inde ad caudam usque sensim tenuior evadit.
Pinnæ numero 7. stu usitato. Squamis undique tegitur
minutis, omnibus præter ventrales albos partim albis seu
subluteis, d partim nigris. Maxilla inferior superiore
longior, utraque denticulorum acutorum multis ordinibus consita. In lacubus & staviis aquarum dulcium
passim inveniuntur, & inter lautissimos pisces habentur.

aprift.

7. Harengus major, squamis minoribus, rostro longiore & acutiore, A GEROOM. Pedali longitudine erat, latitudine 2 unciarum, media parte ubi latissimus; inde versus utrumque extremum sensim angustior. Dentium loco maxillæ asperæ. Lingua, naribus, Oculis, pinnarum numero & situ cum Harengo conveniebat. Color autem pinnarum luteus nigris maculis varius. Cauda prælonga & forcipata præ Harengi cauda. Venter argenteus, dorsum nigricat. Harengus minor Indicus Nieuhossi ad hunc accedit.

6. Harengus major, totus argenteus, squamis majoribus, mandibula inferiore longiore. A POUNDER. Undecim digitos longus erat, verum multo majores in hoc genere inveniuntur. Latitudo maxima 2; digitorum, non longe à capite, unde versus utrumque extremum sensim gracilescebat. Maxilla inferior 4 dig. parte superiore longior. Squamis amplis argenteis undique integebatur.

In reliquis cum præcedente fere conveniebat.

7. Harengus minor. A SPRAT. Spratto nostrati adeo per omnia similis est, ut ego nullam plane inter eas differentiam observare potuerim. Forte hic præcedentis aut penultimi sætus est. Icon latiorem, & pro latitudine breviorem repræsentat quam sit Sprattus vulgaris; quem ego sane quicquid vulgus piscatorum reclamat, pro Harengo Funiore habeo. Harengus Indicus minor

Nieuhoffi figuia al hunc accedit.

8. Saurus maximus non maculatus; The SEANFISH, or SEA GALLEY WASP. His 14 circiter digitos longus erat, in ambitu media parte 5 digitos obtinebat, inde versus utrumque extremum sensim gracilior. Maxila la utraque uno denticulorum acutorum ordine armata: superior etiam duos insuper ordines interius exteriori parallelos obtinet. Alius adhus dentium ordo linguae innascitur. Oculi rotundi cinerei non plus 3 digiti partes ab extremo rostro distant. Pinnarum numero & situ cum reliquis hujus generis convenit.

9. Mugili affinis fluviatilis pisciculus, duabus in dorso pinnis ferè contiguis. A FRESH-WATER SNAPPER. Longitudo 32 circiter unciarum: Latitudo maxima longitudinis subdupla. Os prominens, acutum, edentulum: Oculi magni, iridibus albis. A summo rostro ad mediam serè longitudinem sensim grandescebat, deinde ad caudam usque minuebatur. Dorso innal cebantur pinuæ duæ, [anterior radiis spinosis extensa, posterior, ei continua sere, mollibus,] ad caudæ initium à medio dorso productæ. Cauda sorcipata. Pinnarum numero & situ cum reliquis hujus generis convenit. Lineæ in lateribus incurvæ, dorso summo parallelæ. Squamis albentibus lucidis seu argenteis undique integitur; supina tamen parte quam prona paulo obscurioribus. In omne genus aquis dulcibus, lacubus, stagnis, sluviis per totam insulam invenitur.

censis. The GURNARD. Nihil invenio in hujus descriptione quod non conveniat Hirundini Aldrovandi, aut

obstet quo minus idem piscis centeri possit.

huic semipedalis, latitudo maxima 2½ digitorum. Lingua alba, crassa, brevis; Mandibula asperæ: Rostrum sulcis aliquot exaratum: Oculi ampli valde prominentes, iridibus xerampelinis. Caput è laminis aliquot osseis amplis sibi incumbentibus componitur. Pinnæ numero, situ, & sigura Acara-pinima Pisonis pinnis respondent. Squama minusculæ, in capite & dorso susceptiones nigris aspersæ; in ventre albæ nigris pariter maculis notatæ: imus tamen venter rubescit. D. Sloane ad Cuculum hunc piscem refert: verum rectius me judice ad Scorpium refertur.

Figura erat cum pinnis sumptus serè quadrata; 5 dig. longa 4 lata media latissima parte. Os parvnm, dentium minimorum acutorum ordinibus aliquot instructum. Oculi ampli, iridibus albis. Pinnæ in dorso duæ, anterior altissima parte sita, ligula oblonga initio donata, cui succedebant radii aliquot spinosi: posterior huic contigua amplissima: cui in ventre respondebat alia similis;

quadrata. Totum corpus cinereis squamis undique in tegebatur, exceptis tribus aut 4 zonis transversis nigris. Linez laterales incurva admodum.

Longe diversus piscis est quem Rochefort & De Tertre.

The PILOTE-FISH vocant.

13. Scaris affinis piscis edentulus, argenteus dictus. The SILVER-FISH. D. Sloane. An Capeuna Pisonis & Marcgr.? Quem descripsimus (erat autem is in suo genere parvus) 4½ digit. longus erat, latitudine maxima (digiri infra caput spatio) subdupla. Inde ad caudam usque, ductu arcuato, sensim angustabatur. Os angustum; Dentes nulli: Oculi nigri, iridibus amplis, Pinna dorsi à latissima parte initio sumpto, ad caudam desinit, radiis aculeatis, & squamarum utrinque majuscularum ordine adjacente munita. Postbranchiales binæ 2 digitos longæ, albæ: ventrales ad maximam latitudinem sitæ slavæ. Ejus quæ ab ano est radius primus spiculum osseum. Cauda longa forcipata. Linea arcnata in superiore laterum parte à capite ad caudam decurrebat, Squamis maiusculis albis dorsum versus obscurioribus vestiebatur.

14. Dentici aut Coracino congener piscis ex cinereo &

fusco varius. The ROCK-FISH.

A summo capite ad extremam caudam 10 digitos longus erat ; Latissima parte prope caput, abimo ventre ad summum dorsum 41 digiti erant. Sub oculis narium foramina bina. Oculi ampli, pupillà nigro duplici circulo, interiore albo, exteriore luteo, cincta. Os prominens inferiore maxilla productiore; utrâque dentium acutorum aliquot ordinibus munita. Linguæ superior pars ut & palatum Aurantii mali colore tincta. Pinna in dorso unica, elatior, latitudine digitali, paulò infra caut incipiens, & per totam dorsi longitudinem extensa, parte anteriore aculeis osseis prominentibus horrida. Huic opposita pone anum, crasso valido & oblongo aculeo munita. Pinnæ branchiales binos digitos longæ, unum latæ, rubentes: Ventrales sesquidigitales. Cauda oblonga & velut parallelogramma. Cutis utrinque squamis perexiguis ægre visibilibus in-Aa3

tegebatur. Color varius ex albo & fusco, majori-

bus minoribusque maculis hic illic interspersis

Ventriculus amplus, oblongus, sacci figura, dependebat tenui admodum & alba cute constans, cancris duobus fere integris repletus. Hepar albicans ventriculo incumbebat: Intestina angusta huc illuc reslexa & revoluta. In veteri Portu Jamaycensi capitur.

CATALOGUS

QUORUNDAM

Piscium Rariorum,

Quos oris Cornubiæ maritimis nuper obfervavit, & artifici manu elegantissimè
delineavit, Curiosissimus rerum Naturalium Indagator D. Georgius Jago,
Reverendus, Dignissimus que oppidi Looe
Parochus, & ad D. Jacobum Petiverum Historiæ Naturalis scientissimum, mist.

HOMBUS lævis CORNUBIENSIS maculis nigris. A KITT. Fig. I. Oculos extuberantes & ferè contiguos habet, Ore angusto
intercedente, ut in Passere. In aliis Rhombum referre videtur, scil. Oculi ad dextram oris partem inclinantur,
& dorsi pinna ab ipto ferè ore incipit, & ad caudam
usque preducitur. Caro bona & sapida, ad Rhombi proxi-

me accedens. Squamis, si bene memini, caret. Maculis nigris creberrimis respersus est, pulchrioribus quibusdam interlucentibus.

2. PASSER Cornubiensis asper, magno oris hiatu. A WHIFF. Fig. 2. Cutis dura, & aspera. Color fordi-

dus, cinericeus. Caro prava, & nullius pretii.

3. GOLDSINNY Cornubiensium. Fig. 3. Mihi Turdi species minima videtur: Labia enim, dentes, pinna & rota denique corporis forma Turdum referunt. Palmi longitudinem vix unquam superare dicitur; & ob parvitatem contemnitur. Maculà nigrà infignique juxta caudam notatur; Pinnæ quoque dorsalis radii priores tinctura nigra imbuuntur. Melanurus RONDEL, à nigrâ prope caudam macula nomen accepit : in multis autem nostro absimilis est, præcipue quod Cauda istius valde forcipata sit. Piscem hunc nondum descriptum judico.

4. COOK (i. e. Coquus) Cornubiensium. Fig. 4. Dorso est purpureo & indico, ventre flavescente: squamosus eft, & ad longitudinem to digitorum plus minus accre-

scit. Magnâ copiâ interdum capiuntur.

5. COMEER Cornub. Fig. 5. Parvus piscis est. squamosus, cute miniatà. In cæteris prout in Icone.

Utrique præcedentes pisces saxatiles videntur; quorum nullam figuram, nec Descriptionem invenio. An vero indescripti sunt affirmare non audeo; aliorum esto

judicium.

6. ASELLUS mollis minimus. Cornub. POOR vel POWER dictus. Fig. 6. Whitingum juniorem fuisse primo aspectu suspicarus sum; postea vero specie ab eo distinctum, agnovi: quòd, inter alia, à Barbulà præcipue comperi, que à maxillæ inferioris angulo dependet, velut in Afello majori five Coddo. Satis frequenter in nostro mari capitur, quamvis Mediterraneo proprium adjudicaverunt infigniss. Willughbeius & Raim, Ichthyol. p. 171. quorum verba vide. At idem piscis plane eft.

7. BARBUS major Cornubiensis cirris bifurcatis. The great FORKED-BEARD. Fig. 7. Colore est lucido, 8 dig. longus, 4 latus. Cirri bifurcati squamis tenuibu.

164 SYNOPSIS METHODICA,

nuibus teguntur, quemadmodum est totum Corpus; 61 digitos sunt longi, sc. ab illorum radice ad furcæ initium paulò plus dig. 2; Furcæ ipfius ramus unus 4 dig. alter 24. In alio, quem vidi (longitudine 17 dig.) Cirri longiores erant, scil. 64 dig. nempe, ad bifurcarionem 24, ramus unus 4, dig. alter 21.

A sequente differt pinnà dorsali anteriore, & capite

minus lato, & planiore.

8. BARBUS minor Cornubiensis cirris bifurcis. The lesser FORKED BEARD. Fig. 8. Est lævis, colore

nigricante, feedo alpectu.

Hic præcedensque Piscis à Piscatoribus nostris nullum acceperunt vernaculum Nomen, quia rarissime capiuntur; neque ullam de iis mentionem inter Ichthyographos invenio, ideoque inter Pisces insolitos & non descriptos annumerandos existimo.

9. MUSTELA marina vulgaris. Fig. 9. A piscatoribus nostris verbo satis apto appellatur ROCK-LING: & harum maximæ aliquando nomen WHISTLEFISH obtinent. Descriptio in Willugh. Ichth. p. 121. cum nostris Asellis bene convenir, & siqua sir differentia, accidentalis haud specifica est. Pauca de his notabo.

(1.) Mustelam majorem me observasse, varii sed pulchri & viridelcentis coloris, maculisque hic illic ornatam; cute lævi, muco plurimo obducta, & admodum Iubrica, inter 10 & 15 uncias longam. N. B. Cirros, quos in utrâque maxilla habet, in aquis semper recte distendit, ut sæpiùs observavi; licet in Iconibus aliter reprælentantur.

(2) Mustelam aliam habemus, à præcedente in hoc præcipue discriminatam, quod colore fusco sit, sive rubro nigricante, fine maculis, & 6 vel 7 pollices rard

excedente.

10. Cataphractus lævis Cornubiensic. SMOOTH SHAN. Fig. 10. Descriptioni Alaudæ non cristatæ, Mulgranoc seu Bulchard Cornubiensium (p.73. præcedentis Synop.) bene convenit, ut & Blenno S.ALVIANI aliisque istius generis in peculiari dentium structura. Ab illis autem differt Cirris bifidis, seu potius digitis capiti subnexis, quibus serpit, & in petrarum interstitia the the second

caver-4114 16 cavernulasque sese protrudit, ubi vitam agit. Hujusmodi Cirros quoque habet Cataphrattus Schonfeldii. Piscis est admodum vivax: quem delineavi ultra 24 horas in ficco vitam produxit, & vividus fuit. Litera [A]

inter figuras, Piscem supinum exhibet.

II. CUCULUS lineatus, The streaked GURNARD Fig. 11. Proculdubio est Mullus imberbis RONDELE-TII male fic appellatus. Descriptio enim Rondeletiana bene convenit; scil. quod rarus sit, capite magno stellulis coelato, oculis magnis, ore parvo fine dentibus: Os branchias opériens in aculeas terminatur ad éaudam spectantes; colore rubro & alicubi miniato; ventre candido, ad quem à dorso lineæ multæ ductæ cernuntur's quibus à Gurnardo rubro, & omnibus aliis hujus generis piscibus præcipue differt.

12. AMMODYTES Anglorum verus. The LAUNCE! sive, True SAND EEL. Fig. 12. Magnus est, viz. 15 dig. longus. Inter Pilchardos captus fuit. Ab Ammodyte SALVIANI multum differt, ut bene quo-

que observat D. Ray, Synop: p. 37.

Præter præcedentium PISCIUM Icones, sequentium quoque descriptiunculas nobis misit insignis Jago, viz.

13. RAIA Oxyrhincos lævis. A BRITTON, or BURTONSKATE: quæ nullas habet spinas nisi

paucas in Cauda.

14. ASELLUS major Saxatilis, seu rubens. A RED-COD, or ROCK-COD. A vulgari differt colore dilutiore, scil. rubore flavedine quadam attemperato, & Carno minus firma.

15. BRAMA cinerea. The GRAYBREAM. A Ciprino lato differt colore, & squamis cinereis lineolis nigricantibus respersis.

16. TURDUS minor. CORKLING. Turdorum

minimus eft.

17. SKIPPER Cornubiensium (corruptione vocis) Skopster. Forlan Saurus Rondel. L. 8. c. 5. Rostro est

breviore quam Acus vulgaris.

18. BRIT: Piscatoribus Cornubiensibus MIDGE, & Pilchard-Midge dictus. Pifces funt minimi gregarii; quos Pilchardi prædantur.

166 SYNCPSIS METHODICA

19. FREE-EEL, i. e. Anguilla libera. A Congro differt sapore jucundiore, & officulorum desectu, quibus Congri abundant.

Plurima alia omifimus, quia ille ipse perfectiorem ha-

rum rerum historiam molitur.

N.B. Lineæ cuique Pisci appositæ Iconis proportionem ad ipsum Piscem oftendunt: nempe cum lineæ æquales sint, Iconem Pisci æqualem esse denotant: ut in Fig. 38, 10: sin superior Linea inferiore duplo sit longior, ipse Piscis Icone duplo est longior, ut in Fig. 6,7, 9, 11, 12.

Porrò notandum est, quòd Cirri in Barbo, Fig. 7. falsò à Sculptore repræsentantur, scil. ad ventrem re-

curvantur, cum propendere debeant.

THE DESCRIPTION

NOMINUM

PISCIUM

Anglicorum, cæterorumque Britannicorum.

1000		- The second sec
1000	D	Bull-Head Pag. 76
A.	Pag.	~
.1		
25 EA-Adder	47	But 32, 33
Albacore	The second	Butter-Fish 144
Deal Rok	59	Butter-fly-Fift 72
Anchovies	Value of the last	The state of the s
Angel-Fish	26	Total Control Solver
Charles Lot will me	care. I	C,
The property of the plant of the second		CArp ris
Sustain Binem	ALC: F	Car-Fish 22
	Maria	Red Charre 65
PAlance Fish	20	
BAlance Fish Barbel	121	
Barracada		Chub, or Chevin 119
	158	Cock-paddle 77
Baffe	83	Cod-Fish 53
Bellows	50	Cole-Fish 54
Bib, or Blinds	54	
Bleak	123	Comber, Fig. 5. 164
Barnlin		Conger-Eel 37
	63	Cook, Corkling Fig.4. 164
Bream	116	Cramp-Fish 28
Gray	ibid.	Turner Summer of
Sea	131	D. rooper
Bret	31	D. Milliam
The state of the s	WALL BOOK OF THE PARTY OF THE P	TAB 32
Brick	35	
Bulcard	73	Dace, or Dare 121
District .	113	Dolphin
		The second secon

Dolphin	Pag. 12	Jamaica P	ag. 160
Dory, or Doree	99	Company of the participant of the same	
Drummer-Fish	96	H.	
and the second			War In
E;		HAddock Hake	55
	3000		56
EEL Free	37	Herring	103
Lice	166	Mother of Herring	35 105
Sand	38, 166	Holibut	33
Pour	67	Horn-Fish	109
A M TO	100	Hound-Fish	21, 22
F.	man of Sa		
The state of the s		K.	
TArher Lasher	145		1 200
Fin-Fish	9	KEeling Kitt Fig. 1.	53
Fingerin	63	Kitt Fig. 1.	163
Finscale	118	A. A.	
Fire-Flaire	24	L.	
Flaire	25	EA-Adder av	
Flounder, or Fluk	e 32,157	T Ampern	35
Flounder's-Head	10	Lamprey	ibid.
Flying-Fish	89	Sea-Lark	73
Frog-Fish	29	Launces, Fig. 12.	38.166
		Leather mouthed F	ishes 115
G.		Ling	56
30		Rock, Fig. 9	. 165
CAR-Fifth	109	Loch	124
GAR.Fifth	159	Sea-Loch	67
Gilt-head, or Gilt-	poll 131	Lug-a-leaf	31
Goldfinny, Fig. 3.		Lump-Fift	77
Gray	63	Shorts	1-40 H
Gray-Grunt	96	M.	
Gray-Gurnard	88		
Grayling	62	M Ackrell	58
Groundling	124	Spanish	57
Gudgeon	123	Horse	92
Sea	76	Millers Thumb	76
Guiniad	61,62	Minow, or Minim	
Gurnard, red	89	Monk	26
Streaked	166		Morgay

Morgay	Pag. 22	Property And America
Mad-Fift	158	err w 2. hd-oxoboo
Mullet	84	CAlmon Pag. 63
0	main de VI	Trout ibid.
0.	Diere Line	Samlet ibid.
-TDWC	most come	Saw-Fish 23
OLD-Wife Otter-Pike	136	Scad 92
Otter-Pike	92	Scate, Briton 166
	William .	Scurf 63
P.		Sea-Devil 29
AND THE PERSON OF		-Bream 131
P ^{Ampus} Pargie	51	-Fox, or Ape 20
	132	-Gally-Wasp 159
Pearch	97, 140	Owl 77
Pearl	31	-Serpent 36
Picked-Dog	21	Sean-Fish 159
Pike, or Pickerel	112	Shark 18, 20
Pilchard	104	Shad 105
	160, 161	Shan smooth, Fig. 10, 165
Pink	125	Sheat-Fish 70
Piper	ibid.	Silver-Fish 161
Plaise	28 3I	Skate 25
Pogge	77	Skopster 166
Porpesse	13	Smelt 66
Pounder on M	159	Sea-Snail 74
Power, Fig. 6.	100	Fresh-water Snapper 159
Prick ord	s ibid.	Sole 33
The Pride of Isi	s sbid.	Sprat 105, 159
and the same of th	Act duable	Stickle back 145
coupled and Ryp	ENGLA	Sting-Ray 25
400		Stone-Baffe 132
R Awlin-Pollack Red Charre	54	
		Sucking-Fish 71
Red Eye	116, 154	Sun-Fish 51
Roch AOIA	THE RESERVE OF THE PERSON NAMED IN	O VI OIG A IIII
Rochet	9100 89	THE RESIDENCE OF THE PARTY OF T
Rock-Fift	76, 161	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
Rock-Ling	165	
Rud, or Roud	118	Thorn-back 16
Ruffe	144	Toad-

	Whip-Ray Pag. 24
Tobacco-pipe-Fish 110	
Tope 20	White-Fish
Trout 65	
Trumpet-Fish 50	Whiting 55
Tub-Fish 88	Pollack 53
Tunny-Fish 57	-Pout
Turbot U. 31,33	Wolf-Fish, Sea-Wolf, or
TIMBER 62	Woof 40
W. imad	Wraffe 136
IX7 Eever 91	
Whiff, Fig. 2. 164	25 supple

INDEX Nominum Piscium Latinorum, Belgicorum, Gallicorum, Germanicorum, Lusitanorum, Italicorum, Americanorum, &c.

F A Blet Pag. 12:	Adella & Adano Pag. 113
A Abucatuaia oc	Adonis 73
Acara 143	Æglefinus five Ægrefinus
Ag2 141	see Pride of Mir and, o
-Peba 143	Ael-quabben 151
Pinima 96	Quappe five Aelpute
Pitamba 147	
Pucu 146	Agonus aballa la nilw 106
Acarauna 101, 103	Aiereba ornad boll 25
Acarnan 132	The state of the s
The second control of	Alaufa five Alofa 105
Aculeatus 145	Alba-Coretta 59
	Albelen 61,62
Lumbriciformis 47	
roftro breviore 166	
-bab T	Albula
	AAAAAAAA

Albula Pag. 60, 61	Aurata Pag. 131, 144 B. BAgre 81, 82, 83 Balænarum divisio 14
-Indica	B. zonaloon
Alburnus 116,117,123	RAgre 81, 82, 83
-Cognatus 125	Balænarum divisio 14
Albus 11, 120	Dorio pinnato 9
Alpheftus 137	Vulgaris 6
Altavela	Species IF 16 15
Amia 58	Ballerus 116, 117 Balou 110
Ammodytes feu Acus Am-	Balou
mod 38	Bambele 125
Anglorum verus. 166	Baracol 27
Indicus 154	Barbus 121
Amore Pixuma	Cornubienses Fig. 7.
Anguella 79	Bavola 74 (8. 164, 165
Anguilla 37	Becune
Marina 149	Beißker 60
Zeylanica 157	Bezola 61
Antacæus 2 113	Bicuda five Beccasse de mer
Anthia 56	Becune Beißker Bezola Bicuda five Beccasse de mer
Anthias 79 ammi 138	Bitter-visch 153
Aper austin Indiany 1001 99	
Aphua Cobites 3 34 76	Blazers 153
Aquila DIEVO 23	Bledir 106
Aquila Aramaca Araneus 91	Blennus audin 72)
Araneus	Blicca 107,116,117
Minor 92	DIICK 107
Argentina vies	Blike and 120
Argentina 108 Arnoglossus 34	Boarissa 68
Afellus - 52. 54. 55. 56	Bocca in capo
Callarias 201175	Molle TA2
Cornubientis 164	Bodiano 143
Afinus antiquorum five A-	Boga dumo 135
Cellus Common of the cell	Bonetto, Bonito, Boniton
Afper manage 98	591.93
Aforedo	Bont-Ael 150
Amore-Guacu 80	Visch 152
	Boops five Box
Tinga sibid.	Bot
Atherina 2000 79	Bot 153 Brama 115, 116
Attilus . 113	Saxatilis 128 Bu-
	244444

in the same of the		Contribo	mad and
Bubulca -	pag. 125	Centrine;	pag. 21
Bugloffus	33	Cephalus	84, 85, 121
Buraco de Velhe	134	Cepole	39
Bubulca Bugloffus Buraco de Velhe Buts-kopf	IO	Cernua	144 cmanus
SIT'Z	-01	Cete	6, 11
Fig. abundle	I V	Chaicis	104, 106
21.01.21 C:100	50	Channa	140
findin T		Channa Channadella	139,140
Albera		Chayquarona	TAL COLUMN
CAbote Callichthys	alada50	Chromis	
Camentays	-Inher-E	Cicirellus	
Callyonymus	97	Cinædus	The second secon
Camari-Puguacui Camuri	108	THE RESERVE TO STATE OF THE PARTY OF THE PAR	
Camuri	84	Citharus Clarias Nilotio	20,04
Canis Carcharias	181018		
Galeus five	Canola	Clupea	
69 ,	20	The second secon	nizeM 124
Canicula Aristot.	22		59.
Saxatilis	ibid.	Conger	37, 38, 154
Cantharus	130	Coorza Coracinus	60
Caneuna 1	liv 161	Coracinus	95,96,161
Capitaine	379765	Coracorynchus	s Indicus 149
Capito five Ceph	2 116 7 10	Corax five Co	TVUS 87
Сарио пус Сери	120	Corcovara	194
Carifornia de la companya della companya della companya de la companya della comp	201147	Corcovara Corett Corocoro Corvina	Pemaca
Caprifcus	4/	Corocoro	96
Carangue	333	Corvina	ibid.
Carapo	41	Corvo	A CONTRACTOR OF CA
Caraffius	116, 117	Corrie	76
Carauna	139	Eon Caurchan	Sunoigo Aon
Caraffius Carauna Carpio Lacus Bena Caftagnole	ci 66	Cuculus Cuculus	P. II.
Castagnole	141	Cucuius	111111111111111111111111111111111111111
101 Innia Com	mh 160	Cuculinum ge	nus 87
Catulus Major,	Minor.	Gucuri live Ca	maon 20
F-10-1-1-1-1	The state of the s	Chononouacu	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
Cavagiro	ISAFINGE	Curema Curimata	019864
Cavago	1011V-60	Curimata	262 CURCU
Cavallo marino	avil smar	Curvata-Pinin	12 59, 93
A COMPANY OF THE PARTY OF THE P	04	Cururuca	PORT - 143
Ceixupeira	74	Cynogloffus	334
Celerinus			Cyprinus
-11-7 0-1 31	MARKED	113	

Cyprinus	115, 116	Giadius	12
SP TROPERSON FOR	Davidous I	Glanis	52
D.	451934	Glaucus	70
DArd Delphinus	122	Gobius	93,94
Delphinus	12, 100	Fluviatilis	75, 76
Delphin	13	Gornatus feu Gu	rnardue 88
Dentex, Dentale	132	Gorais	116
Congener		Grand Ecaille	155
Dobula & Dobel	cr 122	Grislagine	
Dorado	100	Grundelings	123
Dorsch	54	Gryllus	153
Dracunculus	79	Guacari	86
Draco		Guacucuia	
T21888 100 1	thinvin L	Guaibi coara	124 150
E	of whole I	Guamaiacu ating	134, 150
E Lefants neuse Encrasicolus	110	Guara	ibid.
Encrasicolus	107	Guaperna	29,48,49
Eperlanus		Guara Capema	100
Erythrinus	132	Pucu	60
Exocœto 72, 73	78. 79	Tereba	
	1007 L	Guarerua	93
F.	A DITT	Guaru-guacu	103
Aber	99	Guatacupa Juba	
Marin		Guatucupa ,	146
Ferra	62	Guebucu	96
Flefus Monda	32	Gunnellus	52
Fravolino	132	W. 1	39, 144
Freggia	71	H.	
Fullonica	26	T Air-visch	307-01-6
Fundulus	124	Halecula .	153
-14	and stable	Harder	20 152
G.		Harengus 103,	85, 153
(Aleus 20, 21	. 22. 23	200	
GAleus 20, 21 Gallus marin	15 00	Hasela, Hasse, Ha	for 159
Garanha	141	Hautin	
Gardon & Gardo	pag 121	Hayer	pag. 62
Gattorugine	72	Hepatus	151
Gat-visch	120	Hepletus	133
Geel-stardt	140	Hippocampus	79
07 07	47	B B'	45,46
		20	Hippo-

CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE	BUCKSON	2000 - 12	
Hippogloffus	33	Lavaretus	61,62
Hippurus	100	Lepras	137
Hirundo	88,89	Lette	120
Hiftrix	42	Leuciscus	121
Hoorn-visch	151	Licette five Lampug	2 50
Huch	65	Limande	32
Hufo	113	Linguado	33
per a la l	See Bress	Linguatula	ibid.
L		Lingula	34
TAcob Evertzen	127	Lingulaca	33
J Jaguacaguare	130	THE RESERVE OF THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON NAMED IN COLUMN TWO IS NOT THE PERSON NAMED IN	72, 74
Jaguaraca	142	Lota	68
Ichthyocolla	114	Lucerna	88, 97
Jesen & Jentling	120	Lucio perca	98
Jezo	75	Lucius marinus	84
Tozo	76	Rondeletii	112
Ĭperuquiba	71	Lumpen	40
Itaiara	139	Lumpus	77
Julis	138	Lupus marinus	40
Jurucapeba	139	Lycostomos	107
	total and	Lyra	89
K.		000000000000000000000000000000000000000	W. S.
K Abbos Kael Kop	151	М.	27.8
Kael Kop	149	M Ænas	135
Karappa of Ront-1	isch 153	Malacostomi	115
Karpkarass	117	Maltha	29
Kitt, Fig. 1.	164	Marena	107
Klip-vitch	151, 152	Marsio sive Marsicon	e 76
Knorrehaen	150	Marfuin	13
Knorve Pot	150	Maturaque	112
Kommer-Eel	38, 154	Meer-ael	149
Konings-vilch	60	Melanurus	131
Koppeu	120	Merlangus	56
Krom-rugh	151	Merlanus	55
1 miles		Merlucius	56
L.	code le	Meros	127
T Acertus	CONTRACTOR OF THE PARTY OF THE	Merula	137
Acui sim	ilis 110	Mollo	56
Lamia	18	Milgurn	70
		to be a second	Mivus

	Ophidion 38, 39, 47
Milvus 88, 89	MAN TO SEE A SECURITION OF THE PARTY OF THE
Mola 51	
Mollo 56	Orbes 41, 42, 43
Monachelle 141	Orca 10
Monoceros 11, 30,47,101	Orcynus 57
Mormyrus 134	Orfus 118
Mugil 84	Orpheus 133
Mugilis 122	Orthragoriscus 51
Affinis 159	Oftracion 44, 45
Mulgranoc 73	Outin 62
Mullus 87, 90, 91	Oxyrrhynchus ibid.
Muræna 34	P. P.
Musebyter 122	
Mustela 35,40,67,68,69	PAgnellus 75 Pagrus Indicus 128
Mustelus 20, 21, 22	Pagrus Indicus 128
Mystus fluviatilis 121	Pagrus five Phagrus 131,
-Marinus 134	132
Sec onstant	Pampus 153
Property IX	Pamuchlen 54
N.	Papegay-visch 153
'us and a support	Parati 86
NAeid-Visch 109 Nagemulus 98	Parrot beck 154
IN Nagemulus 98	Paru 102, 103
Nardual	Congener 51
Narinari 24	Paffer 32
Nase 119, 120	Cornubienfis 165
Nasus Alberti 119	Jamaicenfis 157
Neegen Oogh 150	Paftinaca 23,24,25
Ein blinder Neunoghen 36	
Nhamdia 83	Pavo 137
Nhaquunda 102	Peissker 69
	Peixe Gallo 99
Novacula 101	Porco 150
The state of the state of	Pelamys 58
	Viola , 29
U.	Perca 97, 98, 140, 144
Cchiata 131	Perroquets du mer 157
Ochiata 13t	Pesce Balestra 47
Onos 55	B b 2 peice
	D o *

er oc Re : potore	(40)	CAN SERVICE A	PHENNE
Porco	21	-Triangularis	44, 45
Prete	97	Pisciculus aculeatus	145
T-40-20-4-40-40	110	Cornutus	45
	State State of the last	Pit-vifch	152
Phocæna		Platessa	31
The state of the s		Plat-visch	153
Pholis and	DESCRIPTION OF THE PARTY OF THE		ALL DESCRIPTION OF THE PERSON
The state of the s	CAN STORY	Platyrhynchos	119
The second of th	9	Plefthya	117
10 m	- 15 mm	Pok-visch	753
Piabucu audooydo	ALCOHOLD VI	Pola	20 33
Pieterman	92	Pompilus	IOI
Piexe Pagador, & Pio			13
enellus enellus	71	Pot-Shoeft	145
Pignoletti mibal mana	76	Pot-Wal-fish	13
		Priftis	23
Piilstert	24	Pforus	137
Pilchardus	THE RESERVE AND ADDRESS OF	Pudiano	148
Pilote piscis 156,160,	The second of	The state of the s	73
		Pungitius	145
Piraaca	47	AND THE RESERVE AND ADDRESS OF THE PARTY OF	29
	The state of the last		DisAT ACIE
Pira-Acangatara	147	-Vilen 1109	N Acid
Pira-Acangatara Bebe	147	Se Se 98	N Acid
Pira-Acangatara Bebe Coaba	147 89 81	Q. Uadratulus	No.
Pira-Acangatara —Bebe —Coaba —Jurumenbeca	147 89 81 143	Q. Q	Lantonal Lantonal
Pira-Acangatara —Bebe —Coaba —Jurumenbeca —Nema	147 89 81 143 148	Q. Q. Q. Q. Q. R.	I Entual National
Pira-Acangatara —Bebe —Coaba —Jurumenbeca —Nema —Pixanga	147 89 81 143 148 139	Q. Q	Lendual National Nation Al
Pira-Acangatara —Bebe —Coaba —Jurumenbeca —Nema —Pixanga	147 89 81 143 148 139	Q. Q	Lendual National Nation Al
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia	147 89 81 143 148 139 71 14c	Q. Q. Q. Q. R. R. R. R. R. Raia 25, 26	31 149 5, 27, 28
Pira-Acangatara —Bebe —Coaba —Jurumenbeca —Nema —Pixanga —Quiba —Tiapia —Umbu	147 89 81 143 148 139 71 140	Q. Q. Q. Q. R. R. R. R. R. Raia 25, 26, Rana Piscatrix	31 149 5, 27, 28
Pira-Acangatara —Bebe —Coaba —Jurumenbeca —Nema —Pixanga —Quiba —Tiapia —Umbu Piratia Pua	147 89 81 143 148 139 71 140 141	Q. Q. Q. Q. Q. R. R. R. R. Aevenbeik Raia 25, 26 Rana Piscatrix Rappe	31 149 5, 27, 28
Pira-Acangatara —Bebe —Coaba —Jurumenbeca —Nema —Pixanga —Quiba —Tiapia —Umbu Piratia Pua	147 89 81 143 148 139 71 140 141	Q. Q. Q. Q. Q. R. R. R. R. Aevenbeik Raia 25, 26 Rana Piscatrix Rappe	149 5, 27, 28 29
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111	Q. Q. Q. Q. R. R. R. R. R. Raia 25, 26 Rana Piscatrix Rappe Red-Eye	149 5, 27, 28 29 120
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Piscis quid ?	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111	Q. Q. Q. Q. R.	149 5, 27, 28 29 120 154 71
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Piscis quid ? — Divisio	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111 3	Q. Q. Q. R.	149 5, 27, 28 29 120 154 71
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Pifcis quid ? — Divifio — Anguilli formes	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111 3	Q. Q. Q. R.	149 5, 27, 28 29 120 154 71 1e 65 28
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Pifcis quid ? — Divifio — Anguilli formes	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111 3	Q. Q. Q. R.	149 5, 27, 28 29 120 154 71 1e 65 28
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Piscis quid ? — Divisio — Anguilli formes — Cartila ginei — Cetacei 6	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111 3 4,5 34 18	Quadratulus R. R. Raia 25, 26 Rana Piscatrix Rappe Red-Eye Remora Reutele sive Roetel Rhinobatus Rhomboides Rhombus	149 5, 27, 28 29 120 154 71 65 28 31, 32 ibid.
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Piscis quid ? — Divisio — Anguilli formes — Cartila ginei — Cetacei — Grunniens	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111 3 4,5 34 18 86.	Q. Q. Q. Q. R. R. R. Revenbeik Raia 25, 26 Rana Piscatrix Rappe Red-Eye Remora Reutele sive Roetel Rhinobatus Rhomboides Rhombus Riemling	149 5, 27, 28 29 120 154 71 le 65 28 31, 32 <i>ibid.</i> 125
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Pifcis quid ? — Divifio — Anguilli formes — Cartila ginei — Cetacei — Grunniens — Gutturofus	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111 3 4,5 34 18 6.	Quadratulus R. R. Raia 25, 26 Rana Piscatrix Rappe Red-Eye Remora Reutele five Roetel Rhinobatus Rhomboides Rhombus Riemling Rilch	149 5, 27, 28 29 120 154 71 6 65 28 31, 32 ibid. 125 61
Pira-Acangatara — Bebe — Coaba — Jurumenbeca — Nema — Pixanga — Quiba — Tiapia — Umbu Piratia Pua Piraya & Piranha Piscis quid ? — Divisio — Anguilli formes — Cartila ginei — Cetacei — Grunniens	147 89 81 143 148 139 71 140 141 127 111 3 4,5 34 18 6.	Quadratulus R. R. Raia 25, 26 Rana Piscatrix Rappe Red-Eye Remora Reutele five Roetel Rhinobatus Rhomboides Rhombus Riemling Rilch	149 5, 27, 28 29 120 154 71 le 65 28 31, 32 <i>ibid.</i> 125

ONT	Section 1	111	1-39
Robalo	84	Similis	145
Rooraug	the state of the s	Scorpioipes	72
Root-vilch	153	Scorpius	142
Rotel	122	Affinis	160
Rofle	ibid	Scrofanello	142
Rouget	91	Sea-Bat	154
Rubellio	1 132	Seicle	24
-Fluviatilis five	Rutilus	Serpens marinus 3	6,37,157
	18, 132	Serra pilcis	23
Ryferle	125	Shaid five Shaiden	70
the c	. Jeffe ago	Siap, Siap	153
81 S. I		Silurus	70, 112
CAcchettus	139	Simia marina	20
Sagræ	21	Simus	119
Salmarinus	66	Sineesche-visch	153
Salmo	63	Sencle	79
Salmulus	ibid.	Smaris	136
Salpa	134	Soffietta	50
Salvelin	64	Soldaten-Visch	151
Sand-creeper	154	Soldido	78
Sarachus	106	Solea	33, 34
Sarda	58	Sorrat	20
Sardanus	104	Sparus	129
Sardina seu Sardell	a ibid.	Sphyræna	84, 108
Sargus	21, 130	Spinax	15 21
Savetta	119	Spirinchus	66
	110,159		153
	128,129	Spratti & Sparling	105
Affinis	161	Springers	153
Scheert	120	Squalus veterum	119
Schellay	61, 62	Squatina	26
Schilus	98	Squatino-Raia	28
Schindel	ibid.	Steinbicker	146
Schnot-Fish	122	Stip-vifch	153
Schraitler '	144	Stompneus	153
Schrollus five Schro	olln 143		98
Scolopax	50	Strivale	99
Scomber	\$8,59	Stromateus	50
Scorpæna	142	Stront-Visch	128
5	100	7 4	Sturio

IND	E X
Sturio 112	Ubirre 149
Sudis 48	Verkens Beck 154
Sueta 119	Visch 150
Suyger 71	Vetula 103,136
Synagris 132, 133	Viif Oog
Synodon ibid.	-Finger-Visch 153
A STREET OF STREET	Viola 66
T. street	Umbra 62, 95
T Enia 39, 78, 124	Umblæ 64, 65, 158
Tainha 86	Umbrino 96
Tamoata 78	Uranoscopus 97
Tarantola 66	Uribaco 147
Tareira de Alto 80	Vrow-fish 118
De rio 112	Vubarana 108
Taffart 155	Vulpes, five Vulpecula ma-
Thymallus 62	rina 20, 21
Thynnus five Thunnus 57	77/
58	W. adams
Thriffa 105	TX7 Apper 123
Tiburonus 18	W Apper 123 62
Tinca 75,117,136	Whiff, Fig. 2. 164
Tongen 153	Wit Visch 150, 152
Torgoch 65	Sand V (bones
Torpedo 28	Sandance X.
Trachurus 92, 93	XAnthurus 149
Trascina 91	Xiphias 52
Triglia 90, 91	Z.
Triffia 68	CONTRACTOR OF THE PERSON OF TH
Trombetta 50	Ant-Spiering 153
Trutta 65	Zee adelaer 153
Congener 158	——Duif 44
Salmonata 63	Duivel 151
Turdi Majores & Minores	—— Egel 153
136,137	Kat 2014
Typhle seu Typhline 46	Katje ibid.
The second secon	— Uleermuys 152
V,	Zwaert-Visch 153
T/Anron 122	100
V Varius 125, 129	Affinis 21
Set Hours Victoria	TOTAL TOTAL STREET, SOUTH
eines F I	NIS

Ejusdem Cl. Authoris Opera apud W. INNYS venalia.

Istoria Plantarum, Species hactenus editas aliasque insuper multas noviter inventas & descriptas complectens. Tomi duo. Fol. 1686.

Ejusd. Tomus tertius, qui est Supplementum duorum præcedentium; cum accessionibus Camelli & Tournefortii,

1704.

Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam nascentium,

Octavo, Cantab. 1660. cum Appendice.

Catalogus Plantarum Angliæ, &c. 8vo. 1670. & 1677. Fasciculus Stirp. Britann. post editum Catal. præd. 1688. Catalogus Stirpium in ext. region. observat. 1673.

Methodus Plantarum nova cum Tabulis, 1682,1703. Synopsis Methodica Stirp. Britann. in qua tum Notæ Generum Characteristicæ traduntur, tum Species singulæ breviter describuntur, &c. 1690.

Ead. Synop multis Stirpibus & Observationibus curiofis passim insertis, cum Muscorum Methodo & Historia

pleniore, &c. 1696.

Epistola ad D. Rivinum de Methodo Plantarum in qua Elementa Botanica D. Tournefort tanguntur, 1696

Disfertatio de variis Plantarum Methodis, 1696.

Stirp. Europ. extra Britannias nascentium Sylloge, 1694 Synops. Methodica Animalium Quadrupedum & Serpentini Generis, 1693.

Francisci Willughbeii Historia Piscium cum Fig. Recognovit, digessit, supplevit Jo. Raius, Oxon. Fol. 1686.

Ejusd. Ornithologia cum Fig. edente eod. 1676.

The same much enlarged in English.

Observations Typographical, Moral, and Physiological, made in a Journy thro several Parts of Europe, 8vo.1673.

Account of preparing English Metals, Sc. 1674 and 1691.

Collection of English and other Proverbs, Camb. 1678.

Methodus Insectorum: seu Insecta in Methodum aliqualem Digesta.

Historia Insectorum. Lond. 1710. 4to. A Persuasive to a Holy Life, 1700.

The Wisdom of God manifested in the Works of the Creation. In Two Parts. To which are added, Answers to some Objections,

Three

Three Physico-Theological Discourses, &c. With practical Inferences, 1693.

Musei Petiveriani Centuria X. Rariora Natura continens: Viz. Animalia, Fossilia, Plantas, ex Variis Mundi Plagis advecta, Ordine digesta & Nominibus propriis signeta. A Jacobo Petiver. Pharmacop. Londini & Regia

Societatis Socio. Lond. 1703. 8vo.

Gazophylacii NATURE & ARTIS. Decades X. In these are contained the Figures of above a Thousand several Beasts, Birds, Fishes, Reptiles, Insects, Shells, Plants, Corals; as also divers Fossills, Formed Stones, of Sea, and other Bodies; with Medals, Coins, and other Curiosities both in ART and NATURE; with their Names, Places, and short Descriptions to each. London, 1712. in 100 Copper-Plates. Folio.

Aquatilium Animalium AMBOTN Æ.&c. Containing near 400 Figures, Engraven on Folio Copper Plates of Aquatick Crustaceous Animals; as Lobsters, Craw-Fish, Prawns, Shrimps, Sea Urchins, Eggs, Buttons, Starrs, Couries, Concks, Perywinkles, Welks, Oysters, Muscles, Cockeles, Frills, Purrs, Scallops, with divers other forts of Sea and River Shell Fish, all found about Amboyna and the Neighbouring Indian Shores; with their Latin, English,

Dutch and Native Names. London, 1713. Fol.

Mr. James Petiver's ENGLISH HERBAL, in which will be the Figures Engraved on Copper Plates, of above one Thousand English Trees and Herbs; adapted to that late Celebrated Botanist Mr. JOHNRAT'S Universal History of PLANTS. One Hundred and Twenty of these are now ready to be Delivered upon paying Ten Shillings in Hand; and in May next, on depositing one Guinea, they shall be made up Six Hundred, and Ten Shillings more, when they amount to rood Trees and Herbs, all which shall be of the Growth of Great-Britain and Ireland.

N. B. Such Generous Patrons as will be pleased to give one Guinea in Hand, (instead of 10s) to forward this Work, shall have a TABLE Dedicated to them.

Any Person Subscribing for Five Books, shall have a Sixth, Gratis.
Subscriptions are taken in, and the Figures delivered by Mr. Williams
Innys, at the Princes Arms in St. Paul's Church-Yard.

